

CRASH II

delialona heyecandan gözleri dolmuş, bütün izleyenlerle birlikte deli gibi alkışlıyor ve andreaya dönüp teşekkür ederek sarılıyorken andrea da büyülenmiş gibidir

“daha önce hiç bu kadar büyük bir şey yapmamıştım!”

delialona zevkten incecik bir ses çıkarırken yanındaki babasına döner ve ona da sarılarak tebrikleri kabul ederken chris andreayla konuşuyor ve tebrik ediyordur, delialona babasının omzunun üzerinden gördüğü manzarada bir terslik sezerken edwarddan ayrılır ve gözü hala chris ve andreaydaken genç adamın andreanın koluna dokunarak konuşmasıyla delialona yutkunarak derhal önüne döner, edward kaşlarını çatarak kızına bakar

“delia, bir şey mi oldu?”

“hayır baba..”

genç kız yine kocaman gülümserken dansçılar birer birer soyunma odalarına dönüyor ve delialonanın önünden geçtikçe heyecanlarını paylaşıyorlarken genç kız bir kaç kişi daha arasından geçerken karşısındaki chrisle göz göze gelir, genç adam her şeyin muhteşem olduğunu söylerken delialona gülümseyerek başını sallar ve o sırada yanına gelip ona sarılan bir arkadaşıyla onun sevincini paylaşır..

arena ikinci gösteri için harıl harıl hazırlanıyorken oreon tayfası delialarını tebrik etmek için yanına gitmek istiyorlardır ama kimse edward’ın yanına yaklaşmaya cesaret edemezken aksi gibi delialona da hiç oralı olmuyor, kalkıp diğerlerinin yanına gelmiyordur. sienna ve tessa tuzları kuru bir şekilde oturdukları yerden kalkıp merdivenlere ilerlerken delora onları izliyordur

“neden ben de yeni gelen olamıyorum..”

latty de oturduğu yerden bir şeyler homurdanırken ewan cuslova döner, cuslov da o tarafa bakarak kara kara düşünüyorken, ewan önüne döner ve bir alt sırada oturan wuslaya bakarken iç çekerek lattye bakar

“kraliçe-“

“sus kaptan..”

ewan yüzünü buruştururken bir an sonra solundaki colm’un ayaklanmasıyla herkes genç adama döner ama colm kimseyle göz göze gelmeden ve tek bir şey söylemeden merdivenlere ilerleyip inmeye başlarken işte şimdi kimse yerinden kalkmak istemiyordur, toplu halde bekleme hali devam eder...

delialona babasına ikinci gösterinin nasıl olacağını anlatırken gözü bir an sol taraftan onlara yaklaşan colm’a takılır ve lafı yarıda kesilirken edward da arkasını dönüp o tarafa gelen genç adamı gördüğünde kızını dinleme halinden edward regan haline dönerek dikleşirken colm biraz sonra yanlarındadır, delialona tek kelime etmeden ona bakıyorken colm bakışlarını edwarddan çekip genç kıza döner ve gülümser

“tebrik ederim delia, çok güzeldi..”

delialona teşekkür edip babasına dönerken edward colm’a bakıyordur, genç adam da biraz sonra tekrar ona döner ve artık büyümüş, eskiden onun yönettiği adamları şimdi o yönetiyor, aklı başında ve kararlı bir şekilde karşısındaki adama elini uzatır

“olanlar için üzgünüm, ama yine de her şeyin açıklığa kavuşmasına sevindim..”

edward bir şey söylemeden genç adamın elini sıkarken colm bir an beyin kanamasından oraya yığılacak gibi olur ama dışarı vuran tek tepki yutkunması olurken edward elini çeker

“iyi iş çıkarıyorsun colm..”

colm başını sallar ama teşekkür ederim tadında bir cümle kuracak da cesareti kalmamışken edward delialonaya döner

“ben yerime dönüyorum hayatım, tören bittiğinde görüşürüz-“

“kokteyl’e geliyorsun değil mi baba?”

“bilmiyorum tatlım-“

“baba..”

edward gülümseyerek delialonanın saçlarını öper ve sonra görüşürüz diyerek tribünlere dönerken chris de genç kıızı tebrik ederek eğilip tekrar yanağından öper ama delialona bu sefer karnında

uçuşan kelebek falan hissetmezken sağol diyerek onu da yollar ve tekrar colma dönerken genç adam bayılacak gibi duruyordur, delialona gülümseyerek ona sarılırken colm da derin bir nefes alarak onu tutar...

biraz sonra andrea, colm ve delialona üçlüsü oreon bölgesine girerken herkeste bir gülümsemeler, sevinç ve tebrik silsilesi gözlemleniyordur, delialona teker teker teşekkür edip andrea olmasa hiçbir şey yapamayacağını söylüyorken herkes tabii diyerek andreayı da bir o kadar tebrik ediyor ve dansın güzelliğinden, şuradan ve buradan bahsediyorken delialona annesinin yanına gidip oturur, wusla'nın yanındaki dorian genç kızı görünce gülümser

“her şey kusursuzdu ve çok güzel görünüyorsun delia..”

delialona içtenlikle gülümser ve teşekkür ederken dorian ayağa kalkar ve hafifçe eğilerek sorar

“buradan tuvaletleri nasıl bulacağım?”

“ah çok kolay..”

delialona da ayağa kalkıp dorianın yanında genç adama eliyle göstererek yolu anlatıyorken dorian teşekkür eder ve nadir gülümsemelerinden birini genç kıza bırakıp anne kızı yalnız bırakırken diğerleri zaten üst taraflarda havadan sudan konuşuyorlardı, delialona tekrar annesinin yanına oturup onun elini tutar

“şimdi söyleyeceğim şeyi mutsuz olduğum ya da bunalımlı bir gençlik dönemi geçireceğim korkusuyla söylemiyorum, önce bunu bil anne..”

wusla gülerek kızının saçlarını düzeltirken delialona da gülümsüyordur, annesinin saçlarıyla oynamasına izin verirken onun yüzünü izliyordur, mırıldanır

“babamdan uzak kalmanı istemiyorum..”

wusla elini indirirken iç çeker, delialona annesinin elinin kolunun ne kadar bağlı olduğunu çok iyi biliyor, ama yine de en büyük iyimserliğiyle konuşmaya devam eder

“çok zor biliyorum, babamın sana ne kadar kırgın olduğunu da biliyorum ama sen hep demez misin birinin kalbini geri kazanmak kırmaktan daha zordur diye, çaba göstermezsen hiçbir şey olmayacağını ikimiz de biliyoruz..bunu sırf kendim için istemiyorum, senin için istiyorum-babam için de değil, sırf senin için.. babam öfkesiyle, kırgınlığıyla zaten içini rahatlatıyor, ama senin kendini suçlu hissedip hiçbir şey yapmaman beni mahvediyor anne..”

wusla delialonanın bunu istediğini zaten ilk andan beri biliyor, güzel kızının tuttuğu elini sıkar hafifçe ve mırıldanır

“ben babanı çok kırdım delia, haklı olduğum tek bir nokta bile yok.. sen onun kızıydın, canısın, kanısın, sana asla kızmaz ve kırılmaz, ne olursa olsun, ama benim onun eşi olarak yapmam gereken tek bir şey vardı, ona ne olursa olsun güvenmek, ama yapmadım.. buradaki herkes önceliğini savaş ve evren olarak ayarlamakta serbest ama ben ne olursa olsun onu en üstte tutmalıydım, hayır dediğinde inanmalıydım, gerekirse herkese sırtımı dönmeliydim delia ama yapmadım.. sen babam birini öldürse de aldırmamalıydı dediğinde sana gerçekten kızmamıştım çünkü haklısın hayatım-“

“özür dile anne..”

“delia-“

“babam korkunç bir canavar değil ve herkes hata yapar, tamam bizimkisi biraz fazla büyük bir hata, ama *‘ben bir hata yaptım, şimdi oturup senelerce sefil olmalıyım’* demek de yanlış..sen gerektiğinde her zaman bir adım geri atmayı bilen bir kadın oldun ve bana da bunu öğrettin anne, şimdi ben senden rica ediyorum, bu söylediklerini babama da söyleyip ondan bir kere özür dile.. tekrar her şeyin toz pembe olup, sıkı dostlar olmanızı beklemiyorum ama ortada duran o uğursuz şey de sinirimi bozuyor, anlıyor musun?”

wusla gülümserken başını sallar

“anlıyorum tatlım, tamam..”

“tamam mı?”

delialona heyecanla sormuşken wusla bunu başka kimsenin ondan istemeyeceğini biliyor ve tek kabul edeceği kişi de sormuşken tekrar tamam der, delialona mutlulukla annesine sarılırken sanki babası çoktan onu affetmiş gibidir...

bütün gösteriler bittikten sonra davetliler kraliyet kokteyline gitmek için hazırlanıyordur, delialona dorian ve wuslanın yanından kalkar ve ikisinin ortasından eğilir

“ben gidip iki arkadaşımı alacağım, bir de babamı-“

“sen arkadaşlarını al ve gel tatlım..”

delialona bir an durur, annesi gülümserken delialona da kocaman gülümser ve tamam diyip uzaklaşırken yarı yolda geri döner

“hala dorian’ın ateş kıranlığı hakkında-“

“hayır..”

delia annesinden cevabı almış, peki diyerek tekrar yoluna devam eder ve merdivenlerden inip kalabalığa karışırken wusla o gözden kaybolduğunda önüne dönüp dorian’ı ona bakıyor gördüğünde gülümser, genç adam da gülümseyip wuslanın dudaklarını yavaşça öpüp geri çekilir

“sarayda görüşürüz..”

“dorian..”

“efendim?”

“ben sana aşığım..”

wusla her seni seviyorum dediğinde olduğu gibi dorian’ın kalbi yine dururken bu sefer genç adam bir daha atmayacağından korkarak wuslaya tekrar uzanır ve bu sefer daha derin öperken genç kadın onun kollarına tutunur, bırakmak istemiyordur ama dorian yavaşça geri çekilip genç kadının perçemleri düzeltir

“ben sana o kadar aşığım ki şu an sienna küllerimi uçurarak beni saraya götürebilir..”

wusla gülerken dorian da gülümser, o sırada ewan onların yanına gelmiştir

“marcell ateş böceği olup uçmayacaksa sizi bekliyoruz..”

dorian ewana ters bakarken wusla gülümseyerek kalkar

“siz gidin ewan, ben arkadan geleceğim..”

ewan tamam der ve tekrar dorian’a döner

“sen önden..”

dorian hafifçe sırtarak kalkar

“bana sırtını dönmekten korkuyor musun kaptan?”

“seni görmeye doyamadığım için önüme alıyorum *dorian..*”

dorian bunun üzerine cevap vermeden öne düşer, ewan mutlu bir iç çekişle onu takip ederken bir an sonra önüne düşen küçük bir kıvılcımla bir adım geri atıp gözlerini devirerek yürümeye devam eder..

edward ve chris ayakta, delialonanın o tarafa gelip gelmediğine bakıyorlarken edward wuslayla göz göze gelir, chris de hemen sonra genç kadını görmüş, mırıldanır

“ne yapmamı istersin?”

“davetiyeni al, deliayı bul ve saraya git-“

“gelecek misin-“

“sen git morgan..”

chris pekala deyip edwardın yanından ayrılır ve kalabalığa karışırken wusla bir an uzaklaşan genç adama bakmış, daha sonra tekrar edwarda dönerek önündeki bir kaç insandan daha sıyrılıyordur, edward elleri cebinde, genç kadının ona yaklaşmasını izlerken wusla gri ipek elbisesi ve kibar gülümsemesiyle selamları ve küçük sohbetleri kabul ediyor, beklediğinin ve izlendiğinin de farkında olarak son gülümsemesini de sunduktan sonra edward’ın karşısına gelmiş, hafifçe tuttuğu eteğini bırakıyordur...

wusla yüzüne düşen perçemleri arkaya iterek edwarda bakar

“bu akşam maynard kokteyline gelersen çok memnun oluruz edward..”

edward hayatında ilk defa wusladan bu kadar resmi bir davet duymuş ama en azından duymanın da bir şey olduğunu düşünürken sessizdir, genç kadının her saniye daha da rahatsız olmaya başladığı her halinden anlaşılyorken edward başını sallar

“delia’nın davetlisi olarak zaten gelecektim..”

wusla tabii diyerek başını sallarken hafifçe gülümser, arkasını döner ama biraz sonra tekrar edwarda dönüp bir adım atar ve genç adamın sağ eline uzanıp tutar

“şimdi hiç yeri ve zamanı olmadığını biliyorum ama üzgünüm edward, gerçekten *üzgünüm* ve özür dilerim.. okuduğunu biliyorum..”

ikisinin durduğu bölümde artık kimse kalmamışken sesler gittikçe uzaklaşıyordur, arenanın ışıkları birer birer sönerken wusla hala edward’ın elini tutuyor, konuşur

“benden nefret etmeni anlarım ama etmemeni istiyorum.. delia annesiyle babasının arasında kalsın istemiyorum-“

“kalmıyor-“

“kalıyor.. kalıyor, edward. biz her ne kadar üzücü nedenlerden yollarını ayıran iki olgun insan da olsak delia hala bizim çocuğumuz ve ister istemez hangimizi daha çok sevmesi gerektiğini düşünüyor çünkü kendini suçlu hissediyor, benim suçluluğumu o kendi üzerine alıyor.. onun yükünü hafifletmek için de ikimizin birbirimize bir adım atması gerekiyorsa ben senin yerine de bir tane atıyorum..”

edward sağ elinin varlığını beyninden tamamen silmişken wusla parlak kahverengi gözleriyle ona bakıyordur, edward yine kalbinin bir köşesindeki büyük kırgınlığını hatırlayıp elini çeker ve anladığını söyleyerek başını sallar

“kimseye kin gütmek peşinde değilim ama haklı olduğumu ispatlamak için bu kadar çalıştıktan sonra hiçbir şey olmamış gibi de davranmayacağım, söyleyeceğim şeyleri iki kere düşünmeme artık gerek kalmadığını söylesem anlarsın sanırım..”

wusla bir şey söylemeden başını sallar küçük el çantasını iki eliyle tutarak bir an durur, edward bu sefer ikisi için de bir iyilik yapar ve

“sarayda görüşmek üzere wusla..”

“görüşmek üzere..”

edward arkasını dönerek soldaki çıkışlara ilerlerken wusla da iç çekerek hemen arkasındaki en yakın çıkış kapısından çıkar..

delialona eteğini tek elinde toplamış, insanlardan sıyrılıyorken daha önce arkadaşlarına söylediği noktada bekleyen birinin olup olmadığına bakıyordur, bir kaç adım sonra melanie’yi gördüğünde gülümser ve bir beyden daha özür dileyerek o tarafa ilerler

“ian nerede?”

melanie şık siyah elbisesinin askılarını düzeltiyorken etrafa şöyle bir bakınır

“bilmiyorum, hiç görmedim..”

delialona dudağını kemirerek kalabalıkta bakışlarını gezdirirken melanie de öylesine bakınıyordur, mırıldanır

“chris geliyor mu?”

“sanırım..”

“o nasıl bir ses tonu?”

“normal?”

melanie onu derhal sorguya çekecekken delialona ian’ı görmüş elini kaldırır ve genç adama seslenerek o tarafa giderken melanie de peki diyerek onu takip eder..

“bizi bu arabayla saraydan içeri alacaklarını sanmıyorum-“

“beğenmiyorsanız yürürsünüz küçük hanım..”

melanie ian’a ters ters bakıp sonra delialonaya döner

“neden senin arabanla gitmiyoruz delia?”

“benimkini andrea aldı, üstelik benimle beraber girmeniz daha kolay olur ve araba gayet güzel.. hadi..”

ian sırtarak melanieye bir bakış atar, sonra kapıyı açıp girerken delialona önde onun yanına oturmuş, melanie de arkaya geçip kapısını kapattığında araba yola çıkar..

delialona arabanın müzik sistemini çözmeye çalışırken melanie arka koltuktan ikisinin ortasına eğilir

“chris’le aran mı bozuldu?”

delialona sonunda doğru olduğunu düşündüğü bir düğmeye basarken bütün ilgi ve alakası kesinlikle

müzikte, öylesine mırıldanır

“yoo, nereden çıktı?”

“bilmem..”

“ian şunu ayarlar mısın?”

ian gözleri yolda, el yordamıyla doğru düzgün bir şeyler çalarken delialona memnun, önüne döner, ama melanie ona daha da sokulurken sorar

“ne oldu?”

delialona gözlerini kısmış, yolu izlerken cevap verir

“andrea..”

melanie’nin ağzı hafifçe açılırken biraz sonra olayı kafasında tartıp çok kritik bir soru daha sorar

“andrea da mı!?”

“değil.. yani sanırım, ama olabilir.. bilmiyorum..”

“andrea yapmaz..”

delialona dudağını ısırarak melanieye bakar

“öyle mi diyorsun?”

melanie kesinlikle öyle diyerek kararlı bir şekilde arkasına yaslanırken delialona umarım diyordu, arabanın içinde bu çok önemli mesele tartışılmışken taşıt sahibi bir fikir beyan etmeden önüne bakmaya ve taşıtını kullanmaya devam eder..

delialona davetiye ve kimlikleri jacob’a gösterip geçitin açılmasıyla genç adama teşekkür eder ve ian’ın arabası maynard topraklarına girerken melanie heyecanla gülümseyerek etrafına bakıyordu
“aman tanrım, saraydayım!”
delialona da keyifle gülerken sağ tarafı işaret eder
“şuraya girelim ian..”
genç adam arabayı iki yandaki büyük otoparkların sağındakine sokarken delialona çantasını açıp bir şeyler arıyordu, mırıldanır
“en üst kata çık.. şurada yedek bir göstergem olacaktı-ah buldum!”
delialona elindeki küçük aleti arabanın camına yapıştırır, ian ona bakınca açıklar
“kraliyet arabası oldun..”
“geç bile kalmıştım..”
delialona gülerken melanie bir kraliyet arabası olmadığı eksikti diyerek gözlerini deviriyordu...

“sakin.. sakın.. sakın..”
melanie elbisesinin eteklerini belkide 32. kere düzeltiyor, derin bir nefes alarak sık konukların smokinlerle ve göz alıcı elbiselerle merdivenleri çıkmasını izler ve delialonaya döner
“hazırım, gidebiliriz..”
delialona ve ian dayandıkları taş trabzandan doğrulur ve melanieyi ortalarına alarak teker teker basamakları çıkarken melanie bir anda delialonanın koluna tutunur
“tanrım şey..kaptan.. ewan-luslo sen büyüksün..”
melanie, smokini içinde ve kolunda kraliçesiyle sarayın girişindeki kaptan crash’e olan *her görüşte aşkını* yaşarken delialona gülerek ewan’a döner
“kaptan!”
ewan başını delia’nın sesine çevirir ve onun yanındaki genç adamla, diğer yanındaki bembeyaz olmuş genç kıza bakarken gülümser, lattye dönerek bir şeyler söyler ve genç kadını çok önemli konukların birinin yanında bırakıp o tarafa ilerler
“yüzük bu sefer hazır..”
delia yine elini uzatırken ewan güler ve genç kıza omzundan sarılıp yanına alırken delialona arkadaşlarını gösterir
“ewan, bu melanie clark.. melanie, ewan crash..”
melanie beyninden gelen bilindik bir uyarıyla elini uzatırken ewan genç kızın elini sıkar ve tanıştığına memnun olduğunu söylerken melanienin memnuniyetini anlatmak için kelimeler kifayetsizdir, genç kadın bir daha asla yıkamayacağı elini çekerken delialona ian’ı tanıştırır, iki genç adam el sıkışırken delialona ewan’ın ceketine tutunmuş, başını kaldırarak sorar
“annem döndü mü?”
“daha dönmedi.. en son o çıkmış olmalı..”
delialona gülümserken ewan ne oldu diye soruyor ama mutlu bir *hiç* cevabı alıyorken melanie bir kaptan crash’in nasıl bir cisim ve canlı olduğunu beynine kazıyor, ian ise sessizce etrafındaki insanları inceliyordu...

wuslayla beraber son kraliyet aracı da saraydan girip bütün davetlilerin güvenliği için geçitler kilitlenirken wusla arabayı otoparkın en üst katına parkeder ve geçit kapılarından birine ilerlerken eteği her adımda arkasından uçuşuyordu..
genç kadın düğmeye basıp beklerken biraz sonra geçit kapıları açılır ve wusla eteğinden başını kaldırdığı anda içerdeki edward’ı görünce irkilir, genç adam bir adım sağa giderek wuslanın içeri girmesini beklerken genç kadın ona bakarak geçite girer ve önüne bakarak gözünün önündeki saçları çekerken edward konuşur
“otoparktaki 12 geçitten ikimizin de aynısı seçmiş olmamız ilginç..”
wusla hafifçe gülümserken edward sessizdir, geçit kapıları saray binasına yakın kontrol sektörüne açılırken görevliler wusla’yı ve edward’ı kibarca karşılayarak kabin çıkışında saniyeler bile sürmeyen taramadan sonra bahçeye açılan kapıya yönlendirirler, wusla teşekkür ederek çıkarken edward da arkasından geliyordu, genç kadın arkasını dönüp bir an ona bakarken edward önünde duran

maynarda bakar ve sonra bakışları wuslayı bulurken genç kadın gülümseyerek ona iyi eğlenceler diler ve zarifçe eteğini tutarak yeşil çimlerden saraya doğru yürürken onu gören konuklardan bir çift hemen genç kadına eşlik etmek için yanına geliyordur, wusla bahçede uzaklaşmışken edward da ellerini smokinin ceplerine sokarak sakın adımlarla saraya yürür...

göz alan kristallerin aydınlattığı büyük antrenin bir köşesinde delialona ve melanie, ian'ın getirdiği şampanyalarını alırken melanie yüzünden silemediği gülümsemesiyle yanından geçen ve jüpiter büyük elçisi ve eşi olduğunu bildiği çiftte kibarca selam verip tekrar deliaya döner
“guadalajara takımı gelmiş midir?”
“muhtemelen.. hatta az önce james'i görmüş olmam lazım-evet, orada..”
delialona başıyla işaret ederken melanie o tarafa bakıp merkez merkez masa başkanı senor sinclair ve güzeller güzeli eşi miss sinclair'i gördüğünde elinde olmadan ince bir ses çıkarır ve deliaya hadi ona da seslenmesini söylerken delia gülerek seslenmekten daha iyi bir fikri olduğunu söyler ve melanieyi kolundan tuttuğu gibi o tarafa sürüklerken genç kadın arkada kalan ian'a bakarak kocaman gülümser ve delialonanın yanında zirve yapmış zerafetiyle yürürken ian gözlerini devirerek sessiz bir köşe arama turlarına başlar...

“dans muhteşemdi delia, tebrik ederim..”
delialona myranın elini tutarak teşekkür eder ve
“bahar balosu kadar olamasak da..”
“böylesi daha güzel.. senin için başkaları dansetsin..”
myra james'e bir bakış atıp dansetmenin neresinin kötü olduğunu sorarken james tabii ki dansetmenin çok güzel bir şey olduğunu söyler ve hatta şimdi de dans etsek ne kadar güzel olur diyerek sevgili karısını ana salona yönlendirmeden önce melanie ve delialonaya iyi eğlenceler diler, melanie'nin heyecandan ruhu bayılırken ayakta kalan bedeni teşekkür eder ve uzaklaşan çifti izlerken delialona uzaklaşan çiftle değil, kapıdan giren adamlarla heyecanlanarak gülümser
“baba!”
melanie delianın sesiyle uyanıp ruhunu yerden toplar ve genç kızın arkasından onu takip ederken edward elini ceplerinden çıkarmış, gülümseyerek kızının ona gelmesini bekliyordur...

ewan ve latty edward'ın girişini görmüş, ana salonun girişinde cuslov ve calisle buluşarak kısa bir grup çalışması yaparlar..
“ne yapacağız?”
“medeni olacağız..”
“tamam, ama nasıl?”
“sana küçükken bunu öğrettik sanıyordum ewan..”
“unuttum hayatım, hadi tekrar göster..”
ewan, latty'i edward'ın hala delialona ve arkadaşıyla durduğu girişe döndürürken latty dışlerinin arasından bir şeyler homurdanıp duruşunu dikleştirir ve ewan'ı da koluna girdiği gibi kendisiyle beraber sürüklerken arkada kalan cuslov ve calis sıralarının gelmesini bekler...

edward melanie'nin james'le tanışma macerasının kısa bir versiyonunu dinleyerek utançtan kızaran genç kıza gülümsüyorken biraz sonra yanlarına gelen kraliçe latty ve kaptan crashle gülümsemesi hafifleyerek daha keskin bir hal alır, latty bir an delialonaya bakıp onun yüzünden açan gülleri gördüğünde o da hafifçe gülümseyerek edward'a döner
“olanlar için üzgünüm, ama seni tekrar görebilmek çok güzel edward, hoş geldin..”
latty elini uzatırken edward bu kadar davetlinin arasında kraliçenin elini reddetmeyecek kadar kibar, genç kadının uzattığı eli tutarak öper ve geri verirken latty gülümser, onun yanındaki ewan da edwarda bir adım atıp elini uzatır
“en büyük özrümle beraber, hoş geldin edward..”
edward cevap vermeden sadece genç adamın elini sıkarken ewan onun gözlerinin içine bakıyor ve okunduğunu gayet iyi biliyorken bütün samimiyetiyle edward'ın elini bir kez daha sıkar ve geri çekerken edward döndüğünden beri en sık yaptığı şeyi kolaylıkla yine yapmış ve ondan özür dileyen bir oreonlunun daha zihnini ona apaçık izin vermesiyle görmüşken kraliçe de, kaptan da üzgündür ve samimidir..

delialona babasına ihtiyacı olan zamanı vermiş, şimdi genç adamın koluna girerek bir dans teklif ederken babası memnuniyetle kabul eder ve diğer kolunu da melanie'ye açarak iki güzel bayanla kraliçeye selam verir ve ana salona ilerler, arkada kalan latty ve ewan ise birbirlerine bakarak tuttukları nefeslerini bırakırlar..

delialona yıllar sonra babasıyla tekrar bir baloda dansederken bu sefer boyu daha uzundur, edward kızını sevgiyle döndürüp tekrar kollarına alırken bu kadar güzel dansetmeyi o yokken nereden öğrendiğini sorar ve cevap annesi olurken genç adam güzel kızının şakağını öperek adım atmaya devam eder..

delialona ve edward kol kola, melanie ve onun az önce bulduğu ian'ın yanına gelirken delialona genç adama bakar

“neredeydin sen?”

“şöyle bir dolaştım..”

“sen? şöyle bir dolaştın? sarayda?”

ian bakışlarıyla bir mahsuru olup olmadığını soruyorken delialona gülümser, o sırada edward melanie'nin henüz dansetmediğini öğrenmiş, derhal genç kıza elini uzatırken melanie büyük bir memnuniyetle ona uzatılan eli kabul eder ve diğer elindeki kadehi de ian'ın burnuna sokarken ian kaşlarını çatarak suratının önündeki ince uzun kadehi alıp kendininkinden bir yudum içer ve yanında, melanieyle babasını izleyen delialonaya döner

“melanie babanın da ruh özü uzmanı olduğunu söyledi..”

delialona başını sallarken gözlerini dansedenlerden alıp iana döner

“doğru..hatta annemle babam akademide aynı sınıftayken tanışmışlar..”

ian bu çok enteresan bilgiyi kabullenirken melanienin kadehindeki şampanyayı kendininkine boşaltır ve boş kadehi de oradan geçen bir uşağa verirken delialona da onun diğer elindeki sonradan dolma kadehi alıp uşağa verir ve taze bir tane alıp genç adama uzatırken ian gözlerini devirerek bir yudum alır, sonra bir soru daha sorar

“sen de akademiye gitmeyi düşünüyor musun?”

“ben ileri güçler geliştirecek kadar zeki olduğumu düşünmüyorum..”

“genlerinde var, senin bir şey yapmana gerek yok..”

“iltifat mı, hakaret mi bir anlasam..”

ian sırtarak kadehini delialonaya kaldırırken genç kız gülerken boş elinde hayali bir kadeh yaparak kaldırıp ian'ın kadehine vurur..

babalar ve kızları pistte dansetmiş, şimdi babalar ve kızlarının arkadaşları pistte turlarını atarken element kıran bayanlar andrea ve sienna keyifli bir sohbettedirler, ta ki andrea tesadüfen ona doğru gelen chrisi görene kadar..

“sienna, beni dinle..”

sienna bir anda pür dikkat olurken andrea hızla ve tek seferde konuşur

“birazdan sarışın bir adam beni dansa götürecektir, ben gittikten hemen sonra bana başka bir eş bulup onunla beraber bizim yanımıza gelin ve eş değiştirin..”

sienna bir anda bu önemli görevin ağırlığıyla kaşlarını çatarken andrea iki adım uzaktaki chrisi gülümser ve dişlerinin arasından konuşur

“sen dediğimi yap..”

sienna bir tamam mırıldanırken chris yanlarına gelmiştir, siennayla tanıştıkları, karşılıklı memnun olunur ve andrea söylendiği üzere dansa götürülürken siennanın görevi başlamıştır, genç kadın uygun bir eş bulmak için araştırmalara başlar...

SOUNDTRACK / *Bond - Senorita*

delialona ian'ın saraydaki büyüklük kavramının abartılış teorisine gülüyorken bir an sonra dansedenlerin arasına yerleşen andrea ve chrisi gördüğünde zavallı gülümseme can vererek genç kızın suratını terkeder, ian da kaşlarını çatarak o tarafa bakar ve manzarayı gördüğünde kaşını

kaldırırken bir an sonra kolundan çekilerek o müzikle hareket eden korkunç kalabalığın arasına girdiğini kavradığında artık çok geçtir, delialona onun elini beline koyup pozisyonlarını ayarlarken gözü chris ve andreadadır, ian adımını nereye atacağını düşünürken seçmelerde artık nasıl yalan söylemişse şimdi kalkmış, kraliyet balosunda dansetmeye çalışıyordur, duruma bakılırsa delialonanın bu kıvranışı pek umursamadığı görülürken ian gözlerini devirerek delialonanın baktığı tarafa başını çevirme gafletinde bulunur, ama o anda genç kızın kendi kendini döndürmesiyle yönleri değişirken ian kendi işini kendi gören delialonayı sadece tutuyor ve varlığıyla dansa katkıda bulunuyorken delialona manzaraya sırtını dönmüştür, iana bakarak sorar

“ne yapıyorlar?”

“kimler?”

“ian..”

“ne ian? kimler ne yapıyor? takip etmiyorum ben sizin dedikodularınızı..”

“takip etmiyorsan nereden biliyorsun dedikodu olduklarını-her neyse, chris ve andrea..”

ian hiç saklama ihtiyacı hissetmeden başını kaldırıp dans eden çifti şöyle bir inceler

“ne yapmamaları gerekiyor?”

“yapmamaları gereken bir şey mi yapıyorlar?”

delialona yine dönerek kendi gözleriyle görürken iana bakar

“dans ediyorlarmış sadece..”

“ben de başka bir şey söylemedim..”

delialona şöyle bir etrafı izliyormuş gibi yaparak tekrar andrea ve chrise bakarken ian kendi halinde vakit geçiriyordur...

andrea bir kuğu gibi süzülürken, delialona uzaktan onları izliyor, andrea her geçen saniye yanlış anlaşılma kat sayısını yükseltiyorken chris de inadına çok güzel dansediyordur, üstelik çok yakışıklı bir adamdır, zekidir ve ne dediğini biliyordur, ama andrea şu anda chrisin zekasına değil, dansedecek başka bir eşe ihtiyaç duyuyorken sienna ne yazık ki ortalarda görünmüyordur, andrea gülümseyerek kendi etrafında döndürülür ve tekrar yakışıklı genç adamın kollarına döner...

“flasler..”

sienna, conrad’la konuşan flaslerin yanına geldiğinde iki genç adam da bir anda sessizleşmiştir, sienna kaşlarını çatıp ne olduğunu sormak ister ama şimdilik vazgeçerken flaslere döner

“şimdi gidip dansetmemiz, sonra da andreayla çift değiştirmemiz gerekiyor..”

flasler bu isteğin hizmet ettiği amacı anlayamazken conradın yanına gelen vien belinden kavranmıştır, sorar

“andreayla dans eden yakışıklı kim?”

“chris morgan, edward’ın avukatı..”

vien ohlarken conrad siennaya bakar

“neden eş değiştiriyorsunuz?”

“bilmiyorum, ama yapmamız gerekiyor..”

conrad hmmlerken sienna yine flaslere döner

“gidelim mi? geç bile kaldık.. her yerde seni aradım..”

sienna flaslerin koluna girmiş, ana salona giderken conrad başını vienin başına dayayarak iç çeker

“gençler..”

vien gülerek genç adamın göğsüne hafifçe vururken conrad da güler

“biz yaşlandık güzelim, artık inzivaya çekilme zamanı geldi..”

“kendiniz için konuşun komutan, ben hala gencecik bir kadıyım..”

conrad yine hmmlayarak kaşını kaldırır ve vien’i belinden ana salona değil de merdivenlere doğru yönlendirmeye yeltenirken vien gözlerini devirerek şimdi olmayacağını söyler ve genç adamın hayallerini paramparça ederek dans etmeye götürür...

conrad, vienle muhteşem uyumlarını dans pistinde de sergilerken göz ucuyla da kendine görev edindiği flasler-sienna çiftini izliyordur, ikisi de gittikçe andrea ve chrise yaklaşırken vien conrad’ın dikkatli bakışlarının odağını keşfetmiş, mırıldanır

“ne düşünüyorsunuz?”

“andreaya başka bir eş bulmamız lazım, flasleri hava güzelinin yanından ayırmamak gerek..”

“biz değiştirelim-“

“olmaz, biz bu danstan sonra inzivaya çekiliyoruz, başkası lazım-buldum.”
vien peki diyerek conrad’ın tuttuğu elini takip ederek dansedenlerin arasından sıyrılır ve henüz yanındaki konuktan ayrılmış, elindeki boş kadehi uşağa veren scott’ın yanına gelir
“iyi geceler scott..”
“iyi geceler komutan.. vien..”
vien gülümserken conrad derhal sadede gelir
“scott senden bir iyilik isteyebilir miyim?”
scott ciddiyetle tabii diyerek ne olduğunu sorarken conrad pistteki andreayı ve yanındaki sarışını gösterir ve o sırada önlerinden geçen tessa’yı da delora’nın yanından çeker ve genç kadının eline dokunduğu anda ufak çaplı bir kriz geçirirken şimdi asıl konu bakirelik değil, flasler ve görevdir, conrad tekrar dikkatini toplayarak scotta döner
“andrea’nın partner değiştirmeye ihtiyacı var, tessayla ikiniz halledersiniz diye düşündüm..”
scott, andrea’yla danseden chris’e şöyle bir bakar
“adamı tutuklamamız gerekecek mi?”
“ah, hayır.. öyle bir şey değil?”
scott vien’e bakarken konuşmaya yoldan geçerken zorla katılmış olan tessa sorar
“nasıl bir şey? adam tehlikeliyse yaklaşmam-“
“değil, yani olmamalı.. andrea siennadan eş değiştirmelerini istemiş, tehlikeli olsa istemezdi, sadece rahat değil demek ki..”
tessa hmmlarken conrad sadece dans edeceklerini, neyin bu kadar karmaşık olduğunu sorar ve flaslere el kol işareti yaparak başka yöne dönmesini belirtirken hemen sonra scott ve tessaya döner
“kabul mü?”
ikisi de başlarını sallarken scott, tessaya elini uzatır, genç kadın gülümseyerek kabul eder ve scott koskoca oreon içinde belki de en kontrollü adam, hiç etkilenmemiş gibi tessayı kollarına alıp adım atmaya başlarken conrad son haberleri vermek için vien’i bir dansa daha davet eder, ama bu sondur, şimdiden söylemiş olarak flasler ve siennanın yanına yaklaşırlar...

scott göz ucuyla andrea ve chrisi bakıyorken andrea gerçekten huzursuz gibidir, sienna ve flaslerin tarafına bakıyorken delialona ve yanındaki bir hayli rahatsız arkadaşı da andrea ve chrisi izliyorlardır, scott bir dahaki dönüşünde de vien ve conradın flasler ve siennayı gittikçe uzaklaştırdıklarını görür ve dans pistindeki ilginç çemberin içinde kendi rolünü sorgularken tессanın sesi duyulur
“şimdi yaklaşmak iyi olabilir..”
scott başını sallayarak tessayı döndürür ve genç kadın bir iki adım sağa giderek andrea ve chris’in hemen yanında tekrar scott’ın kollarına dönerken andrea onları görünce gülümser, tessa ona göz kırparken andrea hafifçe kaşlarını çatır ama biraz sonra scott, tессanın elini tutarak andrea ve chris’in yanına gelip, genç adama güzel eşlerini bir süreliğine değiştirip değiştiremeyeceklerini sorduğunda andrea gülümser ve chris’e bakıp sonra scott’a döner
“tabii, neden olmasın..”
chris gülümseyerek andreanın elini scott’a verirken kendisi de fıstık gibi bir sarışınla eşleşir...

delialona malum çiftin eş değiştirmesini gözlemlemiş, hmmlayarak yeni düzene bakıyorken ian onun bakışlarını yakalar
“artık oturabilir miyiz?”
“daha değil, biraz daha sabret..”
“onlar sonsuza kadar dans ederse biz de mi edeceğiz?”
delialona bunun üzerine ian’a bakar
“yoruldun mu?”
“hayır ama-“
“o zaman biraz daha sabredebilirsin?”
genç kız gülümserken ian gözlerini devirir
“neden o gün özür diledim ki ben senden, bir anlasam..”
delialona gülerken bakışları yine chris’i takip ediyordu..

“müdahale etmemiz gereken bir şey var mı?”
andrea scott’a dönüp gülümser

“hayır, sadece o genç adamla biraz daha az vakit geçirmem daha iyi olur..”
“pekala.. nedenini sorgulamıyorum, sadece tehlikeli olmasın yeter..”
“değil..”

scott gülümseyerek tamam der ve andrea'yla beraber adımlarını atmaya devam ederken genç kadın, bu sefer tessa ve chris'i izleyen delialonayı gördüğünde iç çeker...

“neden tessaya ilgi göstermiyor bu adam!?”
ian bir an yine hangi adam diyecekken delia onu çevirir ve sözü geçen çifti gösterirken ian tessayı gördüğü anda yutkunur, delialona tam istediği örneği bulmuş onu işaret eder
“evet işte, aynen öyle! ama chris olmuyor..”
“olmasını mı istiyorsun?”
delia bu durumdan bir hayli mutsuz, mırıldanır
“venüs bakiresini bile unutup hala andrea'ya bakmasından iyidir..”
ian venüs bakiresi kavramıyla bir anda aklının kontrolünü yitirirken delialona gayet rahattır, izlemeye devam eder..

“chris venüslü demiştin, değil mi?”
delia evet derken ian bir an düşünür, sonra gözlerini zorlukla tessadan alıp deliaya döner
“tamam o zaman, adam venüslü olduğu için tessaya bağışıklığı vardır muhtemelen.. venüs bakiresi olduğundan bile haberi yoktur bunun..”
delialona ian'ın engin bilgilerinden yararlanmış, *bu* ve tessaya bakarken bu bilgi hiç hoşuna gitmemiştir, demek tessa bile chris'in aklını andrea'dan alamayacaktır, işte bu hiç iyi olmamıştır, delialona iç çekerek ian'a bakar
“hadi oturalım..”
“ciddi misin?”
delialona gülerek evet der ve ian'ı kolundan tutarak daha sakın bir yere uzaklaşırken genç adam ve ayakları teşekkür etmek istiyordur, ian ikisi için de derin bir nefes alır..

andrea, delialona ve ian'ın uzaklaştığını gördüğünde rahatlar ve bakışlarını çevirirken biraz sonra chris'e göz göze geldiğinde tehlikenin aslında ne kadar büyük olduğunu kavrar, işin kötü yanı tehlikenin sadece chris tarafında olmayabileceğidir..

andrea bu soruna çabuk bir çözüm bulmaları gerektiğini düşünürken chrisin bakışını hafif bir gülümsemeyle geçirir ve scotta döner
“scott..”
scott efendim derken andrea geri çekilerek genç adamın gözlerine bakar
“şimdi isteyeceğim şeyin aramızdaki saygı sınırını aştığını biliyorum ama istemek zorundayım..”
scott kaşlarını çatarken andrea bir seferde sorar
“seni öpebilir miyim?”
genç adam bu soruyu *hiç* beklemiyorken bir an hangi cevabın daha uygun olduğunu düşünür, böyle bir teklif bir bayandan geliyorsa hayır demenin kaba olacağı kararına varmış, ama pek de kararlı olmayan bir sesle cevaplar
“eğer gerçekten yapman gerekiyorsa...”
“gerekiyor...”
“o zaman, öpebilirsin..”
andrea gülümser, ama bu gülümseme teşekkür etmekten çok *izleniyorum ve rolümü en iyi şekilde oynamalıyım* gülümsemesi olurken genç kadın scott'ın omzundaki eliyle genç adamın ensesini yavaşça kavrar ve diğer elini de scott'ın elinden alıp genç adamın boynuna koyarken scott boşta kalan eliyle andrea'nın belini kavrar ve genç kadının gözlerine bakarken biraz sonra andrea ona uzanıp yavaşça dudaklarına dokunur ve biraz daha yaklaşırken ikisi de hala dans ediyordur, ama adımları bir kere bile teklemezken scott genç kadını güvenle kavramış, andrea bütün dikkatini öpüşüne vermiş, sanki bir çok kez öpüşmüşler gibi rahatça öpüşüyorlardır, genç kadın kısa bir süre sonra yavaşça geri çekilir ve karşısındaki adamın mavi gözlerine bakarken itiraf ediyordur, o bir an scott'ı ne için öptüğünü unutmamıştır, şimdi her şey yavaş yavaş ona geri gelirken ikisi de bir an birbirlerinin dudaklarına bakarlar ve andrea tekrar genç adama uzanmamak için kendini zor tutarken scott

öpüşürken bir tanesi andreayı sırtından kavramış elini tekrar genç kadının beline indirir ve yarım kalmış bir hisle ona bakarken andrea hafif bir nefesle gülümser
“teşekkür ederim..”
“bir şey değil..”
andrea biraz daha gülümserken scott da genç kadına gülümser
“başka yapmamız gereken bir şey var mı?”
“bir şeyler içebiliriz?”
scott tabii diyerek andreayı dans edenlerin arasından çıkarırken genç kadın eteğini tutarak öne düşer..

conrad andrea ve scott’ın öpüştüğünü görmüş ve genç adamın devamlı çalışan kafasında bu çifte de bir anda yer açılmışken vien’i durdurup sorar
“o neydi şimdi?”
“ne neydi?”
“andrea ve scott..”
“muhtemelen chris’i başından atmak için yapmıştır..”
“ben baştan atma öpücüğünü bilirim, bu öyle değildi..”
conrad cümlesini bitirdiğinde vien’i ona *bakıyor* görür ve gülümser
“zamanında sen beni öyle çok öptün de oradan biliyorum sevgilim..”
vien *hmml*arken conrad daha da gülümser ve genç kadını kendine çekip mırıldanır
“dans bitti, gidelim..”
“sana şimdi bir baştan atma öpücüğü verirdim ama.. neyse..”
conrad daha başka öpücükler verebileceğini söyleyerek vienle beraber kalabalığın arasından sıyrılırken genç kadın gülümsüyordu...

dans pistinde belkide balonun en büyük olayı olmuşken bu tip şeylerden her zaman en önce haberi olan delora şimdi hiçbir şey bilmiyordur, saraya döndüklerinden beri yalnız, gözü hep üst kattan colm’un çıkıp gelmesini bekliyor ama saatlerdir öyle bir şey olmuyorken delora elindeki kadehinden bir yudum alır ve o sırada ashley’i görürken genç kadının yanına gidip sorar
“ashley, colm’un ne yaptığını biliyor musun?”
“en son gördüğümde veritabanı kontrollerini yapıyordu..”
“dün bitirmemiş miydi?”
ashley bilmediğini söyleyerek deloraya bakarken genç kadın artık canına tak etmiş, bir haftadır sabah, öğlen, akşam ve sabaha karşı tekrar bu işkoliklik saçmalığını yaşıyorken kadehini ashleynin eline tutuşturup merdivenleri çıkmaya başlar...

delora bir süre sonra colm’u güvenlik sektöründe de bulamamış, bunun üzerinde odasında çalıştığını anlamışken şu anda genç kadının yürüdüğü koridorlardaki boş odaların sahipleri, eşleriyle beraber alt kattaki baloda eğleniyor ama delora, *balolara aşık olan delora*, bütün sinirleri tepesinde, kendi eşinin odasına kapıyı bile çalmadan dalıyordur...

“yeter artık!”
colm bilgisayarından başını kaldırıp büyük odada sinirle yürüyen deloraya bakar
“delor-“
“beni ektiğinin farkında mısın sen?!”
“ben-“
“evet sen! sen colm! bir haftadır suratıma bile bakmıyorsun! tek düşündüğün veritabanları, faz bilgileri, taktik şifreleri ve kahrolası devlet sırları! ben seninle dans etmek istiyorum!”
colm ne diyeceğini şaşırmış, elleri klavyede, öylece deloraya bakıyorken genç kadın köpürüyordu...

colm ellerini klavyeden çeker, ekranı kapatır ve çalışma masasından kalkıp sinirle ona bakan deloraya ilerleyerek genç kadını belinden kavra-maya çalışır ama delora izin vermez
“hayır..istemiyorum.. şimdi seks yapacağız ama yarın yine beni unutacaksın istemiyorum, kalsın..”
delora colm’un kollarını üzerinden itmeye çalışırken genç adam gülümser
“gelip beni azarlamak yerine, *seni çok özledim* desen de olurdu..”

delora durulurken mavi bakışlarını colma çevirir ve o salak bilgisayar yüzünden gözlerinin feri kaçmış adama bakar

“seni çok özledim colm, lütfen bilgisayarını bırakıp eve döndüğünde benimle ilgilenir misin?”

“tamam tatlım..”

delora gülümseyerek colmun yüzünü elleri arasına alır ve genç adamın saçlarını geri itip yakışıklı yüzüne bakar, sonra parmaklarının ucunda yükselip sevgilisine sarılırken colm da gerçekten bir haftadır ne yaptığını, daha doğrusu ne *yapmadığını* farkederek genç kadına sarılır..

melanie ve edward ellerindeki kadehlerle delialona ve ian’ın nerede olduğunu keşfetmeye çalışırken melanie bahçeye inen konuklara bakıp edwarda döner

“ben bahçeye bir göz atayım..”

edward tamam dedikten sonra melanie uzaklaşır, edward elindeki fazla kadehe bakarken duyduğu sesle arkasını döner ve karşısında cuslov’u gördüğünde dikleşir, genç kadın her zamanki gibi zarif ve asil, hafif bir gülümsemeyle edwarda bakıyorken konuşur

“seni tekrar görebildiğime çok sevindim edward..”

genç adam usulca başını sallayarak elindeki kadehlerin birini cuslova uzatır, genç kadın teşekkür ederek alır ve bir yudum içerken edward tahmin ettiği üzere hiçbir şey okuyamıyordur, genç adam cuslov’u tanıdığının beri acil durumlar hariç asla zihnine girememiştir, wusla’yla bir gün cuslov kadar kontrollü olmayı öğrenip öğrenemeyeceklerini konuştuklarını hatırlarken cuslov’un sesiyle tekrar bugüne döner..

“oreon’un kapıları sana her zaman açık edward. Olanlar yüzünden senin kadar değerli birini karşımıza almak istemeyiz. Hatalı olan bir taraf varsa o da biziz, evet, ve bunu anlamamız için senin acı çekmeni istemezdik..”

edward sabırla dinlerken cuslov devam eder

“kaybettiğin her ne varsa sana geri vermeyi çok isterdim, ama bazı şeyler onarılmıyor, biliyorum.. sadece yeni bir şeye başlarken bize arkamı dönmek zorunda olmadığını söylememem gerek, eğer özür bekliyorsan buradaki herkesin bunu sana istemeden vereceğini bil lütfen..”

edward sessizken bu sefer *gerçekten* sessizdir, cuslov yakaladığı fırsatı kaybetmeye hiç niyeti yok, devam eder

“hayatına yeni baştan başlamanın zor olduğunu biliyorum, ama geri dönmenin seni mutlu etmesini de engelleme..hepimizle bir anda tekrar dost olmanı, eskiye dönmeni beklemiyorum, tanrı biliyor hepimiz istiyoruz, ama olmayacağını, en azından *hemen* olmayacağını biliyoruz.. bir kere kapıları fazlasıyla sıkı kapattık, ama şimdi hepsi ardına kadar açık, girip girmemek sana kalmış, ama biz bekliyoruz.. sadece bunu bil..”

cuslov lafını bitirdiğinde gülümser ve kadehini kaldırırken edward hafifçe gözlerini kısar ve o da belli belirsiz gülümserken zarif kadehler birbirine çarpar, şampanyalardan birer yudum alınırken balo devam ediyordur...

melanie bahçeye çıkmış, yavaş yavaş yürürken etrafına bakıyordur, her köşede her gün televizyonlardan ve internetten gördüğü yüzler görüyorken bir an sonra eğer felç yüzünden gözlerine perde düşmüyorsa brian keaney ve ophelia gordon’ı gördüğünü düşünür ve gözlerini kırıştırırken bir an sonra arkasından dürtüldüğünde irkilere o tarafa döner, ian ve delialona ona bakıyorken

melanie arkasını gösterir

“brian’la, miss gordon buradaydı.”

“*bütün* merkez masa, hatta *masalar* burada melanie..”

“şimdi ölmemi istiyorsan al bir silah vur..”

genç kız kadehini başına dikerken delialona gülüyordur, ian brian’ın neresinin bu kadar seksi olduğunu anlayamadığını söylerken gözü opal’in saçlarında ve sırt dekoltesindedir, delia onu belinden dürtüp dünyaya döndürürken sienna gençlerin yanına gelir

“bir süre sohbetinize ortak olabilir miyim acaba?”

delialona tabii diyerek genç kadını elinden tutar ve derhal arkadaşlarına tanıştıırken sienna bütün sıcaklığıyla ikisiyle de tanıştığına çok memnun olduğunu söyler, delialona siennaya bakıp elbisesinin kırmızısını övdükten sonra sorar

“flasler nerede?”

“beş dakika için birileriyle konuşması gerekiyormuş..”

“anladım.. kraliyet misafirperverliği, vesaire..”

“ben de o dönene kadar sizinle vakit geçirmek istedim, nasıl gidiyor?”

melanie büyük bir mutlulukla etrafını gösterir

“muhteşem bir saray balosunda vakit nasıl geçiyorsa öyle geçiyor-“
“hey!”

ian delialonanın kolunu çekip opal ve brian’ın tarafını işaret ederken sarışın kadının brian’ın kollarına yığıldığını gören herkes telaşla büyük bir uğultuyu başlatıyorken bir anda bütün sarayda yüksek sesli alarmlar çalmaya başlar ve balonun başından beri dört bir yanda bekleyen özel araçlar gök yüzünden saraya doğru alçalırken delialona telaşla etrafına bakınır..

neler oluyordu?

SOUNDTRACK / Nobuo Umematsu - Hurry

edward yanındaki cuslovun bir anda koluna yapışması ve ikisinin de elindeki kadehlerin düşmesiyle dişlerini sıkarak bir taraftan cuslovu tutarken diğer yandan beynine saplanan acıyla baş etmeye çalışıyordur, kalabalık hızla dışarı çıkmaya çalışırken cuslov zorlukla edward’a bakar
“deliayı bul, acele et!”

edward beyninin mengenelerle sıkıldığını hissederken cuslov onu itiyordur
“ben baş edebilirim! kızını bul edward! uzaklaşın!”

edward tam cuslovu bırakacakken calis’in onların yanına gelmesiyle rahatlar ve hiçbir şey söylemeden arkasını dönüp koşarken insanları yarıp geçiyordur
“DELIA!”

kalabalığın çıkardığı sesin ve alarmların arasında edward’ın sesi güçsüz kalıyorken genç adam korkunç bir acı çekiyordur, birisi beynini zorla açmaya çalışıyordur, genç adam bir anda olduğu yerde durup aklını toparlamaya çalışırken nerede olduğunu bile zorlukla hatırladığını fark ettiğinde dikleşmeye çalışarak dışarı koşar...

“latty git dedim!”

“HAYIR!”

latty ewan’ın kollarını iterek ileri çıkar ve etrafına bakarken biana’yı görmeyi bekliyordur, hızla gözleri etrafını tararken ewan onu kolundan çeker

“gidiyorsun..”

latty zorla onu bekleyen araca bindirilirken bir anda gökte korkunç bir şimşek çakmasıyla havada süzülen araç bile dengesini kaybederken latty feryat eder, ewan dönerek konukların çıkışlarının hızlandırılmasını haykırırken latty aşağı indiği gibi ewan’ı iterek koşmaya başlar, genç adam sendelerken latty’nin koştuğunu görünce küfrederek o da arkasından fırlar...

“dorian!”

latty bahçede wuslayı tutan dorian’ı gördüğünde nefes nefese ona doğru gelir

“biana! biana burada, biliyorum.. hissediyor musun?”

“kahrolası.. evet..”

“sienna ve andrea nerede?”

dorian ve latty etrafa bakınırken wusla’nın bir anda acıyla inlemesiyle genç adam tüm dikkatini yine kollarındaki kadına verir

“wusla! wusla, bana bak.. dayan..”

wusla acıyla inlerken dorian’ın gömleğini koparacak gibi sıkıyor, dişlerinin arasından konuşur

“delia! delia’yı bulmam gerek-“

genç kadın beynine saplanan acıyla ağlayarak haykırırken ewan o tarafa gelmiş, wuslayı dorian’ın kollarından çekip kucakladığı gibi kaldırır ve latty döner

“ne yapacaksanız çabuk olun!”

ve genç adam wuslayla beraber uzaklaşırken latty kalbi yerinden çıkacakmış gibi dorian’a bakar ve tam o anda bahçenin diğer köşesinden sienna’nın haykırışı duyulurken dorian ve latty bütün güçleriyle o tarafa koşarlar...

“ÇEKİLİN!”

sienna'nın bağırması üzerine ian diğer iki kızı da çekerek tahliye için bekleyen araçların olduğu tarafa koşmaya çalışır, delia ian'ın kolunu çekiyor, babasıyla annesini görmesi gerektiğini bağırıyorken ian çaresizce etrafına bakar ama kimseyi görmezken melanie bir an sonra korkunç bir çığlık attığında herkes o tarafa döner ve siennaya çarpan ışığı görürken delialona kanı donarak siennanın yere yığılmasını izler..

“SIENNA! ÇEKİLİN! HERKES ARAÇLARIN OLDUĞU YÖNE KOŞSUN-SIENNA!”

flasler nereye gideceğini bilmeyen insanların arasından kalabalığı yararak siennaya ulaşmaya çalışırken bir an sonra göz alıcı bir ışıkla genç kadının yere yığıldığını gördüğünde şok olmuş insanları iterek bütün gücüyle o tarafa ilerler, yerde yatan siennanın başına eğildiğinde yanındaki delialona ve arkadaşlarını görür

“DELIA! GİDİN BURADAN! ARKADAŞLARINI UZAKLAŞTIR!”

“ANNEM-“

“ANNEN İYİ ÇABUK DEDİM!”

flasler siennanın kalp atışlarına bakıp genç kadının hala yaşadığını gördüğünde biraz olsun rahatlatarak onu yerden kaldıracak olur ama o anda sienna derin bir nefesle gözlerini açar ve öksürerek flaslere tutunmaya çalışırken genç adam korkunç bir telaş içinde onu tutmaya çalışıyordu

“sienna! sienna, sakın ol-“

“çekil-“

“ne-“

“ÇEKİL!”

bir an sonra siennanın elini kaldırmasıyla flasler zorla uzaklaşmak zorunda kalırken yerdeki genç kadın havaya bakara bütün gücüyle odaklanır ve bir an sonra karanlık gök yüzünde toplanan ışık saray arazisi dışında bir yere düşerken sienna haykırarak bu sefer gerçekten bilinçsizce yere yığılıyordur...

dorian ve latty sienna'nın bağırarak yığılmasını gördüklerinde dorian latty'i kolundan tutup ışığın düştüğü yeri işaret eder

“orada!”

“ne?!”

“sienna ona saldıran gücün kaynağını işaret etti.. orada latty..”

latty şokla dorian'ın gösterdiği yere bakarken dorian ellerini yumruk yapmış, çenesi kasılmış, bir şeyler için odaklanıyordu, latty korkuyla ona bakarken dorian biraz sonra nefes nefese rahatlar ve latty tutunurken mırıldanır

“andrea geliyor..”

latty hızla etrafına bakarken dorian aklını toparlamaya çalışıyordu..

andrea scott'la beraber içecekleri sakın içkiyi tamamen unutmuş, genç adamın onu güvenli bir yere götürmesine yardım ediyorken bir an sonra kafasında çakan bir görüntüyle yerinde kalakalır, scott onun durduğunu hissettiğinde hızla arkasını döner

“andrea?”

“gitmem gerekiyor-“

“gidemezsi-“

“gitmem gerekiyor scott, lütfen.. diğerlerine yardım et..”

andrea scott'tan elini çekip eteklerini toplar ve hızla az önce gördüğü şeye, dorian'ın olduğu tarafa koşarken ayağındaki ayakkabılar hiç yardımcı olmuyordu, genç kadın yerinde durup sık ayakkabıların bantlarını çözüp bir kenara atar ve çimlerin üzerinde çıplak ayakla koşarken hızı da gücü toprakla beraber artıyordu...

“morgan!”

chris yanındaki tessa'yla beraber koşarken edward'ın ona seslendiğini duyar ve arkasını dönerken edward acıyla yüzü kasılmış, ona doğru geliyordu

“delia'yı bul, ben..”

“sen ne? edward.. edward-hey dostum-“

edward bir anda yere yığılırken tessa dehşetle genç adama uzanır, chris etrafına bakarak telaşla birilerinin onları görmesini beklerken tessa'nın yanında eğilip genç kadına bakar
“yardım getireceğim-“
“delia’yı bul-“
“edward’ı bırakamam-“
“uyandığında kızına bir şey olduğunu söylemek zorunda kalmak istemiyorsan git adamın dediğini yap, hadi! burayı ben hallederim!”
chris yutkunur ve tessa'nın bacağına kafasını koymuş, bilinçsizce yatan edward’a bakar, sonra tessa'ya bakıp yerinden fırlar ve hızlı adımlarla etrafı dolaşarak delia’yı aramaya başlar..

sarayın üst katlarında olan çiftlerden conrad ve vien rahatlama dakikalarına bomba gibi düşen alarmlarla odalarından fırlamış, koridorun sonunda kucağındaki baygın delorayla çıkan colm’u gördüklerinde conrad sinirle bir *yine mi!?* bağırarak ve herkesi önüne katarak hızla aşağı inmeye başlamıştır, ikinci kata geldiklerinde güvenlik sektörünün boşaltıldığını ve boşaltma işinin başında ashley’nin olduğunu görünce vien’e döner
“siz acele edin, ben geliyorum-“
“nereye gidiyor-“
“geleceğim vien, acele et, binadan çık..”
vien tamam diyerek merdivenleri koşar adım inerken conrad bir hışımla sektörden çıkan bir görevlinin yakalarına yapışır
“nereye gittiğini sanıyorsun sen!?”
“conrad!”
conrad ona bağırarak ashley’e dönüp yakalarından tuttuğu zavallı adamı gösterir
“BU ADAMLAR NEDEN İŞLERİNİN BAŞLARINDAN DEĞİLLER!”
“önce sesini kontrol etmeyi öğren, sonra da en son saldırıdan sonra düzenlenen güvenlik taslağını okumayı..”
conrad taslaktan falan anlamazken görevlinin yakalarını biraz daha çeker ve andreaya bakarak
“bu adamlar saldırı anlarında işleri yürütmek için para alıyorlar, tavuklar gibi kaçmak için değil!”
“adamın yakalarını bırak conrad..”
conrad sinirle bir an daha ashley’e bakar, sonra görevlinin yakalarını böcek gibi bırakıp adamın dışarı koşmasına izin verirken sektör hala boşalmaya devam ediyordur, ashley çalışanlara yol vermek için kenara çekilirken her yanından geçene ters ters bakan conrad’ı da çeker
“senin aldırmadığın taslağa göre, olağan üstü hal sistemleri aktive edildikten on dakika sonra her şey hala çalışıyorsa görevliler tahliye edilebilir.. adamların boğazlarına sarılıp, yakalarından çekiştirip oraya buraya fırlatırsan da sana dava açma hakları var, çünkü bilerek ve isteyerek haklarını ellerinden alıp hayatlarını tehlikeye sokuyorsun.”
conrad merdivenlerden hızla inen adamları gösterir
“bunları mı beni dava edecek!? görevlerini bırakıp kaçan onlar-“
“onlar görevlerini tamamladılar..”
ashley sektörden çıkan son görevlinin arkasından bakar ve kapıların kapanıp kilitlerinin aktive oluşunu izler, her şeyin tamam olduğunu gördüğünde merdivenlere ilerler
“biz de çıksak iyi olacak..”
conrad öfkeyle ashley’nin arkasından takip ederken genç kadın bahçeye çıktığı anda yarısından fazlası uzaklaşmış, geride kalan tahliye araçlarından birine ilerler ve görevlilere yardımcı olurken conrad en üst basamaktan şöyle bir etrafa bakar ve ilerde sarayın çıkışının tersine koşan latty, dorian ve andrea üçlüsünü gördüğünde fırtına gibi merdivenleri atlar...

“LATTY!”
latty conrad’ın sesini duyduğunda aldırmadan koşmaya devam ederken saray arazisinden dışarı çıkmaları gerekiyordur, genç kadın eteklerini toplayarak koşmaya devam ederken bir an sonra conrad onu kolundan kendine çekerken latty sinirle kolunu onun güçlü tutuşundan çekmeye çalışıyordur
“BIRAK CONRAD!”
“ANDREA! DORIAN!”
ikisi de o tarafa dönmüş, conrad’ın lattyi tutuşunu görürken genç adam bağırır
“aklınızı mı kaçırdınız! derhal sarayı boşaltın!”

diğerleri bir an conrad’a bakarlar, genç adamın kolunu tutmadığı iki element kıran tüm güçleriyle geri dönüp gitmeleri gereken yere koşarken latty kolu hala conrad’da hatta daha da sıkılmış, çeklierek öne atılır

“kraliçe olacaksan önce kendini korumayı bil-MAGNUS! ARAZİ DIŞINDAKİ BİRLİKLERİ KONTROL EDİN! DORIAN MARCELL VE ANDREA DILLARD BULUNDUĞU ANDA GÖZ ALTINA ALINSIN!”

latty dehşetle conrad’a bakarken magnusa döner

“KOMUTANIN EMRİ GEÇERSİZDİR! MARCELL VE DILLARD’A DOKUNMAYIN!”

magnus kraliçenin emrine kesin bir şekilde uyararak tekrar işine dönerken conrad sinirle latty’e bakıyordur, kraliçe çıplak ayakları ve elinde toplanmış eteğiyle kolunu conraddan kurtarır

“işinize dönün komutan lysander..”

kraliçe uzaklaşırken uzaktan onu gören ewan hızla yanına gelerek iyi olup olmadığını soruyordur..

SOUNDTRACK / Hans Zimmer - Vespertilio

andrea ve dorian saray arazisinin dışına çıkmışlar, siennanın tam gösterdiği noktada etraflarına bakıyorken biraz sonra duydukları usul sesle ikisinin de kanı donarak o tarafa dönerler

“ateş ve toprak...”

andrea, bianaya ikinci bir cümle kuracak zamanı tanımadan ayağını yere vurur ve toprak zangırdarken biana içinden geçen bir dalgayla sendeler ama hemen sonra kendini toparlayarak hiçbir şey olmamış gibi dikleşirken gülümser

“estetik bir taktik andrea, hoşuma gitti..”

andrea cevap vermeden son derece tetikte bekliyorken dorian, biananın her nefesinin kontrol ediyordur adeta, bir an sonra onunla göz göze geldiğinde biana kaşını kaldırır

“senin bir gösterin yok mu dorian?”

“benim gösterim seni öldürmek olacak..”

biana o da olabilir diye kendi kendine mırıldanır ve bir an sonra dorian ve andrea acıyla eğilirken biana sağ elini yumruk yapmıştır, ikisini birden kontrol etmek gerçekten zordur ve genç kadın yavaş yavaş acı çekmeye başlarken yine de ikisinin de eşliğini aşmalıdır, biraz daha zorlarken biraz sonra andrea dişlerini sıkarak zorlukla doğrulur ve bianaya bir adım atarken siyah saçlı kadın kaşlarını çatır, andrea bir adım daha attığında biana bileklerine sarılan bir şeyler hissedip ayaklarına bakar, topraktan çıkan güçlü sarmaşıklar genç kadını ayak bileklerinden başlayarak sarmaya devam ediyorken biana ilgiyle bir ses çıkarır, andrea güçlü dalların tutuşunu biraz daha sıkışlaştırmışken biana bacaklarının sıkılmasıyla canı yanmış, kesik bir nefes alır ve eğilip diğer eliyle bacağındaki dalları yavaşça okşar, andrea biraz sonra derin bir nefes alırken biananın bacağındaki dallar parlak yeşil renklerini kaybederek kurur ve bir kaç saniye sonra kahverengi kuru otlar olarak tekrar toprağa düşerler...

andrea bitkiye verdiği can alındığı için yorgun düşmüş, sendeleyerek bir iki adım geri atar ve dorian’ın koluna tutunurken biana hala onu kontrol edebiliyordur, genç adam zorlukla elini cebine atar ve parmakları altın ateş tılsımını kavrayarak sıkarken andreanın fısıldamasını duyar, gözlerini aç dorian diyor, genç adam ne zaman kapattığını bile bilmezken gözlerini yavaşça aralar ve karşısında biananın yüzünü gördüğünde ateş tılsımını biraz daha sıkar, dorian’ın gücüyle biana bir anda içindeki bütün suyun yavaş yavaş kuruduğunu hissederken acıyla güler

“güzel.. ben yokken yeni şeyler öğrenmişsiniz..”

biana kurumuş dudaklarını ıslatırken gözleri kararmaya başlıyordur, yavaş yavaş odağını kaybettiğini hissederken bir adım gerileyerek elini kaldırır, ama büyü’nün sözlerini söyleyemeyecek kadar susuzken elini tekrar indirir ve o anda dizlerinin üzerinde yere düşerken andrea heyecanla dorian’a bakar, genç adam bakışlarını bir saniye bile bianadan ayırmıyor, cebindeki tılsımı çıkarır, altın zincir kor kırmızı parlıyorken biana gülümsüyordur

“hadi dorian, fırsatın varken bitir-“

“kendini öldürtmek için mi geldin?”

“sizi öldürmek için gelmiştim ama ne yazık..”

biana kupkuru ağzından çıkan çatallaşmış sesiyle devam eder

“..benim ölümüm olacaktı..”

genç kadın hala gülümsüyorken dorian dişlerini sıkarak boşa kalan eliyle biananın arkasına büyük bir ateş topu fırlatır, alevler toprakta parlayıp hemen sonra arkalarında sadece soluk bir duman bırakırken biana başını eğerek, kuru bir nefes alıp tekrar başını kaldırırken mırıldanır
“bu kadar gösteri yeter sanırım..”
genç kadın ellerini toprağa dayayarak derin bir nefes alır ve dorian’ı bir seferde iterken genç adam acıyla yere inleyerek yere düşer, biana başını eğerek dorian’ın durumuna bakarken ona atılan andreaya da elini kaldırır
“a-a..uslu bir kız ol andrea..yarın bütün televizyonlarda evrenle tanışacaksın, çirkin şeyler görmek istemeyiz..”
andrea şokla bianaya bakarken genç kadın gök yüzünü işaret eder ve bir an sonra ortadan yok olurken andrea yutkunarak başını kaldırır ama hiç bir şey göremezken hemen sonra dorian’a koşar ve yere eğilip onun başını tutarken iç çekerek, derin nefesler alan genç adamın saçlarını okşar...

bütün saray boşaltılmış, bir balo daha nedeni bilinmeyen bir saldırıyla sona ermişken bu tarihten sonra kimsenin kraliyet balolarına bir daha katılmayacağı düşünülmüyordur, yarın maynard evrenin en uğursuz yeri ilan edilecekken evrene ilan edilecek diğer önemli olayın kahramanları andrea ve dorian görevliler tarafından saraya geri getirilmiş ve ekip o gece için tekrar oreon’a dönmüştür...

“maynard arazisi dışındaki basını zorla engelleyemeyiz, üzgünüm..”
ashley sağlık departmanındaki özel odaların birinde andrea’ya durumu açıklıyorken cuslov calis’in ona uzattığı suyu alıp oturduğu yerde başını arkaya yaslarken biana’nın çok ilginç taktikler geliştirdiğini söylüyordur, latty düşünceli, oturduğu yerden kalkar
“oreon bünyesinde element kıranların olduğu bilindiği anda tek derdimiz biana olmayacak. evren çok uzun zamandır element kıranların ne olduğunu, ne yaptığını bilmiyordu, şimdi asırlar sonra tekrar bu hikaye ortaya atılacak.. Bütün güçleri, zayıflıkları, her şeyleri konuşulacak, tartışılacak.. düşmanlarımız bize onlarla zarar vermeye çalışacak, biana kendine ortak bile bulabilir...”
herkes sessiz, ihtimalleri akıllarından geçiriyorken latty cuslova döner
“yarın oreon’un ağzından bir basın açıklaması yapılması gerekiyor, merkez masayı önceden haberdar edelim ve onların aldığı önlemlerden adım adım haberimiz olsun.. oreon içindeki bütün çalışanlara gizlilik antlaşmalarının hatırlatılmasını istiyorum, basınla cuslov dışında kimsenin bağlantı kurmasını istemiyorum..”
herkes anlaşıldığını söylerken latty tamam diyerek andreaya döner
“nasıl hissediyorsun andrea?”
“ben iyiyim, dorian daha çok hırpalandı..”
vien genç adamın da iyi olduğunu, şimdilik uyuduğunu söylerken andrea rahatlar, latty diğerlerini görmek istediğini söylerken herkes andrea’yı uyuması için yalnız bırakıp odadan çıkar..

o karmaşa içinde en çok arananlardan biri olan delialona chris tarafından bulunmuş ve latty’nin emriyle delia ve arkadaşları kesinlikle sorgulanmadan oreona getirilmişken hepsinin sağlık kontrolleri yapılmış, en azından yapılmak istenmiş ama delia reddederek annesiyle babasını görmeyi talep etmiştir, genç kız şimdi ilk durağında, annesinin yanındayken sessizce onun elini tutuyordur
“babam daha uyanmamış..”
wusla yorgunlukla iç çekerken delia hala korkuyordur
“iyisin, değil mi anne?”
“iyiyim tatlım, sadece başım ağrıyor ama bir şeyim yok..”
delia annesinin elini öpüp başını onun karnına koyarken wusla kızının saçlarını okşuyordur, odadaki ışık gözlerini rahatsız etmeye başlamışken gözlerini kapatır, odada nefes alan herkesin gözleri kapalıyken odanın ışığı uyku haline hafifler...

chris hala sağlık departmanındayken görmek istediği insanlar olduğunu söylemiş ve yine kraliçenin izniyle edward’ın uyuduğunu öğrenmiş, şimdi de andrea’yı görmek için koridorda yürüyorken genç kadının odasının karşındaki asansörden bu gece öpüştüğü adam çıkar ve odanın kapısını yavaşça açıp gülümseyerek içeri girerken chris ellerini cebine sokar ve dudağını kemirerek andrea’yı başka bir zaman göreceğini düşünerek tekrar bekleme odasına döner...

SOUNDTRACK / Craig Armstrong - Portugese Love Theme

flasler, sienna kendini kaybettiğinden beri onun yanından ayrılmamış, şimdi de genç kadın uyurken başında oturuyordur.. yatağın başındaki yeşil ışık usulca yanıp sönüyorken flasler ellerini yatağın kenarında birleştirmiş, siennanın düzenli nefes alışını izliyordur, döndüklerinden beri gözlerini açmamış genç kadın flasleri yine de biraz korkutuyorken vien her şeyin yolunda olduğunu söylemiştir, genç adam da inanmışken şimdi, birleştirdiği ellerinden birini kaldırıp siennanın güzel saçlarına götürür ve hafifçe okşarken genç kadın sanki bunu bekliyor, kaşlarını çatarak kısık bir ses çıkarır ve başını flaslere çevirerek gözlerini açarken genç adam gülümser
“günaydın..”

sienna bir an nerede olduğunu, hangi günün aydın olduğunu bilemezken kurumuş dudaklarını yalar, flasler onun susadığını anladığında baş ucundaki masadan bir bardak su doldurur ve küçük pipeti de içine koyup siennaya yaklaşır

“su..”

sienna hafifçe gülümseyerek başını kaldırır ve flaslerin eliyle beraber bardağı tutarken pipetten bir iki yudum su çeker, vücudu ona teşekkür ederken genç kadın rahatlayarak tekrar başını yastığına dayar, bardağı tutan eli aslında hala flaslerin elini tutuyorken başını genç adama çevirir

“seni ittiğim için üzgünüm..”

flasler bardağı daha iki asır süreyle tutabilecekken gülümser

“önemli değil, korumak için yaptığını biliyorum, ama korktuğumu itiraf etmem gerek..”

“sen bir de bana sor..”

sienna hafifçe gülerken elini bardaktan ve flaslerin elinden çekerek saçlarını düzeltir, flasler de bardağı tekrar aldığı yere koyup gözlerini dinlendiren siennaya döner, genç kadının bu sefer *rahat* bir uykuya ihtiyacı olduğunu biliyor, ayağa kalkarken sienna itilen iskemlenin sesini duymuş, gözlerini açar

“gidiyor musun?”

“uyuman gerek..”

sienna başını sallarken gülümser

“hiç yanımdan ayrılmadın, değil mi?”

flasler bir an cevap veremezken biraz sonra başını sallar, sienna daha da gülümserken gözlerini kapatır

“mükemmel bir centilmensin flasler..”

flasler şimdi centilmenliğini hiç centilmen olmayacak bir şekilde öldürecekken derin bir nefes alır ve yatağa eğilerek siennayı saçlarından öperken genç kadın gözlerini açar, flasler geri çekildiğinde ikisi göz göze gelirler, flasler gülümserken sienna göğsündeki elini kaldırıp onun yüzünü kavrar, yavaşça başını kaldırıp genç adamın dudaklarına uzanırken nefesleri birbirine dokunduğunda flasler dengesini kaybetmemek için yatağın başına tutunur ve siennaya karşılık verirken genç kadın sıcak bir rüzgar gibi biraz sonra dudaklarını geri çeker, yeşil bakışları parlayarak flaslere bakıyorken gülümser
“centilmen olduğun için mi karşılık verdin, merak ediyorum..”

flasler sessizce gülerken sienna dudaklarını ısırır ve biraz sonra genç adamın kendi isteğiyle verdiği kısa ama sıcak öpücükle rahatlar ve ayrıldıklarında başını yastığa biraz daha gömerken flasler gülümseyerek geri çekilir

“yarın görüşürüz..”

sienna keyifle ve usulca tamam diyerek yatakta kıvrılırken flasler onun saçlarını düzeltir, sonra odadan çıkarken kapanan kapının ardından odadaki ışıklar hafifler ve sienna bahar havası gibi bir uykuya dalarken flasler kapının dışında heyecandan ölüyordur, derin bir nefes alıp yoluna devam eder, evet, yarın görüşeceklerdir, genç adam gülümser...

delialona sabaha karşı uyanmış, annesini bırakıp tekrar babasının odasına gitiğinde onu *hala* uyuyor görünce geri dönmüş ve aklına ianla melanie gelmiştir, genç kız bir an onların varlığını unuttuğunu farkederek bekleme odasına gittiğinde ikisi de büyümüş gözlerle televizyon izliyorlardır, delialona yüzünü buruşturarak yanlarına gider ve evrensel kanalların hemen hemen hepsinde gösterilen videoda andrea, dorian ve biana üçlüsünü gördüğünde arkadaşlarına döner, ikisi de zaten önce saraya, sonra oreon’a gelmiş olma fikriyle sarsılmışken şimdi de elinden kolundan ateş fışkıran, otları toprakları sarsan insanların arasında olduklarını görünce milyonlarca soruyla dolmuşlardır, melanie milyonun birincisini sorar

“sen bunların ne olduğunu biliyor musun?”

delia iç çekerek başını sallar ve büyük koltukta ikisinin ortasına oturarak anlatmaya başlar...

“işte böyle..”

ian kafasını kaşırken melanie düşünceli, parmaklarını dudaklarında tıpırdatıyordur, delialona ikisine de bakıp konuşur

“sizden bir gizlilik belgesi imzalamanızı isteyecekler. oreon’a adım atan herkesin yapması gereken bir şey..”

ian eli ensesinde, deliaya bakar

“neymiş o belge?”

“burada görüp duyduklarınızı kimseye ulu orta anlatamazsınız-“

“herkes bunları biliyor olmayacak mı zaten?”

delia başını sallar

“öyle olacak tabii, ama herkes oreon’da yüksek kurulla iç içe değil. bu sadece oreon için değil, sizin için de önemli..”

“sen o yüzden mi bize bunların hiçbirini anlatmadın?”

delia gülümseyerek başını sallarken melanie ohlayarak tekrar parmaklarını dudaklarına götürür, ian bakışlarını televizyona çevirirken odaya chris ve elindeki sıcak kahveler girer, üç gencin başı da ona dönerken genç adam delialonayı görünce gülümser

“hey..”

delia da heylerken chris bardakları herkesin eline veriyordur, en son kendisininkini de alıp koltukların birine otururken televizyona şöyle bir bakar

“gündem çok meşgul olacak..”

sonra diğerlerine dönerek sorar

“ah bu arada, gizlilik belgesinden haberiniz var, değil mi?”

melanie başını sallar ve delianın az önce anlattığını söylerken chris onun nereden bildiğini sorar, genç adam cevaplar

“edward’ın davası sırasında oreon’un gizlilik politikasıyla ilgili çok şey öğrendim..”

melanie hmmlerken chris gülümser ve kahvesinden bir yudum alırken delialona genç adamı izliyordur, acaba andrea’yı ziyaret etti mi diye düşünürken sormak da istemiyordur, bakışlarını çevirip kahvesine odaklanır..

conrad vien’in ofisinde bir şeylerle uğraşıyorken kapının önünden geçen flasleri gördüğünde yerinden fırlar ve kapıdan çıkıp genç adamın arkasından seslenir, flasler onu duyduğunda arkasını döner, conrad eliyle oraya gelmesini işaret ederken flasler o tarafa gider, içeri davet edilir, arkasından da kapı kapatılırken conrad genç adamı omzundan kavrayıp sorar

“ee flasler, geldiğimizden beri yüzünüzü göremedik..”

flasler gülerken conrad keyiflenmiş genç adamın sırtını pat patlar

“güzel, güzel.. gülmek güzeldir..”

o sırada içeri vien girerken kaşlarını çatar

“neden kapı kapalı?”

conrad ellerini flaslerden çekerek vien’e döner

“özel bir sebebi yok..”

vien gözlerini devirirken gülümseyen flaslere döner ve kaşını kaldırır

“ne kadar mutlusun sen öyle..”

flasler konuşacakken conrad araya girer

“aşk, aşk...”

vien gülerek flaslere döner

“öptün mü!”

flasler bu kadar heyecandan anladığına göre fazlasıyla uzun süredir yalnız kalmış, gözlerini devirir

“önce o öptü-“

“kızın zeki olduğu belli zaten-“

“conrad-evet, sonra?”

flasler güler

“her adımında anlattıracak mısınız?”

“evet-“

“tabii ki hayır, ama ilk adımı merak ediyoruz.. asil beyefendiyle zarif prensesin hikayesini ilk biz duyalım..”

conrad tekrar masaya dönerken elini sallar

“derhal masal yaptı, *derhal..*”

vien gülerken flasler vien’e döner

“ilginiz için minnetarım, ama bir centilmen asla öpüp, sonra anlatmaz..”

vien istediği cevabı almış, flasleri tebrik ederken asıl masalı merak eden conrad *pehleyerek* internette bangır bangır duyurulan olaylı balonun haberlerine göz gezdirmeye başlar..

gerçekten sabah denebilecek saate çok az kalmışken cuslov deloranın başındadır, küçük kardeşi derin bir uykudayken genç kadın onun saçlarını okşayarak esner, o sırada içeri colm iki bardak kahveyle girerken cuslov fısıldayarak teşekkür eder ve bir tanesini alırken colm da kendi kahvesiyle yatağın diğer yanındaki iskemleye oturur, ikisi de delorayı izliyorken odaya bu sefer calis girer ve colma başıyla selam vererek cuslovun yanına gelerek kulağına eğilir

“yarın evren karşısına çıkacaksın, biraz uyusan iyi olur, sen de çok hırpalandın..”

cuslov iç çekerek başını sallar ve kahvesini calise verip ayağa kalkar, deloraya bir kez daha bakar ve colm her şeyin yolunda olduğunu söylediğinde calis cuslovu belinden tutarak odadan çıkarır, kapı kapanırken delora anlamsız sesler çıkararak başını colma çevirir ve uykusuna devam eder...

ertesi gün uykuda olanlar uyanmış, uyuyamayanlar damarlarındaki kafeinle gözlerini açık tutabiliyorken herkes odalarında, ziyaretçileriyle birlikte televizyonda cuslovun demecini izliyorlardır..

dün akşam yaşanan olaylar tamamen gerçektir ve oreon’un yürüttüğü gizli olması istenen, ama şu anda talihsiz bir şekilde basına sızdırılan bir görevin parçasıdır. Oreon bünyesinde bulunan ve element kıran göreviyle gezegene hizmet edenlerin isimleri açıklanır, biana gerard’ın kimliği ve gerekli bilgilerinin bütün güvenlik teşkilatlarına bu proje başladığı gün dağıtıldığı belirtilirken halktan telaşa mahal vermemeleri istenir. Her şeyin kontrol altında olduğu ve güneş sisteminde merkez masa’nın, güneş sistemi dışında da oreon’un bütün güvenlik önlemlerini sıkı sıkıya aldığı, olağan üstü hal gibi bir durumun söz konusu olmadığı belirtilirken, element kıranların basınla ne zaman irtibata geçeceği cevapsız kalan bir soru olmuştur. cuslov basın mensuplarının yanlış anlaşılma yaratacak sorularına sadece kibar bir gülümsemeyle yorum yapmayacağı cevabını vermişken yüksek kurul başkanının duruşu güvenli, gülüşü ve konuşmaları ise rahattır. basın toplantısı sonucunda evrenin hala güvende olduğu ve kontrolün kaybedilmediği mesajı verilirken kraliçenin resmi bir kraliyet duyurusuyla bilgileri onaylayacağı ve basın bültenlerinin bugün öğleden sonra herkese yollanmış olacağı söylenirken cuslov herkes duyarlılıkları için teşekkür ederek büyük basın odasından kaptan calisle beraber ayrılır...

delora gözünü açtığı anda ayaklanmış ve artık balo falan yapmayacağı demecinin resmi basın bültenin eklenmesini talep etmişken saçının ve başının düzelmesi için lattyı arıyordur, colm’un onun için getirdiği kot ve tişörtle koridorda yürürken andrea’nın odasındaki scott’ı gördüğünde kaşlarını çatır ve ikisine de şöyle bir gülümseyip tekrar önüne döner, iki kapı sonra siennanın odasındaki bayan nüfusunun büyüklüğünü gördüğünde hemen kendini oraya atar

“latty.. saç..”

latty delora’ya dönüp sarılır

“yine ayaklanmışsın.. al bakalım saçını..”

delora saçlarının düzeldiğini hissederken teşekkür eder ve ikisi hala birbirine sarılmış, yataktaki siennaya dönerler

“iyi misin sienna?”

sienna yataкта doğrulmuş, gülümser

“iyiyim, çok iyiyim ama saçlarım benim kadar iyi değil..”

delora kaşlarını çatarak ne olduğunu sorarken sienna başını yana çevirir ve saçının arkasında kalın bir tutamın sapsarı olduğunu gösterir

“büyüden oldu sanırım, bilmiyorum..”

tessa gülümseyerek ablasına bakar

“hepsini sarı yapaım bence..”

sienna emin olamazken önüne döner

“daha önce hiç sarı saç kullanmadım ben, bir anda sapsarı olmak..”

“gözlerinin rengine iyi gider, bence dene..”

sienna vien'e bakıp daha bir şey diyemeden latty elini sallar ve siennanın saçları asil bir sarıya dönüşüp dalga dalga omuzlarından dökülürken tessa gülümser
“çok güzel oldu..”

vien de aynı fikirde olduğunu söylerken delora şu tonu bir türlü tutturamadığını söylüyordur, latty gülerken dönüp onun saçıyla da oynar, onlar birbirlerinin renklerini düzeltirken tessa siennaya bir ayna vermiş, genç kadın yeni saçlarından parmaklarını geçiriyorken hiç de fena olmadığını söylüyordur, tessa kesinlikle çok güzel olduğunu söylerken sienna gülümser, bütün o östrojenin arasına biraz sonra flasler girerken genç adam herkesin saçıyla oynadığını görünce kaşlarını çatır
“bir saç virüsü falan mı var?”
delora gülerken lattynin yarattığı aynadan kendine bakarken flasler ona çok güzel göründüğünü söyler ve bir adım atarak siennanın karşısına gelirken yataktaki sarışın güzelliği gördüğünde bir an yerinde kalakalır..

SOUNDTRACK / *Matt Wertz - Naturally*

sienna eli saçlarında, flasleri görünce gülümser ve başını şöyle bir sallar, sarı dalgalar usulca hareket ederken genç kadın gözleri parlayarak sorar
“nasıl olmuş?”
“gü-güzel.. çok güzel olmuş..”
delora boğulacak gibi duran flaslerin sırtını patpatlar ve sırttır
“ben de doğduğumdan beri sarışınım ama beni görünce ölmüyorsun flasler..”
flasler hızla deloraya bakarken sienna başını öne eğerek altın saçlarıyla kızaran yanaklarını saklar, tessa mutlulukla gülümserken delora hala sırtıyordur..

latty ve delora odadan çıkmış, sıradaki ziyaretlerini yapacakken delora lattynin kolunu çekiştirir
“scott ve andrea?”
“doğru.. sen bilmiyorsun..”
“ne acı..”
latty gülerken delorayı boş odaların birine sokar ve dün akşamın hafif olaylarını özet olarak geçerken deloranın o aralarda ne yaptığı da merak konusudur, ayrıca konuşulur..

delialona arkadaşlarını ve chrisi cuslovla yalnız bırakmış, babasının odasına giderken koridorda latty ve deloranın fısır fısır bir şey konuşarak bir odaya girdiğini görür, kendi kendine gülerken annesinin odasının kapısı açılır, delialona önce seslenecekken annesinin hemen yanda, babasının odasına girdiğini görünce sesini çıkarmaz, iç çekerek başını sağına çevirdiğinde dorian'ın odasının önünde olduğunu görür, genç adam uyanmış, kendine bir bardak su dolduruyorken delia gülümseyerek kapıyı açar
“hey, günaydın..”
dorian elinde bardak, kapıdan giren deliayı görünce hafifçe gülümser
“günaydın delia..”
genç kız dorian'ın yatağının yanına gider ve iskemleyi yaklaştırarak otururken genç adam soyunu içiyordur, delia onun yüzünün renginin hala biraz soluk olduğunu görmüş, sorar
“nasıl hissediyorsun?”
dorian bardağı iki eliyle tutup karnının üzerine koyarken bir an düşünür
“bütün gün gücümün son damlasına kadar koşmuş, ertesi gün de bütün kaslarımın ağrısını teker teker hissediyordum gibi..”
delialona yüzünü buruşturukten başını sallar
“bilirim.. lisede spor derslerinden sonra ben de öyle olurdum..”
dorian gülerken delia da sırttır
“spora bayılmıyordum o yüzden..”
dorian aslında kendisinin de pek hareketli olmadığını söylerken delialona genç adamın bardağını biraz daha doldurup sorar
“gidip ikimiz için kahvaltı getireceğim, bir yere ayrılma..”
dorian yatağı gösterir
“çok da gidecek bir yerim yok..”

delia gülerek güzel der ve yerinden kalkıp odadan çıkarken dorian onun arkasından gülümser...

wusla hafif bir baş ağrısıyla uyanmış, vien ona cuslov'un basın toplantısından bahsetmiş ve her şeyin yolunda olduğunu söylemiştir, kızı da arkadaşlarıyla birlikte bekleme odasındadır ve edward biraz önce uyanmıştır..

wusla vien'in ardından yataktan çıkacak gücü bulmuş ve üzerine bir şeyler geçirip odadan çıkmış, edward'ın odasının hemen yanında olduğunu yine vien sayesinde biliyor, kapıyı aralar ve içeri girerken edward gözlerini zorlukla açarak ona bakar...

“çok ağrın var mı?”

wusla edward'ın yatağına yaklaşırken genç adam gözlerini kapatarak dudaklarını ıslatır ve başını iki yana sallarken mırıldanır

“beynimin yerinden söküldüğünü saymazsak, hayır.. fazla ağrım yok..”

wusla yatağın yanındaki iskemleye otururken edward da yatakta biraz daha doğrulu ama başı çatlıyorken gözlerini açmadan sorar

“nedir bu?”

“son zamanların derdi, biana gerard.. çok güçlü bir su kıran, iki seferdir gelişini böyle belli ediyor-“

edward bunun üzerine gözlerin açmış, kaşlarını çatar

“ve siz hiçbir şey yapmıyorsunuz?”

“yapmaya çalışıyoruz, biz de ona karşı diğer element kıranları bulmaya çalışıyoruz..”

“bulabildiniz mi peki? onların artık etrafta dolaşmadığını sanıyordum..”

wusla gülümseyerek başını sallar

“bulduk..”

“neredeler?”

“hepsini gördün, dorian, andrea ve sienna.. ateş, toprak ve hava..”

edward şaşkınlıkla wusla'ya bakarken genç kadın bir şey söylemiyordu, edward'a kafasındaki bilgileri karşılaştıracak kadar zaman verdikten sonra yatağın yanına monte edilmiş küçük beyaz kumandayı çıkarır ve bir düğmeye bastığına duvardaki bölmeden küçük bir televizyon ekranı çıkar, wusla haber kanallarından birini açıp hala gösterilmeye devam eden görüntülerin olduğu bir tanesini yakalarken edward ilgiyle izliyordu, elini saçlarından geçirerek televizyondaki adamın ne dediğini dinlerken wusla da aslında ilk defa neler konuşulduğunu duyuyor, sessizce görüntüleri izler..

“biana'nın ne yapmaya çalıştığını kimse bilmiyor mu?”

“biz biliyoruz, en azından dorian'a söylediği kadarıyla biliyoruz..akashayı yok etmek istiyor..”

“beşinci elementi yok edip kendini de öldürecek kadar hasta bir kadın mı benim beynime saldırdı?”

wusla evet derken edward derin bir nefes alarak tekrar gözlerini kapatır

“senelerdir zihnimin korumasını kuvvetlendirecek bir şey yapmıyordum..Nebura'da devamlı açık olmak zorundasın, herhangi bir şekilde bir şeyleri gizlediğini düşündüklerinde zorla o bilgiyi alıyorlar.. o yüzden daha zayıf düştüm sanırım..”

wusla bir anda edward'ın söylediklerinin ne kadar alçaltıcı bir şey olduğunu farkedirken genç adam başını çevirerek wuslaya bakar

“bana ne yaptıklarını biliyorsun sanıyordum, neden bu kadar şaşırdın?”

wusla yutkunur ve cevaplar

“şaşırmadım, sadece.. bilmiyorum, seni o halde düşünmek her zaman zordu edward.. gerçekten suçlu da olmuş olsan orada sana yapılanları kabul edebilecek kadar katı kalpli olmadım..”

edward bir şey söylemeden başını sallar ve elini gözlerine kapatarak yorgun bir nefes bırakır

“hala uyuyabileceğimi sanmıyordum, ama uyuyacağım galiba..”

“akşama kadar bir şeyin kalmaz, iyi uykular..”

wusla yatağın kenarından destek alarak kalkar ve odadan çıkarken edward kapanan kapının ardından elini indirerek tavanı izler..

wusla odasına dönmeden önce dorian'ı ziyaret etmek ister ama kapının önüne gelip küçük camdan içerdeki manzarayı gördüğünde bir an yerinde durup içerdeki ikiliyi izler..

delialona büyük bir kahvaltı tepsisiyle gelmiş, hiçbiri normalde sağlık departmanında olmayan yiyeceklerdir, büyük ihtimalle ewan'ın mutfağından toplayıp getirmiş olmalıdır, dorian'ın önündeki tekerlekli tepsinin üzerinde çileklerden portakal suyuna, yumurtadan ay çöreklerine kadar bir sürü küçük tabak sıkış tepiş dururken delialona yatağın kenarına oturmuş, gözleri televizyonda, çileklerden birini alıp çöpünü kopartmaya çalışıyordur, o sırada dorian ona çöpü kopartılmış bir çilek uzatırken delia teşekkür ederek alır ve kıpkırmızı çileği ağzına atarken dorian'a çörekleri işaret ediyordur, genç adam bir tanesini alıp ısırırken delia da diğerini alır ve televizyonda gördüğü bir şeyi işaret ederken dorian gülümser ve boş eliyle küçük bir alev yaratırken delialona ağzını kapatarak güler ve çay fincanlarından birini genç adamın eline koyar, biraz sonra buharı çıkan çaya uzanmak isterken dorian çok sıcak olduğu için vermez ve beklemesi için tepsie geri koyarken delialona yine televizyonu gösterip yüzünü buruşturur, büyük ihtimalle bianayı görmüştür, dorian da kaşlarını çatarak çöreğinden bir ısırık daha alırken delia iç çekerek biraz daha arkasına yaslanır ve o sırada annesi içeri girerken genç kız kahvaltılarını göstererek aç olup olmadığını sorar, wusla gülümseyerek tepsie bakarken dorian ona çöpü koparılmış bir çilek uzatır, wusla teşekkür ederek alır, çileği ısırırken yatağın diğer köşesine oturur ve delia'nın isteğiyle kanal değiştirilir...

bir kaç saat sonra vien odaları dolaşmış, herkesin durumunu kontrol etmiş ve edward hariç herkese çıkabileceklerini söylemişken flasler taburcu edilen siennanın odasının önünde bekliyordur, biraz sonra genç kadın odadan çıktığında o tarafa döner

“hazır mısın?”

sienna evet diyerek saçlarını basit bir at kuyruğu yapar ve tekrar flaslere bakarken genç adam onu izliyordur, sienna gülümser

“hala alışamadın, değil mi?”

flasler başını iki yana sallarken mırıldanır

“alışamamak değil..”

“nedir öyleyse?”

“parlıyorsun..”

siennanın kalbi dururken yine de hala gülümseyebiliyordur

“saatlerdir uyuyorum ve yıldırımlarla oynuyorum, ona rağmen parlıyorsam-“

“belki de o yüzden parlıyorsundur..”

sienna olabilir diyerek flaslere bir adım atar ve genç adamın saçlarını hafifçe geri iterken flasler de yavaşça siennanın belini tutar ve ikisi birbirine bakıyorken asansörden çıkan conrad ikisini gördüğünde sesli bir şekilde öksürür, flasler ve sienna derhal ayrılırken conrad gülümseyerek ikisine bakar

“hiç bölmek istemezdim ve saçların muhteşem görünüyor sienna, ama flasler sen bize lazımsın bir süre..”

flasler tabii diyerek conrad'a bakar, conrad da ikisine bakıyorken hala bekliyordur, sienna ve flasler *hala* conrad'a bakıyorken genç adam uyanır

“doğru, tabii.. cuslov'un ofisindeyiz..”

“birazdan orada olurum..”

conrad tamam diyerek siennanın saçlarının yine ne kadar harika olduğunu söyleyerek asansörlere geri döner ve flaslere devam etmesini işaret ederken genç adam gözlerini devirerek siennaya döner, genç kadın onun gömleğinin yakalarını düzeltirken konuşur

“evrenin sana ihtiyacı varmış, daha sonra görüşürüz..”

sienna gömleğin düzgün durduğundan emin olduğunda geri çekilir, flasler gülümseyerek onun yüzünü kavrar ve dudaklarının hemen yanını hafifçe öperken sienna nefesi kesilerek gözlerini kapatır ve dudakları aralanırken flasler geri çekilir

“görüşürüz..”

sienna *hıhımlarken* dudaklarını kapatır ve gözlerini açar, flasler tekrar onun saçlarına bakıp gülümser ve genç kadından sıyrılıp asansörlere giderken sienna onun arkasından bakar, sonra arasındaki kapıya dayanıp gülümser...

“ama yemen lazım baba..”

delialona dudağını bükerek süt dolu bardağı kaldırır, edward gerçekten bir şey yiyemeyeceğini söylerken delia iç çekerek bardağı geri bırakır

“ne istiyor canın peki?”

“hiçbir şey tatlım, gerçekten.. hem sen bir şey yedin mi?”

delialona başını sallarken yine de *dorian'la beraber çok tatlı bir kahvaltı yaptık* şeklinde detaya girmek istemiyordur, sadece tok olduğunu söylerken edward tamam diyerek onun elini tutar ve öperken delialona gülümser, o sırada içeri vien girer ve baba kızı gördüğünde gülümser

“biraz daha iyi misin edward?”

“idare ediyorum, ama bir saat önce midem bulanmaya başladı..”

“verdiğimiz serumun etkisi, normal.. bir kaç saate kadar geçecek, ama edward seni bir kaç gün gözlem altında tutmak gerekiyor..”

edward’ın da, delia’nın da kaşları çatılırken vien başını sallar

“fazlasıyla endişelenecek bir şey yok, ama uzun süredir bu kadar şiddetli bir sarsıntı yaşamadın ve beynin kendini yeteri kadar koruyamamış.. günlük hayatına dönmek şu durumda çok da akıllıca bir karar olmaz.. Eğer oreon’da kalmayı tercih etmezsen seni şehirdeki bir hastaneye transfer ettirebilirim, kontrollerini orada da bizzat ben takip ederim-“

“gerek yok vien, burada kalabilirim..”

vien gülümserken delia da babasına bakar, bir kaç hafta önce ondan başka kimseyi görmek istemeyen adam şimdi burada kalmayı kabul ediyordur, genç kız babasıyla gurur duyarken vien onun daha konforlu bir odaya alınacağını söyler ve yine de bir şeyler yemeye çalışmasını önerirken edward deneyeceğini söyler ve teşekkür ederken vien oda hazırlanır hazırlanmaz haber vereceğini söyler ve dışarı çıkar, kapı genç doktorun arkasından kapanırken delialona babasına döner

“seninle gurur duyuyorum baba..”

edward gülümser

“hasta olduğum için mi?”

delialona hayır derken gülerek yatağa eğilir ve babasına sarılırken edward da kızını tutarak derin bir nefes alır, şimdi sokakta bile yatıyor olsa umrunda olmazdır, delialona mutlu olduğu sürece genç adam oreon’da hasta olmayı bile kabul ediyordur..

ashley bütün oreon’un altını üstüne getirmiş, abisini bir türlü bulamazken biraz sonra sağlık departmanına girip asansör çıkışında aradığı adamla çarpışırken scott kız kardeşini tutar

“nerelerdeydin sen?”

“sana sormalı, saatlerdir seni arıyorum..”

“ben de seni arıyorum..”

“ben burada mıyım?”

“bir kez olsun zehir saçmadan duramaz mısınız?”

ashley abisini kolundan çekip asansöre sokar

“duramam..”

kabinin kapıları kapanırken scott ofis katının düğmesine basar, ashley sorar

“andrea’yla öpüşmüşsün?”

scott bir an dururken sonra ashley’e bakar

“evet, bir şey mi oldu?”

“sen iş arkadaşlarınla öpüşmezsin..”

“andrea benim için çalışmıyor-“

“onu seviyor musun?”

“nereden çıktı şimdi bu sorgulama ashley?”

“sen beni her zaman sorguluyorsun-“

“ben seni sorgulamıyorum, *uyarıyorum*-“

“ben de seni uyarıyorum o zaman-“

“eğer mantıklı bir sebebin varsa dinlerim..”

ashley abisine ters bakarken scott tek kaşını kaldırır, o sırada asansörün kapıları açılırken ashley dışarı çıkıyordu

“senden nefret ediyorum..”

“ben de senden, kahvaltı ettin mi?”

“hayır..”

“gel o zaman”

scott ortak ofis mutfağına ilerlerken ashley de abisini takip eder..

delialona babasının yeni odasının yerini öğrenmiş, bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sorduktan sonra sadece uykuya ihtiyacı olduğunu anlamış ve onu yalnız bırakmışken görevlilerden biri onu arıyor, gördüğü anda genç kıza arkadaşlarının bekleme odasında olduklarını haber verir, delialona teşekkür

ederek odaya giderken chris, melanie ve ian'ı karşısına almış, az önce imzaladıkları şeyin ne olduğunu tekrar anlatırken ian delialonayı gördüğünde dikleşir, genç kız ayakta, sorar
“her şey tamamlandı mı?”
chris arkasını dönüp başını sallar
“evet, imzalar atıldı, artık özgürüz ama benim gidip edward'ı görmem gerekiyor..”
“şimdi uyuyor, daha sonra görürsün..”
chris kaşlarını çatarken sorar
“hiç uyanmadı mı yoksa uyanıp uyanıp yatıyor mu?”
delialona gülümser
“ikincisi, ayrıca vien onu bir iki gün gözlem altında tutmak istediğini söyledi ve babam, *edward regan* kabul etti.”
chris'in şaşkınlıktan gözleri yerinden çıkacak gibi olurken delialona güler
“al benden de o kadar, ama sevindim..”
“sonunda adamı sıkmayı başardık desene..”
delialona sırtırtırken chris elini kaldırır, delia gülerek bir beşlik çakarken melanie gülümseyerek ikisini izliyor, ian'sa arabasının nereden olduğunu öğrenmek istiyordur..

biraz sonra delialona kimlerin eve dönmek istediğini sormuş, chris dışında herkes bekleme odasının dışında bir ev olduğunu da hatırlayarak evet demişken, chris edward'ın uyanmasını bekleyeceğini söyler, delialona onu orada bırakıp diğerleriyle beraber kurul ofislerinin olduğunu kata gelmiş ve koridorun sonundaki kapıyı çalıp içeri girerken ian ve melanie de etraflarına bakınarak onu takip ediyordur, ikisi de odadan girip latty'i karşılarında gördüklerinde bir adım gerilerler, kraliçe başını kaldırıp delialonayı görünce gülümser
“hey..ah doğru, sizi geri götürecek birine ihtiyacınız var..”
delialona evet derken elleriyle masaya dayanmıştır, latty ewan'ı arayıp birilerini bulmasını isterken delialona arkasını döner, melanie ve ian kapının önünde öylece bekliyorken delia gülerek onlara yaklaşmalarını söyler, latty de telefonu kapatıp kapının önündeki iki gence bakar ve gülümser
“merak etmeyin kimseyi yemiyorum..”
latty oturabileceklerini söylerken deliaya döner
“ewan sizi kendisi götürecekti..”
melanie'nin arkada nefesi kesilirken delia tamam der ve arkadaşlarına döner
“sizi tanıştırma fırsatım olmamıştı.. latty, bunlar okuldan arkadaşlarım melanie clark ve ian parker..bu da latty..”
ian ve melanie yerlerinden kalkarlar, melanie hemen elini uzatmış
“tanıştığımıza çok memnun oldum majes-“
“aman tanrım hayır, latty.. lütfen..”
melanie peki diyerek cümlesinin sonunu latty olarak düzeltir, kraliçe gülümseyerek ian'ın da elini sıkarken delia lattynin gömleğini çeker hafifçe
“crash ne zaman gelecek-“
“şimdi, hadi gidelim..”
herkes kapıdan giren genç adama dönerken ewan açık kapıyı tutuyor, eliyle herkese gelmelerini işaret eder
“hadi, hadi..”
ian en önden çıkarken melanie dudağını ısırarak kaptan crashle arasında sadece 2 santim kalmış bir uzaklıkta kapıdan çıkar ve genç adam parfümü onu oracıkta öldürürken delialona onu takip ediyordur, sorar
“oakfox'la mı gidiyoruz-evet de..”
“evet, gitmiyoruz..”
delia hahalarken ewan sırttır ve kapının yanındaki lattye de döner
“sizi de buralardan götürmemi ister misiniz kraliçem?”
“gerek yok kaptan, siz bana dönün..”
“emredersiniz..”
ewan eğilerek lattyi öper ve burnuna bir fiske vurup kapıyı çekerek ian elleri cebinde bekliyor, melanie samanyolunda romantik bir yemek hayalleri kuruyor, delia saçlarını topluyordur, ewan hepsini asansöre sokup uçuş üssüne gitmek için kabin kapılarını kapatır..

delialona yolu yanılamışlarken oakfox'un orasını burasını inceliyordur
“oreon luplex arası için biraz büyük değil mi bu?”

ewan ona bir bakış atar

“seni etkilemeye çalışıyorum..”

delia sırtırtırken ewan da gülümser, melanie işte tam o anda delialona’yı ilk kıskanışını yaşarken ian önündeki göstergelerle oynuyordur, melanie onun eline uzanıp vurur ve oynamamasını fısıldarken ian kocaman bir *sen kendi işine baksana* bakışıyla başını kaldırır, sonra tekrar göstergelere dönerken melanie omzunu silkerek kaptan crash’i izlemeye devam eder..

ewan balodaki araçların tutulduğu geniş araziye iner ve kapıları açar, herkes dışarı çıkarken ian etrafına bakıyordur

“bu kadar çok araba olduğunu fark etmemiştim..”

ewan arabanın onların ayağına geleceğini ve onu takip etmelerini söylerken ian genç adamın yanındadır, delialona ve melanie arkada fısır fısır bir şeyler konuşarak takip ederken ian onlara bir bakış atar, delia ona önüne dönmesini işaret ederken ian gözlerini devirerek önüne döner ve ewan’la ikisi kayıt görevlisinin kulübesine girerken kızlar dışarda sohbetlerine devam ediyorlardır..

kısa bir süre sonra görevlilerden birisi arabayı gerçekten onların ayağına getirmiş, ian’a anahtarlarını teslim ederken genç adam teşekkür eder, ewan genç adamın omzundan tutarak kızlara döner

“delia, biz dönüyor muyuz?”

“sen dön ewan, ben bugün melanieyle kalacağım, annemle babamın haberi var..”

“iyi fikir, bugün herkes koşturup duracak zaten..”

ewan ian’a döner

“tanıştığımıza tekrar memnun oldum, ian..”

ian da aynen diyerek kaptanın elini sıkar ve arabasına dönerken ewan melanieye döner

“melanie..”

“kaptan..”

genç kız elini uzatır, ewan ne kadar korkunç bir adamdır ki sıkmak yerine kaldırıp öperken delialona arkada gözlerini deviriyordur, melanie iç çekerek elini geri alırken ewan gülümser ve delialonaya döner

“bir şey olursa direkt beni ara delia, almaya gelirim..”

“tamam, dikkatli dön..”

ewan tamam diyerek genç kıızı yanağından öper ve arkadaşlarıyla bırakırken oakfox’un kapıları o yanına gittiğinde açılır, kaptan biraz sonra hızla yükselerek gözden kaybolurken ian arabayı çalıştırmış, kornaya basıyordur, kızlar uyanıp birbirlerini çekiştirerek arabaya binerler ve kampüse doğru yola çıkarlar...

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - Teenagers*

ian kızları melanie’nin yurduna bırakmış, kendisi de bir an önce üzerindeki smokin kalıntılarından kurtulmak için odasına dönmüş, ilk yaptığı şey çabuk bir duş alıp kendi giyisilerinin içine girmek olmuşken odasının kapısı çaldığında bir tişört ve boxerla saçlarını koparıncasına havluya siliyordur, umursamadan kapıyı açar ve karşısında melanie ve delialonayı gördüğünde elindeki havlu durur ve kapı kızların suratına çat diye kapanırken iki kız da kaşlarını çatarak birbirlerine bakarlar, kapı biraz sonra tekrar açılırken havlu gitmiş ve boxerın üstüne gri bir eşofman altı gelmiştir, genç adam sorar

“evet?”

“yemeğe gidiyoruz..”

“güle güle?”

delialona güler

“sen de geliyorsun..”

“tokum ben..”

“ne yedin? ruhunu mu?”

ian melanie’ye bakarken delialona kapıyı iterek içeri girer

“cüzdanın nerede?”

“zenginsin sanıyordum..”

delialona sırtarak iana döner

“doğru, zenginim.. gidelim..”

delialona kapının yanındaki anahtarları kapar, kenardaki spor ayakkabıları da iterek dışarı çıkarırken ian'ı da onların arkasından iterek kapıyı kapatır..

“içeri girmeyelim ian..”

“emredersiniz..”

delialona onun kolunu sıvazlarken gülümser, ian arabayı o anda çarpmamak için ayrı bir güç

kullanırken araba dijital ekranın önünde yaklaşmıştır, ian menülere bakıp kızlara döner

“evet, sayın bakalım..”

delialona melaniye dönerken genç kız bir tavuk burger menü ister, ian onun söylediğini işaretlerken delialona iana bakar

“sen ne alırsan ben de ondan alacağım..”

ian tuzağa düşmüş, artık bir şey yemek zorundayken bari yemişken tam yemek ister ve ekstra büyük boy, çift köfteli bir hamburger menü isterken delialona gülümser

“güzeel-ah kola buzsuz olsun..”

ian kolayı değiştirip elini geri çeker ve siparişleri almak için arabayı ilerletirken delialona yine ses sistemiyle haşı neşir oluyordur..

ian herkesin kutularını almış, dağıtıyorken delialonaya kendi kutusunu da verir ve araba tekrar yola çıkarken genç adam nereye gideceklerini sorar, delialona kampüse dönelim der ve kampsüe dönülürken melanie patateslerini yiyordur, öne de uzatırken delialona iki tane alır, birini kendi ağzına atar, diğerini de iana uzatırken genç adam yüzünün önündeki patatese bakıp ağzını açar ve delialona mükemmel bir şekilde kızarmış altın patatesi genç adamın dişlerinin arasında bırakıp elini çeker ve kolalardan hangisinin buzsuz olduğuna bakıyorken ian onu izliyordur, melanie arkadan bağırır

“çarpacaksınız!”

ian telaşla önüne dönüp tam direksiyonu kıracakken ortada kimsenin olmadığını görünce dikiz

aynasından melanieye bakar

“tepkilerine dikkat et..”

melanie sırtarak bir patatesi daha ağzına atarken ian bakışlarını tekrar yola döndürür..

delialona bitmiş kolasını hüpürdetirken ian hala patateslerini bitirmeye çalışıyordu, delialona sırtarak kendi son patatesini ağzına atar ve bir kez daha kızların boğaz gücünü kanıtlarken ian pes ederek patatesleri kendinden iter

“birazdan patlayacağım..”

melanie dirsekleri üzerinde çimlere uzanmış, gelen geçene bakarken iana döner

“önceden haber ver, kaçalım..”

“haber falan vermem, gelip üzerine patlayacağım melanie, nasıl?”

melanie yerden bir avuç ot koparıp ian'ın kafasına atarken delialona gülüyordu

“gidin bir oda bulun!”

melanie ve ian bir anda donarak delialonaya bakarlar, delia kimsenin gülmediğini gördüğünde kolayı biraz daha uzun hüpürdetir ve bakışlarını kaçırırken ian üzerindeki otları silkerek çöpleri toplar ve atmak için ayağa kalkarken melanie hayatında hiç bu kadar rahatsız olmamış etrafını izlemeye devam eder ısrarla..

“ben ian'dan hoşlanmıyorum delia..”

delialona yüzünü buruşturarak melanieye döner

“çok özür dilerim, bir anda ağzımdan kaçtı..”

melanie gülümser

“önemli değil, sadece ian yanlış anlamasın..”

“ona da söylerim-çok üzgünüm gerçekten..”

“saçmalama, boşver..”

melanie gülerek dikleşir ve delianın yanında bağdaş kurarak otururken ian çöpleri atmış, yanlarına gelir, delialona onu görünce hemen atlar

“ian ben öyle demek istememiştim-yani oda bulun falan-ağzımdan kaçtı, özür dilerim..”

ian asıl şimdi ne diyeceğini bilemezken her zamanki gibi kolay yolu seçer, melanieye saldırır

“melanieyle bir oda bulacağıma ölürüm daha iyi..”

melanie sevgimiz karşılıklı diyorken delia hala tetikte, ikisine bakıyordur, ian ona döner

“tamam, önemli değil.. rahatla..”

“tamam, rahatladım..”

ian kendi dudaklarını iki yandan çekerken deliaya gülümsemesini söyler, genç kız kocaman sırtırtırken ian güzel diyerek kendini çimlere bırakır ve güneş suratına suratına vururken ellerini yastık yapıp gözlerini kapatır ve delialonanın bir şeyler mırıldanan sesiyle dinlenir...

“merhaba, biz okul gazetesinden geliyoruz, bir kaç soru sorabilir miyiz?”

ian duyduğu vızırdamalara gözünü açtığında bir kaç tane heyecanlı tipin delialonanın başına üşüşüğünü görür, tipler ateş, toprak, bir şeyler saçmalyordur, delialona her zamanki gibi kibarca onları göndermeye çalışıyor ama *her zamanki gibi işe yaramıyorken* ian yerinde doğrulur
“hey!”

heyecanlı tipler genç adama döner, ian gözüyle ellerindeki avuç içi bilgisayarları işaret eder

“neden gidip tetris falan oynamıyorsunuz siz?”

heyecanlı tipler tetris’in ne olduğunu bilmezken kafaları karışmış, ellerindeki bilgisayarlara bakarlar, sonra delialonaya döndüklerinde genç kız kesinlikle söyleyecek bir şeyi olmadığını, şimdi lütfen gitmelerini söylerken heyecanlı tipler şimdi havası sönmüş kaybedenler olarak kalkıp uzaklaşırken melanie oturduğu yerden iana döner

“tetris saçmalığı da neydi ian?”

genç adam tekrar çimden yatağına dönerken omzunu silker

“eski bir filmde duymuştum, mağara adamlarının bilgisayar oyunu diyelim, sen anla..”

melanie *evet, anladım* diyerek gözlerini devirirken delialona ewan’ın çok eskiden öyle bir oyunu olduğunu söyler ve işte *bu* melanienin bütün öğrenme hücrelerini ayağa kaldırırken delialona anlatır ve ian için her şey eskiye dönmüş, genç adam bir kulağı genç kızda, gözlerini kapatır..

kampüs bahçesinde herkes çimlerde yayılıyorken uzay boşluğundaki en büyük binada, oreon’da, herkes ewan’ın söylediği gibi koşturup duruyordur, koşturmayanlar da latty’nin ofisinde toplanmış, küçük bir element toplantısı yapıyordur, sienna ilk sarışın toplantısında söz alır

“gücümüzü destekleyecek bir şeylerin olması gerekiyor.. dorian’ın tılsımı gibi.. bütün elementlerin bir tılsımı var, değil mi?”

andrea evet diyerek araya girer

“eski efsanelerde her elementin bir metali olduğu ve o metallere göre her birine bir tılsım yaratıldığı söylenir. dorian’ın metali, daha doğrusu ateşin metali altın ve yanlış hatırlamıyorsam havanın bronz, toprağın demir ve suyunki de gümüş.. tılsım olmasa bile bu metalleri yakınımızda tutmak bize güç verir ve inamayacaksınız ama elementlerin renklerini taşımak da önemlidir..”

andrea gülümseyerek siennaya döner

“mesela, havanın rengi sarıdır ve elementine ait güçlü bir büyü yaptıktan sonra saçlarının kısmen sararması bu yüzden, en azından öyle tahmin ediyorum..”

sienna *ohlarken* gülümser, o sırada latty araya girer

“pekala, bayanlar, metallerinizi içeren büyük bir takı koleksiyonu hazırlatıyorum.. dorian senin tılsımın var, küpeye ihtiyacın olduğunu sanmıyorum..”

dorian gülümserken latty de gülerek ikinci gündem maddesine geçer

“dördüncü elementimizi bulmamız gerekiyor, su.. yeterince bekledik, olay bu kadar gün yüzüne çıkmışken kesinlikle vakit kaybetmememiz gerekiyor, şu anda siennayla birlikte dört kişiyiz ve yer bulma büyüsü daha sağlam bir sonuç verecek.. bugün hepimizin dinlenmesi gerekiyor ama yarın ilk işimiz o olacak..”

herkes onay verirken latty derin bir nefes alır

“pekala, ben takılarla ilgilenirken siz de kendinizi güçlendirin..”

herkes gülümseyerek ayağa kalkar ve latty dışındakiler odadan çıkarak oreon’un farklı köşelerine dağılırken latty evrenin en güvenilir takı tasarımcısına ulaşmak için merkez masayla bağlantıya geçer..

bir kaç saat sonra andrea boynunu ovarak koridorda yürürken geçitlerin birinden scott çıktığında genç kadın elini boynundan indirir ve scott ona döndüğünde gülümser

“hey..”

scott andrea'nın yanına geldiğinde genç kadının yüzüne şöyle bir bakar
“çok daha iyi görünüyorsun..”
“uykumu aldım, tokum ve güvendeyim.. iyi olmamak için bir sebep yok..”
scott kesinlikle doğru olduğunu söyleyerek başını sallarken andrea da gülümser ve ikisi biraz daha koridorun ortasında dikilmeye devam ederken andrea ellerini pantolonunun arka ceplerine sokar ve ayakları üzerinde yaylanır, scott da hafifçe öksürerek alnını kaşır ve gülümser
“her şeyin yolunda olmasına sevindim..”
“ben de öyle.. pekala, sonra görüşürüz öyleyse..”
scott tabii diyerek andrea'nın yolundan çekilirken genç kadın teşekkür ederek genç adamdan sıyrılır ve koridorda uzaklaşırken scott bir an olduğu yerde bir şey düşünür, sonra arkasını döner ve
“andrea?”
genç kadın ilgiyle o tarafa döndüğünde scott ona doğru bir adım atar ve usul bir sesle sorar
“bu akşam seni yemeğe çıkarmama ne dersin?”
andrea kısa bir an için düşünür ve sonra gülümseyerek omuzlarını kaldırır
“tabii, çok sevinirim..”
scott gülümser
“harika, akşam 8’de seni odandan alırım öyleyse..”
andrea akşam 8 diyerek tekrar onaylarken scott da tamam diyerek arkasını döner ve cuslov’un ofisine doğru uzaklaşırken andrea onun arkasından bakar ve kendi kendine bir tamam mırıldanarak şu anda hiçbir şekilde hatırlanmadığı bir yere doğru yürür..

scott’ın da içeri girmesiyle cuslov’un ofisinde bir güvenlik toplantısı başlarken genç adam ceketinin düğmesini açarak toplantı masasının etrafındaki iskemlelerden birine oturur, cuslov ona dönerek sorar
“jüpiterden bugün bir telefon aldığını öğrendik scott..”
“doğru.. bugün basında patlayan haberlerden sonra uzun zamandır sesi soluğu çıkmayan bir kaynaktan haber aldım..”
“ne konuda?”
scott calis’e dönerek açıklar
“elinde çok güçlü tılsımların olduğunu ve bizim için çalışan element kıranlara bir hayli yardımı dokunacağını söyledi..”
“şu anda bunların en çok ihtiyacımız olan şeyler olduğunu söylesem?”
scott latty’e bakarken cuslov önündeki kayıtlara bakarak sorar
“Stefano Greco..peki ne kadar güvenilir bir kaynak bu?”
scott masaya yaklaşarak ellerini önünde birleştirir ve cuslova bakarak konuşur
“neptünde çalıştığım senelerde hiç yanlış bir bilgi almadım ve şimdi de yalan söylediğini sanmıyorum ama çok da güvenli bir adam değil, yer altıyla da güçlü bağları var, fakat başa çıkamayacağımız kadar da güçlü bir suç geçmişi yok.. başının belaya girmesini istemeyen tiplerden, zamanında çok pis işlere bulaştığını söyleyebilirim ama şimdi biz onun hayatını koruduğumuz sürece o da bizim istediklerimizi vermekten çekinmez..”
cuslov düşünceli, başını sallarken masanın diğer ucundaki ewan sorar
“adam ne zaman buluşmak istiyor?”
“en kısa zamanda..”
“bu akşam nasıl?”
scott bir an andrea’yla olan yemek randevusunu hatırlar ama kalkıp “*hayır bu akşam güzel bir bayanla yemeğe çıkacağım için görevimi ertelemem gerek*” diyecek kadar tecrübesiz değil, tabii ki bu akşam olabileceğini söylerken herkes onaylar, calis buluşmanın ayarlamalarını tamamen scott’a bırakmış, ihtiyacı olan her şeyin sağlanacağını söylemişken genç adam bizzat kendisinin gideceğini ve toplantıdan sonra hemen bu işe odaklanacağını söyleyerek toplantının bu gündem maddesini kapatırken herkes ajandadaki ikinci konuya, yeni güvenlik taslağının incelenmesine geçer..

evrenin her köşesinde yeni güvenlik önlemleri alınırken dışardan görülen her şeyi kesinlikle yasal olan gizli bir boyutta biana kendi yarattığı haberleri izliyordur, bir başka kanala geçtiğinde bir sürü tarih bilimcinin element kıranların mitolojisini tartıştıklarını gördüğünde dikkatini gerçekten onlara verirken biraz sonra hiç sevmediği bir şey olur, favian hızla merdivenlerden inerek biana’nın dikkatini dağıtır ve daha kötüsü sesini yükselterek konuşur
“sen ne yaptığını sanıyorsun!?”

“seni gayet iyi duyabiliyorum favian, ve eğer sandığım şeyi yaptıysam planlarım gayet başarılı gidiyor, bir sorun mu var?”
favian elini sallayarak sinirle salonda yürür
“kelime oyunlarına harcayacak vaktimiz yok! kendini bütün evrene tanıtıp saklanacak köşeleri tamamen yok etmekse sandığın şey, evet, gayet başarılı oldun biana..”
“saklanacak köşeler yok oldukça ben yenilerini bulurum favian, hiç merak etme..”
genç kadın oturduğu yerden kalkarak favian’a ilerler ve genç adamın çenesini tutup kendine baktırırken hafifçe gülümser
“sen daha doğmadan önce ben saklanmayı öğrendim, o yüzden bana ne yapıp ne yapamayacağımı öğretmeye çalışma, *sakın*.”
favian dişlerini sıkarken yine bir acı dalgasının ona saplanmasını bekliyordur, ama beklediği olmazken biana elini indirerek arkasını döner, bu favian için yeterli olmuşken genç adam biana’nın arkasından bir adım atar
“artık olayı bilen bir tek merkez masa ve oreon değil, en küçük ve önemsiz insanına kadar herkes senin düşman olduğunu biliyor-“
“*en küçük ve önemsiz insanla* başa çıkacak kadar gücüm olduğunu düşünüyorum, yanılıyor muyum?”
favian cevap vermezken biana salonun tavanından tabanına kadar gelen pencerelerden önünde uzanan ormanı izleyerek devam eder
“bana dert yaratacak tek bir şey varsa o da senin sabırsızlığın.. benim şu anda hala hayatta olmamın ve gücümün tek kaynağı sabır, bunu sana hala anlatamamış olmak inan beni üzüyor..”
genç kadın başını yana çevirir ve favianla göz göze gelmeden konuşur
“ve ben üzülmede nefret ederim favian..”
siyah saçları beline kadar uzanan kadın başını tekrar karanlık ormana çevirir ve
“şimdi gidebilirsin, her şey kontrolüm altında, ve bir daha ben seni çağırmadan buraya gelersen bir dahaki sefere seni kimse hiçbir yere çağıramayacak, anlaşıldı mı?”
favian cevap vermezken biana hızla ona döner
“anlaşıldı mı dedim.”
favian dişlerini sıkarak başını sallarken biana güzel der ve dinlenmeye gittiğini söyleyerek salondan çıkarken favian sol eli yumruk olmuş, kendine hakim olmaya çalışır..

akşama doğru delia ve melanie ian’ı odasına bırakmış, ian bir de gelip yatağına sokmalarını beklerken delia ve melanie başka bir zaman söz vererek odaya dönmüşken melanie kapısında asılı olan dijital panoya bakıyordur, delialona koridor boyunca açık olan kapılardan gelen sesleri dinlerken marstaki yurdunu hatırlar, onları da hiç aramamıştır, en kısa zamanda yapılacak işler listesine onu da eklerken melanie bütün notları emailine yollatmış, pano temizlenerek kapı açılırken kızlar içeri girerler, melanie derhal ayakkabılarını çıkararak bir köşeye atarken delialona da kendini ortak odadaki koltukların birine bırakır, melanie de hemen sonra onun yanına çökerken homurdanır
“neden bir oda arkadaşı bulmak zorundayım, yalnız kalayım işte, kimeseye zararım yok- delia!”
delialona homurdanma sesinin bir anlık heyecanla yükselmesinden irkilerek melanieye bakar
“böcek mi? ne?”
melanie gülerek oturduğu yerde dikleşir
“sen oda arkadaşım ol! yalnız kalmama izin vermiyorlar ama oda arkadaşımı seçmeme izin veriyorlar, ne dersin?”
“çok güzel olur, ama önce bizimkilerle konuşmam gerek..”
melanie tamam derken tekrar arkasına yaslanır
“bir süre daha oyalayabilirim-“
“eğer başka biri çıkarsa kabul edebilirsin, benim işim belli olmaz biliyorsun..”
melanie omzunu silerken başını deliaya çevirir
“senden iyisini mi bulacağım? beklerim..”
delialona gülümserken ikisi de koltuğa yayılıp mayışır..

scott toplantıdan sonra sürekli telefonda olmuş, her kapatışında andrea’yı aramak için yeltenmiş ama telefon ondan önce davranarak çalmışken genç adam jüpiterdeki görüşme için her şeyi ayarlamıştır, son aramadan da derin bir nefesle kurtulurken aynı anda ofisin kapısı tıklatılır ve andrea’nın gülen yüzü görünürken genç kadın sorar
“girebilir miyim?”
scott dikleşerek tabii girebileceğini söylerken andrea içeri girip kapıyı kapatır ve tam konuşacakken scott artık telefon çalmadan ne söyleyecekse söylemek istiyordur, ayağa kalkıp araya girer

“duydun mu bilmiyorum, ama bu akşam bir göreve gitmek zorundayım ve çok büyük bir kabalık biliyorum-“

“ben de onun için geldim..”

“onun için mi geldin?”

andrea gülümseyerek *hıhımlarken* scott peki diyerek tekrar oturur ve andreaa önündeki koltuklardan biri işaret eder, genç kadın geçip otururken açıklar

“element tılsımları için jüpitere gittiğini biliyorum.. tılsımların gerçek olup olmadığını birinin kontrol etmesi gerekiyor, calis benden rica etti, ben de tamam dedim.. hem seni de kabalık yapmaktan kurtarmış oldum..”

scott gerçekten rahatlamış, gülümserken yine alnını kaşır, andrea tek eliyle saçlarını geri atarken genç adam ona bakar

“nasıl bir yere gideceğimizi biliyor musun?”

andrea başını iki yana sallar

“calis senin bana bilgi vereceğini söyledi..”

scott pekala diyerek masaya yaklaşır ve tam olarak ne yapacaklarını anlatırken andrea hiçbir noktayı kaçırmadan dikkatle dinliyordur..

bir kaç saat sonra uçuş üssünde scott aracı kullanacak pilotla koordinat kontrollerini yapıyorken simsiyah bir takım içindedir, kaliteli kumaşın üzerinde dikkatli gözlerin görebileceği çok ince beyaz çizgiler uzanıyordur. biraz sonra siyahlar içindeki adamın partneri soğuk üsse girdiğinde üzerinde straplez, dizlerine kadar daracak bir beyaz elbise vardır, beyaz topuklu ayakkabıları sütun gibi bacaklarını daha da düzgün gösteriyorken kahverengi saçları dümdüz, yüzünü iki yanından akarak omuzlarına dökülüyordur, genç kadın elindeki dikdörtgen şeklinde küçük çantasının içindekileri kontrol eder ve metal zeminde topuklarının sesi yankılanarak aracın yanına gelir, scott onu görür görmez gülümserken az önce koordinatları kontrol eden pilotun beyni süngere dönmüştür, zorlukla bakışlarını andreadan alıp önündeki sayılara çevirirken scott genç kadına bakıyordur

“beyazı *senin* giymen iyi bir fikirmiş..”

andrea elbisesine bakarken güler

“bu elbise sana *biraz* dar gelebilirdi, takım daha uygun..”

scott gömleğinin yakalarını düzeltirken pilota döner, andrea genç adamın omzundaki küçük bir toz parçasını yavaşça silerken scott pilotun araca girmesiyle andreaa döner ve elini uzatır

“hazır mısınız?”

andrea başını sallar ve scott’un elini tutarak içeri adımını atarken scott da arkasından takip eder ve aracın kapıları kapanır kapanmaz üssün geçit kapıları açılarak beyaz mekik gezegenler arası özel boyut koordinatlarına göre yola çıkar..

gezegenler arası seyahatler sürerken luplex üniversitesi yurtlarından birinde yüksek sesli müzik uyumaya çalışan melanie’yi fazlasıyla rahatsız ediyordur, kızgın sarışın yataktan bir hışımla çıkarak odanın kapısını açar, ortak odadaki koltukta uyumaya çalışan delialona onu duyduğunda korkuyla ayağa fırlarken melanie karşı odanın kapısını yumrukluyordur, bangır bangır müzikten içerdekiler bomba patlasa duymazken melanie karardır, tüm gücüyle kapıyı kırarcasına yumruklarken biraz sonra gözleri kaymış bir tip kapıyı açar ve kırıya dayanarak şortu ve tişörtüyle önünde salınan sarışını süzer

“evet tatlım?”

“şu müziğin sesini kısmazsan ne kadar tatlı bir yumruğum olduğunu göstereceğim, kıs şunu..”

kapıdaki tip başını içeri çevirerek dumanlı kafasında bir cümle kurarak müziğin sesini kısmalarını bağırr, binayı inleyen müzik kısılırken kapıdaki genç adam melanieye döner

“uyku tutmadıysa sen ve güzel arkadaşın bize katılabilir..”

baygın bakışlı genç, kapıda durmuş saçlarını toplayan delilonaya göz kırparken melanie gözlerini devirir

“iyi sızmalar carter..”

ve arkasını dönerek odaya girecekken carter onu kolundan yakalayıp kendine çevirir

“sevgilin marsa gittiğinden beri çok yalnız kalmış olmalısın mel..”

melanie topuğuyla carterin ayağına bir tane gömerken genç adam küfrederek melanienin kolunu bırakır, genç kız delialonayı da itip odaya girer ve kapıyı kapatırken delialona sessizce tekrar koltuktaki yorgan mağarasına döner, melanie de bir şey söylemeden odasına dönerken delialona yorganın içine girer, tam gözlerini kapatacakken üzerindeki yorgan çekilir ve melanie gelip yanına sıkışırken dudağını ısıırıyordur, delia iyice ona dönerek usulca sorar

“sevgilin marsta mı gerçekten?”
melanie başını sallarken iç çeker
“geçen dönemin sonunda transfer oldu, orta okuldan beri beraberdik..”
delia ohlarken melanie yorganın içinde saklanır biraz daha
“senden sıkıldım artık melanie diyemediği için marstaki bir okula transfer oldu, en iyi edebiyat fakültesi orasıymış.. ben de yedim, adam senelerce bir kitabı bitiremedi, kalktı evrenin en iyi edebiyat fakültesi diye aldı başını gitti.. beyinsiz..”
delia yorganın altından onun elini tutarken sorar
“carter denen çocuk kim?”
“o bir şey değil, içip içip kızlara sarkar, eminim şimdiye kadar kimseyle yatmamıştır..”
delialonanın eli kasılırken melanie hızla genç kıza bakar
“kimseyle yatmamak kötü bir şey olduğu için söylemedim-yani carter için kötü olabilir, ama genel olarak normal-yani-bakire misin?”
delia daha da rahatsız olurken melanie özür diler, ikisi de bir saniye için konuşmazken delianın evet diyen mırıltısı duyulur, melanie o anda çözülerek gülümserken durum çok hoşuna gitmiş, awwlar
“bunda utanılacak bir şey yok delia, aksine! gurur bile duyabilirsin! sendeki sabır bende olsa, şimdi o utanmaz beni bırakıp gitmezdi belki-“
“saçmala mel, onunla alakası yoktur-“
“ah sen öyle san! ben onunla yatmamış olsam sırf merakından dizimin dibinde otururdu, ama yaptık bir aptallık..”
delia gülümserken mırıldanır
“ama çok uzun zamandır birlikteymişsiniz, birbirine aşık olan iki insan o kadar da çok dayanamazdı zaten..”
melanie omzunu silker ve bilmiyorum der, sonra sorar
“sen hiç aşık olmadın mı yani?”
delialona gülümseyerek bilemediğini söyler, sonra devam eder
“erkek arkadaşlarım oldu, ama hiçbiriyle o kadar ileri gitmedim.. gitmek istemedim.. demek ki aşık olmamışım..”
“evet, olmamışsın..”
melanie daracık koltukta sırt üstü döner ve tavanı izlerken iç çeker
“aşık olduğun zaman bütün dokunuşları özlersin çünkü, ilk öpücükten sonra daha derinini, daha uzun sürenini istersin, sonra yavaş yavaş diğer dokunuşlar başlar, artık hiçbir şey yetmediğinde, daha yakın olmak istediğinde, işte o zaman..”
melanie deliaya bakarak sırttır
“..artık bakire değilsindir arkadaşım..”
delia gülerek melanienin koluna vururken genç kız ama doğrusunun o olduğunu söylüyordur, ikisi de gülürken melanie koltuktan düşecek gibi olduğunda bu sefer ona gülmeye başlarlar, uyku da uçar gider..

delora saatlerdir odasında uzanıyor, bilgisayar, televizyon, yemek, tavanı izlemek ve geri kalan her türlü anlamsız eylemi gerçekleştirmişken o süre içinde ablası altı kere, latty dört, ewan üç kere ziyaret etmiş, sienna ve tessa şöyle bir görünüp gitmişken ashley yemek eyleminin yarısında onun yanında olmuştur. bu kadar ziyaretçi arasında tek yüzünü göremediği isim colm’dur. delora her seferinde birazdan gelecek diyordur ama kapı açıldığında başkalarının yüzlerini gördükçe kalbi kırılmaya başlamıştır. daha dün gece odanın kapısını fırtına gibi açıp giren, ağzına geleni söyleyen o değilmiş gibi, sanki hiç sözler verilmemiş gibi colm yine yoktur, delora dün akşam ölmüş olsa colm onun cenazesine de gelmeyi unutmaz mudur düşüncesi deloranın kafasına girdiği anda genç kadın yataktan kalkar ve kapıyı açıp dışarı çıkacakken colm’un gördüğünde iç çekerek kapıyı bırakır ve odaya döner, yatağa oturup colm’un içeri girmesini ve kapıyı kapatmasını izlerken sorar
“beni unuttun sandım..”
colm sessizce gidip deloranı yanında yatağa otururken genç kadının sarı saçlarını iter ve eli orda kalırken mırıldanır
“unutmadım, departmandan ayrılamadım..”
delora iç çekerek genç adamın eline başını eğerken başını sallar
“biliyorum.. herkesin nasıl arı gibi çalıştığını da biliyorum ve yine de biraz daha ilgi istediğim için kendimden nefret ediyorum..”
“sen her şeyi isteyebilirsin tatlım..”
delora gülümserken yatağın başına doğru geriler, colm’u da kendine çekerken genç adam ayakkabılarından kurtulup deloranın yanına geçer ve küçük kadın onu kucağına kıvrılırken colm onun

saçlarını öperek karşıdaki duvarı izliyordur, deloranın başı onun nefesiyle inip kalkarken genç kadın bir an sonra kaşlarını çatarak dikleşir, colm kollarını açarak ona bakar
“ne oldu?”

delora gözlerini kırptırarak sinirle güler

“tessa’yı mı düşünüyorsun?”

colm şokla deloraya bakarken genç kadın şakaklarını ovuyordur

“az önce benim yerimde tessa’nın olmasını istedin-“

“delora saçmala-“

“saçmalamıyorum! hisettim-hatta hissetmedim bile! gördüm colm!”

delora elini ağzına kapatırken colm ne diyeceğini bilemiyor, donmuş, aptallaşmış, öylece deloraya bakarken genç kadın elini indirir

“yanılmıyorum, değil mi?”

colm sessiz kalırken delora yatakta geriler

“nasıl bilmiyorum, ama gördüm ve inkar etmiyorsun.. bilerek ve isteyerek tessa’nın burada olduğunu mu düşündün? lütfen cevap ver..”

colm bu kadar korkunç bir soruya cevap vermeyecek kadar aklının kontrolüne sahip, ama kahrolası cevabın evet olduğunu biliyor, fakat o anın o kadar, *o kadar* kısa bir şey olduğunu söyleyemiyordur, çünkü o an oradadır, delora nasıl olduysa *görmüştür* ve bu korkunçtur, *korkunç-*

“lütfen cuslov’u bulup onu görmek istediğimi söyler misin?”

delora yataktan kalkarak banyoya girer ve kapıyı kapatırken colm bir an felç olduğunu hisseder ama biraz sonra bacakları onu yataktan iterken genç adam büyük bir öfkeyle, ama neye olduğunu bilmediği bir öfkeyle ayakkabılarını giyerek odadan çıkar...

colm güvenlik departmanında olduğunu öğrendiği cuslovu bulmak için ewan’ın ofisine girer, calis ve cuslov da oradayken colm genç kadına döner

“delora seni görmek istiyor cuslov..”

cuslov colm’un yüzündeki öfkeyi gördüğünde kaşlarını çatarak dikleşir

“bir problem mi var colm?”

“delora’nın anlatacağını düşünüyorum, seni bekliyor.. odasında..”

cuslov beylere bakarak kalkar ve colm’dan sıyrılarak ofisten çıkarken colm da biraz bekleyip onun arkasından çıkar ve kapıyı çarparak kendi ofisine ilerlerken ewan calis’e scott ve andrea’nın aracının takibini emanet edip colm’un arkasından çıkar..

ewan colm’un kapısını çalmadan içeri dalarken colm şeffaf duvarın önünde, elleri belinde, karanlığı izlerken ewan kapıyı kapatıp derhal sorar

“kavga mı ettiniz?”

colm sinirle gülerek ewana döner

“durup dururken onun yerinde tessa’nın olduğunu düşündüğümü *gördü.*”

ewan sabahdan beri toplantılarda parça parça bıraktığını aklının kalıntılarıyla bir an cümlelerin anlamını kavramaya çalışır, sonra başını silkerek tekrar colm’a bakar

“deloranın yerinde tessayı mı düşündün!? aptal mısın?”

colm tekrar karanlığa dönerken soğuk bir sesle mırıldanır

“aptalım..”

cuslov odadan girdiğinde delora kapının sesini duymuş, banyodan seslenir

“cuslov?”

“benim delora, çıkabilirsin..”

delora bunun üzerine banyodan çıkarken suratı allak bullaktır, cuslov endişelenmiş, ona ilerleyip kollarından tutarken gözlerine bakarak sorar

“ne oldu, anlat..”

“durup dururken insanların düşüncelerin *görebiliyor musun?*”

cuslov kaşlarını çatarken delora korkuyla yutkunur..

“okumaya çalışmamıştım bile, çalışsam bile ben o kadar iyi değilim, hiç olmadım.. resmen oradaydım cuslov, uzansam dokunabilecektim.. çok kısa bir andı ama oldu, biliyorum..”

cuslov yatakta, deloranın karşısına oturmuş, kardeşini dinliyorken delora cümlesini bitirdiğinde, cuslov sorar
“ne gördün?”
delora asıl onu sarsan şeyi tekrar söyler
“benim yerime colm’un kucagında tessa vardı..”
cuslov’un endişesinin yerini üzüntü alırken delora elini sallar ve titrek bir sesle konuşur
“hayır, sakın.. onu düşünmeden önce nasıl birden bire böyle bir şey yapabildiğimi öğrenmek istiyorum ben, ve bir yolu varsa durdurmak-“
“eğer doğal bir şekilde olduysa geri çeviremeyiz delora-“
“ben ruh özleriyle ilgilenmiyorum cuslov, zihinlerle ilgilenmiyorum! yapamıyorum! daha da önemlisi istemiyorum! akademiye bu yüzden yarıda bıraktım ben, hatırlamıyor musun? istemiyorum..”
delora’nın gözleri dolarken cuslov onun aslında neye üzüldüğünü biliyor, kardeşine sarılarak bir şeyler düşüneceklerini söyler...

“evet! aptalın önde gidenisin hatta!”
ewan colm’u kolundan çekip kendine çevirirken sinirden köpürüyordu
“koskoca oreon’da tessa’dan etkilenen bir sen kaldın colm.. aşık mısın nesin!?”
“saçma sapan konuşma ewan..”
colm kolunu çekip odada yürürken ewan ellerini kaldırır
“hiç de saçma değil, bunu başka açıklaması yok.. sen iradesi o kadar düşük bir adam değilsin, kaldı ki ben bile, *ben, tek insan ewan crash bile* bakirenin büyüsünü üzerimden atabiliyorsam senin hiç takmaman gerekiyor, ama belli ki istiyorsun-“
colm cevap verecekken ewan parmağını ona doğrultup lafını keser
“bana yalan söyleme.. ortada bir şey varsa en azından şu anda söyle, bir çözüm bulalım.. delorayı üzersen kafanı kırarım çünkü, hiç düşünmem..”
colm sinirle gülerken ewan cevabı bekliyordu
“yalan söylersen gözünden anlarım, konuş..”
“ne diyeyim!?”
colm bir hışımla ewan’a döndüğünde ewan bir adım bile geri atmaz, olduğu gibi dinlemeye devam ederken colm öfkeden köpürüyordu
“evet tessa’yı çılgınlar gibi arzuluyorum mu diyeyim!? çünkü öyle, o kadını deli gibi istiyorum ewan, ama bunun deloraya olan aşkımdan azalmasıyla ya da tessa’ya aşık olmamla bir alakası yok, sadece istiyorum..”
“istiyorsan git al-“
“ALMAK İSTEMİYORUM! SALAK MISIN SEN?! DELORAYA BUNU YAPMAM!”
“ONUN YERİNE TESSAYI DÜŞÜNÜRKEN İYİ AMA, DEĞİL Mİ?”
“SEN VİEN’LE SEVİŞİRKEN BİLE LATTY’İ İSTİYORKEN ÇOK DAHA İYİYDİ EMİNİ-“
“BEN ŞU AN LATTY’LE BERABERİM GERİ ZEKALII!”
colm şimdi ewan’ın suratına bir yumruk geçirecekmiş gibi dişlerini sıkarken yumruğunu sallamak yerine arkasını döner
“delora’dan başka kimseyle yatmayacağım, kapat bu konuyu.. nasıl işin içinden çıkacağım, onu söyle..”
“üzgünüm, yalan söylemene yardım edemem.. bu sefer yalnızsın colm..”
ewan başka bir şey söylemeden odadan çıkar ve kapıyı arkasından çarparken colm yumruğunu ağzına kapatarak sakın olmaya çalışıyordu..

scott ve andreanın aracı jüptere ulaşmış, çift kendileri için hazırlanan arabayla stefano greco’nun fazlasıyla gösterişli malikanesine gelmişlerdir. Gezenin başkenti Liberté’yi metrelerce yüksekten görebilme şansına erişmiş sayılı villaların olduğu tepede, üç katlı, cam ve beyazlardan oluşan binadan ışık ve sesler yayılıyordu. scott arabanın anahtarlarını bembeyaz bir smokin içinde onu bekleyen görevliye verirken malikanenin girişinde biri beyaz, biri siyah kısıcık elbiseleriyle ve incecik vücutlarıyla konukların davetiyelerini kontrol ediyorlardı, scott kolunda andreayla kapıya gelip elindeki biri beyaz biri siyah davetiyeyi uzatır ve beyazlı güzelden onayı alarak onun gösterdiği yoldan malikanenin içine ilerler...

SOUNDTRACK / Timbaland - Scream

scott içeri girdiği anda daha önce ifadesini aldığı en az on kişiyi görürken andrea genç adamın kolunda, çok da meraklı görünmemeye çalışarak etrafına bakıyordu..

giyilen her şey beyaz veya siyah, evin bütün mobilyaları da temaya uygundur, konukların arasında dolaşan garson kızlar kapıdakiler gibi kısacık elbiseler giymişler, ama kesinlikle vücutlarında tek bir kusur bile yokken bazı erkek konukların tepsilerden içki alan ellerinde kadınlardan daha çok mücevher vardır, pırlanta kravat iğneleri, elmas yüzükler, küpeler, bakmaya bile kıyılamayan kolyeler.. hepsi pırlıl pırlıl parlarken andrea bunların hepsini sağlayan paranın ne kadar kirli olduğunu düşündüğünde kaşlarını kaldırarak kendine gelir ve müziğin ritmi kulağına çarparken scott’a dönererk sorar

“bizim adamımız nerede?”

scott genç kadına eğilerek ilerde bir yere bakıyordu, başıyla işaret ettiğinde andrea da o tarafa döner ve beyaz büyük bir odanın en sonunda, kalabalığın arasında oturan ve yanındaki muhteşem bir kadınla beraber içkisini yudumlayan, esmer adamı görür, şöyle bir inceledikten sonra başını sallar, scott bunun üzerine bakışlarını andreaya çevirerek çok duyulmamasına çalışarak konuşur

“kadınlara çok saygısı olduğunu söylemem, rahatsız olacağını biliyorum ama dayanmaya çalış..”

andrea gülümser

“daha önce de saygısız adamlar gördüm, bu diğerlerine göre daha zengin.. ve daha kesinlikle daha suçlu..”

scott da gülümser ve dikleşir, andrea genç adamın koluna biraz daha girerek eteğini hafifçe aşağı iter ve zarif adımlarla scott’ın yanında kalabalığın içinden geçerek odaya ilerler..

andrea bir beyaz figürden daha sıyrılırken bir an kaşlarını çatar ve scott’ı kolundan çekip durdurur

“scott..”

genç adam andreaya döndüğünde onun ifadesini görünce endişelenmiş, sorar

“bir şey mi oldu?”

andrea genç adama bakarak sanki bir şeyi dinliyormuş gibi gözlerini kısar

“hissetmiyor musun?”

“neyi?”

andrea gülümser ve alt dudağını hafifçe ısırarak ona bir adım atar, ikisinin bacakları birbirine değerken scott yutkunur, muhteşem kokan toprak kıran konuşur

“tılsım.. tutku için..”

scott böyle bir şey olacağını hiç hesaba katmamış, greco’nun abra kadabrayla pek işi olmadığını biliyordu, ama bu sefer yanılmıştır, adam partisinde konukları nasıl daha iyi vakit geçirir diye düşünmüş ve çok da güzel bir yol bulmuşken scott şu an görev planını değil, andrea’nın ceketinin yakasından içeri giren elini düşünüyordur...

andrea karşısındaki göz alıcı adamın siyah ceketinden sağ elini hafifçe içeri sokar ve gömleğin siyah yumuşaklığı üzerinde genç adamın göğsünde gezinirken bakışları koyu mavilerdedir, yutkunur

“daha önce haberimiz olsaydı bir şeyler ayarlayabilirdik..”

scott sadece başını sallarken aklından şu anda ayarlanabilecek şeyler geçiyordur ama hiçbir ayakta durmayı ve konuşmayı gerektirmezken andrea gülerek gözlerini kapatır ve başını eğir

“seni utandırmak istemem scott, ama düşüncelerin hiç yardımcı olmuyor..”

genç adamın mavi gözleri büyürken andrea başını tekrar ona kaldırır

“isteyerek yapmıyorum, tılsım zihinleri de serbest bırakıyor olmalı.. sen de beni okumasan da hissediyorsundur..”

scott andrea’dan yayılan sıcaklığı adeta görürken eli yavaşça genç kadının belini kavrar, andrea dokunuşla kasılırken kalabalık onlara aldırımıyordu bile, herkes birbirine dokunarak yaşıyorken scott bakışlarını zorlukla andrea’dan alıp greco’nun tarafına bakar, sonra tekrar genç kadına döndüğünde andrea hızlı bir özürlü onun dudaklarına uzanır...

scott bir iki adım gerileyip beyazların arasındaki loş bir köşede duvara dayanır ve önündeki kadın da ona dayanırken ikisinin dudakları sımsıkı birbirine kenetlenmiştir, andrea daracık elbisesiyle ince bir su dalgası gibi siyahlı adamın üzerindeyken siyahlı adamın elleri onun belinde, sırtında, birazdan kalçasında hissedildiğinde andrea derin bir nefes alarak ağzını aralar ve scott’ı ceketinin

yakalarından biraz daha kendine çekerken bu sefer onlar kalabalığı umursamıyordur, tanıdık bir tutku ilk defa ikisinin de aynı anda damarlarında dolaşıyorken andrea beyaz ayakkabılarıyla scott'un ayaklarının iki yana iter ve açılan bacakların arasına küçük bir adım atarak kendini dayarken dar kumaşın izin verdiğince tek bacağını kaldırır ve genç adama dokunurken scott güçlü bir nefes bırakır, andrea sessizce inlerken ikisi de o anda ayrıldıklarında nefes nefesedirler, scott yutkunarak karşısındaki güzelliğe bakarken sesi sanki dipsiz bir kuyudan geliyor gibi derindir, sorar

“biz neden buraya geldik?”

andrea dudaklarını yaladıktan sonra cevaplar

“tılsımlar, element tılsımları..”

“doğru..”

andrea da başını sallarken hafifçe kalçasını hareket ettirir ve scott'ın elinin varlığını hissederken ikisi göz göze gelirler, scott elini tekrar daha uygun bir yere yükseltirken andrea hala onun yakalarını tutuyor, mırıldanır

“toplum içinde durmadan öpüşen bir kadın değilim ben..”

“ben de toplum içinde sıklıkla öpülen bir adam değilim..”

ikisi de gülerken scott derin bir nefes alarak başını duvara dayar

“biraz daha sabretmemiz gerekiyor..”

“sabrettikten sonra ne olacak?”

andrea bir an kendi sorusuyla utançtan kıpkırmızı olurken scott soruya cevap vermekten daha utanç verici bir şey yaparak erkekliğine karşı koyamaz ve sertleşir, bunu hisseden andrea yutkunarak kendini geri çekerken scott onun belini bırakmamış, kendine siper ederek dikleşir ve etrafındaki insanları izleyerek sakinleşmeye çalışır...

bir kaç dakika sonra scott duvardan çekildiğinde andrea her şeyin yolunda olduğunu anlar ve sessizce önüne dönerken etraflarındaki çiftlerin flörtleri devam ediyordur, scott andreaya korkarak dokunurken ikisi birden ev sahibi stefano greconun yanına geldiklerinde esmer adam onları görür görmez ayağa fırlar ve keyifle elini scott'a uzatır

“patron! hoş geldin!”

scott uzatılan eli sıkarken stefano hiç de kendine tolerans gösterilen bir suçlu gibi değil, kırk yıllık dost gibi genç adamın elini tutmuş, gözü andreaya takıldığında dostluktan çıkarak kendine döner ve scottan elini alıp andreaya uzatır

“gözlerim kamaştı..”

andrea elini genç adama verip büyük bir istekle öpülmesine izin verirken tutku tılsımının etkisi şu durumda pek ortalarda yok gibidir, stefano genç kadının elini bırakırken andrea şöyle bir scotta bakar ve genç adamın şimdi stefanonun kafasını koparacak gibi baktığını gördüğünde gülümseyerek önüne döner, zengin suçlu konuklarını kendi çemberine davet ederken scott andreayı önüne katıp siyah deri koltuklardan birinde genç kadının yanına oturur, andrea zarifçe bacak bacak üstüne atarken scott gözü genç kadının bacaklarına kaymış, o daracık elbiseyle nasıl böyle oturabildiğini düşünürken andrea dimdiktir, saçları sırtından akıyorken scott stefanonun sesiyle uyanarak o tarafa döner, adam konuşuyordur

“en az güzel bayan kadar-“

“andrea..”

stefano bir hayli çapkın bir gülümsemeyle andreaya bakar

“en az güzel andrea kadar parlıyorlar..”

“parlaklıkları beni ilgilendirmiyor greco, nereden eline geçti?”

stefano yanındaki güzellerden birine eliyle bir şey getirmesini işaret edip scotta döner

“sen onu dert etme patron-“

“ne kadar büyük bir pisliğin içinde olduğunu bilmek benim görevim, derdim değil..”

stefano yıllardır scott'la çalışıyor ve bu söylenenler tehditten çok normal bir sohbetin parçası olmuştur artık, genç adam rahat, arkasına yaslanır

“bir anda kapımda buldum desem?”

scott her ne kadar karşısındaki adamın bütün kontrolünü elinde tutuyor da olsa, tetikte, soğuk, cevaplar

“yalan söylüyorsun derim..”

“inan bu sefer doğru söylüyorum patron ve kapımın önünde bulduğum parlak mücevherleri etrafa dağıtmak gibi de bir adetim yoktur, ama seni kırmam, bilirsin..”

scott bir şey söylemezken andrea göz ucuyla genç adama bakar, rahat görünüyordur, genç kadın tekrar önüne dönerken az önce işaret edilen kadın gelmiştir, elindeki koyu yeşil kadife kutuyu eğilerek stefanoya gösterir, esmer adam eliyle konuklara dönmesini işaret eder, kadın kutuyu scott

ve andrea doğru çevrip kapağını açtığında andrea nefesini tutarak önünde duran üç farklı büyü mücevhere bakar...

genç kadın kadife kutuda parıldayan üç ayrı taşın üzerinde parmaklarını gezdirirken scott bir gözü stefanoda, geri kalan tüm benliğiyle andreanın ifadesini izliyordur, genç kadın kadife kutunun içinden koyu amber renginde bir taşın ucundan sarktığı kolyeyi alır, gri demirden metal dallar kıvrınlarak ortasındaki narin taşı kavramış, neredeyse görünmeyecek kadar ince bir zincir de kolye ucunu tutuyorken andrea yutkunarak yanındaki scotta döner

“hepsi gerçek..”

scott pekala diyerek bakışlarını stefanoya çevirir, esmer adam keyifli, elini yanındaki güzelliğin bacağına koyup konuşur

“mücevher kadınları hep heyecanlandırıyor patron..”

“karşılığında ne istiyorsun greco?”

esmer adam kadehinden lezzetli bir yudum alıp oturduğu yere iyice yayılır ve

“etrafımda dolaşan adamların sayısı gittikçe çoğaldı, birazcık özel hayatıma saygı iyi olurdu patron..”

“pekala, bir şeyler düşünürüm..”

stefano gülümseyerek kadehini önünde oturan çifte kaldırırken andrea kadife kutuyu almış, diğer elindeki kadehi kaldırır ve içindeki buz gibi şampanyadan büyük bir yudum alırken kolyeye dokunduğundan beri bütün hücreleri adeta ayaklanmış gibidir, kadehi indirirken yanındaki sarışın adamın sakinliğine bakar ve derin bir nefes alarak önüne döner..

andrea çıkışa yakın bir yerde durmuş, elindeki kutuda duran mücevherlere bakıyorken scott yanına gelir

“evet, gidebiliriz..”

andrea başını sallarken kutuyu kapatacak olur, ama scott genç kadının arkasından uzanıp kapağı tutar, mücevherlere bir de o bakar

“bunların ne özelliği var?”

andrea en baştaki gümüş yüzüğü alıp kaldırır

“bu suyun tılsımı, metali gümüş, güç taşı da lapis lazulidir..”

genç kadın açık mavi üzerine lacivert lekeleri olan taşı gösterir ve devam eder

“şu an bundan yayılan gücü senin hissettiğini sanmıyorum, ama inan bana asıl sahibinde çok etkili olacağı kesin..”

andrea yüzüğü scotta uzatır, genç adam alırken gerçekten de normal bir yüzükten farkı yokmuş gibi hissediyordur, yüzüğü geri verirken andrea ortadaki bronz madalyonu kaldırıyor, üzerinde üç yatay dalga işlenmiş madalyon andreanın elinden sarkarken genç kadın konuşur

“bronz, havanın elementi üzerindeki 3 dalga hem rüzgarı hem de sırasıyla akıl, bilinç ve iletişimi temsil eder..”

scott elini uzatıp andreanın avcunun içindeki madalyonu parmaklarıyla takip ederken genç kadın nefesini tutarak ona dayanan bedeni hissediyordur, yutkunur ve elini çekerken sıra kendi tılsımına geldiğinde andrea madalyonu yerine koyup amber kolyeyi çıkarır ve eline aldığı anda gülümserken scott önündeki bedenden ona yayılan sıcaklıkla bir an andrea'ya bakar, genç kadın anlatır

“amber dünyanın sıcak merkezini temsil etmesi için seçilmiş, onu saran demir dallar da benim, yani toprağın metali..”

genç kadın başını eğip kolyeye şöyle bir bakarken scott elini uzatır, kolyeyi andreadan alır ve genç kadının saçlarını boynundan çekip zinciri iki yana açarak kolyeyi boynuna takarken andrea tek eliyle saçlarını kaldırır, soğuk kolye göğsüne değdiğinde andrea derin bir nefes alırken scott kolyenin kopçasını kapatıyordur, genç kadının ensesinde parmakları gezerken andrea gözlerini kapatarak bir an durur, biraz sonra arkasındaki adamın dudakları boynuna değdiğinde andrea dudaklarını aralar ama hafif bir nefesten başka bir şey çıkmazken scott yavaşça genç kadının kulağına fısıldar

“gidelim..”

andrea dudağını ısırarak başını sallar ve saçlarını bırakıp elindeki kutuyu kapatırken scott onu kapıya yönlendiriyordur...

scott ve andrea'nın luplexe geri dönüşlerinden önce, metabolizmalarını düzenlemek için en az 24 saati uzaya çıkmadan geçirmeleri gerekiyordur. Andrea siyah arabanın içinde liberté'nin ışıklarını

izliyorken scott sağ eli direksiyonda, kapıya yasladığı sol eliyle başını tutuyorken otellerine giden geniş yolda gecenin geç saatine rağmen kalabalık bir trafik vardır, genç adam başını kaldırıp yanındaki andreaya bakar, genç kadını başını arkaya yaslamış, dışarıyı izler gördüğünde tekrar önüne döner, sol elinin parmaklarını dudaklarına vururken şu an o dudakları meşgul edecek en masum eylem odur, genç adam sessizce arabayı sürmeye devam eder..

cuslov delora'ya uyuyacağına dair söz verdirip genç kadının odasından çıkmış, kendininkine giderken yolda tam da karşılaşmak istediği adamla karşı karşıya gelince gülümser, calis de onu gördüğünde merakla sorar
“delora iyi mi?”
cuslov iç çekerek odasının kapısını açarken calisi içeri davet eder, genç adam girip kapıyı kapatırken oda aydınlanıyordur, cuslov konuşur
“delora yine görmeye başladı calis..”
calis bir an sessiz kalırken hemen sonra sorar
“savaştan sonra üzerinde çalışmadığı için bir daha olmadığını sanıyordum?”
cuslov başını iki yana sallarken hafifçe gülümser
“bir kere geleceği gördükten sonra bundan dönüş olmadığını biliyorduk, bu zamana kadar da olması için bir sebep yokmuş, o yüzden görmemiş olmalı..”
cuslov yatağının karşısındaki uzun beyaz koltuğa oturduğunda calis de genç kadının yanına çöker ve iç çekerek önündeki yatağı izlerken mırıldanır
“korkmuş olmalı..”
“en son annemle babamın ölümünü görmüştü, korkması normal..”
calis hızla cuslova dönerken genç kadın sakindir, calis onun uzun sarı saçlarını yavaşça omzundan geri atarken cuslov iç çekerek genç adama döner
“şimdi gördüğü şey öncekiyle ölçülemeyecek kadar önemsiz belki, ama daha sonra görebileceklerini engelleyemeyiz, *engelleymem*.. daha güçlü olması gerekiyor, gücünün farkına varıp onu işlemesi gerekiyor, ama göreceklelerinden korkuyor ve daha da kötüsü ben ondan bunu yapmasını isteyebileceğimden emin değilim..”
cuslov önüne dönerken calisin parmakları hala onun saçlarına dokunuyordur, genç kadının masmavi gözleri düşünceli, usulca konuşur
“kardeşimin bir daha kendini unutup benden uzaklaşmasını istemiyorum..”
calis iki kadının birbirlerinin tek hazinesi olduğunu herkesten daha iyi biliyor, saçlardaki elini indirip cuslov'un elini tutar ve hafifçe sıkarken bir şey söylemez, ama cuslov yalnız olmadığını zaten biliyor, diğer eliyle calisin elini kapatırken gülümseyerek genç adama döner...

colm odasında ne yapacağını bilemeden elliye yakın tur atmışken artık yorulmuş, ofisten çıkıyordu, o kendi kapısını kapatırken koridor sonundaki asansörden tessa çıkar, genç kadın bir an etrafına bakınıp yanlış kata geldiğini görünce gözlerini devirir ve tekrar asansöre dönerken colm'u gördüğünde gülümser
“hey..yine kayboldum..”
colm zoraki bir gülümsemeyle o tarafa ilerlerken tessa düğmeye basmış, kapının açılmasını bekliyordur, biraz sonra kapı açıldığında genç kadın içeri girer, colm da arkasından girerken odalarının olduğu katın düğmesine basar, tessa sırtını kabine dayamış, yorgun bir nefes alırken mırıldanır
“yarın bugünden daha hareketli olacak, değil mi?”
colm kuru bir evet diyerek başını sallarken tessa kaşlarını çatır
“iyi misin?”
colm yine evet diyerek hafifçe gülümserken tessa peki der ve burnunu başkasının işine sokmazken colm onun rahatsızlığıyla gözlerini devirir ve asansörü tek düğmeyle durdurup genç kadına döner ve daha tessa neler oluyor diyemeden üzerine ilerleyip boynundan tuttuğu gibi dudaklarına eğilir ve sertçe öperken tessanın kolları kısıp bir feryatla iki yana açılmıştır, colm gözleri sımsıkı kapalı, birazdan bir tekme, yumruk, tokat, her neyse bir şey yiyeceğinden emin, ısrarla tessayı öpmeye devam ederken bir an sonra dudaklarının bastırıldığı sıcak dudaklar aralanır ve colm tessanın dilinin kendi diline dokunmasıyla aklını kaybeder...

Colm o kısacık anda her şeyin kontrolünü kaybetmiş, tessa yana açtığı kollarının kontrolünü geri kazanmış, genç adamı hızla iterek tam karşıdaki duvara yaslar ve o da üzerine dayanırken colm yutkunarak karşıdaki kadının parlak gözlerine bakıyordur, tessa adeta hırıldayarak konuşur “gerçekten istiyor musun?”

colm konuşmayı unutmuş, yarı da felçken sadece başını sallar, tessa sertçe colmu bacak arasından kavrar ve dudaklarına saldırırken genç adam inleyerek ağzını açar, ikisi deli gibi öpüşürken tessa elinin altındaki sertliği sıkar, colm o anda uyanıp genç kadının elini çeker ve dönerek tessanın sırtını duvara çevirir, genç kadının diğer elini de yakalayıp başının üzerinde birleştirir ve bileklerinden sıkıca tutarken tessa nefes nefesedir, sorar

“tecavüz fantazin mi vardı colm?”

colm kendini önündeki incecik bedene bastırıp tessanın açılan boynuna eğilir ve sertçe emerken tessa inler, colm onun inlemesinin bile büyüğü olduğundan emin, pantolonu artık canını acıtıyorken başını çeker ve genç kadının dudaklarını bulduğu gibi onu susturur, tessa bileklerinin acımasına aldırmıyor, açlıkla colmun öpüşüne karşılık veriyorken sağ bacağını kaldırıp colmun bacağına dolar ve genç adamı biraz daha kendine çekerken yavaşça ona sürtünür, colm başını geri çekip acı çeker gibi bir zevkle hırıldar

“seks yapamayız..”

tessa ıslak dudaklarını ısıtır

“seks sadece senin benim içime girmen demek değil..”

colm hemen sonra ittirilmeye izin verir ve çarpazlarındaki duvara çarparken tessa genç adamın kemerini çözer, düğmeyi açar, fermuarı indirir, ve elini hızla içeri daldırırken colm başını geri atarak dişlerinin arasından boğukça inler, tessa nefes nefese, gözlerini kapatıp alnını colmun göğsüne yaslar ve bütün dikkatini elinin hareketine verirken colm bir elinin parmakları duvarı deliyor, diğeri tessanın saçlarındayken yutkunur, göğsü hızla inip kalkıyorken sertliğinin üzerindeki narin el onu sıkar, genç adam inlerken tessa da o zevki sanki tam içinde hissediyor, aynı şekilde inleyerek hafifçe güler, colm küfrederken tessa başını kaldırıp colmun gerilmiş ifadesine bakarak mırıldanır

“birazdan boşalacaksın, sonra ne olacak?”

“boşalmak demezsen hala nefes alıyor olacağım-“

colm o anda küfrederek kendini bırakırken tessa dudağını ısırarak genç adamı son damlasına kadar sıkıyor, colmun her zevk damlasından tessanın da bacakları güçsüzleşiyordur, genç adam nefes nefese kalmış, tükenirken tessa da rahatlar ve tekrar colma yaslanırken genç adamın bütün dünyası kafasından çıkmış, göğsüne yaslanan başı tutar yavaşça...

saatler sonra andrea odasında duştan çıkmış, beyaz bornozuna sarılıp yatağa uzanırken giyinmeye bile gücü yok gibidir, bir anda fazlasıyla çok tılsımın etkisinde kalmıştır, üstüne üstlük bir tanesine de bütün gücüyle karşı koyduktan sonra yorgunluk normal olmalıdır..

Genç kadın ellerini başının üzerinden yastığa atmış, tavanı izlerken odasının kapısı vurulur, andrea kaşlarını çatarak yataktan kalkar, bornozuna biraz daha sarılıp görünmemesi gereken bir yerin açıkta olup olmadığını kontrol eder ve sonra kapıyı açtığı anda karşısında kırığe dayanmış, siyah tişört ve bir eşofman altıyla bekleyen bir scott gördüğünde durur..

scott andreanın bornozuna ve ıslak saçlarına bakıp son olarak gözleriyle karşılaştığında mırıldanır “uyumamışsın..”

andrea gülümseyerek başını sallar

“uyumadım..”

scott parmaklarını tıprıdarak güzel der, ve odanın içine şöyle bir bakarken andrea biraz daha gülümser ve kapıyı açar

“gelsene..”

scott hızla andreaya bakar, genç kadın bir an yanlış bir şey söyleyip söylemediğini düşünürken scott kendine gelir ve içeri girerken andrea bornozunun önünü tutarak kapıyı kapatır, arkasını döndüğünde sarışın adam elleri belinde, onu izliyordur, andrea kibarca gülümser ve saçlarını kulağının arkasına atarken scott da gülümser, ikisi yine sessiz bir an geçirirken andreanın gülüşü yavaşça yüzünden silinir, genç kadın scotta bir adım atarken genç adam ellerini indirir ve o da bir adım atarken ortada buluşan dudaklar olur..

SOUNDTRACK / Aqualung - Brighter Than Sunshine

Scott gerçekten bu odaya neden geldiğini bilmiyorken şimdi öptüğü kadın cevabı olmuştur, ıslak saçlardan eli yavaşça girip andreanın güzel yüzünü kendine biraz daha çekerken diğer eli genç kadını belinden kendine bastırıyordu, andrea belinden hafifçe kıvrılarak scotta dayanırken elleri genç adamın yüzünü kavramış, dudaklar her yönden birbirlerine dokunuyordu, ikisi biraz ara verip birbirlerine bakarken andrea dudaklarını yalar yavaşça, scott parlayan kıpkırmızı dudaklara bakıyorken andrea onun gözlerini izliyordu, ikisi de daha ileri gitmezken biraz sonra göz göze geldiklerinde scott sorar

“tılsım mı?”

andrea hayır diyerek başını iki yana sallarken gülümser ve scott onun ıslak saçlarını kenara çekerek boynuna eğildiğinde andrea derin bir nefes alarak başını yana eğer ve onu isteyen dudaklara izin verir..

scott andreanın yağmur gibi kokan tenini öperken dudakları boynundan yavaşça aşağı iniyordu, beyaz bornozu genç kadının omzundan iterek açılan teni öper, ensesinde andreanın eli dolaşıyorken, bir başka el üzerindeki siyah tişörtü belinden yavaşça yukarı kaldırıyor, genç adam başını kaldırıp tekrar genç kadının dudaklarını bulur, andrea tişörtün altından scottun sırtına tutunmuş, bornoz omzundan düşüyorken ikisi şimdiden tek vücut olmuş gibi öpüşüyorlardır..

andrea birazdan arkası döndürülerek yatağa götürülürken bacakları yatağın ucuna değdiğinde duraklar, dudaklar ayrılırken mavi gözler onu izliyordu, genç kadının nefesi kesilirken genç adamın tişörtünü iyice kaldırarak başından çıkarıp geri atar, elleri scottın güçlü göğsünde dolaşırken gözleri birbirlerinin gözlerindedir, ikisi de ne zaman bakışlarını çeviremeyecek kadar tutulduklarını bilemezken andrea scott’ı yanağından tutarak dudaklarına uzanır..

ikisi yatağa alçaldıklarında scott bir eli andreanın başının altında, diğeriyle yatağa tutunmuş, altındaki kadına bakıyorken andrea başını yana eğer ve sadece yatağın başucundaki abajurun yandığı odada güneş gibi gülümserken gözlerini kapatır ve derin bir nefes alır, scott onun kapalı gözlerine bakarken andrea mırıldanır

“birbirimizi tanımıyoruz bile..”

scott bunun üzerine, bir ajan olarak kendi tanıma sınırlarında bile genç kadın hakkında aslında hiçbir şey bilmediğini farkeder, sadece sesini, öpüşünü, dokunuşunu ve kokusunu biliyordu, bunların garip bir şekilde yeterli geldiğini hissederken hafifçe gülümser

“ben scott, tanıştığımıza memnun oldum andrea..”

andrea genç adamın kollarına tutunmuş, gözlerini açarak gülerken tanıdığı maviler de ona gülümsüyordu, genç kadın usulca konuşur

“ben de memnun oldum scott..”

ve başını kaldırarak scottın dudaklarını bulurken genç adam kendini atındaki sıcak bedenin üzerine bırakıyordu...

andrea başını geri atarak nefesini tutarken scott genç kadının sıcaklığıyla kavranmış, nefesini andreanın göğüslerine bırakır ve kendini bir kez daha ona iterken andrea inleyerek başını sağa çevirir ve yastığı sıkıca kavrarken scott onun çıkardığı her sese, saçının yastığa dağılan her teline aşık oluyordu, ama mantığı bir türlü bunun nasıl olduğunu anlamazken gözlerini kapatır, elleri genç kadının kalçasını kavramış, yavaşça beline yükselir, göğüslerine dokunur boynuna çıkıp yüzünü kavrarken andrea dudakları kapatıldığı anda inleyerek gerilir ve içine dokunan adama tutunurken baş ucundaki komodinde duran amber kolyesi pırl pırl pırlıdır...

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Girlfriend (alaka? None. Genciz kardeşim alaka da kimmiş!?)

Delialona üzerindeki yorganın bir anda çekilmesiyle büzüşen suratını yastıktan kaldırı ve telaşla etrafına bakarken yüzüstü yattığı için o telaşlı hareket belini kırmak üzeredir, genç kız inleyerek tekrar koltuğa düşerken melanie yorganı tekli koltukların birinin üzerine atıp delianın poposuna vurur ve banyoya girerken delia gözleri kapalı, acıyan poposunu tutup beş dakika daha uyur..

Melanie ortak odadaki aynanın önünde saçlarını toplarken burnunun üzerindeki siyah noktalara ters ters bakar, o sırada delialona tuvaletten çıkmış, aynadan kendini izleyen melanieyi gördüğünde sırttır ve sarışının poposuna bir tane çakarken melanie owwlayarak arkasını döner, delia gülerek yastığını koltuktan alıp odaya gidiyordu

“intikam!”

melanie poposunu ovarak tekrar aynaya dönerken sorar

“eve dönecek misin?”

delia yorgan için tekrar ortak odaya dönmüştür

“ewan gelecek mi demek istiyorsun..”

melanie aynadan ona sırttırken delia gözlerini devirir ve yorganı melanienin yatağının üzerine atıp aynada onun yanına geçer, saçlarını eliyle tararken melanie aynanın önündeki bir kremi yüzüne sürüyordu

“ee?”

“bilmem, istersem gelir.. isteyeyim mi?”

melanie kremi boynuna da sürerken güler

“akşama doğru istersin, bugün de takılalım..”

delia gülerek tamam der ve kremin kokusunu beğenmiş, o da biraz alıp yüzüne sürerken melanie bir şarkı mırıldanarak yerinde yaylanıyordu..

delia melanieden bir tişört ödünç almış, saçlarını da bir at kuyruğu yapmış, kapıdan çıkarken melanie anahtarları küfrederek aranıyordu, delia kapıyı tutarak onu beklerken melanie sonunda bulmuş, onun yanına gelir, ikisi çıkıp kapı kapanırken karşı odanın kapısı açılır, yarı çıplak bir carter elindeki tişörtle odadan çıkarken esniyordu, melanie genç adama şöyle bir bakar, önüne dönerken carter hiç kaçırmamış, iki kızın arkasından geliyordu, sorar

“geceniz nasıldı kızlar?”

delia arkasını dönüp cartera bakar ama cevap vermezken melanie kılını bile kıpırdatmamıştır, konuşur

“muhteşemdi carter, bir dahakine seni de çağırırız..”

carter sırttırken delia sessiz, elini arka ceplerine sokarak asansörün önünde bekliyordu, melanie düğmeye basıp onun yanına gelirken carter da diğer tarafta tişörtünü giyyordu, asansörün kapıları açılırken melanie derhal içeri girip en alt katın düğmesine basar ve kapıyı kapatma düğmesini taciz ederken carter maalesef çok yakındır, o da içeri girerken ıslak saçlarını geri atar ve telefonunu çıkarıp birini ararken melanie arkasından izliyordu, adamın sırtı taş gibidir, duştan yeni çıkmıştır belli, mis gibi de kokuyordu, bu kadar pislik bir herif neden bu kadar taş olmak zorundadır-

“hey..”

melanie onu dürtten deliaya döner, delia sırttırken asansörün kapıları açılır, carter telefondaki en az kendisi kadar gıcık olduğu tahmin edilen arkadaşıyla konuşurken kızlara aldırmadan dışarı çıkar, melanie ve delia da arkasından çıkarken delia hala sırttıyordu, melanie gözlerini devirerek binadan dışarı çıkar..

sienna ertesi sabah oreon koridorlarını arşınlarken neden kimsenin ortalıkta dolaşmadığını merak ediyordu, tessa odasında değildir, andrea zaten yoktur, zavallı flasler tanrı bilir ne işlere koşuyordu, genç kadın o sırada conrad’ı görürken gülümser ve yanına giderken genç adamın acelesi var gibidir, sienna sorar

“günaydın, herkes nerede?”

conrad hızla bir günaydın mırıldanıp arkasını işaret eder, flasler calis’in ofisinden çıkıyordu, siennayı gördüğünde o tarafa gelirken sienna gülümser ve tekrar conrada döndüğünde genç adam çoktan geçitlerin birine girmiş ve ortadan yok olmuştur, sienna kaşlarını çatarken flasler ona belinden sarılıp şakağını öptüğünde conradı unutup gözlerini kapatır ve gülümser...

SOUNDTRACK / *Black Eyed Peas - Anxiety*

conrad hızla açılan kapılardan sıyrılıp latty'nin ofisine ilerler ve kapıyı öylesine tıkladığı içeri dalarken latty irkilerek ona bakar
“conrad-günaydın-“
“çok sinirliyim..”
“peki-“
“peki değil, dünden beri sinirliyim ve ben sinirimi çok içimde tutunca ne olur biliyorsun..”
latty suspus olmuş, hırsla masanın karşısındaki koltukların birine oturmuş conrada bakıyordur, genç adam bir an çenesini sıvazlayıp sonra dikleşir
“gençsin, heyecanlısın, anlıyorum, ama sen bir kraliçesin ve aptal kraliçeler ölür..”
latty'nin gözleri büyürken conrad elini kaldırır
“hiç bana öyle bakma, annen, kraliçe lara muhteşem bir kadındı ve en uzun yaşayan kraliçelerden biriydi, neden biliyor musun? Zekiydi çünkü-“
“bana aptal mı diyorsun conrad-“
“asla, ama aptalsın..”
latty kaşlarını çatarken ayağa kalkar
“ne yapsaydım? *Aman tanrım götürün beni buralardan* diye ağlasa mıydım.. ben öyle bir kadın değilim, hiç olmadım, bunu da en iyi sen biliyorsun-“
conrad hala oturuyor, ona bakar
“bildiğim zaman da kalkıp *aferin latty, iyi ki oreondan kaçıp yanıma geldin!* demiyordum-“
“diyemezdin, benim emrimdeydin-“
“emirle alakası yok, ben olmasaydım öldürdüm-“
“sonunda kaçırıldım zaten!”
ikisi de susarken conrad buz kesmiştir, konuşur
“yeteri kadar akıllı değilmişsin demek ki, değil mi?”
“sabaha sabah beni azarlamak için mi geldin-“
“görünen o ki birinin azarlaması gerekiyor!”
“SEN BENİM NEYİM OLUYORSUN Kİ BANA KARŞI ÇIKIYORSUN!?”
conrad da bunun üzerine ayaklanırken hiç çekinmeden sesini yükseltir
“ORDUNUN KOMUTANI OLARAK KRALİÇEMİ KORUYORUM, HATA MI EDİYORUM!?”
“KRALİÇENİZ KENDİNİ KORUMAYI BİLİR-“
“O BİANA DENEN KADIN BİR GÜN SENİN DE SUYUNU ÇIKARIRSA O ZAMAN GÖRECEĞİM-“
“O KADAR GÖRMEK İSTİYORSAN RAHAT BIRAK BENİ!”
conrad sinirle lattynin masasına vurur, sert cam şiddetle titrerken latty dişlerini sıkıyordur, ikisi birbirine bakarken conrad sıktığı dişlerinin arasından konuşur
“saçma sapan konuşmayı bırak, haklı olduğumu biliyorsun. Bazen saklanmak saldırmaktan daha akıllıcadır, bunu aklının bir köşesine yaz..”
conrad masayı bırakıp arkasını döner, tam kapıyı açacakken tekrar lattye döner
“kraliçeliğine saygı duyuyorum, çünkü senin nasıl akıllı ve güçlü bir kadın olabileceğini biliyorum. Bunu diğerlerinin de anlaması için ne senin ölmene, ne de *seni kurtarmak için* başkalarının ölmesine gerek yok.. sorumluluk istiyorsan al sana sorumluluk, kendi hayatın eşittir bizim hayatımız, bundan sonra bunu düşünerek hareket et..”
latty sinirle derin nefesler alırken conrad kapıyı sertçe açıp bir daha arkasına bakmadan odadan çıkıp gider...

latty parmaklarını masada tıyırdatırken içeri ewan girer, latty şöyle bir ona bakıp tekrar önüne dönerken sarışın adam elindekileri masaya bırakıp masanın etrafından dolaşır ve lattynin önüne gelir
“ne oldu?”
“yok bir şey..”
ewan alnını gösterir
“aptal yazıyor..”
latty kesinlikle gülmezken mırıldanır
“seninkinde değil, ama benimkinden yazıyor..”
ewan genç kadının önünde eğilip lattynin dizlerine tutunur
“nereden çıktı şimdi bu?”

latty, az önce conrad geldi, bas bas suratıma bağırdı dese ewan'ın ne düşüneceğini gayet iyi biliyor, omzunu silker

“geldiğimden beri devamlı birileri bana şunu yapma latty, aman tanrım latty, latty, latty deyip duruyor-latty senin ismin deme, şaka kaldıramam ewan..”

ewan daha konuşmadan susarken latty devam eder

“döndüğüm için o kadar rahatlamıştım ki, ben şu ana kadar kraliçe olduğumun farkına varmamıştım, itiraf ediyorum.. balolar, seyahatlar, elementler, büyüler.. bunları prensesken de yapıyordum, fark nedir diye kendime sorunca cevap veremiyordum..”

ewan bütün dikkatiyle onu dinliyorken sorar

“şimdi verebiliyor musun?”

“sanırım..”

latty ewan'nın açık mavi gözlerine bakarken iç çeker

“ben cevabı biliyorum, ama anlatamıyorum..”

ewan başını sallarken gülümser ve anladığını söyler, latty iç çekerek onun saçlarını geri iterek uzanır ve genç adamı öperken ewan da onun yüzünü tutmuş, karşılık veriyordur, bir an sonra kasılarak geri çekilirken latty korkuyla geriler, ewan kalbini tutarak gözlerini kapatırken latty koltuktan atılıp onun yanına çöker hızla

“ewan!”

ewan latty'nin sesini sanki koridorun diğer ucundan geliyormuş gibi duyuyorken kalbinin atışları beyinde zonkluyordur, genç adam nefes alamadığını hissederken yere yığılır, latty dehşetle genç adamın başını tutarken elini salladığında ofisteki alarm çalmaya başlar...

vien ewan'ın acile götürüldüğünü öğrendiğinde neredeyse uçarak gelmiş, odanın önündeki görevli kalabalığına bağırarak çekilmelerini söylerken içeri girdiği gibi güvenlik kilitleri aktif olur ve kapının dışındaki latty ne yapacağını bilemeden öylece bakarken bir an sonra düşecekmiş gibi olur ama arkasından iki güçlü kol onu tutarken latty irkilerek başını çevirir ve conrad'ı gördüğünde rahatlar..

“hey..hey,yavaş..”

favian odanın ortasındaki biananın yere yığılır gibi olduğunu gördüğünde atılır ve genç kadını tutarken biana derin bir nefesle genç adamın kollarına tutunur, kısa bir süre için aklını toplarken favian onu izliyordur, sorar

“bitti mi?”

biana buz gibi bir gülüşle başını kaldırırken mırıldanır

“bitecek..”

favian kaşlarını çatarken biana doğrulur, favian'ın kollarını itip yere eğilir ve az önce elinden yuvarlanmış, lapis lazuli taşından, gümüş işlemlerle süslü küreyi yerden alırken favian mırıldanır

“bir an öleceğini sandım..”

biana gülümseyerek arkasını döner

“gücümü topladığımı söylemiştim, kendimi öldürecek kadar aptal değilim..”

“gücünü nereden topladığını merak ettim doğrusu..”

biana genç adama ilerleyip elindeki küreyi onun ellerine bırakır, favian soğuk taş küreyi tuttuğunda ona hiçbir şey ifade etmezken biana odadaki pahalı koltuklardan birine oturur

“gücün kaynağından..”

favian kaşlarını çatır

“akasha? onun ne olduğunu bilmediğini sanıyordum, bunun için diğerlerinin peşinden koşmuyor muyuz?”

biana cıkcıklayarak parmağını sallar

“ben her şeyi biliyorum favian, sadece işimi kolaylaştırmaya çalışıyorum, izin vermiyorlarsa bu onların sorunu.. zor yoldan oynayacak kadar çok zamanım var..”

favian elindeki küreyi koltuğun yanındaki sehpaye bırakıp biananın yanına oturur

“akasha nedir peki?”

biana sadece gülümserken gözlerini kapatır ve gücün damarlarında dolaşmasını beklerken daha önce bunu hiç yapmak zorunda kalmamıştır, ama önceki gece toprak ve ateş onu gerçekten zorlamıştır, şimdi kaybettiği gücünü akashadan geri almışken akasha her neyse ondan çalınan şeyin onu ne halde bıraktığı umrunda değildir..

delora asansörden çıkıp bekleme odasının kalabalığını gördüğünde hızla o tarafa ilerler ve içeri girdiği gibi latty'nin yanına giderken latty de onu bekliyordur, elini uzatır, delora tutarak otururken ne olduğunu sorar, latty elini açarak konuşur
“bilmiyorum, bir anda içi çekildi sanki, önce kalbini tuttu, sonra yığıldı..”
delora başını kaldırdığında ilk göz göze geldiği insana, colm'a sorar
“iyi mi şimdi?”
“bilmiyoruz, vien hala içerde..”
delora tamam diyerek başını sallar ve tekrar lattye dönerken colm bir an daha deloraya bakıp elini saçlarından geçirerek arkasını döner ve odadan çıkarken latty'nin arkasındaki tessa bakışlarını kapıdan çekip lattye döner...

chris alarmlardan, ortalıkta koşuşan insanlardan ve görevlilerden anladığı üzere kaptan crash bir kalp krizi geçiriyordur, genç adam şimdi edward'ın odasına giriyorken edward ayaklanmış, ama odadan çıkmamış, birinin ona gelmesini bekliyorken içeri giren chris'i gördüğünde sorar
“neler oluyormuş?”
“crash kalp krizi geçirmiş..”
edward *efendim?* derken chris aynen öyle olduğunu söylüyordur, devam eder
“vien hala çıkmadı..”
edward kaşlarını çatmış, nasıl böyle bir şey olabileceğini düşünüyorken chris başka bir şeye ihtiyacı olup olmadığını sorar, edward hayır diyerek teşekkür eder, chris dışarı çıkacakken edward genç adamı durdurur
“delia döndü mü?”
“daha dönmedi, aramamı ister misi-“
“hayır, hayır.. gerekirse wusla arar..”
chris başını sallarken edward bir an durur, üzerindeki eşofman ve tişörte bakıp chrise döner ve kapıyı işaret eder
“gidelim..”
“sen çıkamazsın-“
“hala ayaktayım, değil mi? çıkarım, gidelim..”
“iyi, peki.. ölürsen beni hapse atmasınlar, baştan söyle..”
edward *olur* diyerek odanın kapısını kapatır..

edward ve chris koridorda yürürken wusla ikisini görmüş, yanlarına gelir
“edward senin odandan çıkmaman gerekiyor, selam chris..”
chris de wuslaya selam verirken edward odadan çıkmama kısmını göz ardı ederek sorar
“ewan'a neler oluyor?”
“şimdilik bilmiyoruz, vien hala onunla, ama çok daha kötü bir şey olsa haberimiz olurdu-“
“daha ölmedi demek istiyorsun..”
wusla *öyle de denilebilir tabii* diyerek başını sallar, edward güzel derken wusla onu süzer
“bunun için mi çıktın?”
edward *başka ne için olabilir* bakışıyla bakarken wusla kaşını kaldırır, chris de edwarda bakarken genç adam gözü koridorun sonundaki bekleme odasında, homurdanır
“biraz da sıkılmış olabilirim..”
“biraz daha sıkılmaya devam et öyleyse, sen de birden yere yığılırsan pek hoş olmaz, chris edward'a odasına kadar eşlik eder misin-“
“çocuk değilim ben kendim giderim-“
“o kadar söz dinliyor olsaydın odadan hiç çıkmazdın, lütfen edward..”
edward bir an wuslaya bakarken o tanıdıklık işte tam o anda ikisinin arasında duruyordur, edward wusla'nın da fark ettiğini biliyor, bir an daha genç kadına bakarken chrise döner
“yapacak işlerimiz var morgan, bir bilgisayar kapıp gel..”
chris *ne işi* dehşetiyle edward'a bakarken edward cevap verme ihtiyacı hissetmeden arkasını döner ve odasına ilerlerken chris sorunun cevabını alamamış, ama bir bilgisayar bulması gerekiyor, gülümseyerek wuslaya döner, wusla hafifçe gülümseyerek başını sallar
“ben şimdi bir bilgisayar ayarlatıp odaya gönderirim..”
“teşekkürler miss-“
“wusla..”
“teşekkürler wusla..”

wusla gülümseyerek uzaklaşırken chris bir an merkez masasını özlediğini hisseder, sonra iç çekerek arkasını döner ve edward'ın odasına, *iş yapmaya* gider..

“iaaaannnn..”

delialona yaklaşık on dakikadır ian'ın kapısını çalırken ağzından çıkan *ian* ezgisi gittikçe uzuyordur, genç kız kapıya bir kez daha vurup geri çekilir

“ordasın biliyoruz, aç hadi..”

bir kaç saniye sonra kapı açılırken genç adamın saçlı sakalı birbirine karışmış, cam gibi parlak gözlerinden sadece biri açık, kapıdaki iki kıza bakar

“hala rüya görüyorum..”

melanie kapıyı itip içeri girerken güler ve

“rüyanda bizi mi görüyorsun paker, ne ayıp..”

ian olaydaki ayıplığı henüz anlayamamışken delia genç adamın yanaklarını tutarak yüzüne bakar “günaydın..”

parlak gözlerden diğeri de açılırken yakışıklı yüzü tutan ellerin sahibi gülümser, ian o anda ne düşündüğünü bilmiyor ama hafifçe önündeki güzelliğe eğilirken delialona fark etmemiş, iani bırakarak içeri girer, iansa beynini dondurmak istiyordur, kapıyı kapatır...

SOUNDTRACK / *Aqualung - Brighter Than Sunshine*

Jüpiterde, güneş ışığıyla yıkanan bir odada, beyaz bir yatağın içindeki sarışın genç adam yanında yatan güzel kadından saatler önce uyanmış, ama yataktan çıkma cesaretini gösterememişken güzel kadın yüzünü ona dönmüş, evrende tek bir kötü zerre yokmuş kadar huzurla uyuyorken genç adam onu izliyordur..

Andrea dudaklarına dokunan sıcaklıkla gözlerini açarken geri çekilen scottı gördüğünde gülümser ve tekrar gözlerini kapatırken bir günaydın mırıldanır, hala yakınında olduğunu bildiği genç adama uzanırken onu bekleyen dudaklar hafif bir gülümsemeyle karşılık verir, andrea scott'ın kolunun hemen yanına sokulurken sorar

“ne zaman uyandın?”

“şimdi-“

“bir daha deneyelim-“

scott gülerek andrea'nın yanına uzanır

“bir saat önce..”

ikisinin yüzleri birbirinin hemen yanındayken andrea scott'ın dudaklarına fısıldar

“bir saat boyunca beni mi izledin?”

scott cevap vermeden yeşil gözlere bakıyorken andrea gülümser

“bu kadar romantik bir adam olduğunu tahmin etmemiştim..”

“ben de..”

andrea daha da gülümseyerek genç adamın dudaklarına uzanırken scott örtülerin altından onu kendine çekiyordur, andrea kollarının scott'ın boynuna dolayarak kendini ona bırakırken ikisi derin nefeslerle öpüşüyordur, scott sarıldığı incecik bedeni kendine bastırırken başuçlarındaki telefon onların sessizliği içinde büyük bir gürültüyle çalmaya başladığında andrea irkilerek başını o tarafa çevirir, çıkan sesin telefondan geldiğini anladığında rahatlar, scott gülümseyere onun boynunu öper ve uzanarak telefonu kaldırır, telefondaki heyecanlı ses genç adama bir şeyler anlatırken andrea çatılan kaşların altındaki mavi gözlere bakıyor, ses çıkarmadan neler olduğunu sorar, scott başını iki yana sallarken hala telefondaki sesi dinliyordur, heyecanlı tipin nefesi tükendiğinde scott teşekkür eder ve telefonu kapatır, andrea genç adamın kollarına tutunmuş, hafifçe başını kaldırır

“scott?”

“asistanım.. telefonum diğer odada kalmış..umm.. ewan..ewan kalp krizi geçirmiş..”

andrea bir an anlayamamış, boş boş bakarken scott sakindir, aslında şu anda yataktan fırladığı gibi derhal oreon'a dönmesi gerekiyordur, zira şu an kurul cehennem gibi olmalıdır, yeni düzenlemeler, ordu yönetimi el değişimi, basın, güvenlik, şu, bu-ama genç adam şimdi sakindir, ona bakan genç kadının anlamasını bekliyordur, biraz sonra andrea *oh*layarak daha da dikleşirken scott ona yer açar, genç kadın çarşafı çekistiren usulca sorar

“iyi miymiş?”

scott başını sallarken aslında bilmiyordur, ama bilinmezliğin en çok telaş yaratan şey olduğunu biliyor, bütün sorumluluğu alırken andrea derin bir nefes alır

“15 dakikada hazır olurum..”

scott tamam diyerek biraz daha geri çekilir, andrea beyaz çarşafı çeke çeke üzerine dolarken scott da yastıkları kullanarak kendini kapatmaya çalışıyordur, andrea ayağıyla çarşafın son ucunu da kurtarıken geri düşer ama arkasında yastık kalmadığı için kafasını yatağın başına çarptığında scott owllayarak genç kadına uzanır, ama andrea gülerek başını kaldırdı elini uzatır

“kimden neyi saklamaya çalışıyorum bir anlasam-”

scott genç kadını doğrulturken dudaklarına uzanır ve bir anda sertçe öperken andrea irkilir, ama o da bir an sonra kendini genç adama bastırarak karşılık verirken scott onun üzerine gelmeye başladığında inleyerek geri çekilir

“gitmemiz gerekiyor scott..”

genç adam gözleri kapalı, alt dudağını ısırarak başını sallarken biraz sonra o yataktan aşık olarak çıkar...

melanie, ian’ın odasındaki küçük buzdolabının önünde diz çökmüş, işe yarar bir şeyler bulmaya çalışırken delia, ian banyodan çıkana kadar televizyonu karıştıırıyordur, genç adam biraz sonra elindeki havluyu bir kenara atarak ortak odaya girer, kızların kendi işleriyle meşgul olduğunu gördüğünde sorar

“bugün nereye sürükleniyorum?”

“sen hiç yemek yemez misin?”

melanie elindeki bira şişelerini göstererek isyanını belirtiyorken ian omzunu silker, delia televizyonu kapatmış, ayağa fırlar

“sinemaya gidelim?”

ian, kimsenin konuşmadığı ve karanlık bir yer fikrini sevgiyle kucaklarken melanie yüzünü buruşturur

“güzelim havada sinemaya tıklamak istemiyorum, hem güzel film var mı ki?”

“çekerim, yeter ki gidelim..”

melanie ian’ın teklifiyle bir anda aydınlanır

“aha! Film çekelim!”

ian dehşetle kaşlarını çatarken delia’nın da hoşuna gitmiş, tam kendi fikrini belirtecekken telefonu çalar, genç kız bir saniye bütün fikirlerin durmasını buyuyarak çantasına uzanır, annesinin aradığını gördüğünde gülümseyerek telefonu açar

“annecim..evet hala mel’deyim, çok iyiyim, siz?”

melanie eliyle ian’ı kadraja nasıl sokacağına karar veriyorken delia gülerek ian’ın onun elini ittirmesini izliyordur, ama biraz sonra annesinin sesinin tonunun değişmesiyle onun da gülümsemesi solarken ian fark etmiş, melanie’nin elini tutarak susturur, melanie de artık onları izlemekten çok boş boş bakan delia’yı gördüğünde kaşlarını çatarak genç kıza bir adım atar, delia incecik bir *tamamla* telefonu kapatırken melanie sorar

“delia?”

delia melanie’nin sesiyle uyanıp bakışları odak kazanırken çenesi buruşuyordur, ian’a bakarak titrek bir sesle mırıldanır

“ewan kalp krizi geçirmiş-“

ve cümlesi tamamlanamadan ağlamaya başlarken ian, şoktaki melanie’nin elini bırakıp delia’ya ilerler ve zaten ona uzanan genç kıza sımsıkı sarılır...

“delia.. delialona, sakın ol.. iyi miymiş? Delia?”

ian ona tutunan genç kızı sakinleştirmeye çalışırken delialona iç çeke çeke ağlıyordur, başını iki yana sallar

“bilmiyorum, bilmiyorlar-vien-çıkmamış, bilmi-ama ölmemiş, ölse-“

delia bir ağlama krizine daha girerken melanie tepki vermeden oturuyordur, ian ağlayan delia’nın saçlarını okşarken genç kızın başını öperek konuşur

“kaptan iyi olacak delia, sakın ol lütfen-“

delia ian’ı iterek başını kurtarır, gözleri kızarmış, yanakları ıslak, titreyerek sorar

“ewan bizim gibi değil ian, normal bir insan o ve kalp krizi-vien hala çıkıp kimseye bir şey

söylemediyse-*kalp krizi* ian..”

ian, delia’nın kristal gibi parlayan gözlerine bakarken genç kızın ne demek istediğini biliyordur, daha ilk tanıştıklarında babasının nasıl o saçma sapan krizden öldüğünü suratına bağırdığını hatırlar, nasıl

bütün korkusunu, üzüntüsünü, nefretini akıttığını düşünürken şimdi bu olanlar şaka gibidir, genç adam başını iki yana sallayarak *hayır* der
“hayır, bu farklı delia, bambaşka, anladın mı?”
delia dudaklarını ısırarak başını sallar, farklı, ölmeyecek, hem ewan ölemez, değil mi?

Hayır, bu bambaşka bir şey..

Wusla colm’dan delia’yı almasını rica etmiş, genç adam uçuş üssüne gitmek için asansöre biniyordur, kapılar tam kapanacakken araya giren bir zarif el kapıyı durdurur, colm asansörün köşesine dayanmış, içeri giren deloraya bakarken genç kadın düğmeye basarak kapıları kapatır, kabini durdurur ve colm’a döner

“dün gece bir anda kendimi kaybettiğim için üzgünüm..”
colm cevap vermezken sessizliği haklı olduğu için değil, ama pişman olduğu için hiç değil, sadece konuşmanın devamını bekleyen bir sessizliktir, delora devam eder
“gelecekte bir şey görmeyeli çok uzun zaman olmuştu... en son ne olduğunu hatırlıyorsun..”
en son ne olduğunu hatırlayan nadir insanlardan biri olan colm başını sallarken delora ellerini önünde birleştirmiş, başını eğ
“bana verilmiş *yeteneği* başımdan atmaya çalıştım ama görünen o ki yapamamışım..”
genç kadın başını kaldırırken karşısında onu dinleyen masum suratı görünce gülümser...

SOUNDTRACK / *Delta Goodrem - Almost Here*

“seni seviyorum colm, gerçekten-“
“asansörde mi yapacaksın delora?”
delora kaşlarını çatarken colm dayandığı yerden doğrulur
“akılları ya da ruhları okuyamıyorum ama ne yapacağını biliyorum..”
“ne yapacağımı?”
“biteceğiz, şimdi..”
delora bir an duraksar, sonra sorar
“seni seviyorum dedim colm, bundaki bitiş kısmını bana gösterir misin?”
colm deloraya bir adım atar, tam önünde dururken elini kaldırıp genç kadının kalbinin üzerine koyar
“burası..”
delora gözlerini kapatırken colm eğilerek genç kadının dudaklarını usul bir öpücükle örter...

colm kollarına tutunan delorayı öpmeye devam ediyorken tek eliyle güzel yüzünü kavrar ve geri çekilirken delora parlayan gözlerle ona bakıyordur, colm sorar
“yalnız mı kalmak istiyorsun?”
delora bir şey söylemezken colm onun yüzüne düşen perçemleri iter
“istediğin biraz nefes almaksa, zamansa, ikimizde de yeteri kadar var delora-“
“colm-“
“hayır-“
“daha bir şey demedim-“
“deme zaten, *hayır*, daha önümüze çıkan ilk tümsekte asansör köşelerinde ayrılacaksa bir şey deme-“
“tessayla beraber oldun, değil mi?”
colm bir anda gerilirken delora iç çekerek başını genç adamın çenesine dayar...

“anlamak o kadar zor değil, ikinizin de üzerinde akıyor..”
colm sessizken delora konuşur
“dün gece kendimi kaybedip seni odadan kovmamın sebebi sadece tekrar görüyor olmamdı, *seni ve tessayı görüyor olmam* değildi..”
colm eli deloranın saçlarında, delora hala onun kollarını tutuyor, başı genç adamın çenesine dayalı, usulca konuşurken colm kapalı kapıları izliyordur, delora devam eder

“*seni seviyorum colm*, gerçekten seviyorum. Sen benim sırdaşımsın, dostumsun, şakalarıma gülen, beni güldüren..”

delora başını geri çekip onu izleyen ela gözlerle bakar

“bana ilk dokunan..”

colm yutkunurken delora gülümser

“..ama dün gece, dün gece seni tessayla gördüğümde kahrolmadım colm, kırıldım belki, ama kızmadım.. sonsuza kadar muhteşem bir aşk yaşamak zorunda olmadığınızı biliyorum-“

colm yine yutkunurken delora inleyerek başını eğer

“korkuncum..”

“bana aşık değilsin..”

delora hızla başını kaldırırken colm açıkça ona bakıyordu, bu sefer sorar

“bana aşık değil misin?”

“colm-“

“sadece soruyorum delora, *neden bana aşık değilsin!? demiyorum, soruyorum-“*

“değilim.”

Colm tamam diyerek başını sallarken bir adım geri çekilir

“ama ben aşığım..”

delora neden bildiği bir şeye bu kadar şaşırdığını anlayamazken colm sinirle güler

“sana o kadar aşığım ki delora, dün akşam bu asansörde tessayla sevişirken kendimi öldürmek istedim, o da üzerimden akıyor mu bilmiyorum, ama bilmeni istedim..”

delora bütün sözleri ve fikirleri tükenmiş, kendini acımasız bir cadı gibi hissediyorken colm devam eder

“ama yine de onunla seviştin, öptün, dokundum ve luslo aşkına, *hissettim.*”

Delora kaşlarını çatarken colm’un ne yapmaya çalıştığını anlamaya çalışıyordu, genç adam acımasızca devam eder

“sen ikimizi görüp beni odadan kovmasaydın da bunlar olacak mıydı bilmiyorum, ama oldu ve artık değiştiremem. Tessaya kızmanı iste-“

“tessaya kızgın değilim-“

“**NEDEN DEĞİLSİN!? TANRI AŞKINA DELORA! NEDEN KIZGIN DEĞİLSİN!? ALDATILDIN! ALDATILDIĞINI HİSSETTİN, GÖRDÜN! HALA NEDEN BU ÇOK NORMAL BİR ŞEYMiŞ GİBi KARŞIMA GEÇMiŞ SAKİNLİKLE BİR ŞEYLERİ ANLATMAYA ÇALIŞIYORSUN!?**”

“colm..”

colm delora’nın sesinin titremesine aldırmadan genç kadına atılır ve ensesinden tuttuğu gibi dudaklarına yapıştırdığında delora nefesi kesilerek genç adamın gömleğine tutunur...

colm delorayı asansörün kapılarına dayamış, sertçe öpüyorken genç kadın direnmiyordu, ikisi de ağızları birbirine kenetlenmiş, nefes nefese öpüşüyorken colm geri çekilir

“neden sonsuza kadar muhteşem bir aşk yaşayamıyoruz? O kadar mı önemsiziz? O kadar mı sıradanız delora?”

delora nefessiz, göğsü inip kalkarken bilmiyordu, *kahrolası*, şimdiye çoktan söylemek istediklerini söyleyip geri çekilmiş olmalıdır, ama tam tersi, colm’un öfkesi-tutkusu-*aşkı* altında ezildiğini hissederken başını iki yana sallar, colm onun saçlarını iki eliyle geri iterken gözlerinin içine bakar

“aşk her zaman siyah ya da beyaz değildir delora, kesin bitişler ve başlangıçlar yoktur.. ama sana göre.. neden kaçıyorsun delora? Nedir seni bu kadar korkutan?”

“korkmuyorum-“

“korkuyorsun, bal gibi hem de.. senin için o kadar özelsem, neden beni bırakıp gitmek bu kadar kolay gibi görünüyor sana? Seni her zaman sevmedim mi delora?”

delora gözleri dolmuş, nefesi kesik kesik çıkıyorken sonunda konuşur

“o zaman neden tessayla seviştin colm?”

colm derin bir nefes alırken delora bir anda kendini bırakıp ağlamaya başladığında genç adam iç çekerek acımasızca da olsa ortadaki şeyin farkına varan genç kadına sarılır...

“hiç tam olamadık colm! O sonsuz aşkı ucundan tutacak kadar bile tam olamadık! Seneler önce ilk öpüşte, sonra ilk gecede, ilk bana dokunduğunda bile tam olamadık! Bunu mu anlamamı istiyorsun!? Bunu mu suratına haykırmamı istiyorsun!? Korkuncuz! Sen aşısın ben değilim, ben aşığım sen değilsin, ben burdayım sen yoksun, sen burdasın ben kaçıp gitmişim.. olmuyor! Olmayacak da! Sevgili olamayız biz colm!”

delora hem hıçkırarak hıçkırarak ağlamış, hem de aklında ne varsa kusmuşken colm hala onun yüzünü tutuyor, delora *hala* ona tutunuyor, ikisi de birbirlerine bakıyorlardır, delora derin bir nefes alarak biraz olsun sakinleşir, gözlerini kapatarak sorar

“bitti mi?”

“*bitti mi?*”

delora gözlerini tekrar açarken colm ona bakıyordu, genç kadın mırıldanır

“bitti, ve beğensen de beğenmesen de seni seviyorum ben, tamam mı!”

genç kadın colmu sıkıca tutup sarılırken genç adam da iç çekerek ona sarılır

“ben hala sana aşığım..”

“biliyorum..o zaman da aşkıydın, şimdi de aşıksın ve ben her seferinde bunu sana karşı kullandığımı için cadının tekiyim..”

“aynen öylesin..”

“sen de beni aldattığın için pisliğin tekisin-“

“bana aşık bile değilsin-“

“ama ağladım, değil mi?”

colm başını sallarken delora başını onun boynuna saklayarak iç çeker, başını geri çektiğinde tekrar o ela gözlerle karşılaşır, ama bu sefer gerçekten gülümserken colm onun yanaklarını silerek sorar

“delia’yı almaya gidiyorum, gelir misin?”

delora başını sallarken colm güzel diyerek asansörü tekrar çalıştırır, kabin hareket ederken delora yaslandığı kapıdan çekilip colmun kolunun altına girerek saçlarını kulağının arkasına atar...

delia ian ve melanieyle beraber tekrar melanie’nin odasına dönmüştür, genç kız sonunda biraz sakinleşmiş, üçü kanepede oturuyor ve sessizce kapının çalmasını bekliyorken delia başını ian’ın omzuna dayamış, genç adam onun omzunu tutuyor, o da çenesini siyah saçlara dayarken delia iç çeker, bunun üzerine melanie tam bir şey soracakken kapının vurulmasıyla sarışın genç kız ayağa fırlar ve kapıyı açtığı anda colm ve delorayı gördüğünde derhal atılır

“kaptan crash nasıl?”

delora gülümseyerek genç kızın kolunu tutar, melanie de onunla beraber çekilerek ikisini içeri alırken delia çoktan ayaklanmış, colma sıkıca sarılırken delora onlara bakarak iyi haberi verir

“yoldayken haber aldık, hala yoğun bakımda, ama vien kendini kısa zamanda toparlayacağını söyledi..”

delia inanılmaz bir şekilde rahatlamış, colmu biraz daha sıkarken genç adam gülümser

“crash ölmez ufaklık, korkma..”

delia gülerken colm onu kolunun altına alıp odadakilere döner

“yerimiz geniş, yüce kaptanı ziyaret etmek için sizi de alabiliriz gençler..”

melanie anahtarlarını kaptığı gibi hazırlığını belirtirken ian bu sefer gözlerini devirmeyi es geçip ayağa kalkar ve gruba katılırken delora memnun, kapıyı açarak herkesi odadan çıkarır...

kaptan crash’i yoğun bakımda ziyaret etme iznini alan vienden sonraki tek insan, kraliçe latty, odadan içeri girerken büyük beyaz odada, normal odalardan daha çok alet edevatın çevrelediği yatağa ilerlerken en az yataktaki ewan kadar rengi solmuş bir şekilde genç adamın baş ucuna gelir, sarı saçları hafifçe okşarken derinden bir iç çekişle mırıldanır

“beni bu kadar korkuttuğun için uyanınca o güzel saçlarını çekeceğim crash..”

latty eğilerek uyuyan ewan’ın alnını hafifçe öper ve geri çekilirken ne kadar korktuğunu, aklından ne kadar korkunç şeyler geçtiğini hatırlar, bir de şimdi huzurla uyuyan genç adama bakınca gözleri dolar ve genç kadın elini ağzına kapatarak son bir kaç saattir içine dolup nefesini daraltan stresi göz yaşlarıyla atarken kaptan crash onun usul hıçkırıklarını duymadan dinleniyordur...

vien korkunç bir baş ağrısıyla ofisine girerken masanın başına oturmuş conradı gördüğünde gülümser, conrad yerinden kalkıp günün kahramanına kollarını açarken vien hiç itiraz etmeden kendini güçlü kollara bırakır, conrad genç kadının saatlerdir ameliyat bonesinde sıkışmış karışık saçlarını öptükten sonra sorar

“crash nasıl?”

vien gözlerini kapatmış, conradın teklemeyi dinlerken cevaplar

“kara delikten çıkmış gibi..”

genç kadın başını çekip conradla göz göze gelirken devam eder

“kalbi 3 kere durdu-“
“ama üçünde de tekrar attı, değil mi?”
“beynine 10ar dakika aralıkla 3 kere kan gidemedi conrad, vücut hala yaşıyor ama uyanınca olacakları hala söyleyemem..”
conrad kaşlarını çatarken vien iç çeker
“5 dakika için dinlenmek istiyorum, sonra gidip o büyük toplantıyı yapabiliriz..”
conrad bir tamam mırıldanıp yorgun doktorun dudaklarına eğilir ve gidip dinlenmesini söylerken o yokken evreni idare edebileceğini söyler, vien gülerek kendini odanın ucundaki koltuğa adeta ışınlarken başını yumuşak yastıklara koyduğunda az önce ewan’ın hayatını 3 kere kurtardığını hatırlar ve titreyerek gözlerini kapatır..

vien ona verilen 25 ekstra dakikadan sonra *o büyük toplantıya* katılmış, ewan uyandıktan sonraki tıbbi olasılıklar gözden geçirilmiş ve güvenlik sektörünün tüm birimlerinin kontrolü ikinci bir emre kadar calis’e geri dönmüştür, latty ve ewan’ın olmadığı dönemdeki önlemler yarı yarıya tekrar yürürlüğe sokulurken bu sefer kraliçe sağlıklıdır, güvendedir ve işleriyle ilgileniyordur.
“ewan uyandığında durum ne olursa olsun bir süre için işlerinin başına dönmesine imkan yok, ne kadar itiraz ederse etsin bunu hepiniz ona hatırlatın..”
kimsenin buna bir itirazı olmazken kraliçe masadakilere şöyle bir bakar, sonra vien’e döner
“krizin asıl nedenini belirleyebildin mi vien?”
vien kaşlarını kaldırarak başını iki yana sallar
“ewan’ın genel kontrollerinde hiç bir sorun yok, genetik verilerde de bir terslik yok, yaş ilerledikçe gelişen bütün hastalıkları devamlı kontrol altında tutuyorum ve yıllardır yürüttüğümüz plana bakınca bir kalp krizi için hiçbir sebep yok, hele bu kadar ani ve şiddetlisi için *hiçbir* sebep yok.. bütün sistemi çökmek üzereydi, tek şansımız böyle bir krizin oreon sınırları içinde olması diyebilirim, geç müdahaleyle kurtaramayabilirdim.. korkutucu, ama doğru olan bu, bundan sonra da böyle bir şeyin olabilme riskine karşı ewan’ı değil görevinin başına döndürmek, oreon sınırlarından dışarı çıkmamasını bile talep edebilirim..”
calis kaşlarını çatarak vien’e bakarken genç kadın kararlıdır
“bunun ne olduğunu bilmiyorum ve öğrenene kadar da risk almaya hiç niyetim yok. Varolan düzenlemeleri uzun dönem yapmamız en akılcı yol olacak..”
herkes sessizce başlarını sallarken latty ellerini masaya koyar
“calis ve colm, ewan ikinizden de departman raporlarını istemeye devam eder, bir anda sen şimdi burada yatıp televizyon izle diyemeyeceğimizi hepimiz biliyoruz..”
iki genç adam da gülümserken latty devam eder
“onu yormayacak kadar kontrolün elinde olduğunu hissettirsek yeter. Dış dünyaya gelince, kaptan’ın durumunu saklayıp saklamamak konusunda kararsızım, ama “kaptan crash bugün bilinmeyen bir sebepten ötürü kalp krizi geçirdi” manşetlerinin de ortada dolaşmasını istemiyorum, durumun her hangi bir şekilde basına sızdırılması durumunda verilecek resmi açıklamayla cuslov ve vien’in ilgilenmesini istiyorum, öyle bir durumda kimin halkın karşısına çıkacağına o zaman karar veririz..”
cuslov bunu not alırken latty scott’a döner
“tılsımlar?”
“hepsi gerçek, andrea sahiplerine vermek üzere elinde tutuyor..”
kraliçe işte buna gerçekten gülümserken scott da kontrolün elinde olduğunu gösterircesine hafifçe başını sallar, latty wuslaya döndüğünde genç kadın sözün ona gelmesini bekliyor gibidir, konuşur
“saldırlardan ve ewan’ın krizinden sonra başımıza daha ciddi bir şey gelmeden son element kıranı de bir an önce aramıza katmamız gerekiyor..”
herkes bir anda ana planı hatırlarken latty wuslanın haklı olduğunu söyler ve diğerlerine döner
“ewan uyanana kadar ben, wusla ve element kıranlar yer bulma büyüleriyle uğraşıyor olacağız. Her şey kontrol altında, işlerimizin başına dönebiliriz..”

delia ewan’ın yoğun bakımdan çıkana kadar ziyaretçi alamadığını öğrenmiş, arkadaşlarıyla beraber başka bir hastayı, babasını ziyarete gitiğinde babası odada bir aşağı bir yukarı yürüyor, arada sırada chris’e şunu ve bunu yapmasını söylüyor, chris de internette keyfine bakıyorken başını sallayarak en azından dinliyormuş gibi yapıyordur, delia kapıdan girdiğinde ikisinin de ilgisi tek bir noktada toplanırken genç kız gülümser
“hey..”

chris delia'nın ayaklarına kapanmaya hazırken, bilgisayarı bir kenara bırakıp yerinden kalkar ve kollarını açarak genç kıza ilerlerken delia gülerek ona sarılır ve babasına bir bakış atarken edward gözlerini devirir, chris deliadan ayrılıp diğerlerini de selamlarken kızı babasına sarılıyordur, sorar “uslu durdun mu?”
edward gülümserken kızının mavilerine bakar
“intikam zamanı geldi, değil mi? Baba bütün gün bir odada sıkışsın, kızı gelsin dalga geçsin.. yaşlanıyorum morgan, duyuyor musun?”
“yaşlandığın zaman ben haber veririm edward..”
yaşlı edward *hahalarken* chris sırtır, delia babasının beline sarılmış, gülümseyerek iç çekerken edward ona döner
“ewan'ı ne zaman göreceğiz?”
delia başını kaldırıp babasına bakarken cevaplar
“uyanıp senin odandan daha muhteşem bir odaya alındığında..”
edward babaya saygıyı hatırlatıp kızının saçlarını karıştırırken gülüyordur...

akşama doğru beklenen şey sonunda olmuş, ewan crash uyanmış, yoğun bakımdan çıkmasının üzerinden bir saate yakın bir zaman geçmişken vien her şeyin yolunda olduğuna kanaat getirmiş ve sonunda odaya en fazla üç kişinin bir anda girmesi şartını koyarak ziyaretçilere izin vermiştir, ayrıca ewan'ın şu an alınan olağanüstü önlemlerden haberi yoktur, o konuya şimdi girilmese iyi olurdu, kaptan crash şimdi görülebilirdir...

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Keep Holding On

Ewan eline tutuşturulan bardaktan bir yudum su alırken boğazı yanıyordu, ama şu andaki yanma o andaki bayılmanın yanında hiçbir şey gibi gelirken genç adam derin bir nefes alarak bardağı baş ucuna geri koyar ve önüne döndüğünde kapıdan giren latty'i görünce gülümser
“hey prenses-pardon, kalbim durunca unuttum *kraliçem*..”
latty ewan'ın kısıp bile olsa, sesini duyduğunda kocaman gülümserken kapıyı kapatıp yatağa ilerler, genç adamın elini tutup bir şey söylemeden ona bakarken ewan yorgun, rengi hala soluk, ama gülümsüyor, kaşını kaldırır
“evet?”
“evet ne?”
“nerede *seni çok özledim sevgilim, nolur bir daha kalp krizi geçirme* öpüşü?”
latty gülerek ewan'a eğilir ve dudaklarından yavaşça öpüp geri çekildiğinde ewan'ın kaşı hala havadadır
“kalpten gitmedim, bir öpücükten kırılmam sanırım..”
bu sefer latty kaşını kaldırırken tekrar genç adama eğilir, ikisi bu sefer daha derinden öpüşürken ewan sevgilisinin başını tutuyor, latty onun elini sımsıkı tutmuş, bırakmıyorken dudaklar ayrıldığında alınlar hala birbirine dayalı, ikisi de gülümser, latty mırıldanır
“uyandığında beni korkuttuğun için saçlarını çekecektim..”
ewan başını geri çekip hafifçe yana döner ve saçlarını çekilmek üzere sunarken latty gülerek sarı saçlardan elini daldırır ve hafifçe çekerken hemen sonra o yakışıklı kafayı çekerek şakağından öper ve kulağına eğilir
“ölürsen seni öldürürüm moruk, anlaşıldı mı?”
“emredersiniz *kraliçem*..”
Latty gülümseyerek genç adamın boynunu öperken sarı saçlarını düzelterek hala parlayan gri gözlerine bakar
“herkes seni görmek için bekliyor..”
“ben de onları bekliyorum, ne zaman gideceksin kadın?”
latty kollarını kavuşturarak yatağın köşesine oturur, bir de bacak bacak üstüne atarken ewan gülerek ona belinden sarılıp yavaşça yanına çeker, latty itiraz etmeden arkasına yaslanıp genç adamın yastığını paylaşırken ewan beyaz odadaki yapay kokudan sonra lattyin kokusunu içine çekiyor, güçleniyor, iyileşiyorken latty elini genç adamın herkesi, herkesten çok da kendisini korkutan kalbinin üzerine koyar ve yanağındaki öpücükle gözlerini kapatır...

ewan ve latty yatakta uzanırken colm ve delora içeri girer, genç adam onları gördüğünde gülümser “hey, süpriz.. ölmedim..”
colm *tühler*ken delora cebinden bir banknot çıkarıp latty'e atar, dördü sonunda rahatlamış, gülerken colm ewanın uzattığı elini tutup sıkar
“nasıl hissediyorsun?”
“iyiyim, gerçekten.. vien bir değil, üç kere öldüğümü söyledi, beş şansım kalmış, iyiyim..”
delora bunun üzerine son şansında onu kendisinin öldüreceğini söyler ve colmu geçip genç adama hafifçe sarılırken latty hala eli ewan’ın kalbinde, gülümser...

ewan kısa bir süre için yalnız kalmış, sıradaki konuk şimdi kapıdan kafasını sokuyorken ewan onu da görünce gülümseme gafletinde bulunur ama siyah saçlarını çok öfkeli bir kuyrukla başının tepesinde toplamış bir delialona, parmağını kaptan crashe kaldırmış, kapıyı kapatır
“gülme, ben yokken ölmeye utanmıyor musun?!”
“senin özleminden oldu desem?”
delia *aww*layarak yatağın yanına gelirken ewan üzerindeki hastane önlüğünü gösterir
“yüzüğümü çalmışlar..”
delia gülerken bir taraftan gözleri de doluyordur, ewan bunu görünce yatakta yanını patpatlar
“gel buraya.. kalbi durmuş adamın yanında ağlanır mı?”
delia kalbin duruşunu hatırlayınca yaşlar akarken ewan gülümser ve kolunu açar, genç kız derhal genç adamın yanına kıvrılırken ewan onun alnını öper
“iyiyim, ölmedim ve yakın zamanda ölmeyi de planlamıyorum..önce baban ölecek, ben seni kaçıracam, evleneceğiz, 7 tane çocuğumuz olacak, ben sonra öleceğim..”
delia gülerek gözlerini silerken sorar
“niye babamı öldürüyorsun pardon?”
“seni kaçırıp hamile bırakırsam baban beni öldürür de ondan..”
delia başını kaldırıp ona bakar
“hiç kimse bir şey yapamaz, aşığız biz..”
ewan gülerken bir an öksürmeye başlar, delia derhal alarma geçerken ewan elini sallayarak suyu ister, delia yataktan kalkıp bardağı ve yanındaki pipeti alır, genç adama suyunu içirirken ewan rahatlamış, teşekkür eder, delia bardağı geri koyup yatağa döndüğünde ewan tekrar kolunu açar
“varislerimden bahsediyorduk, gel..”
delia tekrar yatağa uzanırken ewan kızının kesinlikle annesine benzemesini istediğini söyler, delia gülümserken mırıldanır
“ewan..”
“efendim tatlım?”
“ölme, olur mu?”
“olur delia..”
“güzel..”
ewan onun sesinin titrekliliğinden ağladığını biliyor, ne kadar korktuğunu da biliyor, ağlamasına izin verirken delia genç adamın önlüğüne tutunmuş, sessizce aslında onu ne kadar sevdiğini söylüyordur...

gün boyunca odaya girenin ve çıkanın hesabı olmamışken melanie ewan’ın soluk yüzünü görünce hayati değerleri keskin bir düşüşe geçtiğinde ian tarafından tutulmak zorunda kalmış, ama kaptan crash iyi olduğunu söyleyerek melanie’nin elini tuttuğunda bu daha da ayrı bir şoka sebep olunca sonunda ian kaptana geçmiş olsun dileyip genç kızı odadan çıkarmak durumunda kalmıştır, delia onların arkasından crashe kocaman bir öpücük verip odadan çıkmışken büyükler teker teker içeri giriyor, bu sefer ewan ağlamak istiyorken cuslov’un gücüyle biraz daha iyi hissetmiştir, calis her şeyin kontrol altında olduğunu söyleyip ewan’ın aklında dönen soruları ertelemeyi başarmış, conrad onun yerinde olsa nasıl zevk süreceğini anlatmış ve bir kaç öneri vermişken wusla yine anneliğini yapıp aç olup olmadığını sormuş, ewan kocaman bir hamburgerin fena olmayacağını söylemiş ve vien korkulan açıklamayı yaparak diyet planından yağlı yiyecekleri çıkardığını açıklamıştır, o yas havası içinde odaya element kıran takımı ve tessa girmiş, ama tessanın kalp atışlarına olan etkisi pek olumlu olmadığı için ewan’ın bütün itirazlarına rağmen odadan çıkmak zorunda kalmıştır, genç adam sienna ve andreayla odanın havasının tazelendiğini hissetmiş, dorian’ı gördüğünde bütün gıcıklığının yerinde olduğunu anlamış ve mutlu olmuş, hatta scott’tan tılsımların alındığını da öğrenince ateş tılsımına takım küpe olup olmadığını sormuş ve ateş kırandan ters bir bakış bile almıştır, her şey yolundadır..

bir hafta sonra ewan vien'in sıkı yönetimi altında en azından etrafta dolaşma izni almış, bu bir hafta içinde tabii ki kaptanın rahatsızlığı basına sızmış, gerekli açıklamalar yapılarak ewan crash'in sağlığının yerinde olduğu söylenmiş, halk arasında küçük gruplar kaptan için lusloya ibadete başlamışken, james ve merkez masa geçmiş olsun dileklerini yollamış ve olur da kaptan ölürse en önce ona haber verilmesini istediğini söylemiştir, crash bunun üzerine ondan daha uzun yaşamaya and içmiş ve vampirlik üzerine düşünmeye başlamıştır. Bunun dışında evrenin geri kalanında hayat normal bir şekilde devam ederken yeri belirlenmeye çalışılan su kıranlar konusunda küçük bir sorun yaşanıyordur, ya da *yaşanmıyordur*, çünkü şu ana kadar hayatta olan tek bir su kıran bile bulunamamıştır...

“birisi sinyallere parazit mi sokuyor anlamıyorum, nasıl ölü bir insanın yerini bulabiliyoruz?!”

sienna tılsım kolyesiyle oynarken omuzlarını silker

“gücümüz fazla mı geliyor?”

latty bunu bir düşünürken andrea ve dorian eski koleksiyondan kitapların arasında boğuşuyordur, o sırada içeri bir hışımla conrad girer

“daha fazla tepem atmadan kıranlardan birisi benimle gelsin..”

latty ne olduğunu sorarken sienna conrad'ın yanına gitmiştir, genç adam siennayı dışarı çıkarırken diğerlerine döner

“su kıranım diye dolaşan tipin teki luplex merkezinden oreon'a getirilmeyi talep ediyormuş, ben onun kafasını yarınca acile götürülmesini talep bile etmeyeceğim..”

herkes conrada zerre kadar aldırmadan bunun çok güzel bir haber olduğunu söyleyerek sırayla genç adamı iter ve hızla ofisten dışarı fırlar, conrad luslodan sabır dileyerek element dışında bükecek bir şey isterken kapıyı kapatıp onları takip eder...

SOUNDTRACK / The Veronicas - 4Ever

delialona bu haftanın başında melanieyle beraber aynı odada kalmaya başlamış ve bahtsız bir birinci sınıf olarak en dolu günü olan Cuma gününe uyanmışken ikisi de ders 11de olmasına rağmen geç kalmışlardır, bunun nedenleri banyoyu kullanma sırasında tartışılırken bir sonuca varılamamış, saçlar ıslak, giysiler artık ters mi düz mü bilinmez bir şekilde not defterleri ve kitaplar kapılarak odadan çıkmıştır, binanın dışında ian betondan toprağa saldırdığı köklerini işaret ederken delialona ıslak saçlarının nasıl hastalığa davetiye olduğundan dem vuruyor, melanieyse çok muhteşem bir şey yaparak koşmaya başlamayı teklif ediyordur, koşulur..

tam öğretmenlere geçeyim dedim, başlamak için miss taylor'ı seçtim ve şu an televizyonda city of angels başladı, miss taylor en sevdiğim haliyle gözümün önünde salınıyor :X

üçlü nefes nefese meg taylor'ın ebebiyat sınıfına girerken ian şu kadar ay olmuş, hala neden bir bilgisayar programcısının normal insan dillerini öğrendiğini anlayamıyordur, gidip bir sıraya otururken melanie ve delia da onun iki yanındaki sıralara otururlar, kesinlikle okunmamış okuma ödevleri sıralara konurken miss taylor kendi masasında, bugünkü ders notlarını düzenliyordur, sunumu arkasındaki büyük ekrana verirken başını şöyle bir kaldırıp sınıfın doluluğuna göz atar, yeterli gördüğünde dikleşip gülümser, genç kadının masmavi gözleri, kısa sarı saçlarının arasında, gülümsemesiyle parlarken miss taylor Cuma gününün ilk ve en sevilmeyn dersinde, öğrencilerine bakar

“günaydın arkadaşlar..”

büyük sınıftan üç beş mırıltı duyulurken miss taylor ellerini kaldırır

“ah hadi ama, o kadar kötü olamaz..”

mırıltılar çoğalıp homurtulara dönüşürken miss taylor daha da gülümser

“pekala, size eziyet etmeyi hiç istemem, ama bugünkü okumamız-“

uğultulu homurdanmlar yükselirken miss taylor devam eder

“...eski dünya klasiklerinden bir masal..”

homurtular sayfa seslerine karışırken miss taylor sunumum slaytını değiştirir ve büyük ekranda simsiyah saçları, kırmızı kurdelesı ve mavi kabarık etekleriyle pamuk prenses görünürken miss taylor gülümser ve sınıfa döner

“evet, okumayı yapanların arasından birisi gönüllü olup bize masalı özetler mi?”

koca sınıfta tek bir el bile kalkmazken herkes nedense önündekilerle aşırı derecede ilgileniyor görünüyordur, miss taylor kibarlığını yapmış, şimdi sıra profesör olmaya gelmişken rastgele birine döner, o döndüğü kişi carter olurken miss taylor konuşur

“bay kitsch, bana ve bütün sınıfa pamuk prensesin öyküsünü özetler misiniz?”

carter arkasına yaslanmış, önündeki kağıtlarla şöyle bir oynar, sonra bakışlarını miss taylora kaldırır, bütün sınıf genç adamı bekliyordur, melanie sağındaki deliaya eğilerek gözlerini devirirken delia gülerek bakışlarını tekrar cartera çevirir, genç adam konuşur

“pamuk prenses, acayip taş üvey annesi yüzünden sarayından olmuş, koskoca ormanda gidip 7 tane aptal cüceyle yaşamış, yerleri falan silip sonra cadının tekinden zehirli bir elma yiyince ölmüş, *beyaz atlı prensin* sulu öpücüğüyle de uyanmış mız mız kızın teki olarak tanımlanabilir, miss taylor..”

miss taylor elini kaldırarak carter’ı işaret eder

“değişik bir bakış açısı, kimler bay kitsch gibi pamuk prensesin mız mız olduğunu düşünüyor?”

carter sırtarak arkasını dönüp sınıfa göz gezdirir, bir kaç el kalkmıştır, miss taylor birine söz verirken carter melanie’yle göz göze geldiğinde genç kıza göz kırpar, melanie gözlerini devirerek tekrar miss taylora dönerken carter ensesini kaşıyarak önüne döner...

dersin sonunda miss taylor herkese masaldaki cüce, cadı ve elmanın neleri temsil edebileceğinin belirtildiği bir sayfalık bir kompozisyon ödevi vermiş, bir saatlik ders acıkmış öğrencilerin amfiyi terk etmesiyle son bulmuşken delia ve ian cadının neyi temsil ettiğini tartışıyordu

“bence bütün kadın ırkını temsil ediyor-“

“pamuk prenses kadın değil mi?”

“o prenses-“

“prenseler kadın değil mi?”

ian gözlerini devirirken açıklar

“prenseler olamamış kadın ırkı diyelim, kıskançlıkları onları cadı yapmış..”

delia parmağını şıklatarak bu fikri beğendiğini belirtmişken ian cümleleri değiştirmesini söyler, bir de kopyadan yakalanmaya niyeti yoktur, delia gülerek merak etmemesini söylerken melanie bahçedeki boş bankların birini işaret eder, grup halinde o tarafa yürünürken ian cücelerin melanie’yi temsil ettiğini söyleyip omzuna günün ilk yumruğunu yerken sırtır...

ewan ofislerin olduğu katta kısa bir yürüyüş yapmış, latty’nin ofisine girerken odanın boş olduğunu görünce kaşlarını çatır, arkasını dönüp çıktığında asansör tarafından gelen latty’i görür ve tam ağzını açacakken genç kadın atılır

“senin artık dinlenme vaktin gelmedi mi? Ah ne oldu bil!”

ewan tam tahmin edecekken latty umursamaz, genç adamı asansörlere götürürken devam eder

“su kıran ayağımıza geldi, aslında kesin bilmiyoruz, ama luptexteki merkeze gelip oreona

götürülmeyi istemiş-“

“ya sapığın tekiyse-“

“sapığın teki gibi bir şey yaparsa conrad halleder ve ben hiç sanmıyorum, görevliler bir kaç numara gösterdiğini söylediler..”

ikisi asansöre girerken ewan düğmeye basıyordu, sorar

“alelade bir büyücü olmadığı nereden belli?”

“belli değil işte ewan, gelmesini bekliyoruz, birazdan burada olurlar-“

“lar?”

kapılar bir alt kata açılırken latty başını sallar ve ewan’ın elinden tutup asansörden çıkarken cevaplar

“arkadaşıyla beraber geliyor-“

“gay mi?”

latty *ne alakası var* bakışıyla şöyle bir arkasını döner, ewan omzunu silkerken genç kadın gülerek kaptan crash’in odasının kapısını açar ve

“sen uslu uslu odanda otur, ben gidip *çiftimizi* karşılayayım..”

ewan bir haftadır her gün olduğu gibi yine dinlenme odasına girerken saate bakar, birazdan vien gelip günlük kontrolleri yapacaktır, genç adam iç çekerek kapıya döner, latty onun çıkmak isteyen

ama yine de itiraz edemeyen yüzünü görünce gülümseyerek genç adama ilerler, sarılır, dudaklarına bir öpücük kondurup geri çekilir

“iyisin ewan, çok iyisin, ama yine de-“

“yine de emin olmamız gerekiyor, değil mi? Biliyorum, o yüzden her gün köpek yavrusu gibi buraya girip yemeğimi ve suyumu bekliyorum..”

latty awwlayarak genç adamın saçlarını karıştırır

“yavru crash..”

ewan gözlerini devirirken lattyi sertçe çekip kendine yapıştırır

“yavru crash bir haftadır sahibine dokunmuyor..”

latty dudağını ısırırken sırtır

“kalbinizin durmaması için çalışıyoruz kaptan, sahibiniz de, siz de biraz daha bekleyebilirsiniz-“

lattyinin sesi sert bir öpücükle kesilirken genç kadın geriye itiliyor, arkasındaki kapı kapanıp sırtı kapalı kapıya dayanıyor, ağzı açılıp belindeki eller onu kalçasından kavıyorken karşısındaki adam inleyerek geri çekiliyordur, latty nefes nefese gülerken yumruklarındaki kumaşı serbest bırakıyorken mırıldanır

“şimdi gidiyorum, sen de sakın ol..”

“ne kadar kolay şeyler istiyorsunuz benden şu son bir haftadır, gözlerim doluyor...”

latty gülerken ewan’ı öper ve kollarından sıyrılırken genç adam geriler, kraliçe odadan çıkar, kapı tekrar kapanırken ewan derin bir nefes alarak kalbini tutar, iyidir, sadece emin olmaları gerekiyordur...

“geldiler..”

latty ana girişe kilitlenmiş aracı gördüğünde adımlarını hızlandırır ve andrea’nın yanına geçerken aracın kapıları açılır, önce görevliler, onların arkasından da iki genç adam inerken ikisi de uzun boylu, yapılı, yakışıklıdır, biri sarışın diğeri esmer, ilginç bir çift oluştururken latty gülümser ama bir an sonra yanındaki andrea’nın koluna yapışmasıyla telaşla genç kadına dönerken sienna dorian’ın kollarına yığılmış, dorian dehşetle görevlilerin arasında duran iki adama bakıyordur, esmer olan gözleri büyümüş, bir anda bayılan üç kadına bakarken sarışın ulan kaşını kaldırarak mırıldanır

“böyle bir karşılaşmayı hiç beklemiyordum..”

esmer olan arkadaşına bir dirsek atarken arkada bekleyen conrad derhal atılmış, görevlilere ikisini de tutuklamalarını emrediyorken dorian hayır der, görevliler pek takmazken wusla araya girer

“bırakın, her şey yolunda-“

“ne yolunda wusla!?”

conrad iki tipi de bir kaşık suda boğabilecekken wusla dorian’a döner, genç adam aklını toplamaya çalışıyor, konuşur

“adam su kıran-“

“hangisi?!”

sarışın olan elini kaldırır

“ben..”

dorian evet derken conrad sarışın tipe bakıp tekrar dorian’a döner

“niye kadınlarımızı telef ettiğini sorabilir miyim?!”

“gücünü farkında olmadan fazlasıyla yayıyor da ondan-“

“oh..”

conrad hızla sarışın su kırana döner ve

“kapa çeneni!”

“hey!”

esmer olan atılmışken görevliler genç adamı kollarından tutup geri çekerler, esmer olan derhal sakınlaşırken sarışın olan gözlerini deviriyordur, dorian genç adama bakarak konuşur

“ne yaptığının farkında mısın?”

“pek sayılmaz-“

“şunu götürüp bir hücreye kapatın-“

“hey!”

herkes dönüp latty’e bakarken kraliçe hala andreaya destek oluyor, konuşur

“kimse kimseyi hücreye atmıyor, beyler-“

sarışın su kıran araya girer

“eidan..”

“ve franco..”

latty başını sallar

“eidan, franco, oreon’a hoş geldiniz. Lütfen komutan lysander’n size eşlik etmesine izin verin, birazdan ben ve bay marcell de size katılacağız..”

eidan ve franco ateş kırana şöyle bir bakarken dorian da onları inceliyordur, conrad öne çıkıp görevlilere ikisini de yukarı götürmelerini emreder, kraliçe latty komutan lysander’e döner “konuklarımıza eşlik ettiğiniz için teşekkürler komutan, birazdan görüşürüz..”

conrad evet, tabii diyerek görevlileri takip ederken eidan dönüp şöyle bir arkasına bakar, sonra francoya dönerken fısıldar

“ne diyorsun?”

“öldürmeyecekler, sus, önüne bak..”

Eidan söz dinleyerek önüne bakarken asansöre girdiklerinde bir nefes sağında olan görevliye bir bakış atıp tekrar önüne döndüğünde conrad’la göz göze geldiğinde hafifçe gülümser, ama komutan lysander şu anda bütün asansörü ateşe verecek gibi duruyordur, eidan gözlerini kaçırır..

Andrea ve sienna wuslayla beraber sakin bir yerde kalıyorken latty ve dorian, eidan collins ve franco valdez çiftinin tutulduğu sorgu odasına gidiyordur, latty hızla yürürken sorar

“adam kadın element kıranları bayıltacak kadar çekici mi yani?”

“suyun gücü feminendir aslında, ama bu adamda o kadar güçlü ki o feminen güç erkek bir kıranda olduğunda az önce görülen şeyler yaşanabilir..”

latty kaşlarını kaldırırken hafifçe sırtır

“andrea ve sienna acı çekmiyordu yani?”

dorian rahatsızca öksürürken hayır der ve sorgu odasının kapısını açıp lattye yol verirken kraliçe gülümseyerek içeri girer, cam masanın bir tarafında oturan eidan ve francoya selam verdikten sonra masanın karşı tarafında kollarını kavuşturmuş, dik dik iki genç adama bakan conrad’ın yanına gider “komutan..”

conrad hafifçe lattye eğilip mırıldanır

“şu esmerde bir şeyler var..”

latty kaşlarını çatarken genç adama bakar, gayet normal görünüyor, kontrollerde de garip bir şey çıkmamıştır, latty conrada döner ve fısıldar

“gözünün üzerinde kaşı olması gibi mi?”

conrad lattye bir bakış atarken kraliçe gülümser ve komutan lysanderin kolunu sıvazlayarak eidan ve francoya döner

“bay marcell ve benim bir kaç sorum olacak..”

ikisi de başlarını sallarken conrad lattynin önündeki iskemleyi çekerek genç kadının oturmasına yardım eder, kraliçe teşekkür ederken dorian ve conrad da iki yanına otuyordur, eidan ve franco büyük bir sessizlik içinde beklerler...

“jüpiterde bir deniz yolları acentasında aşçılık yapıyormuşsun eidan..”

genç adam başını sallar

“evet efendim-“

“neden buraya geldin?”

eidan komutan lysander’e döner

“bir aşçı olarak gemilerde çalışmaktansa su kıran olarak oreon için çalışırım diye düşündüm efendim..”

latty gülümserken conrad francoya işaret eder

“sen neden geldin?”

franco rahatsızca dikleşirken komutan direkt gözlerinin içine bakıyordu

geçerli bir sebebin yoksa kıcına tekme basacağım.

franco yutkunurken göz ucuyla eidan’a bakar, eidan da son sürat bir şeyler düşünüyorken komutan lysander kıpırdanmaya başlamıştır

sakin ol conrad, tanrı aşkına..

franco kraliçe latty’e bakarken genç kadın sakindir, cevabı bekliyordur-

aklımızı mı okuyorsun, konuş artık

franco hızla dorian'a dönerken ateş kıran ellerini masada birleştirmiş, son derece sakindir, anlamasına imkan yoktur, franco derin bir nefes alıp ağzını açtığı anda eidan araya girer
“franco benden ayrılamaz..”

herkes kaşlarını çatarken franco da eidan'a dönmüştür, sarışın adam devam eder

“yani, ayrılır, ama ayrıl-ayrılmıyor, evet, ama sevgili falan değiliz..”

franco şimdi eidanın kafasına bir yumruk indirecekken eidan artık konuşmaması gerektiğini anlamış, gülümser, karşılarında oturan üçlü tam güçle alarma geçmiş, ama yine de yerlerinden kalkmazken franco hızla onlara döner

ikisini de öldüreceğim.

Bir an önce neler döndüğü ortaya çıkmazsa ikinizi de conradın elinden kurtaramam..

Aptallar..

“ben düşünceleri duyabiliyorum..”

conrad gelen cevabın niteliğine bile bakmadan ayağa fırlarken eidan elini alnına çarpar, latty

conradın elini yakalamış, gözleri francoda, sorar

“gücünüz buraya girdiğiniz anda tanımlanır ve oreon içinde yüksek kurul hariç kimsenin düşünceleri okumasına izin verilmez-“

“benimki öyle bir güç değil-“

“nasıl bir güç seninki-“

latty conrad'ı elinden çekiştirirken genç adam sinirle parmağını francoya doğrultur

“gücün ya da her ne haltsa sahip olduğun o şeyi şimdi açık açık anlatmazsan kodesi boylayacaksın- ne cüretle oreon'dan böyle bir şey gizlenebilir!?”

latty conrad'ın haklı olduğunu biliyor, o da ayağa kalkar

“conrad, sakın ol-bay valdez-franco, bu tip bir bilginin gizlenmeye çalışılması kabul edilemez bir şey-“

“efendim hayır! Kesinlikle saklamak gibi bir niyetim olmadı-“

“ben kendi güvenliğim için franconun benimle gelmesini istedim-“

“oreon'a geliyorsun zaten, daha ne güvenliği arıyorsun!?”

conrad sinirleri tepesinde, eidana bağırırken genç adam ağzını açacak olur ama omzuna bir yumruk yerken franco ona çenesini kapatmasını söylüyordur, komutana döner

“komutan lysander, kötü bir niyetimiz yoktu-“

“kraliçenin düşüncelerini duydun, değil mi?”

“evet efendim-“

“ve ondan izin aldığını hatırlamıyorum, en büyük suçlardan birini işledin-“

“ama efendim-“

“ben sana çenenin kapalı tut dedim, değil mi!?”

franco öfkeyle eidan'a döner

“kapa çenenin geri zekalı, ne geldiyse başıma senin yüzünden geldi zaten-“

“ben ne yaptım!?”

“doğdun!”

eidan francoya atılacakken latty güvenlik görevlilerine işaret eder, içeri giren adamlar eidan'ı ve francoyu kollarından yakalarken conrad ikisinin de bir hücreye tıklılması emrini verir, görevliler *emredersiniz* diyerek kraliçeye bakarken latty de başını sallar, eidan *harika!* derken franco ona bir tekme savurmaya çalışır ama görevliler genç adamı çekiştirerek odadan çıkarırken conrad keyifli bir ses çıkarır, latty iç çekerken dorian düşünüyordur...

latty ve diğerleri cuslov'un ofisindeki büyük masanın etrafında oturmuş ve olanları özet geçmişken cuslov nasıl olup da böyle bir gücün tanımlanamadığını soruyordur, latty bilmediğini söylerken wusla araya girer

“hiç biriniz hissetmedi mi?”

“tek bir şey bile hissetmedim..”

“o yüzden *duyuyorum* demiş olmalı..”

herkes dorian'a dönerken genç adam açıklar

“isteyerek okumuyor, sadece duyuyor. Valdezde olan güç wusla ya da cuslovunkinden çok farklı, hatta güç bile olmayabilir..”

“her neyse, iyi bir şey değil-“

“iyilik ve kötülüğü tartışmıyoruz conrad, lütfen..”

conrad ellerini kaldırarak arkasına yaslanırken latty bakışlarını genç adamın yanındaki dorian'a çevirir
"güç değilse nedir?"
"gücü tanımlamak için o insanda farklı bir şey olması gerekir. Valdezin sahip olduğu *yetenek* ona bir şey eklememiş, ya da bir şey eksiltmemiş.. tamamen normal bir insan, sadece herkesin düşüncelerini duyabiliyor, o kadar.. bunun iyiliğine veya kötülüğüne gelirse, ben şu anda oreon'un tamamını ateşe verebilirim.."
herkesin nefesleri çekilirken dorian gülümser
"..ama yapmıyorum, değil mi?"
wusla genç adamın elini tutarken dorian wusla'nın elini kaldırarak öper, latty biraz rahatlamış, önüne döner
"bu *yeteneğe* bir çözüm bulana kadar franco valdez'in karşısında önemli evren sırlarını düşünmezsek iyi olur.. eidan'a gelince, ona ihtiyacımız var, tehlikesine de, gücüne de, her şeyine.."
sienna ve andrea yutkunurken latty gülümseyerek onlara bakar
"evet, biliyorum.."
"neyi?"
latty cuslova döner ve
"eidan elementlerin afrodizyağı olarak kabul ediliyor.."
cuslov ohlarken conrad adamdan nefret ettiğini söylüyordur...

SOUNDTRACK / *Matt Wertz - Naturally*

Sienna şimdilik su kırandan uzak kalmayı tercih etmiş, flaslerin ofisinin kapısını tıklatır, genç adamın kibar sesi içeri girilmesini söylerken sienna gülümseyerek kapıyı açar ve içeri girip kapatırken flasler çoktan masasından kalkmış, genç kadını karşılar ve hafifçe öperken sienna mırıldanır
"bayıldım.."
flasler kaşlarını çatır, genç kadını çenesinden tutarak gözlerinin içine bakarken sorar
"ne zaman? İyi misin? Neden?"
sienna kocaman gülümserken flasler emin değildir, ama o da belli belirsiz gülümser
"ne?"
"hiç.."
"neden bayıldın tatlım-"
sienna *tatlımı* duyduğu anda flaslerin dudaklarına uzanırken genç adam itiraz etmemiş, güzel hava kıranı belinden kavrayarak öpüyorken sienna biraz sonra nefes nefese ayrılır
"çok şiddetli orgazm olduğum için bayıldım.."
flaslerin genzinden kontrol edilemeyen bir ses çıkarken siennanın göğsü hızla inip kalkıyordu, yutkunarak devam eder
"yeni gelen su kıran, elementlerin afrodizyağıymış, gördüğüm anda yere yığıldım.."
flasler kaşlarını çatarken sienna dudaklarını ıslatır
"andrea kendi kontrol edebildi, ama ben daha o kadar güçlü değilim.."
flasler bir şey demeden sadece başını sallarken sienna gülümseyerek genç adamın dudaklarına uzanır, flasler neler döndüğünü anlamıyorken sienna genç adam dudaklarını, çenesini, çenesinin altını ve boynunu öperken flasler yavaş yavaş bir şeyler anlamaya başlıyordur, gülümser, elini siennanın parlak sarı saçlarından geçirerek genç kadının yüzünü kendine kaldırır ve dudaklarını öperken sienna nefesi kesilerek küçük bir ses çıkarır, ikisi de o anda ağızlarını açarak birbirlerine dokunurken sienna flaslerin ensesini sıkarak başını geri çeker
"flasler.."
"tatlım?"
sienna gülümseyerek dudağını ısırır ve mırıldanır
"çok güzel öpüyoruz..."
flasler *hıhımlar*ken sienna pembeleşmiş, gözlerini kaçırır, flasler o anda bir kez daha aşık olurken genç kadının boynuna eğilerek yaseminler gibi kokan tenini öper, bir daha öper, bir daha-
"flasler.."
genç adam gülümseyerek yine *hmmlar*ken sienna geri çekilir
"centilmenlik nerede? İlla söyletecek misin!?"
flasler dayanamayarak gülerken sienna şokla genç adamın omzuna vurur ve ellerini indirerek kendini biraz daha geri çeker
"su kıranı görmeye gidiyorum diyecektim.."

flasler bu sefer centilmenliği bir kenara bırakıp genç kadını kendine çekerken sienna *hmmlar* ve dudakları yavaşça öpölürken flaslerin yüzünü ellerinin arasına alır, ikisi de yüzlerini geri çekerken sienna gülümser

“akşam uykum olmayacak..”

“ikimiz de yeteri kadar uyuduk sanırım..”

sienna başını sallarken genç adamın dudaklarına hızlı bir öpücük bırakıp kollarından sıyrılır ve kapıyı açıp odadan çıkıverirken flasler derin bir nefes alarak kendi kendine güler ve ellerini saçlarından geçirerek masasına geri döner..

delialona ve melanie ian’dan ayrılmış, genç adam james plevin’in bilgisayar bilimi dersine girerken, bayanlar vera selwyn’in müzik dersi için güzel sanatlar binasına giriyordur, ikinci kattaki büyük sınıfların birine girdiklerinde ön sıraların tamamen erkek öğrenciler tarafından istila edildiğini gördüklerinde melanie gözlerini devirerek ortlarda bir yere çantasını atar, delia da gelip yanına çöker ve başını koluna yaslayıp miss selwyn gelene kadar uyuyacağını belirtir, melanie tamam diyerek sınıfı izlemeye başlarken en önde, tam ortaya kurulmuş cartera gözü takılınca başını iki yana sallayarak yine testesteron savaşı olacak müzik dersinin başlamasını bekler...

“adams, söyle bakalım..”

bilgisayar bilimi dersinin hareketi hiç bitmeyen profesörü james plevin sınıftan adımını attığı gibi bilgisayarın düğmesine basmış, çantasını masaya bırakmış, elini kaldırıp rastgele birini seçmiş ve sorusuna başlamıştır, adı geçen bay adams neyi söylemesi gerektiğini bilmiyorken profesör plevin devam eder

“...C dilinde bir program yazıyorum, canım sıkıldı kalktım ekranın tam ortasında bir değişken tanımladım, iyi yaptım mı?”

adams bir an etrafına bakar, sonra sırtarak profesöre döner

“siz ne yapsanız doğrudur profesör-“

“BZZZZT!”

adams irkilirken profesör plevin ellerini birbirine çarpar

“her ne kadar bana güvenin koltuklarımı kabartsa da maalesef öyle bir şey yaparsanız program daha derlenirken patlar..”

adams sırtmaya devam ederek elindeki kalemi çevirirken profesör beyaz tahtanın önüne geçerek eline bir kalem alır ve yazmaya başlar

“bugünkü konu iki boyutlu arrayler, biri bana array nedir söylesin, parker!”

ian yerinde dikleşirken profesör plevin tahtaya kocaman “İKİ BOYUTLU ARRAY!” yazmıştır, ian’ın daha cevap vermediğini farkedince arkasını döner

“3. göbekten en büyük kuzeninin ismini sormadım ian, hadi dostum, daha geçen hafta 43 kere tekrarladık..”

ian *ummmlar*ken profesör plevin elini sallar

“işe girince size array nedir diye sormazlar zaten boşverin, gerçi bir seferinde iş görüşmelerinden birinde dank diye array nedir diye sormuşlardı, cevaplayamamıştım, o yüzden burdayım-“

“birden fazla aynı türden değişkenin indekslenerek tutulduğu data yapısıdır!”

“mesleğime olan saygınız gözlerimi dolduruyor- çok güzel casey, kızlar daha zeki diyorum kimse inanmıyor, evet devam..”

james plevin sınıfın içinde oraya buraya yürüyerek iki boyutlu arrayleri anlatmaya devam ederken millet not mu alsa, soruları mı cevaplasa, yoksa sadece tek bir noktaya bakıp dinlemeye mi çalışsa karar veremiyordur..

delialona tam rüyasının en güzel yerinde sol kolundan dürtölerek haşince uyandırılırken başını kaldırdığında miss selwyn’in sınıfa girmiş olduğunu görür ve esneyerek saçlarını kulağının arkasına atarken miss selwyn upuzun siyah saçları, muhteşem fiziği, sert ama çekici yüz hatlarıyla önündeki 3 sıra erkek öğrenciyi kesinlikle gözardı ederek ilerilere bakar

“yine eksiksiz olduğumuzu görmek güzel..derse girmeden önce geçen haftalarda bir kaç kişinin sorduğu bir şeyi açıklığa kavuşturalım, evet, dersin bir asistanı var, landon carlyle, landon ayağa kalkıp kendini gösterir misin?”

en arka sıraların birinden kumral saçları gözlerinin önüne düşen, tşörtünün üzerine spor bir ceket giymiş, güler yüzlü bir genç adam kalkar ve ona dönen bakışlara selam verirken miss selwyn teşekkür

eder, landon yerine otururken tesadüfen delialonayla göz göze gelir, genç kız en aydınlık gülümsemesiyle beraber tekrar önüne dönerken landon az önce bir an için gördüğü parlak mavi gözlerle bir an ne olduğunu şaşırmış, tekrar önüne dönüyordur, miss selwyn devam eder “herhangi bir sorunuz olursa bundan sonra landon’la görüşeceksiniz, ofis saatleri ve e-mail adresi dersin web sayfasına eklendi. Sözlü ve yazılı sınavlarınızda değerlendirmeleri landon’la beraber yapacağım, haberiniz olsun..”

kızlardan bir kaç kaçamak bakışlarla landon’a dönerken genç adam gülerek önündeki işle ilgileniyordur, o sırada miss selwyn arkasını dönmüş, masadaki kontrollerden ses sistemini ayarlar ve yaka mikrofonuna ses almaya çalışırken bir türlü doğru düğmeyi bulamıyordur, bütün etiketlere göz gezdirirken bir an sonra arkasından uzanan bir el düğmelerin birine basar, sonra miss selwyn’in yakasındaki mikrofonu vururken tok bir ses duyulur, miss selwyn dikleşerek arkasını döner ve carter’la yüz yüze gelirken elleri belinde, soğuk bir sesle konuşur “teşekkürler bay kitsch, yerinize dönün lütfen..”

carter sırtarak yerine dönerken elindeki kalem kulağının arkasına koyarak sırasına oturur, miss selwyn elleri hala belinde, sınıfa döner “yardım istersem haber veririm, bir daha benim iznim olmadan masaya yaklaşır olur olmaz düğmelere basmayın...”

sınıftan bir kaç kıkırdama duyulurken miss selwyn ciddidir, sesini yükselterek devam eder “pekala! Bu hafta boyunca çalıştığımız müzik türünün son bir örneği üzerinde daha tartışacağız, sonra ne yapmanız gerektiğini biliyorsunuz..”

herkes bir sonraki derse yazılacak 5 sayfalık kompozisyon ödevinin farkındalığını yaşarken miss selwyn masadaki bir düğmeye basar ve müzik başlar...

SOUNDTRACK / *Jamiroquai - Canned Heat*

Şarkının başlamasıyla herkes sessizce dinlemeye başlamışken miss vera kollarını kavuşturmuş, sınıfı izliyordur “sopa yutmuş gibi oturmanıza gerek yok, *dinleyin..*”

bazıları gülümser, bazıları sıralarına biraz daha yayılırken herkes bir şekilde müziğe ritm tutuyordur, delia çenesini eline dayamış, parmakları yanağına vuruyorken melanie ayağını sallıyordu, miss vera sıraların arasındaki geniş basamakları yavaş yavaş çıkarak sınıfı dolaşıyorken bir taraftan da konuşuyordu

“bir haftadır acid jazz türünde şarkılar dinliyoruz, şimdi dinlediğiniz en iyi örneği..bunları son kez tekrarlıyorum, not almayan varsa şimdi tam zamanıdır..”

müziğin ritmine bir de şakır şukur kağıt sesleri eklenirken miss vera kimsenin hazır olmasını beklemeden devam eder

“acid jazz; jazz, soul, funk ve disko müziğinin birleşiminden oluşur. Bu şarkıyı dinlerken on kişiden sekizinin aklına bir disko topunun altında twist yapmak gelmesinin sebebi de bu. Baskın enstrümanlar trombon, gitar, bass, davul ve trompet..”

herkes teker teker not alırken kafalar da oynamaya başlamıştır, şarkıyı bilenler dudaklarını oynatırken miss vera sıraların arasında ilerleyerek diğer uçtaki merdivenler yavaş yavaş iniyordur, devam eder

“bu dinlediğimiz şarkı da dahil, hepsi dersin sayfasında indirilmek için hazır bekliyor, kompozisyonunuzu yazarken sitedeki 3 şarkıdan en az ikisine referans verilmesini istiyorum- hatta bir tanesi şu anda dinlediğimiz şarkı olmak zorunda.. kağıdında internetteki müzik eleştirilerinden kopyalama yapanların cezası ağır olacak..”

sınıf hem miss veraya, hem de şarkıya başlarını sallıyorlarken melanie sırasında dansediyor ve notlarının altını çiziyorken miss vera titreyen çağrı cihazına bakar ve landondan bir süre için sınıfa göz kulak olmasını isteyerek sınıftan çıkarken carter kapı kapanana kadar miss verayı, melanie de yanından geçen landon’ı aşağı inene kadar şöyle bir süzer, sonra deliaya döner ve tam bir yorum yapacakken genç kızın da ilgiyle landon’u *incelediğini* görünce sırtır ve kaşını kaldırarak onun sırasına doğru eğilir

“on üzerinden..”

delia gözlerini kısarak masa başında, geçen haftanın ödeverine göz atan genç adama bakar ve “sekiz..”

“WOW!”

melanie bir an sesini kontrol edemediğini farkederek elini ağzına kapatırken bir kaç kafa ve landon onlara dönmüştür, delia kahkahasını tutuyorken melanie gülerek özür diler

“acid jazz damarlarıma işledi..”

london gülerek başını sallarken deliaya bakar, genç kız da en muhteşem gülümsemesini sunarken london yine bir an duraklar, sonra tekrar kağıtlara dönerken melanie delianın kolunu delercesine dirsekleyerek arkadaşının küçük flörtüne destek çıkar...

dersin ortasında carter ayağa kalkar, london başını kaldırıp genç adama bakarken carter kalemi tekrar kulağının arkasını atıyordur, konuşur
“tuvalet..”

london başını sallayarak tekrar kağıtlara dönerken carter sınıfın kapısını itip dışarı çıkar ve tuvaletle yakından uzaktan alakası olmayan bir koridora saparken arkasından kapanan kapıdan melanie genç adamın nereye gittiğini görmüş, kaşlarını çatıyordur...

carter *tuvalet* iznini kullanarak profesör ofislerinin olduğu kata çıkmış, miss vera’nın kapısının önüne gelip gayet rahat bir şekilde tıklatır, kapı hemen sonra kendiliğinden açılırken carter kulağının arkasındaki kalemi eline alarak içeri girer, telefonla konuşan miss vera genç adamı gördüğünde kaşlarını çatır ve zaten karşıdaki her kimse sinirlerini bozmuştur

“ben seni sonra ararım..”

ve telefon çat diye kapatılırken miss vera bir eli belinde, diğeri kapalı telefonun üzerinde elindeki kalemi masaya bırakan cartera bakıyordur

“sınıfta bir şey mi oldu?”

“hayır.. hem olsa ben değil, cici asistan koşardı-“

miss vera sıkılmış, başını iki yana sallayarak tekrar telefona dönerken konuşur

“o zaman sınıfa geri dönün bay kitsch-“

genç kadın birazdan beline dolanan kolu hissederken öfkeyle karnına konan eli iter ve hızla arkasını döner

“ne yaptığını sanyorsun sen?”

carter sessizken dudakları şeytan bir gülümsemeyle kıvrılır, miss veranın gözlerinden ateş çıkıyorken dişlerinin arasından tıslar

“sınıfınıza dönün bay kitsch-“

“öğretmeni olmayan bir sınıfa neden döneyim vera..”

ve genç adam önündeki muhteşem kadına bir adım atarak aralarını kapatırken vera carterın omuzlarını sertçe tutarak genç adamın bir adım daha ilerlemesini engeller

“seni rapor etmeden odadan çık carter”

carter genç kadına eğilmeye çalışır ama omzularından itilerek yerinde tutulurken sırtarak veranın gözlerinin içine bakıyordur, genç kadın keskin bir sesle konuşur

“sana bir daha yanıma yaklaşma demiştim-“

“o geçen dönemdi ve sadece iki kere söyledin-“

“odamdan çık carter-“

“emin misin vera-“

“defol dedim.”

Carter alt dudağını ısırarak geri çekilir ve ellerini kaldırır

“pekala, sonra görüşürüz *profesör..*”

ve genç adam geri dönerek odadan çıkarken vera sertçe kapanan kapının ardından gözlerini kapatarak şakaklarını ovuyordur, bir bu eksiktir...

“hadi git, git sor, hadi-“

“ama çok saçma mel!”

“boşver saçma olsun, delia kalk-“

“ama-argh! Tamam!”

melanie sırtırken kızlar sonunda fısıltılarla süren tartışmaya nokta koymuş, delia kalkarak elindeki kağıda bakarak merdivenlerden iner ve masanın başına geldiğinde gülümser, london başını ona kaldırır ve o mavi gözleri şimdi tam karşısında görünce gülümser

“evet?”

delia elindeki kağıdı evirip çevirerek bir şeyler geveler, landon onu izliyorken genç kız kağıdı bir anda masaya bırakıp bir yeri işaret eder, landon hala delianın yüzüne bakıyorken delia gülerek kağıdı işaret eder, landon tabii diyerek bakışlarını kağıda indirirken deli sorar

“acid jazz’ın içindeki türlerin biri eksik sanırım..”

“hayır, hepsi tam, eksiksiz not almışsın..umm-“

“delialona.. delia, yani delialona ama o çok uzun, o yüzden delia..”

“delia..”

delia başını sallarken landon gülümser, genç kız ciyaklamamak kendini zor tutarken landon kağıdı işaret eder

“başka bir sorun var mı?”

delia başını iki yana sallarken ı-ıhlar, landon başını sallar

“güzel..”

delia tamam diyerek kağıdı alıp uzaklaşacakken landon genç kıızı durdurur

“delia..”

delia saçlarını savurarak tekrar arkasını dönerken bu sefer landon elindeki kalemi kaldırmış, bir şey söylemeye çalışıyordur, delialona dikkatle dinliyorken genç adam tam cümleyi kuracaktır-sınıfın kapısı sertçe açılır ve carter içeri girer, önlerinden geçerken deliaya da landona da bir bakış atar, sonra geçip yerine otururken delia tekrar landona döner, genç adam da ona bakarken artık sorar

“dersten sonra birer kahve içmeye ne dersin diye soracaktım..”

delia bir an anlayamamış, kaşlarını kaldırıp masaya birazcık eğilirken landon elindeki kalemi bardak

gibi kullanır

“kahve.. içelim diyorum, ikimiz..”

“oh..”

“yani tabii ısrar etmek gibi de-“

“tamam, dersten sonra güzel sanatların kafeteryasında görüşürüz..”

landon kalem havada, gülümserken delia yine parlar ve arkasını dönüp sırasına koşar adımlarla çıkarken melanie’nin yanına oturur ve dişlerinin arasından kılını bile kıpırdatmamasını söylerken melanie zaten bir şey yapmıyordur, şarkıyı dinliyordur o, evet, oturmaya devam edilir...

“aptalsın sen..”

franco saatler önce atıldıkları hücrenin duvarına başını yaslamış, gözleri kapalı düşünüyorken eidan’ın sesini duyunca başını kaldırır ve genç adama bakar

“ben aptalsam sen süzme salaksın, ben mi dedim oreon’a gelelim diye-“

“oreon’a mis gibi gelmiştik, sen dürüstlük abidesi olup *ben düşünceleri duyuyorum vikvikvik* yapmasaydın çok da güzel kalacaktık da ama yooook sayın valdez hiç yalan söyleyemez-lisede de böyleydin sen- hatta orta okul, lucy’i hatırlıyor musun? Kıza ben sen ne düşünürsen duyuyorum diye hava atmaya çalışmıştın yemiştin yüzünün ortasına tokadı-elli kere söyledim sana şunu ulu orta söyleme diye-“

“sus artık!”

“susamam, ne güzel oreon su kıranı diye keyif çatacaktım-“

“kutup ayısı bile olamazsın sen-“

“BANA BAK!”

“BAKIYORUM, NE VAR!?”

ikisi de ayağa fırlayıp birbirlerinin yakalarına yapıştığı anda görevlinin biri gelip şeffaf kapıya vurur

“AYRILIN!”

franco ve eidan görevliyi görünce birbirlerinin yakalarını bırakır, hatta düzelterek gülümserken görevli gözlerini devirerek uzaklaşır, eidan adam gidince francoyu omzundan itip yerine dönerken hala homurdanıyordur...

sienna kendi kendine gülerek odasından çıkarken tessa da asansörden inmiş, odasına gidiyordur, ablasının gülüşünü duyduğunda gülümser ve genç kadına arkasından yaklaşıp omzuna dokunur, sienna irkilerek arkasını döndüğünde tessa yüzüne çarpan rüzgarla saçları uçuşarak bir adım geri atar ve waowlarken sienna gülerek özür diliyordu, tessa önemli olmadığını söylerken saçlarını yüzünden çeker, sienna hala gülümsüyordur, tessa gülerek sorar

“neden gülüyorsun sienna, hem de kendi kendine, az önce duydum..”

sienna heyecanla bir ses çıkarırken tessanın ellerini tutar

“bu gece..”

“ne bu gece?”

“tessa! Flasler!”

“oh.. OH! BU GECE!”

tessa ablasına sarılırken sienna çok mutludur, o kadar uzun zaman olmuştur ki, heyecanlanmayalı, aşık olmayalı, *mutlu* olmayalı..

tessa ablasından ayrılıp genç kadını şöyle bir inceler

“gel bakalım..”

tessa siennayı kolundan çektiği gibi tekrar odasına sokarken sienna gülüyordur

“ne!?”

tessa ablasını karşısına alıp ciddi bir tonla cevplar

“uzun zamandır yapmadığımız konuşmayı yapacağız, şimdi sienna hayatım, kadın ve erkek-“

sienna gülerek kardeşinin koluna vururken tessa *hey!*ler

“acıdı!”

“aww..öpeyim geçsin..”

sienna tessa'nın kolunu öper, öperken de biraz ısırır, tessa gülerek onun kafasına vurur ve banyoya sokarken ikisi aynanın önündedirler, sienna mırıldanır

“evlenmiyorum tessa, sevişeceğim..”

“parayla değil, sırayla sevgili ablacığım. Ayrıca sevişmek önemlidir..”

sienna *hmml*arken tessa ablasının güzel saçlarını havalandırıyor, devam eder

“iki insan arasında ilk dokunuş çok önemlidir.. en çok dikkat etmen gereken nedir biliyor musun?”

sienna başını sağa sola çevirerek saçına bakarken mırıldanır

“koku?”

tessa memnun, başını sallar

“kimin ablası..”

sienna kocaman gülümserken tessa ona arkadan sarılır, çenesini omzuna dayarken sienna da başını kardeşinin başına dayar, tessa usulca sorar

“mutlusun, değil mi sienna?”

“evet, çok..”

“sen mutlu olunca ben de mutlu oluyorum..”

sienna gözleri dolmuş, kardeşinin başını okşarken tessa gülümser

“sakın ağlama..”

“kolaysa sen ağlama..”

tessa hem gülüyor, hem gözleri doluyorken sienna kardeşine döner ve sıkıca sarılır, iki genç ve güzel kadın, iki kız kardeş, bu kadar zaman sonra artık yalnız olmadıklarını hissediyor, mutluluklarına ağlıyorlarken sienna burnunu çekerek tessayı kendinden iter

“flaslerle de ağlarsam görürsün..”

tessa bir parça tuvalet kağıdı koparıp burnunu silerken güler

“görmesem daha iyi olur!”

sienna gülerek kardeşinin saçını çekip tekrar aynaya döner...

SOUNDTRACK / *Tori Amos - Sleeps with Butterflies*

tessa siennayı uzun, köpüklü ve muhteşem kokan bir banyo için yalnız bırakmış, odasına dönüyorken kapısının önündeki colm’u gördüğünde bir an duraklar, genç adam içerde kimsenin olmadığını anlamış, geri dönecekken tessayı gördüğünde durur, genç kadın hafifçe gülümseyerek o tarafa doğru gelirken colm ellerini cebine sokuyordur, ikisi karşı karşıya dururken tessa mırıldanır

“herkes yeni gelen ‘çift’le uğraşiyor..”

“bir süre ortalığı hareketlendirecekleri kesin..”

tessa gülerken biraz sonra daha fazla gülemeyeceğini anlamış, sessizleşir, colm hala önündeyken genç kadın iç çeker

“bir şey yapmak ya da söylemek zorunda değiliz colm, gerçekten..”

“tessa..”

“efendim?”

genç kadın o kadar masum bir efendim mırıldanmıştır ki colm sadece bir adım atar ve sarı saçların çevrelediği bebek gibi yüzü yavaşça kavrarken tessa içi titreyerek ona eğilen adamın dudaklarını karışlamak için gözlerini kapatır...

tessa ve colm koridorun ortasında usulca öpüşüyorken, genç adam yumuşacık bir dokunuşla ayrılır, ikisinin alınları birbirine dayalıyken tessa hafifçe colmun yüzüne dokunur, parmak uçları genç adamın yanaklarında dolaşırken colm fısıltıyla sorar
“neden devamlı seni düşünüyorum?”
tessa bilmediğini fısıldarken colm tekrar genç kadının dudaklarını öper, ayrılır, fısıldar
“o günden sonra seni terkedip gitmedim, sadece..”
“..düşünmeye ihtiyacın vardı, biliyorum.. hiçbir şey beklemedim, ben de kendimi suçlu hissediyordum, hala da hissediyorum.. delorayla iki gün hiç konuşmadım, onu görünce yolumu bile değiştirdim-“
“delora sana kızgın değil-“
“biliyorum..kızgın olmaması daha bile kötü, o kadar iyi ki, ne yapacağımı şaşıyorum..”
colm gülümserken tessa iç çeker
“colm..”
“efendim?”
tessa başını geri çekerek genç adamın gözlerinin içine bakar
“seninle olmak istiyorum..”
colm kalbinin durduğunu hisseder, o da ewan gibi özel bir odaya kapatılmak ve yanında karşındaki güzelliği de götürmek isterken tessa tek cümleyle bütün kalbini ortaya koymuş, bir tepki bekliyorken colm uzanarak onu öptüğünde kalbi havalanarak karnındaki kelebeklere gülümser...

biraz sonra colm ve tessa genç kadının odasında yatağa uzanmış, tessa colmun kucağına kıvrılmış, daha önce bu kadar rahat yapmadığı bir şeyi yapıyor, güvenle gözlerini kapatıyorken colm derin nefes alarak genç kadının saçlarını öper ve parmakları hafifçe pürüzsüz yanaklarda dolaşırken bir an sonra dışarda nasıl göründüklerini farkederek yutkunurken göğsünde yatan kadın iç çektiğinde o da rahatlar ve gözlerini kapatarak gülümser...

vien kontrolden sonra departmanda acil bir işi olmadığı için ewan’ın yanında kalmış, ikisi saatlerdir konuşuyor, şimdi de katıla katıla gülüyorken vien elini kaldırarak nefes aldığı bir arada ewan’a sakin olmasını söyler, genç adam bunun üzerine bir kahkaha daha patlatırken vien’in gözlerinden artık yaşlar geliyordur, göğsünü tutarak nefes almaya çalışırken kapı tıklatılır ve lattynin kafası görünürken vien gülerek genç kadına içeri girmesini işaret ediyordur, latty sırtarak içeri girerken ewan oturduğu yatağa devrilir ve derin nefesler alırken vien gözlerini siliyordur, lattye dönerek sorar
“yeni gelenler hücreden çıktı mı?”
“bu akşam orada kalsınlar, yarın düşünürüz dedik..”
“güzel, ah tanrım latty ne kadar güldük anlatamam..”
latty gülerek ewan’ın yanında yatağa otururken genç adam onu belinden tutup yanına çekiyordur, latty feryadının arasında konuşur
“anlatmanıza gerek yok zaten, sesiniz iki kat yukardan duyuluyordu!”
ewan *öyle mi!* diyerek lattynin boynuna saldırırken genç kadın gülerek onu itmeye çalışıyordu, vien gülümseyerek iksine koltuktan bir yastık fırlatıp odadan çıkar ve latty bir keyifli bir çığlık atarken kapı kapanıyordu...

melanie bahçede bir bankta, miss taylor’ın sınıfı için notlarını okuyor, bir taraftan da bir elmayı kemiriyorken ian çantasını yere atarak genç kızın karşısına oturur, melanie notlardan başını kaldırmadan elini sallar ve el yordamıyla çantasından bir elma daha çıkarıp genç adama atar, ian yakalayıp bir ısırık alırken etrafına bakıyordur, sorar
“delia nerede?”
melanie sırtıtarak cevaplar
“vera’nın asistanıyla kahve içiyor..”
ian ağzındaki lokmayı bir an için unutturken melanie elindeki elma çöpünü biraz daha kemirir, ian sorar
“kimmiş o asistan?”
“söylesem tanıyacak mısın?”
“belki tanırım..”
“tanısan ne yapacaksın?”

“hiçbir şey..”

“o zaman boşver..”

ian bir şey söyleyecekken melanie elindeki elma çöpünü uzatır

“şunu atar mısın, daha 10 sayfa okumam lazım..”

ian boş bulunup elma çöpünü alırken melanie teşekkür eder ve notlarına gömülürken genç adam cevapsız kalmış, ama bir çöprü olmuştur, elmasını yer...

bir süre sonra ian da melanie’ye katılmış, ikisi kafa kafaya vermiş miss taylor’ın ödevini yarılarmışken delia ikisinin ortasından eğilerek gülümser

“ben geldim!”

melanie derhal ders notlarını bir kenara atarak genç kıza döner

“nasıldı!? Anlat, durmadan, her şeyi anlat, tabii çok özel şeyleri anlatma, akşam odaya gidince anlatırsın, konuş.”

Delia gülerek ian’ın yanına otururken genç adam herhangi bir yorum yapmadan dinliyordur,

delialona hafifçe öksürerek boğazını temizler ve başlar

“london carlyle, 3. sınıf tiyatro öğrencisi, her sene mutlaka bir müzik dersi aldığı için sonunda miss vera’nın asistanı olmak istemiş, hayvanlara bayılıyor, çok sevdiği bir köpeği var, adı arnold ve çok yaşlıymış, ama sırf london yalnız kalmasın diye ölmediğini söyledi..”

kızlar awwwlarken ian gözlerini deviriyordur, delia devam eder

“ailesi satürn’de yaşıyor, geçen sene o ziyrete gitmiş, bu sene noelde ailesi onu görmeye gelecek-“
“tanışsınız!”

delia *tabii* derken melanie gayet umutludur, eliyle devam etmesini işaret eder, delia isteğe uyar

“maalesef bir erkek kardeşi yok, kız kardeşi de yok..”

melanie *tüh*lerken ian ne kadar üzülse bilemiyordur delia onun koluna vurur

“son olarak, yarın akşam da bir partiye davetliyiz..”

“davetlisin..”

“davetliyiz.”

ian melanieye karşı gelmeyi tercih etmezken delia bu tekliften dolayı pek mutlu gibi görünmüyordur, melanie sorar

“hadi bu asosyal de sana ne oluyor!?”

“ben bu haftasonu oreon’a dönerim diye düşünüyordum, kaç gündür ewan’ı görmüyorum..”

“senin yerine ben giderim..”

“partiye mi?”

“ewan’ı görmeye..”

melanie hülyalı hülyalı mavi gökyüzünü izlerken delia gülerek güzel bir plan teklif eder

“tamam öyleyse, bu akşam oreon’a gidiliyor, isterseniz siz de gelin-hatta geliyorsunuz, evet, yarın akşama doğru da tekrar okula döner, partiye gideriz..”

melanie doğuştan hazır, giyeceği şeyi kafasında planlıyorken ian da itiraz etmiyordur, doğrudur, genç adam insanlarda pek hazzetmiyordur ve oreon uzaktır, gezegen dışıdır, sadece istediği insanlar etrafındadır, asistanlar ya da partiler yoktur, hatta bütün hafta sonu orada kalınabilir, ama genç bunu sesli olarak teklif etmeye henüz cesaret edemiyorken tekrar gerçek dünyaya döner, o dünyada delia onun kağıdını okuyorken kendisinin ödevi nasıl yetiştireceğini soruyordur...

flasler günü tamamlamış, ofisinden çıkarken vien ve conrad kol kola koridorda yürüyordur, flasleri gördüklerinde genç adamı da aralarına alırlar, conrad sorar

“nasıl gidiyor sayın elçim?”

“çok iyi komutan lysander, sizin de iyi olduğunuzu görüyorum..”

“çok doğru sayın elçim, güzel sevgiliniz miss sienna nasıllar?”

“çok iyiler, teşekkür ederler, bu akşam burada olmayacağız, luplex’e döneceğiz, haberiniz olsun..”
conrad zevke gelmiş, genç adama gözünün arkada kalmamasını söylüyorken asansör gelmiştir, üçü içeri girerken conrad flaslerin omzuna vurur

“tebrikler dostum!”

vien conrad’ın koluna vururken flasler önemli olmadığını söylüyordur

“senelerdir alıştırım artık-“

“senelerdir falan değil, senelerdir yalnızsın be adam, şöyle ağız tadıyla arkadaşımıza takılamamıştık, güzel oldu güzel..”

flasler gülerken conradın kolunu sıvazlar

“yeter ki sen mutlu ol conrad..”

conrad *işte sevgi bu!* diyerek flasleri gösterirken vien gülerek iki adamı izliyordur..

sienna aynanın önünde, saçlarını dört kere toplamış, beş kere açık bırakmış ama hala karar verememişken odanın kapısının tıklatılmasıyla hızla sarı saçlarını yarım toplayıp ayaklanır, üzerindeki v yakalı siyah elbisesini düzeltir, belindeki yeşil kurdeleyi yoklayıp kulağındaki yeşil, sallantılı küpleri de kontrol eder ve derin bir nefes alarak kapıyı açar, kapıdaki flasler kravatını çıkarmış, elinde kıvrıyorken siennayı gördüğünde dikleşerek gülümser ve genç kadının güzelliğini izlerken sienna'nın gülüşü daha da parlıyordur, genç kadın şöyle bir etrafında döner ve tekrar flaslerle göz göze geldiğinde genç adam onun elini tutar ve kendine çekerek sevgi dolu bir öpücük çalarken sienna onun kokusunu duyuyordur, gün boyunca artık sadece silik bir izi kalmış, ama hala flaslerken genç kadın kendi yasemin kokusuyla geri çekilerek gülümser ve sorar
“dışarı çıkacağımızı söylediğin için giyindim..”

“çıkıyoruz..”

sienna kapının yanından çantasını alıp dışarı çıkar ve flaslerin koluna girerken nereye gittiklerini sorar, genç adam cevaplar
“eve..”

SOUNDTRACK / *Matt Wertz - Naturally*

Flasler luplex'in dışında, büyük bir bahçenin ortasındaki iki katlı, *çok normal* ve şato olmayan bir evin kapısını açıp siennaya yol verirken genç kadın teşekkür ederek içeri adım atar ve bir anda gerçek evin o tatlı kokusu yüzüne çarparken genç kadın gülümser..

Girdiği ev ne oreon gibi beyaz ve şeffaf, ne de maynard gibi büyük ve şatafatlıdır, yumuşak koltuklar, rengarenk yastıklar, yumuşak ışıklar, dergiler, kitaplar, boş bardaklar.. her şey buram buram yaşanmışlık kokuyorken sienna mutlulukla flaslere döner

“çok güzel bir evin var flasler..”

genç adam teşekkür eder, anahtarlarını ve kravatını televizyonla büyük yumuşak koltuğun arasındaki sehpaye bırakır, sonra siennaya dönüp genç kadının çantasını alırken sienna gülümseyerek genç adamın elini tutar ve uzanarak hafifçe dudaklarını öperken flaslerin eli onun kolunu takip ediyordur, ayrıldıklarında genç adam konuşur

“bu akşam evde yemek yiyelim istedim..”

sienna çok güzel bir fikir olduğunu söyler ve flaslerin elinden tutarak mutfığa doğru giderken her şey o kadar doğrudur ve o kadar içine dokunuyordur ki genç kadın gözlerinin dolmaması için büyük bir çaba sarfediyordur...

flasler gömleğinin kollarını kıvrırmış, buzdolabından büyüklü küçüklü bir sürü plastik kap çıkarıyorken sienna hepsinin kapağını teker teker açıp içinde çeşit çeşit yemek buluyorken gülerek sorar

“bunları sen mi yaptın?”

flasler sırtarak itiraf eder

“hepsi bugün yapıp getirildi, matilda adında çok tatlı bir yardımcım var..”

sienna kaplardan birini alıp koklar ve memnun kalmış, geri bırakırken flasler buzdolabını kapatmış, başlarının üstündeki ahşap dolapların birinden iki tabak çıkarır, birini siennaya uzatırken hemen önündeki çekmecedan de birer kaşık ve çatal alıp siennaya da verirken önlerindeki envai çeşit yemeği gösterir

“seçim sizin güzel bayan..”

sienna parmağını dudaklarına götürerek bir an durur, sonra kaşığını kapların birine daldırıp lezzet damlayan servisi tabağına alırken flasler onun omzunu öper ve kendisi de bir şeyler alırken sienna gülümser...

yemekler bitmiş, kadehlerdeki şaraplar son yudumlarını yaşıyorken sienna gülerek elbisesinin askısını düzeltiyordur, flasler bunu görünce kadehini masaya bırakıp kalkar ve genç kadına elini uzatır, sienna tutup kalkarken sorar

“şimdi nereye gidiyoruz?”

“sana bir hediyem var..”

sienna sevinçle *gerçekten mi?* diye sorarken flasler ona döner

“hiç yalan söyledim mi?”

genç kadın gülümseyerek başını iki yana sallarken flasler de onaylayarak merdivenlere döner ve siennanın elini bırakmadan yukarı çıkarken üst kattaki iki odadan birine girerler, sıcak renklerle döşenmiş bir yatak odası onları karşılar. yatağın üzerinde beyaz kurdeleyle sarılmış, yine beyaz bir hediye kutusu duruyordur, flasler siennaya hediyesini gösterir, genç kadın heyecanla gidip kutuyu kendine çeker, kapağı kaldırır, beyaz paket kağıtlarını iki yana açar ve kutunun içindekileri görünce gülerek flaslere döner

“çok güzeller!”

genç adam mutlulukla siennanın yanına giderken genç kadın kutudaki uçuk yeşil pijamaları çıkarıyordu, yumuşacık kumaştan, irili ufaklı beyaz süslerle bezenmiş pijama takımına bakarken flasler onu belinden tutmuş, mırıldanır

“bir keresinde pijamaları ne kadar çok sevdiğini söylemiştin..”

sienna mutlulukla parlayarak başını sallıyor, elindeki kumaşı göğsüne bastırarak yumuşaklığını hissediyor ve flaslere döner

“çok severim ve şimdiye kadar kimse bana bu kadar sevdiğim bir şeyi hediye etmemişti..teşekkür ederim..”

flasler kocaman gülümserken sienna genç adama uzanarak dudaklarına dokunur ve ikisi öpüşürken yumuşacık pijama siennanın elinden tekrar kutuya dönüyordur...

SOUNDTRACK / Shania Twain - You've Got a Way With Me

Sienna flaslerin yüzünü kavrayarak başını hafifçe yana eğiyor ve dudaklarını aralarken nazik eller onu belinden kavramış, yavaşça sahiplerine çekiyordur, genç kadın itiraz etmeden flaslere bir adım atarken kollarını genç adamın boynuna dolar, dudakları ondan ayrılıp küçük bir nefes alırken flaslerin dudakları yavaşça siennanın boynundan aşağı iniyordur, belini kavrayan eller genç kadını sırtından destekleyip hafifçe geriye yatırır, genç kadının saçları flaslerin ellerini okşuyorken, elleri genç adamın saçlarında dolaşıyor, flasler başını kaldırarak siennanın dudaklarını bulurken ikisi tekrar buluşmuş, dünyadaki bütün zamanlar onlarınmış gibi öpüşüyorlardır...

Flasler ona sırtını dönmüş siennanın fermuarını yavaşça indirirken genç kadın tenine değen parmaklarla ürperir, gülümseyerek başını hafifçe yana eğerken flasler bir taraftan elbisenin askılarını indiriyor, diğer taraftan genç kadının açılan boynunu öpüyordur, her öpücük o kadar yumuşak, o kadar sıcak, o kadar aşktır ki sienna elbise bacaklarından aşağı süzülürken titrer ve elini kaldırarak flaslerin başını tutarken genç adam, elleri genç kadının karnında dolaşıyor, dudakları her öpüşte onu ne kadar sevdiğini anlatıyorken siennanın sırtı kendi göğsüne değdiğinde genç kadın başını yana çevirerek genç adamın dudaklarını buluyor ve kendi aşkıyla cevap veriyorken flasler nefesi kesilerek her şeyi unutuyordur...

Sienna büyük ve sıcak yatağa uzanmış, teninin her köşesine dokunuluyor, her hücresi sevilirken elleri sevgilisinin sırtında, ensesinde, saçlarında dolaşıyor, her dokunuşta genç adamın bedenini aklına kazıyorken flasler biraz sonra bacaklarının arasından ona yükseldiğinde gülümseyerek genç adamın karmakarışık dalgalı saçlarını iki eliyle geri iter, yemyeşil gözler bu kadar yakında parlarken sienna dudaklarını ısırarak gözlerini kapatır ve aşık olduğu adamın öpücüğüyle beraber aynı anda onunla tek vücut olurken bir anda bütün benliğiyle hissettiği şey nefesini kesiyordur...

Flasler kendini ılık bir rüzgardaymış gibi hissediyorken şu anda sevdiği kadın ne kadar güzel olduğunu biliyor mudur, merak ediyordur, genç adam bir eliyle yataktan destek alıyor, diğer eli, gözlerini kapatmış, tamamen onu hisseden kadının yüzünde dolaşıyorken sienna flaslerin her hareketinde küçük nefesler alıyordu, parmakları genç adamın sırtında boylu boyunca dolaşıyorken flasler her seferinde daha derine iniyor, her küçük nefeste tekrar aşık oluyorken hayatı boyunca kimseyi bu kadar istememiş, ölene kadar kimseyi bu kadar sevmeyeceğine emin, şu anda tek olan kadınla beraber hareket ediyorken sienna güzel gözlerini açıp ona baktığında, gülümsediğinde, o küçük

nefeslerden birini kısık bir inlemeyle tekrar aldığında flasler gülümseyerek genç kadına eğilir ve dudaklarına kendini bırakırken siennanın parmakları genç adamın omuzlarına tutunuyor, bütün bedeni aşkla titriyorken genç adam onun oluyordur...

Sienna ertesi sabah uyandığında başını koyduğu yastık bulut kadar yumuşak, sarıldığı örtüler kelebekler kadar hafif geliyordu, hareket bile etmeden güneşle aydınlanan odayı izler, yavaşça elini belindeki kola götürür, bütün gece onunla tek vücut yatan adamın kolunu okşarken flaslerin yataktan kalkmaya hiç niyeti yok gibidir, siennaya biraz daha sarılarak dudaklarını genç kadının sırtına dokundurarak uyumaya devam ederken genç kadın sıcacık yataklarında mutlu, yastığına biraz daha sarılarak gözlerini tekrar kapatır...

SOUNDTRACK / Corrine Bailey Rae - Put Your Records On

Cumartesi sabahının en uyunası saatinde ewan crash *dinlenme* odasının kapısının hızla açılması ve sadece ama sadece ona ait olan yatağın üstüne birinin düşmesiyle gözlerini açarak bir anda dikleşirken ayaklarının dibinde yüz üstü yatan delialona sırtır

“günaydın!”

ewan yatağa geri düşerken homurdanır

“kalbim var, ölerек tam anlatamadım sanırım..”

delia emekleyerek yatağa biraz daha çıkarken genç adamın bacaklarına vurur

“turp gibisin turp! Hadi kalk, akşam geri dönüyorum o zamana kadar beraber vakit geçirelim..”

ewan uyuyor, öylesine mırıldanır

“neden?”

“ewan!”

genç adam delianın kafasını iterek yatağa yapıştırır ve genç kızın sesi yorganda boğulurken ewan kısa ömürlü uykusuna biraz daha devam eder...

“günaydın beyler..”

eidan ve franco yattıkları yerlerden büyük bir hızla doğrulup kapıya adeta koşarlar, latty gülümserken franco teşekkür ediyordu, eidan onun koluna vururken franco takmıyor, yine teşekkür ediyordu, latty gülerek görevlilere hücrenin kapısının açılmasını işaret eder, kapı açılırken çift hala bekliyordu, latty eidana döner

“bugün ekibin geri kalanıyla tanışacaksın eidan. güçlerinin sınırını test edeceğiz ve şu herkesi bayıltma sorununa bir çözüm bulacağız..”

eidan başını sallıyorken franco *ben ne olacağım* bakışıyla bekliyordu, latty genç adama döner

“sen franco, bugünü cuslov’la geçireceksin..”

franco’nun gözleri büyürken doğru mu duymuştur? Miss nobes’le, bugünü, tamamını, beraber-

“emin misiniz efendim?”

latty gülümserken franco başını sallar ve eidan’a bakarken genç adam *heyecandan eriyeceksin* diyordu, franco kendini toplarken latty önden giderek görevliler eşliğinde çiftle kalacakları yere kadar yolu gösteriyordu...

kısa bir süre sonra büyük yemek salonunda çok zengin bir kahvaltı hazırlanmış, yeni konuklarla beraber ilginç bir kahvaltı başlamak üzeredir. Latty, eidan ve franco gelmeden önce andrea’ya yaklaşır

“iyi olacağına emin misin?”

“ilk seferde hazırlıksız yakalandım, şimdi daha iyi olurum, merak etme..”

“scott’a anlattın mı?”

andrea gülümseyerek başını sallarken latty tamam der ve sienna’nın bugün burada olmamasının iyi olduğunu söylerken andrea da aynı şeyi düşünüyordu, o sırada içeri delia ve arkadaşları girerken ewan melanieyle sohbet halindedir ve genç kız artık ayılıp bayılmıyordur, ikisi gülerek masaya ilerlerken ewan genç kızın iskemlesini çeker ve bir teşekkür alıp kraliçeye doğru gelirken latty gülümsüyordu, sorar

“eski çekiciliğiniz kalmadı sanırım kaptan crash?”

“ya ya sormayın kraliçem, yaşlandık..”

latty gülerken yanağına bir öpücük alırken andrea ewan’a nasıl olduğunu soruyordur, genç adam turp gibi olduğunu söylerken delia *ben dedim!* diyerek atılıyordur...

delora kahvaltıya inmek için esneyerek asansöre biner ve kabindeki çifti görünce elini ağzına kapatarak esnemesini bastırır, colm ve tessa ona bakıyorken delora gülümser

“günaydın..”

ikisinden de yamuk birer günaydın çıkarken delora gözlerini devirir

“bir hafta oldu, ben yoluma devam ettim, siz devam ettiniz ve colm’u dün akşam ben yolladım.”

Tessa genç adama dönerken colm kafasını kaşıyordur, delora güler

“ciddiyim, iyiyim ben..bir şey söyleyen olursa bana yollayın..”

tessa ve colm hala bir şey söylemiyorken delora peki diyerek önüne döner, kabinin kapıları çiçek kokulu ara salona açılırken delora derin bir nefes alır

“duyduğuma göre herkes buradaymış..”

“iki de ekstradan adamımız var..”

“çift mi?”

colm başını sallarken delora nasıl bir çiftmiş bunlar merak ediyordur, yemek odasına girerken masa şimdiden sohbetlerle şenlenmiş, tabak ve fincanlar henüz boştur, dolması için beklenen konuklar da birazdan kapıdan görevliler eşliğinde girdiklerinde bütün kafalar o tarafa döner...

franco bir anda kulaklarındaki gürültüden gözlerini kapatırken derin bir nefesle sakinleşir ve oda gerçekte olduğu gibi sessizleşirken genç adamın yanındaki eidan gülümseyerek masayı izliyordur

“herkese günaydın..”

franco parkta sabah yürüyüşüne çıktığını zanneden arkadaşına bir bakış atıp masaya döner ve usul bir günyadınla selam verirken, latty ayağa kalkmış, görevlilere teşekkür ederek eidan ve francoya masadaki yerlerini gösterir, iki genç adam kraliçenin oturmasını bekledikten sonra otururlar, latty masadaki herkesi sırasıyla tanıtırken cuslov saygıyla iki baş selamı alır, wusla tekrar hoş geldiklerini söyler, dorian’la önceden tanışmışlar, genç adam *beyler* diyerek selamını verirken delialona gülümser, edward yorumsuz kalarak sadece başını sallarken, chris su içiyordur, bardağıyla selam verir, melanie el sallar, ian ikisini de şöyle bir süzerken genç adamın yanındaki conrad’ın da ondan az kalır yanı yoktur, franco yutkunarak devam ederken sıra vien’e geldiğinde eidan keyiflidir, çok memnun olduğunu söyler, conrad bir çay kaşığı suyun bu adamı boğmak için yeterli olacağını düşünürken maalesef herif su kırandır, tanrı bilir boğulmuyordur kahrolası, latty devam eder, kaptan calis, colm, tessa derken bu sefer eidan ve franco cin çarpmışa dönerlerken genç kadın geçici olduğunu söyler ve sakin olmalarını isterken eidan sakinlik kelimesinin ne olduğunu unutmuş, öylece karşısındaki güzelliğe bakıyordur, tanrıdan böyle bir ödül almak için ne yaptığını hatırlamıyorken bir anda koluna bir dirsek yemesiyle bakışlarını sıradaki insana çevirir, tessa’nın yanındaki andrea kontrolünü kaybetmemeye çalışarak gülümser, onun yanındaki genç adam, scott, sevgilisinin elini tutarken genç adamlara başıyla hafifçe selam verir, ikisinin de kafaları sol taraflarındaki deloraya dönerken genç kadın ikisiyle de el sıkışır, eidan yine çok memnun olurken franco eidanı tekmelemek istiyordur, gülümser, deloranın yanındaki kaptan crash elini uzatırken bu sefer eidan ve franco memnun olmuşlardır, tanışma faslı turun tekrar lattye dönmesiyle sona erer, kraliçe salonun iki ucunda bekleyen görevlilere servisin yapılabileceğini söyler ve masadaki sessizlik kısa bir aradan sonra bozulurken oreon yine tatille uzaktan yakından alakası olmayan bir Cumartesi gününe başlıyordur..

kahvaltı sonunda herkes eidan ve franco ne iş yaptıklarını öğrenmiş, eidan’ın aşçılık yetenekleri görülmek istenmiş, franco’nun *çifti* değil de neredeyse kardeşi gibi olduğu anlaşılmış, su kıran olduğunu çocukluğundan beri bildiğini, büyük babasından kalan bir yetenek olduğunu ama nasıl olduğunu bilmediği bir şekilde kıranlığın bir nesil atlayıp babasında değil de onda ortaya çıktığı söylenmiştir. Geçen haftalarda oreon’da element kıranların olduğunu öğrendiğinden beri luplexe ulaşmaya çalışıyor, ancak bu hafta başarabilmiş olduklarını söylediklerinde latty çok önemli bir noktaya parmak basmış ve neden onu daha önce bulamadıklarını sormuştur...

“yapacağım şeyin sana bir zararı olmayacak eidan, sadece şurada oturup beklemen yeterli..”

eidan pekala diyerek kraliçenin ofisindeki koltukların birine oturur, kraliçe ateş kıran ve toprak kıranla beraber yer bulma büyüsünü yaparken eidan bekliyordur, büyü hala devam ediyordur, genç adam suya hükmetmek dışında böyle büyüler de yapıp yapmayacağını düşünüyorken latty derin bir nefes alarak diğerlerini bırakır, iki element kıran da biraz sonra büyüden ayrılırken eidan *hala* izliyordur, biraz sonra üçü de ona döndüğünde genç adam sorar

“bulabildiniz mi?”

“hayır, ve bu muhteşem bir şey..”

latty ellerinde bir hazine varmış gibi eidan’a bakarken genç adam ne işe yaradığını bilmiyor ama gururla gülümser...

delia, melanie ve ian üst katların sessizliğinde, delianın odasında oturuyorken melanie yatağa uzanmış, delianın tuvaletten çıkmasını bekliyor, bu arada ian bilgisayar başında vakit geçiriyordur, bir an ödevini buradaki süper bilgisayarlarda yapmayı düşünürken acaba colm’dan yardım istese, hatta ona yaptırsa mı diye düşünüyordur, chris de vardır, hatta onları bırak birini kolundan tutup çevirse kesin ondan daha iyi programlama yapardır, o sırada delia odaya döner ve melanie sanki bunu bekliyor, derhal konuşur

“eidan korkunç taş..”

ian *yine başladık* derken melanie ona bir yastık atar

“başlayacağım tabii, evrenin en taş adamları burada resmen, dilim yorulsa gözüm yorulmaz..”

delia gülerek gardrobundan bir kaç yeni eşya daha alıp götürülmek üzere hazırladığı çantanın içine koyuyordur

“gerçekten çok taş ama, hakkını vermek gerek..”

“ben de yılın her günü onun gibi sörf yapsam-“

“neden yapmıyorsun?”

ian melanieye ters ters bakarken delia eteklerinden birini katlayarak çantaya koyuyordur iana bakar

“sen böyle de taşsın ian, boşver..”

ian’ın bir an bütün sistemi tepe taklak olurken delia her zamanki gibi fark etmemiş, götürebileceği ayakkabılara göz atıyordu, ama odada her şeyi gören bir kişi vardır ki adı melanie’dir, ian’a bakarken genç adam deliayı seyretmeyi bırakıp ona döndüğünde melanie gözlerini kısmış, ona bakıyordu, ian başını sallayarak konuşmadan *ne var?* diye sorar, melanie kaşını kaldırarak onu işaret eder ve *asıl sende ne var?* derken ian gözlerini devirerek tekrar bilgisayarına döner, melanie sırtır, delia ayakkabılardan vazgeçmiş önüne döner

“tamam hazırım, bizi kimin bırakacağını öğrenmeye gidiyorum.. sonra buraya uğrar sizi alırım, diğerlerine hoşçakal der, gideriz.. tamam?”

melanie tamamdır derken ian da başını sallar, delia da güzel diyerek odadan çıkar ve kapı arkasından kapandığı anda melanie yatakta dikleşir

“ian!”

ian genç kıza dönerken melanie sırtıyordu

“ne zaman deliadan hoşlandığını söyleyeceksin?”

ian *neden bahsediyorsun!?* bakışı ve dehşetiyle melanieyi izlerken genç kız elini sallar

“tamam şoku geç, anladım ben çoktan da delia anlamıyor, farkındasın umarım-“

“ne saçmalıyorsun mel-“

“şoku geç dedim, değil mi? Neden bir şey söylemiyorsun?”

“söylenecek bir şey yok çünkü..”

“tabii-“

“ne *tabii?* Muhteşem asistanla evlendirmeye çalışan ben değilim-“

“awww kışkandın mı?”

ian az önce kafasına atılan yastığı sertçe geri yollarken melanie feryat ederek kenara çekilir

“bana bak!”

ian tekrar bilgisayarına dönerken melanie yataktan inip genç adam oturduğu dönen iskemleyi zorlukla kendine çevirir

“seni severim ian, çok değil, ama severim, liseden beri arkadaş sayılırsınız, eğer asistan görüntüden çıksın dersin hallederiz..”

“kiralık katille karıştırdın..”

“o kadar değil..”

melanie iskemleyi bırakırken ian gülümser, hemen sonra neyi tartıştıklarını hatırlayarak tekrar son derece ciddi olurken bir düşünür, bir şey itiraf etmiş midir? Hayır, güzel öyleyse, devam eder

“kimsenin görüntüden falan çıkmasını istemiyorum, kendine başka oyuncak bul melanie..”

melanie ellerini kaldırarak yatağa oturur

“ben kendime envai çeşit oyuncak bulurum, ama sen delia’nın bir gün gelip de kucağına düşmesini beklersen daha çok beklersin, haberin olsun..”

“bir şey beklemiyorum, konu kapandı..”

melanie omzunu silkerken delianın hazırladığı çantaya göz atar, yatağın baş ucundaki parfümü de alıp içine atarken tekrar kendini yatağa bırakır...

“demek kontrol edebiliyorsun..”

franco *cuslov nobes’in* ofisinde, onunla konuşuyor, sorularını cevaplıyor, arada sırada gülüyorlar, ciddi oluyorlar, güçlerden, yeteneklerden bahsediyorlardır. Franco doğduğundan beri yapabildiği şeyin şimdi gerçekten özel olduğunu hissediyordur, gerçi eidan orta okuldan beri her gün onu kolundan çekip jüpiter merkez masasına götürmeye çalışmıştır, vay zeki, o yüzden yanında getirmiştir aslında onu, evet, franco gidip genç adamın kafasına bir fiske vurmaya aklına yazarken aslında seviyordur eidan’ı da çaktırmıyordur, fazla sevgi adamı şımartıyordur, franco bir an düşündüğü şeylerle duraklarken acaba cuslov onu okuyor mudur? yarım saattir saçmalıyordur, genç adam bütün bu endişelerle cuslova bakarken genç kadın hiçbir şey okumamış, sorar “ailende de aynı yeteneğe sahip olan birisi var mıydı?”

“bildiğim kadarıyla hayır, efendim..”

“peki bu gücünü geliştirmek için akademiye gitmeyi hiç düşündün mü?”

franco ne yazık ki buna da hayır olarak cevap verirken cuslov gülümser

“sahip olduğun yetenek sana basıtmış gibi görünse de aslında çok büyük bir şey franco..bir insanın düşüncelerine kendini fiziksel ve zihinsel olarak yormadan ulaşmak büyük bir güç. Ben bile hala kendimi bitkin hissedebiliyorum, sense hem hiçbir şey hissetmiyorsun, hem de istediğinde kontrol edebildiğini söylüyorsun, üstelik gücünün varlığını evrendeki gelişmiş dedektörlerden de saklayabiliyorsun.. umarım bunun ne kadar önemli bir şey olduğunu anladın..”

franco adeta hipnotize olmuş, başını sallarken cuslov masaya yaklaşarak yeni bir teklifte bulunur

“gücünün sınırlarını keşfetmek için seninle düzenli olarak çalışmak istiyorum franco, ne dersin?”

franco ‘*şu anda yerde yuvarlanmanı istiyorum*’ bile dese, miss nobes’e kesinlikle evet diyecekken *beraber çalışmak?* Genç adam büyük bir gururla kabul ederken cuslov elini francoya uzatır ve ikisi el sıkışırken franco bir anda zihnine giren bir şey hisseder, cuslov gülümseyerek elini çeker

“üzgünüm, senden izin almadan yapmak istemezdim, ama ilk deneme buydu, öncelikle başkalarının senin zihnine girmesini engellemeyi öğrenmen gerekiyor franco..”

franco bunu nasıl yapacağı konusunda zerre kadar fikri yok, ama başını sallarken şu anda karşısında oturan insandan öğrenemezse, daha iyi nerede öğreneceğini de bilmiyordur...

delialona ve arkadaşları hoşçakal demek için ewan’dan sonra edward’ın odasına gittiklerinde genç adamın eşyalarını topladığını görürler, delia sorar

“sonunda kaçmaya mı karar verdin baba?”

edward gülümserken banyodaki eşyaları küçük bir çantaya doldurmuş olan chris odaya girer

“vien öğleden sonra gidebileceğini söyledi, saat de 12yi çoktan geçti, geç bile kaldık..”

chris acele ederken edward gözlerini devirerek genç adamdan çantayı çekip alır, chris sırtarak etrafta bir şey kalıp kalmadığını kontrol ederken edward asıl büyük çantayı kapatmak için yardım istiyordur, ian hemen yardım için öne çıkar ve fermuarı diğer uçtan da o çekerken delia yukardan bastırıyordur, çanta sonunda kapandığında genç kız babasına döner

“beraber dönelim o zaman, biz de çıkmak üzereydik..”

“tamam tatlım, ama biraz beklemeniz gerekecek, annene uğrayıp döneceğim..”

delia mutlulukla tamam der ve babasını yanağından öpüp annesine yollarken melanie de gülümseyerek kapıdan çekilir, edwar genç kızın omzunu hafifçe sıkarak odadan çıkarken delia bavulları odanın bir köşesine taşıyan chris’e bakar

“hey chris, akşam partiye gidiyoruz, gelirsin değil mi?”

chris elleri belinde, ilgilenmiş, ne partisi diye sorar

“üniversite gençliği partisi, çılgın müzik, güzel kızlar, kötü içki ama güzel eğlence..”

delia melanie’nin tanımına tamamen katıldığını söylerken chris zaten lupte geldiğinden beri doğru düzgün dışarı çıkmamış, memnuniyetle kabul ederken delia gittikçe kalabalıklaştıklarını söyleyerek mutlu oluyordu, melanie de katılırken göz ucuyla ian’a bakıyor ve *büyük bir mutlulukla* karşılaşıyorken sırtarak ayağıyla genç adamın ayağına vurur..

Luplexte her hafta sonu gençlerle dolup taşan gece klübünün önünde duran bir taksiden dört genç iner, bunlar uzun boylu, beyaz bir ceket giymiş, kafasındaki el örgüsü bereyle de sarı saçlarını dizginlemiş bir genç adam, chris taksiye parasını öder ve maalesef çıkarmakta geç kaldığı cüzdanını cebine sokan, yırtık kot pantolonu, spor gömleği ve siyah kasketiyle geceye teşrif etmiş ianla beraber kapıda onları bekleyen kızların yanına giderler. melanie siyah, pullu mini elbisesi ve dağınık dalgalı saçlarıyla daha kapıdaki görevliye kimliğini gösterirken dansetmeye başlamıştır, onun arkasındaki delia siyah dalgalı saçlarını toplar gibi yapmış, sık kahkülleri ıslıl ıslıl parlayan gözlerinin önüne düşünüyor, boynuna doladığı siyah boncuklu kolyesi beyaz askılı tişörtünün üzerinden karnına kadar uzanıyordur, genç kız daracık kotunun arka cebinden kimliğini çıkarıp görevliye gösterir ve içeri girerken ian ve chris de onları takip eder, delia parmak uçlarında yükselip karanlık ve kalabalık ortamda bir sürü birbirine benzeyen insan arasından landon'ı görmeye çalışırken tabii ki başarılı olamaz, diğer arka cepten telefonunu çıkarıp melanieye kuytu bir köşeye gittiğini işaret eder, melanie elini sallayıp tamam der ve kimseyi göremezse bara gelmesini söyleyip dansetmeye devam ederken, ian kimseyle muhattap olmadan dikileceği bir köşe arıyor, chris bara nasıl ulaşacağını hesaplıyordur, iki genç adamın dertlerine deva olan melanie ikisini de ellerinden tutup kalabalığa sokarken melanie devamlı hareket ettiği için kalabalıkta kaynayıp gidiyordur, ama arkadaki ikili için aynı şey söz konusu olmazken yol üzerinde kısa süreyle dansettikleri kızlardan chris rahatsız değil, iansa bir hayli huzursuzdur, melanie sonunda üçünü de barda boş bir köşeye geçirmeyi başarmış, tezgaha abanarak barmene elini sallar ve şimdilik üç birayla başlarken barmen elindeki bezi sallayarak hemen geldiğini bağırır, melanie tezgahdan çekilerek arkasını dönerken ian etrafına ilgisiz görünmeye çalışıyor, chrisse onunla beraber sırada bekleyen taş gibi bir kızla muhabbet ediyordur, melanie kızın ayakta bile duramadığının farkında, sahneyi izliyorken bir an sonra kız elini ağzına kapatarak öğürdüğünde melanie gözleri büyüyerek chris'i hızla kendine çeker, sarhoş kız arkasını dönerek başka bir bahtsızın üzerine kusarken melanie owwlayarak chrisin kolunun yanından olanları görmeye çalışıyordur, olay pek hoş olmasa da en azından barın etrafının biraz genişlemesini sağlamıştır, o sırada içkiler gelmiş, chris melanienin üzerinden uzanarak bardakları alır ve sahiplerine verirken melanie gülerek alır, chris artık kızı ezmeye başladığını fark etmiş, bir adım geri çekilirken melanie birasından bir yudum alıp dansetmeye devam ediyordur...

Delialona zar zor telefondaki sesin ona nereyi tarif ettiğini anlamış, parmaklarının ucunda arada gittiği yönü kontrol ederek kalabalığın içinde ilerlerken bir an sonra elinden çekildiğinde irkilerek o tarafa döner ve landon'ı gördüğünde rahatlayarak gülümser

“artık nefes alamamaya başlamıştım!”

landon gülerek özür diler

“bu kadar kalabalık olacağını tahmin etmemiştim!”

delia önemli olmadığını bağırarak sorar

“kimin partisi bu!?”

“iki frat, bir sorority birleşmiş, ben sadece bir tanesi var sanıyordum!”

delia oh!larken devamlı itilip kakılıyordu, bu kalabalığa dayanmak için en azından çakır keyif olmak gerektiğini anlamak o kadar zor olmamışken genç kız landona adeta yapışmış, etrafına bakıyorken elindeki tepsiyi bu kadar insanın arasında bile dökmeden taşıyabilen minnacık bir kumaş giymiş bir kız yanlarına gelir, tepsisini indirip rengarenk küçük bardakları onlara sunar, delia eflatun bir tanesini alır ve dikerken landon kırmızıyı almıştır, delia tadını pek sevmese de bir tane daha alır ve dikerken en fazla 10 dakika sonra kalabalık daha dayanılır bir hale gelecektir, genç kız bardağı tepsiye koyar ve gülümseyerek landona döner...

aynı minnacık kumaşlı kızlardan farklı bir tanesi melanie ve erkeklerinin yanına gelmiş, tepsideki bardaklar büyük bir hızla bitiyorken melanie açık yeşil bir tanesini kafaya dikip yüzünü buruşturur ve bardağı tepsiye çarparken chris gülüyordur, ian da altı shottan sonra en azından dudaklarını bükerek gülüyor gibi yapılabiliyorken melanie genç adamın gömleğinden tutup çeker ve kulağına dudaklarını adeta dayayarak konuşur

“bugünkü teklifim hala geçerli!”

ian gülerek genç kızı iterken melanie parmağı havada ciddi olduğunu bağırır ve dansetmeye devam ederken chris genç kızı havadaki elinden tuttuğu gibi piste götürüyordur, melanie kesinlikle itiraz etmez...

delia gülerek landonla beraber bara ilerliyorken chrisle beraber piste giden melanie'yi gördüğünde kaşlarını çatır, ama hemen sonra landon'ın onu belinden tutarak yürütmesiyle gördüklerini unutturken minnacık kumaşlı kızların birini görmüştür, landon'ın elini tutarak işaret eder "kız!"

landon bir an nüfusun %90'ını temsil eden kelimeyi duyup etrafına bakar, ama o anlayana kadar minnacık kumaşlı kız gitmiştir, delia genç adamın elinden tutup bara yaslanır, barmen yoktur, delia dudaklarını yalayarak etrafa bakarken mekan olarak çok tercih edilmeyen taburelerin birinde oturan ian'ı ve içkisini görür, landon bu sefer de barın etrafında sürüklenirken delia ian'ın yanında tekrar tezgaha yaslanır ve bağırır "neden dans etmiyorsun!?"

ian genç kızı görünce elindeki bardağı bırakmış, delia bardağın içine eğilerek sorusunun cevabını beklerken ian landon'la selamlaşır, landon genç adamın elini sıkarken delia bardağın içinde cevabını bulamamış, doğrularak sırtını landon'a dayar ve ian'ın suratına bakarken genç adam omzunu silker, delia cevabı sevmemiş, bağırır "bu.."

genç kız ian gibi omzunu silker

"..geçerli bir cevap değil!"

"dans etmeyi sevmiyorum!"

delia yüzünü buruştururken landon onu kollarından kavramış, gülümser, ian ikisini izlerken az önce içinde cevap aranan bardağını alır ve bir dikişte bitirirken delia bara yaklaşan kızlardan birini daha gösterir, landon gülerek şimdi daha güzelini alacağını söyler ve genç kızı da kendiyile beraber bara çevirirken delia keyifle tezgaha yaslanır, arkasında landon vardır, o yüzden kimse gelip geçip ona çarpmıyordur, genç kız kendini güvende hissederken yanındaki iana bakarak gülümser...

SOUNDTRACK / Justin Timberlake - What You Got

Melanie pistte chrisin elini tutmuş, kıvrılıyorken gülerek sırtını döner ve kollarını kaldırarak genç adamla dans ederken delia'nın dediği kadar vardır, melanie dudağını ısırarak kendini chris'e bırakırken genç adam onu belinden kavramış, birlikte hareket ediyorken melanie ne kadar içtiğini hatırlamaya çalışıyordur, gözlerini kapatıp kafasında bir hesap yaparken çok olduğuna karar verir ve tekrar önüne dönerek chris'e gülümserken genç adam da ona gülümser, melanie o anda çok yanlış bir şey yapmak isterken chrisin arkasından onlara yaklaşan adamı gördüğünde chrisin beyaz ceketine tutunur..

"chris.."

genç adam melanie'ye eğilerek ne olduğunu sorarken genç kız onun yakalarından sıkıca tutuyor kulağına mırıldanır

"sakın beni bırakma.."

chris kaşlarını çatarak melaniye bakarken genç kız arkalarında bir yere bakıyordur, chris o tarafa dönüp onlara doğru gelen genç adamı gördüğünde doğrulur, carter ikilinin yanına gelir ve melanieye bakarak sorar

"melanie'yi biraz çalacağım.."

melanie chrisin yakalarını biraz daha sıkarken chris ortada bir şey döndüğünü biliyor, ama tam anlayamıyorken tek yapması gereken şeyi yapar ve teklifi reddederken carter genç adama bakar, az önceki cümlesi bir teklif değildir, genç adam tekrar melanieye dönerken genç kız yutkunur carter simsiyah bir gömlek giymiş, önü açık, içindeki daracık atlet bütün o taş vücut hatlarını gösteriyorken pantolonu belinden düşüyordur, melanie başını kaldırıp genç adamın karmakarışık saçlarına bakarken chrisin yakalarını bırakır ve cartera dönerken chris genç kızın bileğini tutup kulağına eğilir "emin misin melanie, istemiyorsan halledebilirim.."

melanie iyiymi diyerek gülümserken chris bu noktadan sonra bir şey yapamaz ve dönerek kalabalığın içinde kaybolurken melanie önündeki cartera bakar...

chris bara döndüğünde taburelerde oturan ian'ın yanına delia ve bir genç adam daha katılmıştır, delia bütün neşesiyle ikisini de idare ediyorken chris gülümseyerek genç kıza arkadan yaklaşır, ian bir an chrisi gördüğünde üzülse mi sevinse mi bilemezken en azından saatlerdir landon ve delia'nın sarılmasını ve dokunmasını izlemekten iyidir, ayrıca bu landon ne kadar çabuk sarılıp dokunmaya başlamıştır, gerçi adam sevgili olmak istiyorsa tabii sarılıp dokunacaktır, senin gibi oturup izleyecek hali yok-

“ian dansetmeyi sevmiyor chris!”

ian bir an isminin geçmesiyle dünyaya geri dönerken delia başını landonun omzuna yaslamış, chrisin de elini tutmuş, gülümseyerek ian'a bakıyordur, genç adam kendini vurmak isterken izin isteyerek tuvalete gideceğini söyler ve kalkar, delia arkasından kaybolmamasını bağırırken ian'ın en çok istediği şey kaybolmaktır, bilmiyordur..

melanie carter onu belinden kendine çektiği andan beri buz kesmiş, çözünmüş yerlerini hareket ettiriyorken carter suratındaki o her zamanki sinsi gülümseme, genç kıızı izliyorken melanie artık kendini toparlaması gerektiğini farkederek ve kontrolü eline almak için ilk adımı atarken başını biraz daha kaldırıp carter'a bakar

“başka dans edecek kız mı kalmadı?”

“çuval dolusu kız var, ama ben sana geldim..”

“gurur duydum inan..”

melanie sırtını dönerek cartera yaslanır ve hırsla kıvrılırken chrisin aksine carter genç kıızı kalçalarından kavramış biraz daha kendine çeker, melanie yutkunurken carter başını eğmiş, saçları melanie'nin yanağına değiyor, nefesi omzuna dokunuyordur, melanie gözlerini kapatarak kahrolası kontrolün nerede olduğunu sorgularken bir anda bizzat kendi elinin carterın saçlarına girdiğini fark ettiğinde artık çok geçtir..

SOUNDTRACK / Nelly Furtado - Say It Right

Melanie ve carter biraz sonra kuytu köşelerin birine çekilmiş, melanie duvara yaslanmış-hapsedilmiş, carter hemen karşısında elleri genç kızın başının iki yanında, onu süzüyorken melanie genç adamı gömleğinden tutarak kendine çeker, burunları birbirine sürtüyordur melanie sorar

“neden bana yaklaştın?”

carter dudaklarını çok hafifçe melanieninkilere sürter ve tekrar geri çekilirken cevaplar

“cevabı belli değil mi?”

melanie ellerini siyah gömlektan içeri sokup genç adamı sert omuzlarını kavrarken carter tüm vücuduyla önündeki incecik kıza yaklaşır, melanienin elleri omuzlardan çıkarak genç adamın ensesini kavramıştır

“senin yatmam dedim, hala da diyorum..”

“zaten burada *yatamayız* ayakta yapacağız..”

melanie derin nefesler alıyor, titrerken carter sırtarak genç kıza eğilir, melanie hayır diyerek başını çevirirken carter dinlemez, dudakları genç kızın boynunda yollarını bulurken melanie nefesini tutarak carterın dilinin boynunda izlediği çizgiyi hissediyordur, genç adam melanienin kulağındaki küçük taşlı küpeyi dişlerinin arasına alır ve hemen sonra genç kızın kulak memesini emerken melanie elini dağınık saçlardan sokarak carterın suratını kendine çevirir ve dudaklarını bularak sertçe öperken dudaklardan önce diller çarpışmıştır, ikisi de ağızlarını açarak hızla kenetlenirler...

ian gittikten sonra chris de kayıplara karışmış, delia artık içki görmek istemiyor, bir bardak su istemişken landon hala onunla beraberdir, gece boyunca saçma sapan şeylerden konuşmuşlar, aptal gibi gülmüşlerdir ve delia çok eğlenmiştir, sağına dönerek genç adama bakar, gülümser

“çok güzel vakit geçirdim landon..”

landon delia'nın güzel gözlerine gülümserken başını sallar

“benden daha güzel geçirmiş olamazsın..”

delia pembeleşerek önüne dönerken landon kendi su bardağını bırakır ve hafifçe deliaya sokulur, genç kıız da ona dönerken ikisi göz gözedir, delia mırıldanır

“biraz sarhoşum..”

“ben de..”

delia gülerken landon da güler, sağ elini kaldırıp genç kızın kahküllerini yavaşça yana çekerken delia gözlerini kapatıyordur, landon hayır der

“kapatma..”

delia hemen gözlerini açarken genç adam gülümser

“daha önce senin gözlerin kadar güzel bir şey görmedim..”

delialona ne diyeceğini bilemezken dudağını ısırarak bakışlarını kaçırır, landon onu çenesinden tutup yavaşça tekrar kendine baktırırken sorar

“delialona-delia, *biraz* sarhoş da olsam bu sorduğum şeyi yarın hatırlayacağım, söz veriyorum..”

delia usulca *nedir?* derken landon gülümser

“sevgilin olabilir miyim?”

delia nefesi kesilmiş, ondan izin isteyen genç adama bakıyorken hayır demesi için *hiçbir* sebep yoktur, hafifçe başını sallar, landon rahatlayarak derin bir nefes alırken delia kıkırdar, genç adam da gülerek ona bakarken bir an kafasını kaşır ve eliyle bir yaparak konuşur

“bir şey daha..”

delia o tatlı gülümsemesiyle başını sallarken landon oturduğu taburede biraz daha ileri gelir, delia genç adamın yüzünün yakınlığıyla nefesini tutarken landonun gözleri genç kızın dudaklarındadır, sorar

“şimdi seni öpsem çok mu ileri gitmiş olacağım?”

delia şu an öpülmekten başka hiçbir şey istemiyor, başını iki yana sallar, landon gülümsediğinde delia da elinde olmadan gülümsüyordur, landon çok güzel gülüyordur çünkü-ve genç kızın düşünceleri genç adamın dudaklarıyla susarken delialona landon’ın yüzünü tutarak sevgilisinden ilk öpücüğünü alıyordu...

melanie deli gibi öpülüyor ve dokunuluyorken, carter güçlü vücuduyla onu duvara gerçekten hapsetmiş, eli yavaşça kısa elbiseyi takip ederek melanienin bacağına inerken diğer eli genç kızın yüzünü kavramış, öpüşüne destek oluyordur, melanie bacağındaki elin elbisenin altından girdiğini hissettiği anda carterin yüzünü tutarak geri iter ve nefes nefese, genç adamın gözlerine bakarken yutkunur ve

“yapamam carter, lütfen..”

carterin eli olduğu yerde kalırken melanie’nin tamamen onun insiyatiline kaldığını biliyordur, genç adam bütün vücuduyla kapattığı genç kızdan bir adım geri çekilirken melanie gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, elleri hala carterin yüzünü tutuyorken genç adamın elbisenin içindeki eli de hemen sonra çekilir, melanie de ellerini kendine çekerken arkalarından görünen kalabalığa bakar

“beni bara götürür müsün, bu halde o kalabalıkta ezilirim..”

carter başını sallayarak genç kıza önüne alır ve tek koluyla sarılarak destek olurken melanie bu sefer güvenli bir şekilde genç adama yaslanmış, dikkatli adımlar atıyordur..

delialona suyunu bitirmiş, boş bardağı iterek taburesinde döner, landon’ın kolunu tutarak aşağı inerken landon da onunla beraber inmek üzere dikleşir, ama delia gülümseyerek genç adamı yerinde tutar

“tuvalete gidiyorum, sen burada yerimizi koru!”

“emin misin, yer önemli değil-“

“iyiyim landon, gerçekten, gidemeyecek olsam söylerim..”

landon daha fazla ısrar etmeden tekrar yerine yerleşirken delia genç adamın bir eline kendi taburesini de tutturur, sonra uzanarak hızlı bir öpücük çalarken landon gülümser, delia da gülerek arkasını döner ve kalabalığa girerken landon bir an genç kızın nasıl yürüdüğüne bakar, teklediği anda kalkıp arkasından gidecektir ama delialona bir tek kendini değil, ona asılan kızları da arada sırada idare ediyordur, landon gülerek önüne dönerken barmenden iki bardak daha su ister...

SOUNDTRACK / *My Chemical Romance - I Never Told You What I Do For Living*

delia üzerine düşen iki kızdan daha güvenle kurtulmuşken çok doğru bir zamanda alkol alımını durdurduğuna karar vermiştir, adımlarına dikkat ederek tuvaletlere doğru yürürken yanlışlıkla bir

adama çarpar, özür dileyerek sola kayacakken çarptığı adam genç kızın koluna asılır ve kendine çekerken delia kaşlarını çatarak boşta kalan eliyle adamı göğsünden ittirir

“hey..hey-hey bırak!BIRAK!”

delia’nın sesi pistin ortasında kaybolup gidiyorken onu çeken adam sırtıyordu, genç kızın diğer kolunu da sıkıca tutarken delialona çırpınır ama adam o kadar iri ve güçlüdür ki bir an sonra kollarının kendine dolandığını hisseder ve bir yere sürüklenirken dehşetle kimsenin ona aldırmaasını izliyordur, adam onu herkesin gözünden uzak bir köşeye çekip duvara adeta atarken delialona tüm gücüyle çırpınıyordur, adamın ayağına basıyor, bacağını tekmeliyor, ağzıyla ısırarak bir yer arıyordur, ama adam bana mısın demiyorken biraz sonra kolları kadar güçlü bacaklarıyla delianın incecik bacaklarını açar ve dizlerinden duvara bastırırken delia korkudan gözleri doluyor, bağırır

“BIRAK BENİ!YARDIM EDİN!”

ama kahrolası müziğin sesi o kadar yüksek ve o kuytu köşeler o kadar *kuytudur* ki delialona kimseye sesini duyuramazken o koca adam ona eğildiğinde haykırarak başını çevirir...

ian biraz temiz hava almış, tekrar içeri girerken artık yolu biliyor, hiç takılmadan bara ilerliyordur, müzik kulaklarını tırmalıyorken hangi geri zekalı böyle bir şarkı seçmiştir bilmiyordur, genç adam bara ulaştığında landon’ı tek başına görür, genç adam devamlı etrafına bakıyor, birini arıyor gibi görünüyordur, ian yanına yaklaştığında landon sorar

“delia’yı gördün mü?”

“hayır, dışardaydım, nereye gitti?”

“tuvalete gitti, ama çoktan dönmesi gerekiyordu-“

ian derhal arkasını döner ve o anda arkasından yaklaşan melanieyle çarpışır ve genç kızın kollarından tutup kenara alırken melanie kaşlarını çatmış, ian’ı kolundan tutar

“ne oldu?!”

“delia kayıp!”

“saçmalama, nasıl kayıp, tuvalettedir-“

ian hızla landon’a döner

“gideli ne kadar oldu?”

“ben-bilmiyorum, 15-20 dakika-“

“20 dakikadır çıış yapmaz bir insan, kayıp..”

melanie dehşetle kalabalığa karışan ian’a bakıyorken landon da hemen onun arkasından fırlar, melanie yanındaki carter’a döner, aynı anda carter da melanieyi kolundan tutup landon’ın boş bıraktığı tabureye oturtur

“sen burada bekle-“

“tuvaletteyse sen mi gireceksin-“

“oralar çoktan unisex olmuştur tatlım, sen kendini üzme, sakın buradan ayrılma..”

melanie korkuyla başını sallarken carter barmene bir bakış atıp ian ve landon’ın arkasından kalabalığa girer...

delialona ne kadar zamandır bu adamla boğuştuğunu bilmiyor, şu ana kadar adamın dokunmadığı yer kalmamışken iğrenç nefesi devamlı öpecek bir yer buluyordur, genç kız ağlayarak kollarını ya da bacaklarını hareket ettirmeye çalışırken artık bağırarak sesi de kalmamıştır, herif bileklerini başının üstünde sıkıyor, acıtıp acıtmadığı umrunda bile değilken devamlı sürtünüyordur, delialona hayatının kabusunu yaşıyorken bir an sonra adamın boşta kalan eli pantolonunu beline gittiğinde genç kız bütün gücüyle çırpınmaya başlar, bağırmaktan kısılmış sesiyle yine de birine kendini duyurmaya çalışırken bilekleri kırılacak gibi sıkılıyordur, o anda cebindeki telefon titremeye başlamış, ama delianın oraya ulaşmasının imkanı yoktur, genç kız çaresizlikle ağlarken adamın eli düğmeleri açmış, hızla içeri sokulur, delialona tüm gücüyle bacaklarını kapatmaya çalışıyor, ağlıyor, çırpınıyor, bağırıyorken kimse gelmiyordur...

“YOK! TUVALETLERDE DEĞİL! ARADIN MI!?”

landon cevap vermediğini bağırırken ian aklını kaçıracaktır, nerededir bu kız!?

“BÜTÜN KÖŞELERE BAK! HER TARAF! BEN SAĞA GİDİYORUM-“

“SAĞDA HİÇBİR ŞEY YOK!”

ian carter’ın sesini duyduğunda o tarafa dönerken genç adam landona döner

“SEN YUKARI BAK! BEN BODRUMA İNECEĞİM-
“BODRUM DA MI VAR!? NE BİÇİM YER BURASI-“
“SEN ŞİMDİ NE BİÇİM OLDUĞUNU BIRAK DA SOL TARAF BAK!”

ian küfrederek sola seyirtirken carter önündekilerin kız mı erkek mi olduğuna bakmadan itiyor, bodrum kata inen külüstür merdivenleri arıyordu...

delia ağlamaktan gücü tükenmiş, önünde ona sürtünen, kahrolası elleriyle ona dokunan adamın çıkardığı sesleri duyuyorken yine de hareket etmeye çalışıyordu, adamın bacaklarına dizleriyle bastırdığı yer artık ağrıdan uyuşmuş, ellerine kan gitmiyorken tek bir lanet olası dönüp bakmıyordu, kimse buraya yaklaşıyordu, neden, tanrı aşkına neden kimse gelmiyordu, delia adamın parmaklarının sertçe ona bastırmasıyla bağırırken ağzına gelen bütün küfürleri sıralamıştır, adam aldırıyor, genç kızın acısından hayvanca bir zevk alırken kendini sürtmeye, parmaklarını hareket ettirmeye devam eder, delialona kussa mı, bayılsa mı bilemiyorken kalabalığın hareketlendiğini görür, belki bu sefer biri dönüp bakar umuduyla bağırırken kendi sesini kendisi bile duymuyordu, ama kalabalık rahatsızca sağa sola açılıyorken biraz sonra delia ian'ı gördüğüne yemin eder, o anda üzerindeki adamı unutup ian'ın adının ciğerlerinde kalan tüm güçle haykırırken adam artık rahatsız olmuş, başını kaldırarak delianın dudaklarını bulur ve öperek susturmaya çalışırken delialona başını devamlı çevirerek o iğrençlikten kurtulmaya çalışıyordu, bir an sonra kaçtığı iğrençlik üzerinden sökülüp alınırken delialona dehşetle yere düşen adama bakar, az önce gördüğünün hayal olmadığını adamın boğazını kavrayıp sırtına dizini geçiren ian'ı gördüğünde kavrarken iri adam ne olduğunu şaşırmış, vücudu belinden geriye kırılacakken acıyla inler, ian adamın suratını yere çarpıp burnunu kırarken adam hem sarhoşluktan hem de acıdan kendinden geçer ve olduğu yere yığılırken ian hızla kalkarak herifin bacak arasına sert bir tekme çakar ve şimdi yanında bir bıçak olmadığına şükrederken bir an sonra neden adamı dövdüğü aklına gelir ve başını çevirip şokla onları izleyen delialonayı gördüğünde genç kıza atılır ama delia irkilerek ellerini kaldırırken ian bir adım geri çekilir

“BENİM! DELIA BENİM İAN! GEÇTİ!”

delialona onun sesini duyduğunda gerçekten emin olurken titreyen ellerini indirir yavaşça ve kendini yere bırakırken ian atılarak genç kıızı yakalar ve sıkıca sarılırken delialona sarsılarak ağlıyor, titriyor, acıyan bilekleriyle ian'a asılıyorken genç adam dehşetle onu tutuyordu, geçti diyordu, delialona yine de ağlarken artık sesi bile çıkmıyordu...

SOUNDTRACK / Sia - Breathe Me

Bir kaç kişinin akıl etmesiyle polis aranmış, pislik herifin klübün sahibi olduğu, bütün güvenlik kameralarının kapalı olmasının gezegen güvenlik yasalarına birinci dereceden aykırı olduğu anlaşılmışken polisin gelmesiyle chris de olaya el koymuş, delialona son gücüyle polisleri bir şey anlatmak istemediğini söylemişken chris ifade vermemesini ama en azından şikayetçi olduğunu söylemesini istemiş ve oreon kimliğini genç kızdan almışken polister adamı daha sonra oreon'a teslim edilmek üzere göz altına almış, delialona'nın ifadesinin de sağlık kontrollerinden sonra alınmasına karar verilmiştir, chris oreon'dakilerle bizzat bağlantıya geçeceğini söylemiş ve ian'da delialonayı merkez hastanesine götürmesini istemiştir, delialona o sıralarda çoktan kendinden geçmiş, ian'ın kucağında arabaya taşınmış ve şoktan eli ayağı tutmayan bir melanieyle beraber hastaneye götürülmüştür...

Delia'nın hastanedeki kontrolünün üzerinden saatler geçmiş, genç kız hiç bir şeyden haberi yok, kontrol boyunca baygın tutulmuş, cinsel bir darbin olmadığını anlaşıldıktan sonra rahat bir odaya alınmıştır. chris oreon'a durumu anlattığı anda wusla ve calis hastaneye adeta ısınlanmış, edward da birilerini öldürmek üzere iki trafik kazası atlatarak hastaneye ulaşmışken onları ian karşılamıştır, melanie delianın baş ucunda oturarak kendi kendini yiyip bitiriyorken landon'ın bütün dünyası alt üst olmuş, delianın yalnız başına yanından ayrıldığı ana tekrar dönüp o kahrolası tabureleri yakıp onu takip etmek istiyorken hiçbir şeyin faydası olmuyordu, ortalıkta dolaşan son derece öfkeli oreonluların arasında genç adam ayak bağı olmamak için bir köşede bekliyorken az önce polisleri ifadesini vermiş, sadece otuyordu...

Melanie wusla, calis ve edwardın odaya girmesiyle ayağa fırlar, wusla yatakta yatan kızına bakarak bir an bayılacak gibi olurken edward onun elini tutar ve melanie'nin kalktığı iskemleye oturturken melanie dudaklarını kemiriyordur, calis genç kızın yanına gelip onun iyi olup olmadığını sorar, melanie bir şeyi olmadığını söyler, genç adam ona sarılarak destek olurken melanie özür diler, calis onun bir hatası olmadığını söylüyorken melanie biliyordur, ama yine de deliayı yalnız bıraktığı için kendini suçlu hissediyorken wusla kalkarak genç kızın elini tutar ve calisten çekerek gözlerinin içine bakarken sorar

“sen iyisin, değil mi tatlım?”

“iyiyim, delia da iyi, doktorlar öyle söylüyor, yani fiziksel olarak, iyiyim..”

wusla bildiğini söyleyerek ona sarılırken edward kimseye aldırmadan kızının başına eğilmiş, güzel saçlarını okşuyordur ve ona dokunan ellerin kemiklerini teker teker kıracağına yemin ediyorken kızı sessizlik içinde uyuyordur...

sabaha karşı delialona gözlerini açarken bir süre nerede olduğunu kavramaya çalışır, loş ışıkta bir hastane odasında olduğunu anlar, ve başını çevirirken yatağın ucunda onu bekleyen annesini gördüğünde bir an neler olduğu aklına gelir ve genç kızın gözleri dolarken elini annesine uzatır, wusla deliaya uzanarak elini tutar ve yatağa oturup kızına sıkıca sarılırken delilona annesinin kollarında güvende, saatler önce yaşadığı korkuya ağılıyorken wusla bebeğinin saçlarını okşuyordur...

delia evet gidebileceklerini söylediğinde oreon'a dönmek istemiyordur, babasının evine gidip gidemeyeceklerini sorduğunda edward böyle bir soru olmadığını söyler ve wusla'nın getirdiği küçük çantayı alıp arabaya giderken wusla kızına arkadaşlarının onu görmek istediğini söylemiştir, delialona aslında kimseyi görmek istemiyor, ama bir kez kendini onlardan uzaklaştırırsa sonrasında korkuyor, başını sallar, wusla odadan çıkarak ilk arkadaşını içeri yollarken önce melanie sonra ian içeri girer, delia yorgunca gülümseyerek ona neredeyse koşan melanieye kollarını açar ve sarılırken genç kız arkadaşını sıkıp geri çekilir

“iyi misin?”

“iyi olurum, yorgunum..”

delialona kendine ait olmayan çatallaşmış sesine alışmış, ama melanie ilk defa duyuyor, tüyleri diken diken olurken delia ian'a dönerek uzaktan onu izleyen genç adama bakar, elini uzatır, ian yavaşça yanına yaklaşır elini tutar ve yatağa otururken delialona genç adamı elinden çekerek sıkıca sarılır, ian gözlerini kapatarak deliayı sıkıca tutarken genç kız titreyen sesiyle mırıldanır

“sen olmasaydın ne yapardım bilmiyorum..”

“geçti, boşver artık..”

delialona tamam diyerek biraz daha genç adama sarılırken ian o bırakana kadar deliayı bırakmayı düşünmüyor, beklerken yavaşça siyah saçları okşar...

“delia özür dilerim..”

delialona yanında oturmuş landon'ın elini tutmuş, başını iki yana sallarken mırıldanır

“kimsenin suçu değildi landon-“

“seninle gelmeliydim-“

“bilemezdin landon, kimse bilemezdi, kendini suçlama, lütfen..”

delia genç adamın elini diğer eliyle de kapatırken landon diğer eliyle genç kızın yüzünü tutar ve yavaça uzanırken bir anda delianın ellerinin gerilmesiyle geri çekilir, genç kız yutkunarak ona bakarken ellerini çekerek özür diler ve

“ben..landon, özür dilerim-“

“hayır-hayır, ben düşüncesizlik ettim, hiçbir şey için özür dileme delia, anlıyorum..”

genç kız üzgün mavileriyle ona bakıyorken landon gülümser

“oreon'a dönmüyormuşsun..”

“hayır, babamla kalacağım..”

“mutlaka ararım..”

delia tamam diyerek gülümserken landon bir an daha durur, dokunup dokunmamaya karar vermezken delia da bekliyordur, genç adam hafifçe gülümseyerek kalkar ve odadan çıkarken delialona kapanan kapıyı izliyor, kendine inanamıyor, nasıl gerildiğini, ürperdiğini aklı almıyorken gözlerini kapatarak derin bir nefes alır, geçecektir...

“ÖLDÜRÜN!”

ewan bütün öfkesiyle kükrüyor, adamın derhal öldürülmesini emrediyorken latty genç adamı sakinleştirmeye çalışıyordu

“ewan lütfen sakın ol-“

“NASIL SAKİN OLAYIM! O ADAMIN CESEDİNİ GETİRDİĞİNİZ ZAMAN ANCAK SAKİN OLABİLİRİM!”

latty yüksek sesle yüzünü buruştururken aslında adamı öldürmek hiç de fena bir fikir değildir, kraliçenin yetkisi sınırlarında olan bir şeydir, nedeni sorulduğunda verilecek cevap biraz muallakta olsa da latty de yavaş yavaş ikna olmaya başladığını farkeder ve o anda tekrar kendine gelirken ewan odadan kaçıp adamı kendisinin nasıl öldüreceğini kafasında planlıyordu...

SOUNDTRACK / Matt Wertz - Everything's Right

İki ay sonra...

“aç ağzını..”

ewan ağzını açıp vien'in tükürük örneği almasına izin verirken genç kadın elindeki çubuğu özel kutusuna koyup ewanın çenesini kapatır

“baş ağrısı durumları nasıl?”

“gün boyundan gecelere düştük, onlara da uyuyana kadar dayanıyorum, sabah uyandığımda bir şey kalmıyor..”

vien güzel diyerek bunu da aklında bir yere not ederken 2 aydır ewan'ın metabolizmasının çöküşüne ve sonra bir anda turp gibi oluşuna dair sebepleri arıyordu, herkes genç adamın iyileştiğine ikna olmuş, ewan *her an düşebilir!* Tehlikesi gündemde alt sıralara inmişken vien için hala devam ediyordu..

Ewan dışarıdan çok sağlıklı görünse de iki aydır devamlı bir problemi oluyordu, önce karın ağrıları, sonra nefes darlığı, geçen haftalarda şiddetli baş ağrıları, bugün de midesiden şikayet ediyordu. Vien hepsiyle teker teker başa çıkabiliyordu, ama neden bir türlü tamamen iyileşemediğini anlamıyordu, o günkü krizden sonra vücudun arkada bıraktığı kilit bir iz arıyordu, ama ağrı kesici ve antibiyotikler maalesef her şeyin üzerini örttükleri için genç kadın şimdilik ewan'ı tamamen hasta etmeden bir şey bulacağını sanmıyordu, ama o seçenek de fazlasıyla risklidir, vien araştırmaya devam eder...

Franco geçen iki ay boyunca cuslov'la her gün düzenli olarak zihin egzersizlerine başlamış ve şu anda bulunduğu nokta onu hayretler içinde bırakıyordu, genç adam artık beyninin mengeneyle sıkıştığını hissetmeden cuslov'un aklına girmesini engelleyebiliyor, kalabalık bir yerde tek bir kişiye odaklanıp ne düşünüyorsa sanki kendi düşünceleriymiş gibi duyabiliyordu, gerekirse de kesinlikle aklını kapatıyor ve tamamen normal olarak hayatına devam ediyordu, onun için bunlar yeterli, hatta fazla bile geliyorken cuslov bu kadar kısa sürede bunları başarabilirdiye biraz daha çalıştıklarında çok daha büyük şeyler yapabileceğini söylüyordu, insanların düşüncelerini kontrol edebilmek gibi..

Franco öyle bir şey yaptığı gün korkudan bayılacağını düşündüğü için bir türlü kendini aşamıyordu, ama cuslov'un ona güveni o kadar tamdır ki genç adam belki bir gün olabileceğine inanıyordu ve o inançla çalışmalara devam ediyordu..

Yine uzun bir seanstan sonra franco eidanla ikisine ortak verilmiş ofiste bilgisayarını karıştırıyor ve kocaman bir bardak suyu yudumluyordu, ama bir anda bardağın içindeki sular kenara çekilerek ortada boş bir tünel yarattığında franco gözlerini devirerek başını kaldırır, eidan kapıdan büyük bir keyifle giriyordu

“eğer bu yaptığımı daha büyük bir su kütlesi üzerinde yapabilirsem gemileri batmaktan kurtarabilirim farkında mısın?”

“olur,ama izin ver suyu içeyim..”

eidan arkadaşının *heyecanına* öfler ve su eski haline dönerken franco bardağını koklar, sonra bir yudum alırken su hala aynıdır, eidan onun arkasından eğilip neye baktığına bakar

“boş boş dolaşacağına kendine mistik bir şeyler ara, ne bileyim akıl çalıştırıcı, beyin koruyucu şapka falan..”

“daha gereksiz olabilir misin merak ediyorum eidan..”

eidan franconun kafasına vurup bardaktayı suyu kurutur ve gidip kendi yerine otururken franco elindeki boş bardakla onun arkasından bakar...

“Dİ? Nasıl Dİ? O kadar yazdım! 7 sayfaya D mi verilir!?”

“sakin ol mel-“

“olamam-nasıl D?!”

“7 sayfa nasıl boş yazarsan öyle D..”

melanie ian’ın kafasını kırarakken delia gülerken ikisinin arasında ortamı sakinleştiriyordur

“ian üzerine gitmesene..”

genç adam gülerken deliaya bakar

“eğleniyorum..”

“ben de sirk maymunuydum, evet..”

ian hiç fena fikir olmadığını söylerken delia genç adamın göğsüne vurup susmasını işaret eder, ian peki diyerek söz dinlerken melanie elindeki 7 sayfalık boş kağıda bakıp miss vera’ya lanetler okumaya devam ediyordur, koskoca iki ay olmuş, melanie her hafta yazdığı kağıta C’den daha yüksek bir not alamamıştır, üçünün tek sorunu sadece bu olmuşken geri kalan her şey yolunda gibidir..

delialona o günden sonra çok denemiş ama landonla ilk öpücüklerinden başka bir şey paylaşamamışken genç adamı kırmadan bunun onunla ilgisi olmadığı, şimdilik bir sevgiliden çok arkadaşına ihtiyacı olduğunu söylemiştir, landon olay çıkarmadan genç kızın içten teklifini kabul etmiş, ikisi şu an arkadaşlık semalarında rahatça uçuyorken genç adam beraber çıktıkları her seferde melanie’nin ödevleri hakkındaki yakınmalarını dinliyor, landon ona her seferinde bir kaç ipucu veriyor, ama melanie nedense yine başaramıyordur, sorunun ipuçlarında değil dikkatinin dağınıklığından olduğunu düşünüyordur, o dağınıklığın da bir adı vardır, carter..

melanie o geceden sonra carterla ilişkisini bir versiyon yükseltmiş, ikisi ilk haftalarda karşılaştıkları zaman birbirlerine iğneli laflar söylemeyi bıraktıklarını farkedirken bir sonraki hafta yalnız oldukları bir asansör seyahatinde konu bugün hangi derslerin olduğundan ateşli bir öpücüğe kaymıştır, melanie şu anda neler olduğunu tam olarak anlamıyor, ama carter’a karşı koymamanın daha kolay olduğunu keşfediyorken iki taraf da memnundur, genç kız aptal sevgilisi onu bırakıp marsa gittiğinden beri ilk defa öpülüyor, dokunuluyor, ilgi görüyordur, tabii bu hislerin heyecanını hala belli etmemeye çalışması ayrı bir konudur, carter yine aynı carter, tamamen bacak arasının önderliğinde düşünüyor, arada o kadar yüzeysel laflar ediyordur ki melanie yine adamı yol ortasında azarlayıp yoluna devam ediyordur, ama ikisi de akşam sessiz merdivenlerde karşılaştıklarında öpüşmeyi ihmal etmiyor, carter her seferinde odaya gitmeyi teklif ediyor ama melanie kabul etmiyordur, her şeyi yapabilirler, ama şimdilik odaya gidemezlerdir, bu yüzden melanie her seferinde kendi odasına dönüyor, carter hakkında kimseye tek kelime etmiyor ve her döndüğünde ian’ı orada bulup deliayla ikisinin o günkü aktivitelerine ortak oluyordur..

ian iki aydır her akşam delia ve mel’in odasında ders çalışıyor, müzik dinliyor, film izliyor, boş boş oturuyor, yemek yiyor, hatta bazen koltukta uyuyup kalıyordu. Delia her akşam ian’ı da kolundan tutup odaya getiriyor, kendi bilgisayarını ona verip projelerine bakmasını söylerken, o miss taylor’ın dersi için okumalarını yapıyordu, ian genç kızın yanında nedense normalde olduğundan daha çok çalışıyor, üstelik yüksek not bile alıyordu, profesör plevin gelişen programlama yeteneklerini tebrik etmiş, bir gün kafeteryada üçünün yanına oturduğunda ian’ın dehasının kimin eseri olduğunu sormuş, üç beş mırın kırın arasında kaynağın delia olduğu anlaşılmış ve işte o gün delia profesör plevinle tanışmıştır..

profesör jim plevin *ian ve delialona beraber olmalı* klübünün melanie’den sonraki ikinci elemanı, ikisini gördüğü yerde onlara takılıyorken ian hocasını dövmek istiyor, ama doğal olarak yapamıyor, deliaysa adamın şakacılığına bayılıyor, güzel sanatlardan bilgisayar bölümüne geçmek istiyordu. Melanie plevinden sonra hazırlanmış ortama güneş gibi doğuyor ve ian’ı her boş bulduğu yerde azarlıyordu, delia o günden sonra ian’a kimseye bağlanmadığı gibi bağlanmış, onsuz nefes bile almıyorken melanie ian’ın daha neyi beklediğini anlamıyordu, bir gün film izlerken ian delia’yı öpecektir, bu iş de burada hallolacaktır, ama ian’ın aklından geçenler melanie’nin *romantizm arayan genç kız* senaryosundan daha farklı ve ciddidir, delialona ian’a yakındır çünkü onu bir risk olarak görmüyordur, kız bir sevgili istese zaten muhteşem adam landon etrafında pervane oluyordur,

durum sevgili olma olmadığına göre ian kalkıp öyle bir adım atarsa iş hallolurdur evet, ama delia'yı bir daha görmemesine hallolurdur, ian bunu istemiyor, sessiz sessiz 'güvenilir adam' olmaya devam eder...

SOUNDTRACK / Gwen Stefani - Cool

“tessa!”

tessa lattynin ofisinden çıkarken delora genç kadını yakalar

“sienna nerede?”

“odasında, bir şey mi oldu?”

“ona da flasleri soracağım, gerçi aynı yeredediler..”

tessa gülerken delora koşuşturmakta yorulmuş, yine maynarda taşınma telaşı ortalığı sarmışken bir orta yol bulunsa çok memnun olacaktır, ama bulunmuyorken temiz hava ve toprak da bu sene element kıranlarla beraber ekstra önem kazanmıştır, o yüzden maynarda dönülmelidir..

“bir kaç saate hazır oluruz..”

“umarım bir daha bu kadar uzun oreon’a dönmek zorunda kalmayız..”

delora iç çekerek aynı şekilde sadece umduğunu söylerken geçitlerin birinde heyecanlı bir görevli girer, bir an nereye gideceğini bilemezken delorayı gördüğünde o tarafa yanaşır, tessayı görünce elindeki kağıdı da, ismini de unutup delora gülerken adamın elindeki kağıdı alır, bakıp onu colm’un katına yollarken adam bir şeyler geveleyip uzaklaşır, tessa adamın arkasından bakarken mırıldanır

“yeni..”

delora başını sallar

“erken gelen stajyerlerdendir, sen önümüzdeki ay gör burasını, bir sürü heyecanlı ve fazlasıyla zeki tip dolaşır etrafta..”

tessa bir kaç arkadaşının zamanında oreon’da staj yaptığını söylerken delora ilgiyle onun da tanıyıp tanımadığını soruyordur, iki kadın rahat bir sohbet içinde asansöre girerken iki ay önce tessa deloraya nasıl davranacağını bilemiyorken şimdi tekrar eskisi gibi olmuşlardır, colm ve ikisi ilişkilerinden sevgili sıfatını atıp hala son derece eğlenceli bir arkadaşlık devam ettiriyorken tessa ve colm da oldukça iyi vakit geçiriyordur, genç adam eskisi gibi tessayı gördüğü her yerde kaçacak bir delik aramadığı zaman muhteşem bir adam oluyordur, düşünceli, komik, sevecen, seksi- ikisinin şu anda normal sınırlar içinde tanımlanan bir seks yaşantısı yoktur, zira tessa hala *bakiredir* ve colm da şimdilik bu konu hakkında bir soru sormuyordur, tessa normal bir kadın olsa belki bu bir sorun yaratabilirdi, ama tessa’nın iş beraber olmaya gelince apayrı bir gücü olduğu için ikisinin bedensel uyumları bir problem yaratmıyordur, her şey yolundadır..

scott ofisine girdiğinde ışıkların hafiflediğini farkederek ve odanın ucundaki deri koltukta kucağında bilgisayarını, başını koltuğa yaslayıp uyuya kalmış andrea’yı gördüğünde gülümser ve ışıkların kısık kalmasını isterken kapıyı kapatıp genç kadının yanına ilerler, kucağındaki bilgisayarını alıp ekrana şöyle bir bakar, bir sürü eski metin açık, bir tane de not dosyası iki basamaklı sayfa sayısına ulaşmış, andreanın uyanmasını bekliyordur, scott bilgisayarını güvenli bir yere koyup tekrar andrea’ya dönerken genç kadın kucağının boşaldığını hissetmiş, gözlerini açarak doğrulur, scott’ın gelmiş olduğunu görünce gülümser

“bütün gün dışarda olduğun için kimse senin ofisine gelmez diye düşündüm, sen geldin..”

scott bütün gün plutoda güneş sistemi dışındaki raporların diğer evren raporlarıyla birleştirilmesinde çalışmış, geri kalan küçük işleri asistanı ve adamları hallediyorken o kimsenin bütün uğramadığı odasında uyuyan andrea’nın yanındadır..

iki ay boyunca ikisi de durmadan çalışmış, scott bazen günlerce başka gezegenlerde oluyor, ama döndüğünde uyusa bile onu bekleyen bir andrea buluyorken genç kadın da eidan geldiğinden beri artık son basamakları için çalışıyordur, dört element şu anda ellerindedir, son nokta beşinci elementi bulmak ve onu biana’dan korumaktır, söylemesi ne kadar kolay olsa da beşinci elementin varlığını açıkça belli edecek tılsımı bulma çalışmaları şimdiden ikinci ayını devirmiştir, andrea her gün belki 3 ayrı kitap okuyor, sayfalarca not alıyor, latty her küçük tılsımı deniyor, ama bir şey çıkmıyorken herkes sınırlarını zorluyordur, iki değil yirmi iki ay bile olsa şu an yapılacak tek şey araştırmak olduğu için de her gün aynı şeylerle geçiyordur, andrea gün boyunca okuyor, gücü

kullanılıyor, akşama kadar ayakta duracak hali kalmıyor, bazen ofiste uyuyakalıyor, bazen odasına çıkacak kadar güç bulabiliyordur, yorgun gecelerin şanslı olanlarında da scott dönmüş oluyor ve çoğu zaman hiç konuşmadan gelip yanına uzanırken andrea son bir kaç haftadır odasına döneceği zaman kendininkine değil scott'inkine gider olmuş, genç adam bundan bir hayli mutlu, ikisi uykularında görüşüyorken andrea scott'a daha doğru düzgün bile konuşmadan bağlanmış, şimdi uyurken aşık oluyor, rüyalarında evlendiklerini görmeyi bekliyordur, bunu scotta söylediğinde de genç adam sadece gülümsemiştir, o çoktan andrea'ya nasıl aşık olduğunun mantık sorgulamasını bırakmış, uyum denen şeyin olduğunu gözleriyle görmüştür, ashley bile *'andrea'yla beraberim.'* dendikten sonra sesini bir daha çıkarmadığına göre scott doğru bir şey yapmıştır, her gece onunla rüyalarında evleneceğini düşünen kadına sarılarak uyumak onu mutlu ediyordur, genç adamın gri dünyasına andrea canlılık katıyordur, bu kadar basittir.

“gel eidan..”

eidan beşinci elementi bulmak için gücünün kullandığı ilk günden başlayarak her gün olduğu gibi vien'in yanına uğramış, her zaman oturduğu yere oturmuş, güzel doktor her zaman çıkardığı dolaptan bir tüp çıkarmış, her zaman değişik şekillerde olan saçları bu sefer açık ve dalgalı, blüzü beyaz, göğüs dekolteli, makyajı hafif, parfümü her zamankinden, çiçek ve vanilya, ama dikkati her zamankinden biraz daha dağınık-

“kolunu açar mısın eidan..”

genç adam gömleğinin kolunu kıvrırmak yerine çıkarır ve altındaki gri tşörtle kaldığında sol kolunu viene uzatır, genç kadın gömleğe aldırılmamış, tüpü eidan'ın koluna değdirir, genç adam küçük bir sızı hisseder ama hissetmesiyle tüpün çekilmesi bir olurken vien her zamanki gibi ılık elleriyle tüpü değdirdiği yere dokunur ve açıldığı bile belli olmayan yara iyileşirken, eidan kolunu indirir, sessizce oturmaya devam ederken vien bir süre sonra genç adama döner ve gülümser

“gidebilirsin, bugünlük bu kadardı..”

ve tekrar önüne döner, eidan gömleğini alarak yerinden kalkar ve genç kadının arkasından ne yaptığına bakar, vien aldığı kanın test sonuçlarını yavaş yavaş ekranda görüyorken ensesini ovar, eidan'ın arkasında durduğunu fark ettiğinde genç adama döner

“bir şey mi oldu?”

“yoo, turp gibiyim..”

vien yorgunca gülümser

“sevindim, yarın görüşürüz..”

eidan başını sallar ve gömleğini yumruğuna sararak vienin sırtına bakar, sonra çıkmak için kapıya döner ama arkasından bir şeylerin devrildiğini duyduğunda şöyle bir başını çevirir ve vien'in ağzını tutarak masaya dayandığını görünce hızla genç kadının yanına gider

“vien-“

vien onu iterek odadaki banyoya kendini atarken eidan saçlarını çatmış, genç kadının arkasından bakar, vien tuvalete eğilip kusarken eidan gömleğini bir kenara koyup genç kadına arkasından eğilir ve saçlarını toplar, vien nefes nefese bir teşekkür ederken tekrar bir bulantı dalgası geliyordur...

“iyi misin?”

vien yüzünü silerken banyodan çıkıp içeri döner

“iyiyim eidan, sağol..”

genç adam bir şey değil diyerek masanın üzerindeki yarısı dolu su bardağını alır ve tamamını taze suyla doldurarak vien'e uzatırken genç kadın gülümser, eidan elleri cebinde onun suyunu içmesini izliyordur, o sırada içeri conrad girerken eidan'ı görünce gözlerini kısar, su kıran da ellerini cebinden çıkarmıştır vien'e döner

“yarın görüşürüz, kendine dikkat et...”

vien gülümseyerek görüşeceklerini söylerken bardağı kaldırarak tekrar teşekkür eder, eidan odadan çıkarken conrad vien'e döner ve tam ne olduğunu soracakken eidan tekrar odaya girer

“gömleğim..”

ve genç adam banyodan gömleğini alıp tekrar çıkarken conrad şimdi birini vuracak, vien'e döner, genç kadın gözlerini devirir..

herkes maynard için eşyalarını yollatmış, uçuş araçlarının hazırlanması bekleniyorken wusla ofisinde dorianla yalnız, koltuka bacaklarını genç adamı kucağına uzatmış, gözleri kapalı, dinleniyordur,

dorian da bilgisayarları sevmediği için çıktısını aldığı bir kaç eski metine göz atıyorken bir taraftanda wuslanın bacaklarını ovuyordur, genç kadından keyifli bir ses çıkarken dorian gülümser ve ne yapıyorsa onu yapmaya devam ederken odanın kapısı tıklatılır, wusla gözlerini açar ve doğrulup bacaklarını indirirken mırıldanır

“gidiyoruz sanırım-girin..”

ve kapıdan vien görünürken wusla sorar

“gidiyor muyuz?”

“bilmiyorum, bana da kimse haber vermedi.. biraz yalnız konuşabilir miyiz, rahatsız etmek istemezdim, ama acil-“

“birine bir şey mi-“

“hayır, hayır benimle ilgili..”

wusla endişelenmiş, tamam diyerek yerinden kalkarken dorian çoktan kağıtlarını toplamış, vien’in yanından çıkarken genç kadına iyi olup olmadığını sorar, vien endişelenecek bir şey olmadığını söyler ve teşekkür ederek genç adamı yollarken dorian kapıyı arkasından kapatır ve o anda vien mutlu yüzünü derhal asıl haline çevirirken wusla onu da alıp tekrar koltuğa oturur

“ne oldu vien?”

vien dudağını ısırarak şu evrendeki en iyi dostuna döner

“ben hamileyim sanırım wusla..”

“nasıl *sanırım*, kontrol etmedin mi?”

vien başını iki yana sallarken wusla kaşlarını çatıyordu

“ne kadar zamandır *sanırımdayız*?”

“iki haftadır, bugün durup dururken midem bulandı ve üç haftadır adet olmayı bekliyorum.”

Wusla vien’in suratını böyle düşürecek problemi anlayamamışken sorar

“neden test yapıp emin olmuyorsun?”

“çünkü yaparsam ve hamile olduğum ortaya çıkarsa ne yapacağıma karar vermedim..”

wusla bir an geri çekilirken vien inleyerek ellerini yüzüne kapatır, tekrar açıp wuslaya döndüğünde genç kadın ona bakıyordu

“conrad’ın bundan haberi var mı?”

“yok, hiçbir şeyden haberi yok, wusla ben conrad’dn bir çocuğum olmasını istediğime emin değilim, bu ne kadar korkunç bir şey..tanırım..”

wusla bir an ne diyeceğini bilemezken aylar önce aşktan gözleri parlayan vien’in şimdi karşısında geçmiş, böyle bir şeyi hem ona hem de kendine itiraf etmesini dinliyordur, uzanarak arkadaşına sarılır ve genç kadının sırtını sıvazlarken konuşur

“birincisi, daha hamile olup olmadığını bilmiyoruz, ikincisi, conrad’dan çocuk istememen onu sevmediğin anlamına gelmez, sadece şimdi aklında çok fazla şey var, normaldir vien..”

vien wusladan ayrılırken üzgündür, mırıldanır

“conrad’a şimdi hamile olduğumu söylesem bebeğin bütün dünyasını hazırlar wusla..”

wusla vien’in ellerini tutar ve bir dosttan çok, anne gibi konuşur

“bu söylediğin şey seni neden üzüyor vien, conrad seni çok seviyor-“

“ama ben onu o kadar sevmiyorum! Bu üzüyor! Sevmiyorum wusla, ben hamile olabileceğim için korkuyorum, conrad havalara uçardı, ne olursa olsun, istersek savaşın ortasında olalım, yine de sevinçten ölürdü. Ben neredeyse ağlayacağım-“

“vien bunlar o kadar çabuk karar verilen şeyler değil-“

“ne zaman karar vereceğim!? Şimdi hamile değilsem bile, bir sonrakine kadar ne değişecek?”

“bir sürü şey değişebilir, neden bu kadar karamsarsın?”

vien cevap vermezken wusla iç çekerek genç kadının saçlarını okşar

“conraddan *şimdi* mi hamile kalmak istemiyorsun, yoksa genel olarak mı? Önce buna cevap ver..”

“bilmiyorum..”

“biliyorsun vien, söyle, sadece ben bileceğim, söz..”

vien dudaklarını ısırarak wuslaya döner

“ben conrad’ı seviyorum wusla, gerçekten-“

“biliyorum tatlım, ama burada kimseye bir şey ispatlamak zorunda değilsin, ben seni ne hissedersen hisset yargılamadım, şimdi de yargılamayacağım, sadece ne düşündüğünü açık açık söylemen gerek, conrad seni senin onu sevdiğinden daha çok sevdiği için kendini baskı altında mı hissediyorsun, söyle hadi..”

vien iç çekerek arkasına yaslanır

“conrad ilk tanıştığımızdan beri beni benden daha çok seviyor, öyle bir adam o.. asar, keser ama kocaman da bir kalbi vardır.. ben ewan’la olmak için ondan ayrıldığımda bile inadına beni

sevmekten vazgeçmedi, ewan benim için doğru adam değildi, orası tamamen ayrı bir konu, conrad da hep söyleyip durdu zaten, ama conrad doğru adam mıydı? Doğru adamdıysa ben neden conrad'dan ayrıldım, o geri döndüğünde neden ben ona değil de, o bana döndü? O beni hiç bırakmamıştı ki..”

wusla sessizce dinliyorken, vien de cevap beklemiyor, devam eder

“conrad’ın bana sevgisine hayranım, bir çocuğumuz olsa onu nasıl seveceğini de biliyorum, ama hala neden hamile olabilme ihtimalim beni ölesiye korkutuyor bilmiyorum.. conrad’a haksızlık ediyorum, daha önce de ettim, hala da ediyorum, bu kadar şeyden sonra hala nasıl bu kadar bencil olmayı başarıyorum bilmiyorum-“

“sakın..”

vien lafı kesilerek wuslaya bakarken genç kadın başını iki yana sallar ve ciddiyetle devam eder
“sakın vien.. sen kendin için yaşıyorsun, conrad isterse dünyadaki en iyi adamı olsun, sen onunla herkes onun iyi olduğunu düşündüğü için beraber olamazsın, ki şu anda yaptığın da o olmaya başlamış.. dışardan nasıl görüldüğünüzü biliyorsun, sırf o imaja ihanet etmemek için kendini zorluyorsun, yanılıyor muyum?”

vien cevap vermezken wusla tekrar sorar

“yanılıyor muyum dedim vien?”

“hayır, haklısın..”

“güzel, eğer conrad’ı layık olduğu gibi sevemediğini ve *sevemeyeceğini* düşünüyorsan ikinizi de kandırmanın gereği yok, ama seni korkutan sırf hamile kalmaksa, emin olmadan bir şey yapma, şimdi gibip bir test yapalım, görelim, eğer hamileysen gerçekten oturup düşüneceğiz, ama değilsen ne yapmak istediğine sen karar ver, conrad sen söylemedikçe hiçbir şey bilmeyecek..”

vien wuslaya bakarak düşünüyorken wusla ona biraz zaman verir, sonra ayağa kalkarak elini uzatır
“gel, kontrolü ben elime alıyorum. Gidip test yapacağız, sonra yine gelip buraya otururuz..”

vien hafifçe gülümseyerek wuslanın elini tutar ve ikisi kol kola odadan çıkıp testi yapmaya sağlık departmanına inerler..

vien kendi ofisinde otururken wusla departmanın durumuna bakmış ve o arada bir gebelik testi alıp gelmişken hemşireler genç kadının tebrik etmişler, wusla hiçbir şey açıklamadan gülümseyerek oradan çıkmış ve tekrar vien’in odasına girerken vien ellerini birbirine kenetlemiş, dudağını kemirerek ayağa kalkar, wusla elindeki kutuyu ona uzatırken

“kanla yapılandan aldım..”

“iyi yapmışsın..”

vien kutuyu alıp açarken elleri titriyordur, wusla uzanıp vienin ellerini tutar

“sakin ol..”

vien başını sallar, wusla elini çeker, vien kutudan küçük test aletini çıkarır, ince uzun çubuğun ucundaki sivri küçük iğnenin üzerindeki kapağı çıkarıp atar, iğneyi parmağına hızla batırıp hafifçe kanayan parmağını çubukta gösterilen yerin üzerine bastırır, özel madde bir damla bile olsa kanı emer, vien parmağını çekip içinde ona kadar sayarken wusla arkadan genç kadının omuzlarını tutuyor, o da geri sayıyorken vien son üçte derin bir nefes alır ve bittiğinde aldığı nefesi tutarken biraz sonra elindeki alet ince bir bip sesiyle sonucu üzerindeki küçük göstergede yazar

HAMİLE

SOUNDTRACK / *Craig Armstrong - Laura’s Theme*

Vien inanamıyor, elindeki alete bakıyorken kendini wuslaya yaslamış, gözlerini kırıştırır
“wusla..hamile..”

wusla vien’in şokunu damarlarına kadar hissediyor, arkadaşının omuzlarını sıkarken aleti elinden alıp bir köşeye koyar, vien korkuyor,daha karar vermemişken wusla onun karşısına geçer

“şimdi öncelikle sakın olacaksın vien-“

“ama hamile..”

“hamilesin evet ve test yanlış değil, dediğim gibi, şimdi oturup konuşacağız ve bir karar vereceğiz, anladın mı?”

vien başını sallıyorken neye karar verecektir, kim için, nasıl, bilmiyordur, hamiledir...

iki kadın wusla'nın söylediği gibi tekrar aynı koltuğa dönmüşken wusla konuşur
“conrad’a hemen söylemek zorunda değilsin, düşün, daha çok erken-“
“ne için çok erken wusla?”
wusla bir an cevap vermezken vien biliyordu
“kürtaj için değil mi? Zamanımız var, biliyorum..”
“her şeyi düşüneceğimizi söyledim vien, ama şimdi kürtajı değil conrad’a ne zaman söyleyeceğini düşünüyoruz-“
“bilmiyorum-“
“şimdilik bilmiyorsun-“
“wusla.”
Wusla susarken vien yutkunur
“conrad’a söyleyip söylemeyeceğimi bilmiyorum..”
wusla kaşlarını çatarken sert çıkmak istemiyordur, yönlendirmeye çalışmak da istemiyordur, ama bu..
“söylemezsen ne olacak?”
“bilmiyorum-“
“vien bir şeyleri bilmen gerekiyor tatlım..”
vien eli yanağında, yeri izliyorken mırıldanır
“bu çok büyük bir şey.. bir çocuk, yaşayan, nefes alan bir insan, annesi ben olacağım, bilmiyorum wusla..”
“vien bana bak..”
vien bakışlarını wuslaya kaldırırken genç kadın gülümser
“ben de bir anneyim, ne kadar büyük bir şey olduğunu biliyorum, ama ne olursa olsun o kadar güzel ki, delialona’ya bak..”
vien belli belirsiz gülümserken bakışlarını tekrar yere çevirir, wusla arkadaşını izlerken vien bilmiyordur belki, ama çoktan karar vermiştir..

wuslanın odasının kapısı tıklatılır, delora başını içeri sokup iki kadını kafa kafaya vermiş görürken gülümser
“hadi, eve gidiyoruz..”
wusla hemen geldiklerini söyler, delora tamam diyerek diğer ofislere bakmaya çıkarken wusla vien’e döner
“vien, sana ne yapman gerektiğini söylemem, ama iyi düşün ve kararın ne olursa olsun, *ne olursa olsun* ben yanıdayım, tamam mı?”
vien başını sallar ve iç çekerek wuslaya sıkıca sarılırken yanında başka kimse yoktur...

bir hafta maynard’da su gibi akıp geçerken su gibi akıp geçen başka birisi daha vardır, eidan, genç adam bir gün uyandığında yatağının boydan boya sırsıklam olduğunu görmüş ve kesinlikle bir anlam verememişken franco genç adamın altını ıslatmayı ilk okul ikinci sınıfta bıraktığını biliyordur, o da endişelenmişken latty bu haberi aldığı anda nefesi kesilerek genç adamın ellerini tutmuş ve kocaman gülümsemiştir ve şey demiştir..*eidan, suya dönüşebiliyorsun sanırım..*

ne?!

SOUNDTRACK / Chali 2na - International

“çok nadir bir şey, çok büyük konsantrasyon gerektirir..”
“ben konsantre olamam, franco da bilir, olamam, aklım havadadır benim..”
dorian peki diyerek topu andreaya atarken genç kadın gülümser
“suyu çok rahat kontrol edebiliyorsun eidan-“
“ama *su olamam*-“
“neden?”
eidan francoya dönerken genç adam rahattır
“neden olamazsın, eidan su olamaz diye bir kural mı var?”
“franco devamlı her şeye burnunu sokmalı diye bir kural var galiba-“

“gençler!”
ewan yine bir çift tartışması dinlemek istemiyor, eliyle gözlerini gösterir
“odaklanın..”
eidan büyük salonun ucunda toplanmış kalabalığı gösterir
“onlar izlerken konsantre olamam..”
latty başını çevirip bütün oreon’un onları izlediğini görür, gülerek eidan’a döner
“zamanı gelince biananın karşısında da olmak zorunda kalırsan-“
eidan ellerini kaldırarak geri çekilir ve sinirle gülerek
“yok artık!”
“ne demek yok artık be adam! Biz ne için çalışıyoruz?!”
eidan franconun beynini delmek isterken siennanın usul sesinin duyulmasıyla herkes o tarafa döner
“eidan en azından bir kerecik deneyemez misin?”
izleyiciler arasındaki conrad bile şimdi çıkıp deneyecekken eidan bir an siennayı kırmak yerine kafasını kırmak ister ve tamam, deneyeceğini söylerken sienna gülümser, herkes mutlu olur...

“oldu mu?”
eidan tek gözünü açarak etrafına bakar, kimsenin suratına *yuh adam su oldu!* ifadesi yoktur, genç adamın omuzları düşerken franco arkadaşının sırtını patpatlar
“hadi hadi olacak, bir daha..”
“bir şey yapmıyorum ki?! Neyi tekrarlayacağımı bile bilmiyorum..”
franco bir an bilinmezlikler içinde kendini kaybederken aklını toplayarak kenara çekilir, cuslov gülümseyerek genç adamı yanına alırken dorian bir teklifte bulur
“biz de yardım edelim..”
“siz de mi *bir şey yapmayacaksınız?*”
“hepimizin hiçbir şeyi belki bir şey olur?”
conrad ayağa kalkıp siennayı bu fikrinden dolayı alkışlarken herkes gülüyordur, sienna da gülerek onlara susmalarını söyler ve dört element birden el ele tutuşurken eidan ellerine bakar
“işe yarayacak sanki, bir şeyler hissediyorum..”
andrea gözleri kapalı mırıldanır
“onlar siennayla benim terlemiş ellerim, hala dokunmaya bir çözüm bulamadık..”
eidan sırtırtırken franco elini alına çarpıyordu, sienna kıkırdarken dorian odaklanmalarını söyler, herkes derin bir nefesle odaklanmaya çalışırken eidan ne yapacağından emin değildir, sadece diğer kıranların varlığını düşünerek konsantre olmaya çalışıyordu, bu kadar konstantrasyondan sonra su olmasa bile genç adam alim olacaktır, ona seviniliyordu, boynunu hafifçe gererken kızların elleri de amma terliyordu, eidan yine sırtırtırken bir an sonra kalabalıktan birisi bağırır
“OLDU!”
eidan korkarak gözlerini açarken karşısında gözleri faltaşı gibi açık bir sürü insan görünce başını eğip kendine bakar-yüce tanrım! Su!

Genç adam ellerini kaldırarak beş parmak şeklinde açılan suya bakarken franco arkadaşının yanına gelmiş, önünde eidan şeklinde duran su birikintisine bakıyordu
“yaptın..”
“tabii yaptım! Çak bir beşlik!”
eidan franconun eline vurur, franco suratına sıçrayan sudan gözlerini kapatırken eidan şekli bozulup sonra tekrar beş parmak haline dönen eline bakıyordu, bir *waow!* bağırır ve diğerlerine döner
“şimdi ne yapacağım?”
andrea şaşkın, heyecanlı, mutlu, genç adamı incelerken eski haline dönmesini mırıldanır, eidan bir an bir şey yapmak için hareketlenir, ama sonra kaş şeklindeki sular çatılır
“olmuyor?”
andrea *ohl*arken su eidan dehşetle genç kadına bakıyordu..

“SU OLARAK MI KALACAĞIM BEN ŞİMDİ!”
“bağırma, su sıçratıyorsun-“
eidan bir hışımla francoya döner ve
“şimdi öyle bir su sıçratacağım ki-ne yaptıysak bir daha yapalım! Hadi, eller!”

eidan andrea ve siennanın elini tutmaya çalışır ama maalesef sadece ikisini de ıslatmakla yetinirken inleyerek kalabalığa bakar
“birisi bir şey yapsın!? Vien!?”
vien ellerini açmış, ne yapacağını bilmediğini söylüyorken dorian ensesini ovuyor, latty yanağını kaşıyordur, sienna endişeli, andreanınsa kafası karışmışken franco konuşur
“kaç litresin şimdi sen?”
eidan genç adamın suratına bir kova kadar su *sıçratırken* franco sınılsıklam, dudağını ısırarak sırttır...

“eidan bir dakika için, bak bir dakika diyorum, sakın olsan ve kendini versen-“
“NASIL VEREYİM SUYUM BEN!”
latty artık kafayı yiyecek, kendinden bile inatçı adama bakarken sienna kendi gücünden verebilmek için genç adama dokunmaya çalışıyordur, ama başaramıyorken üzüntüyle koltukların birine çöker, o oturduğu anda eidan yine çağlar
“OTURAMIYORUM BİLE!”
franco refleks olarak eidan’ın kafasına vurur ama eli genç adamın su kafasından geçip giderken eidanın beyni su olarak etrafa saçılır, sonra tekrar birleşirken genç adam dehşet içindedir, francoya kükrer
“NAPIYORSUN BE ADAM!”
franco şok, ona bağırın su birinkintisine bakıyorken eidan ağlamak üzeredir, ağlarsa göz yaşlarının nasıl çıkacağını bile bilmiyordur ellerini yüzüne kapatırken derin bir nefes alır ve bir an için öylece beklerken biraz sonra kafasında bir el hissedip tekrar bağırarakken ellerinin geri geldiğini görünce arkasını döner ve kafasına dokunan francoya öldürürcesine sarılır
“tanrım şükürler olsun, dostum, sarılıyorum, tanrım sağol..”
franco kemiklerinin çatırdağını hissederken eidan hala tanrıyla muhabettedir...

SOUNDTRACK / Craig Armstrong - Laura’s Theme

eidan bir süre sudan uzak kalmak istediğini söylemiş ve dinlenmeye çekilmişken geri kalanlar da kendi işlerine bakıyordur, kimisi bahçede oturuyor, kimisi gerçekten iş yapıyor, kitap okuyor, televizyon izliyor, hayatlarına normal zamanlardaki gibi devam ediyorken üst katta, odaların birinde hamile bir kadın, eli karnında, düşünüyordur..

conrad’a tek kelime etmemiştir, şu anda hamile olduğunu bilen tek kişi wusladır, bir de kendisi..

vien derin bir nefes alarak hızla elini yatağın başındaki komodine uzatır, küçük çekmeceyi açar, sarı bir plastik kutuyu alıp çekmeceyi kapatır, plastik kutunun kapağını tek eliyle açar, kapak yere düşerken vien içindeki haplardan bir tanesini alır, yine komodine uzanır ve su dolu bardağı alıp avcundaki küçük hapa bakar, yutkunur, hapa ağzına atar, üzerine de büyük bir yudum su içer ve bardağı geri koyarken iki elini de karnına götürerek beklemeye başlar..

bir kaç saat sonra artık hamile olmayacaktır..

“vien, güzelim uyanık mısınız?”
vien ilaç kutusunu çekmeceye geri koyarken conradın sesini duyduğu anda çekmeceyi iter ve doğrulur, genç adam içeri giriyordur, kapıyı arkasından kapatıp suratının rengi çekilmiş vien’a bakar
“saatlerdir odadasın, iyi misin?”
genç kadın bir an konuşamazken hemen sonra başını sallar
“iyiyim biraz başım ağrıyordu sadece, uzandım..”
“geçti mi?”
“geçti, iyiyim..”
conrad güzel diyerek genç kadına sarılır, vien de onu tutuyorken conrad sevgilisinin saçlarını öperek geri çekilir
“herkes çiftini bulmuş oturuyor, eidan denen adamın bile francosu var, ben yalnız kaldım..”
vien hafifçe gülümserken conrad genç kadına omuzlarından sarılmış, biraz da onunla ilgilenmesi için odadan çıkarıyordur..

vien salona girdiğinde gerçekten de herkesin çiftler çiftler oturduğunu görür ve conrad’a bakarken genç adam eidan’a yine suya dönüşüp bu sefer buharlaşmasını söyler, franco sırtırken eidan’ın rengi çekiliyordur, vien onların konuşmasını boş gözlerle izliyorken etrafına bakınmak için başını çevirdiğinde wuslayla göz göze gelir, ikisi bir an bakıştıktan sonra wusla yanındaki dorian’a birazdan döneceğini söyler ver yerinden kalkıp vien’in yanına gider, genç kadını conrad’ın kollarından alır ve genç adama gidip dorian’a eşlik etmesini söyler, conrad ellerini açarak neler olduğunu sorar ama cevap alamazken wusla ve vien odadan çıkar, conrad yeni eşine ilerler...

“ah tanrım, vien...”

wusla vien’e sarıldığı anda genç kadın ağlamaya başlarken ikisi wuslanın yatağında oturuyorlardır, vien iç çekerek ağlıyorken boğuk bir sesle mırıldanır

“conrad’a ne diyeceğim ben?”

wusla derin bir nefes alarak geri çekilir ve vienin yaşlı gözlerine bakarken konuşur

“hiçbir şey..”

“ama-“

“vien beni dinle, conrad’dan ayrılmak istiyorsan git ayrıl, ama bunu söyleme, bilmesinin kimseye bir faydası yok.. sen yeterince acı çekiyorsun, anladın mı beni?”

vien’in göğsü sessiz hıçkırıqlarla inip kalkıyorken başını sallar, wusla vien’in bu kadar büyük bir şeyi kaldırıp kaldıramayacağından emin değil, kendisi de büyük bir yükün altına giriyordur, vien burnunu çekerek iki eliyle yanaklarındaki yaşları silerken sakinleşmeye çalışıyordu, konuşur

“seni de bu işin içine soktuğum için üzgünüm wusla, ama senden başka kimsem yok..”

wusla viene sarılarak kimse için üzülmemesini söylerken şu an her şey genç kadın için zaten çok zordur, bir de wusla için üzülmemesi gerekiyordu..

vien’in kararını vermesinin üzerinden günler geçmiş, wusla bu konu hakkında bir daha tek kelime etmemiş, viense her gece uyuduğu rahatsız uykuları göz ardı etmeye çalışıyordu, yine uykusuz geçen bir gecenin sabahında genç kadın uyanır, conradı uyandırmamaya çalışarak yataktan sıyrılır ve sabahlığını giyerek odadan çıkarken saat sabahın beşini gösteriyordur, conrad uykusuna devam eder...

vien mutfakta kendine sıcak bir fincan çay yapmış, kimsenin koşturması olmadan, huzurla içiyorken biraz sonra alacakaranlık mutfığa conrad girer, vien fincanını indirirken genç adam bir eli saçlarında, üzerinde buruşmuş bir tişört, pijamaları ve çıplak ayaklarıyla o güçlü komutan lysanderden çok uzak, conrad olarak geçip vien’in karşısına otururken uykulu bir nefes alıp sorar “neden günlerdir sabahın köründe kalkıp beni yatakta bıraktığını merak etmeye başlamıştım, bunun için mi?”

genç adam vien’in fincanını alıp bir yudum alırken çay bildiğimiz çaydır, genç adam fincanı geri verirken onu izleyen vien’e bakar

“bir şey oluyor vien ve ben dışarda tutulmak istemiyorum, uzun zamandır farkındayım, ama bir gün gelip anlattırısın diye sesimi çıkarmıyordum.. şimdi öğrenmek istiyorum, neler oluyor?”

“bir şey olmuyor conrad, uykusuzum sadece..”

“neden uykusuz olduğunu soruyorum zaten..”

vien fincanını çeviriyorken iç çeker

“ewan’ın hastalığı-“

“crash iki aydır hasta vien, sen iki haftadır uyuyamıyorsun..”

vien başını kaldırıp onu izleyen adama bakarken şimdi ne söylemesi gerekiyordu? Ne diyebilir ki? Hamileydim, artık değilim, evet senin çocuğundu.. ve ben onu öldürdüm mü?

SOUNDTRACK / Westlife - If Your Heart’s Not In It

“aklındaki şey her neyse her geçen gün seni benden uzaklaştırıyor ve ben bundan hiç mutlu değilim.. yanımdayken bile başka yerdesin vien, nedir bu kadar aklına takılan?”
vien normalde söyleyecek bir milyon yalan bulabileceksen şu an *bir tanesi bile* aklına gelmiyordur, conrad işte şimdi, karşısında, soruyordur, ne oldu vien?
“conrad..”
“evet, buradayım..”
“ben hamileydim..”

“ne zaman?”
genç adam gayet saf bir şekilde sorusunu sormuş, cevabını bekliyorken şimdi duyacağı şey aklının ucundan bile geçmiyordu
“iki hafta önce..”
conrad’ın yaşadığı zaman dilimi o anda dururken vien de susmuştur, ikisi bir süre birbirlerine bakarken conrad konuşur
“ve iki hafta önce geçmiş zaman oluyor, değil mi?”
“artık hamile değilim..”
conrad alt dudağını ısırarak başını eğerek elini kaldırarak bir süre için düşünürken vien onu izliyordu, bir an sonra conrad elini indirir ve vien’in önündeki bardak tezgahın yere uçarak paramparça olurken vien kesik bir feryat koparır, conrad bütün öfkesiyle, bütün karanlığıyla vien’e bakıyordu, genç kadın nefesini tutar..

“bana tek bir şeyi açıkla vien, *tek bir şey*, ben- ben anlayamıyorum- nasıl böyle bir şeyi-“
conrad beynine kan sırıyorken cümle kuramıyor, yumruğunu tezgaha geçirir, vien irkilerek oturduğu yerde gerilerken conrad derin nefesler alıyordu, vien titrek bir sesle konuşur
“ben o çocuğu doğuramazdım conrad-“
“O ÇOCUK DEDİĞİN BENİMDİ! BENİM MİYDİ?!”
vien ağzını kapatarak oturduğu yerde titrerken, conrad yumruklarını sıkarak kendine hakim olmaya çalışıyordu, o sırada kınlanan bardağın sesini duyan latty merdivenlerden inerken conrad’ın bağırtısını da duymuş, kendini mutfağa atar
“conrad-“
“DIŞARI ÇIK LATTY! KAPIYI DA KAPAT!”
latty kanı donarak önce conrad’a sonra viene bakarken genç kadın elini ağzına kapatmış, başını sallar, latty dışarı çıkar, mutfağın kapısını kapatır ve bir sessizlik tılsımı da koyarak uzaklaşır...

“NASIL YAPARSIN!? HİÇ Mİ AKLINA BENİM VAROLDUĞUM, NEFES ALDIĞIM, AKLIM VE FİKRİM OLDUĞU GELMEDİ, HA?!”
vien tezgaha sıkı sıkı tutunmuş, conrad’a bakıyorken genç adam aklını kaçırmak üzeredir
“BENDEN Mİ HAMİLEYDİN VİEN?”
vien ağzını açar ama konuşamazken conrad tezgahın yumruklar
“CEVAP VER! ÖLDÜRDÜĞÜN BEBEK BENİM MİYDİ?!”
vien ağlayarak başını sallarken conrad yumruğunu kafasına dayayarak dişlerini sıkıyordu, bir an sonra ellerini açarak viene döner ve genç kadının yüzünü sıkıca kavrayarak acı çekercesine sorar
“vien nasıl yaparsın-neden?”
vien titreyerek ağlıyorken conrad da onunla beraber ağlamak üzeredir, dişlerini sıkarak genç kadının yüzünü kendine çeker
“cevap ver, bir nedenin varsa söyle, susma!”
“yapamazdım conrad, doğuramazdım-“
“NEDEN!?”
conrad vienin yüzünü bırakarak geri çekilir
“BEN SANA TAPIYORUM KADIN! SENİN İÇİN HER ŞEYİ YAPARIM BEN VİEN, İSTERSEN BÜTÜN EVRENİ AYAĞINA SERERİM, SONUNDA ALACAĞIM ŞEY BU MU!? BEN SENİ SEVERKEN SEN BENİM BEBEĞİMİ Mİ ÖLDÜRECEKTİN!”
vien bir eli karnında, diğeriyle ağzını kapatmış, hıçkırarak ağlıyorken conrad bütün mutfağı yakmak, yıkmak, parçalamak istiyordu
“BEN BÖYLE BİR ŞEY YAPABİLECEK BİR KADINI NASIL BU KADAR SEVDİM!? HER SEFERİNDE NASIL GURURMU BEŞ PARALIK EDİP AŞKIMI SUNDUM, NASIL GÜVENDİM, NASIL SENİNLE SEVİŞTİM!? BEN BUNU

HAK EDECEK EN SON ADAMIM VİEN, BUNLARIN HİÇBİRİNİ HAK ETMİYORUM BEN! SENİ SEVİYORUM DERKEN SADECE SÖYLEMİŞ OLMAK İÇİN Mİ SÖYLEDİNİ? AŞKIN BU KADAR BİTTİYSE NEDEN HALA YANIMDA KALDINI? OYUNCAK MIYIM BEN?! BENİ BAŞINDAN ATSAN, BİN KERE AYRILSAN YİNE KABUL EDERDİM, HER YALANINA GÖZ YUMARDIM, HER HATANI KAPATIRDIM, O KADAR AŞIĞIM SANA VİEN, AMA *BUNU..* BUNU KABUL EDEMEM..”

conrad ellerini açmış, hayal kırıklığını, utancını, nefretini, öfkesini anlatmaya yetecek kelimeleri arıyordu, elleri tekrar yumruk olup iki yanına inerken genç adam buz gibi bir sesle konuşur “*benim* çocuğumu ben daha onu bilemeden öldürdün vien, bununla yaşayacaksan yalnız yaşayacaksın, ben yokum artık.”

Vien nefesi kesilmiş, hiçbir savunması yok, öylece olduğu yerde otururken conrad genç kadına tekrar, son bir kez *bakar* ve arkasını dönüp mutfaktan çıkarken kapı kırılırcasına arkasından çarpıldığında her şey biter..

Latty mutfak kapısının şiddetle çarpıldığını duyduğu an büyük salonda oturduğu yerden kalkar ve antreye koşarken conrad hızla merdivenleri çıkıyordu, latty bir an mutfak tarafına bakar ve kimsenin çıkmadığını gördüğünde merdivenlere döner, geceliğinin eteklerini tutarak conrad’ın arkasından merdivenleri birer ikişer tırmanırken genç adama sesleniyordu

“conrad, bekle!”

conrad, değil latty, gökten zeus inse beklemeyecek bir şekilde odasına, *odalarına*, girer, anahtarlarını ve cüzdanını alıp tekrar çıkarken kapıdaki latty’e çarpar, genç kadın owwlarken conrad onu kollarından tutup kenara çeker ve yoluna devam ederken latty çok ağır bir şeyin döndüğünü anlamış, genç adamı takip eder

“nereye gidiyorsun en azından onu söyle!”

“şehir dışındaki evlerden birine, hangisi olduğunu bilmiyorum..”

latty geceliği uçuşarak merdivenleri iniyorken conrad dış kapıyı açar ve bahçeye inerken girişte sabah için sıralanmış arabaların bir tanesine atlar, latty de yolcu kapısını açıp içeri girerken conrad ona döner

“inmek için beş saniyen var, yoksa sen de benimle geliyorsun..”

latty emniyet kemerini takarken conrad motoru çalıştırır...

wusla latty ve conrad’ın sesiyle yataktan kalkarken dorian da dönerek gözlerini açar

“wusla?”

“sen uyu dorian..”

genç adam dirsekleri üzerinde doğrulurken wusla sabahlığını giyiyordu, dorian’a döner

“gerçekten hayatım, uyu..”

ve genç kadın uykulu ateş kırana eğilip öper, sonra odadan çıkarken dorian perdelerin arasından doğan güne bakar...

wusla aşağı indiğinde kimseyi göremez, ama dış kapı açıktır, genç kadın latty ve conrad’ın çıktığını anlamış, tekrar etrafına bakarken mutfaktan gelen sesleri duyunca o tarafa ilerler, aralık kapıyı çeker ve girişin üzerindeki çatlaklara bakarken duyduğu sesler vien’in yerdeki kırıkları toplama sesidir, wusla hızla oraya giderek yere eğilir ve vien’in ellerini tutarak kırıklarını bırakmasını söyler, vien bir taraftan ağlıyor, bir taraftan elindeki kırıkları serbest bırakıp düşmelerini izliyorken wusla genç kadını kendine çeker ve sıkıca sarılırken vien güçsüzce ona tutunur...

“yukarı çıkalım, kimse seni böyle görmesin, hadi kalk tatlım..”

vien wusla’nın sözünü dinler ve ona tutunarak doğrulurken wusla yerdeki kırıklara bakar ve yol üzerindeki ayağıyla kenara ittirirken vien onunla beraber yürüyordu, ikisi mutfaktan çıkıp merdivenlere ilerlerken wusla aşağı inen dorian’ı görür, genç adam vien’in bayılacak gibi durduğu görünce hızla aşağı iner ve genç kadına destek olurken wusla üzgündür, dorian onun elini tutar ve yavaşça çekerken vien’in kucakladığı gibi kaldırır, genç kadın itiraz etmeden genç adama sokulurken wusla dorian’a bakar

“benim odama çıkın, ben hemen geliyorum ve kimseye bir şey söyleme dorian..”

genç adam başını sallarken wusla teşekkür eder ve kırıkları toplamak için tekrar mutfağa dönerken dorian dikkatlice merdivenleri çıkıyordu...

latty sonunda araba durduğunda önündeki eve bakar ve gördüğü anda diken diken olurken buraya gelmeye eli o kadar uzun zaman olmuştur ki.. savaşı, latty'nin oreon'dan gizlice çıkışı, conrad'ı dugan'da bulup genç adamın onu buraya getirmesine izin veriş.. conrad o zamanlar ona bir daha dugan'a gelemeyeceğini, çok tehlikeli olduğunu, gidip bu evde kalmasını ve onunla konuşmak istediği ne varsa burada söylemesini adeta emretmiştir, latty de elinde başka bir şans olmadığı için burada kalmayı kabul etmiş, zaten o *emre* karşı gelip bu evden çıktığı gün de.. ne olduysa olmuştur işte, genç kadın kendini bile unuttuğu uzun yıllardan sonra tekrar *güvenli ev*'in kocaman bahçesine adım attığında derin bir nefes alır ve conrad'a bakarken genç adamın o zamanları düşünmediği bellidir, latty'nin varlığına bile aldırmandan eve girer ve kapıyı arkasından açık bırakıp anahtarları bir köşeye atarken latty içeri girip kapıyı arkasından kapatır, conrad girdiği anda odanın sonundaki içki dolabına gider, bir şişe viski açıp kapağını umrunda olmayan bir yere fırlatır, büyük bir yudum alıp şişe elinde, yatak odasına gider ve kapıyı kapatır...

wusla mutfağı eski haline getirmiş, odasına girer, vien onun yatağında kıvrılmış, kapıya bakıyorken wuslayı gördüğünde gözlerini kapatır, wusla arkadaşının yanına gider ve vien yatakta biraz kayarken wusla yanına oturur

“geçmeden önce çok acı verecek, ama bununla yaşamayı öğreneceksin vien..”

vien bir şey söylemiyorken wusla genç kadının saçlarını kenara çekiyordur yavaşça

“conrad'ın seni affetmesi çok uzun zaman alacak-“

“affetmeyecek..”

“orasını bilemeyiz.. yaptığın her ne kadar onun tarafında acımasızca da olsa sen verdiğin kararın arkasında durduğun sürece her şeyin düzelmemesi için bir sebep yok, eskisi gibi olacak demiyorum, ama düzelecek.. eskisi gibi olmasını seninde istediğini sanmıyorum, eskiyi istemediğin için böyle bir karar verdin..”

“..güçlü ol vien, tek başına ayakta dur ki yapabilirsin, *ben* seni tanıyorum.. şimdi istediğin kadar üzülebilirsin, ağla, kimseyi görmek isteme, ama kısa zamanda tekrar ayağa kalkıp yeni düzeni kabullenmen gerekecek..”

“yaşadığın şeyleri en iyi ben anlıyorum, inan, edward gittiğinde bütün dünyam paramparça olmuştu ve benim bir bebeğim vardı vien, çok zordu, iki kalbim de kırılmıştı.. belki de sen doğru kararı verdin.. ikiniz için de en iyi bu olacaktı ve oldu.. conrad'ın şu anda sana, hatta mümkünse herkese ne kadar kızgın olduğunu biliyorum-“

“sana da kızacak..”

“ben conrad'la başa çıkabilirim..”

vien başını sallayarak yine sessizleşirken wusla eli genç kadının başında bir süre onu izler ve “kimseye bir açıklama yapmak zorunda değilsin, conrad'ın da kalkıp bütün evrene haykırmayacağını biliyoruz, bu ikinizin arasında olan bir şey ve acısını ikiniz çekeceksini, o yüzden başkalarının ne düşündüğü senin için önemli olmamalı, anladın mı?”

vien usulca tamam diyerek başını sallar, wusla da tamam der ve eğilerek genç kadının başını öper sonra kalkarak onu örtülerin altına sokar

“biraz uyu şimdi..”

“soran olursa-“

“uyuyorsun vien, başka bir şey değil..”

“sağol wusla, her şey için..”

“ben her zaman burdayım tatlım, hadi uyu..bir şeye ihtiyacın olursa sadece düşün, ben duyacağım..”

vien bunun nasıl bir fiziksel yük olduğunu biliyor, başını iki yana sallar

“gerek yok-“

“iyiyim ben, hadi..kapa gözlerini..”

vien az önce ölesiye nefret edilmiş, şimdi karşılıksız seviliyorken yavaşça gözlerini kapatır, wusla genç kadının başına elini koyarak bir şeyler mırıldanır ve ikisinin zihinleri birbirine bağlanırken vien uykuya dalıyor, wusla sessizce odadan çıkıyordur...

latty bir süre sonra evdeki *kendi* odasına girmiş, seneler önceden kalan eşyalarına bakarken o zamanların içinde kaybolmuştur, şu beyaz blüzü ilk geldiği gün conrada kızgınlıkla giyerken hafifçe sökmüş, bir de ona kızmıştır, koyu renk kazaklar hala düzgün bir şekilde katlı duruyorken daha çok giyilen rengarenk kazaklar hala biraz öndedir, latty o zamanlar sadece renklerinin bile onu mutlu ettiği kazaklarda elini dolaştırırken iç çekerek conrad'ın ne kadar zamandır odasında olduğunu düşünür, genç adama biraz daha zaman verirken maynarda haber vermesi gerekiyordu, komodindeki telefonu kaldırırken bir an kimi araması gerektiğini düşünür, ewan değil, cuslov değil, eğer akşama kadar açıklama yapmak zorunda kalmak istemiyorsa delora da değil, sonunda genç kadın wusla'yı aramaya karar verirken vien'le aralarında her ne varsa wusla zaten mutlaka biliyordu, latty wusla'nın telefon numarasını tuşlayıp yatağa otururken örtülerin ucuyla oynayarak genç kadının cevap vermesini bekliyordu, telefon çalmaya devam ederken latty kaşlarını çatarak yatağın altına hafifçe elini sokar, şiltenin altında eli bir şeye değdiğinde gülümser ve küçük defteri çekip çıkarırken wusla telefona cevap verir, latty savaş dönemi tuttuğu gizli günlüğe bakarak konuşmaya başlar...

wusla latty'den haber aldıktan sonra biraz daha rahatlamış, bahçede sessizce oturuyorken görevliler yavaş yavaş kahvaltıyı hazırlıyorlardır, masaya yerleştirilen çatal ve bıçakların sesleri duyuluyorken wusla yapay gölün etrafında dolaşıyordu, biraz sonra ona doğru gelen dorian'ı görünce gülümser, genç adam hafta sonu da olsa erken kalkmaya alışkın, daha doğrusu uyumamaya alışkın, wuslanın yanında yürüyüşe katılırken wusla genç adama belinde sarılır
“doğru düzgün günaydın bile diyemedim..”
dorian gülümseyerek genç kadının saçlarını öper
“günaydın..”
wusla da günaydınlarken dorian sorar
“vien iyi mi wusla, haftalardır ikiniz de huzursuzsunuz..”
wusla iç çekerek başını dorianın omzuna yaslar ve
“iyi değil, ama olacak.. biraz zamana ihtiyacı var sadece..”
“anlıyorum..”
wusla başını kaldırarak genç adama bakar ve gerçekten *anladığını* görürken dorian da ona bakıyordu, biraz sonra ikisi de birbirlerine uzanırken sabah rüzgarı ılık ılık esiyordu...

SOUNDTRACK / *Jesus Jackson - Running On Sunshine*

“bu işin sonra daha noel'i var, atıyorum kurtuluş günü var-“
“kurtuluş günü sayılmaz-“
“ne demek sayılmaz, o da tatil..”
“daha 2 ay önce kurtulduk mel..”
“hevesimi kırma, ne diyordum, evet noel..”

melanie ve ian haftasonunu her zaman olduğu gibi deliayla geçiriyor, üçlü merdivenlerden inerken melanie önlerindeki tatilleri sayıyordu, en yakını noeldir, genç kız bir süre sonra orada takılıp kalmışken deliaya döner
“noel ağacı sarayda nerede olur?”
delia bir an şöyle bir etrafına bakar
“bir tane antrede olur, ince ve uzun olur o genellikle, milletin yolunu kapatmaz.. sonra bir tane büyük salonda olur, bir de ben küçük bir tane alıp odama koyarım, yani koyardım, bu sene ne olur bilmiyorum..”
melanie şimdiden heyecanlanmış, ailesinin yanında ne kadar kalması gerektiğini hesaplıyordu maynard'daki yılbaşı partisini kaçırmaktansa saçlarını kazıtmayı yeğliyordu, bir an saçlarını kazıtma fikri genç kızı korkuturken üçü bahçeye çıkmışlar, delia dorian ve annesini gördüğünde el sallar
“ewan, latty'nin nerede olduğunu soruyor anne..”
“tamam tatlım ben konuşurum..”
delia da tamam diyerek dorian'a parlak bir günaydınla gülümserken wusla saraya dönüyor, dorian gençlere katılarak bahçedeki büyük masaya ilertiyordu..

“wusla, latty’nin nerede olduğunu biliyor musun?”
wusla saraya girdiği gibi ewan ve onun esiri olan cuslova karşılaşmış, gülümser
“latty ve conrad bir süre şehir dışında olacaklar, belki bu akşam, belki yarın döneriz dediler..”
ewan bu işten hiç hoşlanmamış, kaşlarını çatar
“neden gitmişler peki, ne varmış şehir dışında?”
“conrad’ın biraz uzaklaşmaya ihtiyacı vardı ewan-“
“neden latty’i de uzaklaştırmış?”
wusla genç adamın koluna girerek onu sessiz sakin bir yere götürürken cuslova şöyle bir bakar,
sarışın kadın yeteri kadar bilgi almış, uzaklaşırken wusla ewan’a döner
“latty’le conrad iyi dostlar ewan, conrad’ın hem uzaklaşmaya hem de konuşacak birine ihtiyacı var,
senden sadece anlayış göstermeni isteyebilirim..”
ewan elleri belinde, yüzü hala tatsız bir ifadeyle gölgeli, başını sallar
“ne olmuş conrad’a?”
“viennele tartıştılar-“
“uzaklaşacak kadar mı?”
“fazla detaylı bilmiyorum, ama evet..”
“eğer sevgilimin ilgiye muhtaç bir adamla *şehir dışında* kalmasına izin vereceksem benim detaylara
ihtiyacım var, vien nerede?”
“ewan-“
“o da mı birini alıp kaçtı?”
ewan etrafına bakarken wusla genç adamı kolundan tutarak kendine baktırır
“vien dinleniyor, yukarda, ama şimdi soru sormanın hiç zamanı değil..”
ewan vien’i uyutup conrad’ı kaçırarak kadar büyük olayın ne olduğunu bütün hücreleriyle merak
ederken kaşlarını çatar
“pekala, zamanı gelecektir nasılsa.. şimdilik uslu duracağım..”
wusla teşekkür eder, ewan genç kadını da alıp bahçeye giderken en azından kimse kahvaltısını alıp
kaçırmamıştır, kendini avutur..

“hey ashley, n’aber?”
eidan merdivenlerde önünden inen ashley’i gördüğünde şakırken genç kadın kaşlarını çatarak
arkasını döner ve geçen gün göl olmuş adamı ve adı her neyse, arkadaşını görünce şöyle bir
gülümseyip tekrar merdivenleri inmeye devam ederken eidan o anda bir buz kütleli olup
merdivenlerden yuvarlanacaktır, bu kızın soğukluğuna anlam veremiyor, francoya döner
“herkesin de bir problemi var..”
“sen de su sızdırıyorsun..”
eidan franconun gösterdiği yere bakar ve sol elinden su damladığını görür, gözlerini devirerek elini
sallar, sular yok olurken franco son basamağı da inip sorar
“borularında bir problem olabilir, sızıntıları ne zaman söyleyeceksin?”
“sen bana su dağıtım tesisatı gibi davranmayı kestiğin zaman..”
franco sırtıırken eidan genç adamı yok sayarak yoluna devam eder...

“eidan su sızdırıyor..”
franco görevini yapmış, masadaki yerine otururken eidan ona bir *kafanı kırdım say* bakışı atar ve o
da otururken andrea genç adama bakar
“nasıl sızdırıyorsun?”
“bazen ellerimden ben farkında olmadan su çıkıyor, son zamanlarda fazla konstantre
olduğumdandır..”
andrea gülümser
“ya da yeteri kadar olamadığından, suya dönüşme işine biraz daha çalışmamız lazım, farkındasın
umarım?”
eidan zoraki gülümseyerek tabii farkında olduğunu söyler ve yanına yaklaşan uşağa bir bardak koyu
kahve istediğini söylerken franco arkadaşına eğilir ve mırıldanır
“daha çok çalışman gerekiyor eidan, farkındasın umarım..”
eidan ekmegine reçel sürerken sırtarak dişlerinin arasından konuşur
“o muhteşem güçlü beynini dağıtmadan önce sus franco..”
franco o anda kendi çalışmalarını hatırlarken cuslova bakar, genç kadın calisle konuşuyorken franco
sesini çıkarmadan önüne döner...

delora ofisinden bugünkü gezegen postalarını almış, bir kaç tanesine göz atıyorken andreanın adına yollanmış bir tane görünce düşünceli bir ses çıkarır ve bodrum kata iner, andrea aynalı salonda ısıniyorken içeri giren delorayı görünce o tarafa döner, delora ona zarfı uzatır
“sana gelmiş, üniversiteden..”
andrea da ne olabileceğini bilmiyor, zarfı alır, açıp içindeki kağıdı çıkarırken delora da elindekilerden başını kaldırıp andrea'ya bakar
“ne diyor?”
andrea okuduğa yüzü aydınlanıyor, bitirince gülümser
“güzel sanatlara dans hocası olmam için iş teklifi..”
delora da mutlulukla gülümser ve
“hem de dönem ortası! Mucize!”
“dans hocaları doğum izni almış, ben geçici olacağım muhtemelen-“
“hiç belli olmaz, sen bir gir de gerisini hallederiz..”
delora kurnazca göz kırparken andrea gülerek genç kadının koluna vurur ve mektubu tekrar okurken delora da başını uzatıp ne yazdığını bakar...

SOUNDTRACK / *Dishwalla - When Morning Comes*

Latty artık conrad'ın kapısını çalmanın vaktinin geldiğini biliyor, sessizce odaya yaklaşır, bir an için içeriyi dinler, bir şey duyamayınca iki kere tıklatır, herhangi bir onay gelmezken latty bir saniye daha bekleyip kapıyı açar ve conrad'ı pencerenin önündeki bir sandalyede oturmuş, başını elindeki yarısı boş viski şişesine eğmiş gördüğünde iç çekerek içeri girer ve kapıyı kapatır...

“conrad-“
“vien hamile kalmış, benden saklamış ve iki hafta önce bebeğimi öldürmüş..”
latty yerinde kalakalırken conrad şişeyi tekrar kafasına diker ve içindeki keskin bir alkol değilmiş gibi büyük bir yudumu boğazından aşağı döker, dudağının kenarından taşanı da elinin tersiyle silerek tekrar eski pozisyonuna döner, bu arada latty'den hala ses çıkmayınca başını o tarafa çevirir
“aynen öyle..”
ve genç adam dışarıdaki parlak güne başını çevirir, boş bahçeye bakarken elindeki şişeyi sallayarak mırıldanır
“yarın dugan'a döneceğim..”
latty bununla uyanırken genç adama ilerleyerek önünde diz çöker
“saçmalama, gitmene gerek yok..”
“var latty, vien her gün beni görerek yaşayamaz-“
“sen ne olacaksın!? *Senin* de bebeğin öldü!”
conrad alayla gülümser
“vien'e sevgin gözlerimi yaşırtıyor..”
“olayın vien'e sevgimle ilgisi yok, *sana* sevgimle ilgisi var..”
conrad bakışlarını latty'e döndürürken, genç kadın elini genç adamın dizlerine koymuş, gözlerinin içine bakıyor, sorar
“dugan'da yalnız başına ne yapacaksın?”
“yalnız değilim, bir sürü adamım var..”
“onlar *adamın*, onlar dışında yalnızsın.. vien buradayken ona destek olan çok kişi olacak, üstelik hatalı olan o-“
“hatalı değil, ona göre doğru bir şey, çocuğu doğurmak istemiyorsa zorla karnından çekip çıkaramam, sadece o benim de çocuğumdu, anlıyor musun? Zorla yaşatamasam bile en azından benden habersiz ölmezdi.. vien de bunu çok iyi biliyor, ben de onun bana neden söylemediğini biliyorum..”
“nedenmiş?”
“vien beni sevmiyor latty..”
genç adam tekrar şişesine bakıp kafasına dikerken latty iç çekerek yere oturur...

“senden ayrılmak için biraz fazla riskli bir yol değil mi?”
“ne yapacağını bilememiştir-“
“o yüzden hamile kalıp bebeği öldürmüştür-“
“şu bebeği öldürme olayına başka bir ad koysak?”
latty bağdaş kurmuş, oturduğu yerden konuşur
“başka bir adı yok, ama istersen A diyebiliriz..”
conrad tamam derken latty de onaylar
“tamam, A çok riskli bir yolmuş, neden gelip seninle konuşmamış..”
“ne diyecekti? *Conrad seni artık sevmiyorum defol git mi?*”
latty omzunu silkerken conrad gülümser, sarhoş olmayı seviyordur, sarhoşken her şey daha yumuşaktır, bebeğinin ölümünün adı bile A’dır, yumuşak A, genç adam şişeyi yine diker..

“sen vien’i seviyor musun?”
conrad elindeki şişeyi gösterir
“en az üç gün baş ağrısından öleceğim, bu kadar sevgi fazla bile..”
latty şişeye uzanırken conrad geri çeker
“o kadar uzun boylu değil, bırak içeyim..”
latty peki diyerek elini tekrar kendine çekerken conrad arkasına yaslanır
“*kahrolası kadın, sevgimi hak etmiyordu!* da diyemiyorum, vien iyi bir kadın, sadece çok korkak..”
“korkan insan A’yı yapmaz..”
“doğru.. çok korkan insan yapar..”
latty de buna doğru derken conrad şişeyi kaldırıp gereksizce dibine bakar, sonra tekrar indirirken latty sorar
“A olmasaydı ne olacaktı?”
conrad dudağını bükerek bilmediğini söyler, sonra biraz düşünüp konuşur
“yine ayrılırdık herhalde, bilmiyorum, ama çocuk yine de mutlu olurdu..”
latty *çocuğumdan çocuk* kelimesine geçildiğini fark ettiğinde conrad’ın gerçek dünyaya inme çabasını farkederek yardım eder
“bence olmazdı, annesi babası artık birbirini sevmeyişinde çocuk mutlu olmaz..”
“doğru, o zaman A’nın olması daha iyi mi olmuş?”
“iyi ya da kötü diyemem, ama parçalanmış bir ailenin çocuğu olmak da güzel bir şey değil, delialona babası gittikten sonra çok sarsılmıştı..”
“oreon’da elli tane babası vardı-“
“ama hiçbirisi kendi babası gibi değildi..”
conrad yine doğru derken mırıldanır
“ben çocuğu terk etmezdim..”
“terkedersin demedim, ama beraber anne babayla, ayrı anne babanın farkı var-“
“belki de ayrılmazdık..”
latty susarken conrad gözlerini kısmış, düşünüyordur
“A olmasaydı vien bana asla beni sevmeyişini itiraf etmezdi, biz de ayrılmazdık.. ben gidip *vien bugün beni ne kadar seviyorsun?* diye sormuyordum, bilemezdim herhalde..”
“ama şimdi biliyorsun..”
conrad başını sallar
“A olduğu zaman sevgi yok demektir..”
latty bir şey söylemezken conrad elindeki şişeden sıkılmış, bir kenara koyar ve ayağa kalkarken dengesini bulamayacağını fark ettiğinde elini uzatır, latty derhal kalkarak genç adamın kolunun altına girer
“nereye?”
“tuvalete..”
“ne için?”
“merküre savaş açacağım, ne için gideyim kadın, çişimi yapacağım..”
latty iyi tamam derken banyonun kapısını açar ve conradı içeri sokar, tuvaletin önüne getirir ve genç adamın arkasına geçip arkasını döner ve ona sırtından destek olurken conrad merküre savaş açar...

conrad merkürle savaşını kazandıktan sonra odadan çıkmış, dengesini biraz daha bulabildiğini farkettiğinde latty’dan kurtularak genç kadının odasına girer, gardrobun kapağının açık olduğu görünce şöyle bir içeri bakar
“şu kazaklardan birini giyersin diye bekliyordum..”

“havalara biraz soğusun, alıp götüreceğim bunları..”

conrad kapağı kapatıp yatağa döner ve küçük defteri görünce kaşlarını çatarak oraya uzanır
“nedir bu?”

ama latty ondan önce davranmış, defteri kaparak arkasına alırken conrad kaşını kaldırır

“istesem defteri şimdi alırım, neymiş o defter?”

“günlüğüm..”

“kaç tane günlüğün var senin?”

latty gülümserken conrad elini sallar

“okuyacak halim yok şimdi, bir ara ortalarda bırak okuyup dalga geçerim, susadım..”

latty conradla beraber evin içinde dolaşmaya devam ediyorken conrad mutfağa girer, buzdolabını açar ve o kadar şeyin arasında damağına uyan hiçbir şey bulamazken latty ona bir bardak su doldurmuştur, genç adamı kolundan çeker ve buzdolabını kapatıp bardağı eline tutuşturur, conrad içerken latty kahvenin hangi dolapta olduğunu hatırlamaya çalışıyordu, bir tanesini deneyip içerde kahvenin ona baktığını görünce gülümser, kavanozu alıp kapağı açarken conrad bardağı onun önüne koyup tezgaha dayanır

“en son bu eve geleli ne kadar oldu?”

latty conrada bakıp gözlerini kısar ve düşünürken genç adam da gözlerini kısmıştır, latty omzunu silker

“25 sene falan..”

“çok olmuş..”

latty evet diyerek genç adamın kolunu sıvazlarken kettledaki sıcak su fokurduyordu, genç kadın başının üstünden bir bardak alıp içine normalden biraz daha fazla kahve koyar, üzerine de sıcak suyu boşaltırken conrad etrafına bakıyordu, mırıldanır

“senden sonra bir daha hiç gelmemiştim..”

latty bardağı kaldırırken gülümser

“gerek kalmamıştır..”

“gereklilikten çok, istemedim..”

“ben de olsam ben de istemezdim, al iç bunu..”

conrad fincanı alıp içine bakar ve bir yudum alırken ağzı yanar

“sarhoşum! sıcaklığı soğuşu söylemen gerek..”

latty yüzünü buruşturarak özür dilerken conrad sanki az önce dili haşlanmış olan o değil, önemli değil der ve salona giderken latty yine onu takip eder...

“delora-“

“andrea üniversitede dans hocası olacak!”

flasler çok sevindiğini söyleyerek genç kadını tebrik ederken andrea teşekkür eder, flasler tekrar deloraya döner

“bugün bir ziyaretçimiz olacak..”

delora kaşlarını çatarken kimmiş diye sorar, ziyaretçi dediğin en az bir hafta önceden haber verir-
“claire..”

delora ohlarken ifadesi değişir ve derhal hareketlenirken andrea claire’in kim olduğunu soruyordu, flasler açıklar

“Claire Anne de Véronique, Verona prensesi, bizim de çok yakın arkadaşımız-“

“flaslerin eski sevgilisi..”

flasler deloraya hızla bir bakış atıp önüne dönerken andrea anlamıştır, o da adımlarını hızlandırırken flasler açıklamaya devam eder

“Kral Armand kızını Maynard ve Oreon’da staj yapması için buraya yollama kararı almış, hatta bu sabah almış, hemen haber yollatmış..”

“kral armand bir hayli sabırsız bir adam anladığım kadarıyla..”

flasler sabırsızlıktan çok çektiği belli, başını sallarken andrea gülümser, delora ellerini çırparak uşağa bütün hizmetlilerin büyük salonda toplanmalarını söyler, uşak koşturarak uzaklaşırken andrea yardım edecek bir şey olup olmadığını sorar, delora flaslerler ikisini bahçeye yollarken sırtır

“flasler sienna’ya konduğumuzun kim olduğunu söylerken yanında ol, sonra bana da anlatırsın..”

andrea gülümseyerek flaslerin sırtını sıvazlar ve endişelenmemesini söyleyerek onunla beraber bahçeye inerken delora önünden koşuşturarak büyük salona giden hizmetçi ve uşaklara bakar...

“prensese gelecek kraliçe yok!”

delora prensese de véronique için hazırlanmış yatak odasını kontrol edip çıkarken cuslov ulaşımı ayarlamıştır kardeşine döner

“kraliçe bilse gitmezdi..”

“çağırılım gelsin!”

“bir süre kraliçe olmadan idare edebiliriz sanırım delora, sakın olursan..”

“sakinim ben..”

cuslov gülümserken delora banyoya iki takım daha havlu konulmasını emreder, hizmetçi kız koşarak uzaklaşır..

“eski kız arkadaşın?”

flasler başını sallarken sienna hmmlar

“verona neresi?”

“bizim batımızda küçük bir gezegen..”

“fransızlar mı yaşıyor?”

“eski dünya fransızları atalarıydı..”

sienna başını sallarken bunları hiçbiri onu ilgilendirmiyordur, gülümser

“tanışmayı çok isterim..”

flasler rahatlayarak gülümserken genç kadını öper

“bir kaç saate burada olur, benim gidip ayarlamaları yapmam gerekiyor..”

“tabii tabii sen git, sonra görüşürüz..”

flasler gülümseyerek bayanlara selam verir ve uzaklaşırken sienna yanındaki andreaya döner ve dehşetle

“eski sevgilisi prensesmiş! Hem de fransız!”

andrea gülerek siennaya sarılırken güzel hava kıranın etekleri tutuşmuştur...

delora banyoya belki on beş takım havlu, her kokudan sabun, krem, parfüm, şu ve de bu koydurmuşken yatak odası da kusursuzdur, genç kadın tekrar etrafına bakarken odadan çıkar ve ashleye colm’u görürken hızlı adımlarla onlara yetişir

“alarm sistemleri güncellendi mi?”

ashley başını sallar

“istediğin gibi odanın alarmlarını ikinci dereceye yükselttim, ama yine de gereksiz olduğunu düşünüyorum-“

“gerekli gerekli, iyi yapmışsın, colm sen genel sistemlere baktın, değil mi?”

colm gülümseyerek başını sallar

“baktım, her şey yolunda, uçanla kaçan bile kurtulamaz..”

“biana kapımızı çalarsa o zaman şurda düşer bayılırim, tam şurada..”

delora biraz önünü işaret ederken colm gözlerini devirerek genç kadına omuzlarından sarılıp aşağı indiriyordur

“claire’e bizim sarayımızın da ne kadar muhteşem olduğunu göstermek istediğini biliyorum-“

“ki göstereceğim..”

“ki göstereceksin, ama biraz oturmazsan düşüp bayılacaksın..”

“ben bayılacağım yere döneyim o zaman..”

delora geri dönecekken colm gülerek genç kadını çevirir, delora da gülerken derin bir nefes alarak üzerindeki son derece zevkli ve pahalı siyah elbiseyi düzeltir, saçlarını da havalandırırken harika gülümsemesiyle colma döner

“gelsin bakalım prenses *de Véronique*!”

colm başını sallar ve genç kadının dışında ruj olduğunu söylerken delora dehşetle parmağını dişlerine götürür ve temizler, colm sırtır..

“saçlarım sarı mı kalsın, değiştirelim mi?”

“latty yok, nasıl değiştireceğiz?”

sienna’nın yüzü düşerken mecburen sarışın kalacaktır, tessa ablasının arkasında, yataka yüzükoyun uzanırken bacaklarını sallıyordur

“ne giyeceksin?”
sienna hızla kardeşine döner
“ne giyeyim?!”
tessa gülerken sienna komik değil diyordur, tekrar aynaya döner...

“kim?”
“prensese..”
“kimin prensesi?”
“veronanın..”
“verona neresi?”

franco şimdi eidan’ın kafasına bir arama motoru atacak gibi dönüp genç adama bakarken eidan masumdur, sadece bilmek istiyordur, ellerini kaldırır
“tamam..sustum.. güzelse problem değil..”
“güzel olsa sana dönüp bakacak tabii..”
eidan şöyle bir göz süzer, franco *derhal aşık olurken* genç adamın kafasına bir tane geçirir, eidan kafasını ovarken kaptan crash ve dorian ikisinin yanına geliyordur, crash saraya bakarak homurdanır
“kovulduk..”
“verona prensesi için mi?”
crash başını sallar, dorian eidanı süzüyordur
“bugün hiç çalıştın mı?”
eidan kendini bir an yine lisedeymiş gibi hissederken başını iki yana sallar, dorian pekala diyerek bahçede gölün yanındaki bir noktayı gösterir
“o zaman çalışalım, hem suya yakınsın..”
eidan eli mahkum, tamam diyerek dorian’la beraber uzaklaşırken ewan ikisinin arkasından bakıyordur

latty neredesin?

“birazdan arar mutlaka...”
ewan hızla francoya bakarken genç adam bir an donar
“üzgünüm, istemedim oldu..”
ewan gözlerini kısarken franco onu kurtaracak birini arıyordur, o sırada ewan’ın sesiyle tekrar kaptana döner
“senin çalışmalar nasıl gidiyor franco, cuslov arada sırada çok iyi olduğunu söylüyor..”
“iyi gidiyor kaptan-“
“ewan..”
“iyi gidiyor ewan, ama arada sırada böyle boş boşazlıklar ediyorum..”
ewan umursamaz bir şekilde omzunu silker
“yoldan geçen uşaklardan biri de baksa anlardı ne düşündüğümü..”
franco gülümserken ewan genç adamı omzundan tutarak delora tarafından kapatılmış saraydan uzakta, bahçede küçük bir yürüyüşe çıkarıyordur...

“verona çok güzel bir gezegen! Lisedeyken bir yaz tatilinde gitmiştik..”
“ben de çok severim, flasler bir iki kere götürmüştü-“
“kızlar! Sienna’nın odasına lütfen..”

delialona ve melanie, deloranın emriyle derhal hızlı adımlarla siennanın odasına girerken yatakta elbiseler, makyaj masasının üzerinde envai çeşit ürün ve büyük aynanın önünde bir kurban, sienna duruyordur, delia gülümseyerek genç kadına göz kırparken sienna da aynadan ona gülümser, o sırada ikisinin arasına delora girer ve iki askıyı delia ve melanienin suratına kaldırır
“seçin..”
iki kız da bir adım gerileyip askılara bakarken gözlerini kısıyor, dudaklarını kemiriyor, çenelerini kaşıyor ve başlarını sallıyordur-delora ayağını yere vurur
“seçin!”
“sağdaki-“
“soldaki-“

delia yüzünü buruştururarak melanie'ye bakarken delora iki askıyı da bir kenara atar ve yatağa serdiği sarı ipek elbiseyi alır, siennaya uzatır
“bunu giy, çabuk, yarım saatimiz kaldı..”
sienna hızla elbiseyi giyer, tessa gerekli düzeltmeleri yapar ve saçlarla oyanarken sienna deloraya döner, delora şöyle bir bakar
“güzel, göğüs dekoltemiz çok gündelik, ama aynı zamanda seksi.. eteklerimiz hayal gücüne yer bırakacak kadar uzun, bel kısmına bayıldım..”
sienna incecik beline bakarken gülümser, tekrar başını kaldırırken delora yatağın üstündeki bronz madalyonla siennaya yaklaşır
“bunu takmadan çıkamazsın..”
sienna saçlarını kaldırarak deloranın kolyeyi takmasına yardım eder, tessa da çok zarif bronz bir bileklik getirmiştir, o da kola takılırken sienna dönerek aynada kendine bakar, eski roma tanrıçaları gibi olduğunu gördüğünde derin bir nefes alır delora keyifle ellerini çırparken hizmetçi kızlar ortalığın döküntüsünü toplamaya başlar, herkes oradan buradan bir parça alırken tessa elinde pudra, son rötuşları yapıyordur...

“oldu mu?”
dorian gülümseyerek başını sallar, eidan yine su olmuş eline koluna bakarken rahatsızca bir nefes alır
“yine böyle kalırsam prenses ne der?”
“kalmazsın, dene..”
eidan kendini tekrar eski haline çevirmeyi düşünürken andrea yanlarına gelir
“toprağı düşün..”
eidan kaşlarını çatarak toprağı düşünürken bir anda binlerce damla olarak toprağa yayılır, dorian ve andrea irkilirken biraz sonra ikisinin de omuzlarına bir şey dokunur, iki element kıran da hızla arkalarını dönerken eidan yüzünde kendini beğenmiş bir sırıtış, konuşur
“nasıl?”
andrea ağzı açık kalmış, güler
“muhteşem!”
eidan elini sallayarak o kadar da muhteşem değil diyerken dorian kollarını kavuşturarak genç adama bakar
“çalışıyordun, değil mi?”
eidan gülerek başını sallar
“geçen gün başka bir şeyi daha keşfettim..”
andrea neymiş demeye kalmadan eidan tekrar su olur ve bu sefer az önceki binlerce damla buharlaşarak havaya karışır, andrea heyecanla dorian'ın kolunu tutarken eidan bu sefer gölün karşısında belirmiştir, andrea bir muhteşem daha bağırırken dorian gülümsüyordur...

“arkadaşın nerede franco?”
ewan'la birlikte olan franco göl tarafını gösterirken delora eidan'ı göremiyordur, biraz sonra gölden bir şey fırlayıp andreayla dorian'ın önüne düşerken delora gözleri kocaman, eidan'ın nasıl gölden su olarak çıkıp cisimleştiğine şahit oluyordur, ewan sessiz bir küfür ederken delora da başını sallar
“aynen öyle...herneyse! herkes saraya dönebilir..”
franco tamam diyerek göl tarafındaki fantastik üçlüye gidiyordur, delora etrafına bakıp kimseyi dışarda göremezken ewan'la beraber taş merdivenleri tırmanır...

SOUNDTRACK / Danny Brilliant - Le Queue Du Chat

yarım saat sonra üç büyük araba sarayın girişine yanaşır, öndekinden flasler ve scott inerken arakadakinden de iki güvenlik görevlisi siyah takım elbiseleriyle çıkar, biri arka kapıyı açarken diğer prensesin elini tutarak yardım etmek için bekliyorken kapıdan önce pamuk kadar beyaz bir kedi atlar ve yavaş adımlarla kenara çekilirken onun ardından zarif bir el uzanır, güvenlik görevlisinin elini tutarak arabadan çıkarken gülümseyerek teşekkür eder, elini çekip luplex'in ılık güneşi altında parlayan sarı saçlarını gözüünün önünden çeker, üzerindeki tiril tiril beyaz elbisesinin dalgalı

etekleri zarifçe rüzgarda salınıyorken genç prenses claire anne de véronique yeşil gözlerinin içi gülerek kedisi blanche'in ardından onu bekleyen flasler ve scott'a doğru yürüyordur

"hoş geldiniz prenses.."

genç kadın scott'a zarif bir reveransla selam verir ve flaslere dönerken genç adam ellerini açarak claire'in uzattığı elleri tutar

"hoş geldin claire.."

"ah fazlasıyla hoş buldum flasler, nasılsın?"

flasler gülümseyerek iyi olduğunu söyler, claire genç adamı iki yanağından da hafifçe öper ve geri çekilirken başını kaldırıp önündeki muhteşem maynarda bakar, gözleri merdivenin başında onu bekleyen delorayı gördüğünde genç prenses kaşını kaldırarak gülümser..

sayfa 300. Prens De Véronique de geldi, artık asil oluyoruz, ve bundan sonra fransızca yazıyorum..

J'etaime..

bi tek bunu biliyorum.

.....

The end.

"claire.."

"delora.."

prens önünde salınan kedisine eğilip tüy yumağını kucağına alır ve sağ elini uzatarak kibarca deloranın elini tutar, iki genç kadın da birbirleri yerine havayı öperek selamlaşırken ikisinin de yüzüne sahtelik akan gülümsemeler yayılıyordur, claire sorar

"ne kadar oldu görüşmeyeli?"

"yıllar.."

"şu bahçede oturduğumuzu daha dün gibi hatırlıyorum.."

delora ya yaalarken claire hafifçe öksürerek arkasını döner, üçüncü arabadan inmiş hizmetliler prensesin eşyalarını taşıyorken flasler maynardın görevlilerine elini sallar ve arabaların yanında bekleyen uşaklar derhal yardıma koşarken claire tekrar önüne döner, delora genç kadına yolu gösteriyordur

"herkes bizi bekliyor, gidelim?"

claire heyecanla tabii diyerek merdivenleri çıkarken delora genç kadının arkasından gözlerini kısar ve şeytanca sırtırken flasler gözlerini deviriyor ve scott'la beraber onları takip ediyordur...

içerdekiler büyük salonda oturmuş, bekliyorlarken sienna yanında oturan delialonaya eğilir ve usul bir sesle sorar

"delora neden bu kadar nefret ediyor claire'den? O kadar mı kötü bir kadın?"

delia gülümser

"hayır, claire çok tatlıdır.. delorayla ikisinin olayı çok eskiden beri devam eden bir şey, ikisi de birbirlerine hep bir şeyi ispatlamaya çalışırlar, ama hayır, claire hiç kötü birisi değil, tanıyınca sen de seversin sienna, gerçekten.. buraya da flasleri senin elinden almaya geldiğini sanmıyorum.."

sienna dudağını ısırırken delia kocaman gülümser

"güven bana..deloraya bakma sen.."

sienna peki diyerek önüne dönerken o anda kapıda delora ve claire belirir, herkes ayaklanırken claire eski dostlarını bir anda önünde görünce blanche'i yere bırakıp ona gelen deliaya kollarını açar

"delia! Tanrım, kocaman olmuşsun!"

delia kıkırdarken claire genç kızdan ayrılır ve ellerinden tutarak güzelliğine bakar

"şu güzelliğe bak-burada kalıyormuşsun artık?"

"evet, evime döndüm.."

"ah nasıl sevindim!"

ikisi tekrar sıkıca sarılırken sırada wusla bekliyordur, claire genç kadına döner ve sarılırken bu sefer wusla annelik yapıyordur

"Armand seni göndermese bir daha gelmeyeceksin sanıyorduk.."

"öyle deme wusla, kesinlikle gelirdim, o kadar özlemişim ki hepinizi.."

delora claire'in arkasından sessizce *tabii tabii* yapıyorken delia genç kadını dirsekler, delora onun koluna vururken claire onlara döndüğünde ikisi de bir anda sırtır, claire de gülümserken cuslov genç kadına sarılıyordur...

“claire, siennayla tanışmanı istiyorum..”

claire ilgiyle genç kadına dönerken flasler narin hava kıranı belinden nazikçe destekliyordur, claire elini uzatır, sienna da gülümseyerek prensesin elini sıkarken claire sorar

“siz hava kırandınız, değil mi?”

sienna evet diyerek başını sallarken claire gülümser

“çok ilginç bir şey olmalı, eski efsanelerde okuduğumuz bir şey şimdi tekrar karşımıza çıkıyor..”

sienna sadece gülümserken flasler genç kadının gergin olduğunu biliyordur, tekrar claire’e döner

“sienna benim kız arkadaşım claire..”

claire bu sefer daha büyük ilgiyle kaşlarını kaldırır ve gülümserken sienna ne yapacağını bilmiyor, gülümser, claire bir gözü flaslerde onların eski ilişkisinden bahsedilp bahsedilmediğini anlamaya çalışırken flasler hafifçe başını sallar, claire de aynı şekilde başını sallayarak tekrar siennaya bakar

“tebrik ederim sienna, flasler muhteşem bir partnerdir..”

sienna bir an *o kadar muhteşemse sen neden onunla beraber değilsin* diye sormak isterken susmayı tercih eder ve flaslerin koluna girerek claire’le aynı fikirde olduğunu söyler, arkadaki delora keyifle siennaya harika olduğunu işaret ediyorken güzel hava kıran gülümser, o sırada claire cuslov tarafından yeni gelen üyelerle tanıştırılıyordur..

“majestleri..”

eidan başını eğerek selam verirken claire güler ve o da kibarca eğilir

“monsieur collins..”

eidan tekrar başını kaldırarak gülümserken claire genç adamdan etkilenmiştir, orası kesindir, franco gözlerini devirirken claire ashleyyle tanışıyordur, eidan francoya dönerek tek kaşını kaldırırken franco eliyle bir kalp çizer ve ortasından da bir ok batırırken eidan sırtarak claire’i izlemeye devam eder...

claire, delora ve delialona’nın ortasında, sarayı dolaşırken sorar

“latty nerede? Vien’i de göremedim-“

“claire..”

claire vien’in sesini duyduğunda merdivenlere döner ve gülümserken vien de yorgun, ama gülümsüyor prensesin yanına gelir

“üzgünüm haberleri çok geç aldım, bugün pek iyi değildim..”

claire üzüntüyle nesi olduğunu sorarken ondan başka, arkadaki ewan da ne olduğunu merak ediyordur, vien soruyu şiddetli bir baş ağrısı olarak cevaplar ve ustalıkla geçiririrken claire üzüldüğünü, ama her zamanki gibi çok güzel göründüğünü söyler, vien teşekkür ederken claire genç kadının koluna girmiştir, vien etrafına bakarken ewan’la göz göze geldiğinde gülümsemesi hafifçe solar, ewan ofislerin olduğu tarafı gösterir, hafifçe sol kolunda saatin olacağı yere vurur, ve elleriyle 10 yaparken vien iç çekerek başını sallar, o sırada claire tekrar sorar

“pekala eksik nüfus ikiye düştü, conrad ve latty neredeler?”

vien hızla claire’e döner, sonra wuslaya bakarken genç kadın bakışlarını vien’den alıp claire’e döner “ikisinin şehir dışında küçük bir işleri var, senin haberini almadan önce ayrılmaları gerekti, yarın sabah dönecekler..”

claire latty’i çok özlediğini söyleyerek kraliçenin dönüşünden beri aldığı haberlerin doğru olup olmadığını wuslaya sorarak kontrol ediyorken vien huzursuzca saçlarını kulağının arkasına atarak sohbeti dinler...

SOUNDTRACK / Dishwalla - When Morning Comes

Vien 10 dakika sonra kalabalıktan ayrılmış, ana ofisin kapısını açıp girer ve içerde onu bekleyen ewan’ı gördüğünde iç çekerek kapıyı kapatır, kapının kapanmasıyla ewan’ın konuya girmesi bir olur “neler oluyor? *Başım ağrıyor* ya da *iyiyim ben* cevaplarını kabul etmiyorum..”

vien ellerini önünde birleştirmiş, genç adama bakıyorken yavaşça gidip koyu kahverengi odadaki deri koltukların birine oturur

“sana söyleyeceğim şeyleri sadece wusla, sen, conrad ve büyük ihtimalle latty bilecek..”

ewan başını sallarken vien dudaklarını ıslatır ve başlar..

ewan çalışma masasına oturmuş, ayakları önündeki koltukların birine dayalı, dirseklerini dizlerine dayamış, vien'in anlattıklarından sonra yeri izliyorken ne kadar olduğunu bilmediği bir zamandan sonra bakışlarını önündeki genç kadına kaldırır
“sen iyi misin? Her anlamda, fiziksel, ruhsal..”
vien başını sallar
“fiziksel bir problemim yok, diğer anlamdaysa iyi olacağım, sanırım..”
ewan yerinden kalkıp vien'in yanına gelir ve genç kadının yanına oturken vien hiçbir şey beklemeden ona bakıyordur, ewan genç kadını kendine çekerek sarılır
“iyi olacaksın.. verdiğin karar kolay bir karar değil..”
vien, başı ewan'ın göğsüne dayalı, mırıldanır
“conrad'ın yerinde sen olsan ne yapardın?”
“üzgünüm, ama aynı şeyi yapardım vien..belki de daha kötüsünü. Bu öyle bağırıp çağırıp sonra da unutulacak bir şey değil, ama ben conrad olmadığımı göre.. ki olmak da istemem..”
vien gülümseyerek başını sallarken ewan onun saçlarına başını eğerek devam eder
“... ama dünyanın sonu da değil, ikiniz de iyileşeceksiniz, değişeceksiniz.. ne yönde değişeceğiniz size bağlı.. belki sonsuza kadar bir daha konuşmazsınız, ki hiç zannetmiyorum, ama uzaklaştınız, bunu da kabullenmiş olman gerek..”
vien yine başını sallarken ewan genç kadının başını öper
“tamam öyleyse, geçecek..”
vien iç çekerek ewana biraz daha sokulurken genç adam onun saçlarını okşuyordur...

“anladım.. tamam.. benim de çok özlediğimi söyle, yarın sabah erkenden oradayız.. kızı öldürme delora.. kaç tane koydun!? Tanırım.. kendine hakim ol, yarın görüşürüz..”
latty gülerek başını sallıyor, telefonu tekrar yerine koyarken televizyonun karşısındaki conrad başını çevirip yanına gelen latty'e bakar
“kim gelmiş?”
“claire.. kral armand staja yollamış..”
conrad zerre kadar ilgilenmiyor, iyi diyerek tekrar televizyona döner, latty de onunla beraber koltuğa yayılırken mırıldanır
“yarın döneceğiz dedim..”
“olur, sen dönersin..”
“biz döneceğiz dedim conrad-“
“ben de *sen* dönersin dedim.”
Latty iç çekerek biraz susarken conrad kahveden suya terfi etmiştir, bardağını diker ve bitirdiğinde latty'e uzatır, genç kadın alıp yanında yere koyarken tekrar conrada döner
“yarın sabah beraber saraya döneceğiz ve sen yine komutan lysander olacaksın, anladın mı?”
conrad çok yavaşça başını genç kadına çevirir
“emir mi bu?”
“emir olursa yapacak mısınız?”
“hayır..”
“o zaman değil, ben senden rica ediyorum-“
“ricalara cevap verecek kadar kibar bir modda değilim, üzgünüm..”
conrad başını çevirecekken latty genç adamın çenesinden tutup kendine baktırır
“bugün sabaha kadar istediğin kadar aksi ol, aptal ol, kızgın ol, ağla, bağır, ama yarın gidiyoruz..”
conrad latty'nin elini tutup indirir ve iki kahverengi bakış birbirini izliyorken genç adam başını sallar, latty gülümser
“sağol..”
conrad bir şey söylemeden televizyona döner, latty hala ona bakıyorken genç adam tuttuğu eli çekerek latty'i göğsüne yatırır, genç kadın ayaklarını da toplayarak koltuğa yerleşirken conrad tuttuğu eli bırakmamıştır...

conrad bir süre sonra televizyondan da sıkılmış, aleti kapatıp kumandayı bir kenara koyarken bakışlarını göğsünde duran kahverengi kafaya çevirir, latty o bir süre içinde bir yerlerde uyuyakalmış, conrad'ın nefesiyle başı inip kalkıyorken genç adam elini yavaşça genç kadının buklelerinin üzerine koyar, latty uyanmıyorken conrad diğer eline bakar, latty'nin eli hala avcunun

içindedir, genç adam gözlerini kapatarak başını geriye yasarken sonsuza kadar böyle kalmanın yollarını arıyor, ama bulamadan uykuya dalıyordur...

latty derin bir nefesle *mm*mlayarak gözlerini açar ve hala conrad'ın göğsüne dayandığını farkederken esneyerek başını kaldırır, genç adamın da uyuduğunu gördüğünde gülümser ve yavaşça elini çekip kalkacakken conradın parmakları kapanır ve latty'i olduğu yerde tutarken genç kadın hızla conrada bakar, genç adam kaşlarını çatmış, gözlerini açarak başını kaldırırken latty gülümser "uyumuşuz.."

conrad hafifçe doğrulurken latty de geri çekilir ama eli hala esir tutulduğu için fazla uzaklaşamazken ikisi yüz yüzedir, conrad onun uykudan sonra parlayan gözlerine bakarken sorar "o gün neden bu evden çıktın?"

latty bir an kaşlarını çatır, sonra genç adamın neden bahsettiğini anladığında omuzları düşerek başını eğer

"burada kalmak da oreon'da kısıli kalmakla aynı şey gibi gelmeye başlamıştı-"
"ama değildi.."

latty başını kaldırırken conrad devam eder

"her akşam gelip seninle konuşan bir adam vardı, her şeyi biliyordun, paylaşıyordun, oreon'daki gibi sadece shansha sana yemeğini ve suyunu getirmiyordu..özgürdün, korunuyordun, gülüyordun.. çıkıp gitmen için bir sebep yoktu.."

latty azar mı işitiyor anlayamazken conrad onun saçlarını iterek yüzünü tuttuğunda genç kadın titrer "conrad-"

"o günden sonra tam 24 yıl seni aradım, 25 değil, daha 25 olmadı... 24 yıl benden habersiz çekip giden kızı aradım, tek başımaydım üstelik ama tek başına olunca başaramıyorsun, aradığın kızı başkası buluyor.."

latty yutkunurken conrad mırıldanır

"kimse beni bırakmadan önce bana haber vermiyor latty, bazen nerede hata yapıyorum diye düşünüyorum, ama bulamıyorum.."

"hata yapmıyorsun-"

"o zaman neden çekip gidiyorsun?"

latty sorunun direkt ona mı sorulduğunu anlamadan başını iki yana sallar

"isteyerek gitmedim conrad, döneceğimi düşünmüştüm.."

"geç kaldın.."

latty üzüntüyle kaşlarını çatarken conrad onun yanağını okşuyordur hafifçe, latty gözlerini kapatırken conrad uzanarak genç kadının dudaklarına dokunur, latty yutkunarak nefesini tutarken conrad onu gerçekten öpmeye başladığında başını geri çeker ve gözlerini açarken panikle mırıldanır "geç kaldım.."

conrad geri çekilerek lattynin gözlerine bakarken genç kadın elini hapsoldüğü yerden çeker ve koltuktan kalkarken mırıldanır

"hala sarhoşsun, bir şeyler yemen gerek.."

conrad lanet olası yemeğin canı cehenneme demek istiyorken sessiz kalıyor, latty odadan çıkarak gözden kayboluyordur...

conrad biraz sonra mutfaktan gelen seslerle oraya gitmiş, kapıda dikiliyorken latty onu görünce sorar "miden bulanmıyor, değil mi?"

conrad başını iki yana sallarken latty güzel der ve köşedeki küçük masayı gösterir

"otur bakalım.."

conrad masadaki peynirlere, reçellere ve kızarmış ekmeklere bakarken latty ona büyük bir bardak kahve verir

"sıcak.."

conrad gülümseyerek bardağıyla beraber otururken latty de kendi kahvesiyle gelir, o kendininkine birazcık süt koyarken conrad onu izliyordur, latty genç adama yakın duran ekmeklere uzanırken conrad mırıldanır

"özür dilerim.."

latty'nin eli olduğu yerde dururken conrad'a bakar, genç adam gerçekten üzgün gibidir, latty başını sallayarak gülümser

"önemli değil, hadi başla.."

ve genç kadın aldığı ekmeği conrad'ın tabağına koyup kendine yeni bir tane alırken conrad iç çekerek önündeki yiyeceklere bakar

“et istiyorum ben..”

latty gözlerini devirerek peyniri genç adamın önüne iter

“miden eti kaldırmaz, ye şunları..”

“et dedim kadın.”

Latty kızarak elini sallar ve conrad’ın önünde yağlı, pırl pırl parlayan bir biftek belirirken genç adam bir an ete bakar, sonra yüzünü buruştururken latty tabağı yok eder

“ekmeğini al eline..”

conrad kıtır kıtır ekmeği alır ve en azından tatlı umuduyla reçele dönerken latty gülümser...

SOUNDTRACK / Yann Tiersen - La Valse Des Monstres

ertesi sabah...

“cüzdanını unutma...”

“unutmam..”

latty dolaptan beğendiği bir kaç kazağı yanına alıyorken conrad içerden bağırır

“cüzdanım nerede!?”

latty gülerek gözlerini devirirken elini sallar ve genç adamın cüzdanı elinde belirirken içeri seslenir

“tamam ben aldım, sen kendini unutma!”

conrad’ın homurtuları duyulurken latty giysileri koyduğu çantayı küçültüp cebine atar ve keyifle odadan çıkarken conrad’ın odasına girer

“e giyinmemişsin!”

conrad dolabın karşısında latty bakıyorken genç kadın gözlerini devirerek gardroba şöyle bir bakar, askıdaki bir spor ceket ve pantolona dokunur ve ikisi de o anda conradın üzerinde belirirken genç adam keyifle sırtır

“bunu her zaman yapsana sen..”

latty *hahalarken* conrad *ciddiyim ben* diyordur, ikisi odadan çıkarlar..

latty araba kapıda durduğu gibi aşağı iner, conrad da onun arkasından çıkıp anahtarı onları bekleyen uşağa atar ve merdivenleri tırmanırken latty büyük kapıdan içeri girdiği anda delora üzerine saldırır

“uyanmadı daha, birazdan kalkar, am öyle bir oda hazırlatmışım ki latty görmem lazım, bunu da geçemez artık..”

“james’in odasından da mı güzel?”

“yok o kadar değil, o odayı verecek kadar sevişmişyorduk henüz..”

latty gülerken delora conrad’a döner

“conrad, iyi misin?”

conrad turp gibiyim diyerek kaslarını gösterirken delora güler

“taş gibisin taş, veronanın bu kadar taş komutanları yok..”

conrad sırtırken delora da keyiflidir, latty genç kadını kolundan tutarak merdivenlere sürüklerken ewan aşağı iniyordur, lattyyle karşılaştıklarında genç kadın delorayı bırakıp genç adama sarılır

“geldim..”

ewan da gülümseyerek geri sarılırken latty genç adamın dudaklarını bulup sıkıca öper ve geri çekildiği anda tekrar deloranın hapsine girerken ewan gülerken latty’nin elini öper ve kelebeğin uçmasına izin verirken iki genç kadın hızla yukarı çıkar, ewan tekrar merdivenlere döndüğünde aşağıda bir görevliyle konuşan conrad’ı görür, genç adam postalarını da alıp görevliyi yollarken dalgınca kağıtlara göz gezdiriyordur, işe yarar bir şey göremeyince hepsini avcunda toplayıp başını kaldırır ve karşısında ewan’ı bulduğunda olduğu yerde kalır..

“üzüldüm conrad, biraz daha iyi hissediyorsun umarım..”

conrad başını sallarken ne hissettiğini bilmiyordu, yine de bir şey söylemezken ewan da sessizdir, bu kadarı bile ikisinin arasındaki iletişim sınırları içinde yeterli gelmişken kaptan crash başını sallar, komutan lysander de sessizce kendi işine dönerken iki genç adam ayrılır...

“günaydın!”

delora haşince perdeleri çekerek gün ışığını zorla içeri sokarken claire yattığı yerde dikleşir, blanche da korkarak yataktan atlarken latty gülmemek için kendini zor tutuyordur, eğilerek bacaklarına dolanan kediye alır ve kucaklayarak tüylerini okşarken claire aklını başına topladığında lattyi görmüş gülümseyerek yataktan çıkar, latty de blanche'ı yere bırakıp ona yaklaşan genç kadına kollarını açarken claire sıkıca arkasına sarılıyordur

“seni tekrar görmek muhteşem latty, çok iyi görünüyorsun!”

ikisi de latty döndüğünden beri ilk defa görüşüyor, hala sarılı haldeyken latty mutlulukla güler, ikisi ayrılırken latty de claire'ı şöyle bir süzer

“hala en son gördüğüm gibisin, hiç mi yorulup yaşlanmıyorsun sen?!”

claire gülerken cevaplar

“babam da yorulmadığımı düşünüyor olacak ki beni size yolladı..”

“hemen yoralım öyleyse..”

claire memnuniyetle derken delora şevkle bir teklif ortaya koyar

“bugün dövüşelim!”

latty bir an ne olduğunu şaşırırken delora ikisinin de yanına gelmiş, elini bayanların omuzlarına koyar

“savaştan beri hiç dövüş talimi yapmadık, değil mi? Güzel bir egzersiz olur.. ben dövüş odasını ayarlamalarını söylerim..”

claire tabii diyerek başını sallarken latty hizmetlilerin odanın varlığını bile hatırladığından şüpheli, peki der ve deloraya izin verirken gülümseyerek tekrar claire'e döner...

SOUNDTRACK / *Queen vs. The Miami Project - Another One Bites the Dust*

eidan soyunma odasında, kendi dolabının önünde üzerindeki kıyafeti düzeltmeye çalışırken bütün eklemlerin hareket edebilmesi için özel hazırlanmış, darbeye, suya ve ateşe dayanıklı siyah tulum genç adamın bütün vücudunu sarıyordu, daha sert bir maddeden yapılmış özel korumalı bölgeler de olmasa eidan kendini çıplak gibi hissedecekken bileğine kadar olan ayakkabılarına bakar, sonra francoya döner, o da kolunun altındaki fermuarı çekip elini göğsüne gezdirirken dirseklerindeki sert maddeyi kontrol eder ve kollarını kısıp açarken eidan genç adama yaklaşır

“korkuyorum ben..”

franco eidan'a döner

“hayret, *taş gibi vücudumu sergileyeceğim, bütün kızlar bana ölecek* dersin diye düşünmüştüm..”

eidan başını sallar

“o da var, ama korkuyorum..”

franco bir şey olmaz diyerek genç adamın omzunu sıkar ve ayakkabılarını dolaptan alıp eğilirken delora içeri girer

“beyler! Hazır mısınız?”

eidan delora'nın aynı şekilde ama beyaz olan tulumunu ve *taş gibi vücudunu*, süzerken hiç bu kadar hazır olmadığını söyler, delora ona bir bakış atıp sırtır ve odadan çıkarken eidan keyifle güçlü kollarına bakar ve francoyu geçerek calis ve conrad'ın arkasından odadan çıkar..

latty kendi tulumunun kollarını iyice hizalıyorken yanındaki cuslov saçlarını sıkıca topluyordur, latty sorar

“delorayı ne zaman karşımıza alıp konuşalım?”

cuslov gülümser

“şimdilik kimseye zararı yok..”

“az sonra claire'in suratını dağıtmasından korkuyorum.. zavallı kız delora'nın ordudan sonra ne kadar güçlendiğini bilmiyor..”

cuslov beyaz ayakkabılarının bağcıklarını kontrol eder ve tekrar doğrulurken lattynin omzunu sıvazlar

“claire de başının çaresine bakacak kadar güçlü, merak etme..”

latty peki diyerek cuslov'un sözüne sarılırken ellerini saçlarından geçirir ve bukleler sımsıkı bir topuz olarak toplanırken kraliçe tulumuna son bir kez göz atıp wusla ve cuslov'un arkasından odadan çıkar..

delialona kucağındaki blanche’la beraber dövüş odasının bitişiğindeki cam odaya girer ve melanieyle ian’ın yanına otururken melanie derhal beyaz kediye saldırır ve deliadan alıp mincıklamaya başlarken ian da kucağına düşen kuyrukla oynuyordur, eğilir
“herkes mi dövüşecek?”
delia başını sallar
“delora bütün kombinasyonları denetir, en son claire’le karşı karşıya geldiklerinde biter..”
ian gülerken tekrar geri çekilirken delialona yanına oturan vien’le o tarafa döner
“sen de çıkacaksın sanıyordum?”
vien gülümser
“birisi bir tarafını kırarsa ben koşacağım..”
delia öyle bir şey olmamasını umarken vien de aynı fikirdedir, ikisi de önlerine dönerler...

delora grupları erkekler ve bayanlar olarak ayırmış, ikisinin ortasında duruyorken büyük dövüş odasının iki ucundaki duvarlarda binbir çeşit dövüş aleti vardır, oda normalden yüksek tavanlı, yerler sert darbelerde destek verecek bir maddeyle ayarlanmış, kimse gerçekten zarar görmeyecek şekilde dizayn edilmişken delora beyaz eldivenli ellerini birbirine çarparak ilk çifti öne sürer..

ewan ve latty sırtarak ortaya çıkarken kaptan crash boynunu gererek lattye bakar
“vereceğim hiçbir zarardan sorumlu değilim kraliçem..”
latty *hahlarken* o da kollarını gererek yerinde bir iki kere zıplar ve derin bir nefesten sonra gardını alarak kaptan crash’e bakar
“sakın ölme..”
ewan gülümser ve genç kadına bir adım atıp hızla bir tekme savurduğunda latty de aynı hızla başını geri çekerek genç adamı atlatır
“çok bilindik bir hareketti crash!”
ewan yerinde dönerek bir tekme daha savururken latty geri takla atarak yine uzaklaşır
“ısındım, tamam, gerçekten başla..”
ewan peki diyerek geri döner ve duvara ilerlerken latty genç adamın arkasından koşarak ewan’ın tam beline bir tekme savurur, ewan sırtarak öne bir takla atarken latty boşta kalan ayağını yere çarpar, ewan o arada duvardan bir sopa çekmiş, tekrar arkasını dönerken latty de elini kaldırır ve onun da sopası eline uçarken genç kadın gülümser...

latty bağırarak elindeki sopayı başını üzerine kaldırır ve ewan’ın darbesini keserken ikisi de nefes nefesedir, ewan sopayı indirip sağ taraftan boşluğa sallar ve latty’nin tam beline indirecekken genç kadın sol tarafa bir parende atar ve ayağıyla ewan’ın sopasını uçurur, tekrar doğrulduğunda iki sopa da eline düştüğünde kraliçe *cıkcıklar*
“olmadı kaptan..”
ewan gözlerini devirerek nefesini topluyorken latty sopaları yerlerine yollar ve elleri boşaldığı anda ewana koşarken genç adam hızla sol kolunu kaldırarak latty’nin yumruğunu engeller, kendisi de sağ tarafla genç kadının suratına bir tane geçirirken latty dehşetle dudağından gelen kana bakıyordu, ewan ona göz kırparken kraliçe kızmıştır, sol elini savurduğu gibi ewan’ın suratına geçirirken genç adam sendeler, kraliçe bu sefer genç adamın tam karnına bir tekme atar, ewan inleyerek yere düşerken latty gardını almış, onun kalkmasını bekliyordur, ewan derin bir nefes alarak yattığı yerden zıplar ve tekrar doğrulurken o da az önce kesilen dudağındaki yarayı yalar, sırtarak olduğu yerde döner ve yerden yükselerek latty bir tekme savururken kraliçe genç adamın bacağını yakaladığı gibi onu yere yapıştırır ve üzerine oturup yüzüne eğilirken ewan gülüyordur, latty de gülerken onu öperken mırıldanır
“kazanmama izin verdin, seni seviyorum..”
“ah hiç de izin vermedim, biraz daha karşı koymaya çalışsaydım kalpten gidecektim..”
latty sakın ha diyerek ayağa fırlar ve genç adama elini uzatırken ewan ona tutunarak kalkar, ikisi birbirlerine sarılarak izleyenlere selam verirken cam odadan alkışlar yükseliyordur, vien ewan’a nasıl olduğunu sorar, genç adam muhteşem derken latty’i yakaladığı gibi sırtına vurur ve kenarda bekleyenlerin yanına giderken latty gülerken bacaklarını sallıyordur...

delora ablasını büyük alkışlarla sahneye almışken cuslov gülümsüyordur, kenarda oturanların nefesi tutulmuş, genç kadının karşısına geçen calisle beraber eşsiz bir dövüş bekliyorlardır, latty ortalarında bir tane patlamış mısır kasesi yaratır, herkes bir avuç alıp tekrar arkasına yaslanırken cuslov gülerek calise döner

“çok uzun zaman oldu, nazik olalım..”

“her zaman..”

genç adam eğilerek önündeki güzel kadına selam verir, cuslov da aynı şekilde selam vererek tekrar doğrulurken bir an sonra genç kadının ayağı calis’in karın hizasında kaldırdığı koluna dayandığında franconun mısırı boğazına kaçıyor...

herkes ağzı bir karış açık, mısırı falan unutmuş, calis ve cuslov’un hızını izliyorken kollar bacaklar sanki sözleşmeliymiş gibi aynı anda kalkıyor, biri birine çarpıyor, daha çarpacağını anlamadan bir diğeri kalkıyorken delora bağırır

“adamin aklını okuma cuslov!”

cuslov gülerek bir an dikkatini kaybedecek gibi olur, o anda calis genç kadına bir tekme savururken cuslov korunmak yerine kaçmayı tercih eder ve zıplayarak hem genç adamın tekmesinden kurtulur hem de havada takla atarak uzakta bir yere düşerken calis de havada geriye bir takla atar ve ikisi de duvara yakinken genç adam sorar

“biz ne seçelim?”

cuslov elini geriye uzatır ve gümüş bir kılıç çekip alırken calis de gülümser

“aklını okudun..”

cuslov gülerek bir adım atar, calis’de kılıcını aldığı anda adımlar hızlanırken iki kılıç birbirine değdiğinde blanche çıkan sesle melanie’nin kucağında irkilir...

“benden habersiz çalışıyor musun cuslov?”

cuslov kılıcını kaldırıp genç adaminkini keserken ikisinin de kolları kıvrılmış, yüzleri çok yakındır, cuslov nefes nefese gülümser

“neden uyumuyorum sanıyordun?”

calis keyifle bir kahkaha atarken cuslovun kılıcını ittirir, ikisi de geri bir adım atarken kılıçların uçları tekrar buluşmuştur, cuslov saldırıyor, calis geriliyorken cuslov elini çeker ve kılıcı dik bir şekilde ileri sürerken calis yarım bir daireyle sivri ucu kendinden uzaklaştırır, cuslov tekrar dengesini bulana kadar calis bu sefer saldırmaya başlamıştır genç kadın aceleyle kılıcını kaldırıp darbeleri engellerken kısa bir süre sonra tekrar ritmini bulduğunda calis gülümser, cuslov da keyifle kaşını kaldırırken genç adam kılıcı bu sefer ters köşeden getirir, cuslov genç adamın *yine aklını okumuş* kendi kılıcını da o köşeye sallarken ikisinin elleri de açılmıştır, calis kılıcı cuslovunkine iterek genç kadına yaklaşır ve elini önlerine getirirken kılıçlar ikisinin de göğüs hizasında önlerinde çapraz, yüzler yine birbirine yakın, nefesler birbirine karışıyor, calis gülümser

“yenişemeyeceğiz..”

“öyle görünüyor..”

calis kılıcını indirerek bir adım gerilerken cuslov da derin bir nefes alarak kendininkini indirir, ikisi de cam odaya dönerken oturan gençlik ayaklanmış, alkışlıyor, blanche burnunun ucundaki camı yalıyordu, vien bu çifti de alkışlarken ikisi de gayet iyi görünüyordur, kılıçlar tekrar eski yerlerine konur ve çift hala ağızları açık bekleyen kalabalığa yaklaşır, calis elini uzatır, cuslov ondan destek alarak yere otururken calis de genç kadının yanına çöker ve başını duvara dayarken cuslov ona siyah su şişesini uzatır, genç adam teşekkür ederek alırken cuslov da beyaz şişesinden içiyor, sırtını calisin bacaklarına dayayarak sıradaki çiftin yerlerinden kalkmasını izler...

wusla ve conrad çıkmışlar, conrad gücünü esirgemedi elini, kolunu, bacaklarını, tekme ve yumruklarını sallıyorken wusla gülerek hepsini engelliyordur

“aklını kapat conrad!”

“nasıl kapatayım!? Devamlı bir şey düşünmek zorundayım!”

“e ama duyuyorum!”

“dinleme!”

conrad bir tekme daha savururken wusla hızla eğilir, genç adamın bacağı boşluktan geçerken bir küfür basa, wusla gülerek tekrar yükselir

“savaşırken de mi böyle aklın sonuna kadar açık savaşıyorsun?”

conrad nefes nefese, ikisi de birbirlerinin etrafında dönüyorken genç adam cevaplar
“karşımdakini öldürmek istediğimi düşündüğüm için korkup siniyordur..”

wusla güler

“yine de bir gün ölmekten korkmayan biri karşına çıkarsa zihnini kapatman gerekiyor, dene..”

conrad nefes nefese yutkunarak wuslaya bir adım atar, genç kadın gerilerken conrad sırttır, wusla kaşını kaldırırken biraz sonra hızla kolunu kaldırır ama beline bir tekme yerken sendeler, nefesini toplayıp doğrulduğunda conrad heyecanla onay bekliyordur, wusla başını sallar

“güzel.. sağ gösterip sol vurma diye buna denir..”

conrad *heh*elerken wusla onun omzuna bir yumruk geçirir, genç adam *oww*larken wusla hiç boş olmadığını söyleyerek cam odaya döner, kızı onu deli gibi alkışlarken conrad o tarafa döndüğünde vien’le göz göze gelir, ikisi kısacık bir an için bakışırken wusla genç adamın elini tutar ve ikisi arkalarını dönerek tekrar otururken bu sefer delora ayağa fırlar...

“şöyle bir güzel döveyim seni gel!”

colm gülerken deloranın karşısına geçerken genç kadın yumruklarını kaldırmıştır

“karşı koyarsan daha çok döverim!”

herkes gülerken colm ellerini kaldırır, delora o anda bir yumruk savururken colm geri eğilerek atlatır, delora çok ayıp diyerek bir de tekme atarken colm zıplayarak geri çekilir

“hey! Nereye tekme salladığına dikkat et!”

“düşman askeriyim ben, sen dikkat et!”

colm peki diyerek genç kadına saldırır ve kollarını tuttuğu gibi dizini kaldırıp karnına vurmak ister ama delora geri zıplayarak kurtulurken hemen ardından kendini geri atarak ayaklarını colmun çenesinin altından genç adamın suratına vurur ve kollarını kurtarıırken colm çenesini ovuyordur

“git silahını seç!”

delora duvara koşarak demir zinciri asılı olduğu yerden çeker ve elinde çevirirken colm da kendi zincirini alıp ona yaklaşıyordur

“hastasın sen..”

delora piskopatça gülerken colm sırttır ve zinciri savururken delora da kendininki savurur, iki zincir havada birbirine dolanırken herkes şiddetle alkışlıyordur, delora eliyle selam verirken gözleri colmdadır, genç adam bütün gücüyle zinciri çekip ilgiden dikkati dağılan delorayı kendine yapıştırır, delora inleyerek göğüslerinin acısını hissederken colm sırttıyordur, delora elindeki zinciri sallayarak colmun ayak bileğine sertçe vurur, genç adam inleyerek kendi zincirini geri çekerken delora onu omzularından ittirir ve üzerine giderken bir anda eğilir ve zinciri savurarak colmun bacaklarının arkasından geçirir, eline gelen ucu da tutarak çekerken colm sırt üstü yere yapışır, delora zinciri bırakıp o tarafa ilerler ve kaşını kaldırarak genç adamı izlerken colm zincirini onun belinden dolayı kendine çekmesiyle delora büyük bir şiddetle genç adamın üzerine düşerken ikisi de acıyan uzuvları için inliyordur, delora colm’un koluna vururken genç adam ezilmiş, ama gülüyordur

“yeter mi!?”

delora colmun göğsüne bir tane patlatıp ayağa kalkmaya çalışırken gülüyordur

“yeter!”

colm zinciri bırakıp yattığı yerde daha da yığılırken delora zaferini ilan ederek izleyenlere selam veriyor ve lattyle ewan tarafından genç kadına konfeti niyetine patlamış mısır atılıyordur...

andrea ve dorian sıradaki talihliler olarak ayağa kalkmış, ikisi de sessizce bekliyorken latty yerdekilerin önüne bir koruma kalkanı çeker, eidan sorar

“kızı yakmayacaksın umarım dorian..”

dorian gülümserken andrea kaşını kaldırır ve ayağını yere vurduğu anda oturdukları yer titrerken latty *hey!*ler

“sarayımı yıkacaksın!”

andrea gülerken dorian *hmml*ayarak elini çenesine götürür, andrea kollarını kavuştururken genç adamın boşta kalan elinden çıkan alevler ölüm sıcaklığında andreaya saldırır, genç kadın iki elini de kaldırıp bir adım geri atar ve alevler önce kül, sonra toprak olarak yere saçılırken dorian gülümser

“güzel..”

andrea da keyifli, ellerini silkerken bu sefer genç kadın bir şeyler fısıldar, dorian adım atmaya yeltenir ama o anda ayakları yere yapışırken kaşlarını çatar ve zorla sağ ayağını kaldırırken ayakkabısının altına kenetlenmiş küçük böcekleri gördüğünde kaşını kaldırır, cam odadan kızların iğrenmiş sesleri geliyorken andrea güler, dorian bir an daha düşünüp ellerini bacaklarına bastırır ve

biraz sonra böcekler ciyaklayarak yanmaya başlayıp hepsi cansızca dökülürken andrea başını sallıyordu, delora araya girer
“antreman değil bu! Saldırın! Biana da beklerdi böyle zaten!”
andrea gülerek o anda ellerini sallarken dorian yerden çıkan kalın bir sarmaşıkla boğazından yakalanır ve çırpınırken yere düşer, andrea konsantrasyonunu korumaya çalışırken dorian yerde hareketsizce durur ve gözlerini kapatırken andrea bir anda genç adamın vücudundan çıkan sıcakla saçları uçuşarak feryat eder ve uzaklaşırken sarmaşık da kül olup dökülmüştür, dorian tekrar ayağa fırlarken andrea arkasındaki duvara yaslanmıştı, ikisinin de silaha ihtiyacı yok gibidir, ama biraz sonra ikisi de kılıçlara uzanırken andrea kendi kılıcını sarmaşıklarla bileğine dolar, dorian’ınki de bir anda alev alırken herkes nefeslerini tutar...

kılıçlar birbirine vuruyorken her darbeye kılıcıcımlar yükseliyordu, andrea biraz sonra gülümser ve elini salladığında kılıç yamularak erir ve dorian’ın elinden dökülürken genç adam gülüyordu
“bak işte bunu unuttum..”
andrea kendi kılıcına plastikmiş gibi bükülürken güler ve silahı yere bırakırken ikisi de düşünüyordu, bir an sonra dorian iki elini de yan yana getirip küçük çaplı bir yangın çıkarırken andrea bağırarak az önce yerlere saçılan toprakları çağırır ve parçalar yükselip birleşir ve çoğalarak bir duvar oluştururken dorian ne kadar bastırıyorsa, duvar o kadar kalınlaşıyordu, andrea sonunda inleyerek pes ederken toprak duvar yere saçıldığı anda dorian da alevlerini geri çeker, ikisi de nefes nefese gülümsüyorken andrea elinin tersiyle alınını siler
“muhteşemdi dorian..”
“asıl sen muhteşemdin, metaller üzerinde biraz daha çalışalım..”
andrea başını sallarken herkes alkışlamaya başladığında ikisi de gülerek izleyenlere selam verir, latty döküntüleri yok ederken kalkanlar yok olur, andrea scott’ın yanına adeta yığılıyorken genç adam gülümseyerek ona suyunu uzatır ve yastık görevi görürken dorian wuslanın yanına oturarak başını genç kadının dizlerine koyup gözlerini kapatarak kuruyan nefesini düzenler..

sıradaki çift sienna ve eidadır, ikisi de birbirine bakıyor, latty yine kalkamı kurmuş, bu sefer ıslanmak istemiyorken eidan ellerini cebine sokmaya yeltenir ama cep bulamazken sienna gülümser ve genç adama serin bir rüzgar yollarken eidan bir adım geri atar
“ben seni ancak ıslatabilirim..”
“suyu çok sevmem..”
eidan sırtırtırken sienna da güler ve bir an sonra eidan tamamen su olurken siennanın nefesi kesilir, kendisi de deli gibi hava olup uçmak isterken biraz sonra ortadan yok olduğunda eidan koca bir buz kütlesi olup bin parçaya ayrılır, herkes bir anda ayaklanırken sienna odanın diğer ucunda belirmiştir, yerdeki eidana bakarak bir feryat koparırken buz o anda erir ve birleşerek tekrar bir eidan figürü oluşurken hemen ardından eidan tekrar eski haline döner ve şokla birbirine bakan iki kıran aynı anda atılır ve birbirlerine sarılırken sienna heyecandan sadece çığlık atabiliyordu, latty kalkanları falan kaldırıp ikisine saldırırken eidan genç kadının havaya kaldırmış, sienna gülmekten gözleri doluyorken cam odadakiler de cama vurup dikkat çekmeye çalışıyorlardı, blanche miyavlar...

tessa siennayla çığlık atma seansları bittiğinde ortaya çıkmış, o ve karşısındaki franco ne yapacakları konusunda hiçbir fikirleri yok, birbirlerine bakıyorken tessa gülümser, franco bir anda nefesinin kesildiğini hissederken kaşlarını çatır, tessa hala aynı gülümsemeyle genç adama yaklaşıyorken franco dudaklarını ıslatır ve hafifçe gülerek aklını toplamaya çalışırken tessa dudağını ısırarak genç adamın çenesinden yüzünü takip ederek etrafında dolaşırken franco dudağını ısırarak bu dövüşün nasıl bir dövüş olduğunun farkına varır ve boynunu gererken tessa iki eliyle genç adamın yüzünü kavrar ve gözlerinin içine bakarken franco yutkunarak ona bakar

“şimdi yanlış bir şey yaparsam hiç hoş olmaz..”

tessa gülümser

“ne kadar ilginç şeyler öğrenmişsin sen..”

“daha ilginç şeylerim de var..”

tessa kaşını kaldırırken franco sırttır, biraz sonra genç kadın kaşlarını çatarak ellerini indirirken franco ona bir adım atıyordu, tessa yutkunarak gerilerken franco gözlerini kısar

“gözlerini kapat..”

“kapatmam..”

“kapat..”

tessa derhal gözlerini kapatırken franco onu belinden tutarak durdurur, genç kadın gözlerini açmıyorken herkes ikilinin ne yaptığını merak ediyordu, ikisi de tek kelime etmemiştir, franco gülümserken tessa o anda gözlerini açar ve kaşlarını çatarak konuşur
“eidan çok salaksın..”

herkes bir kahkaha atarken eidan elindeki mısırlarla kalakalmıştır, franco gülerken tessa bir şey söylemek istiyordu, ama bir an sonra susarken franco genç kadını bırakır ve bir adım geri çekilir

“ona kadar say..”

tessa neden yaptığını bilmiyor ama ona kadar sayarken herkes yine kaşlarını çatıyordu, kalabalıkta tek bir kişinin yüzü gerçekten gülüyordu, cuslov merakla kollarını bacalarına dolayarak izlemeye devam ederken bir an sonra tessa cuslova döner

“şimdilik bu kadar yapabiliyorum..”

cuslov gülerek yeterli olduğunu söylerken tessa sanki yeni uyanmış gibi kendine gelir ve francoya tutunurken genç adam özür diler, tessa ne için özür dilediğini sorarken franco zihnini bir süre ödünc aldığı söyler ve onu yerine götürürken eidan genç adamı yumrukluyordu, franco da onun koluna bir tane çakarken cuslov genç adama döner

“tebrikler franco, tessaya karşı insaflı olduğunu varsayıyorum..”

“öyleydin..asıl becerilerimi eidan’da deneyeceğim..”

eidan dehşetle arkadaşına bakıyorken cuslov gülümser, tessa francoya bir daha yapmamasını söylerken genç adam gerçekten özür diler, tessa gülümseyerek affeder ve yeteneğinin gerçekten muhteşem olduğunu söylerken eidan sakın ha öyle bir şeyin üzerinde denenmemesini kesinleştirmeye çalışıyordu...

biraz sonra iki kardeş, ashley ve scott karşı karşıya duruyorken ikisi de birbirlerine *kardeşçe* gülümserler ve biraz sonra hırsla saldırlırken ashley hiçbir tekmesini esirgemiyor, scott her aldığı darbeye iki katıyla karşılık veriyordu, ashley nefes nefese gerilerken scott hızla genç kadının önüne gelir ve yumruğunu tam suratına çarpacakken durur

“biraz daha hızlı ol, solunu da koru..”

ashley hafifçe başını sallar ve sağ yumruğunu savururken scott onu engeller, ikisi yine yumrukları konuşarak geriliyorken ashley silahların olduğunu duvara dayandığında elini küçük bıçakların olduğu yere atar, scott onu gördüğü anda geriye bir takla atar ve uzaklaşırken ashley bıçakları sırasıyla abisine fırlatıyordu, scott önce sağ eliyle, sonra sol, sonra başını eğerek, sola bir parendeyle ve son olarak sağ tekmesiyle bıçaklardan kurtulurken ashley sinirle güler

“pompa tüfek kaldı sanırım..”

scott gülerek duvara doğru geriliyorken ashley de ona doğru yaklaşıyordu, genç adam kardeşine karşı her zaman adil, o da bıçaklara uzanırken ashley hafifçe başını eğerek, kendi hızının iki katıyla ona gelen bıçaklar genç kadının ellerine çarparak düşüyorken bir sonraki tam yüzünün yanından geçip sol yanağını sıyrarak yere düşerken ashley hızla yüzünü tutar, ve elini çekip avcundaki kana bakarken yutkunur, scott silahları bırakmış, onun yanına gelir ve yüzünü çevirip yanağına bakarken ashley homurdanarak iyiyim diyordu, scott gülümser

“solunu koru dedim.. bir tek yumruklardan değil, her şeyden..”

ashley gözlerini devirirken scott kardeşini kolunun altına alıp sarılır ve ikisi de yerlerine dönerken herkes alkışlıyor, bıçaklar yerlerine dönüyor, vien ashley’e yanına gelmesini işaret ediyordu...

son ikili, flasler ve claire ortada buluştuklarında delora yumruklarını okşuyor, sienna dudağını kemiriyordu, claire genç adama gülümser

“çok zaman oldu..”

“bundan sonraki de uzun bir zaman sonra olur umarım..”

claire de umduğunu söyler ve ikisi birbirlerinden bir adım gerilerken claire deloraya bir bakış atar, delora *sevgiyle* gülümserken claire sırtarak tekrar önüne döndüğünde flasler kılıcını kapmış, hızla savurur, claire kaşlarını çatarak geriye yatarken neredeyse ikiye bükülür, ellerinin yardımıyla ters dönerek tekrar doğrulurken flasler kılıcını savurarak ona yaklaşmaya devam ediyordur, claire gülümseyerek hafifçe geriye eğilmiş, duvara doğru geriliyorken elini arkaya uzatır ve kılıcı el yordamıyla bularak alırken flasler kendininkinin ucunu yanında yere yaslar ve beklerken claire genç adamın kılıcına vurarak tekrar kaldırır ve devam etmesini işaret ederken flasler *hay hay* diyerek başını eğerek ve kılıcını hızla kaldırarak claire'in kılıcına çarparken genç kadının duruşu kusursuz, tekniği güçlüdür, delora ondan nefret ederken bir taraftan da bir şeyler kapmaya çalışıyordur, claire için kılıç kullanmak nefes almak gibi, kraliyet de kılıç kullanmayı bilemeyenlerin ayıplandığı bir zamanda büyümüş, flaslerin darbelerini tüy gibi karşıliyorken genç adam gerilemeye başlamıştır, sol eli arkasında, sağ elindeki kılıçtan başka hiçbir uzvu yokmuş gibi claire'in vuruşlarına karşı koyuyorken elleri hızlı, ayakları kontrollüdür, claire bir an sonra güçlü bir sesle kılıcını flaslerinkine vurur ve genç adamla kesiştiğinde ona meydan okurken flasler çenesini kaldırır ve önündeki kılıcı itmeye çalışırken claire o narin bileğinin gücüyle öyle bir karşı koyuyordur ki delora dehşetle olanları izlerken bir dahaki turda kılıçları yasaklamayı düşünür, sonunda flasler claire'i iterken genç kadın sanki az önce bütün gücünü harcamamış, tekrar aynı serilikle kılıcını savururken flasleri yorduğu bellidir, genç adamın her saldırısına mutlaka karşı bir hareket buluyorken flasler gülümser “babamla çalıştığın çok belli oluyor..”
claire gülümser
“sen de çalıştığın için anlamış olmalısın, aradan bir sürü eğitmen geçti, ama evet, babamla çok çalıştım..”
ve kral armand'ın da yeteneklerinin olduğu iki kılıç çarpışırken claire bir anda kılıcını iter ve flasler daha ne olduğunu anlayamadan elindeki metal yere düşerken claire kılıcı ona doğrultmuş, gülümser “malheureusement monsieur, vous avez perdu au jeu cette fois..¹”
“je perds toujours en face de cous mademoiselle..²”
ikisi de kibarca birbirlerine selam vererek daha sonra izleyenlere döndüğünde herkes asil bir düello izlemiş, alkışlar...

“evet, değişelim.. herkes hemcinsleriyle eşleşsin lütfen..”
delora eşleri sayarken herkes ona göre kendini hazırlıyordu, cam odadakiler her çiftin adıyla alkışlara boğulurken blanche gayet rahat, tüylerini yalıyordu, delora her gruptan bir kişinin eksik olduğunu gördüğünde cam odaya döner “gönüllü?”
delia derhal ayağa fırlarken delora onu içeri alır, ve ian'a da gelmesini işaret ederken genç adam emin değil, ama melanie tarafından itilerek yerinden kalkarken dövülmeye gönüllü olmuştur, kendini vurmak ister...

delia ve ian giyinmiş, içeri girerken genç kız sıkıca topladığı at kuyruğunu biraz daha sıkarak, ian'a da bakıp her şeyin yerinde olduğuna emin olurken gülümser
“bir şey olmaz merak etme..”
“merak etmiyorum zaten..”
delia *tabii* diyerek rakibinin karşısına geçiyorken ian şimdilik oturuyordur..

latty ve delia karşı karşıyayken latty gülümser
“annen seni yeteri kadar dövmedi, ben döveyim..”
wusla aynen öyle diyorken delia sahte bir dehşetle elini ağzına kapatır, latty genç kızın suratına bir yumruk savururken delia eli hala ağzında, başını hızla geri eğerek ve hemen sonra bir takla atarak kusursuzca tekrar ayağa fırlarken ian'ın ağzı daha şimdiden açılmıştır, ewan genç adamın çenesini yukarı ittirirken sırttır, ian kendini toplarken delia dönerek bir tekme atıyordu, az önceki çene yine düşer...

¹ maalesef beyefendi, bu sefer yenildiniz..

² size karşı her zaman yenilirim hanımefendi..

“bak benim tekmelerim hala seninkiler gibi değil! Nasıl yapıyorsun!”

latty tekrar dönerek bir tekme savururken delia eğilerek hem korunuyor hem de latty’nin ayaklarına bakıyordur, anlamış gibidir, tekrar yükselir ve aynı tekme savururken bu sefer latty eğilir, delia memnun, bir yumruk savururken latty bunun da doğrusunu gösterir ve delianın suratını neredeyse morartıyorken ian oturduğu yere sinmiştir, 2 ay önce çekip kurtardığı kızın aslında ona pek ihtiyacı yokmuş gibi görünüyorken delia duvardan kalın ve uzun bir halat çekmiştir, halatı hızla yere vurarak rakibini uyarırken ian irkilir..

latty kendi halatını savurarak delianın bacaklarına vururken genç kız acıyla inler

“moraracak!”

“bir şey olmaz! Topla kendini!”

delia bacakları acıyor, yine de elindeki halatı ikiye katlar ve latty’e savurur, genç kadın eğilip tuzağa düşmekten kurtulurken delia halatı tekrar elinde toplar

“bacaklarım acıyor latty..”

latty kaşlarını çatarak halatı bir kenara atar

“o kadar darbeye katlanması gerekiyordu, gel bakayım buraya..”

delia yere oturarak bacaklarını tutarken vien cam odadan gelmiştir, eğilerek delianın bacaklarını kontrol ederken tulumun bacaklardaki fermuarını açar, ipin değdiği yer kıpkırmızıyken wusla da kızının yanına gelmiştir, vien kızarıklığın üzerinde elini gezdirirken delia biraz rahatlar ve başını annesine dayarken sorar

“tulum mu bozuk?”

vien olabilir der ve ayağa kalkarak deliaya elini uzatır

“tulumu incelenmesi için verelim, bacaklarına da bir şey sürelim, hadi gel..”

delia ona tutunarak kalkarken herkes alkışlıyordur, genç kız gülümser ve yüzü bembeyaz olmuş ian’ı görünce gülerken iyi olduğunu söyler ve vien’le beraber çıkarken annesi de yerine döndüğüne göre her şey yolundadır, ian rahatlar..

“gel bakalım ufaklık!”

ian gözlerini devirerek colm’un karşısına geçer, colm onu süzüyorken ian her an bir tekme, yumruk, bir şey bekliyordur, kolunu mu, bacağını mı kaldıracak karar veremiyorken colm sırttır

“ben seni bu bekleyişle bile öldürürüm..”

“olabilir! Vur artık!”

colm kollarını kavuşturur ve beklerken ian iç çeker

“tamam, ben saldırırım..”

ve genç adam sert bir yumruk savururken colm genç adamın elini havada yakalar ve çevirerek sırtına doğru bükürken ian dişlerini sıkarak colmun göğsüne dayanmıştır, sol ayağını kaldırıp genç adamın kaval kemiğine geçirir ve colm inleyerek onun elini bırakırken ian kolunu sallayarak geriliyordur, colm bacağının acısını unutup genç adama yaklaşırken ne yumruk, ne tekme hiçbir şey yoktur, sadece üzerine geliyordur, ian bir küfür ederken colm o kadar hızlıdır ki ian elini kaldırırsa yakalanacağını hissediyordur, o anda eğilerek sağa döner ve colm’dan sıyrılırken genç adamın sırtına bir tekme geçirir, colm yüzüstü yere kapaklanırken ian sırttır, yumrukları havada, colm’un kalkmasını bekliyorken colm doğrulur arkasını döner, ian’a bir adım atar, yumruğunu yakalar-diğer yumruğunu da yakalar, kollarını çevirip arkasında bağlarken ian şimdi oyuncak bebek gibi parçalanacaktır, dişlerini sıkarken colm genç adamın beline dizini vurarak ona diz çöktürür, ian o anda pes ederken colm sırttır

“fena değilsin ian, çalışalım bir ara..”

“kemiklerim tekrar kaynadığında gelirim..”

colm genç adama yardım edip kaldırırken ian sırtını ovuyor, melanie blanchela beraber onları alkışlıyordur, kedi olan bitenlere anlam veremiyor, melanienin bacaklarına biraz daha yerleşir..

onlardan sonra wusla ve cuslov ortaya çıkmış, ikisi de her türlü yumruğu denemiş, her türlü yerden her çeşit tekme atmış, kılıçlar aynı köşelerle birbirine vurmuşken ikisi de yorulmuş, nefes nefese birbirlerine bakıyordur, cuslov gülümser

“istediğini alıp zihninden kaçırıyorsun, çok güzel wusla..”

wusla da teşekkür eder ve hala öğrendiğini söylerken cuslov genç kadına tutunarak tekrar calis’in yanına oturduğunda suyu hazırdır, gülümseyerek alır ve tekrar genç adamın bacaklarına yaslanır..

andrea ve sienna hemen sonra ortaya geldiğinde iki güzel element kıran da birbirlerine bakıyorlardır, sienna şakır
“sen de toprak olursun belki?”
andrea gülerek belki derken sienna ciddidir
“ciddiyim, olay tamamen çok istemekte.. bir dene, sen benden de eidan da kontrollüsün..”
andrea dudağını ısırarak dorian’a bakar, genç adam gülümser
“ben de deneyeceğim..”
ewan hızla ateş kırana dönerken dorian ona bakar
“kaptan crash’in şerefine..”
ewan az sonra şerefine kül olacağından korkarak dişlerini sıkarak ve önüne dönerken sienna andreanın önünde ılık bir esinti olup havaya karıştırdı, andrea gülümser...

andrea bir anda buz gibi havayla titrediğini hissederken tek düşündüğü biraz sıcaktır, aklını toplamaya çalışırken buz gibi bir halat onu kollarından bağlar, andrea hareket edemiyorken sienna’nın zevk aldığı bellidir, şimdi de bacakları bağlanırken andrea çenesi titriyor, hafifçe gülümser, kalkanın arkasındaki herkes sıcak, mutlu, andreaya bir şeylere dönüşmesini bağıryorken andrea çenesini sıkarak soğuğa aldırnamaya çalışıyordur, bir anda etrafındaki bütün havanın çözüldüğünü hissederken sienna tekrar cisimleşmiştir, ellerini çırparak yerinde zıplar
“yaptın andrea!”
andrea bir an acaba ne oldum diye düşünürken sienna elini uzatır, andrea içinden kaşlarını çatıyorken bir an sonra korkunç bir şekilde siennanın parmağına *konma* isteği duyar ve dehşetle *kanatlarını çırparak* yapmıştı, başarmıştı! Kara toprak değil, aksine muhteşem bir beyaz kelebek olmuş, siennanın parmaklarında duruyordur, bir an sonra sienna onun uçmasına izin verirken andrea tekrar eski haline dönerek yere tutunur, gözleri kocaman, çıt bile çıkmayan gruba bakıyorken yutkunur
“yaptım..”
sienna onun sesiyle tekrar coşarak genç kadına sarılırken andrea şoktadır, az önce bir kelebek olmuştur, gülerken siennadan ayrılıp tekrar scott’ın yanına döndüğünde genç adam onun saçlarını kulağının arkasına alarak gülümser
“çok güzeldin..”
“gerçekten mi?”
scott başını sallarken andrea dudağını ısırarak gülümser ve genç adamın göğsüne yaslanırken mırıldanır
“kelebek oldum scott..”
ve saçları öpülürken gözlerini kapatır..

andreanın muhteşem kelebek figüründen sonra artık biçim değiştirmesi beklenen ateş kıran da ortaya çıkmış, karşısında muhteşem kaptan crash, gayet tatsız bir ifadeyle duruyorken parmağını dorian’a doğrultur
“bir tarafım yanarsa seni vururum.”
“vuracağın tarafını yakarsam hiç bir şey yapamazsın..”
crash gözlerini devirir
“sadece bana hala bu kadar gıcıksın, farkında mısın?”
“en çok seni seviyorum da ondan kaptan..”
“gurur duydum-“
ewan genç adamın suratına bir yumruk geçirirken dorian sırtarak çenesini tutar, ewan yumruğunu ikinci bir tanesi için hazırlıyorken savurduğu anda eli ateşe değmiş gibi, hatta gibi değil, ateşe değmiş, hızla geri çekilir, dorian hala çenesini ovuyorken sorar
“acım dinene kadar küçük bir kalkanın kimseye zararı olmaz..”
“kendini beğenmiş..”
dorian gülümserken ewan gözlerini kısar
“zavallı bir insanım ben, ne yapacaksın?”
dorian kalkıyla beraber yürümeye devam ederken ewan sıcaktan kaçtı, dorian konuşur
“zavallı insan dediğin sen, benden üç tanesini devirirsin kaptan, kendine haksızlık etme..”
“sevgin kalbimi ısıttı dorian-şu kalkanı kapatır mısın?!”

dorian sırtarak kalkanı kaldırıırken ewan alnındaki teri siler
“ateş olup yanacaksan bir an önce yap, sıkıldım-“
ewan suratına bir tekme yerken dorian bacağını indirip konuşur
“önce zavallı insanlar gibi dövüşelim..”

ewan az önce latty’nin kazanmasına izin vermiş, ama şimdi hiç öyle bir niyeti yokken hayatında attığı en güçlü tekme falan atıyordur herhalde, dorian geriye sendelerken bir an öksürür, ewan kaşlarını çatarken dorian tekrar doğrulur
“iyiyim..”

“öldün diye ödüm kopmuştu zaten, devam et marcell..”

dorian gülerken başını iki yana sallar ve karşı saldırıya geçerken ewan silahların olduğu duvara geriliyordur

“ateş kılıcı numarasını çekecek misin yine?”

dorian genç adamın suratına bir yumruk daha geçirip geri çekilirken bilmediğini söyler, ewan çenesini oturturken onun da duvara gitmesine izin verir ve elinin altındaki silahlara bakarken biraz sonra başının hemen yanına bir bıçak saplandığında ewan elinde olmadan irkilir ve dorian döner
“alevli bıçak bekliyordum ama-“

bu sefer alevli bir bıçak o tarafa uçarken ewan başını eğerek kurtulur ve sırtarak doğrulur, o da bir bıçak çekip atarken zavallı alet dorian’ın insan üstü sıcaklıktaki duvarına çarptığında eriyerek dökülür, ewan öflerken doriana yaklaşıyordur

“ateş ol be adam!”

dorian bunun üzerine ateş olmak için adeta yanıp tutuşurken gözlerini devirir, ewan onun suratına bir yumruk patlatır

“ateş bile olamıyorsun, aciz misin marcell?”

dorian onun diğer yumruğunu havada tutup eldivenlerinin üzerinden elini yakmaya teşebbüs ederken ewan o eldivenden bile eli bu kadar yanıyorsa gerçekte ona verilen sıcaklığı tahmin edemiyordur, küfrederek elini çekerken doriana bakıyordur

“bana bak marcell, oyuncak değilim ben, ateş olacak mısın yoksa kibriti çakayım mı?”

dorian sırtırken ewan bir an yutkunur, ateş kıran karanlık gözlerini ona dikmiş, bütün evrende sadece ewan varmış gibi ona bakıyorken ewan kaşlarını çatır, ellerini iki yanına indirerek karşısındaki adamı izliyorken dorian derin bir nefes alır, ewan gözleri büyüyerek iki büklüm olurken tam önünde parlayan alevle küfrederek, dorian tavana kadar yükselerek parlarken biraz sonra eski haline döndüğünde ewan nefes nefesdir, dorian sırtır ve genç adama elini uzatırken ewan bir an emin olamaz, ama tutarak tekrar doğrulurken kalkanlar kalktığı anda bir bayram havası başlar, bütün elementler kendi özlerine dönebilmeyi başarmış, şu an oreon’un elindeki gücün büyüklüğü göz kamaştırıyorken ewan ve dorian birbirinden uzak bir yere çökerler...

tessa ve ashley sondan bir önceki dişi çift olarak karşı karşıya gelmişken ashley sırtır

“az önceki numaranı bana çekemezsin-oh.. çekersin..”

tessa gülerken ashley parmağını kaldırmıştır

“komik değil-tanırım..”

genç kadının bacakları güçsüzleşirken tessa dudağını ısıtıyordu, ashley başını kaldırıp dişlerinin arasından fısıldır

“abimin karşısında orgazm olmazsam güzel olur..”

tessa ohlayarak tılsımı kaldırırken ashley rahatlar ve tessa’nın bacaklarına hızlı bir tekme vurup venüs bakiresini yere sererken tessa poposunu tutar, ashley sırtırken mırıldanır

“erkeklerimize yaşattığın zorlu günlerin cezası olsun..”

tessa hala poposunu ovuyorken ashleynin uzattığı eli tutarak kalkar ve colm’un yanına geçip otururken ashley ona bir bakış atarak sakın bir köşeye geçer..

“evet, gel bakalım eidan..”

eidan yerinden kalkmayı reddedişini franco gerçekten güzel bir şey yapacağını söyler, eidan elini sallayıp onu kaldırmaya çalışan adamdan kurtulur

“rezil edeceksin, nesi güzel onun!?”

“sen zaten rezilsin eidan, kalk..”

“bana bak!”

franco *ona bakıyorken* eidan bir şeyler homurdanarak kalkar ve francoya bir omuz atarak geçerken franco sırtarak onun karşısına geçer
“ciddiyim güzel bir şey, çok işine yarayacak..”
“en son güzel dediğinde kristin diye bir kız suratıma yumruğu basmıştı, hatırlatayım dedim..”
franco doğru derken bir an sonra boşverir
“neyse, başlıyorum..”
delora yine itiraz eder
“bu ne biçim dövüş!?”
bunun üzerine eidan genç kadına döner
“inan bu bile çin işkencesinden farksız..”
delora gülerken eidan celladına döner
“seninim francom al beni!”
franco ona uzanan kollara vurur, eidan sırtarak kollarını indirirken franco genç adama bakıyordu

“sakin ol..”
“HA BİR KAFAMDA KONUŞMADIĞIN KALMIŞTI!”

eidan dehşete düşmüşken franco sakindir

“sakin ol’un hangi kısmını anlamadın?”
“BANA BAK FRANCO-“
“zaten bakıyorum salak, sakin ol...”
“iyi.”

Eidan gayet sıkılmış bir ifadeyle bakarken bir an sonra yine tamamen su olduğunda irkilir
“ben yapmadım!”
franco sırtırken cuslov muhteşem diyor, eidan kendini tekrar eski haline çevirirken franconun omzuna bir tane geçirir
“madem yapabiliyordun neden iki ay kışımı yırttım ben?!”
“laflarına dikkat et ve sen kendin yapamıyor olsan ben sana ölsem yaptıramazdım, içinde olması lazım..”
eidan *haalarken* franco gözlerini devirir, ikisi tekrar yerlerine dönerken sienna ve andrea onlara da yapmasını istiyordu, franco farkettilmesede bütün gücünün tükendiğini söyler, bir dahaki çalışmasında bayanlara söz verirken cuslov genç adama döner
“diğer şeylerden öte bu yaptığın çok önemli franco, diğerlerinin gücü tükendiğinde sen onlara yardım edebilirsin..”
franco başını sallarken cuslov gerçekten etkilenmiştir, franco hayatının en büyük gururunu yaşadığını hissederken cuslov gülümseyerek sırtından çekilen bacaklarla sıradaki çiftte döner..

“beni sen eğittin calis, nasıl yeneceğim?”
calis gülümser ve hiç yumruk ya da tekmeyle ihtiyaç duymadan iki eline de birer sopa alır
“beni yenersen ancak seni iyi eğitmişim derim conrad..”
conrad sırtırken elindeki sopaları çevirerek calise yaklaşıyordu, iki adamın sopaları da çapraz olarak başlarının üzerinde buluşurken ikisi de neredeyse eş güçlerle birbirlerini iterler, biraz sonra iki kolları da birbirlerinden ayırmış gibi hareket ediyorken calis hızlı bir darbeye conrad’ın sağ elindeki sopayı düşürür, conrad küfrederken calis gülümser
“hala bitmedi..”
“farkındayım, ben bitireceğim çünkü..”
calis kaşını kaldırırken conrad sopayı iki elinde kavrayarak calisin iki darbesini birden üzerinden iter, sarışın adam geriye sendelerken conrad karşısında bütün gücüyle saldıracak bir rakip var, ne kadar hıncı varsa elindeki sopayla çıkarıyorken calis de farkındadır, sınırlarını zorlayarak genç adamın öfkesinden kendini korururken conrad bir an sonra onun da sağ elindeki sopayı düşürmüş, tehlikeli bir gülümsemeyle hiç ara vermeden vurmaya devam ediyordu, calis köşeye sıkışmış, conradı sertçe iterek kendine yer açarken ikisi tekrar ortaya gelirler, sopalar yine birbirine vururken tahtalar kırılacak gibi esniyordu, ikisinin de gücü birbirine denk, ama birisi fazlasıyla öfkeliyken calis son anda sopasını yüzünün önüne kaldırır ve suratının dağılmasını engellerken conrad kızgın bir ses çıkararak geri çekilir ve calis sopasını indirdiği anda bütün gücüyle genç adamın eline vurur, calis parmaklarının kırıldığına yemin ederek sopayı elinden düşürürken conrad nefes nefesidir, cam

odaya bakıp vien'in önce ona bakıp sonra kalktığını görürken genç kadın calis'in eline bakmak için içeri giriyor, conrad elindeki sopayı atıp işi bitmiş, dövüş odasından çıkıyordur..

scott ve flasler, scott'ın isteği üzerine kılıçlarla başlamışken flasler genç adamın saldırgan tekniğindeki açıkları söylüyor, scott hiç alınmadan öğrenebileceği her şeyi alıyor, kendisi de biraz taktik katıp flasleri gerçekten zorluyorken maalesef biraz sonra kılıcı elinden düştüğünde nefes nefese gülümser, flasler genç adamın elini sıkıp çok başarılı olduğunu söyler ve bir ara beraber çalışmak için sözler alınırken onlar da yerine oturduğunda bu kadar vurdunun kıldının asıl sebebi olan iki bayan ortaya çıkar...

delora beyaz eldivenlerini eline oturtarak karşısındaki claire'e bakıyorken claire gülümser "konuşguna karşı yumuşak olacağını umuyorum delora.."

delora da gülümser

"aramızda konuk, misafir lafı mı olur, sen benim *dostumsun* claire, canına okuyacağım.."

claire gülerken başını eğip, delora o dikkatsizlikten faydalanıp tekmesini savururken bir an sonra bacağı tutularak çevirilip yere yapışınca dehşetle ellerinden destek alarak ayağa fırlar, claire gayet sakin, ona bakıyorken konuşur

"buraya gelmeden önce biraz çalıştım, sen de orduda çalışmışsın, eşitlendik.."

delora ikisinin asla eşit olmadığını biliyor, öfkeyle genç kadına saldırırken claire geriliyordur, deloranın tekmesinden eğilerek kurtulurken yüzüne düşen saçları üfleyerek geri atar

"eski defterleri kapattık sanıyordum delora.."

ve prenses sert bir yumruk savururken delora onun yumruğunu tutarak kolunu çevirir ve kendine yaslarken kulağına konuşur

"defter sırf eskidi diye kapatıp çöpe atmam.."

claire kolu acıyor ama yine de sırtır ve diğer dirseğini deloranın kaburgasına geçirir, delora inleyerek claire'i iterken prenses sıkı topuzundan çıkan saçlarını kulağının arkasına alır

"kocaman kadınlar olduk, artık şu savaş bitsin.."

"o *savaş* bitmez claire, sen bitmesini gerçekten istiyor musun ki?"

delora kendini geriye atarak claire'in çenesine iki güzel tekme geçirirken prenses yere düşer ve çenesini tutarak sol dirseği üzerine dayanırken konuşur

"ben hiç başlamasını istememiştim ki zaten! Sen kendi seçimlerinden beni suçlu tutuyorsun!"

delora sinirle güler

"ben!? BEN!? BEN Mİ SENİ SUÇLUYORUM!?"

"EVET!"

claire de ayağa fırlarken ikisi tekrar yumruklaşmaya başlamıştır, kollar birbirini engellerken delora sıkıdığı dişlerinin arasından konuşur

"ben kimseyi suçlamıyorum, sen suçlu olduğun için öyle hissediyorsun.."

"boş laflarla zamanımı harcama delora, çocukken de böyleydin, senden bir fazla bir şeyim olduğu anda kıyameti koparırdın, ama hatırlatırım, ben prensesim! Tabii ki her şeyin fazlası benim olacak!"

delora sonunda claire'in suratına bir tane patlatıp onu sustururken cam odadaki vien o morlukları nasıl iyileştireceğini düşünüyordu, yüzünü buruştururken claire geri çekiliyordur, delora da nefes nefese ona bakarken isyan eder

"malında gözüm mü var sanıyorsun!? Senden daha çok şeye sahibim ben, evren benim!"

claire yutkunarak yüzünü tutarken delora devam eder

"olanları o kadar umursamıyorsun ki, sana neden kızgın olduğumu bile unutmuşsun.."

claire bir şey söylemiyorken gerçekten artık ne için kavga ettiklerinin önemi kalmamış gibidir, delora sinirle güler

"hatırlatayım.."

claire korkuyla bekliyorken delora dişlerini sıkıyordur, herkes genç kadının bir şey söylemesini beklerken delora parmağını kaldırır, sinirli bir nefes alırken bir an sonra omuzları düşer

"lisedeyken köpeğimi ezdin claire.."

herkesin ağzı bir karış açılırken claire dehşet içindedir...

"KİM!? BEN Mİ?! BEN KİMSENİN KÖPEĞİNİ EZMEDİM!"

"senin köpeğin mi vardı delora?!"

delora yine sinirlenmiş, lattye döner

“CLAIRE EZMEDEN ÖNCE VARDI! ÇOK DA SEVİYORDUM! SENELERCE GİZLİ GİZLİ BAKTIM BEN O ZAVALLIYA, ADI MORTY'Dİ! MORTY'İ ÖLDÜRDÜN VE ÖLDÜRDÜĞÜNÜN FARKINDA BİLE DEĞİLSİN!”
claire hala dehşet içindeyken delora ağlayacak gibidir

“bilmiyor muydun?!”

“hayır!”

“nasıl bilemezsin araban hayvanın üzerinden geçti claire!”

“demek ki ben kullanmıyordum şapşal!”

“ben nereden bileyim kim kullanıyor, orada köpeğim eziliyor ben şoföre mi bakayım!?”

“o kadar senedir bana bu yüzden mi işkence ediyordun?!”

“EN ÇOK SEVDİĞİM ŞEYİ ÖLDÜRMÜŞTÜN!”

“BEN ÖLDÜRMEDİM TANRI AŞKINA DELORA! SANKİ BENİ TANIMIYORSUN!? BEN O KÖPEĞİ EZECEĞİME DUVARA ÇARPARDIM! HELE DE SENİN KÖPEĞİNİ!”

delora gözleri dolmuş, zavallı morty'ı hatırlarken kimsenin haberi olmadan köpeği ezildiği o gecenin geç saatinde gömmüş, claire'e o zamandan beri sessiz bir işkence ederken o küçücük dert seneler geçtikçe aslında delora'nın sığınma noktası olmuş, her farklı nefreti claire üzerinde toplamış, şimdi hepsi bir anda çözülürken genç kadın gözlerini siler

“NEDEN BİR GÜN GELİP DE DELORA NEYİN VAR DİYE SORMADIN?!”

“NE BİLEYİM!?! O KADAR REKABET HIRSINA BÜRÜNMÜŞTÜM Kİ AKLIMA BİLE GELMEDİ BÖYLE BİR ŞEY OLACAĞI! AYNIYIZ İŞTE!”

“NEFRET EDİYORUM SENDEN!”

“BEN DE SENDEN!”

delora ağlayarak claire'e sarılırken claire de ikisinin salaklığına ağlıyordu, ikisi yere çökerken herkes şok olmuş, hayatlarında bu kadar anlamsız bir şey görmemiş, boş boş bakıyorken latty bir kahkaha bastığında ewan irkilir, genç kadın gülmekten yerlere yatıyorken claire ve delora aynı anda dönerek çenesini kapatmasını bağırır, latty daha da gülerken onunla beraber diğerleri de gülmeye başlar, cam oda zaten çoktan kendinden geçmişken blanche döne dolaşa doğru yeri bulmuş, poposunu sallaya sallaya dövüş odasına girer ve delorayla claire'in arasına sokulurken delora beyaz kediyi görünce acısı daha da depreşir, anlamsızca ağlarken kediyi kucaklayıp beyaz tüylü suratına bakar

“seni de çok seviyorum ben kedi! Bir doğru düzgün sevemedim senelerdir!”

delora blanche'a sarılırken latty onları işaret ederek ewan'ın üzerine devriliyordu, hayatında bir daha bu kadar gülmeyecektir, emindir...

o hafta gençler okula andrea ile beraber dönmüş, genç kadın'ın dans hocalığını kabul ettiği haftanın ertesi, profesör gregory thomas'ın tiyatro dersinde öğrenciler çok ilginç bir haber alırlar..

“bu sene 3 güzel sanat dersinin ortaklığında bir bitirme projesi var..”

greg, güzel sanatların büyük tiyatro salonunu sınıfı olarak atamış, herkes sahnede yere oturmuş, genç adamı dinliyorken, greg de tam ortalarına oturup devam eder

“..tiyatro sınıfı her zaman en az kalabalık olan sınıf oluyor, bu sene seçmeli olarak tek bir kişinin aldığını biliyorum, ian..”

ian bütün sınıfın bakışları altında kalırken yanındaki delia gülümser, greg bakışları tekrar kendine alarak devam eder

“..o da güzel sanatlar öğrencisi değil, elimde avucumda olanla da büyük bir bitirme projesi, sizin anlayacağınız dilde; izlenesi bir oyun sahneye koyamıyordum.. ama müzik hocanız miss vera ve yeni dans hocanız miss andrea bu sene kendi bitirme projelerini de tiyatro dersiyle entegre ettiler..”

delia melanie'nin de gelişine ve andrea'nın varlığına sevinip ian'ı dürterken genç adam gülümser, o sırada greg ayaklanmıştı

“önümüzde senenin bitmesine 4 hafta var, haziranın son haftası sahneye çıkacağız ve siz ya geçecek ya da kalacaksınız..”

herkes fısıltı ve homurdanmalar arasında kalırken greg gülümser

“aranızda bütün dersleri alanlar olduğunu biliyorum, bir kerede hepsinden geçebilirsiniz.. ya da kalabilirsiniz..”

herkesin umutları yükselip düşmekten bir hal olmuşken greg oyunun konusunu anlatmaya başlar...

“müzik, dans ve tiyatro dersleri birleşti ve tek bir proje yaratıldı. Hepiniz mutlaka oyunun bir parçası olacaksınız, sahnedeki rollerin dışında kiminiz ışıkcı, kiminiz suflör olacak ve bütün yaptıklarınız için notlanacaksınız.. toplamda notu 50'nin altına düşen dersten kalır, istisnasız..”

miss vera masasının başında, ortak bitirme projesi haberini verirken herkes ölüm fermanlarını dinliyor gibi hissediyor, beyinlerine bütün gerekli şeyleri kazırken sınıftan bir el kalkar, miss vera istemeyerek de olsa carter’a söz verir
“oyunun konusu ne olacak?”
“biraz daha sabırlı olursanız anlatacağım bay kitsch. Sözümü bir daha kesmeyin..”
carter sırtarak peki der ve sırasına yayılırken miss vera içinden ona kadar sayar ve tekrar sınıfa dönüp oyunun konusunu yine beyinlere kazırcasına anlatmaya başlar..

“hepinizin çok zevk alacağını düşündüğüm bir haberim var.. bir çoğunuz bundan önceki derslerden öğrenmiş olabilir, ama bilmeyenler için bu sene müzik, tiyatro ve benim dersimin birleşmesiyle büyük bir sene sonu oyunu sahneye koyacağız..eğer her şey yolunda geçerse 3 ayrı proje yerine tek bir büyük oyunla 3 dersten birden geçeceksiniz...”
andrea gülümseyerek dans stüdyosunda sırtını aynalara vererek konuşuyordu
“hepinizin sahnede olmasını isterim, ama seçmeler sonunda sahne arkasında da bir çok görev verilecek.. kimler mezun olduktan sonra sahne ya da kamera arkasında olmayı düşünüyor..”
bir kaç el kalkarken andrea gülümser
“bunları dikkate alacağım.. oyunun konusuysa şöyle..”
genç kadın büyük bir zevkle oyunu anlatırken herkes ilgiyle dinliyordu...

“başrol olsam keşke!”
melanie hayallar içinde bahçede ilerlerken delia ian’ın kolasından bir yudum alıp plastik bardağı genç adama geri verir ve gülerek
“erkek gibi dolaşmak mı istiyorsun?”
melanie şöyle bir öksürür ve fazlasıyla kalın bir sesle konuşur
“güzelim, bu akşam takılmaya ne dersin?”
delia bir kahkaha atarken ian bir daha yapmamasını emrediyordu, üçü de banklara otururken melanie hala heyecanlıdır
“kesinlikle olivia için seçmelere katılacağım..oliver olacağım tabii sonra, ama daha sonra yine olivia olacağım..”
ian kolasını höpürdetip gözlerini kısarak sorar
“bir kızın zorla bir erkek okuluna girmesi ve var olmaya çalışmasındaki teatral hazineyi anlayamadım.. eğer erkek okulu olmuyorsa git kız okulu bul, oraya git-”
delia çıkıcıklar ve ian’ın kolunu tutarak onu susturur ve araya girer
“durum tamamen bir kadının ataerkil bir toplumda ne tür zorluklara karşı koyması gerektiği.. kadın eğitim kadar temel bir şey için bile kendini bir erkek gibi göstermek zorunda, neden? Çünkü onun girmeye çalıştığı erkek okulu diğer okullardan çok üst bir seviyede ve kız o eğitimi istiyor, erkekler alabiliyor, bizim neyimiz eksik?! diyor ve çok cesur bir karar vererek ona gülenlere nasıl yapıldığını ispatlamak için erkek bile oluyor! Bence çok güzel bir konu..”
melanie kesinlikle katılırken iç çeker ve gülümser
“sonra orada hayatının aşkını buluyor..”
ian gözlerini devirirken delia gülümser
“ki o da çok güçlü bir aşk bana göre, çünkü erkek kendini tamamen olivia’ya açıyor, çünkü onu oliver sanıyor, çok iyi arkadaş olarak başlıyorlar-“
“ama olivia başta çocuğa yalan söylüyor-“
“söylemek zorunda, ayrıca olvia nerden bilsin çocuk onun en büyük aşkı olacak!?”
ian ellerini kaldırarak melanieden af dilerken delia gülerken tekrar devam eder
“tamam belki yalan söylemiş olabilir, ama sonunda çocuk olivia’yı o kadar iyi tanımış oluyor ki, onun bunu neden yaptığını anlayacak kadar kalbini açmış oluyor-“
“çok gay..”
“ian!”
ian melanieye döner ve ellerini açarak
“ama gay!”
delia da bir an düşünür, hemen sonra
“evet, biraz gay..”
“bak.. gay işte..”
melanie ikisine de hırlar ve yine hayallere dalarken ian uzakta birini görmüştür, çantasını kaparak ayaklanır
“akşama görüşürüz, bizim asistana bir şey sormam gerek..”

delia aceleyle tamam der, ian koşarak asistanın olduğu tarafa koşarken melanie genç adamın arkasından bakar
“günlerdir asistana bir şey sorup duruyoruz, asistan da taş, adı elle..”
delia gözlerini kısarak ian’ın yanındaki sarışın, hafif kısa boylu ama sevimli kıza bakarken kaşlarını çatar
“eh, idare eder..”
melanie kaşını kaldırarak deliaya döner
“sen hiç yakından görmedin galiba, kııda bir yüz yapısı, bir göz var-“
“göz dersen bende daha güzeli var..”
melanie sırtır
“rekabet yaratmak istememiştım, *pardon*..”
“saçmalama mel, ne rekabeti, ama kıız o kadar da güzel değil.. hem sadece sarışın-“
“hey! O kadar beraber yaşadık ki benim neye benzediğimi unuttun!”
delia yüzünü buruşturur
“öyle demek istemedim.. ayrıca nereden geldik biz bu konuya?! değıştir..”
melanie *peki* diyerek konuyu değıştirir...

iki gün sonra seçmelerin sonuçları panolara asılmış, melanie koşarak kendi isminin nerede olduğuna bakar

Olivia / Oliver James - Melanie Clark

Melanie zevkle bir kakhaha atarak yanındaki delia’ya sarılır, delia da hem gülerek onu taşıyor, hem de kendine bakıyorken büyük ihtimalle sahne arkasında olduğunu düşünüyordur, ama sahne önünde Oliver’a bilmeden aşık olan Percy Williams olarak kendini bulurken gülümser ve melanie’ye döner
“sana aşık olacağım!”
melanie kirpiklerini kırptıştırırken delia şimdiden kalbinden vurulmuştur, ikisi de gülerken yanlarına gelen uzun boylu bir tip izin isteyerek onları panonun önünden iter, ikisi de o tarafa döner ve carter’ı görürlerken melanie’nin nefesi kesilmiştir, onun ismi orada olamazdır, hayır, yok canım, kim seçecektir carter’ı-
“David Carson.. güzel..”
genç adam sırtırarak melanie’ye göz kırpar ve uzaklaşırken genç kıız dehşet içindedir
“kim david yaptı bunu!? Ben buna aşık olmam!? Ah tanrım, adam başrol olmuş..”
melanie listeyi de kontrol ettikten sonra çökerek duvara yaslanır
“senenin tek büyük eğlencesini de carter’la geçirmek zorundayım..”
“o kadar da kötü değil mel.. belki iyi anlaşırsınız..”
melanie yapmacık bir gülümsemeyle tabii der, sonra somurtarak arkasını dönerken gerçekten her şey harikadır, melanie ne zaman carter’dan uzaklaşmak istese adam bir şekilde tekrar yoluna düşüyordur, harika..

“ian! Matt Wessel!”
ian bahçede ona koşan melanie’yi gördüğünde bir an Matt’in hangi salak olduğunu düşünür, sonra seçmeler aklına gelir, sonra kendisinin Matt olduğunu kavrarken *ohlar*, mel ve delia genç adamın yanına gelmiştir, melanie şakır
“Olivia’nın en iyi arkadaşısın, sonra da Percy’le işi pişireceksin, nasıl şanslı adamsın!”
ian melanie’yi öldürmek isterken tanrıya şükür delialona bir şey anlamıyordur, melanie genç adamın sırtına vururken ian zorla gülümser, melanie de sadece onun anlayacağı şekilde sırtırırken delia da genç adamın koluna girerek üçünün nasıl daha çok vakit geçireceğinden bahsediyordur..

carter akşamın bir saati kapısı çalınırken çok büyük zevkle oynadığı bilgisayar oyununun başından kalkar ve kapıdaki kimse kafasını kıracak gibi açarken karşısında melanie’yi gördüğünde sırtır ve laf atacakken melanie onu iterek aceleyle içeri girer ve kapıyı kapatır
“david rolünü bırak..”
“nedenmiş o?”
“seninle oynamak istemiyorum..”
“ama ben çok istiyorum, bırakmayacağım..”

carter kollarını kavuşturup kendini koltuğa bırakırken gülümser, melanie ayağını yere vurur
“bir kez benim istediğim olsa?!”
“her zaman senin istediğin oluyor tatlım, başka türlü olsa şimdi yatakta olurduk..”
melanie ondan nefret ederken dudağını kemiriyordur, carter haklıdır, şu ana kadar melanie ne dediyse yapmıştır, bu genç kıızı bir an daha da korkuturken dudağını kemirmeyi bırakır
“iyi, ne istiyorsan yap.. sadece iyi yap, rezil etme beni.. senin yüzünden 3 dersten birden kalmaya niyetim yok..”
carter’ın cevap vermesine vakit kalmadan genç kız kendini odadan dışarı atar ve kapı arkasından kapanırken carter gözlerini devirerek güler..

Luplex’in kalabalığından uzak, ailelerin yaşadığı bir sokakta dizilmiş sıra sıra evlerin birinin önünde büyük bir *kendi evinizi kendiniz istediğiniz yere taşıyın!* yazısıyla süslenmiş taşımacılık kamyonu duruyordur, bütün ışıkları açık olan evden siyah uzun saçları omzularından dökülen, ama o zarıflığa karşıt kızgın bir yüz ifadesiyle çıkan ve elindeki kutuyu kamyonun içine atıp söylenerek eve dönen genç bir kadın, luplex üniversitesinin müzik profesörü miss vera selwyn, iki ay önce döktüğü dillerin ve ettiği küfürlerin hiçbir faydası olmamış, şimdi senelerdir yaşadığını evini boşaltıyordu. Ona yardım edecek olan yılların arkadaşı bilgisayar dehası James Plevin ise şehrin diğer ucundaki evinden gelirken kahrolası trafiğe takılmış, üstüne bir de kazaya maruz kalmış, hala oraya ulaşmaya çalışıyordu. Vera tepesi atmış, içeri girip ayağının altındaki bir kutuyu tekmeler ve biraz da mutfağı toplamak için oraya giderken ön kapının zilini duyduğunda jim’in kafasını kırmak için o kapıya gider ve saçları uçuşarak açarken karşısında gördüğü suratla sinirle gülerek kapıyı bırakıp tekrar mutfağa dönüyor, kapıda bekleyen carter da bir şey söylemeden içeri giriyordu...

“neden geldin carter?”
vera bir kadehi sarıyorken carter tezgahın üzerinde duran naylon straforlardan birini alır ve baloncukları patlatmaya başlarken sırttır
“yardıma ihtiyacın var gibi görünüyordu..”
vera straforu genç adamın elinden çekip yerine koyar ve
“senin yardımına ihtiyacım yok, git arkadaşlarınla oyna carter..”
carter artık bu ilkokul çocuğu tavırlarından sıkılmış, vera’nın bileğinden tutarak kendine baktırır
“dersler başladığından beri bana bir bok parçasıymışım gibi davrandın, sesimi çıkarmadım, ama vera, *tatlım*, şimdi yardıma ihtiyacın var, izin ver kutularını taşıyayım..”
vera dişlerini sıkarak kolunu çeker
“sen karşılıksız hiçbir şey yapmasın, kutuları taşıdıktan sonra ne isteyeceksin?”
carter gülümser
“sen ne verirsən..”
vien alayla güler ve başka bir kadehi alırken
“benim verdiklerimi senin o küçük bünyen kaldırmıyor carter, o yüzden boşuna kendini yorma-“
“benim o küçük bünyem seni her zaman tatmin ediyordu vera, şimdi de bir değişiklik yok..”
vera sardığı kadehi kutuya koyup doğrulur
“tatmin olmak için benim sana ihtiyacım yok, üstelik sen bana karşı bir saplantı oluşturmaya başladın ve bu hiç hoş değil.. ikimizin de başı belaya girmeden git ve *yaşıtlarınla* oyna-“
“merak etme tatlım, yaşıtlarımla yeterince oynuyorum..”
vera güler ve mutfaktan çıkarken konuşur
“şu melanie denen kız, değil mi?”
carter onu takip ederken kaşlarını çatır
“sen melanie’yi nereden biliyorsun?”
“her öğrenciyi izlemek gibi ulvi bir görevim var, profesörünüzüm..”
carter bir şey söylemezken vera önüne gelen bir kutuya bakar, işi bitmiş görünüyordur, arkasını döner
“şuradaki bandı uzatır mısın?”
carter bandı alır ve kutunun başına geçip bantlamak için eğilirken vera da kutunun yanlarından tutarak kapakları hizaya sokuyordur, ikisi de konuşmadan kutuyu bantlar, iş bitince carter bandı veraya uzatır ve kutuyu kaldırdığı gibi arka kapıya giderken vera iç çekerek etrafına bakar...

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Get Mine, Get Yours

kutuların neredeyse yarısı taşındıktan sonra vera dışarda kalan kadehlerin birini almış, önceden açtığı şişeden kendine biraz kırmızı şarap koyuyordur, carter mutfağa girdiğinde elinin tersiyle alınındaki teri siler, gri atletini de havalandırırken şişeyi görür ve alıp kafasına dikerken vera tezgaha yaslanmış, genç adamın figürünü izliyordur, lezzetli bir yudumu yutarken carter şişeyi tekrar tezgaha koyar ve vera'nın onu izlediğini gördüğünde sırttır, genç kadın ona aldırmadan bakışlarını başka bir köşeye çevirir ve kadehinden bir yudum daha alırken carter şimdi tam sağında duruyordur, üzerinden buram buram yayılan sıcaklık vera'nın koluna çarpıyorken biraz sonra genç adam eğilip boynunu öptüğünde vera, bakışları önünde duran kutularda, başını hafifçe sola yatırır...

carter vera'nın önüne geçmiş, elleri tezgahta, kendini genç kadına yaslarken ikisi de ağızları açık, şarabın tadını alarak öpüşüyodur, vera sağ elinde yarım kalmış kadehi sarkıyor, diğeri carterin terden ıslanmış saçlarına girmişken genç adam kendini biraz daha genç kadının bacaklarına iterek başını çeker ve önündeki koyu kahverengi gözlelere bakarken veranın bakışlarında zerre kadar duygu yok gibidir, carter dişlerini sıkarak genç kadını belinden kavrar ve kendine çarparken aklından geçen tek şey şimdi önündeki kadını yere yatırıp o bakışlara ölümcül bir tutku gelene kadar vücuduna sahip olmaktır ve tekrar sertçe dudaklarına bastırdığında vera elindeki kadehi tezgaha koyup iki eliyle carter'ın başını kavrar...

carter vera'nın dudaklarını hiç nazik olmaya çalışmadan öpüyorken genç kadını kalçasından tuttuğu gibi kaldırır ve tezgaha oturturken dudakları göğüslere iniyordur, vera nefes nefese başını geri atarken carter genç kadının üzerindeki beyaz atleti sıyrarak kaldırır ve sütyenin üzerinden göğüslerini öperken vera elinin altındaki saçları çekiyordur, carter genç kadının karnını öperken vera atleti başından çıkarıp bir kenara atar, sütyenini de çözerken carter onu kucağına aldığı gibi döner ve üzerinde paket kağıtlarının ve çöplerin olduğu mutfak masasını elinin tersiyle boşaltıp verayı üzerine yatırır ve genç kadının üzerine eğilerek dudaklarını bulurken elleri muhteşem göğüslerdedir, bu kadar soğuk bir kadının nasıl bir anda bu kadar alev alev olduğuna hala akıl erdiremiyorken hayatında başka kimse onu vera kadar tahrir etmiyordur, vera tırnaklarını carterin tenine sürterek üzerindeki atleti başından çekip çıkartır ve aynı tınaklar genç adamın sırtında dolaşmaya başlarken carter inleyerek geri çekilir ve veranın kotunun düğmelerine saldırırken genç kadın dirsekleri üzerinde doğrulmuş, onu izliyordur, çok hafifçe gülümser...

carter arasında durduğu bacakları boydan boya okşarken veranın omzunu öpüyordur, biraz sonra genç kadını kalçasından kendine çekip içine girerken vera sırtını gererek başını geri atar, saçları carterin sırtındaki ellerine dokunuyorken genç adam elini incecik belin kıvrımından yukarı çıkarır ve o güzel saçları enseden kavrayarak çekip ona açılan boynu emerken vera bacaklarını genç adamın pantolondan kurtarmaya bile zahmet etmediği kalçasına dolamış, her itişte daha da kendine çekiyordur, ikisi de nefes nefese doyumuna ulaşmaya çalışırken, vera iki yanından ahşap masayı kavramış her sert darbeye tırnakları ahşaba adeta saplanıyordur, carter bir kez daha kendini ittiğinde genç kadın içinde dokunulan yerle inleyerek dişlerini sıkar ve sarıldığı kalçayı biraz daha kendine iterken carter inleyerek başını kaldırır, vera onu bekleyen dudaklara eğilirken genç adam inleyerek tekrar kendini iter ve o anda gelirken vera elini carter'ın saçlarına atarak alt dudağını ısıtır, genç adam son bir kez kendini iter ve aralarına giren elinin de yardımıyla içinde olduğu kadını tatmin ederken vera titiriyor, carter nefes nefese sırtıyordu...

vera saçlarını atletinden çıkarıp pantolonunun düğmelerini bağlarken carter kemerini düzelterek genç kadına arkadan yaklaşır ve saçlarını kenara çekerek ensesini öperken ön kapının ziliyle vera bir anda dikleşir ve carter kolundan tutarak arka kapıya çeğiştirir

“git, çabuk..”

“kim geldi-“

“kim geldiyse geldi carter, git dedim..”

vera genç adamı kolundan bir kez daha iter, carter ellerini kaldırarak iyi tamam diyerek arka kapıdan çıkar ve kimseeye görünmeden uzaklaşırken vera derin bir nefes alarak ön kapıya gider, kapıyı açıp karşısında jim'i gördüğünde kaşını kaldırır

“taşındım, artık burada oturmuyorum..”

jim *hahl*arken içeri girer, verayı yanağından öperek salona doğru ilerlerken gerçekten de ortalıkta pek bir şey kalmamıştır, genç adam takdirle arkasını döner

“bol bol kas yapmışsındır..”

vera gözlerini devirir

“akşam kollarımı sen ovacaksın, hadi çok konuşmadan başla..”

jim anahtarlarını bir kenara bırakıp boş kutulardan birini eline alır ve mutfığa girerken yere saçılmış kutuları gördüğünde kaşlarını çatır

“bu kadar mı kızdın?”

vera genç adamın arkasından mutfığa girer ve az önce yapılan döküntüye bakarken omzunu silker

“şükret yılbaşında aldığın fil heykellerini kırmadım..”

jim dehşetle arkadaşına bakarken vera gülümser

“çok sıkıldım jim, gerçekten, ve yorulдум, bitirip uyumak istiyorum..”

jim tamam diyerek geride kalan bardakları sarmaya başlarken ona nasıl güzel bir yatak hazırladığını anlatmaya başlar...

melanie saatin ne kadar geç olduğunu farkederken bir haftadır her akşam carter’la yapılan pratiklerin bir tanesi için genç adamın yine geciktiğini farkederek, ama bu seferki artık sınırları da aşmıştır, melanie saatlerdir kapısının vurulmasını beklemiş, ama kesinlikle gidip carter’ın kapısını çalmamışken bir haftadır sadece pratiklerde değil, her yerde göz ardı ediliyordu genç kız, sanki birisi carter’ın bir düğmesine basmış ve her şey tersine dönmüştür, carter onu gördüğünde artık tek kelime etmiyor, sadece akşam geç kalabileceğini söylüyor ve geç kalıyordu. melanie artık canına tak etmiş, yatağından çıkar ve saatlerdir aynı sayfasına baktığı kitabını da bir kenara atıp odadan çıkar, kapıyı açıp carter’ın odasına gidecekken genç adamın koridorun başından geldiğini görünce elleri belinde, iki kapının ortasında bekler, carter onu görünce bir an durur, sonra sırtarak yürümeye devam ederken melanie öfkeli, konuşur

“senin yüzünden derslerden kalmayacağım demiştin, neredeydin?”

“ufak bir işim çıktı tatlım, üzgünüm-“

“bana tatlım deme carter, bir haftadır bir kez olsun zamanında gelmedin, hadi çalıştığımız yer uzak desem, o da değil!”

carter odasını açıp içeri girerken arkasını döner

“belki de benim odamda çalışmamız gerekiyor..”

melanie gözlerini devirirken carter genç kıızı kolundan çekip içeri alır ve kapıyı kapatırken melanie arkasını döner, kapanan kapıya bakıp tekrar cartera döndüğünde sorar

“neydi bu şimdi?”

“çalışacağız..”

“iyi, getir repliklerini..”

carter gülümser

“repliksiz kısmı çalışacağız.. david’in olivia’yı okulun bahçesinde gecenin geç saatlerinde öptüğü sahne..”

melanie ona yaklaşan carterı omuzlarından tutup iter

“orada bir zorluk yaşayacağını sanmıyorum, replikleri getirmiyorsan gideceğim-“

“gitme..”

melanie bir anda susarken carter tek kelimeyle bir şeyler başardığını anlamış, hafifçe gülümser ve sarışın kıza eğilirken melanie gözlerini kapatarak başını kaldırıyordu...

carter geri çekilirken melanie sorar

“bir haftadır yüzüme bile bakmıyorsun, şimdi mi aklına geldim?”

“özledin mi?”

“saçmalama carter..”

carter gülerek geri çekilir

“zaten hep ben saçmalıyorum, değil mi?”

melanie kollarını kavuşturur

“ne demek o şimdi? Ben mi saçmalıyorum?”

“sen *de* saçmalıyorsun, ve bir haftadır senin yüzüne özellikle bakmamazlık etmiyorum.. benim de işlerim var, senin köpeğin değilim..”

genç adam odadaki küçük buzdolabını açar ve bir bira çıkarıp kapağını çevirip açar, melanie az önce duyduğu şeylerin şokuyla ona bakarken kollarını açar

“ben sana köpeğimsin mi dedim!? Peşimde koşup duran sensin?!”

“ben senin peşinde falan koştumuyorum tatlım, sen yanlış anlamışsın-“

“ne yapıyorsun o zaman!?”

“vakit geçiriyorum..”

“vakit geçiriyorsun?”

carter başını sallarken buz gibi birasından bir yudum daha alır, bu akşam öncekilere göre daha hareketli geçmiş, genç adam susamıştır, karşısındaki sarışın cümlesini toparlarken carter saçlarını geriye atar, melanie onun rahatlığından midesi bulanmış, konuşur

“ben seninle *vakit geçirmek* istemiyorum-“

“ne istiyorsun?”

“HİÇBİR ŞEY!”

carter peki diyerek koltuğa otururken melanie kendine hakim olmaya çalışarak sakince konuşur

“yarın üçüncü kattaki çalışma odasında çalışacağız ve geç kalma, iyi geceler..”

ve genç kız tekrar odadan çıkarken carter bu sefer kapı kapanınca gülmek yerine başını ovarak koltukta gözlerini kapatır..

melanie tekrar odaya döndüğünde ian delia’nın odasından çıkıyordur, sessizce kapıyı kapatıp arkasını döndüğünde sinirden dudaklarını kemiren bir melanie gördüğünde kaşlarını çatır ve fısıldayarak sorar

“mel? Neyin var?”

melanie dişlerini sıkarak ian’a bakar ve haykırmak isterken fısıldayarak genç adamı azarlar

“sen de her gece o kızı uyutup gitmekten bıkmadın mı!? Ne yapacaksan yap artık!”

ian bir adım geri atar, melanie onu öldürecekmiş gibi bakıyorken genç adam ona yaklaşır, melanie *argh*layarak odasına girerken ian da arkasından girer ve kapıyı kapatır

“problemin benim pasifliğimle alakalı olduğunu sanmıyorum, neler oluyor, ya da oldu?”

“bir şey yok, iyiyim ben, git uyu-“

“sen uyu dediğin için uyumayacağım-“

“İYİ UYUMA O ZAMAN!”

“sesini yükseltme mel-“

“NEDEN?! ÇOK KIYMETLİ DELIA MI UYANIR?!”

ian sinirlenmiş, kaşlarını çatarak melanie’ye bakarken genç kız omuzları düşerek yatağına oturur

“özür dilerim, öyle demek istemedim..”

“ama dedin, her ne olduysa ya gerçek sebebini anlatırsın ya da susarsın. Ben de delia’yla istediğimi yaparım, seni ilgilendirmez-“

“ian, gerçekten üzgünüm..”

ian melanie’nin *gerçekten* üzgün olduğunu görünce iç çekerek ve yatakta gidip yanına otururken melanie elleriyle oynuyordur, ian ona omuzlarından sarılıp kendine çekerken sorar

“seni severim melanie, çok değil, ama severim..”

melanie hafifçe gülümserken ian da gülümser

“canını ne sıkıyorsa söyle, gidip halledeyim.. sizin için yapmadığım şey kalmadı, onu da yaparım..”

melanie bu sefer gerçekten gülümseyerek ian’a döner ve genç adama sarılırken ian yine ağlama duvarı olmuş, iç çekerek geri sarılır

“bir kız kardeşim olmadığı için üzülmem gerek kalmadı, al işte bir tane en sulu gözlüsünden var..”

melanie ağlayarak güler ve geri çekilirken sorar

“delia da kardeşin değil mi?”

ian gözlerini devirirken bu seferlik pes eder

“iyi tamam, değil.. ama ciddiym mel, beni bu konuda zorlama..”

“ben zorlamazsam kim zorlayacak? *Elle* mi?”

“elle nerden çıktı şimdi?!”

melanie sırtırken hala gözlerinde yaşlar vardır, ian artık insaf derken melanie bir kere yakalamıştır, bırakmaya niyeti yoktur

“bak eğer bu söylediğimi de yaparsan bir daha *asla* delia konusunu açmayacağım-“

“asla?”

“asla..”

ian peki diyerek kaderine razı olurken melanie’nin keyfi yerine gelmiştir...

ertesi sabah delia uyanmış, akşam birinin bağırdığı hatırlar gibi, ama çok da çıkaramazken melanie de gayet mutlu bir şekilde odasından çıkıyordu, gülümser

“günaydın!”

delia esnerken gülümser

“ne bu neşe? Rüyanda beni mi gördün?”

melanie *ahah*alarken koltuğun üzerine saçılan eşyalardan bugün işine yarayacak olanları seçiyordu, delia da yüzünü yıkayıp şişmiş gözlerini bakarken yüzünü buruşturur

“ian’ın gittiğini duymadım, sen gördün mü?”

melanie başını sallar

“bugün asistanla randevusu varmış, erken kalkmam lazım dedi, koşuyordu resmen..”

delia *öyle mi* derken bakışları düşüncelidir, melanie yüzünü boyayarak zafer nidaları atmak istiyorken sadece *hıhımlar* ve koltuğun arasına sıkışmış dudak parlatıcısını çıkarıp delianın önünden geçer ve işine bakarken delia sessizce odasına girer, melanie kendi yansımasına sırttır...

“yarından itibaren bir süre bizimle takılma.. arada gel tabii, ama bizden başka arkadaşın yokmuş gibi peşimizde dolaşma..”

ian bahçede boş boş yürürken dün akşam melanie’nin söylediklerine gözlerini deviriyordu, onların yanına gitmeyecekmış, o nasıl olacak onu da anlatmıştır tabii, hiç eksik kaldığı görülmuş müdür?

“..elle’e istersen 2 kere 2 ne diye sor, ama konuş..olur da konuşurken bizi görürsen daha da çok konuş, hatta gül!”

gül de kız seni salak sansın ian, evet, hem neye güleceksin!?

“..sen orada saçmalarken ben senin için tuğlaları diziyo olacağım.. önce soru sorma seansları olacak, sonra beraber öğlen yemeği yiyeceksiniz-ki gerçekten yerseniz muhteşem olur! Hiç umudum yok, ama söyleyeyim dedim.. her neyse..”

ian sinirle kafasını kaşırken etrafına bakıyordu, melanie hala kafasında konuşmaya devam ediyordu..

“..sen nasıl london’ın beynini dağıtmak istiyorsan delia da elle’in saçlarını yolacak hale gelecek ve işte o zaman.. bam! İkiniz de hayatınız boyunca bana bağlı kalacak, ilk kızınızın ismini melanie koyacaksınız..”

ian öfleyerek bahçede dolaşırken uzaktan melanie’yi görür ve gidip *onun* saçlarını yolmak isterken melanie delia’nın arkasından bir yeri işaret ediyordu, ian delia’ya da el sallayıp arkasına bakar ve mühendislik binasından çıkan elle’i gördüğünde *argh*layarak tekrar kızlara döner ve gittiğini işaret ederek el sallar, anlamsızca elle’in yanına yaklaşırken melanie mutlu oluyordu...

Elaine wagner, kısaca elle, bilgisayar bilimleri 3. sınıf öğrencisi, James Plevin’in asistanı ve oldukça güzel bir kız olarak merdivenleri iniyorken ona doğru gelen ian’ı görünce gülümser

“hey, bugün ne problemimiz var?”

ian gülümser

“aslında bir problemim yok, sadece merhaba demek için geldim..”

ikisi beraber elle nereye gidiyorsa oraya yürürlerken genç kız elleri cebinde, gözlerini kısarak bahçeye bakıyordu

“projeler nasıl gidiyor?”

“idare ediyorum..”

elle gülerken başını sallar

“ben de idare ediyordum, az kaldı.. son proje hepsinden daha kolay..”

ian da aynı fikirde olduğunu söylerken ikisi kütüphanenin önüne gelmişlerdir, elle genç adama döner

“bir kaç kitap almam gerekiyor, sen ne yapacaksın?”

ian şimdilik bir planı olmadığını söylediğinde elle *hmmlar*

“işim çabuk biter, istersen bekle, beraber bir şeyler atıştırırız..”

ian bir anda şoka girerken saat de öğlene yaklaşıyordur, kesinlikle melanie’nin özel bir gücü vardır, genç adam gülümser

“olur, buralardayım..”

elle tamam diyerek hızlı adımlarla kütüphaneye döner ve içeri girerken ian kendi kendine gülerek girişteki basamaklara oturur ve beklemeye başlar...

melanie ve delia tepsilerini almışlar, önlerindeki binbir çeşit yiyecekten seçip seçip önlerine koyuyorlarken melanie arada etrafına bakıyordur, kimseyi göremezken gözleri kapının oradan geçerken içeri giren ian ve elle’i gördüğünde gözleri büyür, sadece içeri girmekle kalmıyor, bir de gülerek muhabbet ediyorlardır, melanie ian’a haksızlık ettiğini düşünürken gülümser ve tekrar önüne dönerken delia eline aldığı bir kekin neli olduğunu anlamaya çalışıyordur, kolundan dürtülünce melanie’ye bakar

“ian asistanla beraber gelmiş..”

delia genç kızın gösterdiği yere bakar ve ian’la elle’in başka bir büfeden bir şeyler aldığını görürken ian elle’in arkasında duruyor ve onun işaret ettiği menülere bakıyorken elleri ceplerindedir, rahattır, gülüyordur, *gülüyordur*-

“sonunda kedi olalı bir fare tuttu, hem de kız 3. sınıf..”

delia tekrar kekine döner ve almamaya karar verip geri koyarken mırıldanır

“landon da üçüncü sınıftı..”

melanie alakanın kurulduğuna sevinmiş, o da başka bir kek seçerken delia ona döner

“mel, ben landon’la tekrar çıkmaya başlamak istiyorum...”

melanie bir anda beyninden vurulmuşa dönerken bunu hiç planlamamıştır, şaşkınlıkla deliaya bakar “cidden mi?”

“cidden..hala bana çok tatlı davranıyor, onun yanıdayken çok-şey hissediyorum.. bilmiyorum, tekrar bir şey olabilir, hazırım sanırım..”

melanie ağlamak isterken deliayı omuzlarından tutup sarsmak istiyordur, onun yerine *ohl*arken, delia omzunu silker

“benim istememle olmuyor tabii, yine de söylemek istedim..”

melanie anladığını söylerken delia kaşlarını çatır

“iyi misin sen?”

“iyiyim, açım biraz, beynim yavaş çalışıyor, düzelirim..”

“hemen bir şeyler yiyelim o zaman..”

delia tepsisiyle derhal kasaya ilerlerken melanie dudağını kemirerek B planını düşünüyordur...

vera elindeki cdlere göz atarak yürüyorken birisi genç kadının belini tutarak onunla beraber yürümeye başlar, vera başını kaldırıp yanında jim’i gördüğünde gülümser

“senin yolun buralara düşer miydi?”

“en son düştüğünde sen başıma takıldın, o zamandan beri gelip gidiyoruz..”

vera elindeki cdlerle genç adama vururken jim gülümser

“üçünüz bir olup çocuklara işkence çektiyormuşsunuz..”

“daha çok onlar bana işkence ediyor, hayatımda bu kadar yeteneksiz bir sene görmedim..”

jim genç kadının baktığı cdlerden bir kaç tane alıp neyle ilgilendiğine bakarken hepsi arada sırada duyduğu gençlik gruplarının cdleridir, tekrar geri verirken omzunu silker

“devir teknoloji devri, kimse balkonlardan *ah romeo romeo* diye sarkmıyor..”

vera gülerken genç adama bakar

“sen romeo’yu nereden biliyorsun?”

“biraz okumuştum zamanında-ah meg!”

vera başını çevirip karşıdan gelen meg’i gördüğünde gülümser, sarışın kadın ikilinin yanına geldiğinde jim’e gülümser ve veraya döner

“greg repliklerin bir kaçıyla ilgili yardım istediğini söyledi, onun için buralardaydım.. senin önereceğin bir şey var mı?”

“kimse konuşmasa?”

meg gülerken jim verayı omzundan itiyordur

“herkes şarkı söyler o zaman..”

vera *ah aman kalsın* derken jim meg’e döner

“sen de bu korkunç kadından kurtulmak istiyorsan bana tutun meg!”

meg gülerek jim’in koluna girerken vera gözlerini deviriyordur

“senden de, hayat neşenden de nefret ediyorum adam, farkındasın umarım..”
“ben de seni çok seviyorum ve yeni evini sana ben buldum, nankör kadın!”
vera gülerek derhal uzaklaşmasını söylerken jim dikkatini meg’e döndürerek edebiyatın güzelliğinden bahsetmeye başlar, vera gülümseyerek ikisinin arkasından bakar, sonra yine oyun için seçmeye çalıştığı cdlerine dönerken gülümsemesi yerine tekrar miss vera gelip oturuyordur..

bir kaç gün sonra melanie kendi yaptığı plan içinde boğuluyordur, ian’a delia’nın landon’a dönüş planlarını söylemesinin imkanı yoktur, söylediği anda genç adam derhal çabalamayı bırakacaktır, biliyordur, bu kadar yaklaşmışken melanie her şeyi çöpe atmak istemiyor, ian’a direktifler vermeye devam ederken genç adamın aslında onun direktiflerine falan ihtiyacı yok gibidir..

elle’le iyi anlaşıyorlardır, elle nasıl olduysa ian’la vakit geçirmekten zevk alıyor, orada burada beraber geziyorlarken ian bir kez gerçekten elle’le sinemaya gideceğine söz verdiği için kızları ekmiştir, delia o akşam ilk defa gerçekten bozulmuşken melanie’nin gururdan koltukları kabarıyor, ama yine de o uçta da işler ters tepebilir diye ödü kopuyordur..

ian ve delia’nın pembe dizisi onu meşgul ediyorken kendiyle ilgili düşünceleri uçup gitmiştir, sadece tiyatro dersindeki çalışmalar ve haftada 3 kere olması gerekirken carter sayesinde sadece bir kere olan ayrı pratiklerde nasıl *vakit geçirilecek* kız olduğu aklına geliyor, geri kalan zamanda düşünmemeye çalışırken, zaten en baştan neden carter’ın sözlerinin ona bu kadar dokunduğunu anlamıyordur, bunu düşününce unutmaya daha kolay oluyordur...

SOUNDTRACK / *Everybody Else - Makeup*

Oyunun sahneye koyulmasına bir hafta kalmışken artık ders dışındaki zamanlarda üç sınıf birleşerek çalışıyordu, melanie ve delia kendi sıralarının gelmesini bekliyorlarken melanie kafasındaki peruktan rahatsız olmuş, beynini delmeye çalışarak kafasını kaşıyorken sahnede carter’ın arkadaşlarıyla kafede oturduğu sahne vardır, greg nasıl durmaları gerektiğini tekrar ayarlıyorken melanie birazdan çağrılacaktır, hala kafasını kaşıyorken dakikalardır etrafına bakınan delia melanienin kolunu çeker
“ian gelmedi hala..”
melanie kolunun çekilmesiyle yamulan peruğu düzeltirken kaşının da yapışkanı çıkıyordu zaten, onu da düzeltirken bir taraftan da delia’yı teselli eder
“gelir şimdi, işi çıkmıştır-“
“elle’ledir..”
“o da olabilir-şunu yapıştırır mısın deli olacağım!”
delia melanie’nin kaşını sertçe yapıştırırken melanie gözünü kapatır
“beni kör et demedim, ne bu sinir..”
“yok bir sinirim, landon’ın yanına gidiyorum ben..”
melanie tam hayır diye atılacakken sahneden çağrılır, eli mahkum merdivenleri tırmanırken delia gülümseyerek landon’ın yanına gidiyordu...

beş dakika sonra ian koşarak tiyatro salonundan içeri girer ve özür dileyerek kendini sahneye atarken melanie onu kalın kaşlarının altındaki mavi bakışlarıyla öldürüyordu, ian sessiz bir özür daha dileyerek dekordaki yerine oturur, onun yerini alan genç adam kalkıp giderken greg devam etmelerini söylüyordu, melanie oliverlığına geri dönerken ian nefesini düzenliyordu, delia’nın nerede olduğuna baktığında genç kızı landon’la beraber fısıf fısıf bir şeyler konuşur ve güler gördüğünde yutkunarak işine döner...

melanie, çalışmanın sonunda kafasındaki peruğu çıkarıp kaşlarını da çekerken yüzünü buruşturur, o sırada yanına gelen carter’ı görünce yüzünün ifadesi değişmezken genç adam sorar
“bu akşam çalışmasak olur mu?”
“yine ne oldu?”
“bilmek zorunda mısın?”

“değilim, olur, çalışmayız..”
melanie genç adamı geçip gidecekken carter kolundan tutup onu durdurur
“kızgın mısın hala?”
“ben hiç kızmadım carter, sen yanlış anlamışsın..”
genç adam hafifçe gülümserken melanie kolunu kurtarıp arkasını döner ve soyunma odalarına giderken carter salondan çıkan vera’ya bakıyordur...

“hey! Gel buraya sen, gel!”
melanie kolundan çekilerek bir köşeye sürüklenirken sinirli elin sahibi ian, genç kızı önüne çeker ve
“delia benimle konuşmuyor!”
“hadi canım!”
“ne biçim plan bu?! Gidip anlatacağım her şeyi mel, konuşmuyor!”
melanie genç adamın telaşına gülümserken ian şimdi bir yeri yıkacaktır
“gülme öyle! Senin yüzünden, ben sana demiştim! Ki *ben sana demiştim* demeyi ne kadar çok severim, onu bile mahvettin!”
melanie gülerken ian duvara vurur, genç kız derhal susarken boğazını temizler
“bu normal bir evre-“
“evresine başlatma, git ne yapacaksan düzelt..”
“aman iyi tamam! Hiç zora gelemiyorsunuz siz de.. birisi derhal küser, diğeri hemen barışmak ister!”
ian başka bir şey söylemezken melanie kollarını kavuşturur
“gerçi delia da küsmekte haklı, neredeydin sen? Günlerdir yüzünü gören cennetlik.. bu kadar sözümü uyacağını bilsem başka bir şey isterdim..”
ian gözlerini devirir
“elle projeye yardım ediyor, inan geri çevirebileceğim bir şey değil-“
“sadece projeye mi *yardım ediyor*-“
“kızım sen aklını başına toplar mısın!? Ben delia’yı seviyorum!”
melanie *aha!* diyerek kocaman gülümserken ian *arghlar*
“nefret ediyorum. Senden de, bütün kadınlar da! Nefret!”
ian dönerek koridorda uzaklaşırken melanie en azından bir tarafın güvende olduğundan emin, diğer cepheye yönelir..

melanie artık boşaldığını düşündüğü soyunma odasının kapısını açar ve içeri girdiği anda gördüğü manzarayla beyninin ortasına bir atom bombası düşerken sahne oyuncuları delia ve landon henüz yeni öpülmüş, birbirlerinden ayrılmıyordur, melanie ikisine de kara delikten çıkmış gibi bakıyor olacak, delia sorar
“mel?! İyi misin?”
melanie o anda uyanırken başını sallar, landon gülümser ve delia’yı yanağından öperek sonra görüşeceklerini söyler ve melanieye de selam vererek odadan çıkarken melanie arkasına bakmadan kapıyı iter ve zoraki bir gülümsemeyle delia’ya bakar...

“akşam ian ve elle’i film izlemeye davet ettim..”
delia hızla aynanın önünde suratını temizleyen melanieye bakar
“ne yaptın?”
“duydun ne yaptığımı, istersen sen de landon’ı davet et-“
“ben ian’la konuşmuyorum..”
“a-a neden?!”
melanie değil okul tiyatrosu, britanyum kurulunu bile dize getirecek bir oyunculuk sergilerken delia aynaya dönmüştür
“işte..”
“ilkokul 3..”
“ilkokul falan değil, bizi ekip duruyor görmüyor musun?”
“eh sen de o olmayınca landon’la daha çok vakit geçirmeye başlamışsın, iyi olmuş..”
delia bir şey söylemezken melanie gözlerini kısar ve devam eder
“elle ve ian proje yapıyorlarmış..”
delia ilgilenmiş, aynadan melanieye bakar
“sadece proje mi yapıyorlarmış?”

“o kadar ayrıntıya girmedim, ne yapıyorsunuz dedim, proje dedi.. gerisinde bir şey varsa da bizi ilgilendirmez zaten, değil mi?”
“ilgilendirir!”
melanie kaşını kaldırarak gerçekten delia’ya bakar
“niye ilgilendirsin?”
“elle ondan iki yaş büyük.. “
“ee?”
“eesi..doğru.. ilgilendirmez..”
melanie şimdi delia’yı boğazlayacakken onun yerine omzunu silkerek önüne döner
“akşama landon’a söylemeyi unutma..”
delia olur derken ortalığa dağılmış eşyaları topluyordur, melanie gülümser...

akşam olmadan önce melanie’nin derhal ian’ı bulması gerekiyor, genç kız bir taraftan telefona saldırmış, diğer yandan etrafına bakınıyorken genç adamı kafeteryanın önünde carter’la konuşuyor gördüğünde dehşetle telefonu kapatır ve ikisinin yanına giderken carter onu gördüğünde ianın koluna vurarak sonra görüşeceklerini söyler ve melaniye bir gülümseme bahşederek uzaklaşırken melanie ian’a döner
“ne konuşuyordunuz?”
“havadan sudan..ne oldu?”
melanie şimdilik carter’ı bir kenara bırakıp asıl meseleye döner
“akşam elle’i de alıp bizim odaya gelin-“
“iyice saçmaladın sen!”
“saçmalamadım beni dinle..”
ian dinlemeden yürümeye başlamışken melanie koşarak ona yetişir
“yahu bir dinle! Delia da landon’ı getirecek..”
ian olduğu yerde durup melanieye döner
“beraberler mi?”
“gibi-“
“iyi, ben vazgeçiyorum o zaman-“
“salak salak konuşma ian! Biraz dinle!”
“dinledim de ne oldu!? Kız benimle konuşmuyor, bir de gidip o süper asistanla işi pişiriyor-“
“işte olay orada, o da sen onunla beraber değilsin diye yapıyor..”
“bir halt anlamadım melanie..”
“e bir dinlersen..”
ian çantasını çimlere atıp kollarını kavuşturur
“dinliyorum, anlat..”
“şimdi.. siz bu akşam elle’le beraber geleceksiniz-“
“orayı anladım-“
melanie ian’ın ağzını eliyle kapatıp derin bir nefes alır ve sessizlik içinde anlatmaya devam eder...

melanie patlamış mısır kaselerini getirip ortak odadaki sehpanın üzerine koyuyorken delia ara sıra odasından çıkıp kimin geldiğine bakıyor, kimsey göremeyince tekrar odasına dönüyordur, biraz sonra kapı vurulduğunda melanie koşarak açar ve karşısında carter’ı gördüğünde kaşlarını çatar
“bu akşam çalışmayalım demedik mi?”
“planlarım değişti-“
“benim değişmedi, yarın görüşürüz carter-“
melanie kapıyı kapatacakken carter eliyle iterek tekrar açar
“parti mi var?”
“yok parti falan-“
“bu kadar patlamış mısırı sen yersen o güzel popon kocaman olur tatlım..”
melanie bir anda iltifat ve aşağılanma arasında sıkışırken carter bundan faydalanıp içeri giriyordur, delia da odasından çıkıp genç adamı görünce ohlar
“hey, carter..”
carter bir avuç mısır alıp deliaya elini kaldırır
“birini mi bekliyordunuz?”
melanie araya girer
“evet, bunu içeri girmeden önce sorsaydın keşke..”
carter sırtıırken melanie gıcık olmuş, odasındaki dolaptan içecekleri getirmeye gider..

ikinci gelenler ian ve elle olmuşken delia kısaca ikisine de selam vermiş ve çok önemli bir işi varmış gibi odasına dönmüşken ian melanieye el kol hareketleriyle onu nasıl lime lime edeceğini anlatıyordu, melanie sakın olmasını söylerken elle'le tanıştırılır, iki genç kız havadan sudan bir şeyler konuşurken ian da carterla sohbettedir, o sırada kapı çalar ve beklenen konuğun geldiği anlaşılırken delia odasından çıkar, kimseye bakmadan gidip kapıyı açar, landon'ı görünce gülümser ve genç adamdan küçük bir öpücük alırken melanie ian'ı dizginlemek için o tarafa döner, ama genç adam sadece bakmakla yetiniyordur...

çok rahatsız bir şekilde film yarılanmışken ian film dışında her şeyi izlemiştir, inadınaymış gibi büyük koltukta landon'ın yanına oturmuş, sağında elle, solunda mırıl mırıl bir şeyler konuşan bir çift, gece genç adama zehir oluyorken gecesi pek iyi geçmeyen biri daha vardır, melanie..

genç kız umursamaz davranarak patlamış mısırını yiyor, güzel güzel filmini izliyorken sağ tarafından bir çift bakış şimdi şakaklarını delecektir, melanie arada biraz daha mısır almak için döndüğünde carter'ı ona bakarken yakalıyor, genç adam da o anda gözlerini çeviriyorken melanie bir de o arada ona ters ters bakan ian'ı gördüğünde koşarak kaçmak istiyor, hatta daha iyisi delia'nın saçlarını yolmak istiyorken landon'la ikisi resmen iki yeni evli gibi balayı yapıyordur, melanie hepsinden nefret ederken bir anda birinin telefonu çalmaya başlar, elle yerinden kalkarken çok özür diler ve telefonu açıp odadan çıkarken melanie filmi durdurmuştur, o da ayağa kalkar

“biraz ara verelim..”

onunla aynı fikirde olan ian derhal o koltuktan uzaklaşıp dışarı çıkıyorken delia onun arkasından bakıyordur, landon biraz daha mısır isteyip istemediğini sorar, genç kız hayır diyerek teşekkür eder ve

“kolumuz bitmiş, ben aşağıdaki makinelerden alıp geleyim..”

melanie tam kolanın bitmediğini söyleyecekken ian'ın da ortalarda olmadığını görür ve sesini çıkarmazken delia dışarı çıktığında landon tualete gider, melanie kendi derdiyle baş başa kalır, dert gülümser..

delia dışarı çıktığı anda ian'ı armaya başlamış, merdivenlere çıkıp aşağı inmiş, alt katta da göremeyince bahçeye çıkmış ve genç adamı birazcık ilerde boş boş yürürken gördüğünde kollarını kendine sararak serinlemiş havada onun yanına gider, genç adam da onu görünce dururken arkadan koşar adım sesleri geliyordur, delia yanından geçen elle'i gördüğünde kaşlarını çatır, genç kız gitmesi gerektiğini söyleyip ian'ın koluna hafifçe vurur ve delia'ya el sallayarak hızla uzaklaşırken ian bir an onun arkasından bakar, sonra delia'ya dönerken genç kız yavaş adımlarla ona yaklaşıyor, yanına gelince durur...

SOUNDTRACK / *Bic Runga - Sway*

“hey..”

“hey..”

delia gülümserken ian elleri ceplerinde, ona bakıyordur, sorar

“hala kızgın mısın?”

“ben sana kızmadım ian..”

ian sessiz kalırken delia iç çeker

“sadece..yani benim senin hayatına karışma hakkım yok tabii ama-“

“delia.. sadece ne?”

genç kız başını eğip ayaklarıyla küçük taşları iterken mırıldanır

“son zamanlarda çok beraber zaman geçirdik, hatta hiç ayrıldık.. sonra birden sen gidince..

boşluğa düştüm.. ona kızdım sanırım..”

“ben gitmedim-“

“biliyorum-“

“o zaman neden kıızıyorsun?”

delia başını kaldırırken buna verilecek bir cevabı yoktur..galiba..

“elle için kıızıyorsan-“

“hayır-“

“elle için kıızıyorsan dedim, sadece bana ders için yardım ediyor ve yardıma gerçekten ihtiyacım var, biliyorsun..”

delia genç adamın ne kadar zorlandığını biliyor, başını sallarken ian devam eder

“ama ders için bile olsa haklısın, bir anda uzaklaşmamam gerekiyordu, ama aslında iyi oldu..”

“neden?”

ian sorunun soruluşuna bile aşık olurken delia o kocaman mavi gözlerle cevabı bekliyordur, genç adam gülümser

“bazı şeyleri daha iyi anladım..”

“neleri?”

“bazı şeyleri..”

delia gülümser

“ian, hangi şeyleri anladın?”

genç adam delia’ya bir adım daha yaklaşırken delia kaçmıyordur, başını biraz daha kaldırarak hala ian’a bakıyorken genç adam usulca konuşur

“mesela senden uzakta olunca ne kadar sıkıldığımı..”

delia gülümser

“ben de sıkıldım.. seninle konuşup uyumaya o kadar alışmışım ki bir kaç gün uyuyamadım..”

ian gülerken delia da gülerek başını eğer, ian elini cebinden çıkararak delianın çenesinden hafifçe başını kaldırıp kendine baktırıırken genç kız mırıldanır

“ben sana çok alıştım ian.. ne zaman oldu, nasıl oldu bilmiyorum, ama sen gideceksin diye ödüm kopuyor..”

ian onun gözlerinin içine bakıyor, çenesindeki eli yavaşça genç kızın yüzünü kavrar ve baş parmağı pürüzsüz yanağını okşarken genç adam mırıldanır

“gitmeyeceğim delia, korkma..”

“o gün gelip benden özür dilemeseydin nasıl olurduk merak ediyorum..”

ian da deli gibi merak ediyorken özür dilememiş olma ihtimalinden korktuğunu farkederek ve yutkunarak genç kızın gözlerine, saçlarına ve sonunda dudaklarına baktığında yavaşça eğilir, mavi gözler onun eğilişini gördüğünde kapanırken dudaklar birleşir...

ian kalbi durarak delia’yı öpüyorken, evet, *öpüyorken* sadece dudaklar dokunuyordur, gözler kapanmış, genç adamın bir eli cebinde, diğeri delianın yüzünü tutuyor, genç kızın kolları hala kendine dolanmış, başı hafifçe geriye yatmış, dudakları ısınıyorken biraz sonra koluna dokunan başka bir el onu sahibine çekiyor, delia ian’ın göğsüne dayanarak dudakları daha sıkı kavranıyorken yavaşça genç adamın tişörtüne tutunur ve titrek bir nefes alarak başını geri çekerken göz bebekleri kocaman olmuş, kendine eş mavi gözlerle bakıyorken kalbi o kadar hızlı atıyordur ki, nasıl nefes aldığına şaşıyorken ian mırıldanır

“şimdi gidiyorum, ama yarın döneceğim..”

delia yutkunurken sadece başını sallar, ian ellerini çekerken bir adım geri gider, delia hala onun tişörtüne tutunuyor, genç adam geriledikten sonra bırakırken ian ona bakarak bir iki adım geri gider, sonra gülümseyerek önüne dönerken delia tişörtten sonra boştaki kalan elini dudaklarına götürerek gülümser...

melanie landon’ın ne kadar uzun süre çiş yaptığını düşünürken buzdolabında karıştırılacak şey kalmamıştır, kapağı kapatıp ayağa kalkarken odanın kapısında dikilen carter’ı görünce hafifçe öksürür

“kaçaklar dönsün, devam edeceğiz...”

“iyi, umrumda değil..”

melanie gözlerini devirirken odadan çıkmak için genç adamın önüne gelmiştir, ama carter doğal olarak kılını bile kıpırdatmıyorken melanie neden olacağını bildiği şeyleri tekrar tekrar yaşıyordur, hiçbir anlam veremezken, carter sırtır

“hala kızgın mısın?”

“kızgın değilim demiştim, yavaş mı anlıyorsun?”

“sen anlatamıyorsun demek ki..”

“iyi, kızgın değilim, olumsuz, yok kızgınlık, şimdi çekil kapıdan da geçeyim-landon! Ah film de yarım kaldı..”

carter bunun üzerine kapıdan çekilirken landon etrafına bakıyordu

“kimse dönmemiş..”

“yaa.. çok uzun kaldılar, neredeler ki?”

melanie açık oda kapısında koridora bakar, kimseyi göremezken landon pencereden bahçeye bakıyordu, odaya döner

“ben gördüm sanırım..”

“ah neredelermiş?”

“delia yukarı çıkıyor..”

genç adam telefonunu koyduğu yerden alıp cebine atarken melanie kaşlarını çatır

“sen nereye gidiyorsun?”

“yarın erkenden bir hocayla toplantım vardı, onu hatırladım, deliayı yolda görür söylerim.. her şey için sağol melanie, sonra görüşürüz..”

ve genç adam melanie’yi yanağından öpüp odadan çıkarken genç kız da görüşürüz diyerek arkasından el sallar, ama hiçbir şey anlamamış, zaten her şey kontrolünden çıkmış, beyni sulanmışken carterla bu sefer gerçekten yalnız kalmıştır, öfleyerek kendini koltuğa bırakır...

carter gayet büyük bir zevkle geriye kalan mısır kasesini kucağına almış ve melanie’nin yanına çökmüşken genç kız başını yana çevirip genç adamı süzer

“niye bu kadar gıcıkısın carter?”

“sen niye o kadar kılsan ben de o yüzden gıcığım..”

melanie *hah*alarken gerçekten çok komiktir, genç kız uzanarak bir avuç mısır alırken carter onun eline bakar

“başkasının yemeğini avuçlamak adetin midir?”

“senin yemeğinse evet, ve o mısırların parasını ben ödedim..”

“boğazımda kalacak o zaman..”

melanie geç bile kaldı derken bir iki mısırı ağzına atar, mısırlar çıtır çıtır ötürken genç kız yine carter’a döner

“neden hep geç kalıyorsun? Ne yapıyorsun o arada?”

“sana ne?”

“hadi şimdi boşver *sana neyi* de anlat..”

carter kaşlarını kaldırarak melanieye bakar

“anlatınca benim çıkarım ne olacak?”

“ondan da bir çıkar bekliyorsan tebrik ederim carter, dünyanın en kötü niyetli insanı sensin..”

carter sırtırtırken melanie bir avuç daha mısır alır, genç adam kumandayı alıp filmi devam ettirirken melanie itiraz etmez..

landon merdivenleri inerken bir kat aşağıda deliayla karşılaştığında durur, delia rahatsızca gülümserken landon geri kalan basamakları da inerek genç kıza bakar

“benimle gerçekten beraber olmak istiyor muydun delia?”

delia kaşlarını çatarken sorar

“ne demek istiyorsun?”

“bugün beni öpmek istediğinde gerçekten benimle birlikte olmak istedin mi?”

“landon, ben-“

“sen az önce ian’la öpüşüyordun delia, tesadüfen dışarı bakarken gördüm, güzel bir tesadüftü..”

delia kendini korkunç hissediyorken landon genç kızın yüzünü tutarak ona bakar

“sonunda gerçekten ne istediğini anlayan güzel, ama üzuldüm, önceden bilsem belki-“

“ben de bilmiyordum landon, özür dilerim, odadan hiç ian’ı öpeceğimi düşünerek çıkmamıştım..”

“ama öptün..”

delia başını sallar

“öptüm..özür dilerim..”

landon gözlerini kısarak sorar

“bu, *özür dilerim landon, bir daha olmayacak, gitme lütfen* tipinden mi, yoksa *özür dilerim landon, ama ben başkasını seviyorum* tipinden mi?”

delia üzgün bir ifadeyle mırıldanır

“korkarım ikinci tipten..”

london başını sallarken iç çeker ve eğilerek delia'yı alnından öper, hemen ardından elini de çekerken genç kız gerçekten üzgündür, london gülümser
“seni suçlamıyorum delia, gerçekten, senin için mutlu oldum.. ikimiz iyi vakit geçiriyorduk, yine geçiririz..”
delia peki derken london daha da gülümser
“somurtma.. az önce ian'ı sevdiğini söyledin, hatırlatırım..”
delia bir an duraklarken london kaşını kaldırır
“şimdi onaylamazsan bir şansım olduğunu düşüneceğim..”
delia dudağını ısırarak gülümser ve başını eğerken mırıldanır
“evet, söyledim, ama london..”
genç kız hızla başını kaldırırken genç adamın ellerini tutar
“...gerçekten üzgünüm, muhteşem bir arkadaşsın sen ve çok da harika bir sevgili olduğuna eminim, bir kere çok güzel öpüşüyorsun..”
london gülerek teşekkür ederken delia da gülümser
“gerçekten kızmadın mı?”
“gerçekten kızmadım delia..”
delia mutlulukla gülümserken genç adama sarılır ve geri çekilirken bu sefer gerçekten kaşlarını çatır
“nereye gidiyorsun sen?”
london güler
“yarın bir toplantım olduğunu hatırladım, gerçekten.. yoksa *aman tanrım delia bir başkasını öptü şimidi gidip sabaha kadar ağlamalıyım* değil, yanlış anlama..”
delia genç adamın koluna vururken london da onun saçlarını iter ve kapıya giderken arkasını döner
“yarın gelip london hadi öpüşelim dersen önce öper, sonra ian'a şikayet ederim..”
delia gülerek anlaştıklarını söyler, london ona göz kırparak kapıdan çıkarken delia bir an duvara yaslanarak gözlerini kapatır ve yaşadıklarını sindirirken küçük bir çığlık atıp sonra hızla koşarak merdivenleri çıkar...

“melanie,melanie, melanie-“
“ADAMDAKİ PİŞKİNLİĞE BAK!”
melanie televizyona bir kaç mısır fırlatırken birazı da deliaya gelmiştir, melanie gülerek özür dilerken yayıldığı koltuktan doğrulur, carter hala gayet yayılmış bir vaziyette otururken delia kocaman gülümser, melanie sonunda onun da delirdiğini düşünürken ayağa kalkmıştır
“ne oldu mars maymunları gibi zıp zıp geldin?”
delia hala sırtıyorken carter'a bakar, genç adam gitmesi gerektiğini anlamış, gözlerini devirerek kalkar, boş kaseyi yere bırakıp kızların yanından sıyrılırken melanieye döner
“yarın geç kalabilirim..”
“kalmasan şaşarım, git zıbar..”
carter *hah*layarak odasına girerken melanie gülümseyerek gözlerini deviriyordur, odanın kapısını kapatıp deliaya döner ve döndüğü gibi arkadaşı üzerinde atlayıp sarılırken melanie de sarılıyor ve zıplıyordur, ama neye zıpladığını bile bilmiyordur...

“kızım bir in üstümden de doğru düzgün anlat..”
melanie delia'yı iterken genç kız yerinde duramıyordur
“melanie..”
“evet benim..”
“melaniiieeeee!”
“delia döveceğim-”
“ian beni öptü!”
melanie bir an öylece kalırken delia heyecanla başını sallıyordur, melani kaşlarını çatarak bu sürreal cümledeki mecazi anlamı keşfetmeye çalışırken sorar
“nerenden öptü?”
“neremden olacak!? Dudağımdan öptü!”
“hadi canım..”
“MEL!”
“hadi canım-“
“evet!”
“*HADI CANIM!*”

delia da heyecanla bağıırırken melanie bir çığlık basıp bu sefer o delia'nın üzerine atlıyordur, işte şimdi sebebi belli bir şey için zıplanır..

“ee sonra sonra!?”

“bir dur! Sonra ben işte dedim, senin gitmenden ödüm kopuyor ian dedim-“

“awwww! O ne dedi!?”

“gitmiyorum ben korkma delia dediii..”

“BAK SEN! NE CEVHERLER VARMIŞ!”

delia gülerken heyecandan elleri titriyordur, melanie titreyen elleri tutarak sorar

“öpücük nasıldı!?!?!?”

“çok güzeldiiii..”

delia kendini koltukta arakaya bırakırken melanie en içten awwwlamasıyla ellerini çırpır

“delia çok sevindim, tanırım! Biraz daha birleşmeseydiniz ölecektim!”

delia yattığı yerden gülerken bildiğini söyler, melanie onun bacaklarına vururken

“madem biliyordun niye bana işkence çektirdin kadın!”

delia tekrar doğrulurken melanie'nin ellerini tutar

“bilmiyorum! Bilmiyorum melanie! Melanieeee! Ben aşık oldum! Hatta çoktan olmuşum da haberim yokmuş!”

melanie yine awwwlayarak arkadaşına sarılırken delia bir an önce sabah olsun istiyordur, mutlulukla iç çeker...

SOUNDTRACK / Michelle Branch - You Set Me Free

Ertesi sabah melanie uykusunun en güzel yerinde, uyanması gereken zamana daha bir buçuk saat varken beyninin içinde bir sifon çekilmesiyle ve düşün sonuna kadar açılıp şapır şupur duvarlara vurmasıyla uyanır. Yatakta dikleşip etrafına bakınırken gerçekten odasında olduğunu anlayınca tekrar yatağa serilir, biraz sonra duş bitmiş, takır tukur ayna önünde eylemler başlarken banyoya bitişik odada kalan zavallı melanie en sonunda delialonanın keyifli şarkısına da kulak misafiri olmuş, uykusu artık ona haram, yataktan kalkar ve kafasını kaşıyarak odadan çıkar, açık banyo kapısından üzerindeki eflatun havluyla ayna karşısında orasına burasına krem süren deliaya bakar

“hasta mısın?”

delia kocaman bir gülümsemeyle arkadaşına döner

“günaydın!”

melanie gözlerini devirerek banyoya girer ve deliayı kolundan çekip dışarı çıkarırken genç kız kremine uzanmaya çalışıyordu

“ama kremim!”

“çişimi yapayım sonra gelirsin!”

“ama-“

“delia! Zaten çok yanlış bir zamanda uyandım, derse de geç kalamayacağım, daha fazla sinirlerimi zorlama..”

delia sırtırken melanie homurdanarak kapıyı genç kızın suratına kapatır, delia şarkısını söyleyerek ortalıkta dolaşırken melanie içerden susmasını bağıırır, delia gülerken daha da bağıarak söyler...

“aşık mısın?”

“evet!”

delia saçlarının toplasa mı, yoksa açık mı bıraksa karar vermeye çalışırken melanie balon gibi gözlerinden kurtulup nasıl insan formuna geçeceğini düşünüyordur, sorar

“her sabah böyle olacaksa derhal ayırırım ikinizi..”

“o biraz zor..”

melanie bir kahkaha atarken delia da gülümsüyordu, saçlarını rahat bırakmaya karar verip elindeki lastik tokayı bir köşeye atarken mırıldanır

“aslında değişen bir şey yok, ama sanki her şey değişti..”

“çünkü her şey değişti sevgili arkadaşım, artık önümde durmadan öpüşüp sarılacaksınız..”

delia gülerken melanienin koluna vurur

“o kadar birbirimize hasret değiliz..”

melanie sırtıtarak arkasını döner
“haftaya tekrar görüşelim..”
ve delia’dan sıyrılıp odasına girerken arkada kalan genç kız derin bir nefes alarak gülümser..

melanie hayatında ilk defa dersten yirmi dakika önce aşağı inmiş, normal adımlarla yürüyeceğine hayretle ikna olmaya çalışırken biraz ilerde o tarafa doğru gelen ian’ı gördüğünde gülümser, genç adam elleri ceplerinde her şey normalmiş gibi rahat görünmeye çalışarak melanie’nin yanına gelir, her sabah olduğu gibi bir günaydın paylaşılır, sessizce üçüncünün gelmesi beklenirken melanie sırtıtarak

“bana öyle bir borçlusun ki ian..”
genç adam gülümserken bir şey söylemez, melanie etrafına göz atarken mırıldanır
“bütün gece ‘ben nasıl hayır diyeceğim!’ diye ağlayan bir deliayı susturdum, az değil...”
ian gözlerini devirirken melanie kaşını kaldırarak genç adama döner
“kendinden baya emin gibisin..”

ian hala bir şey söylemezken delia çantasını kontrol ederek kapıdan çıkar ve onu bekleyenleri gördüğünde gülümser, melanie derhal görünmez moda geçerken ian gülümser
“günaydın..”

delia da genç adamın hemen önünde, günaydın derken melanie kollarını kavuşturmuş, bekliyordur, delia göz ucuyla arkadaşına bakar ve sonra ian’a uzanarak öperken genç adam şimdi bayılacaktır, her şey o anda tamamen gerçek olurken delia nefesi uçup gitmiş, *sevgilisinden* ayrılarak heyecanla gülümserken melanie ellerini birbirine çarpar

“evet! Gerçek dünyaya hoş geldiniz! Cicim ayları-hatta dakikaları şu anda sona erdi, bizi izlediğiniz için teşekkür eder, bu güzel Cuma sabahında sizi miss taylor’ın dersine götürmekten büyük acı duyarız..çiftler önden..”

delia ian’ın elini tutarak yola düşerken melanie de genç adamın diğer tarafında normal düzene dönmüş, sabah homurtusunu başlatarak derse doğru yürür..

miss taylor’ın dersi su gibi akıp geçmiş bu hafta da ceres’li bir filozofun yazdığı denemelerden ödevlerini almışlarken yemek için bahçeye çıkılmış, banklar tıka basa doluyken çimlerde boş bir yer bulunarak derhal yayılma eylemlerine girişilmiştir. Melanie ve delia alınan sandviçleri paylaşıyorlarken ian elinde içeceklerle gelir, kızlar onları da alıp koyarken genç adam delianın yanına oturur ve sırtını arkasındaki ağaca yaslarlarken delia ona sandviçini uzatır

“hindili yoktu, ton balıklı aldım..”

ian yüzünü buruştururken delia güler

“o kadar kötü değil, bir kere denesen..”

“bilerek mi yaptın..”

“hindili yoktu ian-“

“hindinin karşılığı tavuktur, balık değil-“

“istersen sırf sebzeli bir tane vereyim, bol patlıcanlı?”

ian derhal balığa uzanırken delia aferin der ve o da kendininkini alıp ianın yanına yaslanırken melanie herkesin çantalarını kendine yastık yapmış, yarı uzanmış bir biçimde sandviçten bir ısırık alır

“Pazar günü sahneye çıkıyoruz, haftaya Cuma da ilk senemiz bitiyor..”

herkes iç çekerken ian kolasından bir yudum alıp güneşten gözlerini kısarak melanieye bakar

“sonra iki hafta finaller var, bitmiyor..”

“onu saymıyorum, o sırada bitkisel hayatta oluyorum..”

ian gülerken delia sorar

“carterla son kez prova yapacak mısınız?”

melanie *hahl*arken elini sallar

“şaka mı yapıyorsun, bu akşam gelirse şanslıyım, pazar günü zamanında gelsin diye dua ediyorum sadece.. Her ne yapıyorsa aklı beş karış havada, normalde çok akıllı olduğunda değil de.. yine de..”

“ne yapıyor sence?”

“başını belaya sokmadığı sürece ne yaparsa yapsın..”

delia gülümser

“ya başını belaya sokacak bir şey yapıyorsa?”

melanie bir an duraksar, sonra omzunu silker

“beni ilgilendirmes..”

delia *hıhımlayarak* başını sallarken bir ısırık daha alır, ian kendi kendine gülümser..

dorian bahçeden tekrar saraya dönüyorken ana ofis tarafından çıkan wuslayı gördüğünde o tarafa ilerler

“bütün gün görünmedin..”

wusla gülümser ve genç adamın koluna girerek hafif bir öpücük alırken elindeki kağıtları gösterir
“lenarta raporlarını düzenliyordum, işim bitti sadece latty’e götüreceğim..”

dorian kaşlarını çatar

“lenarta’nın ne olduğunu sorabilir miyim?”

ikisi merdivenleri çıkarken wusla tabii der ve açıklar

“lenarta yine oreon’a bağlı, güneş sistemi ve dışı gezegenlerin ortaklığında genetik araştırmaların yapıldığı ve kontrollü klonlamanın merkezi olan bir gezegen. Yaratılan klonlar özel eğitimler sonunda evren güvenliği için çalışıyorlar, gizli ajanlardan en düşük rütbeli güvenlik görevlilerine kadar bir çok görevde yer alabilirler..luplex ordusunun yüzde doksanı lenarta’dan geliyor..”

dorian başını sallarken sorar

“klonlama için genetik kodları kim veriyor?”

wusla yavaş yavaş basamakları çıkarken cevaplar

“evren üzerindeki genetik kalıntılar kullanılıyor.. şu anda hayatta olan birinin klonlanması kesinlikle yasak.. insanlar ölmenden önce organlarını bağışladıkları gibi DNalarını da bağışlayabiliyorlar, bunların yanında lenarta’dan her sene özel bir ekip evren’in tamamında bir keşif gezisi düzenleyip genetik kalıntıları buluyor ve bulunan kalıntılar yaşayan birine ait değilse veya ait olduğu kimlik özel bir koruma altında tutulmuyorsa oreon ve merkez masanın ortak izniyle kullanılabilir..klonlama dışında evrendeki DNA popülasyonunun neredeyse tamamı lenarta’da tutuluyor..”
dorian anladığını söylerken wusla gülümser ve latty’nin kapısını vurarak içeri girer...

“bugün nasılsın ewan?”

ewan oreon’da, vien’in ofisinde, aylardır alışılmış kontroldeyken doktorunun sorusuyla bir an durur, bedenini şöyle bir kontrol ederken ters giden bir şey olup olmadığını düşünür-

“bir şey saklıyorsun, söyle..”

ewan iç çekerek omuzlarını düşürür

“acı ve ağrıdan sonra utanç verici hastalıklar da başladı..”

vien genç adamın karşısında gözlerini kontrol ediyorken sorar

“neymiş o?”

“bir haftadır seks yapamıyorum..”

vien kaşlarını çatarak geri çekilirken sorar

“ağrı var mı?”

“hiçbir şey yok vien.. *hiçbir şey..*”

vien saçını kulağının arkasına atarken düşünüyordur, mırıldanır

“kullandığımız antibiyotiklerden olabilir-“

“böyle kalmayacağım umarım-“

“iktidarsızlık için yüzlerce tedavi var ewan-“

“iktidarsız değilim ben-“

“ereksiyona geçebiliyor musun ewan?”

“sorularından rahatsız oluyorum vien..”

Genç kadın gülümser

“vien değilim ben, doktorum.. sorularımı cevapla.. ereksiyon çok kısa mı sürüyor, yoksa hiç olmuyor mu?”

“olmuyor..”

“oh..”

“olması gerekiyor, olacakmış gibi hissediyorum, heyecanlanıyorum-ve puf!”

ewan benzetmesinden pek hoşlanmazken yüzünü buruşturur, vien hala düşünüyordur, biraz sonra bakışlarını tekrar ewan’a kaldırdığında genç adam iyi bir şey duymayacağını anlamıştır, vien konuşur
“sperm testi yapmam gerek..”

“boşalamıyorum vien-tanrım, söylemesi bile korkunç..”

vien başını sallarken ewan nasıl test yapacağını soruyordur, vien bu sefer ewan için rahatsız, cevaplar

“biraz yardımcı olmam gerekecek..”

“soyunacak mısınız?”

vien gözlerini devirirken ewan ciddidir, sorar

“nasıl yardım edeceksin?”

vien yanındaki dolaptan bir çift plastik eldiven çıkarır, ewan dehşet içinde izliyorken genç kadın ona döner

“ayağa kalk, pantolonunu indir ve arkana dön..”

“hayır..”

“dalga geçmiyorum ewan, hadi.. hem böylece fiziksel mi yoksa psikolojik mi onu anlayacağım, kalk..”

“hayır-ne yapacaksın?”

“ewan!”

ewan istemeyerek yerinden kalkar, vien’in dediklerini yapar ve elleri muayene masasına dayanmış, önündeki duvara bakıyorken vien arkasından yaklaşıp

“sakın ol..”

“sıkıyorsa sen ol..”

“bunu önünde tut..”

ewan vien’in uzattığı küçük plastik kabı alırken küfreder vien gülümserken bir elini genç adamın sırtına koyar, diğerinin parmaklarını ewan’ın hiç hoşlanmadığı bir yere sokarken genç adam dehşetle dişlerini sıkar ve o anda önündeki küçük kap dolarken vien geri çekilir

“fiziksel bir problem yok gibi görünüyor..”

ewan hızla başını ona çevirir

“şaka mı yapıyorsun?!”

“kabı alabilir miyim?”

ewan nefesini düzenlerken elindeki kabı uzatır, vien alıp etiketlerken mırıldanır

“pantolonunu çek ewan..”

ewan doğru diyerek eğilir ve pantolonunu çeker, sonra kendini yaslandığı yere bırakırken bir dahaki problemin ne olacağını düşünüyordu..

vien ewan’a fiziksel bir sorun olmadığı garantisini vermiş, sadece rahatlamasını söylemişken kendisi pek rahat değildir, hala bulgularda hiçbir gelişme yoktur, ewan yine devamlı hasta oluyor, vien her seferinde onu yatağa düşmeden tedavi ediyor, ama tamamen iyileştiremiyordur. Aldığı notlara, test sonuçlarına, ilaç listelerine ve etkilerine tekrar tekrar bakıyorken hiçbir şey bulamıyordu. Aklına gelen son şey düzenli hücre yenilenmesinde genetik kodda bir şeylerin bozulabileceği olmuştur, onun için de bir kaç farklı DNA kaynağını lenarta’ya yollamış, bir kaç gündür sonuçları bekliyordur, bugün sonunda telefonu çaldığında karşısındaki Julianne Clarnon, Lenarta genetik araştırma ve geliştirme takımı başkanı, her şeyin yolunda olduğunu söylüyordur

“..yıllardır aynı düzende ilerliyoruz, hiçbir sorun yok vien.. yaşlanma derecesi hala eski düzeyde, erken bir düşüş görmüyorum..”

vien ensesini ovarken başını sallıyordu

“anladım julianne, sağol..”

“bir şey değil, yapabileceğim başka bir şey olursa lütfen ara..”

vien tekrar teşekkür ederek telefonu kapatırken yorgundur, başını masaya yaslayarak bir süre hiçbir şey düşünmemeyi tercih eder..

ewan bütün gün dört dönmüş, akşam maynarda döndüğünde sabahtan beri konuşmak istediği insanı bulmak için sarayı talan etmiştir, sonunda aradığı adamı, değerli ateş kıran dorian marcell’i odasında bulduğunda içeri girip kapıyı kapatır ve

“bana ne yaptın marcell?”

dorian kendi odasında hapsolmuş, kaptan ewan crash’e tanrı bilir ne yaptığını hatırlamaya çalışırken kaşlarını çatır..

“sana ne yapmış olabilirim crash?”

“o gün, dövuştüğümüz gün..tam ateş olmadan önce bana bir şey yaptın, hissettim..”

“oh.. o gün..”

ewan dişlerini sıkarken dorian sakindir, devam eder

“tutkunu kullandım..”

“tutkum falan yoktu, tepemi attırmıştın-“

“o da bir çeşit tutkudur-“

“her neyse. Ne aldıysan geri ver.”
Dorian ellerini iki yana açar
“bende kalmış bir şeyin yok crash ve bunları neden sorduğunu anlamıyorum, bir şeyin mi kayboldu?”
ewan cevap vermezken dorian kaşlarını kaldırır
“cevap ver..”
“seni ilgilendirmez-“
“gelip bana hesap soruyorsan ilgilendirir..”
ewan yine her neyse diyerek arkasını döner
“bir şey almadım diyorsan almamışsındır, iyi geceler-“
“ewan..”
ewan eli kapıda kalmış, sorar
“evet, dorian?”
“ne olduğunu açıkça söylersen belki bir şey söyleyebilirim.. bana kadar geldiğine göre ciddi bir şey olmalı..”
ewan sessiz kalırken gerçekten ciddi bir şey olup olmadığını düşünüyordur, derin bir nefes alarak arkasını döner
“pekala, ben söyledikten sonra senin bir fikrin olmazsa seni öldüreceğim, önceden haberin olsun..”
dorian gözlerini devirirken ewan konuşur
“cinsel gücümü kaybettim.”
Dorian önceden var mıydı diye sormamak için kendini çok zor tutarken başını sallar
“pekala..fiziksel bir şey-“
“vien kontrol etti..”
dorian ohlarken ewan vien’in bir doktor olduğunu hatırlatır, dorian tabii diyerek devam eder
“o zaman şöyle sormama izin ver, eğer mistik bir şey olduğunu düşünüyorsan neden ilk bana geldin-“
“ilk sana geldiğimi kim söyledi-“
“tahmin ettim-“
“ilk sana gelmedim-“
“kime gittin?”
ewan bir an duraklar ve hemen ardından latty derken cevabı gerçekten çok inandırıcı olmuştur,
dorian başını sallar..

“cinsel gücünü senden almadım ve nasıl verileceği konusunda hiçbir fikrim yok, olmamasını da tercih ederim-“
“ben de sana çok meraklı değilim marcell-“
“mistik olarak geri vermeyi kastetmiştim..”
“anlamıştım.”

İki adam da sessiz kalırken ewan hayatında hiç bu kadar rahatsız hissetmemiştir, dorian sorar
“latty’le gerçekten konuştun mu?”
ewan sinirle güler
“konuşmama ne gerek var, birinci elden tanık oluyor zaten..”
“ve?”
ewan ve ne!? bakışıyla dorian’a bakıyordur ellerini açar
“vesi durup dururken ah ewan hadi şimdi senin cinsel gücünü arttıralım! diyecek hali yok.. vien’le konuşacağımı biliyordu..”
“vien ne dedi?”
ewan bunları dorianla neden paylaştığı konusunda mantıklı bir sonuca varamıyorken yine de cevaplar
“psikolojik olduğunu, rahatlamamı söyledi..”
“rahatla o zaman..”
“sen de daha az sinir bozucu ol o zaman?”
dorian gülümserken ewan kaşlarını çatar
“hakaret ettim marcell..”
“farkındayım..”
“hakaret edince gülecek kadar aptallaştın-“
“birazdan yapacağım şeyin seninle hiçbir alakası yok-”
“bana mı yapacaksın-geri çekil dorian-hey..”
dorian başka bir şey söylemeden ewan’a doğru yürür ve genç adamın başını tuttuğu gibi kendine çekerken dudakları birbirine çarptığında ewan tüm gücüyle önündeki adamı itmek ister ama tam tersi, hareket bile edemezken dorian onun sakinleştiğini hissediyor, biliyor, ağzını açarak daha da

ileri giderken ewan itiraz etmiyordu, tattığı şey başka bir adamdan öte bir şeydir, genç adam adını koyamıyorken daha çok istiyordu, biraz daha almak için başını uzatır, az önce hareket edemeyen ellerden biri şimdi dorianın başına uzanıp sıkıca kavrarken iki güçlü adam öpüşüyor, öpüşmekten çok ateş kıran karşısındaki zayıf insana bir şey veriyor ve zayıf insan açlıkla kabul ediyordu..

bir an sonra dorian hızla geri çekilirken ewan da kendini geri iter ve arkasındaki kapıya çarparken nefes nefesidir, az önce yaptığı şeyin farkına yavaş yavaş varırken dorian yatağa tutunmuş, kendini toparlamaya çalışıyordu, ewan birazdan kendine gelecek, ateş kıran suratına sağlam bir yumruk yiyecektir, ama şu an karşılayacak kadar gücü kalıp kalmadığından emin değildir-

“seni kahrolası-“

dorian sağ tarafından gelen bir yumrukla yatağa geçirilirken ewan genç adamın yakalarını kavramış alev alacak kadar öfkeli, parlayan gri gözleri dorian’ın karanlık bakışlarında, dişlerinin arasından hırıldar

“ne yaptığını sanıyorsun sen-“

“ewan-“

“EWAN DEĞİL, CRASH!”

dorian genç adamın bağırmasıyla gözlerini kapatırken ewan yakaları sertçe bırakıp üzerinden kalkar “sakın karşıma çıkma marcell-“

“bekle..”

ewan sanki kimse konuşmamış gibi çıkıp gitmeye yeltenirken kapının önünden yükselen alevle hızla geri çekilir ve arkasını dönerken dorian doğrulmaya çalışıyordu, ewan tekrar ona atılacakken dorian yine o sıcak kalkanını ortaya çıkarmıştır, ewan gerilerken dorian ayağa kalkar

“beni dinle-sakın ağzını açma..”

ewan susarken dorian kalkanı kaldırır ve devam eder

“hiçbir şekilde büyü yapamadığına emin misin?”

“ne biçim bir soru-“

“cevap ver crash!”

“evet! Kahrolası evet!”

“herhangi bir büyüyle korunuyor musun?”

“hayır-bilmiyorum-hayır..”

dorian az önce hissettiği güce bir kılıf bulamıyor, durmadan düşünüyorken ewan son zamanlarda herkesin ondan daha çok şey bildiği hissini tekrar yaşıyor, birini yumruklamak istiyorken ateş kıran elini kaldırır

“tek başıma anlayamam, diğerleriyle konuşmamız gerek-“

“diğerleri kim-az önce yaptığın şeyi kimseye söylemeye kalkışma-“

“yürü crash.”

Ewan kolundan tutulduğu gibi odadan çıkarılırken neler olduğu konusunda lanet olasıca tek bir fikri bile yoktur..

Dorian bütün element kıranları ve onların yanında latty’i de almış ve ana ofise girmişken ewan onlara bakıyordu

“biriniz şu adama ne olduğunu sorabilir mi?”

işaret edilen adam dorian, ewan’a aldırmadan konuşur

“crash’teki gücü birinin bana tanımlaması gerek-“

“ne gücü-“

“az önce beynim patlamak üzereydi andrea-“

“az önce ne oldu?”

ewan atılır

“önemsiz!”

“ewan!”

latty ewan’a dönmüşken genç adam dorian’a bakar

“az önce ne oldu *dorian*?”

dorian olayın adını umursamıyor, cevaplar

“crash’i öptüm..”

herkes o anda felç geçirirken ewan ölüm tehditleri savuruyordu..

“siz.. ikiniz.. öpüştü-tanrım..”

sienna oturacak bir yer ararken eidan dehşet içindedir, o tek kelime etmezken andrea düşünüyordur, latty sorar

“neden?”

“crash’in bir sorununu çözebilirim diye düşünmüştüm..”

kimse sorunun ne olduğunu sormaya cesaret edemezken latty anlamıştır, başını sallar ve tekrar sorar “üzerindeki güç her neyse benim de hissetmiş olmam gerekmez miydi?”

dorian bilmediğini söylerken ewan araya girer

“ben bu gezegene adım attığımdan beri bana düzenli olarak mistik güçler için test yapılır, bu şey her neyse yeni çıkmış olmalı-“

“ya da doğduğundan beri vardı..”

herkes andrea’ya dönerken genç kadın açıklar

“franco gibi.. doğduğundan beri senin bir parçan, ama bizim güçlerimiz gibi açıkta değil..çok sık karşılaşmayacak zamanlarda hissediliyor olabilir, dorian’la öpüşmeniz gibi-“

“öpüşmedik!”

dorian gözlerini devirirken ewan çenesini kapatmasını söylüyordur, andrea gülümser

“ikinizin de gayet düzgün ilişkileri var, öpüşmenizin başka bir sebebi olduğunu biliyoruz zaten, o sebep şu an önemli bir nokta değil..”

eidan kesinlikle katıldığını söylerken dorian ve ewan genç adama öyle bir bakarlar ki eidan sinerek siennanın yanına çöker, andrea devam eder

“latty güçleri algılamak için özel bir şey yapmana gerek var mı?”

“tam olarak tanımlamak için evet, ama varlıklarını anlamak için hayır.. ewan’da bir şey olsaydı anlardım, eminim..”

ewan başını sallar

“öperek anlaşılıyorsa zaten latty’nin çoktan farketmiş olması gerekirdi..”

latty gülümserken andrea doğru diyor, latty bakar

“izin verirsen..”

latty bir an ne için izin alındığını düşünürken hemen sonra *ohlar* ve

“tabii, yani benden izin almana gerek yok-ya da bilmiyorum..”

latty eliyle ewan’ı gösterir ve kenara çekilirken ewan andrea’ya döner ve

“eidan’ı öpmem..”

eidan zaten öyle bir niyeti olmadığını söylerken sienna güler, o sırada andrea ewan’ın önünde gülümseyerek genç adama uzanırken ikisi sınırları aşmadan öpüşüyordur, andrea kısa bir süre sonra geri çekilir

“ben bir şey hissetmedim ewan, üzgünüm..”

ewan bir an gerçekten üzülürken latty genç adamın koluna vurur, dorian neden sadece onun hissettiğini düşünürken sienna korkarak araya girer

“bunu sorduğum için şimdiden af diliyorum, ama dorian bu tamamen tutkuyla bağlantılı bir şey olamaz mı?”

herkes bir an duraklarken kimse siennanın *gerçekten* ne demeye çalıştığını anlamamıştır, genç kadın derhal düzeltir

“hayır! Yani birbirinizi arzuluyorsunuz demedim, gay falan değil-tanrım.. *demek istediğim*, tutku dorian’ın gücü, o yüzden o seni şey yaparken-öperken hissetmiş, andrea ya da bir başkasının öpmesi işe yaramıyor olabilir..”

işte *bu* mantıklı gelirken andrea konuşur

“ateş tutkuysa, toprak hayat, hava ruh, su da iç güdü oluyor-“

“bunları kullanarak nasıl gücü anlayacağız.. tutku kolaydı..”

“ben şimdi iç güdümü kullanarak senin suratını dağıtabilirim mesela..”

eidan *hey!*lerken ewan ellerini kaldırır

“kimse benim gücümü anlamak için bana dokunmasın, lütfen..yarın cuslov ve wuslayla da konuşur karar veririz, bu akşam için yeterli..”

kimse bir şey söylemezken latty ewan’ın koluna girer ve diğerlerine döner

“evet, yarın sabah konuşuruz..”

herkes başını sallayarak ofisten çıkar, kapılar kapandıktan sonra latty ewan’a döner

“demek beni başka *erkeklerle* de aldatıyorsun..”

“ben de sana bunu söylemek istiyordum, ama anlamadın.. ben dorian’a aşığım, onun için yanıp tutuşuyorum, tanrım, bu nasıl güçlü bir tutku-“

latty gülerken genç adamın ağzını kapatır

“tamam, anladık..”

ewan kaşını kaldırırken latty elini indirir

“keşke görseydim-”

“latty!”

“ne var!? Sen beni şeyle görmek istemez misin-şey- hah! Tessa!”

“evet, bu son damlaydı..”

ewan lattynin dudaklarına yapıştığı gibi genç kadını döndürür ve odadaki büyük masaya yaslar
latty itiraz etmeden bu seferkinin öncekilerden daha başarılı olmasını umarak elini ewan’ın saçlarına
daldırır...

colm esneyerek sarayın merdivenlerini çıkarken her yer sessizdir, genç adam tessa’nın kapısına
geldiğinde yavaşça tıklatır ve kapıyı açıp sessiz odaya girerken tessa uyuyordur. Colm kapıyı kapatır,
gömleğinin düğmelerini açmaya başlarken tessa bir şeyler mırıldanarak yatakta döner

“colm?”

genç adam eli pantolonunda, arkasını döner ve gülümser

“benim tess..”

tessa tamamen o tarafa dönüp başını yastığa yerleştirirken, colm pantolonunu çıkarıyordur tessa
mırıldanır

“geç kaldın..”

“stajyer başvurularına bakmak uzun sürdü..”

tessa *hmm*larken colm gardrobun yanındaki koltuğa atılmış pijama altını alır ve bacaklarından
geçirip yatağa girerken tessa onu izliyordur, gülümser

“yoruldun mu?”

colm gülümseyerek başını genç kadına çevirir

“biraz..”

“aklımda bir şey yok, yorulduysan söyleyebilirsin..”

colm sessizce güler ve

“yoruldum..”

tessa tamam diyerek genç adama sokulur, colm kolunu kaldırarak genç kadını göğsüne yatırır ve
tekrar sarmalarken sardığı beden sıcakıktır, genç adam rahatlayarak gözlerini kapatırken tessa’nın
nefesi tenine vuruyordur, colm bir süre sonra tekrar gözlerini açar

“tess..”

uykulu bir *hmm?* duyulurken colm sorar

“eğer yanlış anlamayacağına söz verersen bir şey soracağım..”

tessa başını kaldırıp colma bakarken mırıldanır

“söz, sor..”

colm onun gözlerine bakıyorken tek eliyle genç kadının sarı dalgalarını hafifçe iter

“belki daha önce sormalıydım, ama.. şimdi merak ettim-”

“sor colm..”

“bir venüs bakiresi nasıl seks yapar?”

tessa gülümser...

SOUNDTRACK / *Tori Amos - Sleeps with Butterflies*

“venüs bakirelerinin gerçek seksi yaşamaları, her ne kadar fazlasıyla masalsı olsa da, doğru eşi
buldukları zaman olur..”

“doğru eş olmadığında?”

“çok acı çekerim.. ölmem belki, ama yaptığım seçimi, verdiğim sözü doğru olmayan bir zamanda
bozduğum için acının yanında güçlerimi kaybederim..”

colm sessiz kalırken tessa karanlık odayı izleyerek devam eder

“venüs bakiresinin güçleriyle doğdum, ama bana seçme şansı verildiğinde istemeyebilirdim de.. ben
kabul ettim, çok da mantıklı bir şey yapmamışım aslında, çünkü normal bir insanın ruh eşini bulması
bu kadar zorken benim hayat boyu yalnız kalmam işten bile değildi.. yine de..”

colm hala konuşmuyorken tessa iç çeker

“yine de eğer doğru adamı bulursam ödüllendirileceğim..ödülüm de geri çevirebileceğim bir şey
değil..”

“nedir?”

“öncelikle, acı çekmeyeceğim, güçlerimin büyük bir kısmı, beni uzun yaşatan, daha güçlü yapanlar bende kalacak, asıl güçlerim de olduğu gibi bebeğime geçecek..”
colm bir an nefes almayı bırakırken tessa kendi kendine gülümser
“eğer doğru adamı bulursam ilk gecemde hamile kalacağım..”
genç adam yutkunurken tessa kiminle beraber olduğunun önemi yok, hayatı boyunca beklediği şeyi anlatıyordu
“..hiçbir korunma bunu engellemeyecek, daha doğrusu *engellemeyecek*... normal bir kadına bu çok büyük bir zorunluluk gibi görünebilir, ama ben bunu bilerek büyüdüm, bunu bilerek bekledim ve o bebek benim ödülüm olacak.. ikimizin ödülü..”
colm ölüm sessizliğinde dinliyorken tessa karşıdan gelmeyen cevaplara kalbi kırılarak düzeltme ihtiyacı hissederek
“doğru adamın ve benim..”
tessa başını koyduğu göğsün derin bir nefesle yükselmesiyle başını kaldırır ve gülümseyerek colma bakar
“bu gecelik bu kadar bilgi yeter sanırım..”
colm da hafifçe gülümseyerek başını sallarken tessa yatakta kendi yerine geçip arkasını döner ve bir iyi geceler mırıldanır, colmun da iyi geceler dileyen sesini duyduğunda yavaşça gözlerini kapatır ve ne zaman oluştuğunu bilmediği bir damla yaş yastığa düşerken tessa uyumaya çalışır...

delora ve claire yine geç saate kadar bahçede oturmuş, senelerdir konuşacak şeyler birikmiş, günlerdir bitmiyorken iki genç kadın yorulmuş, odalarına çıkıyorken claire deloranın kolunda, arkadaşına bakarak sorar
“bir şey söyleyeceğim ama kızmayacaksın, söz mü?”
delora kaşını kaldırır
“kızılacak bir şeyse kızarım..”
“o yüzden kızma dedik..”
“iyi kızmam, söyle..”
“colm’u neden bıraktın?”
delora kızmaktan çok iç çekerek önüne dönerken claire onun bakışlarını yakalar
“sırf yine görmeye başladığın için kendini soyutladığını söyleme lütfen..”
“ne diyeyim?”
“colm’a artık aşık değilimle başlasak mesela?”
“onu söyleyemem..”
ikisi beraber claire’in odasına girerken delora yatağa oturur, claire de hemen yanına çökerken sorar
“aşıksan neden adamı bakirelere bırakıyorsun?”
“olmuyor çünkü claire..ben çok değişiyorum, çekilmez oluyorum.. devamlı ilgi istiyorum, kıskanıyorum-“
“ona sevdiğini sahiplenmek denir-“
“her neyse..kimseden bir şey beklemek istemiyorum, colm’la *arkadaş* olduğumuzda daha rahat oluyor-“
“hayatımda bu kadar saçma sapan bir şey duymadım-“
“sen de flaslerle arkadaşsın!”
“o farklı! Ben flaslere aşık değilim!”
delora derhal somurturken claire omzunu silker
“yalan söylemeyeceğim, bizim durumumuz yaşandı ve bitti durumu, ama siz ikiniz ben sizi tanıdığımndan beri bir türlü *yaşamıyorsunuz*, o yüzden bitemiyor..”
“belki de bitmesin istiyordum..”
claire iç çekerken delora bir an kaşlarını çatarak claire’in koluna asılır
“colm?”
“nerede?”
“kapımın önünde..birazdan gelecek en azından..”
“gördün mü?”
delora derhal ayaklanır
“sanırım.. bilmiyorum..”
“bakalım o zaman..”
claire kapıyı açıp dışarı çıkar ve merdivenleri inerken delora da onu takip ediyordu, ikisi de indiklerinde colm’un tessa’nın odasından çıktığını ve delora’nın kapısına ilerlediğini gördüklerinde delora claire’i derhal geri çeker ve fısıldar
“bu gece seninle kalıyorum!”

“saçmalama! Git hadi! Önemli bir şey olmasa görmezdin delora-“

“o yüzden sende kalıyorum zaten, gidelim-“

“olmaz, in!”

claire delorayı aşağı iterken delora feryat eder ve neredeyse yuvarlanarak koridora indiğinde colm hızla arkasını döner

“delora!?”

delora dengesini toplar ve yere düşmediğine ikna olduktan sonra tırnaklarını geçirdiği duvarı bırakıp colma bakar

“ayağım takıldı..”

genç kadın odasına ilerleyip kapıyı açarken sorar

“bir şey mi oldu?”

colm evet diyerek başını sallarken delora içeri giriyordur, colm da arkasından girip kapıyı kapatırken delora ona döner

“kötü bir şey mi-“

“delora ben *sana* aşığım.”

Delora yutkunarak olduğu yerde kalırken colm sessizce ona bakıyordu...

SOUNDTRACK / *Delta Goodrem - Almost Here*

“colm-“

“colm falan yok, aylardır düşünüyorum, bir kaç kere tamam dedim, delora haklı olmalı.. bir şeyler yanlış, devam etmeliyim, aşmalıyım dedim.. tessayla beraber oldum, mutlu oldum belki evet, konuştum, güldüm, öpüştüm, dokundum-ama aşamadım..”

delora yine bütün konuşma gücünü kaybetmiş, sadece dinliyorken colm’un da onu konuşturmaya zaten niyeti yok, devam eder

“..az önce beynimden vurulmuşa döndüm.. tessayla beraber olursam onun canını yakacağım-“

“o ne demek?!”

“ben yakmayacağım, ben onun için doğru adam değilim, o yüzden yanacak-“

“colm anlamadığım şeyleri şimdi söyleme, lütfen-“

“her neyse, evet, tessayla olamam, kalırsam kendimden çok ona haksızlık edeceğim.. seni seviyorum ben delora, seni istiyorum-sen de beni seviyorsun ama aptalsın-“

“geçerli sebeplerim var benim-“

“sevdiğini inkar etmedin.”

Delora susarken colm ona yaklaşıyordu, yine ayrıldıkları o gün gibi delora tamamen genç adamın kontrolünde, yüzü iki güçlü elin arasında, başını kaldırmış onu seven adama bakıyorken hiçbir şeyi inkar etmiyordu, mırıldanır

“etmedim, hiç etmemiştim ki zaten colm.. sadece-“

“sadece olmasın artık!”

delora colmun ellerini tutup indirir, ama bırakmazken konuşur

“olacak! Sadece olmazsa-“

“mutlu oluruz-“

“olamayız-“

“neden?!”

“yarın öbür gün neler görüp aklımı kaçırmanın eşiğinden döneceğim belli değilken senin de canını neden acıtayım colm!?”

“sevgili olmadığımız zaman acımayacak mı sanıyorsun?!”

“bilmiyorum! Aklıma gelen tek çözüm bu-“

“beni bırakıp, sonra hala arkadaş kalıp, sonra da beni üzmemek için bıraktığını söylemek mi çözümün-“

“kendimden nefret mi ettirmeliyim!?”

“evet!”

delora inleyerek geri çekilirken colm genç kadının ellerini bırakmaz

“gerçekten gitmemi isteseydin öyle yapardın, ama olur da aklını kaçırırsan yine yanında olmam için böyle yapıyorsun, ben de sana hiç gitmek istemiyorum diyorum delora, neden anlamıyorsun?”

delora gözleri dolmuş, başını kaldırır

“colm, ben iyi değilim..”

genç adamın içine o anda bir şeyler otururken delora iç çeker...

“neyin var?”

delora tek elini colmdan çekip yanağındaki yaşı siler ve

“gün gelip aklımı kaçıracağım dediğimde öylesine söylemiyordum-“

“delora-“

“çünkü kaçıracağım.. bir gün o kadar büyük bir şey göreceğim ki, işte o zaman kendimi kaybedeceğim-“

“kim söyledi bunu-“

“cuslovla geçen ay öğrendik, kendimi gördüm..vien de tıbben doğruladı. Yavaş yavaş yok oluyorum.. küçük şeyleri hatırlayamıyorum, sağımı solumu bile unutuyorum bazen-“

colm beyninden vurulmuş gibi uyuşuk bir sesle sorar

“bunları ben neden bilmiyorum-“

“çünkü bilmemen gerekiyor, kimse bilmiyor.. sadece cuslov, vien ve ben.. gördüklerim önemli şeyler değil, ama yine de görüyorum.. çok sık görüyorum hem de.. senin odaya gelişini bile gördüm colm-“

“bir çözümü-“

“şimdilik bilmiyoruz.. cuslov araştırıyor, ben araştırıyorum..bütün kaynaklara cuslov zaten ulaşıyor, vien de düzenli bir tedavi uyguluyor, kesin bir şey bulamadığımız sürece kimsenin bilmeyeceğine söz verdik, herkesin üzülmesine gerek yok-“

“bir gün aniden öldüğünde mi üzüleceğiz!?”

“bilmiyorum colm, lütfen sen de bir şey söyleme..”

colm yutkunurken delora sessizleşir, ikisi birbirine bakarken colm deloraya tekrar yaklaşır, yavaşça yüzünü tekrar tutarken genç kadın gözlerini kapatıyordur, biriken yaşlar akarken colm konuşur

“nasıl bu kadar büyük bir şeyi tek başına omuzlarsın?”

delora başını eğerken colm usulca konuşur

“seni seviyorum, aklını da kaçırsan, kendini de unutsan, biçim bile değiştirsen yine seveceğim..eğer benden bir daha bir şey saklarsan, bir daha beni kendinden uzaklaştırmaya çalışırsan..”

delora gözlerini açar ve

“ne yapacaksın?”

“bilmiyorum.. ağlarım..”

delora gülerken colm uzanarak genç kadının alnını öper ve geri çekilirken mırıldanır

“gitmene izin vermem, bir yolunu bulacağım-“

“bir yolu olmayabilir-“

“yaratırım.”

Delora gözleri dolarak genç adamın yüzünü tutar ve uzanarak dudaklarından öperken colm genç kadına sıkıca sarılarak karşılık veriyordur...

Delora ağlayarak geri çekilirken colm onun saçlarını okşuyordur, genç kadın o kadar zamandır tek başına ağlamış, saklamış, şimdi asıl yanında olması gereken adama, dostuna, sevgilisine, sırdaşına sarılırken mırıldanır

“çok korkuyorum colm..”

colm içi parçalanarak genç kadını sıkıca kavrarken saçlarını öper ve usulca konuşur

“buradayım tatlım..”

delora rahatça kendini bırakıp korktuğu bilinmezliğe ağlarken güvendedir, colm buradadır..

Eski Dünya...

“maynard’a gidip neler olduğunu öğren..”

favian aylar sonra biana’nın huzuruna çağırılmış, genç kadın tek bir cümle kurup tekrar odasına dönerken favian konuşur

“maynard’a dönmek için bir sebebim yok.”

Biana dönerek genç adama bakar ve derin bir nefes alarak odaklanır, bir an sonra sendeleyerek trabzana tutunur, favian hemen yanına gelmişken biana başını kaldırır ve

“gezegeninin yok olduğunu söyle..”

favian dehşetle biana’ya bakarken genç kadın derin bir nefes alarak simsiyah saçlarını omzundan geriye iterek tekrar merdivenlere döner ve yukarı çıkarken favian arkasından bakıyordur, biana ona bakmadan konuşur

“gittikten sonra geri dönmezsen seni de öldürürüm..”

favian zaten bütün hücreleri şoktan ölmüş, güçsüzce yere çökerken az önce bütün hayatı yok olmuştur, genç adam önce bunun farkına varmayı bekliyorken üst katta biananın kapısı kapanır...

SOUNDTRACK / Nobuo Uematsu - Crisis

Oreon...

Büyük uzay üssünde bir anda kulağı sağır eden alarmlar ötmeye başlamış, gece görevlileri uzun süreden beri alarmları duymamış, şimdi bir an duraklarken hemen sonra koşuşturmaya başlamışlardır. Görevlilerden birisi geçite koşarak cuslovun odasına çıkar ve acil durumdan başkanı haberdar ederken bütün gece delora için çalışmış olan cuslov alarmlarla yeniden uyanmış, büyük ekrana akan, bilgisayarı dolduran raporlara yetismeye çalışıyordur, genç kadın başını kaldırarak önündeki ekranda yazan acil durum uyarısını gördüğünde tüyleri diken diken olur..

UYARI KODU: G66 – GEZEGEN YIKIMI KONUM: TROOVA

Maynard...

Delora aniden yattığı yerden fırladığında yanındaki colm da telaşla kalkar

“delora iyi misi-“

“alarmlar-“

o anda sarayda da aynı alarmlar ötmeye başlamış, delora dehşetle kulaklarını kapatırken colm genç kadını tutar

“neler oluyor!?”

delora ellerini indirmeden bağırır

“troova yok oldu!”

colm şokla deloraya bakarken genç kadın kulaklarından çok başını tutuyordur, inler...

“EWANI!”

latty bir anda krize giren genç adamla ne yapacağını şaşırmış, omuzlarından tutarak yatağa bastırıyorken alarmların ne için çaldığını bile bilmiyordur, ewan nefes alamıyor, durmadan sarsılıyorken latty yatağın baş ucunda, savaştan beri kullanılmamış acil durum düğmesine basar ve zaten çalan alarmlar bir de kraliçenin odasından sinyal alırken latty feryat ederek ewan’ı zaptetmeye çalışıyordur...

andrea ve scott alarmlarla odalarından fırlamış, andrea diğerlerinin yanına koşuyor, scott hızla saray güvenliğine iniyorken ashley zaten fırlamış, merdivenlerde abisiyle karşılaşır, scott genç kadını kollarından tutarak durdururken ashley panikle konuşur

“troova! Troova yok edildi, bir anda gezegenin yaşam belirtileri durdu-latty’nin odasından acil durum sinyali geliyor-oreon alarmda!”

scott küfrederek ashley’i kolundan çeker ve ikisi beraber tekrar departmana girerken sağlık görevlileri onları geçip hızla kraliçenin odasına çıkıyordur...

vien aklını kaçırarak, sedyeyle beraber koşuyorken eli genç adamın kalbinde, o kadar hızlı bir ritm alıyordur ki her an durmasından korkarken latty ewan’ın elini tutmuş, diğerleriyle beraber koşuyordur, vien’e bakar

“VIEN NEDİR BU!?”

vien ewan’ın göğsüne biraz daha bastırırken bağırır

“bilmiyorum! Kahrolası her neyse-LANET OLSUN!”

vien küfrederek sedyeye tutunur, düşmemeye çalışarak hızla üzerine çıkar ve dizleri üzerinde doğrulup ewan’a kalp masajı yapmaya başladığında latty ağlayarak görevliler tarafından sedyeden uzaklaştırılıyordu...

cuslov artık hızlı adımları bırakmış, koşarak calis’in ofisine giriyorken ikisi bu gece şans eseri oreon’da kalmış, şimdi şanslarına lanet ediyorken cuslov calisle beraber üç boytlı evren haritasına bakar, calis troovadan sonra boş kalan yeri ve gezegenden yayılan atık ve meteorları gösterirken cuslov yörünge dışındaki luplex birliklerini işaret eder
“geri dönmeleri gerekiyor, meteorların hızı hepsini parçalar...”
calis derhal birliklere konum değiştirmesi emrini verirken cuslov derin bir nefes alarak haritanın doğu kesimine geçer...

“latty!”
delora colm’la beraber sağlık sektörüne girmiş, latty’i bir köşede şokla az önce kapısı kapanan odayı izlerken bulduklarında delora genç kadını kollarından tutup kendine çevirir
“latty! Kendine gel! LATTY!”
delora kraliçenin suratına bir tokat atar, latty darbeyle kendine gelirken nefes nefese deloraya bakar, ikisi sımsıkı sarılırken delora konuşur
“oreon’a gitmemiz gerek latty-“
“ewan-“
“o da hemen arkamızdan nakledilecek-“
“ölüyor!”
“ölmeyecek! Latty gitmemiz gerek!”
latty yumruklarını sıkarak bağırır ve hemen sonra ellerini saçlarından geçirerek derin bir nefes alır
“TAMAM LANET OLSUN!”
latty hızla çıkışa doğru dönerken delora da hemen sonra lattyyle beraber koşmaya başladığında colm onların arkasından acil durum aracının şu anda hazır olduğu haberini alıyordu...

latty oreon’a ayak bastığı anda cuslov’un yanına koşarken delora onlardan önce gelen flasleri bulmak için ayrılır, bu sırada colm içeri girmiş, yüksek teknoloji departman asistanı genç adama koşuyorken colm hayatının belki de en kötü haberini alıyordu
“T fazında 9. sektör çöküyor efendim!”
“ne demek çöküyor!? T fazını gezegen durumuna göre düzenlemiştik!”
colm asistanla beraber hızla departmana gidiyorken asistan açıklar
“Yıkım uyarısı alt sektörlerde kural dışı hataya sebep oldu, hangi göstergenin boş değere denk geldiğini anlayamıyoruz, ana sistemlere hatanın yayılması durumunda büyük hasar meydana gelebilir-“
“biliyorum-lanet olsun..”
colm departmandan içeri adımını attığı anda birinin bilgisayarını ele alır
“T fazını inaktif hale getirin-bu bilgisayar kimin?!”
yanındaki telaşlı bir görevli elini kaldırır, colm ona bakıp tekrar önüne döner ve bağırır
“buraya sistem yöneticisi izni istiyorum, seri numarası 37-12RT..”
colm bir an sonra ana yapıya erişebiliyorken T fazına bağlı olan sistem noktalarına baktığında ölmüş olmayı tercih eder...

delialona o hafta sonu babasında kalmış, ikisi geç saate kadar televizyon başında otururken uyuyakalmışlardır, açık kalan televizyonda bir anda flaş haber uyarısı çıkarken delia yüksek sesle irkilir, edward da oturduğu yerde doğrularak dizinde yatan deliayı tutarken ikisi televizyonda söylenenleri anlamaya çalışıyordu..

“Bir saat önce elimize geçen ve Oreon Yüksek Kurulu imzalı resmi açıklamaya göre Troova gezegeni henüz nedeni bilinmeyen bir şekilde yıkıma uğramış, acil durum seviyesi en üst kademede tutuluyorken gezegene bağlı kurumların ve yakınları Troova’da bulunan ailelerin sabırlı olmaları isteniyor. Kurtarma ekipleri gezegen yörüngesi içinde acil durum araçlarıyla gezegenden ayrılabilen kazazedeleri kurtarabilmek için meteor yağmurunun hız azaltmasını bekliyorken alınan bir diğer

habere göre Ordu Baş Komutanlığına tekrar Nagel Calis'in getirilmesi Ewan Crash'in durumu hakkında şüphe uyandırıyor. Gelişmelerden dakika dakika haberdar olmak için bizden ayrılmayın-

“baba..”

edward delia'nın şoktan kararmış bakışlarına bakar ve televizyonu kapatıp kızını da kaldırdığı gibi anahtarlarını alır

“merkeze gidiyoruz tatlım, hadi..”

delia telaşa çantasını kapar, ayakkabılarını da giyip edward'ın tuttuğu kapıdan çıkarken babası da onu takip ediyordur, evin kapısı kapanır..

vera yatağında uzanıyor, elindeki kumandayla kanalları dolaşırken carter banyodan beline bağladığı havluyla çıkar, genç kadın ona şöyle bir bakıp tekrar önüne döner

“yarın sabah erkenden biri gelecek, giyinip gitsen iyi olur..”

carter eli havluda, veraya bakar

“ne zaman bana insanmışım gibi davranacaksın merak ediyorum-“

“ben zaten insan gibi davranıyorum, sen sevgilim olmayı bekliyorsun, giyin..”

carter sessizce küfrederek sert hareketlerle giyiniyorken bir anda televizyondaki flaş haber uyarısıyla başını o tarafa çevirir

“..ve yakınları Troova'da bulunan ailelerin sabırlı olmaları isteniyor.”

Carter başında aşağı bir kova kaynar su dökülmüşçesine donarken vera genç adama bakıyordu, carter pantolonunu ilikler ve yerdeki tişörtünü de kapıp koşarcasına odadan dışarı fırladığında vera doğrularak genç adamın arkasından bakar, daha sonra endişeyle televizyona döner...

Melanie bir anda yurt binasında yayılan gürültüyle gözlerini açarken koltukta uyuyakaldığını hatırlar, oyunun replik notları o kalktığında yere düşerken genç kız telaşa dışarı çıkar, ağlayanlar, bağırarak telefonla konuşanlar, konuşmadan kendini yere atarcasına koşanlar.. melanie ne tür bir felaketin olduğunu merak ederken koşarak televizyonu açar, artık sürekli bir duyuru haline gelmiş haberleri gördüğünde şokla elini ağzına kapatırken kafasından troovada tanıdığı biri olup olmadığı geçiyordur, kimseyi bulamazken bir an rahatlar, o sırada karşı odanın kapısı tekmelenerek ve itilerek açılırken melanie hızla oraya gider

“carter!?”

genç adam odayı talan ederek bir şey arıyorken melanie endişeyle onu izliyordur

“carter, ne arıyorsun!?”

“abim..abimin bana verdiği bir kart..troova kraliyet görevlisi kartı-merkeze gitmem gerek..

NERDEŞİN KAHROLASI!”

carter koltuğu tekmeleyerek yastıkları atıyorken melanie şokla genç adama bakıyordu, carter'ın abisinin troova sarayında güvenlik görevlisi olarak çalıştığını hatırlar, hemen ardından genç adamın kolunu tutarak durdurur

“dur, bekle! Karta ihtiyacın olmayabilir, delia'yı arayacağım, o bizi merkeze sokar..”

carter nefes nefese neredeyse ağlayacak, elini saçlarından geçirirken melanie bir an ona bakar, sonra koşarak odasına girerken carter da onu takip ediyordur, genç kız telefonunu alıp hemen delia'yı arar, telefon çalırken melanie carter'ın ellerinin titrediğini farkederek ve uzanıp genç adamın elini tutarken delia cevap vermiştir, melanie atılır

“delia! Luplex merkezine gitmemiz gerek-carter'ın abisi troova'daydı-tamam-tamam hemen çıkıyoruz-ön kapı mı-arka..tamam!”

melanie telefonu kapatıp cebine atar, carterın elini bırakmadan kapının yanındaki çantasını da alıp genç adama döner

“kimliğin yanında mı?”

carter başını sallarken melanie tamam der

“gidelim o zaman, delia ve babası bizi almaya geliyorlar..”

carter bir tamam mırıldanırken melanie genç adamı da çekerek hızla odadan çıkar..

delia ve edward melanie'den önce bir durak daha yapıp chris'i almış, şimdi üniversitenin bahçesine giriyorlarken ortalıkta inanılmaz bir telaş ve hengame vardır. Luplex üniversitesi nüfusunun yarısına

yakın bir kısmının Troova'lı öğrencilerden oluştuğu göz önünde bulundurulduğunda karmaşanın düzeyi normal görünüyorken edward arabayı zorlukla ilerletiyordur, kendi arabalarına koşanlar, nerede durduğunu bile bilmeden telefonla konuşanlar.. araba sonunda yurdun arka kapısına ulaştığında melanie onları görünce carterla beraber atılır, chris arka kapıyı açmış, ikisini de içeri alırken edward ve delia onlara dönerler, delia çok üzülüğünü söylerken edward carter'a bakar "saray güvenliği acil durumlarda çıkış yollarını daha iyi bilir, endişelenme evlat.." carter sadece başını sallarken araba hareket eder, genç adam soluna dönmüş, dışarıyı izliyorken melanie hala elini tutuyordur...

"zehirli gaz yayılımı artıyor artık ekipleri yollamamız gerek.." "meteor yağmuru hızı hala yüzde yetmişlerde latty, yollayamayız-" "kurtulan insanlar zehirlenerek ölecek calis! Hiçbirinin acil durum araçlarında o kadar uzun süreli filtreleme olduğunu sanmıyorum.. ekipler bu tip acil durumlar için eğitildi, yüzde yetmişden az bir hız acil durum demek değildir, hepsi gönderilecek, orada ne kadar insan varsa kurtarılacak, anlaşıldı mı kaptan?" calis başını sallayarak kraliçenin emirlerini departmana iletir, kısa bir süre sonra beklemede olan kurtarma ekiplerinin ilerlediği haritadan görülebiliyorken latty derin bir nefes alır ve flaslere döner "kayıtlar anında güncellensin, basın haberdar edilsin.." genç adam derhal diyerek uzaklaşırken latty devamlı haritayı çevirerek risk bölgelerine göz atıyordur, Troovanın kuzeyindeki küçük bir gezegeni gösterir "Arusa tamamen boşaltılsın, doğu Dianthe üssüne, batı Eranthe'ye gönderilsin.. acil durum üslerinin durumları nedir cuslov?" "Dianthe tam kapasite hazır, Eranthe yüzde seksen, olası aşırı mevcut durumda luplex'in açığındaki destek araçları geçici bir süre fazla nüfusu barındırabilir.." latty bunun üzerine gezegen tahliyesini onaylar, cuslov takip görevini üzerine alırken wusla luplex merkezinden gelen çağrılarla beraber içeri girer "delia ve edward giriş izni istiyor-" latty verilmesini onaylarken wusla tekrar odadan çıkar latty haritadan başını kaldırıp calis'in yanındaki conrad'a bakar "luplex'e dönüp şehir içindeki birliklerin başına geçmeni istiyorum conrad, senden başkası baş edemez.." conrad tamam diyerek adamlarına talimat verir ve hemen oreon'dan ayrılmak üzere odadan çıkarken latty tekrar haritaya dönüyordur ki sağlık departmanı raporlarını takip eden delora feryat ederek iki büküm olur, latty o anda öldüğünü hissederek deloraya dönerken genç kadın inliyordur "favian.." cuslov delorayı tutmuş, dikkatini toplamasını söylüyorken delora titriyordur, ablasının kollarına tutunur "troovada değil, eski dünyada.. dorian'ı bulduğumuz yerde.. ölecek cuslov.." cuslov hızla latty'e döner, latty calis'e bakar "eski dünyaya gönderilecek-" "şu andaki durumla kimseyi yollayamam-" "ben giderim-" "latty, hayır!" "dorian'a haber verin, o da geliyor.. levia'nın hazırlanmasını söyleyin.." delora acıyla hayır derken latty onun yanında diz çöker ve genç kadının başını ellerinin arasına alıp yüzüne bakarak sorar "ne gördün delora?" delora gözleri dolmuş, derin nefeslerle aklını toplamaya çalışıyordur, cuslov'un ellerini iter "sen gidemezsin, benim gitmem gerek-" "hayır delora!" latty bir an cuslov'a bakar, genç kadın panikle kardeşini sakinleştirmeye çalışıyorken delora ondan kurtulup ayağa kalkar latty de arkasından ayağa fırlar, o sırada calis levia'nın ve dorian'ın hazırlandığını söylerken delora odadan dışarı çıkmıştır kraliçe de onu takip eder...

Delora uçuş üssüne girdiğinde dorian hazırlanmış, levia'nın yanında bekliyordur, hızla koşan delorayı gördüğünde kaşlarını çatır, onun arkasından giren latty acil durum büyü duvarlarının 10 saniyeliğine kaldırılmasını emreder, o sırada kalkan duvarla latty, delora ve kendini tek bir harekette hazırlar, duvarlar tekrar aktif olurken delora leviaya girer, latty de dorian'ın önünden içeri geçip pilot koltuğuna otururken ateş kıran da hazır, kemerini bağlar, göstergelerini kontrol eder ve hemen ardından levia havalanırken delora içinden geri sayıyordur..

Levia eski dünyanın ölü topraklarına indiğinde ve kapılar açıldığında dorian aylar sonra kokusunu bile unuttuğu yere tekrar adımını atar, onun önünden latty ve delora yıkılmış binaya koşuyorken dorian ikisini takip ediyordur, genç adam en son wuslayla beraber çıktığı kapıdan içeri girerken delora etrafına bakıyordur, dorian'a döner

“duvarlarından biri tamamen yıkık olan bir oda bulmam gerek..”

dorian üst katı gösterir, delora ve latty hızla gıcırdayan merdivenleri tırmanırken dorian sağa dönmelerini söyler, ikisi de sağa döndüklerinde tek duvarı olmayan odada, yerde yığılmış, perişan bir favian görürler. Delora hızla genç adama atılıp başını kaldırır ve bacağına dayarken favian kendi kendine bir şeyler mırıldanıyordur, latty de genç adamın diğer yanında yere çökmüş, başını tutarken favian elini deloranın yüzüne uzatır

“beni bulacak..”

delora latty'e bakarken latty sorar

“kim bulacak favian, biana mı?”

favian nefesi hırıltılı, başını sallar, latty genç adamın saçlarını okşarken konuşur

“oreon'a gidiyoruz, biraz daha dayan-“

“hayır..”

favian hızla latty'nin elini tutar, vücudunun zarar görmemiş tek bir köşesi yok, yavaş yavaş kendini kaybediyorken yutkunur

“gelemem, sizi bulur..”

latty kaşlarını çatarak tekrar olduğu yere çökerken favian kuru bir nefes alır

“çok üzgünüm latty..her şey.. her şey için..”

genç adamın sesi tanınmaz bir halde, yine de konuşmaya çalışıyor, anlatmaya çalışıyor, deloraya tutunur

“sen görebilirsin..”

delora başını iki yana sallar

“o kadar güçlü değilim, favian, nolur dayan-“

“bitiyorum delora..beni yok etmeden önce bilmeniz gereken her şeyi söylemek istiyorum..ama gücüm yok..lütfen..”

latty dehşetle neler olduğunu kavramaya çalışıyorken delora korkuyordur, görmeye çalışsa bile göreceklelerinden korkuyor, favian'ın başını tutarken genç adamın gözleri kayıyordur, delora hızla bacağını biraz daha kaldırır

“favian! Hayır, dayan-“

“geliyor..”

delora korkuyla etrafına bakarken dorian genç kadına döner

“geliyor delora..”

“tanrım-favian..”

genç kadın bir an ne yapacağına karar vermek için durur, sonra kollarında titreyen adama eğilerek dudaklarını onunkilere kapatırken bir an sonra her şey gözünün önünden akıp gitmeye başlar...

biananın favian'ın buluşu, ona verdiği sınırsız güçler, saklandığı yerler, öldürdüğü insanlar, saldırdığı gezegenler, bildikleri, favian'ın latty'den çaldığı bilgiler, maynard'a favian'ı kullanarak girmesi, saklandığı boyutlar, beşinci elementin gücüyle ayakta durabilmesi, Troovayı yok etmesi...

her şey teker teker delora'nın zihnine geçiyorken genç kadın geri çekilmek istiyor, gözlerinden yaşlar süzülüyor, ama favian her ayrıntıyı ona veriyorken son olarak genç adamın zorla o evden çıkması ve bildiği en uzak yere cisimlenmesiyle dudakları ayrılırken delora şokla titreyerek geri çekilir ve yerde gerileyerek yanmış duvara yaslanırken dorian ona yardım etmek için eğilir, lattyse favian'ı tutarken genç adam gözleri kapalı, mırıldanır

“üzgünüm latty, her şey için.. ewan için..”

latty ewan'ın adının geçmesiyle bir anda buz keserken favian inleyerek kasılır ve kendinden geçer, latty elleri titreyerek genç adamı tutuyorken dorian'ın sesini duyar

“LATTY GİDELİM!”

dorian yarı baygın delorayı kucaklamış, latty’nin kalkmasını bekliyorken genç kadın sanki başka bir dünyada, favian’ı öylece bırakarak yerinden kalkar ve sendeleyerek doğrulurken dorian destek olmak için onun yanına geçer, latty iyiyim diyerek hızla öne düşerken dorian da kucağındaki delorayla, latty’nin arkasından merdivenlerden iner...

levia altındaki kül rengi toprakları havalandırarak yükselirken yıkık dökük evin tek duvarı yıkık odasında, siyah saçları rüzgarla havalanan biana, beyaz aracın yükselmesini ve gözden kaybolmasını izler, sonra yanında duran cansız bedene bakarak dişlerini sıkar, gözleri dolarak tekrar boş ve soğuk araziye döner ve hemen ardından ortadan kaybolurken bir damla yaş favian’ın başının hemen yanına düşer...

SOUNDTRACK / *Craig Armstrong - Fugue*

Delia, edward ve diğerleri oreon’a geldiği anda itirabaren flaslerler beraber iletişim departmanında bekliyorlar, kurtarılanların haberleri geldikçe kayıtlar güncelleniyor, şimdiye kadar Luptex ekibinden bir kayıp olmamışken Troova yörüngesinden kurtarılan insan sayısı saatler geçtikçe bir elin parmaklarını geçmeyecek sayılara düşüyordur. Merkezden sivillerin yakınlarının durumunu öğrenmek istediği haberi geliyorken flasler hem basınla, hem merkezle, hem de şu an alarm durumunda olan resmi kurumlarla haberleşmek zorunda kalıyordur, delia aynı zaman ewan’ın durumunu öğrenmek istiyorken flasler şu anda acil bir şey olmadığını söylüyor ve tekrar işine dönüyordur, o sırada içeri tessa girer

“flasler yardıma ihtiyacın var mı?”

flasler gökten melek inmişçesine tessaya bakar

“merkeze gönderilen kayıtlarla sen ilgilen tessa, yapacağın tek şey düzenli aralıklarla oraya rapor vermek, basını da sana verirdim ama-“

“basınla ben ilgilenebilirim..”

flasler chris’e döner

“çok iyi olur, güncellenmiş kayıtların listesi şu ekranda belirecek, bunları belirli basın birimlerine göndermek için-“

“ben hallederim flasler, daha hızlı bir yol bile bulabilirim.. sen sadece kayıtların alındığı ana bilgisayarı bana göster..”

flasler hemen yanındaki makineyi gösterir, chris derhal masa başına geçerken tessaya döner

“merkeze de aynı anda buradan gönderme yapabiliriz, tessa sen bana yardım eder misin?”

tessa tabii diyerek ne yapılması gerektiğini sorar ve chris’in yanına otururken flasler tüm dikkatini devamlı bir cevap bekleyen kurum çağrılarına verir, melanie ve carter chris’in başında duruyor, kayıтта geçen isimleri ilk elden görüyorken carter hala abisinin ismine rastlayamamıştır, gittikçe umutları tükeniyorken melanie genç adamın renginin çekildiğini adeta saniye saniye görüyor, tek yapabildiği dua etmekken o sırada çalan bir başka telefonla herkes irkilir, edward kaşlarını çatarak elini cebine atar ve saatlerdir varlığını bile unuttuğu telefonu açarken karşıdan duyulan sese şaşkınlıkla cevap verir

“colm?”

“departman içi telefonlar tamamen dolu, yardımına ihtiyacım var edward, hala oreon içinde misin?”
edward evet derken colm devam eder

“departmana girerken sana bir kart verecekler, onu alıp beni bul..”

edward itiraz etmeden tamam der ve telefonu kapatırken delia babasına bakıyordur

“ne olmuş?”

“bilmiyorum, birazdan anlarım..”

ve chris’e döner

“ben yüksek teknolojiye çıkıyorum..”

chris sadece elini kaldırarak anladığını belirtir ve tekrar bilgisayara dönerken edward odadan çıkar..

edward departmanın kapısına geldiğinde görevli derhal ona bir kart uzatır, edward karttaki departman başkanı yetki kodunu görünce kaşlarını çatır ve kartı kullanarak içeri girerken colm bir bilgisayardan diğerine koşuyordur, tesadüfen edward'ı gördüğünde derin bir nefes alarak hemen olayı anlatır

“T fazı çöküyor, gezegen yıkımı kural dışı hata verdirtiyor-“

“inaktif hale getirin-“

“getirdim.. getirdim, ama sistemin neredeyse yarısı T fazını köprü olarak kullanıyordu, boş kalan noktaları birleştiremezsem ana sistemi çökerteceğim..”

edward küfrederken colm aynen katılır, edward çenesini sıvazlayarak bir an düşünür, colm onu bekliyorken en fazla 30 saniye bir şey yapamadan durabilirlerdir, edward 27. saniyede kendine gelir

“R fazı hala benim bıraktığım gibi mi?”

“evet-“

“yani istesem ana sisteme oradan girerdim?”

“evet-ama girmedin..”

“girebilirdim, suçluydum.. aptallık etmişsin..”

colm ayak üstü azarlanmış, sessiz kalırken edward hızla yürüyordur, boş bir bilgisayar bulduğunda tekrar colm'a döner

“T yerine R aktif olacak, T'nin 9. sektörüyle R'nin 11.si aynı alt yapıyı kullanacak şekilde ayarlı.. ortada bir gezegen olmasına şimdilik gerek yok, R'yi optimum gezegen yapısı değerleriyle tekrar yapılandırıp aktifleştirelim-“

“açıktaki göstergelerin hepsini R'yetransfer ediyorum-“

“10 dakika sonra yapabilirsin, acil durum seviyeleri 10 dakikaya dayanır umarım?”

“7 saattir çökmeden çalışıyoruz, 10 dakika sorun olmayacak..”

“çok güzel..”

colm, edward'ın onayıyla kocaman bir yükü omuzlarından atmış olarak kendi bilgisayarına dönerken arkasını dönüp edward'ın oturduğu masaya bakar ve sistem yöneticisi izni için asistanına işaret ederken edward hemen sonra önüne gelen ekranla çalışmaya başlar..

cuslov son destek aracının da kapasite altında işini bitirmesiyle tahliye ekiplerine teşekkür eder ve Arusa'daki acil durum uyarısını kaldırırken wusla içeri girer

“döndüler..”

“neredeler?”

“latty'nin ofisi..”

iki kadın da hızla o tarafa gider ve ofisten içeri girerken delora koltukların birine uzanmış, yüzünün rengi çekilmiş, titreyen ellerle elindeki suyu içiyordur, cuslov wusla'dan ayrılarak kardeşine ilerler ve hala yaşadığı için şükrederken delora bardağı latty'e geri verir ve ablasına uzanıp sarılırken mırıldanır

“çok yorgunum, ama anlatacak çok şey var.. gücüm yettiğince konuşacağım, geri kalanını senin okuman gerekebilir..”

cuslov kardeşinin saçlarını yüzünden çeker ve başını sallarken delora derin bir nefes alır, onu dinlemesini istediği element kıranlara ve latty'e dönerken konuşur

“aradığınız beşinci element burada..”

herkes nefeslerini tutarken delora adeta uyuşmuş, başını sallar

“ewan beşinci element..”

“aylardır devamlı bir şekilde hasta olmasının sebebi de biana.. ilk kalp krizi geçirdiği gün ewan'ın içindeki gücü kullanarak kendini onarmış.. Dorian ve andrea'nın onu tükettiğini söylemiş..”

latty oturması gerektiğini söyler ve dorian'dan destek olarak iskemlelerin birine çökerken delora hiç durmadan devam ediyordur

“favian en başından beri biana için çalışıyormuş. Biana ortaya çıktığı ilk zamanlar favian'ı bulup ona kendi güçlerinden bir kısmını vermiş. Favian zihin geliştirme dersleri falan almıyormuş, hepsi biananın ona verdikleriyle olmuş.. Troovanın ilk felaketinin arkasında da biana varmış ve latty'nin ziyarete gittiği günlerde bizim bulduğumuz bütün element kıran konumları bilgisayardan çalınmış..”

kimseden çıt çıkmıyorken delora devam eder

“biana'nın bu kadar güçlü olmasının sebebi diğer element kıranların gücünü kullanması.. andrea'ya saldırmasının tek sebebi de onun gücünü alarak onu öldürmekmiş.. dorian'a dokunamıyor, neden olduğunu favian da bilmiyordu, dorian yanına çekmek istediği tek element kıran..gerisini sadece güç depolamak için öldürüyor.. bizim eidan'ı bulduğumuzdan haberi yok ve eidan dışında hiçbir su kıran

olmamasının sebebi de biana, hepsinin güçlerini alarak öldürüyor.. Troova'ya gönderdiğimiz bilgilerin hepsinden haberi oluyormuş, zaten o yüzden hala bir su kıranımızın eksik olduğunu düşünüyor, eidan kimseye resmi olarak duyurulmadı ve gücü gizli olduğundan bulunamıyor..”

“..ewan'ın beşinci element olduğunu bugün Troova'nın yok edilmesiyle aynı zamanda öğrenmiş. Biana Ewan'ın tüm gücünü kullanarak bir gezegeni yok etmeyi başarmış, kendisi hala sapasağlam ve hala ewan'dan güç çekmeye devam ediyor.. favian ewan'ın er ya da geç öleceğinden emin, biana'ya da herhangi bir element kıranla beşinci element arasındaki bağ ikisinden biri ölmeden kopmayacak, o yüzden biana her istediğinde ewan'ın yaşam gücünü kullanabilecek, ewan'ın şu ana kadar hayatta kalabilmesinin tek sebebi de andrea, dorian ve sienna.. üçü de farkında olmadan ona güç veriyor, biana da zaten bunu istiyor, ewan'ı öldürmeden önce çok daha önem verdiği başka planları var..”

“..hepimizin acı çekmesini istiyor, favian bunu neden istediğini her soruşunda acı çekmiş, cevabı hatırlamıyor..biana'nın bizimle olan bağı konusunda da hiçbir fikri yok, zihninin o kısımları tamamen karanlık, biana hepsini saklıyor..”

“..biana'nın şu anda nerede olduğunu bilmiyor, ama aylardır Troova kraliyeti adına açılmış gizli bir boyutta saklanmış, favian şu anda herhangi bir yerde olabileceğini düşünüyordu. Biana favian'ı kullanarak bize ulaşabildiği gibi, bizim de favian'ı kullanarak ona ulaşabilme ihtimalimizi ortadan kaldırmak için onu öldürecek ve ona verdiği güçlerini de geri alacağı için ilk ortaya çıktığından daha güçlü olacak..”

delora başka bir şey olup olmadığını hatırlamaya çalışırken elleri titriyordur, cuslov onu tutarken herkes suratlarına sert bir yumruk yemişçesine öylece duruyor, akıllarından milyonlarca şey geçiyor ama hiçbirisi şu anda bir anlam ifade etmiyorken delora iç çekerek tekrar koltuğa uzanır ve “bildiklerim bu kadar..”

odadan çıt çıkmıyorken kapı vurulur, herkesin başı o tarafa dönerken vien içeri girer, latty titreyerek dorian'ın eline sarılırken genç doktor kapıyı kapatarak latty'e bakar...

chris ve tessa hala raporları yönlendirmeye devam ediyorken son rapor da verilmiş, yürüngenin tamamen temizlendiği söylenmiş ve ekipler geri dönüş için izin istiyorken biraz sonra calis'in onayı görülür, ekipler dönerken flasler bir süre sonra ayakta beklemek yerine oturmayı tercih etmiş olan melanie ve carter'a döner, carter saatlerdir konuşmuyor, sadece yeri izliyorken melanie hayatında bu adamı hiç böyle görmemiş, çaresiz, sadece yanında duruyorken başını kaldırır

“bir şey yok mu flasler?”

flasler üzgün, elinden bir şey gelmiyor, başını iki yana sallarken melanie iç çeker, carter onun iç çekişiyle hızla yerinden kalkarak odadan çıkarken melanie bir an olduğu yerde kalır ve hemen sonra genç adamın arkasından koşarken odada kalanlar iç çekerek bu felakete her ne sebep olduysa ona lanet yağırdıyordur..

“vien?”

vien latty'den bakışlarını çekip wuslaya döner, wusla onun yüzündeki donuk ifadeyle diken diken olurken vien konuşur

“yapabileceğimiz her şeyi yaptık-“

“tanrım..”

latty olduğu yerde bayılacak gibi olurken dorian onu tutuyordur, vien hiçbir şeye, hiç kimseye aldırmadan devam eder

“vücudu çok hasar görmüş, bağışıklık sistemi çökmenin eşiğinde, kalbi çok zayıf.. şu an makinelere bağlı yaşıyor ve oldukça ciddi bir komada. Ne zaman uyanacağını, ya da uyanıp uyanamayacağını bilmiyorum. Şu an için bildiklerim bu kadar..”

vien sanki karşısında arkadaşları değil de, yabancı hasta yakınları varmış gibi gerekli bilgiyi vermiş, sessizce bekliyorken her an yıkılmak üzeredir, wusla onun kendini tuttuğunu biliyor, bir şey söylemiyorken latty sessizce ağlıyordur, mırıldanır

“bir yolu olmalı..”

“varsa da şu an için bilmiyoruz-“

“vien ewan beşinci element..”

vien şu an kahrolası hiçbir elementle zerre kadar ilgilenmiyor, yine de başını salları

“beşinci element olması şu anda metabolizmasının çökmesine bir fayda sağlamıyor, üzgünüm ve kesin emin olmadıkça hiçbir şekilde mistik bir yolla hastanın yanına yaklaşılmayacak.”
Vien’in sesiyle herkes buz kesmişken genç kadın bütün dünyası yıkılmışçasına onu izleyen latty’e bakar

“steril yoğun bakım odasında tutuluyor, ziyaretçiler ancak bitişikteki odadan görebilirler, üst düzey emirlerle odaya girişi yasakladım, kraliçe olarak bunlara karşı gelmezsin umarım..”

latty bir şey söylemiyor, sadece yaşları yanaklarından süzülüyorken tek güç belirtisi dorian’ın elini sıkıca tutmasıdır, vien hiç kimseden ses gelmediğini görünce arkasını döner ve odadan çıkarken her şey alt üst olmuştur...

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella’s Theme

Hiç bitmesin ~~~

Vien söylemesi gereken her şeyi söylemiş, yapması gereken her şeyi yapmış, şimdi son gücüyle dik durarak odasına girer, kapıyı kapatır ve kilitlerken eli hala kapının kolunda, bir anda kendini bırakarak ağlamaya başlarken hıçkırıklarının hiçbirini esirgemiyor, saatlerdir süren çabalarının yükü göz yaşlarıyla çıkıyorken genç kadın hiçbirinin bir işe yaramadığını ve ewan’ı yarı ölü olarak o odaya gönderdiğini hatırladıkça yaşlar bir kat daha fazla akıyordur. Yıllarca o adamı hayatta tutmuş, her şeyiyle ilgilenmiş, kimsenin olmadığı kadar yakın olmuş, belki de bir doktorun yapabileceği en büyük hatayı yaparak hastasına bağlanmışken şimdi onu her an kaybedebileceğini biliyor, ne durumda olduğunu en çok o hissediyor, ama kafası bomboş, yorgun, üzgün, sadece ağlıyorken tutunduğu her şey birer birer elinden alınmış, kendini işe yaramaz hissediyorken elini kapından çeker ve dizlerini kendine çekip onlara sarılarak ağlarken kimse sesini duymuyordur...

Latty herkesi odadan çıkarmış, kendisi tek başına masasının başında duruyorken elleri titriyordu, içinde bir yerler ölüyordur, üşüyordur, ama bunlara rağmen artık tek bir damla yaş düşmüyorken latty sadece masayı izliyor, ewan yavaş yavaş ölüyorken o neler yaptığını düşünüyor, ve bir şeyler yapabilmiş olduğunun farkına varıyorken gözlerini kapatır, kupkuru gözlerinden hiçbir şey dökülmezken kraliçenin kalbi donmuş, elleri tutunduğu camın soğuğuna eş, kaybettiği şeylerin hesabını yapmayı artık bırakmış, sadece nefes alıyordur, ewan ölüyorken o nefes alıyordur, kalbi kuruyorken aklı hala çalışıyordur, sessizce başını eğir...

Saatler sonra felaketin ardından sağlanmış düzen oreon’da sürüyorken düzenin getirdiği kayıplardan bir tanesi şimdi merdiven boşluğunda başını duvara dayamış, hayatında belki de hiç bu kadar ağlamamış olan bir adamı ağlatıyordur.. Carter abisi ölmüş, yok olmuş, tek ailesi de bir anda onu bırakıp gitmişken yapayalnız, tanımadığı bir yerde, bilmediği insanlar arasında bir köşede ağlıyordur.. Başka ne yapacağını bilmiyorken hayatında hiç doğru kararlar verememiş genç bir adam, sadece kendisi için yaşadığını sanan, ama şimdi gerçekten tek başına kaldığını anladığında tek olmanın yükünün ağır geldiği *daha çok genç* bir adam elinin tersiyle yüzünü siler, o sırada arkasındaki kapı açılıp kapanır ve yanındaki boşluğa başka biri otururken elini başka bir el tutar, saçlarını okşar, başını çevirir ve ona sarılırken carter şu an itiraz edemez bir halde, bütün duvarları yıkılmış, her zaman kurnazlıkla bakan gözlerinden şimdi en büyük acının yaşları dökülüyor, sessizce melanie’ye sarılır...

Yoğun bakım odasının önündeki camla çevrili başka bir odada üzgün bir anne, kalbi kırık kızının yaşlarını siliyordur.. delialona annesine sarılmış, ara sıra titreyerek ağlıyorken önünde yatan ewan’ın duruşu içine dokunuyor, elini uzatmak, dokunmak, bir şey yapmak istiyor, ama güçsüz olduğunu farkediyorken biraz sonra saçlarına konan bir elle arkasını dönüyor ve annesine doladığı kollarından birisini açıyor, hayatında onu gözü kapalı korumak için canını verecek adama, babasına sarılıyorken o anda yine küçük bir kız olmuş, ağlamaya devam ediyordur...

Cuslov deloranın başında, kardeşinin yattığı yatağın yanında, birleştirdiği ellerini dudaklarına yaslamış, düşünüyorken korkuyordur. Ondandaha büyük bir gücün oluşu, o istediğinde her şeyin bir anda yok olması, kaybolması, insanın canını acıtması onu korkutuyorken bir gün olur da o güç şimdi uyuyan bu küçük kızı da ondan çekip alırsa ne yapacağını düşünüyordur. Hayatı boyunca kontrollü olmuş, herkesi, her şeyi idare etmiş bir kadın, şimdi çaresizliğin en büyüğünü yaşıyorken bir sonraki dakika ne olacağını bilememek kanını donduruyordur, yalnız, korkmuş, ama her zaman hazır, kardeşini izlemeye devam ederken odanın kapısı açılır, cuslov başını kaldırıp gelenin kim olduğuna bakarken calis'i gördüğünde iç çeker, genç adam kapıyı kapatırken karşısında gördüğü kadını tanıyor, korktuğunu biliyor, ama onun bildiğini kimse bilmiyorken yavaşça ilerler, bir iskemle alıp onun yanına otururken o kadar şeyden sonra bile asillikle parlayan sarı saçları okşar ve yavaşça genç kadının şakağını öperken cuslov herkes gibi korkudan ürpererek yanındaki adama sokulmanın özgürlüğünü o an yine geri almış, başını calis'in omzuna yaslıyordur..

Artık kayıtlar yenilenmiyor, her şey durulmuşken chris ve tessa bilgisayarın başında yalnız kalmışlar, konuşmadan ekrandan geçen yazı ve isimleri belki yüzüncü defa okurken başka bir evreni düşünüyorlardı, o sırada sağ taraflarındaki kapı aralanır, colm başını içeri uzatıp ikisinin de artık dinlenebileceğini söyler, chris tamam diyerek kalkıp odadan çıkarken, tessa colm'a bakıyor, colm onu izliyor ve yine sessiz kalıyorken tessa önüne dönüp biraz daha burada oturacağını söyleyerek başını koltuğuna yaslıyordur, colm dışarı çıkarak kapıyı kapatırken tessa gözlerini yumar...

“cuslov..”
cuslov başını calis'in omzundan kaldırıp kapıya döner, colm ve claire'i gördüğünde gülümser
“gelin..”
claire önden girerken calis kalkarak genç kadına yerini verir, claire teşekkür ederek oturur ve cuslova yaklaşır
“saatlerdir ayaktasın, dün de uyumadın.. colm ve ben nöbeti devralmaya geldik..”
cuslov bakışlarını colm'a çevirip tam gerek olmadığını söyleyecekken genç adamın bakışlarından onun bildiğini okur, colm başını sallarken cuslov tekrar claire'e döner
“siz yorulacaksınız-“
“biraz da biz yorulalım, hadi cuslov, delora uyandığında seni bitkin görmesin..”
cuslov gülümser
“peki, bir şey olursa bana haber verin..colm..”
claire de colm'a döner, genç adam başını sallar
“bir şey olmayacak cuslov..”
cuslov iç çekerek ayağa kalkar ve gençlerden sıyrılıp onu bekleyen calis'in yanına gittiğinde dönüp tekrar deloraya bakar, genç kadın huzurludur, sakince uyuyorken calis cuslov'a eğilir
“gidelim cuslov, her şey yolunda..”
genç kadın başını sallar ve ikisi odadan çıkarken colm cuslov'un yerine oturmuş, yatağa yaklaşarak sessizce delora'nın nefesini dinler...

“bunlar ailesini görmek isteyenlerin listesi, bunlar da ölenlerin ailelerinin olduğu liste.. kim şu anda baştaysa ona götür..”
görevli conrad'ın elinden kağıtları alırken konuşur
“kraliçe latty, efendim-“
“ver o zaman, ben götürürüm..”
görevli peki efendim diyerek uzaklaşırken conrad geçite girer ve ofislerin olduğu koridordan çıkarken saatlerdir ağlayıp duran, bağırp çağırın insanların arasında kalmıştır, sinirleri yay gibi gerginken latty'nin kapısını tıkladıp içeri girer ve masanın önünde oturmuş, başını kendine çektiği dizlerine dayamış kraliçeyi görünce söyleyeceği şey boğazında tıkalı kalmış, burada da bir şeylerin oldukça ters gittiğini anlayarak kapıyı kapatır...

“latty?”
conrad elindeki kağıtları masaya atarak latty'nin yanına çöker ve o da sırtını masaya dayayıp otururken latty başını kaldırıyordu
“dönmüşsün..”

“en kötü zamanlar geçti, bana ihtiyaçları kalmadı.. sen iyi misin? Diğerleri nerede?”

latty iç çekerek başını tekrar dizlerine indirir ve mırıldanır

“ewan ölüyor, vien buz kesildi, wusla deliayı avutuyor, element kıranlar ewan’ın beşinci element olduğunu öğrendiklerinden beri ortada yoklar, delora baygın, birinin abisi ölmüş, ewan da ölüyor, geri kalanları bilmiyorum..ben de buradayım..”

conrad yine bütün bilgiler bir tokat gibi suratına vurulmuş, mantıklı bir bağ yaratmaya çalışırken usulca konuşur

“ewan-“

latty başını kaldırır ve titreyen bir sesle konuşur

“evet. Ewan. Ölüyor ve evet yine ewan, aylardır aradığımız o beşinci elementmiş. Komik, değil mi? Bugün favian’ı ölmeden önce bulduğumuzda öğrendik-ah evet, Favian da öldü, Biana da onu öldürdü. Ewan da biana yüzünden ölüyor, çünkü neden? Çünkü biana troovayı patlatmak için, koskoca bir *gezegeni* yok etmek için ewan’ın gücünü kullandı. Benim ewan’ımın... gezegenin tek en güçsüz insanının içindeki gücü kullandı.. ve şimdi ewan ölüyor.. ben de buradayım, görmek bile istemiyorum, çünkü görürsem öleceğim.. çünkü oraya gidersem, o cam odaya girersem onun ölüyor olması gerçek olacak ve ben öleceğim, ben ewansız bir hayatı hiç bilmedim, görmedim, yaşamadım.. o yüzden buradayım.. gelen raporları bekliyorum, işimi yapıyorum ve ağlamıyorum. Öyle işte.. bu kadar..”

genç kadın bu sefer başını dik tutarken yutkunur, conrad üzgün, gerçekten üzgün, yavaşça lattynin saçlarını okşarken genç kadın ağlarcasına gülümser ve omzularını kaldırıp güçsüz bir sesle konuşur

“olmuyor işte, ağlayamıyorum..”

“ağlamak zorunda değilsin-“

“ama acı çekiyorum, çok acı çekiyorum hem de conrad.. çok..”

“biliyorum-“

“ya gerçekten ölürse, ölürse hissederim.. hissetmekten korkuyorum, parçalanırım conrad.. bir daha eskisi gibi olamam, ewan ölürse kaybolurum.. şimdi bile kim olduğumu bilmiyorum, konuşuyorum, yürüyorum, emirler veriyorum.. delora beni maynard’dan çekip çıkardığından beri başka biri oldum, içimdeki latty çok acı çekiyor, durmadan ağlıyor ve benim yapmak istediğim tek şey onu oradan çekip koparmak, çünkü o latty’nin dönüşeceği kadın beni korkutuyor..”

“geçecek-“

“geçince ne olacağını söyleyebilir misin?”

conrad başını iki yana sallarken latty güçsüzce iç çeker

“kimse söyleyemez, nasıl geçecek? Ne olacak? Nerede olacağız? Bilmiyorum... çok fazla şey var ve ben hepsini şimdi, şu anda düşünüyorum, ewan bir köşede, kalbim onun için ağlıyor, diğer bütün her şey de beynimde duruyor, kalbimin sesini bastırıyor, ben yavaş yavaş boğuluyorum.. ben ne olacağım conrad?”

genç adam korkuyla lattye bakarken genç kadın soğuyordur, güçleniyordur belki, ama sordukça ve cevapsız kaldıkça zırhı bir kat daha kalınlaşıyordur, onun için ağlayamıyor, onun için kendini bırakıp o odaya giremiyordur, conrad bir an için onu alıp zorla ewan’ın yanına götürmek ister, ama içinden bir yer böyle olmasının daha iyi olduğunu fısıldarken latty çenesini dizlerine dayamış, artık soru sormayı da bırakmış, içinden kendi kendine sorup kendi kendine cevap veriyordur...

dört element bir odada oturuyorken hava mırıldanır

“ne yapacağız?”

toprak bilmediğini söylerken su nasıl böyle bir şey olabileceğini soruyor, ateş sessiz kalıyor ve şu ana kadar biana dışında sadece onun hissettiği gücü düşünüyorken neden onun hissettiğini, neden şimdi o gücün yok olduğunu, bir daha hissedip hissedemeyeceğini merak ediyordur. Soruların cevapları bir yerde saklı, ama o yer kayıp, kimse bilmiyorken hava iç çeker, toprak kalkarak odadan çıkarken su üzgün olmaktan nefret ettiğini söyleyerek toprağı takip ediyordur, ateş arkasından bakar...

andrea hızla bütün katları dolaşmış, tekrar scott’ın asıl ofisine giriyorken genç adam maynard’dan dönmüş, masasındaki kağıtları inceliyordur, bir an sonra kolundan çekilip sıkıca sarılırken andrea genç adamın kulağına mırıldanır

“bir an düşündüm scott, kısacık bir an.. ewan yerinde sen yatıyor olsaydın dedim..”

scott genç kadına sarılmış, boynunu öpüyorken andrea üzgün, korkmuş, usulca konuşur

“eğer sana bir şey olursa, ve ben şimdi olduğum kadar çaresiz bir yerde kalırsam ne yaparım bilmiyorum.. sakın bunu bana yapma, tamam mı?”

scott andreayı içine çekercesine derin bir nefes alır ve başını çekerek güzel kadının üzgün gözlerine bakarken bu halde bile ne kadar güzel olduğunu düşünür ve dudaklarına eğilerek öperken andrea da titreyerek ona sokuluyordur, ikisi de birbirinin varlığını hissetmiş, güvende, yavaşça ayrılırken scott andrea'nın yüzünü tutuyor, dudaklarına fısıldar

“seni seviyorum..”

andrea'nın o anda gülümseyen yüzünden bir damla yaş süzülürken o da başını genç adamın alınına yaslar ve

“ben de seni seviyorum..”

andrea tekrar scott'a sarılırken şu anda yalnız olmak en son istediği şeydir, sevdiği adama tutunur..

cuslov odasına girerken kapıyı açık bırakır, calis onu takip ediyor, kapıyı arkasından kapatırken cuslov odadaki büyük aynanın önüne geçmiş, kendine bakıyordur, calis genç kadının arkasından yaklaşıp ve elini onun beline koyarken cuslov sorar

“ne yapmalıyım?”

“bekle.. sürekli bir şey yapmak zorunda değilsin, bekle.. sen durduğunda evren yine yaşayacak, sen beklersen belki aradığın şey sonunda seni bulur..”

cuslov aynadan calisle göz göze gelmiş, kısa bir süre ikisi de birbirini izlerken genç kadın arkasını döner, calisin eli hala onu kavıyorken cuslov genç adamın yüzüne dokunur

“her zaman buradasın, her elimi uzattığımda yakınımdasın, sorularıma tek doğru cevabı sen veriyorsun.. nasıl yapıyorsun bilmiyorum ama, sakın gitme..”

calis dokunduğu kadını biraz daha kavrayarak kendine çekerken cuslov karşısındaki adamı tanıyor, yüzüne dokunduğu eli şimdi omzuna tutunurken ikisinin de bakışları tek bir yerde, birbirinde, calis o her zamanki güven dolu sesiyle konuşur

“sen git demediğin sürece her zaman orada olacağım, ve lütfen git deme..”

cuslov asla diyerek başını iki yana sallarken calis gülümser, cuslov bir süreliğine kapının dışında kalanları unutmanın günahına kendini kaptırır ve önündeki adamın dudaklarına uzanırken çok bilindik, ama hiç hayat bulmamış bir şey ikisini de sararken karanlık bir odanın ortasında, cuslov ve calis öpüşüyordur...

sienna herkesin uzaklaştığından emin olduğunda artık flasleri bulmanın zamanı geldiğini anlamış, genç adamın ofisine gidiyorken flasler de dışarı çıkıyordur, onu görünce bir anda tanıdıklıkla omuzlarındaki gerginliğin yok olduğunu hissederken sienna gülümser

“herkes bir yerlere gitti..”

“seni bulmaya geliyordum..”

sienna ama önce onun bulduğunu söylerken flasler genç kadına sarılır ve rüzgar gibi kokan saçlarını öperken sienna ona tutunuyor, iç çeker

“olanlar çok acı flasler, nasıl tekrar mutlu olacağız?”

genç adam geri çekilip siennanın yaşlardan parlayan gözlerine bakarken eğilerek genç kadını öper

“biz hala buradayız, sen mutlu olmak istediğinde ben seni mutlu edeceğim tatlım.. lütfen ağlama..”

sienna gözlerini silerken hafifçe gülümser

“biliyorum, ve tanıya şükrediyorum.. ama etrafta o kadar hüznün var ki..”

flasler incecik bir yaprak gibi kollarında duran genç kadının güzelliğini izler bir an, genç adam başka felaketler de görmüş, daha büyük savaşlar da yaşamış, ama hiçbirinde gün sonunda döneceği bir şey olmamışken şimdi o kadar acının arasında sahip olduğu şeye bakıyor ve siennaya eğilip tekrar, bu sefer daha uzun öpüyordur..

1 hafta sonra...

vien ewan'ın değerlerini kontrol etmiş, her şey 1 hafta öncekinin aynıken tıbben görülenlerin dışında söylenenler biana'nın şimdilik durgun olduğu, üç değil, ellerinde dört elementin birden olduğu, güçlü oldukları ve daha bir sürü ıvır zıvırdır, vien hiçbirine aldırıyor, tek amacı 1 haftadır komada olan adamın beyin ölümünü engellemekken ilk günden sonra bir daha hiç ağlamamıştır, uyuyan adamın saçlarını okşar ve derin bir nefes alarak odadan çıkar...

“temsili cenaze töreni için güvenliğin ayarlanması gerekiyor-tamam, ofisteyim..”

latty telefonu kapatıp tekrar işine dönerken ofisin kapısı açılır ve conrad içeri dalarken latty başını kaldırmıştır
“yine kötü bir şey mi yaptım?”
conrad parmağını kaldırarak başını sallar
“tam üstüne bastın..”
“conrad lütfen-“
“ne zaman crash’i görmeye gideceksin?”
latty bir haftadır her gün aynı soruyu duyuyor, yine cevap vermeden başını indirir, conrad masanın üzerinden uzanıp lattynin çenesinden tutarak başını kaldırır
“adam bir haftadır ölmeden seni bekliyor-“
“ben gidince mi ölecek demek istiyorsun-“
“saçmaladın-“
“hazır değilim conrad, tamam mı? Artık sormaktan vazgeçecek misin?”
“hayır..akşama da soracağım, görüşürüz..”
latty çenesi bırakılarak işiyle yalnız kalırken bir an her şey sessizleşir, genç kadın hızla bir nefes alırken o anda telefon çalar, kraliçe cevaplar...

akşama doğru latty boynunu ovarak önündeki düzeltilmiş anlaşıma metinleri okurken birazdan conrad’ın yine aynı soruyla geleceğini biliyor, bir an gözlerini kapatır, sonra derin bir nefes alarak yerinden kalkarken üzerindeki etek ve gömlek zarif, ayakkabıları şık, saçları tam bir kraliçeye aittir, günlerdir bir çok gezegenden bir sürü yöneticiyi karşılamış, ailelere taziyede bulunmuş, basın toplantılarına katılmış genç kadın ofisinden çıkar, asansöre girip sağlık departmanına iner, sessiz koridorda yürürken vien o odadan çıkıyordur, ewan’ın odasından, bir haftadır latty’nin önünden bile geçmeye korktuğu odadan, genç kadın sessizce beklerken vien onu gördüğünde elindeki dosyalarla durur, latty hala bekliyorken vien odanın kapısını açıp kenara çekilir
“cam odaya gerek yok, girebilirsin..”
latty yutkunurken hala adım atmıyordur, vien yanına gelir
“latty, git ve onu gör.. ölmedi ve ölmesine izin vermeyeceğim, tamam mı?”
latty başını sallarken bir haftadır taktığı maske hala yüzündedir, vien cesaret verircesine gülümser ve uzaklaşırken bir süre kimse ewan’ın yanına gitmeyecektir...

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella’s Theme

Latty vien’in açık bıraktığı kapıdan içeri girerken başı eğiktir, arkasını döner, kapıyı kapatır ve bir süre öyle beklerken derin bir nefes alarak önünü döndüğünde işte ordadır, bir haftada o kadar zayıflamış, hasta, yorgun, uzak.. latty elini ağzına kapatarak karşısındaki adamı izliyorken bir an sonra parmaklarına değen ıslaklıkla gözlerini kapatır..

bir hafta, tam *bir hafta* beklemiş, şimdi her şey yine o güne dönmüş, latty aynı korkuyu damarlarında hissediyorken yatağa doğru bir adım atar, orada yatan ewan’dır, başkası değil, hala hayatta, hala nefes alıyor, sadece duymuyor, görmüyor, belki de hissetmiyordur..

latty biraz daha yaklaşıp genç adamın eline uzanırken titreyerek dudaklarını ısırır, tuttuğu el ona geri tutunmuyorken genç kadının kalbi kırılıyordur, bir umutla, belki duyacağını düşünerek mırıldanır
“ewan..benim.. geldim..sonunda geldim tatlım.. beni duyuyor musun, bilmiyorum, ama ewan..”
latty yutkunarak kelimelerini toparlarken hızla gözlerini siler ve
“ ewan-neden böyle oldu, nasıl oldu, kim senin kahrolası bir beşinci element olmanı sağladı bilmiyorum ama.. her kim seni öldürmeye çalışıyorsa, onu bulup paramparça edeceğim.. Sen değil, o ölecek ve ben eğer gözümü kırpmadan bir can almam gerekiyorsa onun canını alacağım ve bana birini öldürttükten sonra da uyanmazsan, işte o zaman-o zaman..”
latty o zaman ne olacağını bilmiyor, onun için bir haftadır gelip burada konuşmayı devamlı ertelemiş, şimdi bütün olasılıklar karşısındayken kelimeleri tükenmiş, ewan’a bakar ve güçsüz bir sesle konuşur, sorar, ister-
“lütfen uyan?”

karşıdan bir tepki gelmezken latty elini gözlerine kapatarak kendini bırakır ve hıçkırarak ağlarken o acının arasında tek duyulan ewan crash'in artık güçsüz kalbinin atışlarını gösteren ince sinyallerdir...

Günler geçmesine rağmen beşinci element uyumaya devam ederken geride kalanlar derslerine çalışıyordu. Andrea okulun da tatil olmasıyla günlerini devamlı okuyarak geçirmiş, diğerleri de durmadan araştırırken genç kadın şu anda dorian'la beraber bir odada, önündeki notlara bakıyordu, sorar

“biana, ewan ve biz devamlı dengeyi sağlıyorsak nasıl öne geçeceğiz? Biana şu anda her hangi bir su formunda saklanıyorsa bulmamızın imkanı yok..”

dorian bir eli ensesinde, andreaya döner

“bir yerde gücü tükenecek.. sen ya da ben element formunda yarım saatten fazla kalamıyoruz, biana için sınır yükselir ama sonsuza kadar öyle kalamaz.. kalabilse favian'a ihtiyacı olmazdı-“

“ya gün geçtikçe ewan'ın gücünü daha da çekerse-“

“hey! Bir şey buldum..”

dorian ve andrea aniden içeri giren eidan ve çekıştırilen francoya bakarken eidan konuşur

“franco ewan'ın içindeki gücü kullanarak bianayı itebilir-“

“o gücün kontrolünü alamam eidan, neden anlamıyorsun!?”

“sen sus-mümkün mü sizce?”

andrea dorian'a bakarken genç adam çenesini sıvazlıyordu, franco başını iki yana sallar

“vien latty'nin tılsımlarına bile izin vermiyorken ben kalkıp komadaki bir adamın aklına giremem-“

“belki de girsin..”

herkes dorian'a bakarken genç adamın bir fikri vardır, bilgisayardaki notlara döner, bir süre sonra aradığı şeyi bulmuş, francoyu yanına çağırır ve genç adam ekrana eğilip okumaya başlar

“Akasha bağlı olduğu elementin varlığını zihninde tutar, elementin konumunu zihinden okumak imkansızdır, bu yüzden sadece Akasha elementleri istediği anda kontrol edebilir, formlarını değiştirebilir ya da istediği bir yerde var edebilir..”

“bu ewan'ın gücünü kullanmak demek dorian-“

“senden başka kimse yapamaz-“

“şu anda yapamam-“

“o zaman çalışacaksın.. daha önce aklıma gelmemişti, ama franco, insanlara kendi zihinlerinden emir yollayabiliyorsan ewan'ınkini kullanarak biana'ya da emir verebilirsin..”

franco bu fikirden hiç hoşlanmamış, bir adım geri atar

“eidan'a yaptığım şeyi yapmam aylarımı aldı ve o hala aklını kullanabiliyordu, bana güveniyordu.. şu anda komadaki bir adamdan, en güçlü elementten ve biana denen kadından bahsediyoruz-“

“yapamam diyip geri mi çekileceksin?”

franco bir an duraklarken andrea ona bakıyordu

“en azından deneyebilirsin franco, şu anda ihtiyacımız olan benim ya da bir başkasının bir anda element formuna girmesi değil.. ewan'ın gücünün kullanılması gerekiyor, ama sahibi kullanacak kadar fiziksel güce sahip değil, elimizde de bunu *yapabilecek* biri var.. eğer sınırlarını genişletemeyecek olsan cuslov seninle çalışmaya devam etmezdi..”

herkes susmuş franconun tepkisini bekliyorken genç adam aylar önce buraya ilk adım attığındaki haliyle şu anda ondan istenen şeyi karşılaştırır ve tamam der

“cuslov'la konuşacağım..”

andrea gülümserken eidan genç adamın sırtını patpatlıyor ve kendisi de işe yaradığı için bir ödül istiyordu...

SOUNDTRACK / The Corrs - Everybody Hurts

Üç dersin ortak bitirme projesi olan oyunun iptalinden sonra üç ders de öğrencilerine son hafta pratiklerinden notlarını vermiş, Troova'daki durumun ciddiyeti yüzünden geç bir gösteri için bile kimse toplanamamışken okul nüfusunun yarısıyla kapanmıştır. Delialona okulla işi bittiğinden beri günün yarısını ewan'ın yanında geçiriyor, kitap okuyor, okuduklarını ewan'a anlatıyor, andrea ve diğerlerine yardım etmek için o da notlar alıyor, hiçbir şey yapmadığı zamanlarda da ewan'la kendi

kendine konuşuyordur, genç adam cevap vermiyordur belki, ama nefes alıyordur, şimdilik delia için yeterli geliyordur..

Her gün olduğu gibi yine gün sonunda latty odaya girdiğinde delia nöbeti ona devrederek dışarı çıkar ve arka cebinden telefonunu çıkarıp günlerdir sesi soluğu çıkmayan oda arkadaşını arar, telefon yine uzun bir süre çalmış, melanie sonunda cevap vermişken delia koridordaki bekleme koltuklarından birine oturur

“beni terketmeye mi karar verdin?”

karşı taraftan melanienin gülüşü duyulurken delia o hafta carter’ın satürndeki hiç tanışılmayan akrabaları için ayrılmasından beri melanie’nin güldüğünü duymamış, en azından onun rahatladığına sevinirken melanie konuşuyordur

“bizimkilerle çok fazla vakit geçirince nerede olduğumu bile unuttum, venüsteyiz şu anda, annem her şeyden uzaklaşayım, güneş, kumsal, deniz dedi, aldı getirdi.. sen nasılsın? Ewan nasıl-gerçi her gün haberlerden bugün de durumu değişmedi şeklinde *çok ayrıntılı* haberler alıyorum ama..” delia iç çeker, beşinci element durumunu kurul ve element kıranlar dışında kimse bilmiyordur, cevaplar

“benim de bildiğim daha başka bir ayrıntı yok, hala uyuyor.. her gün ‘bugün belki uyanır’ diye yanına gidiyorum, ama hala aynı..”

“çok üzgünüm delia, ama iyi olacak, ben inanıyorum..”

“hepimiz inanıyoruz, ama birisi bizi duyup bir şey yapmazsa sürekli böyle kalacağından korkuyorum.. bir ay olacak neredeyse..”

“biraz daha dayanmamız gerek.. ben hergün o kadar çok onun için dua eden insan görüyorum ki, anlatsam inanmazsın.. kesinlikle iyi olacak..”

“umarım mel, herkes o kadar yoruldu ki artık, her şey ne kadar monoton gidiyor anlatamam..tek avuntum ian..”

“iyi ki kulağını çekip staj başvurusu yaptırmışız..”

delia gülümser

“o gelme bile babam kolundan çekip alırdı herhalde, sırf benim aklım biraz dağılsın diye-“

“edward hala oreon’da mı?”

“inanılmaz da olsa, evet.. colm bırakmıyor, babam da sesini çıkarmıyor..”

ikisi de gülerken delia sorar

“carter’la konuştun mu?”

bu sefer karşıdan bir iç çekiş duyulurken hemen sonra cevap gelir

“ilk bir iki haftadan sonra aramadım bir daha, açmıyor çünkü.. satürndeki telefonunu da bilmiyorum doğal olarak.. giderken tek kelime etmediği için şu an bilinmezlerdeyiz.. sinirimi bozuyor, kızmak da istemiyorum, doğal diyorum, abisini kaybetmiş, akraba da olsa daha önce tanımadığı insanlarla beraber, zor tabii diyorum, ama bir telefonu açmak o kadar da zor olmasa gerek-“

“belki de korkuyordur-“

“benden mi!? Canavar mıyım ben delia, her şey olurken *ben* yanımdaydım-“

“o yüzden korkuyordur melanie.. carter durup dururken gelip kimsenin omzunda ağlayacak bir adam değil-“

“öyle bir adam olmadığı için sinirlerimi bozuyor zaten..ne yapıyor, ne ediyor, okula dönecek mi onu bile bilmiyorum! Okulu da bırakır bu!”

delia gülerken melanie kızmıştır

“gülme, yapar..onun için de konuşmak istiyorum, acısını çeksin tamam, haklı, ama saçma sapan kararlar vermesin.. saçma sapan karar verecek olan adam telefonu açmaz, bilmiyor muyum ben.. bak sinirlerim bozuldu yine, ian oralarda mı?”

“hala colm’la beraber olmalı, şimdi yanına gideceğim..”

“güzel, selam söyle.. aramadığım için kızmasın-gerçi umrunda bile değilimdir, ama olsun..”

delia güler

“canından beziyor, ben bile umrunda değilim bazen..”

“aferin, çalışsın, öğrensın.. aynen söyle bunları..”

delia tamam derken melanie kocaman öpüp sarıldığını söyler, delia da arada aramasını tembihleyip telefonu kapatırken asansörden etrafına bakınan bir ian çıkar, delia gülümser...

“vien dapufo, julianne clarnon’la görüşebilir miyim?... tabii, bekliyorum..”

vien parmaklarını masada tıprıdatıyorken julianne cevap verir, vien oturduğu yerde dikleşip masaya yaklaşır ve önündeki kağıtlara bakarak konuşur

“julianne, nasılsın?..ben de iyiyim.. geçen gün konuştuğumuz konu için aradım, ben kabul ediyorum.. en kısa zamanda gelip diğerleriyle de konuşmanı istiyorum, ne zaman lenarta’dan ayrılabilirsin?.. anladım..özel ekip mi?.. hayır, haberim yok.. pekala, görüşürüz.. her şey için sağol julianne..”

vien gülümseyerek telefonu kapatır ve masadan julianne’in iki hafta önce gönderdiği genetik raporlar ve onun ancak bugün kabullenebildiği öneri taslağını alırken arkasına yaslanır..

SİNİR HÜCRELERİNİN KONTROLLÜ MUTASYONUyla METABOLİK DEĞERLERE DESTEK SAĞLANMASI

Profesör Dr. Julianne Clarnon

Lenarta Genetik Araştırma ve Geliştirme Merkezi
Lenarta

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

“efendim-kraliçem..efendim-”

Latty’nin baş yardımcısı Shansha, kraliçenin beklediği konukların geldiğini haber vermek için uçuş üssüne inmiş, levia’nın bilinmeyen bir köşesinde, aracın bakımını yapan latty’e sesini duyurmaya çalışıyor, eğilip bükülüyorken kraliçe beyaz tulumuyla levia’nın altından sarkar ve yere atlarken shansha sonunda genç kadını görmeyi başarmış, doğrulur

“Lenarta’dan ziyaretçilerimiz geldiler efendim.. büyük toplantı odasındalar, sizi bekliyorlar..”

“tamam shansha, hemen geldiğimi söyle..”

Genç kadın hızla uzaklaşırken latty kullandığı aletleri dolabına yerleştirip bakım için çalışan diğer görevlilerin yanına gelir

“oakfox’la yarın bizzat ben ilgileneceğim, siz geri kalanlarla çalışmaya devam edin..”

“tabii efendim..”

latty onlara iyi çalışmalar diler ve herkes yine işine dönerken kraliçe ağır metallerin arasından çıkıyordu...

latty kısa bir süre sonra üzerini değiştirmiş, dizlerine kadar, çok şık bir siyah elbiseyle toplantı odasına girer, kurulun tamamı hazır, kraliçe gelince ayağa kalkarken latty gülümser ve kızıl saçları asilce toplanmış, siyah takım elbisesi içindeki julianne’in elini sıkar

“hoş geldin julianne..”

julianne gülümser

“olanlar için üzüldüm, ama çok iyi görünüyorsun latty..”

“sen de öyle julianne, teşekkür ederim..”

julianne başını sallar ve yanındaki bayanı gösterir

“daha önce de konuştuğumuz üzere bugün yanımda Lenarta’da çok güçlü ve daha hiç kullanılmamış özel bir birliğin başkanını getirdim latty.. Livann Phedra, Kraliçe Latty Flacil..”

Siyah bir pantolon-cekete takım içinde incecik, sarı saçları sıkı bir topuzla toplanmış, mavi bakışları profesyonellikte parlayan genç ve güzel bir kadın, kraliçeye elini uzatır

“memnum oldum efendim. ekibim, kraliçe ve yüksek kurulun vereceği her türlü görev için hazır..”

latty de aynı şekilde memnun olduğunu söyler ve herkesin oturmasını isteyerek o da yerine geçerken ellerini masada birleştirir

“Livann, sen ve ekibinin üstleneceği görev Biana Gerard’ı bulup, zarar görmeden Oreon’a teslim etmek.. işinize yarayacağını düşündüğümüz bilgileri görev tanım raporunda bulabilirsiniz. Bunları incelemeni istiyorum ve daha geniş bilgiye ihtiyacın olduğunu düşünürsen kurul üyeleri ve element kırımlarla görüşmeni sağlamak için bir süre sen ve ekibin Oreon’da konaklayacaksınız..”

Livann rapora şöyle bir göz atıyorken anladığını söyler ve

“en kısa sürede bütün ayarlamalar yapılacak efendim, rahat olabilirsiniz..”

latty başını sallar

“ben de öyle umuyorum.. ekibin daha önce hiç kullanılmamış olmasını istememin sebebi de Biana’nın şu döneme kadar kimlerle bağlantıya geçtiğini bilemememiz, şu ana kadar çok az sayıda kesin güvenilir kaynaklar tespit ettik, bu konuda da bulabildiğiniz her şeyi oreon’a iletmenizi

istiyorum.. evren çapında seyahat edebilmeniz için güneş sistemi merkez masalarıyla gerekli düzenlemeler yapıldı. Her türlü eleman desteği için kaptan calis ve yüksek teknoloji departman başkanı colm pulvu'yla görüşebilirsiniz..”

livann her iki ge adamla da tekrar kısa bir selamlaşmadan sonra tekrar lattye döner
“bu akşam raporu inceleyeceğim, ama yarın ne olursa olsun element kıranlarla bir görüşme ayarlayabilirsek sevinirim..”

latty tabii diyerek o işi wuslaya bırakırken ge kadın zamanı gün içinde haber vereceğini belirtir, livann teşekkür eder ve hemen ardından toplantının başından beri vien'le bakışan julianne lafa girer
“bu görev dışında konuşmak istediğim başka bir şey daha var latty..bir süredir vien'le temastayım ve onun onayını almayı bekliyordum..”

latty ilgilenmiş, ne olduğunu sorar, julianne cevaplar
“ewan'ın durumuyla ilgili... Elimde bir çözüm olduğuna inanıyorum.”

Latty şaşkın, vien'e bakarken ge kadın da başını sallar, kraliçe tekrar julianne'e döner
“nedir?”

“daha önce normal bir insan metabolizması üzerinde denenmedi ve fazlasıyla komplike bir prosedür, ama başarı oranının çok yüksek olacağına inanıyorum..”

vien onaylayarak araya girer

“ewan'ın şu anda bulunduğu durum tekniğin uygulanması için yeterli ve daha fazla geç kalınmaması gerektiğini düşünüyorum..”

latty ikisinin de anlaştığını görüyor, ama hala o tekniğin ne olduğunu bilmiyorken sorar

“ewan'a ne yapacaksınız?”

julianne cevaplar

“sinir hücrelerini kontrol altında tutarak belirli seviyelerde mutasyona uğratacağız, böylece vücudun kendi başına ayarlayamadığı metabolizma seviyesini normal düzeye getirip hastanın koma halinden çıkmasını sağlayabiliriz..”

latty heyecanlı, meraklı, kaşlarını çatmış bir şekilde dinlerken sorar

“ok kolay bir şeymiş gibi konuşuyorsun julianne..”

kızıl saçlı kadın hayır der ve ekler

“kolay değil, ama imkansız da değil.. uzun süredir bunun üzerinde çalışıyorum. Bu tekniği geliştirmemizin asıl amacı problemlili klonların tekrar kullanıma geçirilmesi idi, yıl içinde doğan verimli klon miktarının artması ve sistemlerinin daha hızlı gelişerek belli bir seviyeye daha çabuk ulaşmaları içindi. Aynı şekilde ewan'ı da hatalı bir klon metabolizması şeklinde ele alabiliriz, onu güçlendirmek için kontrollü mutasyon kullanılabilir..”

latty yutkunur ve şaşırmış, yavaş başını sallarken bildiklerini sindirmeye çalışıyordur, ewan kurtulabilir midir? Eğer mümkünse, eğer bir yolu varsa hemen uygulanmasını istiyorken vien'in sesi duyulur

“Ancak göze almamız gereken çok önemli bir durum var..”

latty hızla ge doktora döner, vien herkesin dikkatle onu dinlediğini gözlemliyor, aıklır
“sinir hücrelerinin mutasyonu demek beyine gönderilen ve beyinden alınan dalgalarla oynamak demek. Bir insanın düşünüşü, yaşayışı, hatta çok ileri safhalarda dış görüşünün bile değişmeye başlaması demek..”

herkes nefesini tutmuş, sonucun ne olacağını bekliyorken vien bir an julianne'e bakıp, sonra devam eder

“eğer uygulamaya konulursa, ewan'ın durumunda kullanılacak tekniğin fiziksel görünüşe bir etkisi olmayacağı yüzde doksan garanti edilebilir, ama ne olduğu kesin olarak bilinmemekle beraber zihinsel yapısına bir etkisi olacağı kesin..”

“nasıl bir etki?”

vien colm'a dönerken ge adamın sorusunu julianne cevaplar

“şu ana kadar belli bir seviyede yaşamış ve hayatını sürdürmüş klonlar üzerinde bu teknik, ewan'a uygulanacak seviyede yürütüldüğünde yüksek derecede hafıza değişimlerine sebep oldu, ama kesinlikle organizmanın çalışmasında, ya da yeteneklerde bir değişiklik meydana gelmedi..şöyle açıklamama izin verin..”

herkes zaten o açıklamayı bekliyor, kimseden ses çıkamazken julianne masaya yaklaşır

“bir bilgisayar uzmanını ele alalım, adı Z olsun.. Z çok başarılı bir programlama uzmanı, ama doğumundaki bir komplikasyondan dolayı iki bacağını birden kullanamıyor, tedavi başlayıp mutasyon tamamlandığında ve metabolizma hatasız işlemeye başladığında Z normal bir insanın hızında koşabiliyor, dansediyor ve hala oldukça karmaşık bir veritabanından bilgi çekecek kodu yazmayı başarıyor, ama annesinin adını bilmiyordu..”

nefesler o anda kesilmiş, kimseden çıt ıkılmıyorken latty bir anda hayatının en büyük kararıyla karşı karşıya kaldığını hissederek uyuşmuş bir şekilde arkasına yaslanır...

Latty biraz düşünmek istediğini söylemiş ve toplantı herkesin kendi işlerine gitmesiyle dağılmışken colm departmana geri dönüyordu, yarı yolda delia'yla karşılaşır, genç kız gülümser ve “çabuk çıktınız..”

“konuşulacak çok bir şey yoktu..”

delia hmmlarken colm toplantı gündemi konusunda ifade vermek zorunda kalmadan sorar

“babana mı geliyorsun, sevgiline mi?”

delia kocaman gülümser

“ikisine de..”

colm ona omzundan sarılıp iki yana açılan kapılardan buram buram bilgisayar kokan departmana girer

“ian geldiğinden beri on yaş yaşlandı..”

“sevgilisinin babasıyla çalışmak kolay değil tabii..”

“kadın değil misiniz, hepiniz aynıısınız.. git bul köleni..”

delia gülerek colm'dan sıyrılır ve stajyer nüfusunun yoğun olduğu masalara ilerlerken millet ara vermiş gibi görünüyordur, delia tanıdıklara selam verip yürümeye devam ederken ian'ın bölmesinden bir kafa görünmüyordur, genç kız şöyle bir eğilip bakar ve genç adamı başını masaya koymuş, uyuyor görürken gülümser, yavaşça yaklaşıp kulağına eğilir ve fısıldar

“iaann...”

ian fısıltıyla hızla başını kaldırır ve delialonanın güzel burnunu adeta kırarken genç kız burnunu tutarak geriler, ian daha da telaşlanmış, iskemleyi devirerek kalkarken delia hem canı acıyor, hem de gülüyordur

“sakın ol ian!”

ian genç kıza eğilmiş, elini çekip burnunun kanayıp kanamadığına bakıyordu

“ben sakınim-sen iyi misin-sert vurdum, neyse kanamıyor..”

genç adam sağdan soldan inceleyip her şeyin düzgün olduğuna kanaat getirmiş, bakışları gözlere çıkarken delia gülümseyerek ona uzanır ve ikisi yavaşça öpüşüp ayrılırken delia genç adamın kollarını tutuyor, sorar

“çok mu çalıştırıyorlar seni?”

ian kaşlarını kaldırır

“bilmem, artık çalışıp çalışmadığım zamanları ayırt edemiyorum..”

“babam nasıl?”

“muhteşem..”

“sence nasıl? Korkma, kızmam.. babamın çalışanlara nasıl davrandığını az çok hatırlıyorum..”

ian bunun üzerine parmağını kaldırarak gözlerini kısar ve

“babam diye söylemek istemiyordum aslında, ama edward regan dahi maskesi altında bir şeytan olabilir..”

delia keyifli bir kahkaha atarken ian da son bir kaç haftadır çok sık görmediği güzel gülüşe gülümser

“ciddiyim ben, hayatımda kafası bu kadar hızlı çalışıp, bu kadar çabuk laf yapıştıran bir adam görmedim.. *sektör raporları incelendi mi?* Umm, efendi- *efendim yeni bir evet değilse işine dön evlat*, evlat orada ölmüş gitmiş zaten..”

delia gülerek zavallı ian'ın saçlarını okşarken genç adam güzel kızı kendine çekerek sarılır, ama o anda uzaktan edward'ın sesi duyulurken ian delia'yı ittiği gibi ışık hızıyla iskemleyi düzeltip tekrar masasına çöker, delia öylece kalakalmış, başını çevirir, bölmeden içeri giren edward kızını görünce kaşlarını çatar

“ewan'ın yanındasın sanıyordum..”

“latty bir süre yalnız kalmak istedi, o yüzden geldim, gideyim mi?”

edward gülümser

“gitme, kal-ian, nasıl gidiyor evlat?”

“iyi efendim..”

edward güzel der, kolunu deliaya uzatıp kızını alır ve uzaklaşırken ian 10 saniyelik bir geri dönüş süresi verdikten sonra kafasını yine masaya bırakır...

wusla orada burada dolaşan elementleri toparlamış ve yarın için bir görüşme ayarlamışken alt katların birinde lenarta klon ekibi için ayarlanmış ofise girer, bir kaç kişinin yanında livann en uçtaki masada oturuyor, wuslayı görünce başını kaldırır ve gülümser, wusla tek takım siyahlar içinde oturan klon ajanların arasından geçip başkanlarının önüne gelir

“yarın sabah 11'de büyük toplantı odasında bir görüşme ayarladım, uygun mu?”

livann başını sallar

“tabii ki uygun, teşekkür ederim..”

wusla da genç kadının gülümsemesine karşılık verir ve etrafına bakarak sorar

“başka bir şeye ihtiyacınız var mı?”

livann da adamlarına bakıp tekrar gülümseyerek wuslaya döner

“hayır, teşekkür ederiz..”

wusla pekala der ve livann’ı, onun plastik gülümsemesini ve sadece işlerini bilen, ama buz gibi olan ruhsuz kalabalığı bırakarak odadan çıkar, kapıyı kapatır ve derin bir nefes alarak asansörlere döner...

SOUNDTRACK / Craig Armstrong - Glasgow Love Theme

Latty günün hiç alışılmadık bir saatinde gelmiş, delia’dan izin istemiş, şimdi ewan’ın hemen baş ucunda oturuyor, yavaşça genç adamın saçlarını okşuyorken güzel yüzünü izliyordur, eli saçlarından inip hafifçe sakalları uzamış teninde geziyorken genç kadın şu an o gözlerin açılıp parlak grilerin ona bakmasını o kadar istiyordur ki, ama isteği varolan gerçeklikle uçup giderken latty iç çeker ve usulca konuşur

“bugün ilk defa güzel olabilecek bir haberle geldim ewan..”

genç adam cevap vermiyor, ama dinliyor, latty dinlediğini *biliyor*, devam eder

“julianne bugün seni kurtaracak bir yol olduğunu söyledi, zor, çok karmaşık, ama yapılabilir..vien de olacağına inanıyor.. güzel, değil mi?”

genç kadın hafifçe gülümserken parmakları yavaşça genç adamın kurumuş dudaklarına dokunur

“ama-her zaman bir ama vardır, bilirsin.. bu seferki *ama* biraz büyük..”

latty’nin gülümsemesi hafifçe solarken ewan şimdi uyanık olsa kaşlarını çatacaktır, *susma, hadi söyle* diyecektir, ewan zaten hep latty’nin kötü bir şey var dedikten sonra susmasından nefret etmiştir, genç kadın iç çeker

“unutacaksınız.. bir çok şeyi.. isimleri, yerleri, insanları.. beni..”

kahverengi gözler hemen dolarken ewan’ın göğsü düzenli nefeslerle inip kalkıyordur, latty genç adamın kalbinin üzerine dokunur

“hala kaptan crash olacaksın, oakfox’un ne zaman sola yalpalamaya başladığını yine bir tek sen anlayacaksın, ama benim adımı bilmeyeceksin ewan.. uyandığında, beni karşında gördüğünde kim olduğumu soracaksın ve ben bunu düşündüğümde bile ürperiyorum..”

genç kadın başını eğerek uyuyan adamın omzuna yaslar, bir damla yaş yatağa düşerken latty mırıldanır

“neyin daha çok canımı acıttığını bilmiyorum..burada güçsüzce yatmanın mı, yoksa uyandığında tamamen başka bir adam olmanın mı..”

latty başını kaldırarak dolu gözlerle ewan’a bakar

“senin yerinde ben olsam ne yapardın ewan? Ölmeme izin vermezdin.. ya başka bir yolu varsa? Ya yoksa...”

latty derin bir nefes alarak göz yaşlarını içine atarken eli yine okşamaya doyamadığı saçlara gider

“hiçbir zaman kendini başkasının canının önüne koyacak kadar bencil olmadın, benim de olmamı istemezdin..aslında ortada duran canın senin olduğunu bilsen belki ölmek isterdin, ama ben izin vermezdim.. bencil değilim belki, ama inatçıyım..”

genç kadın hafifçe gülümserken biriken yaşlar yanaklarından süzülür

“senin olmadığın bir yerde yaşamaktansa senin olmadığın bir senle yaşamayı tercih edebilir miyim ewan?”

cevap gelmez..

luplexte gece olmuş, latty hala ewan’ın odasında, sessizce hep karanlık kalan uzayı izlemeye devam ederken başını çevirip yataktaki ewan’a bakar, böyle olmaması gerekiyordur, güçsüz olan, yatan, konuşamayan ewan olmamalıdır, o dimdik ayakta durmalı, kendi için, adamları, gezegeni, sevdikleri için karar verebilen bir adam olmalıdır. Bildiği isimler, ya da hatırladığı yüzler o anda önemsiz gelirken latty içi titreyerek derin bir nefes alır ve hemen ardından sessizce odadan çıkarken saatler sonra kraliçe kararını vermiştir...

edward bilgisayarının başındayken bir an durur, başını kaldırır, oturduğu odadan şöyle bir dışarı bakar ve harıl harıl çalışıp devamlı koşuşturan insanları görünce kendi kendine gülümser, nerededir, ne yapıyordur, bu kadar çabuk mu pes etmiştir? Genç adam yavaşça arkasına yaslanırken haftalardır oreon'dadır ve hiçbir ünvanı olmamasına rağmen çalışanlar ona saygı duyuyor, her şey sanki o gitmeden önceki gibiyken edward kısa bir an için hata yapıp yapmadığını düşünür, hatta o anda kapısının önünden geçen colm'u iyice bir azarlamak isterken kaşlarını çatar ve tam yerinden kalkacakken chris hızla gelmiş, odanın kapısını açıp içeri girer

“hey! Geceler boyu ağlayarak eve dönmeni bekledim, ama aferin eddy! Hala buradasın!”

edward chris'e değil, ölü bir adama bakarcasına önündeki genç adamı izliyorken chris her neyse diyerek ellerini birbirine vurur

“ben bir süre venüse dönüyorum-“

“hayır dönmüyorsun-“

“ah evet, dönüyorum-“

“sana bir sürü para verdim, gidip venüste çar çur mu edeceksin?”

chris edward'a muhteşem espri anlayışından dolayı takdirlerini sunarken hayır der

“hatırlar mısın bilmiyorum ama yıllar önce bir çocuk vardı, annesi, babası, kardeşleri.. hepsi lumore denen bir şehirde yaşıyorlardı, onlara *aile* denirdi-“

“tamam anladım, kes.. ne zaman döneceksin?”

chris omuzlarını silker

“bilmem, param bitince gelirim..”

edward gözlerini devirir, chris sırtırken sorar

“gelirken getirmemi istediğin bir şey var mı?”

“ciğerini söküp gelersen bana yeter..”

chris kaşlarını çatar

“onu geçen sene verdim sanıyordum..”

edward parmaklarını şaklatırken ayağa kalkıyordur, kouşur

“pardon, unutmuşum..”

chris bir yere not almasını söylerken ikisi de gülerler, edward genç adama sarılıp sırtını patpatlar ve geri çekilirken gülümser

“sağol morgan, her şey için-“

“geri döneceğim, boşuna uğraşma..”

edward iyi o zaman diyerek chris'i iter ve işine dönerken chris gece ağlamaları için telefonunun her zaman açık olduğunu söyler ve odadan çıkarken edward gülümseyerek *işine* döner...

“tessa, en azından yarın sabaha kadar bekle-“

“gereksiz sienna, gerçekten... çok kalmayacağım..yani.. umarım..”

“ne demek *umarım*?!”

Tessa bavulunun fermuarını kapatırken gülümser

“tabii ki döneceğim sienna, ablam burada, ben orada kalıp ne yapacağım?”

sienna birden verilen bu venüse dönüş kararına kızmış, yine de bir şey diyemiyorken colm olayı her ne kadar sessiz sedasız da bitmiş olsa tessa'nın üzgün olduğunu biliyordur, biraz değişiklik iyi gelecektir, ama sadece *biraz* olması gerekiyordu

“sakın bir şeyleri içine atıp beni kendinden uzaklaştırma, tamam mı?”

tessa bavulu yere bırakıp yatakta siennanın yanına oturur

“ben seni bırakabilir miyim hiç?”

“bilmem.. bilmediğim için korkuyorum zaten, ben kalkıp venüse gelemem artık, bana ihtiyaçları var- ama bu demek değil ki senin bana ihtiyacın olursa gelmeyeceğim, sen daha önemlisin-kardeşimsin sen benim-“

“tamam, sakın..”

tessa gülerken sienna kardeşinin elini tutar

“kalbinin kırıldığını biliyorum tatlım, ama doğru zaman gelecek inan bana..”

“artık o kadar da büyük bir istekle beklemiyorum zaten-“

“sakın! Eğer ruhunu kaybedersen daha büyük hatalar yaparsın, lütfen tess..”

“biliyorum, ama kendimi çok kaptırdığımı da itiraf ediyorum.. göz göre göre başkasına aşık olan bir adamda umut aradım sienna-“

“yuva yıkılmış gibi konuşma-“

“ki yıkamadım..”

sienna kardeşinin eline vurur

“yuva falan yıkmayacaksın hiçbir zaman..”

tessa gülerek ablasına sarılır
“senin için o kadar mutluyum ki sienna..”
sienna gülümseyerek kardeşini sıkıca sararken mırıldanır
“ben de senin için mutlu olacağım..”
“bebeğimin altını sen değiştireceksin...”
sienna yüzünü buruşturur
“onu babası yapsın, biz parkta gezmeye çıkarız..”
tessa gülerek olur der ve ikisi tekrar anlaşırken sienna geri çekilir
“ilk uçuş ne zaman?”
“bir saat sonra..”
“tamam, geç kalma o halde..birisi mi bırakacak, yoksa merkezin araçlarıyla mı iniyorsun?”
tessa siennanın arkasından bir çanta alıp odadan çıkar
“merkezinkiyle..”
sienna onların da çok rahat olduğunu söylerken tessa geceleri çalışanların kibarlığından bahsediyordur, odadan çıkarlar...

latty deloranın kapısını çalıp içeri girerken genç kadın hala çalışıyordur, son olanlardan sonra deloranın durumunu öğrenenlerin sayısı artmış, cuslov onun luplex’e inmesini yasaklamış, daha doğrusu gözünün önünden ayrılmasını istemiyor, bu yüzden de işlerini ofisten halletmesini söylemiş, şehre gerçekten inilmesi gerektiğinde yanında mutlaka kuruldan biri gidiyordur. Genç kadın bugün de Troova felaketi için kraliyet adına verilecek eğitim fonlarının hesaplarıyla boğuşuyorken latty’i gördüğünde her şeyi bir kenara ittirir ve yerinden kalkar
“bütün gün uğramadın, kafayı yiyecektim, gel buraya..”
latty gülümseyerek arkadaşına sarılırken delora onu biraz daha sıkıp geri çekilir
“toplantıdaki olayı cuslovdan duydum.. ne diyeceğimi bilmiyorum..”
latty iç çekerek karşılıklı koltukların birine oturur, delora da diğeri geçerken sorar
“bir tek ben kendimi kaybedeceğim sanıyor-“
“delora! Zaten sana o konuda hala kızgıyım, lütfen tekrar tepemi attırma..ayrıca sana bir şey olmayacak..”
delora peki diyerek susarken latty iç çekerek arkasına yaslanır
“ne yapacağım ben delora?”
“ben de sabahtan beri kafamda tartıp duruyorum ve sonunda çok basit bir çözüme ulaştım, ve nedir biliyor musun?”
latty nedir der, delora cevaplar
“bunu yapmazsak ve ewan ölürse bütün evren başımıza çöker mi? Evet. O zaman bunu yapalım.. o sarı kafa uyandığında unuttuğu her şeyi kafasına bir bir sokacağım!”
latty gülümserken delora başını sallıyordu
“hem ben de unutursam ikimizi birden aradan çıkarırsınız-“
“delora..”
“ben ciddiym.. etrafta o kadar çok tehlike dönüyor ki, ben senin ismini unutmuşum, o kadar önemli değil.. sorarım, söylersin, anlatırsın, hatta tekrar yaşarsın.. hatıralar önemli şeyler latty, ama yaşamdan önemli değil.. hatırlarım için ölmeyi tercih etmem, hatıralarım ya da isimler önemli değil, onları yaşatan insanlar, o isimlerin sahipleri önemli.. ewan ölürse bilmem kaç sene önce şu ağacın altında bir bardak ballı süt içmiştik demenin bana bir faydası yok, anlıyor musun?”
latty nefesini tutmuş, karşısında çat çat aklında ne varsa söyleyen, acil durumlarda çekilen kol, ya da basılan düğme görevi gören delorayı dinliyorken genç kadın lafını bitirmiş, derin ve kararlı bir nefes alarak arkasına yaslanır
“bunun da üstesinden geliriz latty-“
“ewan beni unutacak delora..”
delora latty’nin tonuyla kalbinin paramparça olduğunu hissederken bütün o güvenli duvar maskesi çökmüş, üzüntüyle iç çeker
“çok büyük bir haksızlık..”
“değil mi?..”
latty gözlerinin dolmasına engel olamazken derin bir nefes alarak elini sallır
“ağlamak bir şey değiştirmiyor, ağlamama izin verme bir daha..”
“her yaşın için bir tokat..”
latty gülerek biriken yaşları dökerken delora kalkarak karşı koltukta lattynin yanına sıkışır
“her şey yoluna girmeden önce çok daha kötü olur, kural..”

latty bildiğini söylerek başını sallarken iki genç kadın kafa kafaya verip bir süre sessizce yerdeki döşemeyi en ilginç şeymiş gibi incelemeye başlarlar...

“lumore istikametinde devam edecek yolcularımızın G7 numaralı giriş kapısına gelmeleri rica olunur..”

tessa okları takip ederek G7 kapısını bulmaya çalışırken venüsün gezegenler arası uçuş merkezlerinin daha az karmaşık olduğuna karar verir, bir oktan daha sağa dönerken girişteki sıranın sonunda tanıdık bir yüzü, chris’i gördüğünde gülümser

“hey..”

genç adam şaşkınlıkla arkasını dönerken tessayı gördüğünde geri *heyler*

“ne arıyorsun burada?”

“bir süre için venüse dönüyorum..”

“tesadüfün böylesi..”

tessa gülümserken sıra chrise gelmiştir, genç adam giriş kartını makineye okutur ve geçerken tessa da arkasından takip ediyordur, chris arkasını döner

“uzun yolda benim gevezeliğimi çekecek bir kurban bekliyordum..”

tessa gülerken chris genç kadına yol verip arkasından içeri girerken büyük uzay otobüsünün hostesi yeni yolcularına iyi yolculuklar diliyordur..

“ne içecek alırdınız miss?”

chris lafını yarıda kesip hostese dönerken, tessa cevaplar

“portakal suyu lütfen..”

hostes tabii diyerek chris’e döner, genç adam gülümser

“şimdilik su..”

hostes derhal önündeki arabasına döner ve bir bardak suyla, portakal suyunu yolcularına uzatırken ikisi de teşekkür ederek bardaklarına uzanır, fakat o anda büyük bir sarsıntıyla çarpıldıklarında bardakların yarısı chris ve tessanın üzerine boşalırken araç devamlı sallanıyor, hostes çok özür dileyerek arabasından temiz küçük havlular çıkarıyordur, o sırada kaptanın tüm kabinlere yayılan duyurusu başlar

“sayın yolcularımız, beklenmedik bir şekilde ortaya çıkan gök taşı yağmuru sebebiyle sizin ve ekibimizin güvenliği adına, merkez masadan aldığımız emirle Guadalajara havaalanına zorunlu iniş gerçekleştirmek durumundayız. Lütfen kabin görevlilerimizin direktiflerine uyarak güvenli bir iniş için pozisyonlarınızı ayarlayınız. Beklenmedik bu aksaklık için ben ve ekibim adına özür diler, Guadalajara havaalanında tüm sorularınızla ilgilenecek görevlilerin sizi beklediğini belirtmek isterim. İyi geceler..”

yolcuların hepsinden birden uğultular yükselmeye başlamış, herkes acil işleri olduğunu, bu yüzden gece uçtuklarını, bir gök taşı yağmurunun eksik olduğunu söyleyerek telefonlarını ve bilgisayarlarını çıkarmaya yelteniyordur, kabin görevlileri hepsini sabırla ve teker teker uyarıp telefon ve bilgisayarları tekrar yerlerine koydurtuyor ve koltuklarını dik duruma getirerek kemerlerini bağlamalarını hatırlatırken chris kemerini bağlamış, sağdan soldan gelen söylenmeleri dinliyordur, yanındaki tessaya döner

“acil bir işimiz olmaması güzel..”

tessa evet diyerek başını koltuğa dayarken chris önüne döner

“aslında benim için iyi bile oldu, senelerdir guadalajara’ya gitmiyordum..”

tessa başını genç adama çevirmiş, sorar

“tanıdıkların var mı?”

chris başını sallar

“abim orada yaşıyor, bir kaç da eski okul arkadaşı..”

tessa gülümserken araç yine sertçe sarsılır ve kemerlerin bağlı konumda kalmasını söyleyen ıslık sesli bir uyarıyla yanmaya devam ederken kabin görevlileri de ortadan kaybolmuş, herkes sessizleşerek inişi beklemeye başlar..

araç güvenli bir şekilde guadalajara'ya iniş yapmış, yolcular akın akın havaalanında farklı köşelere yayılıyor. güneş evreninin başkentinde saatler sabahın 6'sını gösteriyordu. Telaşa telefonda konuşan iş adamları ve şık bayanların arasından sıyrılan iki sarışından biri olan chris esneyerek etrafına bakınır, tessa siennayla telefonda, gök taşı yağmurunun en az iki gün sivil uçuşlara izin vermeyeceğini söyleyerek iç çekiyordu, sienna asla bir yere ayrılmamasını tembih ederken tessa gülerek söz verir ve tatilini kısa tutacağına da tekrar yemin ettirildikten sonra telefonunu kapatıp cebine atar ve chrise döner

“kalacak bir yer ayarlamam lazım, sen abine mi gideceksin?”

chris omzunu silker

“öyle yaparım, ama önce seni bir yere yerleştirelim, sonra beraber çıkarız..”

“seni tutmak isteme-“

“saçmalama, hadi gel.. nasılsa ikimizin de işi yok. Keyfini çıkaralım..”

tessa şöyle bir düşünür, tatil mi istiyordu, buyursun tatildir işte, üstelik çok da güzel bir tatildir, başkenttedir, derdi yoktur, tasası yoktur, genç kadın bir anda tüy gibi hafiflerken gülümser

“tamam, gidelim..”

chris de memnun ikisi çıkışa ilerlerken genç adam hızlanmalarını söyler, yoksa asla taksi bulamayacaklardı, hızlanılır..

SOUNDTRACK / *Natalia Oreiro - Luna Brava*

Chris, tessa'yı şehir merkezindeki otellerin birine götürmüş, genç kadın kendine bir oda tutarken chris de dayanamamış, sıcak bir duş için bile olsa o da bir oda almışken şimdi, sabahın normal bir saatinde, lobide oturduğu yerde dergileri karıştırıyordu. Onu 3 haftada bütün fazlalıklarından kurtaracak mucize diyetle ilgili bir makalenin tam ortasında tessa genç adamın yanına gelir

“çok beklettim, üzgünüm! Hadi hemen çıkalım..”

chris bir dakika isteyerek sabah kahvaltısında ne yemesi gerektiğini okuyup dergiyi kapatır ve gülümseyerek başını kaldırır

“erken bile geldin, hadi..”

genç adam yerinden kalkar ve tessayı sırtından destekleyerek önüne katarken genç kadın havanın şimdi cehennem gibi sıcak olacağından dem vuruyordu..

Başkent sokakları sıcak ve hayat doluyken, işine ya da eğlencesine giden insanlar güne erken başlamış, kaldırımlarda yürüyenlerin temposu saat daha erken olmasına rağmen hızını çoktan arttırmışken tessa tiril tiril sarı bir elbisenin içinde yanlarından geçtikleri vitrinlere bakıyordu, yanındaki chris telefonu kulağında, karşı taraftan cevap gelmesini bekliyorken ikisi aralarından geçen bir köpek gezdiricisi ve irili ufaklı köpekleri tarafından ayrılır, tessa gülerek arkalarında kalan köpeklerle bakarken chris tekrar onun yanına geldiğinde konuşuyordu

“..illa 8 kere çalmasını beklemek zorunda mısın gabe?”

genç adam keyifle gülerken tessa ona döner, chris abisiyle konuşuyor, neden geldiğini ve hayır, ömrünün sonuna kadar ona kuyruk olacağını söylüyorken tessa gülümser, chris ona dönerek yanında bir arkadaşını da getirdiğini söyler, tessa daha da gülümserken chris telefonda gelen cevaba gözlerini deviriyordu, evet arkadaşı güzeldir, birazdan orada olacaklardı ve telefon bunun ardından kapanırken tessa gülerek başını sallar

“abin eğlenceli bir adama benziyor..”

“sorma, lunapark gibidir!”

tessa kahkahasını tutamazken chris de sırtıyor, kalabalıkta ilerlemeye devam ederler..

chris ve tessa dar ve irili ufaklı taşlarla uzanan bir sokağa girdiklerinde şehrin kalabalığı geride kalmış, arabaların ve kalabalığın uğultusundan sonra kenarda köşede kendi müziklerini yapan neşeli insanların melodisi duyuluyordu, tessa keyifle etrafına bakarken eteklerini tutarak dans eden genç kızların ve delikanlıların arasından geçerken delikanlılar bir an diğer latin güzellerini unutup tessaya dönerler, venus bakiresi o anda tekrar kim olduğunu hatırlarken hızla önüne döner ve chrise yetişirken genç adam ilerdeki tek katlı binayı gösteriyordu

“sabahları kafe, geceleri bar oluyor.. abim de sahibi, barmeni, garsonu, bazen müşterisi olur..”

tessa çok keyifli olduğuna emin olduğunu söylerken chris de gülümser, ikisi şu anda sevimli bir kafe olan binadan adımlarını içeri atarlarken küçük ahşap masalarda oturan müşteriler kahvaltılarını yapıyorlar, sıcak kahve kokusu içinde keyifle muhabbet ediyorlardır, chris etrafına bakınırken ilerde sarışın bir adam garsonun elinden kahve demliğini alarak üç güzel bayanın oturduğu masaya kahve servisi yapar ve küçük flörtlerin yıldızcıklar şeklinde havada uçuşmasıyla demliği tekrar garsona verir ve bayanlara iyi günler dileyerek önüne döner, iki kardeş o sırada göz göze gelirken büyük olanı keyifle güler, küçük olan da yanındaki arkadaşına döner

“abim, gabriel..”

tessa başını çevirerek aydınlık gülümsemesiyle onlara doğru gelen ve en az chris kadar yakışıklı olan olgun morgan’a bakarken gülümser..

“ufaklık!”

chris gözlerini devirerek abisine sarılırken gabriel genç adamın sırtını adeta göçertir, chris sesini çıkarmıyorken abisinin kolunun altında, tessaya döner

“gabe, bu arkadaşım tessa reynolds. Oreon’da tanıştık..”

gabriel bir hayli ilgilenmiş, güzel bayana döner

“çok memnun oldum, tessa.. gabriel..”

ikisi el sıkışırken gabriel gözlerini kısar

“bir şey sorsam çok mu kabalık etmiş olurum?”

chris derhal araya girerek ne sorduğuna bağlı derken gabriel onun varlığına aldırmadan kahverengi bocuklar gibi olan gözleriyle tessaya bakıyordu, genç kadın gülümser

“nedir?”

“venüs bakiresisin, değil mi?”

tessa bir anda kalakalırken chris abisinin omzuna bir yumruk geçirir ve tessaya döner

“afedersin tessa.. abimin kalaslığına ver..”

tessa ne diyeceğini bilemezken hafifçe güler

“ah hayır, önemli değil.. sadece..nasıl anladın?”

gabriel soruya öyle bir gülümsemeyle cevap verir ki, tessa o anda hipnotize olurken chris abisini sertçe kenara ittirir

“gabe’in genlerinde bir bozukluk var da-“

“bozuk olan sensin velet- ben, tessa, venüs bakirelerinin bir model üstünün erkek versiyonuyum..”

tessa beyninin sıkıştığını hissederken gabriel biraz daha açıklar

“bakir değilim, kadın da değilim, ama çekiciyim.. sihirli bir biçimde, ve seni hissedebiliyorum.. daha bir çok sihirli çekiciliği hissedebilirim, ama seninki kitap gibi açık..”

“oh..”

gabriel yine aynı şekilde gülümserken tessa bakışlarını kaçırarak bir bardak suyun ne kadar da iyi olabileceğini söylüyordur, gabriel derhal çalışanlardan birini kolundan yakalayıp su emreder ve önüne dönerken chris kendi kendine söyleniyordur...

tessa pencerenin kenarındaki aydınlık bir masada oturmuş, suyunun yanında sabah kahvesini içiyorken chris kafenin diğer ucunda, abisini karşısına almış, hasret gideriyordur

“hayvan mısın gabe?”

“hayır, abinim..laflarına dikkat et..”

chris korkudan titrediğini belirtirken gabriel güler

“ne!? Her gün karşıma 12 tane venüs bakiresi çıkmıyor, etkilendim..”

“ah eminim!”

gabriel kardeşine göz kırparken chris abisinin omzuna yumruğunu bastırır

“kızı buraya zor durumda bırakasın diye getirmedi.. ben de biliyorum, *abim nasıl taşır, kızlar erir gider!* demesini, ama demiyorum ki kız azıcık rahatlasın.. bozuk dna’nı kontrol et..”

gabriel derhal diyerek ellerini çırpar

“tada! Bitti! Salak mısın sen chris, kız benden etkileniyorsa ben bir şey yapamam..”

“ah benim zavallı ve çaresiz abim.. ne kadar büyük bir yük seninki, kahroluyorum!”

gabriel başını sallar

“sil göz yaşlarını evlat, iyi olacağım..”

chris abisinin omzundaki yumruğuna başını yaslayıp iki damla göz yaşı dökerken gabriel gülerek genç adamın ensesine vurur ve yine o ensenden kavrayıp çekerken bara doğru ilerliyorlardır, gabriel sorar

“annem sana iyi bakmamı emretti, ne yaptın? Arayıp ağlandın mı kadına?”

“annem işte, bilmiyor musun.. anne tatile geliyorum dedim, *ah yavrum kovuldun mu, hasta mısın, kıyamet mi koptu!? sorgularına çekti..*”

gabriel doğrudur, yapar derken garsonların birine tessa'nın oturduğu masayı işaret eder ve bir dilim tarçınlı kek götürmelerini, onların da birazdan orada olacaklarını söyledikten sonra tekrar chrise döner

“kızı çok güzel bir zamanda getirdin, yarın bahar balosu başlıyor..”

chris rahatsızca homurdanırken gabriel kardeşinin guadalajara geleneklerini nasıl da sevdiğini hatırlayarak güler

“çok güzel olacak çok, gel gidelim kız yalnız kaldı..”

chris daha azarlamasının bitmediğini söylerken, gabriel borç hanesine geçirir ve ikisi tessa'nın masasına ilerlerken genç kadın önündeki mis gibi kokan tarçınlı keke çatalını batırıyordur...

bir süre sonra iki morgan kardeş ve tessa aynı masada oturuyor, uzun zamanın dedikoduları ortaya dökülüyorken gabriel kahvesinden aldığı yudumu yutarken elini kaldırır

“ne bombalar düştü son günlerde, haberin var mı biliyorum..”

“neymiş?”

“sydney bilsow’u hatırlıyor musun?”

chris tabii diyerek başını sallar

“hatırlamaz mıyım, edward’ın YYM’sinden önce görmüştüm en son..”

ve genç adam tessaya döner

“okul arkadaşlarımdan bir tanesi, avukat..”

tessa ilgiyle gülümserken gabriel devam eder

“işte o arkadaşın senor pierce’ın kardeşiymiş..”

chris ağzından çıkan bir küfürü son anda yakalayıp yerine sokarken gabriel *yaa* diyerek başını sallıyordur, devam eder

“daha bitmedi.. üstelik tanııyaymış-“

“e pierceın kardeşi olduktan sonra o kısmı kavramıştım..”

gabriel gülerek tessaya döner

“benden daha zekiymiş hep..”

tessa da gülümserken chris kendisi hakkında söyleneni duymamış, bak sen şu işe diyerek kırk yıllık sydney bilsow’un bombasını düşünüyordur, gabriel’in sesi duyulur

“geçen gün de bombalı saldırıya uğradı, hem de merkez masa binasında.. şimdi turp gibi gerçi..

YYM’sini aldığı adam yüzünden saldırıyorlar diyor millet, ama merkez masa ser verip sır vermiyor..”

chris arkasına yaslanırken ellerini açar

“eh, normal olarak.. YYM’sindeki adamın kim olduğunu biliyor musun sen?”

gabriel fincanının dibindeki kahveye bakarken omzunu silker

“eski generallerdenmiş sanırım..”

“*generallerdenmiş* değil *general*. Damien kenrich güneş evreninin en bomba generaliydi, sonra adamı bir anda 150 askerini öldürdü diye neburaya tıktılar..”

“gerçekten öldürmüş müydü peki?”

chris tessaya döner

“bilmiyorum, ortada adamın masumiyetini kanıtlayacak elle tutulur bir şey yok, ama sydney bile YYM’si için bu adamı seçtiyse adam süttten çıkmış ak kaşık bile olabilir..”

“sydney o kadar mı iyi?”

“sydney bir, ben iki-”

“sydney bir, sen beş demek istedin herhalde?”

chris gözlerini devirir

“ben okuldayken bu sydney’e aşığı-”

bu yine araya girer

“sydney bana aşığı demek istedin herhalde?”

“evet gabe, öyle..”

chris abisinin sırtını sıvazlarken tessaya dönüp *yazık işte* bakışıyla abisini işaret eder, genç kadın gülümserken gabriel sırtarak omzundaki eli ittirir ve elini kaldırıp boş bardakların dolmasını buyurur..

“nerede kalıyorsunuz-kalıyorsun daha doğrusu, tessa?”

“Moscas’da kalıyorum..”

“kalıyorsunuz..”

gabriel kardeşine bakmadan konuşur

“sen benimle kalıyorsun-tessa, seni de davet ediyorum, evim üçümüzü de alacak kadar büyük-“

“neresi büyük-“

“oradan taşındım-“

“ne zaman-“

“geçen ay-“

“o kadar büyük eve paran yetti-“

“senin hesabında çaldım ve kes-tessa?”

tessa’nın aradaki iletişimden başı dönmüş, bir an cevap veremez, gabriel gülümserken genç kadın kesinlikle şu an karşısında oturan iki kardeşle kalmaması gerektiğini biliyordur, konuşur

“sağol gabriel, ama otelde kalsam daha iyi-“

gabriel elini sallayarak genç kadının sözünü keser

“bırak otelde kalacak yeri olmayanlar kalsın.. ciddiym, benim evimde daha rahat edersin, devamlı seni görünce ağzı bir karış yere açılan görevlilerden ya da müşterilerden kurtulmuş olursun..”

tessa işte buna hak verirken gabriel yine *gülümser*

“üstelik çok güzel yemek yaparım-“

“ısmarlar-“

chris o sırada ensesine bir tokat yiyip susarken gabriel ve eli tamamen başka boyutlarda, genç adam gülümsüyor, tessa iç çekerek teslim oluyordur..

chris ve gabriel otel lobisinde, tessanın aşağı inmesini bekliyorlarken chris abisine döner

“kafede bir şey demedim, ama şimdi diyorum. Kızı rahat bırak, daha yeni tanıştınız, ama bıraksam evleneceksin!”

gabriel okuduğu derginden başını kaldırarak sorar

“sahibi misin?”

chris sinirle bir şeyler homurdanırken gabriel sakince dergisine dönüyordur, konuşur

“kıza bir şey yapmayacağım chris, sapık gibi bir tipim mi var? Ondan etkilediğim doğru, herkes etkilenir-“

“biz venüslüyük gabe, bize bir şey olmaz-“

“istemezsen olmaz, ben de ilgimi saklama ihtiyacı hissetmiyorum. üstelik, tessa’nın durumunu anlıyorum ve üzerine gitmiyorum, bazen ben de daralıyorum-“

“o bazenleri ben hiç görmedim nedense-“

“yılda en fazla 3-4 kere görüştüğümüz içindir, her neyse, tessaya bir şey yapmayacağım..”

chris iyi derken gabriel gülümser

“o istemediği sürece..”

küçük kardeş inleyerek elini alına çarpıyorken abisi keyifle derginin sayfasını çeviriyordur..

oreon...

“klon dediğimiz, robot gibi bir şey mi?”

“sanmıyorum..”

“ama gerçek insan değil?”

andrea eidan’a yine bilmediğini söylerken genç adam merak ediyordur, önündeki dorian’a yaklaşır

“sen hiç klon gördün mü?”

“görsem de anlamazdım herhalde..”

eidan bak işte bunun çok zekice olduğunu söylerken sienna dorian’ın yanındadır, görevli toplantı odasının kapısını açıp element kıranları içeri alırken masa başında onları bekleyen livann gülümseyerek ayağa kalkar, sienna elini uzatır, eidan aşık olur, andrea gülümserken dorian’ın dünyası yerle bir oluyordur..

SOUNDTRACK / *Tonic - Casual Affair*

“bu.. olamaz..”

dorian’ın rengi çekilmiş, genç adam her an yığılacak gibi önündeki iskemleyi tutuyorken livann kaşlarını çatmış, ama sakın, andrea dorian’ın yanında, genç adamı tutuyorken sorar

“dorian.. iyi misin? Nedir olamayacak olan?”

“bırak beni..”

genç adam andreayı iterek toplantı odasından çıkarken genç kadın dorian’ı tanıdığı günden beri ilk defa ondan bu kadar sert bir darbe almış, diğerleriyle beraber şokta, hızla açılıp arkasındaki duvara çarpan kapıya bakıyordur...

wusla haberleri almış, neler döndüğünü öğrenmek için gayet kontrollü bir biçimde dorian’ın odasına girerken genç adam başını elleri arasına almış, odanın içinde dönüp duruyordur, tesadüfen wuslayı gördüğünde olduğu yerde durur, ellerini indirir ve hızla genç kadına atılırken wusla irkilerek kapıya yaslanır, dorian tam yüzünün önünde, birazdan alev alacakmış gibi sorar

“o kadın kim?”

“hangi kadın-“

“O KLON KADIN!”

“dorian, neden bahsediyors-“

“O KADIN O KADIN OLAMAZ!”

“kim-neden olamaz?”

“ÇÜNKÜ O KADIN BENİM KARIM!”

wusla anlamıyor, korkmuş, şokta, önündeki adama bakarken dorian bir şeyleri parçalamak istiyordur, çok bellidir, ama onun yerine ellerini gözlerine kapatarak yavaşça yere çöker, wusla önünde çökmüş adamın zararsız olduğuna kanaat getirdiğinde yere eğilir ve genç adama omuzlarından sarılırken dehşet içindedir..

“yine kim öldü!?”

delora ve latty dorian’ın parlamasından sonra haberleri almış, ikisinin şimdi wuslayla beraber odada olduğunu öğreniyorken latty toplantı odasında kalmış andrea ve siennaya bakarak sorar

“neden parladığı konusunda bir fikri olan?”

“livann’ı gördüğü anda sanki kendinden geçti..”

delora anlamadığını söylüyorken andrea da hiçbir fikrinin olmadığını söylüyordur latty iç çekerek konuşur

“birazdan anlatırız, ikisine zaman verelim..”

delora da katılır

“evet, zaten şu andaki konumuz başka..”

“bir şey mi oldu?”

delora başını iki yana sallar

“daha olacak başka bir şey kalmadı zaten, hayır, merkez masanın bahar balosuna resmi olarak bir çift yollamamız gerekiyor, sienna ve flaslerin gitmesini uygun bulduk, onu haber vermiş olayım sienna..”

güzel hava kıran ohlar ve sonra gülümser

“tessa da guadalajara’da..”

delora aman ne kadar güzel derken bu iş de hallolmuştur, sienna derhal hazırlanmak için yollanırken flasleri de koluna takması söylenir, genç kadın hemen görevini yerine getirmek için koşarken oreon yine kendi karmaşası içinde kavrulmaya devam eder..

tessa mutlulukla telefonunu kapatır ve konuk olduğu evin mutfağına geri dönerken chris yüksek kırmızı taburelerin birine oturmuş, abisinin önüne attığı şeylerden birer ikişer alıyordur, tessa da gelip onun yanına oturur ve önündeki beyaz tezgaha yaslanırken konuşur

“baloya siennayla flasler de geliyormuş..”

chris gülümser

“tesadüf!”

“güzel tesadüflerle karşılaşıyorum hep..”

“seni böyle gülümseten her tesadüf güzel olmalı..gelenler kimler?”

tessa keyifle cevap verir

“ablam ve sevgilisi.. flasler luptex asil kraliyet elçisi..”

“soylularla tanışacağız desene, hoşuma gitti..bundan dene..”

tessa gabriel’in yakışıklı yüzünden gözlerini alıp önüne konan rengarenk salataya bakar ve gülümserken yanındaki chris de ona bir çatal uzatıyordur..

“baloya gideceğimi düşünerek yola çıkmamıştım..”

gabriel böylesinin daha güzel olduğunu söylerken chris alışverişe gitmeye ihtiyacı olup olmadığını sorar, tessa oturduğu büyük koltukta rahat, başını iki yana sallar

“hayır, chris.. yine de sorduğun için sağol, bir erkeğin bunu sorması normalde biraz zordur, hem de bu saatte..”

chris gülümserken gabriel yemekten sonra elinde kalan yarı dolu kadehini kaldırır

“venüslü erkeklere..”

tessa da keyifle kadehini kaldırırken chris gözlerini deviriyor, yüksek tavanlı, ferah ve beyaz evde keyifli bir akşam yaşıyor.

SOUNDTRACK / Juanes - La Camisa Negra

Chris ertesi gün, baloya gitmelerine çok kısa bir zaman kalmışken odasından çıkmış, salona gidiyordur, yolda abisiyle karşılaştığında ikisi de karşılıklı durup birbirlerine bakarlar, chris onun giydiklerini işaret ederek sorar

“yolda kapkaça uğramış gibisin..”

gabriel üzerinde sadece ceketinin ve papyonunun eksik olduğu, yeleğinin önü açık, beyaz gömleğinin de yakaları açık ve kolları kıvrık olan smokin versiyonuyla duruyorken sırttır

“seni de olur da elektrikler kesilirse fener olarak kullanacaklarmış güzel kardeşim..”

chris bembeyaz takım elbisesi içinde, bu muhteşem şakaya şevkle güler ve sarı saçlarını eliyle geri atarken çenesini sıvazlar

“traş olsa mıydım?”

“neden? Daha güzel olmak için mi?”

“suratını dağıtırm..”

“kıcına tekmeyi basarım..”

chris susarken gabriel kardeşini kolunun altına alıp salona girer ve odanın diğer ucundaki koridordan tessa görüldüğünde iki venüslü erkek de bütün paravanlarını kaldırıp önlerindeki güzelliğe bakarlar..

tessa uzun, fildişi rengindeki elbisesinin uçuşan eteklerini kontrol altına almaya çalışırken sırt dekoltesinin çok açık olup olmadığından emin değildir, saçlarının dalgaları da doğaldan çok dağınıkmış gibi geliyorken genç kadın elbisesinin parıltılı askılarını çekerek salona girer ve iki kardeşle karşı karşıya geldiğinde onların bakışları altında aslında fena olmadığına karar verir ve gülümser

“herkes hazırsa çıkabiliriz, sienna ve flaslerle orada buluşacağız..”

chris ve gabriel konuşmayı bilmiyor, söyleneni de anlamıyorken tessa hafifçe öksürür ve elini sallar

“dünyadan morgan kardeşlere?”

“muhteşemsin..”

tessa gabriel’in sesiyle gülümser ve saçlarını kulaklarının arkasına atarken chris de çok güzel görüldüğünü söyleyerek olaya katkıda bulunur, ama abisi çoktan onu arkada bırakmış, tessaya kolunu uzatıyorken genç kadın parlayarak kabul eder ve chrise dönerek onun da gelip gelmediğini kontrol eder, genç adam arabanın anahtarlarını alıp onları takip ederken tessa yanındaki adamın parfümüyle büyülenerek evden çıkar...

her sene olduğu gibi, bu sene de balo için kapatılmış meydana arabalar alınmıyor, her konuk arabalarını teslim ettikten sonra ılık bahar gecesinde, rengarenk giysiler, uçuşan saçlar ve harika çiçek kokularıyla eğlenceye doğru yürüyorken o konuklardan biri olan tessa gabriel’in kolunda, eteğini toplayarak yürüyorken topuğu kaldırımdaki taşların arasına girer ve genç kadın sendelerken aynı anda dört güçlü kol genç kadını tutar, tessa sağda gabriel, solda chrisin omzuna tutunurken gülümser ve iyi olduğunu söyler, kollar çözülürken genç kadın yine eteğini hafifçe toplar ve sarı saçları hafifçe esen rüzgarda uçuşurken yanındaki iki yakışıklı adamla hareketin her saniye arttığı meydana yürümeye devam eder..

SOUNDTRACK / Shakira - Ciega, Sordomuda

bu noktadan itibaren bir ilke imza atarak, eş zamanlı bir spring fest'te iki ortak evren olarak eğleniyoruz. :X:X

tessa artık daha rahat yürüyebiliyor, chris ve gabriel onu arkadan takip ediyorken yanlarından koşarak geçen çocuklar bile genç kadının dengesini bozmuyordur. Tessa senelerdir bir bahar balosuna gelmemiş, koşan çocuklar gibi heyecanlı, her ayrıntıya dikkat ediyorken o anda yanından geçtiği bir grup aynı anda bağırarak çalan şarkıya eşlik etmeye başlarlar, tessa önce irkilir, sonra gülerek önüne dönerken chrisle göz göze gelir, genç adam gülümseyerek sorar
“pek sakın bir tatil olmadı sanırım..”
tessa keyifle hayır der ve uzakta bir su borusuna tırmanarak serenat eden bir delikanlıyı izlerken konuşur
“aslında tam olarak bunu istiyormuşum, şuraya baksana.. hiç kimse yarın ne olacağını düşünmüyor, sadece dans ediyor, içiyor, eğleniyor..”
chris de etrafına bakarken güler
“değil yarını, beş dakika sonrasını bile düşündüklerini sanmıyorum..”
tessa keyifli bir ses çıkarırken gabriel arkadan onlara yetişerek ikisinin arasından başını uzatır
“ablanı görebiliyor musun?”
tessa aramayı bile unutmuş, etrafına bakarken chris de aranıyordur, ama bakışlar boşuna, tamamı ayakta olan kasabanın kalabalığında insan kendini bile kaybedebilecekkken tessa bileğine taktığı küçük çantasını açar ve telefonunu çıkarıp ablasını ararken önlerinden geçen bir grup genç güzel bayana olan hayranlıklarını açıkça belli ederek eğlencelerine dönüyorlardır, chris ve gabriel onların arkasından bakarken tessa gülümser..

“biz de şeydeyiz.. bilmiyorum, hah balkonunda aşağı kadar uzanan mor çiçekler olan bir evin önündeyiz.. bulursunuz, yakında başka bu çiçeklerden yok...tamam, dikkat et ben az önce düşüyordum.. tamam, görüşürüz!”
tessa telefonu kapatırken gabriel önlerinden geçen genç kızların kıkırdamlarına gülümseyerek tessaya döner
“bulabilecekler mi?”
“evet.. yolda kimseye takılmazlarsa bugün buluşuruz herhalde..”
gabriel gülerken tessa diğer yanına döner, ama chrisi göremezken gabriel’e soracak olur ve o sırada elinde üç bardakla onlara yaklaşan chrisi gördüğünde gülerek sorar
“nereden buldun onları?”
chris herkese bardaklarını verirken başıyla gerideki bir evi gösterir
“daha ne partiler var, görmemiz lazım! hepsinden içkiler, yemekler dökülüyor resmen..”
tessa keyifle soğuk birasını yudumlarken içi kıpır kıpırdır, hafifçe yerinde sallanarak sienna ve flasleri beklemeye devam eder..

sienna ve flasler yine aramış ve gerçekten yakında olduklarını söylemişken tessa beklemekten memnundur, onlar beklerken yanlarına ellerinde çalgılarıyla büyük bir grup gelmiş, şarkılarını söyleyip dans ediyorlarken onların çemberindeki herkesin şarkıya katılmasını kural koymuşlar, tessa sözleri bilmiyor, ama bir şeyler mırıldanıyorken chris ses çıkarmaktan korkuyor ve ikisine inat gibi gabriel şarkıyı her hecesine kadar biliyor ve biraz sonra ona uzatılan gitarı da alıp muhteşem bir ikili oluşturuyorken tessa mırıldanmayı bırakarak ilgiyle genç adamı izler..

“nerde kaldınız!?”
“geldik işte!”
sienna ve tessa bağıra çağıra birbirlerine atılırken tessa ablasının kat kat yüzünü çevreleyen sarı saçları ve siyah beyaz kısıcık elbisesine bakarken sienna kocaman gülümser
“tessa kaç sene oldu buraya gelmeyeli! Tanrım, her seferinde ayrı muhteşem!”
flasler de aynı fikirde olduğunu söylerken tessa genç adamla beraber tanıştırılması gerekenleri hatırlar
“ah, sienna, flasler.. bu chris’in abisi, gabriel morgan.. gabriel, bunlar da ablam sienna adams ve eniştem mi demeliyim artık bilmiyorum, ama resmi olarak luplex kraliyet elçisi flasler wesva..”

sienna tessa'nın kolunu çimdikleyerek bir taraftan tanışıklığındaki memnuniyeti belirtiyor, flasler de aynı şekilde memnun olduğunu söylerken sienna tessaya ne kadar içtiğini soruyordur, enişte falan hiç söylenecek bir şey midir, tessa gülerken chris daha o kadar içmediklerini söyler, sienna şimdi bile böyleyse sonra yandıklarını söylerken tessa yine güler, chris de sırttırken sienna utanmıştır, flaslere döner...

“açılış dansını kim yapacak?”

tessa bilmediğini söylerken ellerindeki bardaklar yine bir yerden bulunarak doldurulmuştur, flasler kendininkinden bir yudum alırken konuşur

“loret çoktan her şeyi planlamıştır..”

sienna loret'in ne kadar güzel bir kadın olduğundan bahsediyorken flaslerin kolunda bir şey vardır, genç kadın eliyle silkeleyerek genç adamın gömleğini düzeltirken flasler onu izliyordur, sienna her şeyin yolunda olduğuna emin olduğunda flaslerle göz göze gelir ve genç adamın bakışlarında gördüğü şeyle midesinde bir şeyler uçuşurken gülümseyerek tekrar eşinin koluna girer ve ona biraz daha sokulurken tessa etraflarında yürüyenlerden aldığı duyumlarla diğerlerine döner

“loret'le jason açacakmış..”

sienna flaslerin koluna tutunarak gülümser

“seks ve rüzgar... ne kadar.. şey...”

sienna oraya yakışan yüksek derece bir sıfat beğenemezken tessa da gülümseyerek aynen öyle der ve derin bir iç çekerken açılış dansının yapılacağı yere yaklaşılyordur..

SOUNDTRACK / *Yo Yo Ma - Fugata*

Miss sinclair'in baloyu açacağı öğrenildiği andan itibaren herkesin nefesleri tutulmuş bir şekilde bekleniyorken kemanlar seçkin bir tonla şarkıya başlıyor, ilerde senor sinclair eğilerek minik kızı jacquelyn'e bir şeyler anlatıyordur, küçük kız gülümser, tessa ikisini izliyorken gabriel genç kadının kulağına eğilir

“her küçük kız bir gün bahar balosunu açmayı hayal edermiş, sen de eder miydin tessa?”

tessa hafifçe başını çevirerek gabriel'le yüz yüze gelirken gülümser

“ben de bir zamanlar güneş evreninde yaşayan küçük bir kızdım senor, tabii ki hayal ederdim..”

gabriel gülümser ve meydandaki sessizliği bozmak istemiyor, fısıldar

“belki bir gün sen de kendi balonu açarsın, belli mi olur..”

tessa alt dudağını ısırarak önüne döner, gabriel gülümser ve genç kadının hemen arkasında durarak sahneye dönerken ateş gibi kırmızısıyla seks tanrıçası sahneye çıktığında herkes bütün hayalleri ve heyecanı 3030'un bahar balosu açılış tangosunu izlemeye başlar..

sinclair çifti onlar için açılmış dairenin içinde şu anda kadar görülmemiş bir uyumla dönüyorken tessa'nın gözleri çiftin ayaklarındadır, her an takılabilir, her an uyum bozulabilir, ama öyle bir şey olmazken tessa heyecanla bakışlarını tekrar yukarı kaldırır ve loret'in her savruluşunda o da nefesini tutarken senor sinclair güzel tanrıçasını kusursuzca savurur ve kalabalıkta iki kadın nefeslerini tutarak tanrıçaya yer açarken tessa da heyecanla bir adım geriler ve açık sırtı gabriel'in göğsüne dayanırken genç kadın nefesini tutar, çekilebilirdir, ama yapmazken yine o muhteşem koku etrafını sarıyordur, tessa bunun şu anda dans eden iki tanrının tılsımı mı yoksa gabriel'in sihri mi olduğunu bilemezken senor sinclair karısının dudaklarına sertçe sahip olurken tessa beline dokunan eli hisseder ve yutkunarak nefesini tutarken dans bitmiştir, miss sinclair elini kaldırarak şarkının değişmesini buyururken kalabalık heyecanla alkışlıyor ve ilk dans için dağılıyorken tessa alkışlaması bittiğinde hala belinde duran elin sahibine yavaşça başını çevirir ve gülümser, gabriel de ona bakarak hafifçe dudakları kıvrılırken tessa nefessiz, tekrar önüne dönerek genç adamdan ayrılır...

SOUNDTRACK / *Chayanne - Salome*

Az önceki nefessiz tangodan sonra şimdi giren şarkıyla bütün kalabalık yine gamsız bir şekilde kendilerinden geçmeye başlamış, evren başkanından, yan sokaktaki manava kadar herkes aynı ritme

dans ediyorken tessa uzakta şarkıya eşlik eden ve flaslerle beraber ne kraliyet, ne elementler, ne de başka bir şey düşünmeden dans eden ablasını gördüğünde güler ve o anda elinden çekilerek döndürülürken bir an sonra belinden geriye yatırılır ve bir çığlıkla bunu yapan adama bakarken gabriel gecenin ortasında güneş gibi gülümsüyordur
“bütün gün ayakta beklemeye gelmedik, değil mi?”
tessa keyifle bir ses çıkarırken gabriel genç kadını doğrultur ve elinden savurarak kendisi de adım atmaya başlarken tessa gülerek eteklerini toplar ve hazır olduğunda gabriel genç kadını kendine çeker, ikisi birbirlerine yaslanarak dans etmeye başlarken tessa gabriel’in serbest bıraktığı elini genç adamın boynuna dolar ve ayaklarına bakarak ona ayak uydurmaya çalışırken kendi evreninden çıktığından beri unuttuğu eğlenceyi tekrar hatırlar..

“tanrıça bilsow artık sadece tanrılarla mı dans ediyor?”
sydney önünde zıplayan lincoln ve claudine’den başını çevirip chris’i gördüğünde kocaman gülümser ve genç adama atılırken chris de gülerek ona sarılıyordur, ufaklıklar hala yaylanıyor, ama bir yandan da bu yeni gelen adamı inceliyorken sydney yıllardır görmediği sınıf arkadaşına bakar
“nereden çıktın sen!? Luplex’tesin sanıyordum!”
“oradaydım, edwardlaydım biliyorsun..”
“bilmez miyim! Özle avukat oldun çıktın!”
“ne kadar çok para kazanıyorum anlatsam aklın şaşar..”
sydney gözlerini kısarak bir ısıklık çalarken chris gururla ceketinin yakalarını düzeltir, o sırada genç kadının eteğini çekiştiren küçük miss pierce derdini dile getirir
“hala, dans etmiyor muyuz?”
sydney ah tabii diyerek claudine’in elinden tutarak hiç bir şey olmamış gibi dans ediyorken chris hala şoklardadır, sydney ona bakarak güler ve genç adamın elinden tutarak onu da sallarken konuşur
“alışırsın! Ben iki günde alıştım!”
chris alışırsa onun da tanrı olup olamayacağını soruyorken sydney güler, claudine de halasının keyfinden mutlu olmuş, chris’e bakarken genç adam güzel tanrıçaya bakar ve gülümserken linc deli gibi zıplıyordur, chris’in bacağına çarptığında genç adam bir an endişelenir, ama küçük fırtına hala zıplamaya devam ederken chris güler ve sydney’in tuttuğu eli hala sallanıyorken o da bari ayaklarını hareket ettirir...

sienna nefes nefese kalmış, ama çok eğlenmiş, flaslere yaslanırken genç adam da alnına yapışan saçlarını geri itiyordur, ikisi bir duvara dayanırken güzel hava kıran sevgilisinin önünde durur ve flaslerin elini indirip o saçları iki eliyle geriye iterken flasler memnuniyetle izin verir, biraz sonra ikisinin etrafında tam ihtiyaçları olan serin bir esinti dolaşırken flasler mutlu bir ses çıkarak gözlerini kapatır, siennanın elleri yanaklarını kavrayıp baş parmakları dudaklarında dolaşmaya başladığında flasler gözlerini açar ve başını hafifçe eğerek onu izleyen güzeller güzeli kadına bakar, sienna gülümseyerek mırıldanır
“tessa eniştem dediğinde rahatsız oldun mu flasler, doğru cevap ver..”
genç adam gülümser
“yanlış bir şey söylediğini sanmıyorum..”
sienna bir elini tekrar genç adamın saçlarına çıkarırken konuşur
“ama biz evli değiliz..”
“ama evli olmayacağımız anlamına gelmez..”
sienna kalbi durarak flaslere bakarken genç adam eğilerek genç kadının dudaklarına dokunur ve ikisi ılık rüzgarla birlikte öpüşürken flasler hafifçe geri çekilir, sienna hala nefes almıyorken genç adam mırıldanır
“korkma, şimdi cebimden yüzük çıkaracak değilim..”
sienna gözlerini açarken üzülse mi, sevinse mi bilmiyordur, flasler onun yüzüne düşen saçları geriye iterek kulağının arkasına bırakırken gülümser
“ama bu bir gün çıkarmayacağım anlamına gelmiyor..”
sienna gülümserken flasler genç kadının gözlerine bakar
“seni seviyorum sienna..”
sienna dünyalar onun olmuş, kalbi havalanarak hafifçe gülerken genç adama sokulur ve dudakları birbirine değmeden hemen önce o da sevgisini mırıldanırken balodaki yüzlerce aşık çift gibi onlar da bir öpücüğü paylaşırlar..

SOUNDTRACK / Santana - Maria Maria

Zillerin ve zıplama hissinin yerini yavaş adımlar ve soluk soluğa çiftlerin ağır ritmi alırken tessa onu nefes nefese bırakan adama bakıyordur, gülümser
“uzun zamandır böyle dans etmemiştim..”
gabriel yanakları al al olmuş genç kadına bakıyorken mırıldanır
“o zaman biraz daha devam edebiliriz-“
“ya da sen biraz dolaşabilirsin..”
gabriel ve tessa yanlarına gelen chrise dönerken küçük kardeş gülümser
“sydney’i gördüm, tanrıçalar gibi olmuş..”
gabriel kaşını kaldırırken chris başıyla öylesine bir yeri işaret eder, gabriel o tarafta hiçbir halt göremezken yine de itiraz etmez ve tessaya dönerek genç kadının yanağına hayal gibi bir öpücük bırakıp güzel kızı kardeşine bırakırken christen de sıyrılarak kalabalığa karışır, tessa bir an onun arkasından bakarken hemen sonra chris’in sesiyle diğer morgana döner
“yorulduysan seni kurtarmaya gelmiştim..”
tessa aslında kurtarılmak en son isteği, ama yine de gülümserken başını iki yana sallar
“hayır, aksine, daha yeni ısınmıştım..”
chris ohlarken tessa güler
“abin o kadar güzel dans ederken senin yeteneksiz olduğuna inanmam..”
“bazen insan inanılması güç şeylerle karşılaşabiliyor, garip..”
tessa gülerek genç adamın elini tutar ve kendine yaklaştırmak için chris’in ne yapacağı konusunda zerre kadar fikri yoktur, tessa genç adama sokulurken sorar
“luplexteki baloda gayet güzel dans ettiğini hatırlıyorum..”
chris şimdi önündeki genç kadının kavramanın iyi bir seçenek olduğunu düşünerek tessayı belinden kendine çeker
“o salon dansıydı, bu sokak dansı, hem de bir hayli enteresan bir sokak dansı..”
“daha güzel değil mi? Kuralları yok..”
“ben hukukçuyum tessa, hayatım kurallar benim..”
tessa genç adamın mavi gözlerine bakarak gülümser, gabriel ne kadar derinse, chris o kadar açıktır, genç kadın kardeşlik kavramını bir daha gözden geçirirken konuşur
“merkez masa her sene bahar balosundan dans edilmesini şart koşuyormuş, en azından bu kurala uyabilirsin..”
chris gülerek iç çeker
“verilen hasardan ben sorumlu değilim o zaman..”
tessa sorun olmadığını söylerken chris pekala der ve bacaklarını açarak tessayla vücutlarını oturturken eli genç kadının belinden hafifçe kalçasına inmiştir, ikisi de aynı anda kıvrılırken tek vücut olunduğunda adım atmak o kadar da zor değildir, tessa nefesi tekleyerek gülümserken chris’in iyi bir avukat olduğu bellidir, dans konusundaki yalanı şimdi ortaya çıkıyorken ikisi göz göze geldiklerinde chris kaşlarını kaldırır ve ne büyük sürpriz, aslında dans edebildiğini söylerken tessa gülerek genç adamın yönlendirmesiyle arkaya doğru eğilir...

SOUNDTRACK / Ricky Martin - La Bomba

Kalabalık özel bir konser havasıyla yeni şarkı ve şarkıcıyı karşılarlarken tessa gülerek chrisin elinden tutarak adım atmaya çalışıyordur, chris bu adımlardan aslında hiç çıkmadığını söylerken tessa boş vermesini söyler, genç adam derhal boş verirken tessanın eteğini tutan elini de yakalar ve alttan üstten döndürerek enteresan buluşlarla dansı süslerken tessa bu akşam hayatında hiç bu kadar gülmemiş, eğlenmemiş, dans etmemiş, her şeyi bu kadar gerçek yaşamamışken arkasından ablasının sesini duyduğunda chrisi sonundan zaptederek durdurur ve siennaya dönerken ablası da gülümsüyordur
“chris, kardeşimi biraz çalacağım..”
chris tabii diyerek tessayı elleriyle ablasına emanet eder ve tam burada beklediğini söylerken tessa eteğini tutar ve eliyle *tammmmm orada* beklemesini söylerken chris kendi kendine dans ediyordur, tessa şen bir kahkaha atarak önüne dönerken sienna kardeşini bir yerlere götürüyordur, tessanın umrunda bile değilken sienna sorar

“çok eğleniyor gibisin, yanılıyor muyum?”
“hayır, *çooook* eğleniyorum çünkü.. sienna ihtiyacım olan bir bahar balosuymuş-“
“ya da iki süper yakışıklı kardeş..”
tessa cevap vermezken sienna gülümser
“gabriel de özel bir şey mi var?”
“benim bir model üstümün erkek versiyonuymuş..”
sienna evet çok anladığını belirtirken tessa güler
“kızlara bir bakış atınca mum gibi eriyorlarmış..”
sienna *ohl*arken bak işte o kadarını fark ettiğini söyler ve ekler
“flasler olmasa ben de mum gibi erirdim evet..”
“ben bile eriyorum..”
“sen küçük kardeşle de eriyorsun..”
“onunla erimekten çok gülmekten parçalanıyorum, bu kadar eğlenceli bir adam olamaz sienna, zeki, komik, yakışıklı-“
“akşam yine onların evine mi dönüyorsun-“
tessa sienna’nın tonuyla kaşlarını çatar
“evet, bir sorun mu var?”
“henüz yok-“
tessa kolunu ablasından kurtararak olduğu yerde durur
“ne demeye çalışıyorsun sienna..”
“ben bir şey demiyorum tessa, sen yine kendini olmadık bir işin içine sokuyorsun.. tatilde biraz yalnız kalıp düşünürsün derken ben seni iki erkekle tenis maçı yapar gibi eş değiştirirken buluyorum-“
“o ne demek sienna?!”
sienna bunun bir kavgaya dönüşmesini istemiyor, ama tessa’nın uçarılık yapmasını da istemiyor, açıklar
“kötü bir şey söylemedim, hemen alevlenme-“
“ne demek alevlenme?! Fahişe miyim ben!? Beni erkeklerden korumana gerek yok-“
“öyle bir şey yapmıyorum!”
“eş değiştirmek ne demek!? İki de benim eşim değil, hem olsa bile sana ne!? Ben senin eşlerine karışıyor muyum!?”
“tessa lütfen-“
“lütfen falan yok sienna, ben iyi vakit geçirdiğimi söylüyorum sen bana ne diyorsun-“
“ben senin iyiliğini düşünüyorum tess-“
“iyiliğim ömür boyu yalnız kalmak mı?! Bıktım ben bu iyilikten o zaman! Bu akşam o kardeşlerden biriyle yatarsam da sakın şaşırma!”
sienna şokla itiraz edecekken tessa hızla arkasını döner ve ablasını orada öylece bırakıp kalabalığa karışırken sienna parmaklarını dudaklarına yaslayarak kalabalığın ortasında kardeşinin bıraktığı boşluğa bakar..

“niye kendi kendine dans ediyorsun chris, manyak mısınız?”
chris abisine dönerken gözlerini devirir
“çiftli dans edilecek diye bir kural mı var?”
“yoksa da koyarım, salak gibi sallanmayı bırak-“
chris dururken kaşlarını çatar
“niye beni aşağılayıp durduğunu sorabilir miyim gabriel? Bir problemin varsa halledelim-“
“evet, problemim sensin..”
“o zaman beni öldürmen gerekecek çünkü ben senin kardeşimim ve ortadan yok olmayacağım-“
“kardeşimsen kardeşliğini bil, beni gelip *gezintiye* yollamak da ne demek oluyor?”
Chris gözlerini devirir
“evet, yine egomuza toz konu-“
“tessayla beraber olmak istiyorsan söyle, aradan çekilirim, ama yok eğer sırf arkadaşız diyorsan izin ver, çünkü benim başka düşüncelerim var-“
“kızı yatağa atmak gibi mi-“
“atsam ne olur chris?”
“o kız venüs bakiresi! Acıdan öldürmek mi istiyorsun-“
“belki de ben doğru adamımdır, hiç o küçük beynini çalıştırdın mı?!”
“benim beynim gayet iyi çalışıyor ve deneme yanılmayla mı bulacaksın-“
“ben en azından deniyorum, sen bu tabloda nerede duruyorsun öğrenebilir miyim?”
“tam karşında..”

Gabriel sinirle gülerken chrisin tek bir kası bile kıpırdamıyordu
“iyi çocuk olarak ortalıkta dolaşacaksan itiraz etmiyorum, ama yoluma taş koyacak iyi bir sebebin olmadan *karşıma* çıkma canım kardeşim, anlaştık mı?”
chris dişlerini sıkarken cevap vermiyordu, gabriel gülümser ve kardeşinin omzunu patlatlar
“güzel, sonra görüşürüz..”
ve chris'i bırakıp *eşini* aramaya giderken yine arkada kalan küçük kardeş müzikten de balodan da nefret ediyor, beklemeği falan boşverip kalabalığa karışır..

SOUNDTRACK / Carlos Santana - Amore (feat. Macy Gray)

Flasler evren başkanı ve güzel eşini bırakarak siennanın gittiği yöne yürürken genç kadını yüzü asılmış bir şekilde ona doğru gelirken bulduğunda kaşlarını çatır
“ben seni böyle yollamamıştım, neyin var?”
“tessa sinirlerimi bozdu, geçer..”
sienna flaslerin koluna girerek yine nereye olduğunu bilmeden yürürken genç adam siennanın sarı saçlarını öperek başını boynuna eğerek mırıldanır
“herkesin gözlerini kamaştırıyorsun..”
sienna hafifçe gülümserken iç çekerek flaslere döner
“tessa için çok endişeleniyorum ben flasler..”
“eğer endişelenmen için gerçek bir sebebin varsa anlarım tatlım, ama tessa çok akıllı ve kontrollü bir kadın, kendini idare edebilir diye düşünüyorum.. yanılıyor muyum?”
“hayır, haklısın..yine de.. bilmiyorum, daha çok ayrıntı veremiyorum, ama umarım dediğin gibi olur..”
flasler daha fazla ayrıntı istemiyor, ama az çok ne olduğunu tahmin edebiliyorken hafifçe gülümser
“tessa’nın kendi kararlarını verecek kadar büyüdüğünü şu durumda benim hatırlatmam gerekiyor sanırım..”
sienna gülümserken başını eğip
“kendimi anne gibi hissettim..”
“ki eminim çok muhteşem bir anne olacaksınız..”
sienna şimdi düşüp bayılacakken başını hızla flaslere kaldırır
“sen beni öldürmek mi istiyorsun?”
flasler keyifle gülerken sienna da gülerek dudağını ısıtıyor, genç adamın koluna vurur
“önce evlenmeler, şimdi çocuk.. benim o kadar güçlü bir kalbim yok bayım, şimdi düşüp ölebilirim..”
flasler genç kadını elinden tutup kendine çekerken gözlerinin içine bakıyordu
“sakın öyle bir şey yapma..”
sienna şu anda bu balodan çıkıp bambaşka bir yerde olmayı o kadar içten diler ki, cisimlenebileceğini düşünürken onun yerine uzanarak flaslerin dudaklarını bulur...

gabriel arama alanını küçülttükten hemen sonra tessa’yı senor keaney’le konuşur gördüğünde kaşlarını çatır ve nereden tanıştıklarını merak ederken tessa genç adama tane tane bir şeyler anlatıyordu, brian dikkatle dinler ve gülerek cevap verirken tessa heyecanla araya girer ve anlatmaya devam ederken gabriel genç kadının heyecanına gülümser, tessa sonunda lafını bitirip brian’dan cevap aldığı anda sevmemiş olacak, grrlarken elini sallayarak derdi neyse boşverir, ikisi vedalaşır ve ayrılırken gabriel aradığı şeyin ona gelmesini bekleyerek ellerini ceplerine sokup bekler..

SOUNDTRACK / Christina Aguilera - Infatuation

Tessa brian’dan ayrıldıktan sonra derin bir nefes alarak nereye gittiğine dikkat etmeden yürürken önünden çekilen insanların arasından elleri ceplerinde, bekleyen gabriel’i gördüğünde bir an durur, ve onu görünce gülümseyen adamı izlerken karnından bir şey kalkarak bedeninin terk etmek istiyordu, genç kadın içten içe titreyerek genç adama doğru ilerlerken gabriel tek elini cebinden çıkarır ve ona yaklaşan güzel kadına uzatır

“bana bir dans borcun olduğunu hatırlıyorum..”

tessa gülümser ve uzatılan eli kabul ederken konuşur

“borçlarımı zamanında öderim senor..”

gabriel çok güzel derken tessa onu kastetmiş olduğunu umarak gülümser ve yine kendini onu isteyen kollara bırakır...

tessa gabrielin kollarında yavaşça müzikle beraber adım atıyorken her vuruşta vucütler biraz daha yaklaşıyordur, tessa belini kıvrarak genç adama biraz daha sokulurken gabriel onu tutuyor, başı genç kadının yüzünün yanından boynuna eğilmiş, onun kıvrımlarına kendi ritmini uyduruyorken tessa kollarını genç adamın boynuna dolar ve bacakları birbirlerine dokunurken genç kadın yavaş bir nefes bırakır, gabriel boynuna dokunan nefesle eğildi tene dudaklarını değdirirken tessa yutkunur ve gözlerini kapatır, gabriel’in dokunduğu her yer yanıyorken genç kadın elini genç adamın sarı saçlarından yavaşça derinlere doğru sokar ve ikisi bir iki adım geri atarken gabriel elinin altındaki teni kavrayarak ikisini de geri giderken dengede tutuyordur, birazdan sırtı ışıktan uzak bir duvara dayandığında tessa yavaşça geri çekilir, belden aşağı iki beden birbirine dokunuyorken güzel bakire dudaklarını ıslatır, dayanılmaz adam gabriel bu sefer karşısındaki güzelliğe kendisi dayanamazken eğilerek ıslak dudaklara kendi dudaklarını veriyordur...

tessa gabrielin dudaklarına dokunmasıyla ağzını açarken ikisi de birbirlerine uzanıp tadlarını paylaşıyorken ikisi de sihirli, ikisi de çekici, aralarındaki kıvılcım geceyi aydınlatacakken gabriel elini sırt dekoltesinden indiriyor ve parmakları hafifçe ince kumaşın altında dolaşıyorken tessa ürperiyordur, o da kendini genç adama biraz daha bastırırken elleri boynu bırakmış, gabrieli belinin iki yanından kavramışken genç adam yavaşça çekilerek tessa'nın gözlerine bakar ve alt dudağını ısırarak başını duvara yaslarken tessa başını eğiyordur, gabriel tek eliyle genç kadın sarı buklelerini toplar ve iyice açılan boynuna eğilerek öperken tessa dokunuşa karşılık bir mırıltı çıkarır ve başını kaldırarak genç adamın kahverengi gözleriyle çarpıştığında konuşur

“biraz daha bana dokunursan bana burada sahip olmanı isteyeceğim..”

gabriel genç kadına o özel gülüşlerinden birini sunarken mırıldanır

“biraz daha sana dokunursam istemeni bekleyemebilirim..”

tessa gülümseyerek derin bir nefes alırken gabriel eğilerek genç kadının nefesini dudaklarında yarıda keser ve sertçe öperken tessa küllerinden yeniden doğarak ellerini sarı saçlara geçirir ve aynı ateşle karşılık verirken gabriel inleyerek ayrılır

“sokakta sevişmekten nefret ederim..”

tessa nefes nefese, hala elinin altındaki saçları sıkıyor, başını sallar

“al benden de o kadar..”

gabriel bunun üzerine genç kadını ellerinden tuttuğu gibi önüne katar ve telefonunu cebinden çıkarıp chris’e eve döndüklerine dair kısa ve öz bir mesaj atıp aleti dibine kadar kapatır ve önündeki güzelliğe belinden sarılarak kendine yaslarken tessa aksak adımlarla yürümeye devam eder..

chris cebinde titreyen telefonu çıkarır ve hangisi olduğunu bilmediği bir sokağın köşesinde yere oturmuş, bir elinde yarısı boş bir bardak, abisinin attığı mesajı okurken kendi kendine gülerken telefonu kapatır ve cebine atarken bardakta kalan yudum da bir dikişte bitirir...

tessa ve gabriel kapıyı hızla açıp eve dalarken gabriel kapıyı öyle bir güçle itirir ki, ev sarsılırken genç adam aynı gücün ateşiyle tessa'nın dudaklarına saldırır, genç kadın duvara dayanmış, canı acıyor, seviliyor, isteniyor, yanıyorken gabriel karanlık koridorda genç kadının elbisesini üzerinden söküp atmanın bir yolunu arıyordur, uygar çözümler için sabrı yokken pırıltılı askıyı aşağı çeker ve pek de hoş olmayan bir ses duyulurken tessa elbisenin üzerinden sıyrılmasıyla bile gelebilecek kadar uçlarda dolaşıyor, elleri hızla gabriel’in yeleğini ve gömleğini aradan çekiyorken ikisi de nefesleri hızlı, birbirlerine dokunmanın yeni yollarını arıyorlardır, o hızla, bir süre sonra ikisi de yüklerinden kurtulmuş, gabriel genç kadının dudaklarına sahip oluyorken genç kadın bacaklarını gabriel’e doladığı gibi havalandırılır ve kendi yatak odasına götürülürken kalbi yerinden çıkmış, uçmuş, gitmiş ve yerinde alev alev yanan bir boşluk bırakmıştı..

chris oturduğu yerden kalkıp bardağını bir yere atarken çevre temizliği şu an en son düşündüğü şeydir, balonun son dansıyla çiftler öpüşüyor, alkışlar meydanı dolduruyorken genç adam şimdi nereye gitse de abisiyle tessayı iş üstünde rahatsız etmese diye düşünüyor, ellerini ceplerine sokar ve adını hatırlamadığı sokaklarda yürümeye başlar..

sienna flasleri dans sonunda öperek ayrılırken gülümser

“çok güzeldi..”

flasler seneye bir daha geleceklerini söylüyorken sienna daha da gülümser ve genç adamın kolunun altında, ona sokularak yürürken bakışları etrafını tarıyordu, tessayı görmesinin imkanı yoktur, danstan önce aramıştır, telefon açılmıyordur, genç kadın iç çekerek gücünün yetmediği konuları bir kenara bırakırken flasler onu başından öperek eve götürüyordu..

tessa elleri yatağın başını sıkıca tutuyor, vücudunda dolaşan dudaklar onu deli ediyorken biraz sonra gabrielin başı güzel bacakların arasında durduğunda tessa inleyerek bacaklarını biraz daha açar ve kendini biraz daha kaldırırken dudaklarını kanatacak gibi ısıtıyordu, gabriel’in elleri bacaklarda, karnında, kalçasında dolaşıyorken dudakları, dili, nefesi ateş saçıyordu, tessa inleyerek titrerken gabriel o anda çekilir ve genç kadını adeta acı çeker bir halde bırakırken dudaklarını yalayarak tessanın ince bedeninin üzerinde yükselir, tutkuyla parlayan bakirenin bacaklarının arasında dururken tessanın göğsü yerinden çıkacak gibi inip kalkıyordu, gabriel kendini hafifçe genç kadının ıslaklığına sürterken tessa ağlamak üzeredir, inlerken gabriel de dişlerini sıkarak boğukça inler, tessa gözlerini açarak genç adama bakarken derin nefesler alıyordu, gabriel’in karanlık gözleri onu inceliyorken tessa biraz sonra iç çekerek gözlerini kapatır ve iki damla yaş şakaklarından süzülürken gabriel başını eğerek kendini altındaki kadından uzaklaştırır ve biraz sonra yatağın diğer yanına düşerken tessa ellerini yüzüne kapatarak sessizce ağlıyordu...

SOUNDTRACK / *Tori Amos - Sleeps with Butterflies*

Tessa hala yüzünü kapatmış, korkarak hafifçe sarsılıyorken gabriel çoktan kendi dertlerini unutmuş, çarşafı çekerek yanındaki genç kadının üzerine örtüyordu, tessa tenine dokunan çarşafı hissettiğinde ellerini indirirerek kumaşı biraz daha üzerine çeker ve gabriele bakmadan yatakta diğer tarafa dönerken genç adam üzgün, en son yapmak istediği şey onu ağlatmak, sessizce uzanarak tessanın omzundan öperken genç kadın titreyerek gözlerini kapatır ve az önce yapamadığı, vazgeçemediği şeyin korkusuyla onu örten kumaşa sarılır...

“tessa?”

genç kadın ne zaman daldığını bilmiyor, ama uyandığını hissederken sesin sahibi çok yakınındadır, tessa başını hafifçe çevirir ve gabriel’le karşılaştığında irkilirken sarışın adam onun saçlarını yüzünden çekiyordu, mırıldanır

“üzgünüm.. istemediğin bir şeyi yaptırma-“

“hayır..”

gabriel susarken tessa sesini toparlar ve konuşur

“istemiştin gabriel, gerçekten..ama yapamadım.. asıl ben özür dilerim, ucubeler gibi yatağın ortasında ağladığım için-“

“ucube olmak için çok güzeldin..”

tessanın dudakları hafifçe kıvrılır, ama gülümsemekten o kadar uzaktır ki gabriel’in kalbi kırılırken genç kadın bakışlarını tavana çevirerek mırıldanır

“neden korktuğumu bile bilmiyorum.. senin doğru adam olmadığından mı, yoksa olduğundan mı..değilsen canımı acıtacaktın, ama acıya hazırdım.. eğer doğruysan..”

tessa tekrar gabriel’e bakarken genç adam başını eline dayamış, sessizce dinliyordu, tessa bu sefer gülümser

“seni tanımıyorum, ama senden bir çocuğum olacaktı.. yıllardır beklediğim şeyi işte asıl o zaman çöpe atmış olacaktım. Bunun seninle bir alakası yok, gerçekten, sen muhteşem bir adamsın.. ama yine de.. seni tanımıyorum gabriel.. ve evet, bunların hepsini o üç saniyede düşündüm..”

gabriel gülümserken tessa iç çeker

“özür dilerim.. gerçekten..”
“tanımadığın adamın tekinden çocuk yapmadığın için mi özür diliyorsun?”
“sen adamın teki değilsin, ve belki o çocuk olmayacaktı..”
gabriel omzunu silker
“bırak da umuduyla yaşayayım..”
tessa gülümseyerek izin verirken gabriel eğilerek genç kadını öper, dudaklar bir süre asılı kalırken genç adam geri çekilir
“ağladığın için mutluyum..”
tessa kaşlarını çatarken gabriel devam eder
“en azından koşarak kaçıp gitmedin, sonra seni arayıp bulmam gerekecekti..”
“gabr-“
“ilk seferde emin olamadık diye seni bırakacak değilim tessa. Eğer doğru adam diye bir şey varsa-“
“ki sen olmayabilirsin-“
“neden cesaretimi kırdığınızı sorabilir miyim güzel bayan? Beni istemiyorsanız söyleyin, derhal çekilirim..”
tessa hafifçe gülerek bakışlarını kaçırır, gabriel de gülümseyerek güzel derken tessa yine aklına gelmiş, derhal genç adama döner
“ben hamile kala-“
“yarın tekrar deneyelim demiyorum-“
“ama kalacağım. Beni istiyorsan çocuğumu da istiyorsun-“
“hediyenle geliyorsun işte, ne güzel..”
tessa kelime seçimlerine hayran kalırken uzanarak genç adamın yüzünü tutar, gabriel yüzündeki eli tutarak avcunun içini öper ve indirirken yüzü nedense biraz daha ciddidir, tessa ne çıkacağını merak ederken genç adam konuşur
“çocuk fikrinden korkmamanın sebepleri var-“
“evlisin-“
“hayır-“
“sevgilin var-“
“hayır, tessa. Söylediklerinden biri olsaydı seninle yatmayacak kadar sadakatli bir adamım, en azından onu kesin olarak biliyorum..”
tessa kalbi durmuş, ohlayarak peki nedir diye sorar, gabriel cevaplar
“çünkü benim de bir hediyem var..”

“..ama benimki biraz büyük..”
tessa hayretle kaşlarını kaldırırken chris bundan bahsetmemiştir, aslında chris abisi hakkında o kadar az şey söylemiştir ki tessa bunun da sebebini merak ederken sorar
“ne kadar büyük?”
“10 yaşında..”
tessa gülümserken gabriel hala genç kadının elini tutuyor, konuşur
“annesiyile çok çabuk tanıştık, seviştik, evlendik-“
“tahmin edebiliyorum..”
gabriel gülerken tessa bu adamın ne kadar güzel olduğunu düşünüyordur, hafifçe iç çeker, gabriel devam eder
“Jaden iki yaşındayken ayrıldık, fazlasıyla kavga ederek ayrıldık hem de.. karım kötü bir kadındı demek istemiyorum çünkü hayatımın en güzel 3 senesini onunla geçirdim, jaden doğduktan sonra ikimiz de bir çocuk varlığının baskısını kaldıramadık sanırım..”
“jaden kiminle kalıyor?”
“benimle kalıyor.. iki hafta için annesini ziyarete jüpitere gitmişti, yarın dönüyor..”
“oh..”
gabriel gülümser
“canavar bir çocuk değildir, çabuk tanışır, kaynaşır.. ve bu eve giren ilk güzel bayan da siz değilsin miss tessa..”
tessa yine bir eminim mırıldanırken gabriel gözlerini devirerek başını yastığa gömer ve uyumaya hazırlanırken tessa başını çevirerek genç adamın yüzünü izler bir süre, sonra sorar
“chris gelmedi mi?”
“o başının çaresine bakar.. hadi uyu, yarın jaden geldiğinde koşturacak enerjin olsun-“
“hani canavar değildi-“
“10 yaşındaki bir erkek çocuğu ne kadar canavarsa o da o kadar canavar.. kalkıp kolunu kopartmaz, ama dener..”

tessa gülerek başını çevirirken gabriel de gözleri kapalı, gülümsüyor, bir süre sonra uykuya dalarken oda sessizleşir...

SOUNDTRACK / *Spin Doctors - Two Princes*

“BABAAAAA!!!!”

en küçük morgan erkeği ertesi gün evine dönmüş, onu getiren annesi salonda oturuyorken o da evdeki bütün odaların kapılarını deneyerek babasını arıyordur, tam son kapıya geldiğinde babası onun sesini duymuş, ondan önce kapıyı açıp eğilir ve fırtınayı yakaladığı gibi sırtına alırken jaden sanki hayatı boyunca baş aşağı yaşamış, normal hayatına devam ediyorken konuşur

“bu sefer annem getirdi..”

gabriel bir an duraklarken bunu içerde yatan tessa’nın da duymuş olmasını diler ve sırtındaki küçük insanla salona girer..

gabriel ve jaden salona girdiklerinde ufaklığın annesi, sarışın ve babamız gibi kahverengi gözleri olan, orta boylu hoş bir kadın, onlara döner, gabriel jaden’i sırtından indirirken ufaklık koşarak mutfığa girer, buzdolabı açılıp içerde bir şeyler devrilirken gabriel’in umrunda değildir, annesi şöyle bir o tarafa bakar, ama şu anda kendi sınırları içinde olmadıkları için sesini çıkarmazken tekrar babaya dönülür

“dün gece durgundu, ateşi çıktı biraz sanırım.. bu akşam da öyle bir şey olursa doktor higgins’i arayabilirsin..”

gabriel tamam der, başka da bir kelime sarfetme ihtiyacı duymazken genç kadın babaya yaklaşır ve yanağına hafif bir öpücük bırakıp genç adamdan sıyrılırken mutfaktaki oğlunun yanına gider, jaden dolabın hangi köşesindeyse artık bir kase minik damla çikolatalardan bulmuş, keyifle mideye indiriyordur, annesi yanına gelip başını öptüğünde küçük adam da başını kaldırıp annesinin yanağını vantuzlarcasına öper

“seni seviyorum annee!”

annesi gülümser ve o da onu çok sevdiğini söylerken jaden tekrar çikolatalarına döner, genç kadın kalkarak kapıya giderken chris sonunda dönebileceğini düşünmüş kapıyı açıyordur, jaden’in annesini gördüğünde şaşkınlıkla duraklar

“Peyton.. hey..”

genç kadın küçük kardeşi gördüğünde gülümser ve ona da bir öpücük verip ayrılırken eli kapıda, mutfığı gösterir

“jaden’ı bırakmaya geldim..daha uzun kalıp seni neyin buraya attığını sormak isterdim, ama ilk uçuşla dönmek zorundayım..”

“ah sorun değil.. aklımı kaçırdım diyelim sen anla..”

peyton gülerek morgan erkeklerine el sallar ve kapıyı kapatıp çıkarken chris sırtına attığı beyaz ceketini koltukların birine atıp abisine bakar, ikisi daha konuşmadan mutfaktaki fırtına koşarak chris’in üzerine atılır, amcası onu belinden sarıp kolunun altına alırken jaden sorar

“neden geldin chris?”

“seni parçalamak için geldim!”

jaden o biraz zor derken yumruklarının ne kadar güçlendiğini göstermek için genç adamın karnına bir tane indirir, chris’in canı gerçekten acırken yüzünü buruşturur ve kolunun altındaki veledi tehlikeli bölgeden uzaklaştırırken salondaki erkek nüfusuna sarışın bir kız katılıyordur, jaden chris’in sırtından ona bakarak sorar

“sen kimsin?”

tessa ona dönen üç morgan’a da bakarken hafifçe gülümser..

“bu tessa, jaden.. amcanın ve benim arkadaşım..”

jaden küçük elini uzatırken tessa gülümseyerek sıkır, minik adam da kendini tanıtır

“ben de jaden, babamın oğluyum..”

tessa çok memnun olduğunu söylerken gabriel’e bakar, genç adam gülümsüyordur, jaden amcasının sırtından inerken chris de tessa’ya döner

“hey..”

tessa da geri heylerken ikisi de birbirlerine soracak bir şey bulamazlar, sessizlik içinde gabriel oğluna döner
“çikolatalarla doydun mu?”
“doydum..”
“tost yer misin?”
“yerim!”
gabriel gel o zaman derken jaden babasını takip ediyordur, kafasını kaşırken chris en son ne zaman banyo yaptığını sorar, banyoya *bayılan* jaden amcasına dil çıkarıp yine babasına dönerken tessa gülümser..

“sonra da lunaparka gittik..gerçi orayı pek sevmedim, seninle gittiğimiz daha büyüktü baba, bu bebeklerle doluydu..”
küçük adam tostunu saça saça yerken babası da kahvesini içiyor, oğlunu dinliyordur, jaden kendi maceralarına ara verip yeni yüze döner
“babamın kafesi var tessa, sen ne yapıyorsun?”
tessa bir anda sohbete dahil olmanın şokuyla jaden’a bakar
“ben.. ben oreon’da çalışıyorum jaden..”
“oreon çok uzak..”
tessa evet gerçekten çok uzak olduğunu söylüyorken jaden yine ortaya konuşur
“evren bilgisi dersinde hocamız oreon’da kralların kraliçelerin olduğunu söylemişti..”
yine tessaya döner
“var mı tessa?”
“bir tane kraliçe var sadece jaden..”
“krala ne oldu?”
“kral yok..”
“öldü mü?”
“hayır.. kraliçe evli değil, o yüzden onun kocası olan kimse olmadığı için, kral da yok..”
jaden anlarken başını sallayarak tostundan bir ısırık daha alır, gabriel küçük adamın sarı saçlarını gözlerinden çeker
“saçlarını kesmenin vakti gelmiş-“
“ben seviyorum-“
“önünü göremiyorsun evlat-“
“görüyorum ben..”
jaden kafasını geri çekerken chris ufaklığı sırtından tutar ve tabureden yuvarlanmasını engellerken jaden amcasını gösterir
“onun da saçları uzun..”
gabriel kardeşine bakar, sonra oğluna döner
“o büyük..”
“sen de büyüksün, seninkiler neden kısa?”
chris sırtırtırken gabriel gözlerini devirir
“annene yollamayacağım seni bir daha..”
jaden buna cevap vermezken chris hala sırtıyor, yeğeninin bardağına biraz daha süt koyar..

jaden kahvaltıdan sonra bir oyun oynanması gerektiğini buyurmuş ve tessayla beraber oyunu hazırlamak için salona gitmişken chris abisiyle beraber mutfaktadır, artık soracak, başını o tarafa çevirirken gabriel soruyu duymadan cevabı verir
“yapmadık..”
chris bir şey söylemezken gabriel son tabağı da kurulayıp yerine koyar ve kardeşine döner
“ama vazgeçecek değilim. tessa’dan çok hoşlanıyorum. Birbirimizi tanımamız gerekiyor. O da benden hoşlanıyor. Jaden bizi bekliyor.”
ve gabriel yine sıyrılarak mutfaktan ayrılırken chris rahat değil, onu takip eder..

“kim yazdı bunu okuyamıyorum ben..”
jaden *aa bakayım* diyerek amcasının yanına giderken babası ufaklığı tuttuğu gibi yerine oturtur
“onu bir kere yedim, otur bakalım hilekar..”

jaden gülerek yerine otururken chris gözlerini deviriyordur, kağıdı okuyup anlatılmışlar kasesinin içine bırakır ve küçük takım arkadaşına döner, ellerini kaldırıp bir şeyler yaparken jaden başını eğer “o ne?.. köpek.. dinazor.. kurbağa?”
chris gözlerini devirerek başka bir şey denerken jaden yine kafasını kaşıyarak yerine yerleşiyordur- “oyundan sonra banyoya..”
“tamam baba, dur..anlamıyorum ki..”
chris bir an çaresizlikle oturur, sonra bir anda uyanır, elindeki mısırı yedikten sonra kusan çocuk taklidi yapar, jaden bir kahkaha atarak yerinden fırlar
“marstaki kedi! ben öyle kusmuyorum ve o çok çirkin bir filmdi!”
chris heheleyerek takım arkadaşıyla çakışır ve iki sarışın puanlarını alırken sıra yetişkin sarışınlardadır, gabriel kalkar, chris kaseyi uzatır, tessa bekler..

“bilgisayar? Telefon? Elektronik alet-o nedir gabriel?!”
genç adam öfleyerek ikinci kelimeye geçer, tessa peki derken gabriel önce genç kadını, sonra kendini işaret eder ve işaret parmaklarını birbirine geçirirken tessenin gözleri büyür, chris jaden’in gözlerini kapatırken ufaklık anlamamıştır, amcasının elini iter, gabriel gözlerini devirirken eliyle havada bir kalp çizer, tessa gülümser
“aşk..”
gabriel de gülümserken chris tessa’ya bakar, sonra abisine dönerken gabriel yine birinci kelimeye dönmüştür, mekanik hareketlerle odayı dolaşırken jaden atılır
“robot!”
“hey!”
jaden özür dileyerek amcasının yanına çökerken tessa ayağa fırlar
“arghhh dilimin ucunda! Şey...”
gabriel de ellerini açmış, ne olduğunu işaret ediyorken chris son yirmi saniye diyor, tessa feryat ederek yerinde zıplarken jaden gülüyordur, genç kadın gözlerini kapatarak bir saniye daha düşünür ve
“ÇİPLERİMDE AŞK!”
jaden bir tüh bağırırken chris grrliyordur, tessa gülerken gabriel genç kadına sarılır ve havaya kaldırıp çevirirken tessa feryat eder, jaden oyun bittiği için saklanacak bir yer ararken chris abisi ve onula bir şeyler mırıldanıp gülen tessayı izliyordur, sonra önüne dönerek yerinden kalkar ve kaseleri yerden kaldırır...

bir süre sonra jaden zorla banyoya sokulmuş, geri kalanlar salonda konuşmadan televizyon izliyorken banyodan küçük beyin sesi duyulur
“baba havlu yok burada!”
gabriel tessa’nın yanından kalkarak şimdi getireceğini söyler, banyo kapısı kapanırken gabriel koridora girerek kaybolur, hemen ardından chris tessa’ya döner
“biraz bahçeye çıkalım mı?”
tessa bu teklifin nereden çıktığını bilmiyor, ama kabalık etmezken gülümser
“tabii..”
genç kadın yerinden kalkar ve chris’le beraber dışarı çıkarken jaden ona verilen havlunun kız havlusu olduğunu söyleyerek beğenmiyordur, küçük bir tartışma çıkar..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Right in Front of You

Tessa küçük bahçedeki şemsiyenin altında duran beyaz iskemlelerin birine otururken chris de yanına oturur, genç kadın temiz havayı içine çekerken saçlarını eliyle toplayarak boynunu geriye alır, chrisin sesiyle o tarafa döner
“gabriel’le beraber olmak istediğine emin misin?”
tessa soruya saçlarını çatarken hemen sonra hafifçe güler
“yanlış bir şey mi yapıyorum?”
“ben sana soruyorum-“
“neden? Abin kötü bir adam mı?”
“hayır...”

“o zaman nedir?”

chris ne olduğunu bilmiyor, sadece omzunu silerken arkasına yaslanıyordur, mırıldanır

“bilmiyorum.. sadece.. gabriel ilginç bir adamdır, kadınların onu çekici bulduğunu biliyorum, kötü bir adam da değil, ama.. sence doğru adam mı?”

tessa bunları neden chris’le konuştuğunu bilmiyor, rahatsız, sorar

“bildiğin başka bir doğru adam var mı chris?”

chris bir an salak gibi *ben* demek isterken kendi kendini şoka sokar ve konuşur

“öyle demek istemedim..”

“ne demek istedin?”

chris tessaya döner

“nasıl anlayacaksın?”

“bunu sana anlatmam pek uygun olmaz sanırım-“

“onu demek istemedim, orasını biliyorum-“

tessa başını çevirirken chris saçmalıyordur

“-yani orası dediğim.. tanrım, yıllardır avukatım ama seninle iki düzgün cümle kuramıyorum farkında mısın?”

tessa dönerek genç adamla göz göze gelirken chris susmuştur, tessa ne tür bir iyiliğin ödülü olarak iki muhteşem adamın ona gönderildiğini bilmiyor, ama karşısındaki kusursuz yüzü izlerken chris saçmalamanın sınırlarını zorlayarak genç kadına uzanır ve dudaklarını kapatırken tessa kılını kıpırdatmadan gözlerini kapatır...

chris çizgiyi aşmadan genç kadını öper ve geri çekilirken tessa tekrar gözlerini açar, dudakları hafif aralık, karşısındaki yakışıklı adama bakıyorken chris şimdi düşüp ölecek, yine de konuşur

“bunu demek istedim.. nasıl gabriel olduğunu anlıyorsun?”

tessa dudaklarını birleştirir ve yutkunurken başını sokağa doğru çevirir

“bilmiyorum, ama işimi kolaylaştırmadığın kesin..”

“üzgünüm..”

tessa yerinden kalkar ve öylesine yürürken chris onu izliyordur, uzun sapsarı saçlar, ince bir bel, rüya gibi bacaklar, genç adam venüs zırhının çatladığını hissederken işin kötüsü, tessa bunu yapmak için çaba bile sarf etmiyordur, genç adam korkarken tessa konuşur

“ben buraya ikinizi birden baştan çıkarmak için gelmedim, değil seninle aynı zamanda yolculuk etmek, guadalajaraya geleceğimi bile bilmiyordum.. ama sonra düşündüm..”

genç kadın chris’e döner

“sabah uçuşuyla da venüse gidebilirdim, seninle karşılaşmazdım bile.. haftalar sonra döndüğümde bir kaç baloda görüşmüş, tanışmış iki medeni insan olarak kalırdık, ama şimdi ailenle beraber kalıyorum.. böyle düşününce kader denen şeyden korkuyorum..”

“ya da tesadüf..”

tessa hafifçe omzunu silker

“belki.. yine de ikisi de korkutucu..”

chris başını sallarken tessa çimleri izliyordur

“ama bu senin sorularından hiçbirini cevaplamıyor..”

chris cevap istediğini bile unutmuşken tessa tekrar genç adamın yanına oturur

“gabriel’i tanımıyorum, seni de tanımıyorum.. ikiniz de son derece çekici adamlarsınız chris, bunu açık açık söylemekten utanacak yaşı geçtim ve kabul ediyorum, ikinizden de çok etkilendim ve inan bana ikinizden biri bana gelip ben doğru adamım deseniz, hiç tereddüt etmeden kabul ederdim..”

“hangimizin gelmesini isterdin?”

tessa kendi kazdığı kuyuya düşmüş, gülümser

“bilmiyorum..”

“ikimiz de gelebiliriz, ama abi-kardeş.. biraz çarpık olur..”

tessa gülerken chris de sırttır, genç kadın yanındaki komik, yakışıklı, zeki adama döner

“ikiniz de o kadar farklısınız ki, benim yerimde başkası olsa kafayı yerdı..”

chris kaşını kaldırarak tessaya bakar

“senin özelliğin nedir?”

“bakireyim..”

chris güzel bir noktaya parmak basıldığını belirtircesine başını sallar, tessa gülümseyerek yerinden kalkarken bu sohbet yeterince açık ve utandırıcı olmuştur, artık içeri girilebilirdir..

tessa ve chris yine salona dönmüş, jaden hazretleri kumandayı eline geçirmişken gabriel içeri giren çifti süzer

“temiz hava için mi çıktınız?”

tessa evet derken chris konuşmuyordur, zaten konuşsa bile ne diyecektir ki, *abi ben senin sevgilini öptüm mü?* Ayrıca tessa ne zaman gabriel’in sevgilisi olmuştur? Yoktur öyle bir şey, genç adam rahatlatarak yeğeninin yanına çökerken tessa gabriel’in yanına gider ve usulca sorar

“bir dakika konuşabilir miyiz gabriel?”

genç adam bir şey söylemeden genç kadının önüne katar ve bu sefer gabriel’in yatak odasına gidilirken jaden chris’e en çok hangi çizgi filmi sevdiğini soruyor, chris seçemiyordur..

tessa evin en büyük yatak odasına girdiğinde şöyle bir etrafına bakar, kalabalık bir odadır, dağınıklığın yarısının jaden’la alakalı olduğu bellidir, mesela pencerenin önündeki abartılı büyük köpek gabriel’in olamazdır, ya da olabilir, tessa emin olamazken gabriel sorar

“bir şey mi oldu tessa?”

genç kadın arkasını döner ve başını sallar

“kardeşinle öpüştüm..”

gabriel kendi kendine gülerken tessa aldırılmaz

“üçümüzün arasındaki şeyin çok sağlıklı olduğunu söylemem, ama ikinizden de hoşlanıyorum gabriel, chris biliyor, senin de bilmeye hakkın olduğunu düşündüm..”

gabriel teşekkür mü etmeli, yoksa ne yapmalı bilemiyorken çenesini sıvazlar

“ne demeliyim? Bir yarışma içinde miyiz? Kim tessa’yı kapacağı mı oynuyoruz-“

“öyle demek istemedim-“

“ah hayır, ben de yargılamıyordum..”

tessa susarken gabriel genç kadına yaklaşır

“oynuyorsak stratejimi belirlemem gerek..”

tessa nefesini tutarken gabriel gülümseyerek genç kadına eğilir ve dudaklarını yakalarken tessa başını kaldırıyordur, eğer abinin taktiği buysa, evet, yarışma başlıyordur..

SOUNDTRACK / Celine Dion - When the Wrong One Loves You Right

bir kaç gün sonra tessa hala morgan ailesiyle beraber kalıyor, venüs tatili ertelendi mi, yoksa iptal mi edildi bilemiyorken şu anda bulunduğu yerden oldukça memnundur. *Tessa’yı kim kapacak?*’da yarışmacı kardeşler gayet rahat, ikisi de kendi kulvarlarında lider gidiyorken tessa kendini ikiye ayrılmış gibi hissediyordur.

Chris’le beraberken hareketlidir, gülüyor-*kahkahalar atıyor*, saçma sapan konuşmalar bile birbirlerini anlıyorlardır, hele bir de ikisinin yanında jaden olduğunda tessa aslında tehlikeli olduklarını düşünüyordur, çünkü ufaklık amcasıyla beraberken tam bir canavar oluyordur, atlıyor, zıplıyor, düşüyor, kalkıyor ve bunları yaparken tessayla chris’i de yanında götürüyorken tessa ufaklığa da, ufaklıkla beraber küçülen amcasına da bayılıyordur. Chris zeki, dürüst ve açık sözlü bir adamdır, tessa gabriel’le olduğunda kendini bambaşka bir kadın gibi hissediyor, o çok özel bir kadındır, tessa o hisse bayılıyordur, ama chris’le beraber olduğunda sanki *tessa* oluyordur, genç kadın kendini tekrar tanıırken chris’in bundan haberi var mıdır bilmiyordur, ama genç adam tessa’yı *yaşatıyordur*..

İki çocukla gün bittiğinde babamız akşam eve dönüyordur ve işte o zaman her şey bambaşka bir renk alıyorken tessa sabah salgıladığı adrenalinin belki de üç katı kadar tutkuyla kendini kaybediyordur, gabriel nasıl dokunulması gerektiğini biliyor, kelimelerini o kadar özenle seçiyordur ki tessa bir gün gerçekten kalp krizinden öleceğini düşünürken gabriel’in onu bırakmaya hiç niyeti yoktur. Gabriel denkleme jaden da girdiğinde tessa dehşete düşüyordur, gün ışığında jaden’ın oyun arkadaşı oluyorken akşam babasıyla beraber olduklarında tessa bunu itiraf etmek istemiyor, ama kendini anneymiş gibi hissediyorken jaden ne yemek istediğini ona söylüyor, babasını bile bazen tessaya şikayet ediyordur, bir seferinde gabriel ikisini de evinden atacağını söylediğinde jaden tessayla yaşamının daha bile eğlenceli olduğunu söyleyip evde küçük bir koşuşturmacaya sebep olduğunda onlar eğlenmiştir, ama tessanın aklı durmuştur..

Bir kardeş daha elini uzatmadan tessayı güneş gibi parlatıyorken diğeri onun bütün kıvrımlarını biliyor, genç kadını her seferinde tekrar şekillendiriyordur, diğer küçük adamsa sadece kendi oluyordur ve tessa asıl ona aşık oluyorken bir akşam ufaklık kendini iyi hissetmediğinde herkes ortak bir noktada birleşir..

“tessa, babam yorganımı aldı..”

tessa babasının yatağında yatan küçük adamın başında, sarı saçlarını yüzünden çekiyorken endişeli, ama yine de gülümseyerek konuşur

“yorganın altına girersen daha çok ateşin çıkar jaden, baban iyi yapıyor..”

“ama üşüyorum..”

“biliyorum tatlım, ama geçecek.. doktor higgins’in verdiği ilaçları içersen hiçbir şeyin kalmayacak..”

“o aptal şurubun tadını sevmiyorum-“

“kelimelere dikkat küçük adam.. suyu getirdim tessa..”

chris büyük bir kase soğuk suyu ve temiz bir bezi komodine bırakırken tessa teşekkür eder, bezi ıslatıp sıkarken chris de genç kadının arkasında yatağa oturup huysuz ve hasta ufaklığa bakar

“nasılsın ortak?”

“hastayım..”

“güzel cevap.. ama iyileşeceksin, sonra ben seni yine hasta edeceğim..”

“o biraz zor..”

jaden yine yumruklarını gösteriyorken chris tessanın sırtına sokulur, çocuğun eli cidden ağırdır, tessa gülümserken ıslak bezi jaden’in alnına koyar, küçük adam soğuklukla irkilirken tessanın bileklerini tutar

“soğuk!”

“senin de soğuman lazım jaden, birazcık dayanabilirsin, değil mi?”

jaden küçük de olsa erkeklik gururuna toz kondurmuyor, tabii dayanacağını söylerken tessa onun burnunu sıkarak ve oturmaya devam ederken chris çenesini genç kadının omzuna dayar

“ben hasta olursam bana da bakar mısın?”

tessa güler

“seni buzlu suya atar, kökten çözerim..”

chris yüzünü buruştururken jaden yanakları al al, gülümser, chris ona dil çıkarırken ufaklık da dil çıkarır ama hemen ardından kesik kesik öksürmeye başlarken tessa şurup zamanının geldiğini söyler, jaden yüzünü buruştururken bu sefer chris sırtıdır..

SOUNDTRACK / *Norah Jones - Those Sweet Words*

Jaden bütün o *apital* ilaçlarını içtikten sonra uykuya dalmış, chris onun başında bekliyorken tessa salona girer, gabriel telefonda jaden’in annesiyle konuşuyordur, evet çocuk iyidir, doktor ne dediyse yapıyorlardır ve hayır, gelmesine gerek yoktur, adam çocuğun babasıdır tanrı aşkına, bu ilk hasta oluşu değildir, karşı taraf sonunda ikna olmuş, ya da zorla ikna edilmiş, gabriel iyi geceler diyerek telefonu sertçe kapatırken tessa genç adamın yanında tezgaha dayanır

“uyudu..”

gabriel telefonu tutuyor, tessaya döner

“sağol tessa, uğraşmak zorunda değildin..”

“uğraşmıyorum zaten gabe, isteyerek yapıyorum..jaden çok tatlı bir çocuk..”

gabriel gülümser

“sonunda onu mu seçeceksin?”

tessa olabilir derken gabriel telefonu bırakıp genç kadına uzanır, yorgundur, öper ve ayrılırken mırıldanır

“oğlumun nöbetini ben devralıyorum.. sen de git biraz uyu, birazdan sabah olacak..”

tessa tamam der ve yakışıklı babanın saçlarını düzeltirken gabriel yine bir öpücük çalarak yukarı çıkar...

chris nöbeti abisine devretmiş, kendi odasına giderken dış kapının açık olduğunu görür, gidip açık kapıdan bahçeye baktığında tessayı oturmuş, karanlık sokağı izler bulduğunda o da sessizce genç kadının yanına gider

“hey..”
tessa başını kaldır ve chrisi gördüğünde gülümser
“hey..”
chris otururken tessa mırıldanır
“hiç güneş doğarken dışarıda olmadım..”
“gerçekten mi?”
tessa başını sallar
“hiç güneşin doğuşunu izlemedim..”
chris genç kadını izliyorken etrafına bakar, sonra saatine bakar ve ardından ayağa kalkarken tessa ona döner
“ne oldu?”
“kalk hadi gidiyoruz.”
“nereye?”
“güneşin doğuşunu izlemeye..”
“sırf onun için uzaklara gitmemize-“
“uzağa gitmeyeceğiz ve sırf onun için dediğin şey her insanın hayatında en az bir kere görmesi gereken bir şey.. küçümsemeyelim..”
tessa çok özür dilerken gülerek kalkar ve chrisin uzattığı eli tutarak yürürken genç adam önce evin kapasını kapatır, sonra tessayla beraber sokağa inerken ikisi tessa'nın yine bilmediği bir yere yürüyordur...

tessa chris'in elini tutuyor, ikisi bir sokağın köşesinden dönerler ve upuzun bir yokuş karşılarına çıkarken tessa aslında ne kadar yüksekte olduklarını fark eder, karşıya baktığında köprüyü ve denizi görürken heyecanlı bir ses çıkarır, chris gülümser
“tam köprünün ortasından güneş doğacak..”
tessa başını sallarken ikisi sessiz, sabahın bu saatinde arabaların bile geçmediği caddenin ortasında, yokuşun başında duruyorlarken ufukta yavaş yavaş turuncu bir ışık belirliyordu, tessa chris'in elini sıkarken genç adam yanındaki güzelliğe döner ve güneş yavaş yavaş kendini gösterdikçe parlayan gözleri görürken gülümser, tessa izlendiğinden habersiz, mırıldanır
“çok güzel..”
chris hala tessaya bakıyor, aynen öyle derken tessa gülümseyerek genç adama döner
“sağol chris..”
“güneşi ben doğurtmuyorum..”
tessa gülerken chris de sırttır ve genç kadını tuttuğu elinden yavaşça kendine çekerken tessa güneşi boş verir, başını kaldırarak genç adama bakarken doğan güneşin ışığı şiir gibi ikisini aydınlatıyordu, chris yavaşça eğilerek tessayı öperken genç kadın dudakları da, kalbi de gülümsüyor, genç adama karşılık verir..

chris geri çekilecekken tessa genç adamın yüzünü tutar
“gitme..”
chris öylece kalırken tessa gülümser
“bana hiç dokunmuyorsun chris-“
“bütün gün boğuşuyoruz-“
tessa güler
“ne demek istediğimi anladın, saf numarası yapma..”
chris bakışlarını kaçırırken tessa'nın gülümsemesi soluyordu, ellerini indirir
“ne oldu?”
“ben abim gibi değilim tessa..”
tessa şimdi çok ciddi bir şey geleceğini anlamış, deli gibi korkarken chris devam eder
“abim kendine güveniyor, seni kimseye aldırmandan sahipleniyor, sana *dokunuyor*.. ben yapamıyorum-“
“sen kendine güvenmiyor musun? Yılların avukatı, kendine güvenmeden nasıl iş başardı-“
“avukatlık başka.. beni bir mahkemede görsen inan o anda aşık olursun-“
“bu kendine güven değil mi?”
“o kendine güven benim değil.. ben seninleyken mahkemedeki chris olamam.. o benim işim.. seninle birinci dereceden bir cinayet suçlusunu savunur gibi konuşsam pek de hoşuna gitmez..”
tessa bir şey söylemiyorken canı gülmek de istemiyordu, iç çekerek güneşe dönerken mırıldanır
“abin benim sahibim değil-“

“ama olmasını isterdin-“
“istesem yapardım, değil mi?”
chris tessaya bakarken genç kadın da yine ona dönmüştür, chris sorar
“istemiyor musun?”
“istiyorum-“
chris iç çekerken tessa genç adamı kolundan tutarak kendine baktırır
“ama seni de istiyorum chris, kafayı yiyeceğim.. ikinizle de açık açık flört etmek büyük bir hata, ama bir o kadar da güzel, o yüzden vazgeçemiyorum! Karar da veremiyorum! Bazen ikinizi alıp birleştirip tek bir adam yaratmak istiyorum-ve tanrı aşkına, ikiniz de doğru adam değilseniz ben ne yapacağım!?”
“nasıl anlayacaksın-“
“birinizden biriyle yatarak anlayacağım! Daha başka nasıl anlayabilirim!?”
tessa kendine kızmış, sesini yükseltirken chris ona bakıyordur
“hangimizle yatacaksın?”
“bilmiyorum!”
“abimle zaten yatıyorsun-“
“yatmıyorum!”
“gece onunla uyuyorsun-“
“tanrım kendimden nefret ediyorum, eve gidelim lütfen..”
“hey-hey, buraya gel..”
chris tessayı yarı yolda kolundan tutup çevirir
“üçümüz de her şeyin nasıl olduğunu biliyoruz, kimse kimseyi yargılamıyor, ya da birbirinin hakkında içten içe kin beslemiyor.. abim seni kapacağından emin olduğu için devam ediyor, ben de şey için..”
“ne için?”
chris şey derken ne içindir, birisi onun yerine söylese olmaz mıdır? Ya da uzaktan birisi itiraz ediyorum! diye fırlasa, chris sorusunu geri alsın-“
“ne için chris?”
“ben sana aşık oldum sanırım..”
“ne zaman?”
“nasıl ne zaman?!”
“ne zaman bana aşık oldun?”
“ne bileyim tessa, oldum işte?!”
“ama bir sebebi olmalı! Ben abinle beraber oluyorum çünkü onu istiyorum, seninle beraber oluyorum çünkü... şey..”
“ney?”
tessa yine şey derken chris kaşlarını kaldırır
“çünkü seni seviyorum..”
chris’in ifadesi donuklaşırken tessa bir kere ipin ucunu kaçırmış, devam eder
“bu öyle bir şey ki, tutku değil belki, ama çok.. çok bir şey.. bilmiyorum.. senin gitmeni istemiyorum, hiç, ama yanımda kal da diyemiyorum.. sen uzaktayken de ben seni seviyorum, yanımdayken de seviyorum, chris, bilmiyorum.. çok salak bir şey bu..”
chris gülerken tessa resmen kıvranıyordur
“anlıyor musun?”
chris başını sallar, tessa gülümser
“bunu da seviyorum..”
“o zaman ben mi kazandım?”
tessa yanağını kaşırken hafifçe omzunu silker
“bilmem-“
“hala mı bilmiyorsun!?”
tessa gülerek elini gözlerine kapatır, chris genç kadının elini indirerek gözlerinin içine bakar
“benimle beraber olmak istiyor musun?”
“isitiyorum dedim ya-“
“öyle değil! Diğer türlü-“
“nasıl-oh-öyle..”
chris başını sallarken tessa kendini 18 yaşında gibi hissediyordur, yanakları bile kızarıırken mırıldanır
“istiyorum..sanırım..evet, istiyorum.. sen istiyor musun?”
“şaka mı yapıyorsun? Erkeğim ben..”
tessa gülerken chris etrafına bakar
“lanet olsun, çok uzağa getirdim seni.. şimdi eve gidene kadar modumuz bozulacak..”

tessa da tühlerken chris bir an düşünür, sonra genç kadını bacaklarından ve belinden tuttuğu gibi kucağına alır, tessa feryat ederken chris gülerek hareketinin sebebini açıklar
“en azından dokunuyor olacağız..”

tessa genç adamın boynuna tutunurken uzanarak dudaklarını öper, chris bir taraftan yürümeye çalışıyor, diğer yandan tessayı öpüyorken sendeler, ikisi sakız çiğnerken yürüyemediklerine karar verirken tessa gülerek başını genç adamın boynuna saklar, chris de sırtarak doğru yolu bulurken ikisi modları bozulmadan eve döniyorlardır..

SOUNDTRACK / *Tori Amos - Sleeps with Butterflies*

Tessa evin önünde kucaktan iner ve elbisesinin eteklerini düzeltirken chris kollarını sallıyordu, tessa genç adamın kollarını tutarak ona uzanır ve dudaklarını hapsederken chris sanki az önce tüy taşımış, genç kadına sarılır, tessa da kollarını manyak yarışmasının galibine dolarken chris geri çekilir
“kapıya kadar mod şarjı oldu.. devam..”

tessa gülerek önüne döner ve kapıyı açarak eve girerken chris ellerini iki yana açıp sorar

“ben mi, sen mi?”

“tabii ki ben..”

genç adam sırtır

“peki sahip..”

tessa genç adamı kolundan çekerek kendi odasına götürürken chris içeri girdiği gibi kapıyı kapatır ve galibiyetini ilan edercesine genç kadının dudaklarına saldırırken tessa itiraz etmiyordu...

tessa yatağa uzanmış, üzerinde ona bakan genç adamı izliyorken başını hafifçe eğerek ve dudağını ısıtırken chris usulca sorar

“korkuyor musun?”

tessa cıklarken chris gülümser

“yalan söyleme..”

tessa gülerken chris genç kadının dudaklarına dokunur ve sonra geri çekilirken tessa mırıldanır

“biraz..sen?”

“ben neden korkacağım?”

tessa bir an duraklarken chris bekliyordur, genç kadın mırıldanır

“eğer olursa.. yani.. ben hamile kalaca-“

“hamile kalınca canavar mı olacaksın?”

“hayır, ama-“

“hamile bir kadından korkacağımı sanmıyorum tessa..”

tessa gözleri dolarak gülümserken eğer chris doğru adam değilse üzüntüsünden öleceğini düşünüyordur, mırıldanır

“tamam o zaman..”

“tamam o zaman..”

chris eğilerek tessayı öperken genç kadın sarı saçlara elini daldırıyor ve kalbi kanatlanarak karnındaki keleklerle arkadaş oluyordur..

Pürüzsüz beyaz ten öpücüklerle keşfediliyorken güzel bakirenin üzerindeki güçlü adam ellerini ona sunulan bedende dolaştırıyor, daha önce *dokunmadığı* kadını tanıyorken, güzel kadının nefesi göğsüne sığmıyordu, güçlü adam güzel kadının narin karnını öperken ince eller göğüslerine düşen sarı saçları iterek adamın başını kavrar ve kendine çekerken iki sıcak beden birbirine dokunuyor ve bir hayal, parlama ya da kırılganlığın eşliğinde bekliyordur..

“tessa?”

genç kadın nefes nefese, üzerindeki adamın masmavi gözlerine bakarken mırıldanır

“efendim?”

“çok güzelsin..”

tessa gülümseyerek gözlerini kapatırken bir an düşünür, kaçmak istemiyordur, ağlamak istemiyordur, ne olacaksa ona hazırdır, üzerindeki adam onu koruyordur, ona bakıyordur, onu bekliyordur..

genç kadın gözlerini açtığı anda mavi gözler hala onu izliyorken tessa uzanarak genç adamın dudaklarına uzanır ve o anda içine bir şeyin dolduğunu hissederken ince bir acıyla inleyerek gözlerini sıkıca yumar..

chris tessa'nın öpüşüyle ikna olmuş, kendini onu bekleyen sıcaklığa iterken ikisi buluştuğu anda aklını kaybettiğini hissederek, genç kadın dudaklarına inliyorken chris onun canını acıttığı için kendinden nefret ediyor, hızla başını geri çeker, tessa gözleri kapalı, derin nefesler alırken chris'i belinden tutarak gitmesini engeller, genç adam tessa'nın yüzünü izliyor, ama anlamıyordur, ne oluyordur, canı mı yanıyordur, yanlış mıdır, doğru mudur, neden daha hareket bile etmeden boşaldığını hissediyordur-tanrım..

chris başını eğerek aniden vücuduna dolan zevkle inlerken tessa kendini kaldırarak iyice genç adama dayar ve parmakları neredeyse chris'in belini delip geçecekken inleyerek hayatında *ilk defa*, *gerçekten* gelirken bütün ruhu sarsılıyor, titreyerek gülümser ve aynı anda ağlamaya başlarken chris bütün gücü ondan çekip alınmış, kendini altındaki bedene bırakırken dudakları genç kadının boynuna dokunuyor, orada olduğunu hatırlatıyordur...

tessa sakinleşmiş, chris hala ona bağlı, onu sarıyor, saklıyorken başını kaldırır
“iyi misin?”

genç kadın sesi titrek, korkuyor, mutlu, üzgün, heyecanlı, her şey olmuşken başını sallar
“iyiyim-tanrım,chris..”

göz yaşları yine gelirken chris gülümseyerek güzel kadına uzanır ve dudaklarını öperken tessa kısacık bir zamanda bütün dünyası olmuş adama, doğru adama tutunuyor, hediyesinin, bebeğinin babasını öpüyordur..

“oldu...”

“baba mı olacağım..”

tessa bıraksalar sabaha kadar ağlayacak, ona sarılan adamın göğsüne sokularak başını sallar, chris de onu tutarken kendi kendine gülümser

“baba.. birilerinin amcası ya da abisi oldum, ama hiç baba olmamıştım.. güzel olacak..”

tessa genç adamın göğsünü öperken chris gözlerini kapatır ve dudaklarını annenin sarı saçlarına dayarken tessa saklandığı yerden mırıldanır

“chris gerçekten istiyor musun? İstemiyorsan, korkuyorsan-“

“saçmalama..”

tessa başını çıkararak genç adama bakar

“ciddiyim ben, bu kolay bir şey değil-“

“kazık kadar adam oldum tessa, mantıklı kararlar verebiliyorum-“

“sen kazık kadarsın belki, ama ben o kadar küçükmüşüm ki..”

chris işte şimdi kesin olarak aşık olurken tessa yine başını babanın sıcağına saklar..

SOUNDTRACK / Celine Dion - Right in Front of You

Tessa ve chris ertesi sabah *odalarından* çıkarken birileri erken uyanmıştır
“günyadın-bak tessa, iyileştin!”

jaden koşarak tessaya başını uzatır ve alnındaki saçları minik elleriyle geri çeker, tessa eğilerek küçük adamın alnını öper ve gerçekten ateşten eser kalmadığını görürken jaden konuşur

“bir daha hasta olmam umarım, şurup iğrenç..”

“şurup olmasa ateşten kül olacaktın..”

jaden dehşetle chris'e bakarken tessa genç adamın koluna vurur

“yok öyle bir şey jaden, insanlar ateşleri çıkınca yanmazlar..”

jaden rahatlarken chris ortağından özür diliyordur, şaka yapmıştır, küçük adam iyi, peki diyerek yine tahtına dönüp televizyonuyla buluşurken tessa ilerde kendi çocuğunu da korkursa kafasını kıracağını söylüyordur, chris mutlulukla gülümserken tessa'nın yine gözleri dolar, chris gülerken güzel anneye sarılırken gabriel'in sesiyle ikisi de o tarafa dönerler
"günaydın.. bir şey mi kaçırdım?"

tessa chris'e sarılmış, chris'in eli genç kadının karnında, öylece gabriel'e bakıyorlarken genç adam kaşını kaldırır
"bahçe.."
çift ikiletmeden abinin sözünü dinlerken gabriel televizyon izleyen oğlunun saçlarını karıştırıp dışarı çıkarken kapı kapanıyor, jaden saçları darmadağın, televizyondaki bir şeye gülüyordur..

"evet?"
"gabrie-"
"abi, tessayla benim bir bebeğimiz olacak.."
gabriel'in gözleri büyürken iskemlelerin birine tutunur, başını eğerek ve biraz sonra kalbini tutarken tessa ve chris dehşetle o tarafa atılır, gabriel ikisini de tutarken başını kaldırır
"şaka yaptım, iyiyim.."
ikisi de ittirilerek uzaklaştırılırken gabriel tessaya bakar
"duygularıyla oynadın.."
tessa dudağını ısırırken gabriel chrise döner
"insan abisine böyle kazık atar mı?"
chris başka tarafa bakarken gabriel önüne döner, ve gözlerini kısarak aydınlık günü izlerken ellerini ceplerine sokar
"hava yine çok sıcak olacak.. kahvaltı edelim.."
ve genç adam eve dönerken tessa kaşlarını kaldırarak chris'e bakar, chris *deli işte* derken tessa gülümser..

"şimdi senin bebeğin mi olacak?"
tessa başını sallarken son günlerde ortada dönen yarışmadan itinayla uzak tutulmuş olan jaden sorar
"babası da amcam mı olacak?"
tessa yine onaylarken bir soru daha gelir
"evlenecek misiniz?"
tessa işte buna cevap veremezken jaden cevap bekliyordur
"bebeği olanlar evlenir, annemle babam da evliydim, gerçi sonra ayrıldılar, ama ben doğarken evliydim, değil mi baba?"
gabriel, gerçi kelimesini öğrenmiş, günde 12 kere kullanan akıllı oğluna aynen öyle diyorken chris tessaya bakar, tessa da genç adama bakıyorken gülümser ve jaden'a döner
"her çocuğu olan çift evlenmek zorunda değildir jaden.. tabii ki evlilik çok güzel bir şeydir, ama biz amcanla yakın zamanda evlenmeyeceğiz, hayır.."
"ama sonra evleneceksiniz.."
tessa başına belayı almışken yine chris'e bakar, genç adam düşünmeden cevaplar
"tabii evleneceğiz.."
tessa kaşlarını kaldırırken chris genç kadına bakıyordur
"çocukları olanlar evlenir, değil mi?"
tessa tabii derken chris gülümser, jaden da tatmin olmuş, mısır gevreği dolu kasesine eğilir, gerçi sütü az gelmiştir, ama olsun, kaşığını daldırır..

tessa günler sonra muzicevi haberi vermek için sienna'yı aramış, belki bir saat telefonda konuşmuşlar, tessanın odasından gelen sesler morgan'ları eğlendirmişken genç kadın mutluluktan uçarak telefonu yerine koymak için salona döndüğünde ev boş gibidir, o sırada pencereye bir şey çarparken tessa irkilir, yaklaşıp dışarı baktığında iki kazık kadar adam, bir tane de velet, bahçe hortumuyla boğuşuyorlarken bir tanesi de kalkıp suyu kısımayı aklına getirmiyordur, tessa gülerken pencereden jaden'la göz göze geldiğinde musluğu kapatmış gibi yapar, ufaklık hortumdan kaçarak musluğa koşar, iki eliyle asılıp çevirirken içine şeytan girmiş gibi zıplayan hortum sakinleşir, chris

günün kahramanını yakalayıp havaya kaldırırken jaden çılgılığı basıyor, babası da havlu almak için eve giriyordur, tessa pencereden uzaklaşıp kapıya döner...

“hey..”

gabriel de heyleyerek kapıyı kapatırken dışarıdan jaden’in can hıraş bağırışları yükseliyordur, biraz sonra chris acıyla bir şeyler saçmalarken gabriel gülümsüyor, tessaya döner

“christen çok güzel baba olur, ama çocuk için.. sen kafayı yersin..”

tessa heyecanla dudağını ısırırken gabriel saçları ve giyisileri ıslak, ama umrunda değil, genç kadına yaklaşıırken tessa gülümser

“kızgın mısın?”

gabriel eliyle şöyle böyle yaparken konuşur

“ama sana değil..”

“chris’e mi?”

“ona hiç değil.. aklı başına gelmiş, aferin..”

“kime kızdın o zaman?”

“talihime?”

tessa gülerek başını eğerken gabriel genç kadının yüzünü iki eliyle kavrayıp kaldırır

“muhteşem bir kadınsın tessa.. sadece venüs bakiresi olmanın sihri falan değil, normalde de öylesin ve kendi kendimi ele vermiş olacağım, ama ben senin muhteşem olduğunu chris’le beraber olduğun zaman keşfettim.. hayatımda o kadar rahat, mutlu, parlayan bir kadın gördüğümü hatırlamıyorum..”

tessa’nın gözleri dolarken gabriel gülümser ve devam eder

“ikiniz de çok mutlu olacaksınız, ama ben her zaman taş abi olacağım, unutma..”

tessa gülerken gabriel genç kadına göz kırpıp ellerini indirir

“annelik yapmak ister misin?”

“ne yapacağım?”

“bugün işe gitmem gerek ben yokken jaden’la diğer koca bebeğe sen bak..”

“sanki hiç bakmıyorum..”

“zorla mı baktırıyorum!?”

tessa gülerek gabriel’i odasına ittirir

“tamam, hadi git-“

“havlu götürecektim-“

“ben yaparım-“

“sağol..”

“rica ederim, görevimiz..”

gabriel gülerek odasına girerken tessa banyoya girer, iki havlu alıp çıkar ve bahçeye giderken dış kapıyı açtığı anda onu bekleyen hortumdan tam üzerine sular fışkırır, tessa feryat ederek elindeki havluları kaldırır, chris ve jaden gabriel’i bekliyor, tessayı görünce şok olmuş, ama ikisinin de aklına hortumu başka yöne çevirmek gelmezken tessa bağırarak hatırlatır, su uzaklaştığında genç kadın sıırsıklam, karşısındaki iki suçluya bakar, sonra kakhahayı basarken chris de gülüyordur, o anda hortumun hükümdarlığını eline geçirmiş olan jaden amcasıyla tessayı adice bir saldırıyla ele geçirirken chris ufaklığa atılır, tessa da havluları bırakıp diğer köşeden saldırırken jaden keyifle bağırır...

SOUNDTRACK / *Tonic - Lemon Parade*

oreon..

“tessa hamileymiş!”

delora latty’nin odasına dalarken kraliçe gülümsüyordur

“duydum.. sienna bir iki günlüğüne venüse gitmek için izin istedi..”

“verseydin..”

“verdim tabii, zaten son zamanlarda durgunuz, dorian’ın durumundan sonra herkes kendi derdine düştü..”

delora öyle oldu, değil mi derken oturuyordur

“adamin ölü karısı şimdi koridorlarda dolaşıyor latty, korkunç..”

latty de iç çekerken son günlerde iyi şeyler hep oreon dışında oluyordur, kraliçe arkasına yaslanırken konuşur

“wuslayı çok takdir ediyorum..”

“değil mi.. colm bana gelip öyle bir şey söylemiş olsa, ne yapardım bilmiyorum..”

“aslında bir şey yapamazsın, kadın gerçek karısı değil, sadece bir klon..”

“korkunç.”

“hem de nasıl..”

“başka birini göreve getiremez miyiz?”

latty başını iki yana sallar

“livann’ın ekibi en iyisi, üzgünüm ama böyle kalmak zorunda. Dorian da yavaş yavaş alıŖacak..

ortada suç olan da bir şey yok zaten.. karısı ölmüş, ve eden marcell adı üzerinde her hangi bir

klonlama yasağı yok, kayıtlarda ismi bile yok ki şansa bak, gizli görev ekipleri hep bu gen

kalıntılarından kuruluyor, ilerde kimseyle bir dertleri olmasın diye, ama ben çok şanslı bir kraliçe

olduğum için bana böylesi denk geliyor..”

latty iç çekerek elindeki kalemi masaya atarken delora dudağını kemiriyordur, yorum yapmaz, latty

masadaki kalemi izliyor, konuşur

“yarın ewan’ın tedavisi başlıyor..”

“ne kadar sürecek, belli mi?”

“en iyi ihtimalle 3 hafta.. uzayıp uzamayacağı ilk haftadan anlaşılırmış.. Julianne’in yalancısıyım..”

delora başını sallarken latty başını kaldırır

“sen iyi misin?”

“iyiyim ben.. boşver sen beni-“

“boşveremem, ters bir şey olduğunda haber vereceksin.. şu anda ewan’dan sonra en öncelikli olan

sensin.. belli etmesek de öylesin, bil..”

delora aman ne kadar rahatladığını söylerken latty şimdi rahatlama zamanı değil diyordur, delora o zamanın ne zaman geleceğini sorar, cevapsız kalır..

dorian son bir kaç gündür sadece akşam geç saatlerde ofisinden çıkıyor, kim onu görmek istiyorsa oraya gidiyor, geri kalan zamanlarda genç adam kimseye görünmeden odasına gidiyorken o zamanlarda da sadece wusla onunla beraber oluyordur. Kimse soru sormuyor, kimse ateş kıranın işini zorlaştırmıyor, genç adam zamanını ve yerini bırakıyorken böyle olunca dorian’da kimseyi ökfesiyle canından bezdirmiyordur.

Gene gün sonunda odasına dönerken asansörün kapıları açılır ve içerde livann görünürken dorian kanı donarak karısına-karısının klonuna bakarken livann da ona bakıyordur, genç kadında hiçbir tepki gözlenmezken dorian midesi bulanarak arkasını döner ve geçitlerin birine girerken asansörün kapıları kapanıyor, livann kaşlarını çatıyordur..

“ona kim olduğunu söyleyin! Ona göre davransın!”

“dorian yapamayız.. klonlanmış bireyler başka amaçlar için hizmet ediyorsa gerçek kimliklerini bilemezler-“

dorian sinirli, odada dört dönüyorken iki gecede bir böyle sahneler yaşıyordur, wusla yine sakince dinliyorken dorian ellerini saçlarından geçirir

“eski kimliği önemli bir kimlik değil, kimseye zararı dokunmaz-“

“kanunda esneklik yapamam-“

“O BENİM KARIM!”

“değil.”

Dorian wusla’nın buz gibi sesiyle bir adım gerilerken genç kadının bardağı taşmıŖtır

“o kadın senin karın değil. Senin karın seneler önce talihsiz bir yangında öldü dorian. O kadın sadece bir klon, karına benzerliğini da bir tesadüf olarak görürsen rahat edeceksin-“

“etmeyeceğim-“

“ÇÜNKÜ RAHAT ETMEK İSTEMİYORSUN!”

dorian bir adım daha gerilerken wuslanın canına tak etmiştir artık, ilk günün şoku normaldir, sonra her şey genç adama açıklanmış, mantıklı sebepler sunulmuş, durumun önemi anlatılmıştır, kimse onu alıp livann’la bir hücreye de kapatmıyordur, ama dorian hala, *hala* karısı olduğu *yalanına*

kendini inandırmaya çalışıyorken wusla’nın kalbi kırılıyordur, sonunda patlamış, konuşur

“seni o yıkık dökük evden çekip çıkarmak, biananın karşısına getirmek bile daha kolaydı dorian..

ama bunu aşamıyorum, seni kurtaramıyorum.. izin vermiyorsun.. karının hatırasına saygı duyuyorum,

onu çok sevmiş olduğunu da görebiliyorum, ama bu kadar kısa zamanda livann'ı bir saplantı haline getirmen beni kızdırıyor, hem kızdırıyor, hem üzüyor.. sen böyle bir adam değilsin, en azından *artık* değilsin.. yine eski, karanlık, delirmesine şu kadar kalmış dorian olmanı istemiyorum..”
genç adam cevap vermezken wusla iç çeker
“bu akşam ikimiz de yalnız kalsak iyi olacak..”
ve genç kadın kalkıp odadan çıkarken dorian dişlerini sıkarak bir şeyleri parçalamak ister..

delialona uykusu kaçmış bir şekilde yatağında uzanırken yarın olmasını hiç istemiyordur, çünkü yarın ewan'ın aklını silmeye başlayacaklardır, onlar öyle demiyorlardır tabii, ama genç kız için durum öyledir, mavi gözler sıkıntılı bir iç çekişle kapanırken odanın kapısının vurulmasıyla delia gözlerini açar, örtüleri iterek yataktan çıkar ve açık mavi pijamaları içinde kapıyı açarken karşısında ian'ı gördüğünde şaşırarak gülümser
“ne yapıyorsun sen burada?”
ian da gülümsüyor, kırışe dayanmıştır, fısıldar
“sevgilimin nasıl olduğunu görmeye geldim.. işim çok geç bitti..”
“sen buraya tek başına çıkamazsın, yetkin yok-“
“baban yolladı-“
“hadi canım..”
ian elindeki kartı kaldırır, delia babasının yedek geçiş kartını görürken şokla güler ve kapıyı açıp genç adamı içeri çekerken ian sırtıyordur..

SOUNDTRACK / William Joseph - Stella's Theme

“günaydın..”
latty ertesi sabah ewan'ın odasından içeri girerken genç adamın başında bekleyen ekip de kraliçeye günaydın der, genç kadın julianne'e dönerken kızıl saçlı kadın ne yapacaklarını kısaca tekrar anlatır, latty on kere dinlemiş, on birincisini formaliteden dinliyorken ewan'ı izliyordur, julianne'in lafı bittiğinde genç kadın bakışlarını vien'e çevirir, genç doktor da onay verdiğinde latty başını sallar, julianne de ekibine başlamaları için komut verdiğinde doktorlardan biri elindeki şırıngayla kaptan crash'e yaklaşır ve damarına onu iyileştirecek olan formülün ilk dozunu verirken latty derin bir nefes alır...

wusla ofisinde her zamanki işlerle ilgileniyorken kapı tıklatılır, genç kadın girilmesini söylerken dorian içeri girer, kapıyı arkasından kapatır ve daha wusla bir şey söylemeden konuşmaya başlar

“bir şeyi açıklığa kavuşturmak istiyorum.. evet, livann phedra benim karım değil, ama eden marcell karımdı. O gün o *talıhsız yangın* çıkmamış olsaydı da hala karım olacaktı. Eğer ben ölmüş karımın tamamen aynısı olan, ama onun ruhunun zerresini bile taşımayan bir kabuğu her gün etrafımda dolaşırken gördüğümde aklımı kaçırarak gibi oluyorsam bunu anlayışla karşılamayı beklerim..”

“bazen mantıksız ve imkansız isteklerim olduğunu biliyorum, ama ben eden'a aşıktım wusla, hala da öyleyim. Karıma olan sevgim, aşkım, hiçbir zaman bitmeyecek. Kalbini kırmak istemiyorum, çünkü seni çok seviyorum.. O gün beni o küllerin arasından çıkardıktan sonra ben yeniden doğdum, şu anda elimdeki muhteşem hayatı da sana borçluyum. Kalbimin tekrar ısınmasını, tekrar sevebilmeyi.. hepsini sana borçluyum, ama beni anla, hayatımdaki her kötü anıyı o yanımda, kül olmuş evde bırakmış olabilirim, ama karımı asla yanımdan ayırmadım..”

“O ölmeyi hak etmiyordu..masumdu, kimseye zarar vermemişti ve ben onunla evlenirken ölene kadar onu seveceğime söz vermiştim, *ben* ölene kadar.. verdiğim sözleri her zaman tutarım wusla, sen de biliyorsun..”

“o kadın benim karım olmayabilir, ama karımın bedeninde yaşıyor. Kendini benim yerime koy, canından bile çok sevdiğin bir insanın ölümünden sonra, onunla her yaşadığınız şey yarım kalmışken, bir anda karşına onun aynısından bir tane daha çıksa, klon ya da başka bir şey.. aynı wusla, gözleri, dudakları.. her şeyi aynı.. ne hissederdin?”

“aklımı kaçırmak üzereyim.. her gece kabuslar görüyorum, eden’ın öldüğü geceyi görüyorum.. sonra ölmeseydi ne olurdu onu görüyorum, hissediyorum.. senelerdir onun yaşıyor olması hissini aklımdan söküp atmıştım, ta ki o klon kadın gelene kadar.. unuttuğum her ne varsa her şeyi hatırladım wusla, bütün acılarımı, bütün yarım kalan mutluluklarımı.. hepsi bir anda aklıma üşüştüler..”

“seni ne kızdırmak, ne de üzme isterim, ama bu durumda benden anlayış bekleme, lütfen..bu görev sona erene kadar, o kadın tam anlamıyla oreon’dan çıkıp gidene kadar ben böyle olacağım. Eski dorian olmamak için uğraşıyorum, çok uğraşıyorum hem de.. ama böyle bir acı tekrar aklına geldiğinde kontrolünü kaybetmemek işten bile değil.. iyileşeceğim, yine unutacağım, yine kendimi gerçeklere inandıracacağım, ama şu anda o kadın benim karım diyorsam ve acımı yaşamak istiyorsam buna anlayış göstermeni senden ancak *isteyebilirim*..”

wusla kendi sözleriyle vurulduğunu hissederken sessizdir, dorian başını sallar

“bir süre yalnız kalmak istiyorum.. oreon’dan ayrılmayı düşünmüyorum, ne zaman bize ihtiyacınız olacağını bilemeyiz, ben de gidersem ne zaman döneceğimi bilemeyeceğim için yine burada olacağım, ama yalnız kalmak istiyorum..”

wusla boğazında bir şey düğümleirken belli belirsiz başını sallar, dorian bir an daha genç kadına bakıp arkasını döner ve ofisten çıkarken wusla genç adamın arkasında bıraktığı acıyla yalnız kalmış, gözleri dolarak sessizce önündeki kağıtlara bakar...

3 hafta sonra..

latty güvenlik departmanına inmiş, hızla yürüyorken ewan’ın boş ofisinin önünden geçer, başını bile çevirmezken conrad’ın ofisinin kapısına geldiğinde çalmadan içeri dalar, genç adam başını kaldırıp ona bakarken latty kapıyı kapatmış, sırtını kapalı kapıya yaslamış, nefes nefese konuşur

“yapamam..”

“latty-“

“yapamam conrad, hayır.. alıştım sanıyordum, kendimi hazırladım sanıyordum.. yapamam..”

conrad yerinden kalkarken latty korkuyordur, ewan bugün uyanacaktır, tek bir şırıngaya bakıyordur, genç adam artık komada değildir, dinlenmesi, güç toplaması için uyutuluyorken bugün uyanma vakti gelmiştir, latty ona asırlar gibi gelen bir süre sonra ewan gözlerini açtığında ne yapacağını bilmiyor, toz olmak, yok olmak, kaybolmak istiyorken conrad genç kadına sarılır ve sıkıca tutarken latty gözlerini kapatarak bir damla güç arıyordur, bir damlacık..

“uyanacak, ian..”

“evet tatlım-“

“beni hatırlamazsa ben ne yapacağım..”

“sakın olacaksın-“

“olamam!”

delialona odasında dört dönüyorken ian o geceden sonra istediği zaman odaların olduğu kata çıkma özgürlüğünü edinmiş, hayatında hiç bu kadar uzun sürmemiş bir 3 haftadan sonra delia’yı yine büyük güne hazırlıyorken bugün kaptan crash uyanacaktır, kimi ve neyi hatırladığı bilinmiyorken genç adam delia’nın telaşını anlamaya çalışıyordur, genç kızın haftalardır doğru düzgün uyku görmemiş gözleri telaşın resmini çok güzel çiziyorken ian ayağa kalkar, dönüp duran deliayı kollarından tutarak kendine çekerken delialona genç adama sıkıca sarılarak kötü düşünceleri kafasından atmaya çalışıyordur...

vien ofisinde dakikaları geri sayıyorken kapısı vurulur, eidan görünürken genç kadın uykudan uyanmış gibi genç adama bakar

“eidan? bir şey mi oldu?”

“hayır..kontroller için geldim, gelmeyeyim mi? Gideyim..”

eidan çıkacakken vien onu durdurur

“dur.. gel tabii, ben de biraz kendime gelmiş olurum..”

eidan tekrar içeri girip kapıyı kapatıyorken vien genç adama oturmasını söyler, su kıran oturup kolunu dizine dayar ve beklerken konuşur
“büyük gün ha.. kaptan uyanacak..”
vien öyle derken elindeki tüple eidan’a döner ve genç adamın çok az kanını alırken eidan onun ellerinin titrediğini görür
“doktor hatasına kurban gitmek istemiyorum doktor..”
vien gülümserken özür diler
“kan alırken kimseyi öldürmedim, merak etme..”
“röntgen çekerken korkmalıyım o zaman..”
vien bak o çok tehlikeli derken eidan gülümser
“dikkatini dağıtmak için geldim, başardım mı?”
vien tüpü olması gereken yere koyar ve arkasını dönerken derin bir nefes alır
“biraz başardın..”
“kaç saniye?”
“üç..”
“fena değil..”
genç kadın gülümserken su kıran da ayağa kalkmıştır
“bugünkü eidan köşemiz de böylece sonra erdi, size iyi uyandırmalar, ihtiyacınız olan bir şey olursa, röntgen, vesaire..emrinizdeyim..”
vien genç adamın kolunu sıvazlar ve teşekkür ederken ekler
“bugün kimseyi öldürme havasında değilim eidan, sağol..”
genç adam bu sefer de yırtttık diyerek alnındaki teri silerken vien gülümser
“sağol eidan..”
“rica ederim..”
ve genç adam asil bir selamla başını eğerek odadan çıkarken kapıya çarpar, önemli değil, kapıyı açıp çıkarken vien gülerek önüne döner...

latty 3 hafta önce olduğu gibi yine ewan’ın odasına girerken o günden beri bu oda çok değişmiştir.. öncelikle her gün bir kaç kablo azalmış, sonrasında bir kaç göstergeye ihtiyaç kalmadığı için kaldırılmış ve genç adam iyiye gittiği her gün sonunda odası daha da normale dönmüşken şimdi bir tek yatağı ve kendisi kalmış, yeşil ışık her şeyin yolunda olduğunu söylüyorken latty genç adamın elini tutar ve hafifçe sıktıktan sonra geri çekilir, doktor son şırıngayı da genç adama enjekte ederken yandaki cam odada bekleyen kalabalık nefeslerini tutar..

SOUNDTRACK / Mandy Moore - Only Hope

Latty odanın ucunda duvara dayanmış, sessice bekliyorken julianne beş dakikaya kalmadan uyanmış olacağını söylüyordur, latty dakikaları sayıyorken elleri buz kesmiştir, beşinci dakika da geride kalırken julianne genç adamın nabzını kendisi de kontrol eder, her şey normalken genç kadın çekilir ve biraz sonra kaptan crash’in haftalardır kapalı olan gözleri titreğe açılmaya başlar..

Gri gözler tamamen açıldığında latty dayandığı yerden doğrulur, cam odadakiler de o tarafa yaklaşıyorken delia şimdi camı delip geçecektir, ewan gözlerini kırıştırtarak tavana bakarken kimse genç adamın yanına yaklaşıyor, ani hareketlerde bulunmuyordur, genç adam kendi isteğiyle başını çevirip latty’e baktığında genç kadının kalbi duruyor, ewan gözlerini biraz daha kırıştırtarak onu inceler ve başını diğer tarafa çevirip doktorlara ne olduğunu sorarken latty gözlerini kapatarak tutunacak bir yer arar...

“uzun süredir komadaydınız kaptan-“
“ne kadar süredir?”
“iki aya yakın-“
“tanrım.. kraliçe lara nasıl? Latty doğdu mu?”
herkes şokla kalakalırken julianne arkada rengi bir ton daha atan lattye bakıp tekrar ewan’a döner
“evet kaptan, her şey yolunda..”

ewan rahatlarlarken başı çatlayacak gibidir ve susamıştır, julianne ona bir bardak su uzatırken yatağın başı kaldırılıyordur, genç adam bardağı alıp teşekkür ederken latty'e döner
“sizi tanıyor muyum?”

latty cevap vermezken vermek istese de ne diyeceğini bilemiyordur, ben latty'im ewan' diye üzerine atılması kesinlikle yasaklanmıştır, genç kadın şimdilik sadece başını iki yana sallamakla yetinirken ewan onu şöyle bir süzer ve julianne'in takımından olduğunu düşünürken tekrar suyuna döner...

latty odadan çıktığı gibi cam odadakiler de koridora dökülürken conrad lattynin yanında iyi olup olmadığını soruyor, genç kadın iyi olduğunu ama bunu beklemediğini söylüyorken cuslov konuşur
“o dönemde burada olan ve olmayan herkesi tespit edip ona göre davranmamız gerek, julianne'in söylediklerini harfiyen yerine getireceğiz.. ilk bir kaç gün herkes ewan'ın hatırladığı zamandaki gibi davranacak, çok mecbur olmadıkça o zaman burada olmayanlar ortaya çıkmasın.. julianne'den izin çıktığı anda her şeyi açıklığa kavuştururuz..”
herkes onaylarken cuslov şimdi dağılmaları gerektiğini söyler, herkes bir köşeye uzaklaşırken delora ve colm latty'nin yanına gelmişlerdir, genç kadın onlara bakarken conrad üç arkadaşı yalnız bırakır ve diğerlerini takip ederken delora o gittikten sonra latty'e döner
“adam hepimizi sıfırlamış resmen..”

colm başını sallar

“işe ilk girdiğimde onun gözüne girmek için kendimi paralamıştım, bir daha o günleri yaşamaya niyetim yok..”

delora aman kalsın derken latty derin bir nefes alır

“en azından bomboş bir adam olarak uyanmadı..”

diğerleri de başını sallarken latty dönerek odaya bakar, ewan julianne'le konuşuyordur, genç kadın tekrar delora ve colm'a döner

“iki gün sonra biz aslında büyüdük dediğimde ne diyecek merak ediyorum..”

colm muhtemelen küfürü basar dediğinde delora zaten işiniz gücünüz küfür diyor, latty sessiz kalırken evren yerle bir olmamıştır, ewan hala yaşıyordur ve latty hala *vardır*, genç kadın şaşırsa da, rahatlar..

“annem ve babam daha evli değil bile..”

ian sessiz, bir şey söylemiyorken, wusla kızının yanına oturmuş, saçlarını okşuyordur

“böyle bir şey olmasını bekliyorduk delia, üzgünüm..”

genç kız üzüntüyle iç çeker

“biliyorum.. ama yine de, çok garip.. beni hiç tanımamış bir ewan.. hala aynı ewan, ama geçmişte kalmış..”

edward kızının başına elini koyarken delia babasına bakar

“ikinizi hatırlıyordur, ama evli değilsiniz..”

“nişanlıydık..”

wusla da o zamanları hatırlamaya çalışırken edward sorar

“biz de öyle mi olmak zorundayız?”

“ewan'ın sorgulayacağını sanmıyorum..”

edward başını sallarken delia ian'a bakar ve hafifçe gülümserken genç adam kaşlarını çatır, delia iç çekerek annesinin omzuna başını dayar..

SOUNDTRACK / *Bond - Dream Star*

Gün ortasında latty colm'un ofisine girer, arkasından heyecanlı bir delora da içeri dalarken genç adam korkarak onlara döner

“öldü mü?”

latty hayır der ve

“asistanım nerede diye soruyor, o zamanki çocuk da eşek kadar adam oldu, oreon'dan başka bir yere terfi etti..asistanın değişti demişler, seni istiyor..”

“ne!?”

delora sırtırken colm dehşet içindedir

“asistan değilim ben! Koskoca departman başkanıyım-asistan falan olamam-yeterince ezildim ben anlamıyor musunuz?”
latty ellerini kaldırır
“ben daha bebeğim, bir şey diyemiyorum o yüzden..”
colm herkesten nefret ederken kaderine lanet okuyordur, delora sırtırken genç adam gözlerini kısar
“sen de mi bebeksin?”
delora cıklar
“ben bir yaşındayım, ama oreon’da değilim.. annemlerle yaşıyorum..”
colm oh ne keyif diyorken latty genç adamı kolundan tutar
“hadi, bekliyor.. kızdırma, adam hasta..”
“o hasta, ama çileyi ben çekiyorum!?”
“asistan olmak zor iş..”
colm hızla deloraya döner
“döndüğümde seni öyle bir öpeceğim ki, bütün hafızan yerle bir olacak kadın.”
Delora heyecandan titrerken colm ofisten çıkarak hızla geçitlerin birine girip *patronunun* yanına çıkar...

“düşünsene ian, annemle babam yine nişanlı olacaklar..”
“hani sen onların ayrılığını kabullenmiştin?”
delia omzunu silker
“kendimi biraz olsun avutmam lazım..”
ian uzun koridorda yürüyorken konuşur
“ben seni avutabilirim aslında..”
“dondurma mı alacaksın..”
“hayır.. bugün stajın son günü-“
“ah tanrım, ian unutmuştum! Tebrikler!”
genç kız sevgilisine sarılır ve kocaman bir öpücük verirken ian onu tutuyor, sorar
“derslerin başlamasına daha üç hafta var.. beraber tatil yapmaya ne dersin?”
delia gözleri büyüyerek genç adama bakarken sorar
“ciddi misin?”
“hem buradan biraz uzaklaşmış olursun.. her şey biraz oturunca geri döneriz-“
“evet.. yani tamam, gidelim.. nereye gideceğiz? Uzak olsun..”
ian gülerken tamam derken delia genç adama belinden sarılmış, yürümeye devam ederken ian seçenekleri sayıyordur..

colm ewan’ın odasına girdiğinde kaptan başını kaldırır
“sen yeni asistan mısın?”
colm eli mahkum, başını sallarken ewan ona gelmesini işaret eder, colm içinden kendini beğenmiş moruk derken dışardan sessizdir, yaklaşırken ewan ona önündeki kağıtları gösteriyordur, cuslov çok eski raporlardan bir kaçını ewan’a vermiş, onu oyalıyorken colm da öylesine kağıtlara bakıyordur, ewan bir şeyler sorar, colm cevaplar, ewan yine sorarken, colm *yine* cevaplar, kaptan crash yeni asistana bakar
“kim işe aldı seni? Baya zekisin..”
colm’un gözleri parlarken konuşur
“kaptan calis..”
“calis’e güvenirim.. iyi iş çıkarmış..”
“sağolun kaptan-“
“bir şey değil-bana komutan luthor’u bul..”
colm işte şimdi yandık derken luthor savaşa öldü diyemezdir, onun yerine başını sallar
“tabii kaptan..”
ve genç adam odadan çıkarken kendi kendine küfür ediyordur..

“luthor dedi herif..”
colm latty’nin odasına girip delora’nın yanına otururken kızlar luthor’un ne alaka olduğunu soruyordur
“komutan luthor’u emretti crash hazretleri..”

latty yüzünü buruştururken delora ne yaptıklarını sorar

“cuslov’a söyledim, o ilgileniyor..”

delora iyi derken bir an sonra colm genç kadının dudaklarına saldırır, latty hey!lerken delora kızgın sevgilisinin başını tutuyordur, latty gözlerini devirerek ofisten çıkarken colm delorayı koltuğa yatırıyordur..

“ne tatili bu şimdi, nereden çıktı?”

wusla edward’ın ofisinde, delia’nın ian’la olan tatil planlarını açıklarken babamız kızırıyordur, daha kızı küçücüktür, sevgiliyle tatil falan da ne demektir, wusla gözlerini devirirken konuşur

“biz de onların yaşındayken seninle tatillere çıkardık edward-“

“biz farklıyız-“

“değiliz, delia’nın biraz uzaklaşmaya ihtiyacı var.. şimdi üzölmüyormuş gibi görünüyor ama ewan kalkıp ona sen kimsin dediğinde oraya oturup ağlar..”

edward köşeye sıkışmış, çenesini sıvazlıyorken wusla sorar

“evet? Ne diyorsun?”

“benim bir şey dememe gerek yok, karar çoktan verilmiş zaten..”

wusla gülümser

“güzel.. sonra görüşürüz o zaman..”

edward tabii tabii diyerek masasına otururken yine özde değil sözde baba olmuştur, sinirlenir, colm da ortalıkta yoktur, biraz daha sinirlenir..

delia annesinden aldığı haberi ian’a yetiştirmek için asansörün düşmesine basar, bekliyorken kapılar açılır, delia derhal içeri atlarken bir anda içerde gördüğü çiftle feryat eder

“siz!”

chris ve tessa gülümsüyorken üçü de tekrar asansörden çıkarlar, delia genç adamın boynuna atlayıp sarılırken şakır

“duyunca nasıl sevindim anlatamam! Babamın yüzünü görmek lazımdı! Tanrım!”

“fotoğrafını çekseydin-“

“merak etme birazdan sizi görünce daha güzelini yakalarsın-tessa! Tebrikler!”

tessa da deliaya sarılır ve ayrılırken genç kız sorar

“kaç ay olacak?”

“9.. ben de normal bir insan sayılırım..”

delia gözleri parlayarak genç kadının normalden bir farkı olmayan karnına bakar ve zevkle bir ses çıkarırken tekrar ikisine bakar ve yine çok tebrik ederek gitmesi gerektiğini, sonra görüşeceklerini söyleyerek asansöre girer...

SOUNDTRACK / Michelle Branch - You Set Me Free

“TANRIM! TESSA!”

sienna şimdi bayılacakken küçük kardeşi karşısına geçmiş, evleneceğini söylüyordur, sienna mutluluktan ağlayarak tessaya sarılırken chris sadece gülümsüyordur, haftalardır yaptığı tek yüz hareketi de budur zaten, alışmıştır, devam ederken sienna tessayı bırakıp bu sefer damada saldırır, chris genç kadını tutarken tessa gözlerini siliyordur, sienna sonunda biraz sakinleştiğinde ikisine bakar ve iç çekerken yine ağlamaya başlar, tessa gülümser..

“eddy! Dostum!”

edward saatlerdir sinirini kimseden çıkaramamış, bir hışımla başını kaldırıp chrise bakarken genç adam bir adım geri atar

“kim ne yaptı yine?”

“delia sevgiliyle tatile çıkıyor-“

“ben sonra geleyim..”

chris kapıyı kapatıp çıkarken edward gözlerini devirir, hemen sonra kapı tekrar açılırken sırttan bir chris içeri girer

“haberlerimi almışsın..”

“almaz mıyım, mutluluktan ağladım..”
chris awwwlarken edward başını kaldırır
“çocuğun üniversite fonu için mi geldin?”
chris hayır der ve
“ondan önce düğünüm için para lazım..”
edward şöyle bir dururken chris yine sırttır, edward’ın sinirleri tepesine çıkarken sorar
“en son ben mi öğreniyorum?”
“sondan bir önce, ewan bilmiyor-“
chris kafasına uçan bir kalemde kurtulmak için sağa eğilir
“minnacık bebeğimi babasız mı bırakacaksın, vicdansız adam!”
edward aynen öyle diyerek yerinden kalkar ve genç adama sarılırken chris de yıllardır patronu, dostu, ikinci abisi olmuş adama sarılıyordur
“parayı ne zaman vereceksin?”
edward anında genç adamı iterek geri çekilirken chris güler..

oreon içinde düğün haberi çabucak yayılmışken herkes yeni çifti tebrik ediyordur, eidan çocuğa en az yirmi isim bulmuşken franco hiçbirinin bir halt anlamına gelmediğini iddia ediyordur, eidan bozulurken tessa sadece gülüyordur, andrea ve dorian mutlulukla tebrik ederken çift aynı mutlulukla teşekkür ediyordur, o arada koşuştururken haberi almış olan delia chris’i bir kere daha sarılmaktan boğmuşken bir ay sonra olacak düğünde nedimlerden biri olma sözünü almış, ian da sağdıç takımına girmişken delia bu haberi çok iyi bir zamanda verdiklerini söylüyordur..

delia bavulunu hazırlarken bir kaç ilaç almak için vien’in yanına uğramış, elinde kutular, asansör bekliyorken kabin geldiğinde genç kız girer, bir an düşünür ve bir üst katın, hasta bakım ünitesinin düğmesine basarken kapılar kapanır..

SOUNDTRACK / Avril Lavigne - Slipped Away

Delia ewan’ın odasının önüne gelmiş, elindeki kutuları sımsıkı tutuyorken genç adam içerde uyuyordur, genç kız uyuyan görüntüye alışkıdır, biraz daha izlerken ewan rahatsızca yerinde döner, bir şeyler mırıldanırken delia kabus gördüğünü düşünür, genç adam biraz daha kıvrılırken delia kaşlarını çatır, ewan gittikçe rahatsızlanırken bir anda bir şey söyleyerek gözlerini açar ve ayağa fırlarken delia irkilerek geri bir adım atar, odanın kapısındaki camdan o anda ewan’la göz göze gelirken yerinde kalakalır..

“sen..”
delia kapının dışından ben mi derken ewan ondan başkası var mı diye soruyordur, içeri çağırırken kız hala orada durmaya devam ediyordur, ewan sinirlenmiş, sertçe gelmesini işaret ederken delia çaresiz, içeri girer, ewan onu inceliyor, sorar
“kimsin sen?”
delia kalbinin paramparça olduğunu hissederken bir şeyler mırıldanır, ewan duymıyor, sesini yükseltir
“mızırdanma, konuş..”
delia irkilirken ewan onu izliyordur
“çok fazla tanımadığım insan var burada.. iki ayda sizi nereden bulup getirdiler?”
delia bilmediğini söylerken ewan saçlarını geri atarak kendini yatağa bırakır
“şuradaki suyu uzat bana..”
delia neden bu kadar huysuz olduğunu merak ederken gördüğü kabus çok korkunç olmalıdır, genç kız bardağı alıp genç adama verirken ewan yarım ağızla bir teşekkür mırıldanır, delia bir şey değil diyerek bir adım gerilerken şimdi çıkıp gitmesi gerekiyordur, ama yapamazken ewan başını ona çevirir
“sağlık departmanında mısın?”
delia başını iki yana sallarken ewan kaşlarını çatır
“neden bu kadar korktun? Hiç hasta bir adam görmedin mi?”

delia ağlamamak için dudaklarını ısırıyorken ewan tekrar başını düzelterip gözlerini kapatır
“bilmediğin yerlerde dolaşma..”
delia bir şey söylemeden bir an daha öyle kalırken ewan onu umursamıyordur bile, genç kız kalbi
acıyarak odadan çıkarken yaşlar yanaklarından süzölmeye başlar..
